

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การศึกษาเบื้องต้นเพื่อเตรียมรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ
ตามแนวเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันตก – ตะวันออก
กรณีโลจิสติกส์ด้านการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน ”

โดย อ.ดร.ปุ่น เทียงบูรณธรรม

มิถุนายน 2550

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การศึกษาเบื้องต้นเพื่อเตรียมรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ
ตามแนวเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันตก – ตะวันออก
กรณีโลจิสติกส์ด้านการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน ”

คณะผู้วิจัย

1. อ.ดร.ปุ่น เทียงบุญธรรม

สังกัด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นชอบในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

คำนำ

โครงการ การศึกษาเบื้องต้นเพื่อเตรียมรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก-ตะวันออก ในครั้งนี้เป้าหมายหลักของการศึกษาเพื่อหาโจทย์วิจัย เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในจังหวัดที่ตั้งอยู่เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก โดยคัดเลือกตัวแทนจังหวัดที่กลุ่มตัวอย่างเก็บข้อมูลได้แก่ จังหวัดตาก สุโขทัย พิษณุโลก ของแก่น และมุกดาหาร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา (มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยนเรศวร) คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูล และขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มอบความไว้วางใจให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้ทำงานครั้งนี้

ปุ่น เทียงบูรณธรรม

มิถุนายน 2550

บทคัดย่อ

นโยบายการพัฒนาของธนาคารพัฒนาเอเชียที่มีต่อประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย เช่น การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้าและการขนส่ง การร่วมมือกันพัฒนากฎระเบียบให้เป็นหนึ่งเดียว เพื่อขจัดปัญหาด้านต่างๆ ระหว่างกัน ขณะเดียวกันทุกประเทศได้เร่งพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ ภายในประเทศของตนเอง และสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อก่อให้เกิดการหลอมรวมกันของภูมิภาคในการเปลี่ยนแปลงไปสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ แต่ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ ประชาชนระดับรากหญ้าประมาณร้อยละ 60 ไม่ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น กลุ่มธุรกิจขนาดกลางร้อยละ 30 โดยครึ่งหนึ่งไม่ทราบข้อมูลและรอดูโอกาส ส่วนอีกครึ่งหนึ่งและกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและธุรกิจขนาดใหญ่ รับรู้ข่าวสารและเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและกำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับประเทศที่จะต้องเตรียมรับ ปรับตัว และรุกไปข้างหน้าเพื่อเพิ่มศักยภาพการพัฒนาของประเทศ ทั้งนี้ปรากฏการณ์ต่างที่เกิดขึ้นคงจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเกิดผลกระทบขึ้นต่อทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในครั้งนี้ พบว่า

1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่เข้าใจภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากผลการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก ตลอดจนความร่วมมือที่เกิดขึ้นระหว่างประเทศในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง
2. ผู้ประกอบการขาดโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในพื้นที่และภูมิภาคเกี่ยวกับการพัฒนา สำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจที่จะลงทุนสร้างมูลค่าเพิ่มให้เกิดขึ้นในประเทศเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านและเวทีการค้าโลก
3. หน่วยงานต่างๆ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและความชำนาญ ที่จะรองรับต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในภูมิภาคในอนาคต
4. ขาดเจ้าภาพและความร่วมมือของหน่วยงานแต่ละภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้เกิดการแข่งขันกันเองภายในประเทศไทย
5. ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังไม่สมบูรณ์ ได้แก่ กฎกติการ่วมมือระหว่างประเทศ และความร่วมมือว่าด้วยการขนส่งผ่านแดนและข้ามแดนยังไม่สามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง รวมทั้งเส้นทางการขนส่งบางช่วงของไทยเป็นอุปสรรคไม่เอื้ออำนวยต่อการขนส่ง (เส้นทางผ่านเขาค้อ และอำเภอแม่สอด เป็นเขาสูงชัน)

ซึ่งผลจากการศึกษาที่ได้รับครั้งนี้พบว่าประเทศไทยจำเป็นต้องทำการศึกษาถึงศักยภาพเส้นทางการค้าและผลกระทบที่เกิดขึ้นเนื่องจากการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจในแนวเหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตก เพื่อให้คนไทยได้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และปรับตัวได้ทัน เพื่อเพิ่มศักยภาพขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 ทบทวนเอกสาร	1-1
1.1 ความเป็นมาของการพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง	1-1
1.2 ผลต่อเนื่องการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก	1-4
1.3 ความร่วมมือในภูมิภาค	1-27
1.4 ผลกระทบด้านสังคม-สิ่งแวดล้อม	1-34
1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1-35
บทที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานบนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก	2-1
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดตาก	2-4
2.2 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดสุโขทัย	2-20
2.3 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดพิษณุโลก	2-33
2.4 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดขอนแก่น	2-52
2.5 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดมุกดาหาร	2-62
2.6 ข้อมูลพื้นฐาน สะหวันเขต สปป.ลาว	2-82
บทที่ 3 รายงานการสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3-1
บรรณานุกรม	บ-1
ภาคผนวก	
ภาคผนวก 1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	
ภาคผนวก ก ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดตาก	ก-1
ภาคผนวก ข ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดสุโขทัย	ข-1
ภาคผนวก ค ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดสุโขทัย	ค-1
ภาคผนวก ง ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดขอนแก่น	ง-1
ภาคผนวก จ ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดมุกดาหาร	จ-1
ภาคผนวก 2 ภาพจากการสัมภาษณ์	ภ2-1

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ก1	เนื้อที่ จำนวนเขตการปกครอง และบ้าน พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก	ก-3
ก2	สถิติการประปา พ.ศ. 2543-2548 จ.ตาก	ก-3
ก3	จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544-2548จ.ตาก	ก-4
ก4	จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2544 - 2548 จ.ตาก	ก-4
ก5	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม เพศ พ.ศ. 2544-2547จ.ตาก	ก-5
ก6	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ.2545-2548 จ.ตาก	ก-6
ก7	จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก	ก-6
ก8	จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี พ.ศ. 2544-2545 และ2547	ก-7
ก9	สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2546-2548 จ.ตาก	ก-8
ก10	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2541 - 2548 จ.ตาก	ก-9
ก11	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2541 - 2548 จ.ตาก	ก-10
ก12	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาประจำปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2542 - 2548 จ.ตาก	ก-11
ก13	ผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก เปรียบเทียบกับภาคและประเทศ พ.ศ.2539-2548	ก-12
ก14	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน พ.ศ. 2541-2548 จ.ตาก	ก-12
ก15	เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่ ปีเพาะปลูก พ.ศ.2544 และ 2547-2548 จ.ตาก	ก-13
ก16	เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก พ.ศ.2544 2547 และ2548 จ.ตาก	ก-14
ก17	เนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก	ก-14
ก18	เนื้อที่ปลูกข้าวไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก	ก-15
ก19	เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น ปีเพาะปลูก 2544-2548 จ.ตาก	ก-15
ก20	เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก ปีเพาะปลูก 2544-2548 จ.ตาก	ก-18

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ก21	จำนวนปลูสดัว พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก	ก-20
ก22	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้จากการทำประมงน้ำจืด จ.ตาก	ก-20
ก23	จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก	ก-20
ก24	จำนวนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำแนกตามประเภทเงินกู้ พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก	ก-21
ก25	จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. 2547-2548 จังหวัดตาก	ก-22
ก26	สถิติโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามอำเภอ พ.ศ. 2549 จ.ตาก	ก-23
ก27	จำนวนเหมืองแร่ จำนวนคนงาน และปริมาณแร่ที่ผลิตได้ จำแนกตามชนิดแร่ พ.ศ. 2543และ 2548 จ.ตาก	ก-23
ก28	จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2541-2548 จังหวัดตาก	ก-24
ก29	เปรียบเทียบผู้มาเยี่ยมชมจังหวัดตาก	ก-25
ก30	จำนวนผู้เยี่ยมชมจังหวัดตากของชาวไทยและชาวต่างประเทศจำแนกตามถิ่นที่อยู่	ก-26
ก31	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ พ.ศ. 2544-2547 จ.ตาก	ก-26
ก32	เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2544 - 2548 จ.ตาก	ก-27
ก33	จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทบัญชี พ.ศ. 2543-2548 จ.ตาก	ก-27
ก34	จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ พ.ศ. 2543-2548 จ.ตาก	ก-28
ก35	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ.2541-2548 จ.ตาก	ก-28
ก36	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ.2544-2548 จ.ตาก	ก-29
ก37	สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2547- 2548 จ. ตาก	ก-29
ก38	สถิติการขนส่งทางอากาศ พ.ศ. 2544-2548จ.ตาก	ก-30
ก39	สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก	ก-30
ก40	สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และโทรเลข จำแนกเป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ 2548 จ.ตาก	ก-31

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ข1	จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544 – 2548 จ.สุโขทัย	ข-2
ข2	จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2546 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-3
ข3	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2548 จ.สุโขทัย	ข-3
ข4	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 จ.สุโขทัย	ข-4
ข5	จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี พ.ศ. 2542-2547 จ. สุโขทัย	ข-4
ข6	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ จ.สุโขทัย	ข-5
ข7	ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย จ.สุโขทัย	ข-5
ข8	สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2534 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-6
ข9	ผลิตภัณฑ์เปรียบเทียบกับภาคและประเทศ พ.ศ.2539-2548 จ.สุโขทัย	ข-8
ข10	ผลิตภัณฑ์ตามราคาปี 2541 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2543 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-8
ข11	ผลิตภัณฑ์ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2543 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-9
ข12	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน พ.ศ. 2530 -2548 จ.สุโขทัย	ข-10
ข13	การใช้ที่ดิน พ.ศ. 2534 - 2544 จ.สุโขทัย	ข-11
ข14	การใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตร พ.ศ. 2530 - 2544 จ.สุโขทัย	ข-12
ข15	เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี เนื้อที่เกี่ยวเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย	ข-13
ข16	เนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง เนื้อที่เกี่ยวเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย	ข-13
ข17	เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เกี่ยวเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่ พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย	ข-14
ข18	เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกยางพารา ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย	ข-18
ข19	เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เกี่ยวเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย	ข-26
ข20	จำนวนปศุสัตว์ พ.ศ. 2536-2548 จ.สุโขทัย	ข-31
ข21	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ จากการทำประมงน้ำจืด พ.ศ.2536-2548 จ.สุโขทัย	ข-31
ข22	จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544-2548 จ.สุโขทัย	ข-32

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ข23	จำนวนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำแนกตามประเภทเงินกู้ เป็นรายอำเภอ พ.ศ.2544-2548 จ.สุโขทัย	ข-33
ข24	จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 จ.สุโขทัย	ข-34
ข25	จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2540 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-39
ข26	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ พ.ศ. 2536-2548จ. สุโขทัย	ข-40
ข27	เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2527 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-41
ข28	จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน พ.ศ. 2536-2548 จ.สุโขทัย	ข-43
ข29	จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ พ.ศ. 2536-2548 จ.สุโขทัย	ข-43
ข30	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2534 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-44
ข31	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2534 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-46
ข32	สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2543 - 2548 จ.สุโขทัย	ข-47
ข33	จำนวนผู้โดยสาร และรายได้จากการโดยสารรถไฟ จำแนกตามชั้นการโดยสาร ปี 2537-2548 จ.สุโขทัย	ข-48
ข34	สถิติสินค้าที่บรรทุก และรายได้จากการบรรทุก ปี 2536-2547 จ.สุโขทัย	ข-49
ข35	สถิติการขนส่งทางอากาศ พ.ศ. 2543 - 2547 จ.สุโขทัย	ข-49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ค1	การแบ่งเขตการปกครอง จ. พิชณุโลก	ค-2
ค2	จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2543 – 2548 จ.พิษณุโลก	ค-3
ค3	สถิติการประปา พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก	ค-4
ค4	จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ พ.ศ. 2545 - 2548 จ.พิษณุโลก	ค-5
ค5	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม พ.ศ. 2546 จ.พิษณุโลก	ค-6
ค6	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามชั้นการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2545-2548 จ.พิษณุโลก	ค-7
ค7	จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2545-2547	ค-8
ค8	สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2541 – 2548	ค-10
ค9	ผลิตภัณฑ์จังหวัดพิษณุโลก เปรียบเทียบกับภาคและประเทศ พ.ศ.2539-2548 จ.พิษณุโลก	ค-11
ค10	ผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2540 - 2547 จ.พิษณุโลก	ค-12
ค11	ผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2540 - 2547 จ.พิษณุโลก	ค-13
ค12	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน พ.ศ.2539-2548 จ.พิษณุโลก	ค-14
ค13	การใช้ที่ดิน พ.ศ. 2534 - 2542 จ.พิษณุโลก	ค-14
ค14	การใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตร พ.ศ. 2534 - 2542 จ.พิษณุโลก	ค-15
ค15	เนื้อที่ปลูกข้าวในปี เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2544/45-2548/49 จ.พิษณุโลก	ค-15
ค16	เนื้อที่ปลูกข้าวในปี เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2544/45-2547/48 จ.พิษณุโลก	ค-15
ค17	เนื้อที่ปลูกข้าวไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2544/45-2547/48 จ.พิษณุโลก	ค-16
ค18	เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกยางเหลือ ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น จ.พิษณุโลก	ค-16
ค19	เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่ ปีการเพาะปลูก 2544/45-2547/48 จ.พิษณุโลก	ค-18
ค20	เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก จ.พิษณุโลก	ค-20

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ค21	จำนวนปลูสดัว พ.ศ. 2545-2548 จ.พิษณุโลก	ค-21
ค22	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ จากการทำประมงน้ำจืด พ.ศ.2545-2548 จ.พิษณุโลก	ค-22
ค23	จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ พ.ศ. 2544 และ2547-2548 จ.พิษณุโลก	ค-22
ค24	จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก	ค-23
ค25	จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมเยือน พ.ศ. 2541 – 2548 จ.พิษณุโลก	ค-25
ค26	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี 2544-2548 จ.พิษณุโลก	ค-26
ค27	เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2533 – 2548	ค-26
ค28	จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทบัญชี พ.ศ.2545-2548	ค-27
ค29	จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก	ค-27
ค30	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2537 - 2548 จ.พิษณุโลก	ค-28
ค31	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2537 - 2548 จ.พิษณุโลก	ค-29
ค32	จำนวนผู้โดยสาร และรายได้จากการโดยสารรถไฟ จำแนกตามชั้นการโดยสาร พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก	ค-30
ค33	ปริมาณ และรายได้จากการบรรทุกสินค้าโดยทางรถไฟ จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544-2548	ค-31
ค34	สถิติการขนส่งทางอากาศ พ.ศ. 2543 - 2548 จ.พิษณุโลก	ค-32
ค35	สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2544 - 2548 จ.พิษณุโลก	ค-33
ค36	สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2543 – 2548 จ.พิษณุโลก	ค-33
ค37	สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และโทรเลข พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก	ค-34

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ง1	จำนวนประชากร คนเกิด คนตาย คนย้ายออก อัตราการเปลี่ยนแปลงและความหนาแน่น พ.ศ. 2545-2547 จ.ขอนแก่น	ง-2
ง2	จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ พ.ศ. 2546 จ.ขอนแก่น	ง-3
ง3	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำ จำแนกตามชั้นการศึกษาที่สำเร็จและเพศ พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น	ง-3
ง4	จำนวนประชากร อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ พ.ศ. 2546 จังหวัดขอนแก่น	ง-4
ง5	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ จ.ขอนแก่น	ง-5
ง6	ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย จ.ขอนแก่น	ง-5
ง7	สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น	ง-5
ง8	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด พ.ศ.2539-2548 จ.ขอนแก่น	ง-6
ง9	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่ตั้งอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน พ.ศ. 2539 - 2546 จ.ขอนแก่น	ง-6
ง10	จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2542 - 2547 จ.ขอนแก่น	ง-7
ง11	เงินฝากและเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2537 - 2547 จ.ขอนแก่น	ง-7
ง12	จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน จำแนกตาม ประเภทบัญชี เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น	ง-8
ง13	จำนวน เงินฝาก และสินเชื่อบริการอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น	ง-9
ง14	จำนวนยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภท พ.ศ.2539- 2547 จ.ขอนแก่น	ง-10
ง15	จำนวนยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภท พ.ศ. 2539 - 2547 จ.ขอนแก่น	ง-11
ง16	สถิติการโดยสารรถไฟ จำแนกตามอำเภอและสถานีรถไฟ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น	ง-12
ง17	สถิติการบรรทุกทางรถไฟ จำแนกตามอำเภอและสถานีรถไฟ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น	ง-14
ง18	สถิติการบริการโทรศัพท์ ในความรับผิดชอบของบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) พ.ศ. 2541 – 2547 จ.ขอนแก่น	ง-16

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
จ1	จำนวนเขตการปกครอง และบ้าน พ.ศ. 2538-2548 จ.มุกดาหาร	จ-2
จ2	จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544 - 2548 จ.มุกดาหาร	จ-2
จ3	จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ พ.ศ. 2538 - 2548 จ.มุกดาหาร	จ-3
จ4	จำนวนประชากรอายุ 13-15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม พ.ศ. 2544-2548 จ.มุกดาหาร	จ-4
จ5	จำนวนประชากรอายุ 13-15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2544- 2548 จ.มุกดาหาร	จ-5
จ6	จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2545- 2548 จ.มุกดาหาร	จ-5
จ7	จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี พ.ศ.2544-2547 จ.มุกดาหาร	จ-6
จ8	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ จ.มุกดาหาร	จ-6
จ9	ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย จ.มุกดาหาร	จ-6
จ10	สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2539 - 2548 จ.มุกดาหาร	จ-7
จ11	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมุกดาหาร ตามราคาประจำปี เปรียบเทียบกับภาค และประเทศ พ.ศ.2539-2548	จ-8
จ12	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2540 - 2548 จ.มุกดาหาร	จ-9
จ13	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่ตั้งอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน พ.ศ. 2534 - 2546 จ.มุกดาหาร	จ-10
จ14	สถิติการใช้ที่ดิน พ.ศ. 2534-2542 จ.มุกดาหาร	จ-11
จ15	สถิติการปลูกข้าวในปี ปีเพาะปลูก 2540-2541-2547/2548 จ.มุกดาหาร	จ-12
จ16	เนื้อที่ปลูกข้าวไร่ เนื้อที่เกี่ยวเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก 2540/2541-2547/2548 จ.มุกดาหาร	จ-12
จ17	เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น จ.มุกดาหาร	จ-13
จ18	เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เกี่ยวเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่ จ.มุกดาหาร	จ-16
จ19	เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เกี่ยวเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก จ.มุกดาหาร	จ-18

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
จ20	จำนวนปลูสดัวปี 2541-2548 จ.มุกดาหาร	จ-21
จ21	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้ จากการทำประมงน้ำจืด ปี 2541-2548 จ.มุกดาหาร	จ-21
จ22	จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2548	จ-22
จ23	จำนวนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำแนกตามประเภทเงินกู้ เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2541-2548 จ.มุกดาหาร	จ-23
จ24	จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภท อุตสาหกรรม จ.มุกดาหาร	จ-24
จ25	จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมเยือน พ.ศ. 2546 - 2548 จ.มุกดาหาร	จ-25
จ26	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ปี 2540-2548 จ.มุกดาหาร	จ-26
จ27	เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ จ.มุกดาหาร	จ-28
จ28	จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทบัญชี จ. มุกดาหาร	จ-29
จ29	จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ จ.มุกดาหาร	จ-29
จ30	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2536 - 2548 จ.มุกดาหาร	จ-30
จ31	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2536 – 2548	จ-31
จ32	สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2543 - 2548 จ.มุกดาหาร	จ-32
จ33	สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2541-2548 จ.มุกดาหาร	จ-32
จ34	สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และโทรเลข จ.มุกดาหาร	จ-33

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แนวเส้นทางระบายเชิงเศรษฐกิจจระวันออก-ตะวันตก	2-2
2.2	จังหวัดที่ตั้งอยู่และจังหวัดที่มีพื้นที่เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงบนเส้นทาง EWEC	2-3
2.3	จำนวนประชากรจากการทะเบียนจังหวัดตาก จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544-2548	2-6
2.4	จำนวนประชากรจังหวัดตาก จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2544-2548	2-6
2.5	จำนวนประชากรจังหวัดตาก อายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2545-2548	2-7
2.6	จำนวนผู้ว่างงานจังหวัดตาก พ.ศ. 2545-2548	2-8
2.7	จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาลในจังหวัดตาก จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี พ.ศ. 2544-2545 และ 2547	2-8
2.8	สถิติรายสาขาของจังหวัดตากปี 2547	2-10
2.9	การเปรียบเทียบของผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก ปี 2546 – 2547	2-10
2.10	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก ปี 2547 เปรียบเทียบกับตัวเลขของ สศช.	2-10
2.11	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน พ.ศ. 2541-2548 จ.ตาก	2-11
2.12	จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำจังหวัดตาก พ.ศ. 2544-2548	2-13
2.13	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกจังหวัดตาก พ.ศ. 2541-2548	2-16
2.14	สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และโทรเลขจังหวัดตาก พ.ศ. 2543-2548	2-17
2.15	สถิติการค้าชายแดนจังหวัดตาก	2-18
2.16	อาเขตจังหวัดสุโขทัย	
2.17	จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2546-2548	2-22
2.18	จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปีจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2542-2547	2-23
2.19	คดีอาญาที่น่าสนใจจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2534-2548	2-23
2.20	มูลค่าผลิตภัณฑ์และรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2539-2548	2-24
2.21	ภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2543-2548	2-25
2.22	อัตราการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรมในจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2547-2548	2-25
2.23	การใช้ที่ดินจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2534-2544	2-26
2.24	การใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตรจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2530-2544	2-27
2.25	จำนวนสถานประกอบการจังหวัดสุโขทัย 2536-2548	2-29
2.26	จำนวนเงินทุนภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2536-2548	2-29
2.27	จำนวนผู้มาเยือนจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2540-2548	2-30
2.28	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2434-2548	2-31

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.29	ระยะห่างจากตัวอำเภอถึงจังหวัดพิษณุโลก	2-34
2.30	อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากรรายอำเภอจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-35
2.31	ประชากรรายอำเภอจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2543-2548	2-35
2.32	จำนวนผู้ว่างงานและอัตราการว่างงานจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2545-2548	2-36
2.33	รายได้ของครัวเรือนนอกเขตเทศบาลจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามรายได้ พ.ศ.2544-2547	2-37
2.34	คดีอาญาที่เกิดขึ้นในจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2541-2548	2-37
2.35	มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดและรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2539-2548	2-38
2.36	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2546-2547	2-39
2.37	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน จ.พิษณุโลก พ.ศ.2538-2548	2-39
2.38	การใช้ที่ดินจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2534-2542	2-41
2.39	การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2534-2542	2-41
2.40	พื้นที่ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้นจังหวัดพิษณุโลก ปีการเพาะปลูก 2544/45-2546/47	2-42
2.41	สถานประกอบการอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-44
2.42	จำนวนเงินลงทุนในภาคอุตสาหกรรมต่างๆ จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2549	2-44
2.43	การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-44
2.44	จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2541-2548	2-45
2.45	เงินฝากและเงินให้กู้ยืมธนาคารพาณิชย์ จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2533-2548	2-46
2.46	จำนวนสหกรณ์จังหวัดพิษณุโลก แยกตามประเภท พ.ศ. 2544-2548	2-47
2.47	รถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่ง จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2537-2548	2-48
2.48	จำนวนผู้โดยสารใช้บริการรถไฟสถานีในจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-48
2.49	รายได้จากการให้บริการรถไฟสถานีให้บริการในจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-48
2.50	ปริมาณการใช้บริการบรรทุกสินค้าโดยรถไฟจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-49
2.51	รายได้จากการบรรทุกสินค้าโดยรถไฟจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-49
2.52	จำนวนผู้โดยสารสนามบินพิษณุโลก พ.ศ. 2543-2548	2-50
2.53	ปริมาณการขนส่งสินค้าผ่านสนามบินจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2543-2548	2-50
2.54	สถิติอุบัติเหตุจราจรทางบกจังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-51
2.55	สถิติการใช้บริการไปรษณีย์จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-51

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2.56	ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษา	2-55
2.57	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2539-2548	2-57
2.58	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบกิจการค้าจังหวัดขอนแก่น 2539-2548	2-58
2.59	จำนวนผู้มาเยือนจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2541-2546	2-59
2.60	จำนวนยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกจังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2539-2547	2-61
2.61	การเปลี่ยนแปลงประชากรจังหวัดมุกดาหาร แยกเป็นรายเดือน พ.ศ. 2545-2548	2-64
2.62	จำนวนประชากรจำแนกตามอายุ จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2544-2548	2-65
2.63	จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2544-2548	2-66
2.64	จำนวนผู้ว่างงานจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2545-2548	2-66
2.65	จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามรายได้จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2544-2547	2-67
2.66	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2541-2545-2547	2-68
2.67	ค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย จ.มุกดาหาร พ.ศ. 2541-2545-2547	2-68
2.68	สถิติคดีที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2540-2548	2-69
2.70	มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดและรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีประชากรจังหวัดมุกดาหาร ตามราคาประจำปี พ.ศ. 2539-2548	2-70
2.71	อัตราการขยายจังหวัดมุกดาหาร ตามราคาปี 2531 แยกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2547-2548	2-71
2.72	จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2534-2546	2-71
2.73	การใช้ที่ดินจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2534-2548	2-72
2.74	จำนวนโรงงานจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ.2540-2548	2-74
2.75	การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม จังหวัดมุกดาหาร	2-74
2.76	จำนวนเงินทุนในอุตสาหกรรม จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2540-2548	2-75
2.77	จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2546-2548	2-77
2.78	สถิติอุบัติเหตุจังหวัดมุกดาหาร พ.ศ. 2543-2548	2-77
2.79	สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และโทรเลข จ.มุกดาหาร	2-78
2.80	สถิติการค้าชายแดน จ. มุกดาหาร	2-80

บทที่ 1

ทบทวนเอกสาร

1.1 ความเป็นมาของการพัฒนาภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Michael Insel (2004)	<ul style="list-style-type: none">- ธนาคารเพื่อพัฒนาแห่งเอเชีย (เอดีบี) ให้การสนับสนุนประเทศในแถบลุ่มแม่น้ำโขง ตั้งแต่ปี 2535 โดยให้มีการประสานความร่วมมือทางเศรษฐกิจด้วยการเชื่อมโยง ประเทศสมาชิก ประกอบด้วย ประเทศสหภาพพม่า ไทย สาธารณรัฐประชาชนลาว มณฑลยูนนานแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เวียดนาม และกัมพูชา ด้วยเงินลงทุน 2,000 ล้านดอลลาร์ สรอ. เป็นระยะเวลากว่า 10 ปี ซึ่งมีผลต่อประชากรจำนวน 250 ล้านคน จาก 11 ชาติพันธุ์- <u>วัตถุประสงค์</u>ของโครงการ “ลดภาวะความยากจน” ซึ่งเส้นทางเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และ ตะวันออก-ตะวันตก <u>นั่นก็คือการลดภาวะความยากจน และเพิ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก ลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งและสนับสนุนการพัฒนา ท้องถิ่นและชายแดนในพื้นที่ซึ่งอยู่ภายใต้โครงการ</u>- การพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก เป็นโครงการสร้างเส้นทางขนส่ง เชื่อมต่อท่าเรือทะเลหมั่งในประเทศ- ถนนสายนี้ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงโดยเอดีบีระบุว่า <u>“การลงทุนในการเชื่อมโยงนี้จะ นำมาซึ่ง ผลดีคือเป็นการลดภาวะความยากจน โดยกระจายรายได้และการจ้างงาน ถนนสายภูมิภาคจะช่วยขนส่งอาหาร ไปยังชุมชนที่อยู่ห่างไกลและขาดแคลน เพื่อขยาย โอกาสในการเข้าถึงตลาด”</u> โดยงบประมาณพัฒนาทั้งสิ้นประมาณ 52 พันล้านบาท (13 พันล้านดอลลาร์) ซึ่งคาดว่าจะใช้ในโครงการคมนาคมเพียงอย่างเดียว ดังนั้นอาจกล่าว ได้ว่านโยบายการพัฒนาภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของเอดีบีมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับถนนเป็นเสมือน ตัวแปรในการแก้ไขความยากจน โดย Michael Insel (2004) ไม่เชื่อว่าโครงการ พัฒนาการพัฒนาถนนจะนำมาซึ่งการแก้ไขปัญหาความยากจนได้อย่างแท้จริงและถาวร- สาขาความร่วมมือของ GMS มี 9 สาขา ได้แก่ คมนาคมขนส่ง โทรคมนาคม พลังงาน การค้า การลงทุน เกษตร สิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยว และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ <p>แผนงานลำดับความสำคัญสูง (Flagship Programs) จำนวน 11 แผนงาน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none">1) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor)2) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor)3) แผนงานพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor)4) แผนงานพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคม (Telecommunications Backbone)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Michael Insel (2004)	5) แผนงานเชื่อมต่อ-ขายไฟฟ้าและการเชื่อมโยงเครือข่ายสายส่งไฟฟ้า (Regional Power Interconnection and Trading Arrangements) 6) แผนงานการอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนข้ามพรมแดน (Facilitating Cross-Border Trade and Investment) 7) แผนงานเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน (Enhancing Private Sector Participation and Competitiveness) 8) แผนงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะความชำนาญ (Developing Human Resources and Skills Competencies) 9) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาสิ่งแวดล้อม (Strategic Environment Framework) 10) แผนงานการป้องกันน้ำท่วมและการจัดการทรัพยากรน้ำ (Flood Control and Water Resource Management) 11) แผนงานการพัฒนาการท่องเที่ยว (GMS Tourism Development)
Orianna Cacchione and Alexis Serote (2004)	<p>- ในแผนพัฒนาอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงของ เอดีบี หนึ่งใน 10 โครงการ (flag ship) คือ แผนการท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปิดเส้นทางให้นักท่องเที่ยวมาสู่ประเทศและชุมชนเหล่านี้และสร้างนิคมอุตสาหกรรมในเมืองชายแดนสำคัญต่างๆ และแผนการลงทุนที่วางเป้าในการดึงดูดนักลงทุนรูปแบบเข้าสู่ภูมิภาค โดยเอดีบีได้อนุมัติแผนงานในปี 2547 ซึ่งคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวในภูมิภาคเพิ่มขึ้นมากถึง 12.7 ล้านคนในปี 2553 และในปี 2563 ตั้งเป้าไว้จะเพิ่มเป็น 61.3 ล้านคน นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มีการพัฒนาด้านต่างๆ ตามมาไม่ว่าจะเป็น โรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิงและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ จะถูกสร้างขึ้นเป็นจำนวนมากเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว คาดว่าจะใช้เงินลงทุนประมาณ 700 พันล้านบาท (14.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) เพื่อใช้ในการจัดสร้างสาธารณูปโภคที่จำเป็นก่อให้เกิดการจ้างงานประมาณ 194,000 ตำแหน่ง เพื่อรองรับการท่องเที่ยว</p>

<p style="text-align: center;">แผนพัฒนา เศรษฐกิจของ ABD</p>	<p style="text-align: center;">เส้นทางเศรษฐกิจ เหนือ-ใต้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม - จากมณฑลยูนนาน-กรุงเทพฯ 	<p style="text-align: center;">เส้นทางเศรษฐกิจ ตะวันออก-ตะวันตก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงคมนาคมทางบก - จากมาเบน(พม่า)-คานัง(เวียดนาม) - ตัดผ่านตาก-พินญูโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร (ไทย)
<p>เส้นทางเศรษฐกิจ ตอนใต้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่ง - จากกรุงเทพฯ - โฮจิมินห์ 	<p>การพัฒนาแกนกลางทางด้าน โทรคมนาคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ขยายเครือข่ายการคมนาคม 2. ลดปัญหาความแตกต่างด้านเทคโนโลยี 3. ปรับปรุงโครงสร้างสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร 4. เปิดระบบเชื่อมโยงเครือข่ายการสื่อสารแห่งชาติในประเศกลุ่มน้ำโขง 6 ประเทศ 	<p>พลังงานระหว่างภูมิภาคและ ข้อตกลงทางการค้า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนการค้าพลังงานในภูมิภาค 2. อำนวยความสะดวกในการก่อสร้างสายส่งพลังงานเชื่อมโยงระบบพลังงานต่างๆ ในกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง 3. สนับสนุนให้เกิดการลงทุนทางด้านพลังงานของภาคเอกชน
<p>อำนาจการค้าและการลงทุน ข้ามเขตแดน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเปิดโอกาสในการแข่งขันทางการค้าในเขตภูมิภาคโดยการเอื้ออำนวยให้มีการค้าและการลงทุนข้ามเขตแดน 2. เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุน 3. เพื่อให้มีการจัดการเอื้ออำนวยทางการค้า 4. เพื่อสนับสนุนการลงทุนขนาดเล็กและขนาดกลาง หรือ SMEs 	<p>ขยายความร่วมมือและการแข่งขัน ภาคเอกชน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเปิดโอกาสในการแข่งขันในเขตภูมิภาคโดยการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดเล็ก 2. สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเอกชนดั้งเดิมในช่วงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นเขตภูมิภาค 3. เพื่อพัฒนาเครือข่ายสถาบันเอกชนในภูมิภาคเพื่อขยายโอกาสทางด้านเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนในภูมิภาค 4. เพื่อสร้างศักยภาพและขยายกลไกของความร่วมมือในภาคเอกชนในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง 5. เพื่อส่งเสริมภาคเอกชน 	<p>พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของ ทรัพยากรบุคคล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมระบบมาตรฐานการศึกษาที่สอดคล้องและวุฒิบัตรทักษะวิชาชีพ 2. จัดตั้งระบบเพื่อรับรองสถาบันการศึกษาที่ได้มาตรฐาน 3. เพื่อสร้างเสริมศักยภาพของสถาบันฝึกอบรมเชิงวิชาชีพและเทคนิค รวมถึงการฝึกอบรมแบบอื่นๆ ด้วย 4. เพื่อศึกษาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอพยพข้ามชายแดนทั้งด้านปัญหาสุขภาพและสังคมและแสวงหาทางแก้ไขปัญหานั้น 5. เพื่อแสวงหาความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาสุขภาพและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการอพยพข้ามชายแดน
<p>กรอบยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อส่งเสริมการจัดการกรอบยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม 2. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบข้อมูลสิ่งแวดล้อมในเขตภูมิภาคและการควบคุมสิ่งแวดล้อมในเขตภูมิภาคและการควบคุม 3. เพื่อส่งเสริมประเทศลุ่มน้ำโขงในการจัดตั้งสถาบันพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ 4. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในวงกว้างและการมีส่วนร่วมโดยยึดถือชุมชนเป็นที่ตั้งในการร่วมกันตัดสินใจเกี่ยวกับการบริโภคที่ยั่งยืนและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ 5. เพื่อส่งเสริมให้มีนโยบาย ยุทธศาสตร์ และโครงการต่อเนื่อง เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งต้นน้ำและป่า 	<p>การจัดการทรัพยากรน้ำและควบคุม ปัญหาน้ำท่วม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการวางแผนการใช้ที่ดินทำกินเพื่อลดปัญหาของผู้ที่อยู่อาศัยในแถบที่มีปัญหาน้ำท่วมรุนแรง 2. เพื่อสร้างความเข้มแข็งของโครงสร้างการตรวจสอบ เพื่อลดปัญหาความเสียหายที่เกิดจากน้ำท่วมในแถบชุมชนเมืองและบริเวณที่อยู่อาศัย 3. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพองค์กรในการเตรียมความพร้อมและการจัดการเมื่อยามฉุกเฉิน 4. เพื่อสนับสนุนด้านการเงินในการสร้างเขื่อนกั้นน้ำอ่างเก็บกักน้ำและ โครงสร้างแบบอื่นๆ เพื่อลดความเสียหายของปัญหาน้ำท่วมในเขตภูมิภาค 	<p>การพัฒนาการท่องเที่ยวในเขต ความร่วมมือลุ่มน้ำโขง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือในเขตภูมิภาคและการพัฒนาการท่องเที่ยว 2. เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวในเขตความร่วมมือลุ่มน้ำโขง เพื่อเพิ่มรายได้ ลดปัญหาความยากจน แก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของธรรมชาติจากการพัฒนาที่ไม่ได้วางแผน และไม่มีความยั่งยืนและพัฒนาทรัพยากรบุคคล

1.2 ผลต่อเนื่องการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

1.2.1 สหภาพเมียนมา (พม่า)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Earthrights International (2004)	<p>- ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB) มีแผนงานพัฒนาในประเทศพม่า 3 โครงการ</p> <p>1. โครงการซ่อมบำรุงถนนสายเมียวดี-มะละแหม่งในประเทศพม่า (<i>Rehabilitation of the Road from Myawaddy to Mawlamyine in Myanmar</i>) ระยะเร่งด่วนในเส้นทาง ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เมียวดี-เกาะกาเร็ก-ผาอัน-ท่าตอน ระยะทาง 158 กิโลเมตร 2. เมียวดี-เกาะกาเร็ก-มูโต้ง-มะละแหม่ง ระยะทาง 200 กิโลเมตร <p>งบประมาณโครงการทั้งหมด 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กระทรวงคมนาคมประเทศพม่าและกองทุนพัฒนาเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน (The Neighboring Countries Economic Development Cooperation Fund: NECF) ภายใต้การนำของกระทรวงการคลังของประเทศไทย และกรมการขนส่งของไทยให้การสนับสนุนเงินกู้ยืมดังกล่าว</p> <p>2. การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกมะละแหม่ง (<i>Mawlamyine Deep-Sea Port</i>) โครงการพัฒนาระยะกลาง เมืองมะละแหม่งอยู่ในเขตปกครองของรัฐและเป็นที่ตั้งของท่าเรือขนาดใหญ่อันดับ 3 ของพม่า สิ่งอำนวยความสะดวกล้ำสมัยและมีแม่น้ำต้นน้ำที่จ่อรับการขนส่งขนาดใหญ่ได้ ดังนั้นจึงมีแนวทางในการพัฒนาท่าเรือใน 3 ทางเลือก คือ สร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ในทะเลอันดามันใกล้กับเมืองมะละแหม่ง ทางเลือกที่ 1 และ 3 มีโอกาสที่จะเป็นไปได้ในการก่อสร้างท่าเรือแห่งใหม่</p> <p>ทางเลือก 1 Kalegok Island (ระหว่างมะละแหม่งและยี) ใช้งบประมาณในการพัฒนา 488 ล้านดอลลาร์สหรัฐ</p> <p>ทางเลือก 2 Kadonbaw ห่างจากเมืองมูโต้งไปทางตะวันตก 16 กิโลเมตร และอยู่ทางตอนใต้ของเมืองมะละแหม่งระยะทาง 24 กม.</p> <p>ทางเลือก 3 ทางตอนใต้ของเมืองมะละแหม่งระยะทาง 80 กิโลเมตร มูลค่าการก่อสร้าง 5.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งรวมเข้ากับโครงการพัฒนาของรัฐบาลทหารพม่าที่จะสร้างสนามบินใหม่และเมืองโทรคมนาคม (satellite towns)</p> <p>3. เขตเศรษฐกิจพิเศษ (<i>Special Border Zones: SBZ</i>) เป็นแผนพัฒนาระยะกลาง ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 2 แห่ง โดยแห่งแรกจะพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมเมียวดี เขตปกครองรัฐกะเหรี่ยง พื้นที่พัฒนา 30-50 เฮกตาร์ ซึ่ง เอดีบี หวังที่จะช่วยการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวในด้านผลิตภัณฑ์เกษตรสำหรับการส่งออกจากพม่าไปยังประเทศไทย นอกจากนี้ เอดีบี ยังมีแผนที่จะขยายไปยังตัวแทนรับซื้อสินค้าในรัฐมอญและรัฐกะเหรี่ยงให้เกษตรกรปลูกพืชเศรษฐกิจอายุสั้น และแห่งที่ 2 คือ เขตเศรษฐกิจแม่สอด ประเทศไทย พัฒนาต่อเนื่องในด้านกระบวนการผลิตอาหารที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจะเอื้อประโยชน์ให้กับทั้งสองประเทศ และ เอดีบี หวังว่าจะสามารถกำหนดและวางกฎระเบียบเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวชาวพม่าที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยด้วยการใบอนุญาตทำงานได้</p>

1.2.2 ประเทศไทย

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
ฐานเศรษฐกิจ (2548)	<p>- พม่าที่ไม่ยอมปล่อยตัวนาง ออง ซาน ซูจี และพัฒนาประชาธิปไตยในพม่า ทำให้การสนับสนุนด้านการเงินหยุดชะงัก และยังไม่มีการสนับสนุนเงินกู้ใดๆ ให้พม่า อย่างไรก็ตามเจบีกได้มีการช่วยเหลือในการเพิ่มขีดความสามารถ เช่น ด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรให้</p>
http://www.spokersman.go.th	<p>การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยเพื่อรองรับการพัฒนา GMS</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ลงนามความตกลงเดินเรือพาณิชย์ในลำน้ำโขง 4 ฝ่าย ไทย-ลาว-พม่า-จีน ภายในต้นปี 2543 และจัดทำ Common Navigation Rules พร้อมทั้งขอความช่วยเหลือจาก เอดีบี ในการศึกษาความเหมาะสมด้านการติดตั้งเครื่องช่วยเดินเรือ การปรับปรุงร่องน้ำ และการพัฒนาท่าเรือพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกตามลำน้ำโขง โดยเฉพาะในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาวและพม่า 2. พัฒนาเมืองชายแดนและเมืองสนับสนุนให้เป็นประตูส่งออกและฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เช่น จังหวัดเชียงราย ตาก มุกดาหาร เป็นต้น การพัฒนาเมืองชายแดน ได้จัดทำแผนแม่บทแล้วเสร็จ และได้แปรแผนสู่ปฏิบัติพร้อมทั้งได้รับการจัดสรรงบประมาณประจำปีและเงินจากกองทุนกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เพื่อดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2541-ปัจจุบัน 3. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก เพื่อรองรับการลงทุนด้านอุตสาหกรรม การค้าและบริการ และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงพม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม สศช. ได้ขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการจากเอดีบี และรัฐบาลญี่ปุ่น (JICA) เพื่อจัดทำแผนแม่บทและแผนการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจแนวตะวันออก-ตะวันตก 3 โครงการ <ul style="list-style-type: none"> - โครงการ Greater Mekong on the Integrated Regional Development Plan for the Northeastern Border Region in the Kingdom of Thailand ความช่วยเหลือจาก JICA วงเงินประมาณ 40 ล้านบาท ระยะเวลาศึกษา 18 เดือน (มีนาคม 2543-สิงหาคม 2544) ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ มุกดาหาร สกลนคร นครพนม และกาฬสินธุ์ พร้อมกันนี้ลาวก็ได้รับความช่วยเหลือจาก JICA เพื่อจัดทำแผนแม่บทพัฒนาพื้นที่แขวงคำม่วน และแขวงสะหวันเขต ควบคู่กันไป - โครงการ Greater Mekong Subregion Preinvestment Study for the East-West Economic Corridor ความช่วยเหลือจาก ADB วงเงินประมาณ 14 ล้าน ระยะเวลาศึกษา 6 เดือน (ธันวาคม 2542-มิถุนายน 2543) ครอบคลุมภาค - โครงการ North and Northeast Region Area Development ความช่วยเหลือจาก เอดีบี วงเงินประมาณ 36 ล้าน ระยะเวลาศึกษา 12 เดือน (สิงหาคม 2543-กรกฎาคม 2544) ครอบคลุมพื้นที่ตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจจากขอนแก่น-ตาก

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
นายอุทิศ ขาวเชิธร (2547)	<ul style="list-style-type: none"> - ประเทศไทยจะช่วยพัฒนาเส้นทาง แม่สอด/เมียวดี - กอการเรก-ผาอัน-ท่าตอน ระยะ 200 กม. ในปี 2547 โดยจากชายแดน-เชิงเขาตระนาวศรี ระยะ 18 กม. เป็นเงินให้เปล่า วงเงิน 122.9 ล้านบาท ส่วนที่เหลือ 182 กม. เป็นเงินกู้เงินจ่อเงินผ่อนปรน นอกจากนี้ ประเทศไทยจะพิจารณาให้ความช่วยเหลือพัฒนาเส้นทาง กอการเรก-มูคอง-เมะละแห่มง-ท่าตอน ระยะ 189 กม. ในระยะต่อไป (เส้นทางพม่าเสนอ)
วีรพัฒน์ เศรษฐสมบูรณ์ (2549)	<p>โครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมภูมิภาค (สศอ.) ตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บูรณาการยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมในเส้นทางเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน(EWEC และNSEC) ภายใต้กรอบGMS และACMECS ประมาณ 25 ล้านบาท - ศึกษาพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน 25 ล้านบาท - พัฒนาระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อกำหนดนโยบายและแผนการกระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาคและเชื่อมโยงการพัฒนาทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน 12 ล้านบาท - กำหนดเขตอุตสาหกรรม(Industrial Zoning) เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค 10 ล้านบาท - จัดทำฐานข้อมูลอุตสาหกรรมรายภูมิภาค(Industrial Profile) และเครื่องบ่งชี้ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของภูมิภาค10 ล้านบาท - ศึกษาการบริหารจัดการด้านLogistics และSupply Chain ของพืชพลังงานกลุ่มที่ให้แป้งและน้ำตาล 10 ล้านบาท
กระทรวงการ ท่องเที่ยวและกีฬา (2549)	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสามเหลี่ยมมรกต (ไทย ลาวและเวียดนาม) (ปี 2548-2551: รวม 32 ล้านบาท) - โครงการความร่วมมือสามเหลี่ยมมรกต (2548-2551: 8 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาแหล่งเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว OTOP จังหวัดตาก (2551: 10 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (2549-2551: 71 ล้านบาท) - โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยว ณ จุดผ่านแดน (2549-2551: 15 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวประเทศลุ่มแม่น้ำอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่น้ำโขง 5 ประเทศ (2551: 1 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงเอเชีย-ยุโรป (2550-2551: 13 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (2550-2551: 10 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศในเอเชีย (2550-2551: 6 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศเอเชียแปซิฟิก(2550-2551:2ล้านบาท)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศรอบอ่าวเบงกอล (2551: 1 ล้านบาท) - โครงการความร่วมมือประเทศรอบอ่าวเบงกอล (2550-2551: 2 ล้านบาท) - โครงการจัดเก็บข้อมูลเพื่อส่งเสริมศักยภาพการลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว: กลุ่มจังหวัดชายแดนเชื่อมโยงประเทศ GMS (2549: 1 ล้านบาท) - โครงการสำรวจการลงทุนด้านการท่องเที่ยวประเทศเพื่อนบ้าน (2550-2551: 1.5 ล้านบาท) - โครงการส่งเสริมความร่วมมือการลงทุนกับประเทศที่ไทยเป็น Gateway (2550-2551: 7 ล้านบาท) - โครงการประเมินศักยภาพสินค้าการท่องเที่ยวทางภาคเหนือ เพื่อเตรียมความพร้อมในการส่งเสริมการตลาด (2549:2 ล้านบาท) - ค่าใช้จ่ายในการประเมินศักยภาพสินค้าท่องเที่ยวประเภทวัฒนธรรมและสินค้าความสนใจพิเศษของภาคเหนือเพื่อเตรียมความพร้อมในการส่งเสริมการตลาด (2550-2551: 11 ล้านบาท) - โครงการประชาสัมพันธ์ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการประจำจังหวัด (2550-2551: 30ล้านบาท) - เงินอุดหนุนสำหรับสำนักงานประสานงานท่องเที่ยวลุ่มแม่น้ำโขง GMS (2550-2551: 2 ล้านบาท) - โครงการเสริมสร้างศักยภาพเพิ่มเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค (2551: 6 ล้านบาท) - โครงการส่งเสริมสนับสนุนและเสริมสร้างขีดความสามารถการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (2550-2551: 150 ล้านบาท) - โครงการจัดทำแผนแม่บทโครงการภายใต้แผนงบประมาณในเชิงบูรณาการด้านการสร้างศักยภาพเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาค (2549: 5 ล้านบาท) - โครงการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการแผนบูรณาการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกลุ่ม/กลุ่มจังหวัด (2550-2551: 12 ล้านบาท) - โครงการสนับสนุนจัดทำแผนบูรณาการด้านการสร้างศักยภาพเพื่อเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาค (2549-2551: 14 ล้านบาท) - โครงการความร่วมมือด้านเมืองแฝดการท่องเที่ยว (2550-2551: 6 ล้านบาท) - โครงการแลกเปลี่ยนความตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน (2548-2551: 5 ล้านบาท) - โครงการความร่วมมือกรอบ ACMECS (2550-2551: 4 ล้านบาท) - โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (2550-2551:10 ล้านบาท)
หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ (2549)	<p>การสร้างและเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาวเกิดขึ้น ทางรัฐบาลไทยก็ได้กำหนดให้จังหวัดมุกดาหารเป็นที่ตั้งของศูนย์การผลิตรวบรวมแปรรูปและกระจายสินค้า (Distribution Center) ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้และคัดเลือกพื้นที่ของการนิคมอุตสาหกรรมและกระทรวงอุตสาหกรรม โดยทางบริษัทที่ปรึกษาได้ดำเนินการศึกษาเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วอยู่ระหว่างพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ความคิดเห็นชอบและเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป ซึ่งจังหวัดมุกดาหารได้เสนอความคิดเห็นว่า</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	รัฐบาลน่าจะเป็นผู้เข้ามาลงทุนดำเนินการจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าดังกล่าว ซึ่งจะประกอบด้วย ศูนย์พักและกระจายสินค้า พื้นที่ตั้งโรงงานทั้งเป็นลักษณะของการรวบรวมสินค้าและการประกอบชิ้นส่วน ที่ไม่ใช่เป็นการผลิตที่สร้างมลพิษและมลภาวะ ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้รับที่จะดำเนินการต่อไป
การนิคม อุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย (2549)	<p>ว่าจ้างบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด และบริษัท แมนเนจเม้นท์ โซลูชั่นส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ศึกษา “โครงการศึกษาพัฒนาภูมิภาคอาหารเป็นศูนย์กลางการผลิต รวบรวม แปรรูป และกระจายสินค้า (Distribution Center)” โดยครอบคลุมในความเหมาะสมทางด้านกายภาพ เทคนิค เศรษฐศาสตร์ การตลาด การบริหารจัดการ ตลอดจนการพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการ โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อทบทวนศักยภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดมุกดาหารและพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ตามแนวเชื่อมโยง (East-West Economic Corridor: EWEC) ทั้งในและประเทศเพื่อนบ้าน โดยจะต้องครอบคลุมใน 3 ประเด็นหลัก <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การลงทุนธุรกิจการขนส่งและศูนย์กระจายสินค้า 1.2 การลงทุนด้านอุตสาหกรรมและการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม 1.3 ภาวะการค้าชายแดน การเข้า-ออก ของแรงงาน นักท่องเที่ยวและประชาชน บริเวณชายแดนตลอดจนนโยบาย กฎระเบียบ และพิธีการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง 2. เพื่อศึกษาความเหมาะสมทางด้านกายภาพ รูปแบบทางเทคนิคและวิศวกรรม เศรษฐศาสตร์ การตลาด การบริหารจัดการ สังคมและสิ่งแวดล้อม 3. เพื่อเป็นรูปแบบหรือแนวทางในการพัฒนาศูนย์การผลิต รวบรวม แปรรูป และกระจายสินค้าในบริเวณพื้นที่ชายแดนอื่นๆ โดยในระยะสั้นมุ่งเน้นการให้บริการแบบ One Stop Service และขยายผลในลักษณะ Single Stop Inspection ในระยะต่อไป
กรมศุลกากร (2549)	- เพิ่มขีดความสามารถด้วยระบบ Single Window และการให้บริการด้วยกระบวนการเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว หรือ One Stop Service
VNS Day (2004)	- นายคิด ไกรกิตติ เอกอัครราชทูตไทยประจำเวียดนาม กล่าวว่า วันที่ 10 พฤษภาคม 2547 กระทรวงคมนาคมและการท่องเที่ยวของไทยและเวียดนามได้ทำข้อตกลงอนุญาตให้รถประจำทางสำหรับคนโดยสารของไทยที่พวงมาลัยด้านซ้ายสามารถที่จะเข้าไปยังเวียดนามได้ และรถของเวียดนามที่อยู่พวงมาลัยด้านขวาสามารถขับในประเทศไทยได้

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
<p>ข่าว สพร. (2549)</p>	<p>- รัฐบาลไทย-เวียดนามลงนามในความร่วมมือกัน 2 ด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือเพื่อความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างไทยและเวียดนาม หรือ Thailand-Vietnam Joint Strategy for Economic Partnership (TV-JSEP) เกิดจากมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีร่วมไทย-เวียดนาม ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 20-21 กุมภาพันธ์ 2547 และจะเป็นเอกสารที่เป็นกรอบยุทธศาสตร์แบบบูรณาการเกี่ยวกับความร่วมมือและการเชื่อมโยงกันทางเศรษฐกิจสาขาต่างๆ ระหว่างกัน ❖ เอกสาร Thailand-Vietnam Security Outlook ซึ่งจะเป็นการประสานมุมมองและวิสัยทัศน์ด้านความมั่นคงในภูมิภาคของทั้งสองฝ่ายที่มีความสอดคล้องและเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือ Plan of Action ด้านความมั่นคงต่อไป
<p>http://www.thaigov.go.th</p>	<p>การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ไทย</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) การเป็นศูนย์กลางบริการและโลจิสติกส์สี่แยกอินโดจีน : การเชื่อมโยงแนวเส้นทางเศรษฐกิจ East-West Economic Corridor และ North-South Economic Corridor กรมทางหลวงกำลังศึกษาความเหมาะสม ด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรมและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของแนวเส้นทางแม่สอด-ตาก และช่วงพิจนุ-โลก-เพชรบูรณ์ และดำเนินการก่อสร้างแนวเส้นทางช่วง ตาก – สุโขทัย-พิจนุ-โลก และอุตรดิตถ์-พิจนุ-โลก-นครสวรรค์ เป็น 4 ช่องจราจร สำหรับช่วงระหว่างเด่นชัย-อุตรดิตถ์อยู่ระหว่างขั้นตอนการดำเนินงาน (2) ส่งเสริมการขนส่งและเปลี่ยนถ่ายสินค้าระบบ Multi-modal Shift การรถไฟแห่งประเทศไทยอยู่ระหว่างพิจารณาความเหมาะสมในการก่อสร้างย่านกองเก็บตู้สินค้า (Container Yard : CY) และในส่วนของจัดหาอุปกรณ์การขนถ่ายตู้ ฒ สถานีรถไฟสิลาอาสน์ จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้เชิญชวนผู้ประกอบการให้เป็นผู้ลงทุนและจัดหาอุปกรณ์ขนถ่ายตู้สินค้าเอง เพราะเป็นผู้มีความชำนาญ และเป็นการลดภาระการลงทุนของภาครัฐ (3) การดำเนินการศูนย์กระจายสินค้า (Distribution Center) ณ จังหวัดพิจนุ-โลก กรมการขนส่งทางบก ได้จัดทำโครงการศึกษาความเหมาะสมในการดำเนินการจัดตั้งสถานีขนส่งสินค้าในเมืองหลักและจังหวัดชายแดน เพื่อศึกษาและคัดเลือกจังหวัดที่เหมาะสมในการดำเนินการจัดตั้งสถานีขนส่งสินค้าในจังหวัดเมืองหลักในส่วนภูมิภาค ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างขอรับการจัดสรรงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2550 วงเงิน 21,318,900 บาท (4) การก่อสร้างศูนย์อุบัติเหตุและอุปกรณ์ทางการแพทย์ฉุกเฉิน กระทรวงสาธารณสุขได้บรรจุไว้ในโครงการพัฒนาระบบบริการ Excellence Service Center และ Regional Referral Hospital แห่งชาติ ในศูนย์ความเป็นเลิศด้านอุบัติเหตุ เป็น 1 ใน 34 ศูนย์ทั่วประเทศ ในแผนลงทุนเสริมสร้างโครงสร้างสาธารณสุขแห่งชาติ (พ.ศ. 2549-2552) ตามโครงการลงทุนขนาดใหญ่ภาครัฐด้านสาธารณสุข โดยมีแผนงบประมาณที่เป็นงบลงทุนจำนวน 169 ล้านบาท ในระยะเวลา 3 ปี แบ่งเป็น ปี 2550 วงเงิน 135 ล้านบาท ปี 2551 วงเงิน 15 ล้านบาท และปี 2552 วงเงิน 19 ล้านบาท ซึ่งมหาวิทยาลัยนเรศวรจะได้จัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณต่อไป

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
http://www.thaigov.go.th	<p>การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>(1) การพัฒนาภายใต้กรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ให้รวมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงและความร่วมมือในกรอบอนุภูมิภาค ได้แก่ IMT-GT JDS ACMECS GMS และ BIMSTEC คณะกรรมการ กพบ. ได้มีมติเห็นชอบให้ กพบ. เป็นกลไกหลักในการพิจารณา กำหนดการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานถนน</p> <p>(2) การจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมบริเวณชายแดน 2 ประเทศ (แม่สอด-เมียวดี) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาดำเนินโครงการศึกษาความเหมาะสม เพื่อจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ/นิคมอุตสาหกรรมในเหมาะสมแห่ง ๒ แห่ง ณ เมียวดี และมู๋ดอง</p>
http://www.muikweb.com	<p>โครงการต่อเนื่องขยายการรองรับเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการก่อสร้างทางเลี่ยงเมืองมุกดาหาร สายที่ 1 แยกทางหลวงหมายเลข 212 ที่ กม.167+575 ระยะทาง 8 กม. แล้วเสร็จประมาณ เดือนตุลาคม 2544 2. โครงการก่อสร้างทางหลวงสายหลัก มุกดาหาร-คำชะอี ระยะทาง 35 กม. 3. โครงการก่อสร้างทางหลวงสายหลัก นิคมคำสร้อย- เลิงนกทา จังหวัดยโสธร ระยะทาง 21 กม. 4. โครงการก่อสร้างทางหลวง 4 ช่องจราจร เชื่อมตะวันออก-ตะวันตก จากสะพานข้ามแม่น้ำเมย อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มายัง พิชณุโลก ขอนแก่น สิ้นสุดที่มุกดาหาร 5. โครงการก่อสร้างทางหลวง 4 ช่องจราจร เชื่อมชายฝั่งตะวันออก จากโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลตะวันออกแหลมฉบัง มายังสระแก้ว สุรินทร์ ยโสธร สิ้นสุดที่มุกดาหาร
<p>กรมโยธาธิการ และผังเมือง (2549)</p>	<p>- ประชุมระดมความคิดเห็นครั้งที่ 1 เรื่อง “ภาพอนาคตประเทศไทย” ใน 4 สาขาหลัก คือ พลังงาน เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม การประชุมนำไปจัดทำร่างวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ และเป้าหมายของการวางผังระดับประเทศและระดับภาค ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านพลังงาน <ul style="list-style-type: none"> • การใช้พลังงานของโลกยังคงใช้น้ำมันและก๊าซธรรมชาติเป็นทางเลือกหลัก • สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านพลังงานในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ • พัฒนาพลังงานแบบ Biodiesel ให้ใช้ทั่วประเทศภายในปี พ.ศ. 2570 • พัฒนาประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน โดยเน้นพัฒนาเทคโนโลยี • พัฒนาแหล่งพลังงานสำรองและพลังงานทดแทน • พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงเป็นระบบ และสอดคล้องกับการวางแผนและผังเมืองที่ดี เพื่อใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ 2. ด้านเศรษฐกิจ <ul style="list-style-type: none"> • เชื่อมโยงฐานเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ความได้เปรียบด้านที่ตั้งให้เป็นศูนย์กลางของภูมิภาค • เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างเมืองกับชนบทอย่างเกื้อหนุนกันและกัน เพื่อกระจายรายได้ และแก้ปัญหาความยากจน • พัฒนาประเทศไทยให้เป็น Knowledge Economic Base เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีโลก

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาแรงงานไทยให้เป็น Knowledge Worker • พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสินค้าและการบริการให้สามารถแข่งขันได้ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับโลก <p>3. ด้านอุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> • ยกย่องมาตรฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมให้เป็นผู้ดำเนินเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ • ยกย่องคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสากล เสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผู้ประกอบการและเทคโนโลยี • พัฒนาค้าอุตสาหกรรมให้โดดเด่น จาก Mass Production สู่ Mass Customization เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด • จัดตั้งและพัฒนาเขตอุตสาหกรรม สร้าง Cluster อุตสาหกรรม เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการที่ทันสมัย และสามารถควบคุมมลภาวะสิ่งแวดล้อม • จัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้กับนักลงทุนต่างประเทศ <p>4. ด้านเกษตรกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก • พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตร • พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เช่น Biotechnology, Nanotechnology, GMOs • เน้นการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐาน Food Safety เพื่อเพิ่มผลิตภาพและมูลค่าเพิ่ม • อนุรักษ์พื้นที่เกษตรชั้นดีและรักษาความสมดุลของการใช้ประโยชน์ที่ดิน • บูรณาการแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำและระบบชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่เกษตรกรรมระดับประเทศ <ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาเมืองและชนบทให้สอดคล้อง สนับสนุน และเกื้อกูลกัน • จัดระเบียบและกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Zoning) ให้ชัดเจน • กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา และบริการพื้นฐานอย่างเท่าเทียม • สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและเป็นหุ้นส่วนกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างสมประโยชน์ • เสริมสร้างสมรรถนะทางการแข่งขัน ด้วยการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐาน • จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองระดับชาติ เพื่อเป็นกลไกให้ผังประเทศและผังภาคสู่ความสำเร็จ

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
กรมโยธาธิการ และผังเมือง (2549)	<p>ระดับภาค</p> <p><u>ภาคกรุงเทพฯ และปริมณฑล</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกับนานาชาติ • เป็นเมืองมหานครที่น่าอยู่ • กระจายกิจกรรมและลดความหนาแน่น • มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน • ลดปัญหาชุมชนแออัด <p><u>ภาคตะวันออก</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • เป็นฐานอุตสาหกรรมหลักของประเทศ • เป็นศูนย์กลางด้านพลังงาน • เป็นเมืองท่าอุตสาหกรรมเต็มรูปแบบ • เป็นประตูเศรษฐกิจนานาชาติ <p><u>ภาคกลาง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • สร้างฐานการผลิตด้านการเกษตร อุตสาหกรรมชั้นแนวหน้าของภูมิภาค • เป็นครัวของโลกระดับโลก • รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกรุงเทพฯ <p><u>ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาพื้นที่ยุทธศาสตร์ในแนว East-West Economic Corridor • เป็นประตูสู่อินโดจีน • มีระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง • ยกระดับคุณภาพชีวิต <p><u>ภาคเหนือ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • สร้างเสริมความเป็นศูนย์กลางภูมิภาคในการเชื่อมโยงกับกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง • เชิดชูเอกลักษณ์วัฒนธรรม • รักษาทรัพยากรธรรมชาติ <p><u>ภาคใต้</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • เสริมสร้างประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคเอเชีย • ขยายฐานความร่วมมือเศรษฐกิจชายแดน • พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและยั่งยืน • ผสานความแตกต่างทางศาสนา ชำรงรักษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
วรเดช หาญประเสริฐ (2547)	<p>- รัฐบาลไทยมีนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและแข่งขันได้โดยการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารจัดการการขนส่งสินค้าใหม่ให้มีประสิทธิภาพ คุณภาพและทันเวลาให้สามารถรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ เพื่อเชื่อมโยงแหล่งผลิตจากท้องถิ่นไปสู่ตลาดในทุกระดับ ซึ่งจะเป็ต้นทุนในทุกขั้นตอนของการกระจายสินค้า มีระบบเชื่อมโยงการขนส่งหลายรูปแบบ ทั้งทางรถ เรือ รถไฟและทางท่อ โดยให้ความสำคัญในการเชื่อมโยงท่าเรือแหลมฉบังและท่าอากาศยานสุวรรณภูมิให้เป็นประตูสู่ตลาดโลก ซึ่งแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2548-2551 ได้กำหนดการพัฒนา ระบบโลจิสติกส์ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการที่ช่องทางการค้าหลักและการพัฒนาช่องทางการค้าที่มีศักยภาพเป็นเครือข่ายระดับสากล (Global Destination Network) 2. พัฒนาระบบเครือข่ายเชื่อมโยงศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า (Hub and Spoke) ภายในประเทศให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและใช้ประโยชน์ได้สูงสุด 3. พัฒนาเส้นทางขนส่งและโลจิสติกส์บนเส้นทางการค้าหลักเชื่อมโยงในประเทศกับภูมิภาค (Regional Transportation and Logistic Corridor) 4. พัฒนากฎหมาย /กฎระเบียบ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมโลจิสติกส์อย่างมีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
ลำปาง แม้นมาตร (2549)	<p>ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน 1 (อุดรธานี หนองบัวลำภู หนองคาย และเลย) <p>การท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว (เลย) - ประสานงานร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (อุดรธานี- หนองคาย) - พัฒนาศักยภาพและมูลค่าแหล่งท่องเที่ยว (อุดรธานี) - พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวแบบ home stay และ long stay (หนองคาย) - พัฒนาศักยภาพให้บริการด้านการลงทุนและการท่องเที่ยวบริเวณตลาดท่าเสด็จ (หนองคาย) <p>การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศูนย์กลางการกระจายสินค้า(distribute) ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน (จีนตอนใต้ –ลาว –ไทย และไทย – ลาว –เวียดนาม และจีนตามชายฝั่งทะเล) - เชื่อมโยงฐานการผลิตและขนส่งของประเทศ ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (อุดรธานี – หนองคาย) - แหล่งกระจายสินค้าไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน(เลย)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>การค้าชายแดน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มศักยภาพการค้าชายแดน(หนองคาย – เลย) - เพิ่มอัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดน (เลย) <p>อุตสาหกรรมการผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตสินค้าอาหาร และเกษตรสู่สากล (เลย) <p>การค้าการลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาความร่วมมือทางการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (อุดรธานี – หนองคาย – เลย) - ผลักดันให้มีเขตเศรษฐกิจพิเศษ(free zone) (หนองคาย) <p>2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร กาฬสินธุ์ นครพนม มุกดาหาร)</p> <p>การท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานการบริการ การท่องเที่ยว และพัฒนาบุคลากรการบริการ (นครพนม – มุกดาหาร) - พัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และเส นอทางท่องเที่ยวในพื้นที่ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (นครพนม) - พัฒนาการท่องเที่ยวแบบครบวงจรกับกลุ่มจังหวัด และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (กาฬสินธุ์) <p>การค้าชายแดน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มปริมาณและมูลค่าการค้าตลอดจนปรับปรุงกระบวนการผ่านแดน (นครพนม) - อำนวยความสะดวกกิจกรรมด้านการค้า (นครพนม – มุกดาหาร) - บูรณาการ การมีส่วนร่วมและทรัพยากร การค้า เน้นการป้องกัน และอพยพของแรงงานบริเวณชายแดน (มุกดาหาร) <p>อุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการลงทุน SMEs (นครพนม) - พัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร แหล่งอาหารครัวโลก (สกลนคร) - ส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร (กาฬสินธุ์) <p>การค้าการลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาความร่วมมือ ตลอดจนส่งเสริมการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน ในกลุ่มอินโดจีน (นครพนม) - ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจการค้า การเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (นครพนม) <p>การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงโครงสร้างระบบการผลิตทางการเกษตร ยางพารา ข้าวหอมมะลิปลอดสารพิษ (สกลนคร)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 3 (ขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม)</p> <p><u>การคมนาคมขนส่ง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์บริการขนส่งสินค้าด้วยตู้คอนเทนเนอร์ ทางรถไฟ และกระจายสินค้าในภูมิภาค (ICD :inland container depot) (ขอนแก่น) - พัฒนาระบบเครือข่าย IT (ขอนแก่น) - Logistics (ขอนแก่น) <p><u>อุตสาหกรรม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (ขอนแก่น) - แปรรูปข้าวหอมมะลิ (ร้อยเอ็ด) <p><u>การค้าการลงทุน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศูนย์บริการข้อมูลการลงทุน - จัดแสดงสินค้าในต่างประเทศ - เพิ่มขีดความสามารถทางการค้าการลงทุนและบริการ - สร้างศักยภาพการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนและบริการ (ขอนแก่น) - ขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน - พัฒนาศูนย์ข้อมูลการค้าการลงทุนส่งเสริมการตลาดและจำหน่ายสินค้าโดยเชื่อมโยงกับเครือข่ายกลุ่มจังหวัด (มหาสารคาม) <p><u>การเกษตร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เกษตรปลอดสารพิษ - แหล่งผลิต และจำหน่ายข้าวหอมมะลิชั้นดีสู่ตลาดโลก (ร้อยเอ็ด) <p>4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์)</p> <p><u>การท่องเที่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว (โคราช) - พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (โคราช) - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว (ชัยภูมิ) - เพิ่มศักยภาพด้านบริการการท่องเที่ยว <p><u>การเกษตร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาข้าวหอมมะลินิพันธ์ (สุรินทร์) <p><u>อุตสาหกรรมยานยนต์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การรวมกลุ่มผู้ประกอบการยานยนต์ - สนับสนุนขยายฐานการผลิตการจ้างงานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมยานยนต์ (โคราช)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>สิ่งทอ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ (ชัยภูมิ) - พัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมสุรินทร์ - พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าไหม โคราช <p>เกษตรแปรรูป</p> <ul style="list-style-type: none"> - แปรรูปข้าวหอมมะลิและส่งเสริมการตลาด(สุรินทร์) - พัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตรส่งออก (โคราช) - เพิ่มขีดความสามารถในการแปรรูปและส่งออกสินค้าเกษตรประเภทข้าวหอมมะลินทรีย์ แป้งมันสำปะหลัง (โคราช – บุรีรัมย์) <p>เหมืองแร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเหมืองแร่โปแตชและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง (ชัยภูมิ) <p>5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 (อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร)</p> <p>การเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตข้าวหอมมะลิปลอดสารพิษ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม - ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพได้ อย่างครบวงจร (อำนาจเจริญ) - ขยายฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์ (ศรีสะเกษ) - ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ (ยโสธร) <p>การอุตสาหกรรมแปรรูป</p> <ul style="list-style-type: none"> - แปรรูปสินค้าการเกษตรให้ได้ มาตรฐาน (อุบลราชธานี) - ส่งเสริมการแปรรูปข้าวและส่งเสริม สนับสนุน และส่งเสริมให้เกิดการแปรรูปข้าวและผลิตภัณฑ์จากข้าว <p>การลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การค้ากับประเทศเพื่อนบ้านอย่างมิตร (อุบลราชธานี) - ส่งเสริมการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน (อุบลราชธานี) - สร้างคู่ค้าทางธุรกิจและความสัมพันธ์ ทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก พืชการผ่านแดนให้ได้มาตรฐานและเอื้อต่อการค้าการลงทุน <p>การคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเส้นทางคมนาคมภายในกลุ่มผู้ชายแดน - มีศูนย์กระจายสินค้า(Logistics) (อุบลราชธานี)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>การค้าชายแดน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการค้าชายแดนให้เอื้อต่อการลงทุนและการท่องเที่ยว - พัฒนาศูนย์บริการร่วมชายแดนสมบูรณ์แบบ - มีการสื่อสารข้อมูลให้ผู้ประกอบการได้ ทราบข้อได้เปรียบในการทำธุรกรรมผ่านชายแดนของกลุ่มจังหวัด (อุบลราชธานี) - ส่งเสริมให้มีสถานีการค้าชายแดน (ศรีสะเกษ) <p>การท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาผลิตภัณฑ์ การค้าการท่องเที่ยวและบริการให้ ได้มาตรฐาน (อุบลราชธานี) - ส่งเสริมให้เกิดมูลค่าเพิ่ม การท่องเที่ยวและบริการ - ขยายธุรกิจท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงสู่อินโดจีน (อุบลราชธานี) - พัฒนาจุดผ่านแดน จุดผ่อนปรนอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว (ศรีสะเกษ) - พัฒนาความเชื่อมโยง เสนอทางการท่องเที่ยวทั้งในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน (ศรีสะเกษ)
<p>การประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง (CEO Retreat II), 2549</p>	<p>2. ภาคเหนือตอนล่าง (พิจิตร โลก ดาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และอุตรดิตถ์)</p> <p>ยุทธศาสตร์ 1 เชื่อมโยงเส้นทางการคมนาคมในกลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและต่างประเทศเพื่อใช้ศักยภาพแหล่งที่ตั้งและความพร้อมของโครงสร้างบริการพื้นฐานที่มีอยู่ สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>เป้าหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (GRP) เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 - มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 8 - ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในกลุ่มจังหวัดในการดำเนินงานของภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 <p>โครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมระบบรางสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาเชื่อมโยงตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) <ul style="list-style-type: none"> ▪ งบประมาณปี 2550 จำนวน 120 ล้านบาท (โครงการของกลุ่มจังหวัด) - โครงการก่อสร้างถนนสายหลักสนับสนุนการพัฒนายุทธศาสตร์ เชื่อมโยงตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) <ul style="list-style-type: none"> ▪ งบประมาณปี 2550 จำนวน 820 ล้านบาท (โครงการส่วนกลาง) - โครงการจัดตั้งศูนย์บริหารเขตเศรษฐกิจชายแดน (ด้านอำเภอแม่สอด)

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p style="text-align: center;">รายละเอียด</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ งบประมาณรวม 595 ล้านบาท (ปี 2550 จำนวน 260 ล้านบาท และ 2551 จำนวน 335 ล้านบาท) มีโครงการย่อยดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ○ การบริหารเขตเศรษฐกิจชายแดน <ul style="list-style-type: none"> ➤ งบประมาณรวม 180 ล้านบาท (ปี 2550 จำนวน 60 ล้านบาท และ 2551 จำนวน 120 ล้านบาท: โครงการของกลุ่มจังหวัด) ○ เขตอุตสาหกรรมสิ่งประดิษฐ์ที่ทำด้วยไม้ (Free Custom Zone) <ul style="list-style-type: none"> ➤ งบประมาณรวม 250 ล้านบาท (ปี 2550 จำนวน 100 ล้านบาท และ 2551 จำนวน 150 ล้านบาท: โครงการของกลุ่มจังหวัด) ○ ศูนย์ขนส่งและกระจายสินค้า (Distribution Center) <ul style="list-style-type: none"> ➤ งบประมาณรวม 265 ล้านบาท (ปี 2550 จำนวน 100 ล้านบาท และ 2551 จำนวน 165 ล้านบาท: โครงการส่วนกลาง) <p>ยุทธศาสตร์ 2 พัฒนาและอนุรักษ์เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ศาสนา วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ร่วมยุค รวมทั้งการพัฒนาระบบข้อมูลนักท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพื่อสร้างรายได้ทั้งด้านการท่องเที่ยวและหัตถอุตสาหกรรม</p> <p>เป้าหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด (GRP) เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 - กลุ่มจังหวัดมีการจัดทำแผนแม่บท การบริการพัฒนาการท่องเที่ยว - ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 - มูลค่าการค้าของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเพิ่มสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 <p>โครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการติดตั้งศูนย์ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน (OTOP) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง <p>งบประมาณรวม 250 ล้านบาท (ปี 2550 จำนวน 76.75 ล้านบาท: โครงการของกลุ่มจังหวัด)</p> <p>ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดด้านอุตสาหกรรม</p> <p>1. กลุ่มจังหวัด 3.2</p> <p>อุตสาหกรรม: - โลจิสติกส์เพื่อการสนับสนุนด้านอุตสาหกรรม</p> <p>เป้าหมาย: - สร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการส่งออกและมีต้นทุนในการอุตสาหกรรมที่แข่งขันได้</p> <p>โครงการ: - โครงการพัฒนาระบบการจัดการโลจิสติกส์: 8 ล้านบาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาเทคโนโลยีโลจิสติกส์: 4 ล้านบาท - โครงการพัฒนาระบบเครือข่ายและการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทาน: 20 ล้านบาท <p>2. กลุ่มจังหวัด 4.2 -สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์</p> <p>อุตสาหกรรม: - เกษตรอุตสาหกรรม (ประมง) อุตสาหกรรมเหล็ก</p> <p>เป้าหมาย: - รายได้จากภาคอุตสาหกรรมเพื่อขึ้นร้อยละ 3</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>โครงการ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเพื่อการส่งออก: 90 ล้านบาท - โครงการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล (ปะการังเทียม) ในพื้นที่ทะเลชายฝั่ง: 45.32 ล้านบาท - โครงการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำเพื่อการประมง: 92 ล้านบาท - โครงการสร้างอ่างเก็บน้ำบ้านทรายทอง อ. บางสะพาน จ.ประจวบฯ: 682 ล้านบาท ปี 2551-2553) <p>3. กลุ่มจังหวัด 4.3</p> <p>อุตสาหกรรม: - อุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และ โลจิสติกส์</p> <p>เป้าหมาย: - อัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 8%</p> <p>โครงการ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการตลาดและเพิ่มช่องทางจัดจำหน่าย: 30 ล้านบาท - ศึกษาความเป็นไปได้ในการเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมไทย : 5 ล้านบาท - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ: 45 ล้านบาท <p>4. กลุ่มจังหวัด 5.1 จันทบุรี ชลบุรี ตราด ระยอง</p> <p>อุตสาหกรรม: - อุตสาหกรรมยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ปีโตรเคมี อาหาร (อาหารทะเลและผลไม้แปรรูป) พลังงานทดแทนจากปาล์มน้ำมัน</p> <p>เป้าหมาย: - มีมูลค่าการลงทุน 100,000 ล้านบาทในปี 2551</p> <p>โครงการ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ - โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอุตสาหกรรมยานยนต์: 70 ล้านบาท - โครงการพัฒนาผู้ประกอบการเก่า-รายใหม่: 100 ล้านบาท - โครงการจัดทำ Road Show ด้านการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ: 60 ล้านบาท <p>5. กลุ่มจังหวัด 7.1</p> <p>อุตสาหกรรม: - ผลิตภัณฑ์ผ้าไหม</p> <p>เป้าหมาย: - สร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 15</p> <p>โครงการ: - โครงการก้าวไกลไหมไทยสู่สากล: 400 ล้านบาท</p> <p>6. กลุ่มจังหวัด 9.1</p> <p>อุตสาหกรรม: - อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล</p> <p>เป้าหมาย: - เพิ่มมูลค่าอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลให้ได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก</p> <p>โครงการ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการเพื่อรองรับยุทธศาสตร์อาหารฮาลาล: 85 ล้านบาท - โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการรองรับอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล: 153.05 ล้านบาท

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดด้านการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์</p> <p>กลุ่มจังหวัดที่เลือกประเด็นยุทธศาสตร์การค้าการลงทุนและโลจิสติกส์มีทั้งสิ้น 10 กลุ่มจังหวัด</p> <p>กลุ่มจังหวัดที่เลือกเป็นอันดับ 1</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง(2.1) พิจิตร โลก ดาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย และ อุตรดิตถ์ <p>เป้าหมาย: - ผลผลิตหลักของกลุ่มจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 - มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 8</p> <p>โครงการ: - โครงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคม East-West Economic Corridor: 120 ล้านบาท - จัดตั้งศูนย์บริหารเขตเศรษฐกิจชายแดน: 595 ล้านบาท</p> 2. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (3.1) นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี และ อ่างทอง <p>เป้าหมาย: มีรายได้เพิ่มขึ้น 693,622 ล้านบาท</p> <p>โครงการ: - พัฒนาเครือข่ายการผลิต การตลาดอาหารพร้อมรับประทาน: 355 ล้านบาท - แปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อการส่งออก : 45 ล้านบาท</p> 3. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน (6.2) มุกดาหาร สกลนคร นครพนมและกาฬสินธุ์ <p>เป้าหมาย: มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 (9,693.60 ล้านบาท)</p> <p>โครงการ: จัดตั้งศูนย์แสดงสินค้าและข้อมูลด้านการค้าการลงทุน: 37 ล้านบาท</p> 4. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (7.2) อุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และยโสธร <p>เป้าหมาย: มูลค่าการค้าการลงทุนชายแดนเพิ่มขึ้น</p> <p>โครงการ: พัฒนาระบบการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย: 33 ล้านบาท</p> 5. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ (8.1) สุราษฎร์ธานี ชุมพร และระนอง <p>เป้าหมาย: - ปริมาณส่งออกสินค้าผ่านท่าเรือเพิ่มขึ้น 49,000 ตัน - ปริมาณส่งออกผลไม้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8</p> <p>โครงการ: - ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกในต่างประเทศ: 22 ล้านบาท - สร้างห้องเย็นระบบ IQF : 125 ล้านบาท</p> 6. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (9.2) สงขลา และสตูล <p>เป้าหมาย: - มูลค่าการค้าระหว่างประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 (414,445.50 ล้านบาท)</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>โครงการ: - สร้างฐานข้อมูลการค้า การลงทุน การนำเข้า-ส่งออก: 40 ล้านบาท</p> <p>- จัดแผนแม่บทการพัฒนากลุ่มจังหวัดสงขลา-สตูลให้เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า: 40 ล้านบาท</p> <p>กลุ่มจังหวัดที่เลือกเป็นอันดับ 2</p> <p>1. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (1.1) เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน</p> <p>เป้าหมาย: มูลค่าการค้าการส่งออกและการค้าชายแดนทั้งสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมและหัตถกรรมเพิ่มขึ้น</p> <p>โครงการ: - จัดตั้ง Trading & Investment Service Center (TISC): 151 ล้านบาท</p> <p>- ล้านนาโลจิสติกส์ 47 ล้านบาท</p> <p>2. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ (6.1) อุดรธานี หนองบัวลำภู หนองคาย และเลย <p>เป้าหมาย: มูลค่าการค้าการลงทุนร้อยละ 25 จากปี 2548</p> <p>โครงการ: การพัฒนาและเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน : 276 ล้านบาท</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ (6.3) ขอนแก่น มหาสารคาม และร้อยเอ็ด <p>เป้าหมาย: มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น</p> <p>โครงการ: - พัฒนาระบบข้อมูลด้านโลจิสติกส์: 100 ล้านบาท</p> <p>- สร้างบุคลากรเข้าสู่อุตสาหกรรมและบริการโลจิสติกส์: 40 ล้านบาท</p> <p>c. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ (8.3) ภูเก็ต พังงา และกระบี่</p>

1.2.3 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
ผู้จัดการออนไลน์ (2549)	<p>- การก่อสร้างถนนหมายเลข 9 ส่วนของลาว ระยะทางประมาณ 210 กม. เป็นการปรับปรุงระหว่างเมืองสะหวันเขต-เมืองผิน-แดนสวรรค์ โดย JICA และ ABD และรัฐบาลลาวเป็นผู้สนับสนุนด้านการเงินมูลค่ารวมประมาณ 105 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เปิดใช้อย่างไม่เป็นการมาแล้วตั้งแต่วันที่ 23 เมษายน 2547</p> <p>- การสร้างรถไฟสายเวียงจันทน์ อยู่ระหว่างทำการศึกษาโดยหน่วยงานเพื่อการพัฒนาของฝรั่งเศส "เอเอฟดี" (Agence Francaise de Developpement- AFD) รัฐบาลฝรั่งเศสจะให้ความช่วยเหลือนี้ เป็นทางรถไฟช่วงท่านาแล้ง-เวียงจันทน์ ต่อจากช่วงสะพานมิตรภาพท่านาแล้ง ระยะทาง 3.5 กิโลเมตร ที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย ซึ่งในปัจจุบันกำลังอยู่ในขั้นตอนการคัดเลือกบริษัทก่อสร้างและคาดว่าจะใช้เวลาก่อสร้างประมาณ 2 ปี</p>
ผู้จัดการออนไลน์ (2550)	<p>สร้างถนนเชื่อมโยงลาว-กัมพูชา ทางลาวได้มีการเร่งก่อสร้างถนนช่วงสั้นๆ ซึ่งเป็นตอนปลายของทางหลวงเลข 13 เพื่อไปเชื่อมเข้ากับทางหลวงเลข 7 ของกัมพูชา และมีการเตรียมเพื่อตั้งด่านตรวจคนเข้าเมืองสากลอีก 1 แห่ง ที่จุดชายแดนแขวงจำปาสัก กับ จ. สตึงเตร็ง (Stung Treng) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกัมพูชา</p>
ฐานเศรษฐกิจ (2548)	<p>โครงการพัฒนาเน็ตเวิร์คไฟฟ้าตามเส้นทางแม่น้ำโขง ให้แก่ลาว จำนวน 3,326 ล้านเยน รวม 3 เส้นทางความยาวทั้งสิ้น 414 กิโลเมตร</p>
ฐานเศรษฐกิจ (2549)	<p>เขตเศรษฐกิจพิเศษสะหวัน-เซโน เป็นเขตเศรษฐกิจที่จัดตั้งขึ้นบนเส้นทาง EWEC เมืองสะหวันเขตของลาว ตรงข้ามกับจังหวัดมุกดาหารของไทย และใกล้กับสะพานมิตรภาพไทยลาวแห่งที่ 2 ปัจจุบันมีนักลงทุนไทยและต่างชาติส่วนหนึ่งเข้าไปลงทุนในพื้นที่ดังกล่าวแล้ว</p> <p>การจำหน่ายไฟฟ้า ได้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจร่วมระหว่างรัฐบาลไทย-สปป.ลาว 6 โครงการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ○ น้ำเทิน-หินบุน : กำลังผลิตเพื่อจำหน่าย 187 MW รัชซื้อไฟฟ้าตั้งแต่เดือนเมษายน 2541 - น้ำเทิน 1 : กำลังผลิต 540 MW ADB ให้เงินช่วยเหลือจำนวน 2.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รัฐบาลฝรั่งเศส 2 ล้านดอลลาร์ สำหรับการศึกษาด้านเทคนิคเพื่อพัฒนาลุ่มน้ำเทิน และ Se Kong-Se San โดยเน้นการศึกษา Least-Cost Hydropower Master Plan - น้ำเทิน 2 : กำลังผลิตเพื่อจำหน่าย 600 MW World Bank ตกลงในหลักการเพื่ออนุมัติเงินกู้ - น้ำเทิน 3 : กำลังผลิต 263 MW ขณะนี้ผู้พัฒนาโครงการได้ศึกษาความเหมาะสมแล้วเสร็จ ○ ห้วยเฮาะ : กำลังผลิตเพื่อจำหน่าย 126 MW การก่อสร้างแล้วเสร็จและสามารถดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ในวันที่ 3 กันยายน 2542

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>O หงสา-ลิกไนต์ : กำลังผลิตเพื่อจำหน่าย 608 MW สามารถดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ระหว่างเดือนธันวาคม 2545 - มิถุนายน 2546</p> <p>O น้ำจืด 2 : กำลังผลิตเพื่อจำหน่าย 553 MW ดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ในเดือนมีนาคม 2546</p> <p>O น้ำจืด 3 : กำลังผลิตเพื่อจำหน่าย 430 MW World Bank ตกลงในหลักการเพื่ออนุมัติเงินกู้ และสามารถดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ในเดือนมีนาคม 2546</p> <p>O เซเปียน-เซน้ำน้อย : กำลังผลิตเพื่อจำหน่าย 365 MW ดำเนินการเชิงพาณิชย์ได้ในเดือนมีนาคม 2546</p> <p>โครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เขชามาน 1 : กำลังผลิต 468 MW กฟผ.อยู่ระหว่างเตรียมข้อมูลเพื่อเจรจาอัตราค่าไฟฟ้า และ MOU <p>น้ำเล็ก : กำลังผลิต 215 GWH ADB อนุมัติเงินกู้จำนวน 52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ</p>

1.2.4 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ ฝ่ายวิชาการ (2549)	<p>- การก่อสร้างถนนหมายเลข 9 ส่วนของเวียดนาม เป็นระยะทาง 83 กม. ช่วงเมืองลาวบาว-ดองฮา โดยได้รับการสนับสนุนการเงินจาก ADB และรัฐบาลเวียดนาม มูลค่ารวม 36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เปิดใช้ในปี 2547</p> <p>- อุโมงค์ไฮวัน เป็นการก่อสร้างอุโมงค์ระยะทาง 6.4 กม. และถนนเชื่อมเป็นระยะทาง 5.9 กม. บนทางหลวงหมายเลข 1 ของเวียดนาม ในช่วงเมือง Hue-Da Nang โดยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจาก JBIC และรัฐบาลเวียดนาม มูลค่ารวมประมาณ 251 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เปิดใช้งานเมื่อต้นเดือนมิถุนายน 2548 ศักยภาพของอุโมงค์ไฮวัน</p>
Thao Nguyen - Hai Ho (2006)	<p>- โครงการปรับปรุงท่าเรือน้ำลึกดานัง เป็นการปรับปรุงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับตู้สินค้า รวมทั้งการสร้างถนนเชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข 1 ของเวียดนาม โดยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจาก JBIC และรัฐบาลเวียดนาม มูลค่ารวมประมาณ 73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคาดว่าจะสามารถรองรับการขนส่ง 2.5 ล้านตันในช่วงปี 1999-2004 เพิ่มขึ้นเป็น 4 ล้านตัน ในช่วงปี 2004-2010</p> <p>- ข้อตกลงบันทึกความเข้าใจ (A Memorandum of Understanding (MoU)) การผ่านแดนระหว่างเวียดนาม-ลาว ช่องทาง Lao Bao-แดนสะหวัน ตามข้อตกลงของกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง พัฒนาเป็นศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ ผลของข้อตกลงผ่านแดนดังกล่าวจะทำให้มูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นจาก 25.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2002 เพิ่มขึ้นเป็น 64 25.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2005</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Khac Dung (2006)	<p>ตามข้อตกลงของประเทศลุ่มน้ำโขงด้านพลังงานในภูมิภาค เวียดนามได้ซื้อพลังงานไฟฟ้าจากลาวจำนวน 500 กิโลวัตต์ จากเขื่อนน้ำเทิน (Nam Theun) ซึ่งเป็นแหล่งผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ ไปยังเมือง Ha Tinh ประเทศเวียดนาม นอกจากนี้เวียดนามยังมีแผนที่จะก่อสร้างระบบการสื่อสารจากเมืองดานังไปยังแขวงสะหวันเขตของลาวอีกด้วย</p>
ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ ฝ่ายวิชาการ (2549)	<p>เขตเศรษฐกิจพิเศษ Lao Bao (Lao Bao Special Trade Economic Zone)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งอยู่บริเวณชายแดน Lao Bao มีพื้นที่ประมาณ 15,800 เฮกตาร์ มีประชากรประมาณ 35,000 คน - ธุรกิจที่ได้รับความนิยมจากนักลงทุน ได้แก่ ธุรกิจท่องเที่ยว บริการ สิ่งทอ อะไหล่ เครื่องยนต์ และเกษตรแปรรูป - รัฐบาลเวียดนามให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุน ได้แก่ การให้เช่าที่ดินโดยไม่จำกัดพื้นที่เป็นระยะเวลา 50 ปี ยกเว้นค่าเช่าเป็นเวลา 11 ปี และอนุญาตให้โอนสิทธิ์การเช่าแก่ผู้อื่นได้ เป็นต้น - ปี 2548 เขตเศรษฐกิจพิเศษ Lao Bao สามารถดึงดูดโครงการลงทุนทั้งสิ้น 75 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนรวม 524 พันล้านดอลลาร์ (33 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ส่งผลให้การส่งออกและการนำเข้าในพื้นที่ดังกล่าวขยายตัวอย่างรวดเร็ว <p>เขตเศรษฐกิจเปิด Chu Lai ตั้งอยู่ในจังหวัด Qunag Nam จัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเมื่อเดือนมิถุนายน 2547</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้สิทธิประโยชน์จำนวนมากแก่นักลงทุนทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ เช่น ยกเว้นค่าเช่าที่ดิน (สำหรับนักลงทุนที่เข้ามาดำเนินการก่อนปี 2548) เป็นระยะเวลา 10 ปี - ปี 2547 ดึงดูดโครงการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมทั้งสิ้นกว่า 110 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนประมาณ 1.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ - การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจ ส่งผลให้ประชากรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จากสัดส่วนประชากรยากจนลดลงอย่างรวดเร็วจากร้อยละ 32 ของประชากรทั้งหมดในจังหวัดในปี 2540 เหลือเพียงร้อยละ 12 ในปี 2547 และ Qunag Nam ยังมีอัตราการขยายตัวของผลผลิตภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 25 ต่อปี <p>การปรับปรุงขยายท่าอากาศยาน ชู ลาย ซึ่งเดิมเป็นฐานทัพอากาศที่กองทัพสหรัฐฯ ที่สร้างไว้เมื่อปี 1975 ให้สามารถรองรับเที่ยวบินเชิงพาณิชย์ในอนาคต</p> <p>นิคมอุตสาหกรรม ชุง ก๊วต (Dung Quat) ใน จ.กวาง หงาย (Quang Ngai) และอยู่ห่างจากท่าอากาศยานนานาชาตินครดานังเพียง 80 กิโลเมตร และตั้งอยู่ไม่ไกลจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชู ลาย</p> <p>ด้านการท่องเที่ยว จ.กว๋าง นัม ภาคกลางของเวียดนามเป็นที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวมรดกโลก (UNESCO) ในเวียดนาม 2 แห่ง ได้แก่ เมืองโบราณ หอย อัน (Hoi An Ancient City) และ ซากปรasaทหมี เชน (My Son Ruins) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน จ.กว๋าง นัม จึงสูงถึงปีละ 30 %</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>ดานัง นครดานังมีศักยภาพสูงด้านการลงทุน มีนิคมอุตสาหกรรม 5 แห่ง และนครดานังให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุนต่างชาติในรูปแบบของการยกเว้นภาษีที่ดินระยะยาว โดยไม่จำกัดสาขาการลงทุน การให้การสนับสนุนเรื่องการเวนคืนที่ดิน และการปรับเตรียมที่ดินเพื่อการลงทุน รวมทั้ง การอำนวยความสะดวกเรื่องขั้นตอนการขออนุญาตลงทุน ปัจจุบัน มีนักลงทุนจากหลายประเทศที่เลือกนครดานังเป็นศูนย์กลางการลงทุนในภาคกลางเวียดนาม เช่น ใต้หวัน ญี่ปุ่น สหรัฐฯ จีน ออสเตรเลีย เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ เป็นต้น</p>
ข่าว สพร. (2549)	<p>สมัครเข้าสมาชิก WTO ประเทศเวียดนามได้สมัครเข้าเป็นสมาชิก WTO และได้รับการตอบรับการเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2549 และการเข้าเป็นสมาชิกจะมีผลสมบูรณ์ในวันที่ 11 มกราคม 2550</p>

1.2.5 กัมพูชา

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
ผู้จัดการออนไลน์ (2549)	<ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างและฟื้นฟูบูรณะทางหลวงเลข 7 ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมสายหลักในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกัมพูชา เริ่มมาตั้งแต่เดือน พ.ย.2547 ด้วยเงินกู้จากรัฐบาลจีนกว่า 500 ล้านดอลลาร์ หรือกว่า 65 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สัญญาการก่อสร้างมีระยะเวลา 44 เดือน ซึ่งจะแล้วเสร็จเปิดใช้การได้อย่างสมบูรณ์ในเดือน พ.ค.2551 แต่บริษัทผู้ก่อสร้างกล่าวว่า จะพยายามเร่งให้แล้วเสร็จภายในสิ้นปี 2550 และ จะเปิดใช้เป็นบางส่วนก่อนฤดูฝนปีนี้ อย่างไรก็ตามจนถึงเดือนกรกฎาคม 2549 การก่อสร้างทางหลวงเลข 7 ช่วง จ.กระแจะ (Kra Tie) จนถึงชายแดนลาวความยาว 187 กิโลเมตร เสร็จไปแล้วถึง 71% โดยบริษัทเซียงไฮ้ คอนสตรัคชั่น ของจีนเป็นผู้ออกแบบและก่อสร้าง - โครงการฟื้นฟูเร่งด่วนท่าเรือสีหนุวิลล์ จำนวน 3,326 ล้านดอลลาร์ - โครงการขยายเร่งด่วนท่าเรือสีหนุวิลล์ 4,313 ล้านดอลลาร์
ฐานเศรษฐกิจ (2548)	<p>โครงการวางโครงข่ายระบบสื่อสารโทรคมนาคมในกัมพูชา (Cambodia Growth Corridor) จำนวน 3,029 ล้านดอลลาร์</p>

1.2.6 สาธารณรัฐประชาชนจีน

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
www.bangkokbiznews.com/2005/special/event/zeanzone/china/china_2.ppt	<p>โครงการพัฒนาภาคตะวันตกของจีน</p> <ul style="list-style-type: none"> • บรรจุในแผนพัฒนาแห่งชาติระยะยาว ตั้งแต่ปี 2000 • ดำเนินตามแนวทางพัฒนาประเทศของอดีตผู้นำ เดิ่ง เสี่ยวผิง • พื้นที่ประมาณ 5.4 ล้านตารางกิโลเมตร (มากกว่า 50% ของจีน หรือ ใหญ่กว่าประเทศไทยประมาณ 10 เท่า) • ประกอบด้วยมณฑลและเขตปกครองตนเองจำนวน 9 แห่ง ได้แก่ ซินเจียง ทิเบต ชิงไห่ กันซู หนิงเซีย กุ้ยโจว ฉานซี เสฉวน และ ยูนนาน และมหานครที่ไม่ขึ้นตรงต่อมณฑลอีก 1 แห่งคือ มหานครฉงชิ่ง • ประชากร 285 ล้านคน (มากกว่า 110 ล้านคนอยู่ใน เสฉวน และ ฉงชิ่ง) • เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชผล และผลิตเนื้อสัตว์ที่สำคัญ ตลอดจนอุดมด้วยทรัพยากร อาทิ แร่ธาตุ และพลังงาน • เป็นศูนย์กลางของการวิจัย ทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี <p>จุดเด่นของจีนตะวันตก</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป็นตลาดขนาดใหญ่ ประชากรรวมเกือบ 300 ล้านคน โดยเฉพาะบริเวณ ฉงชิ่ง-เสฉวน 110 ล้านคน (ยูนนาน 45 ล้านคน) • ค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าในมณฑลทางฝั่งถึงร้อยละ 40 • อุดมด้วยพลังงานไฟฟ้าพลังน้ำ และ พลังงานแก๊สธรรมชาติ ซึ่งถือว่าเป็นพลังงานราคาถูก และมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย • เศรษฐกิจขยายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอยู่ในแผนพัฒนาแห่งชาติ • การเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) • อยู่ไม่ไกลจากประเทศไทย และในอนาคตจะสามารถติดต่อได้โดยสะดวก <p>การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p> <ul style="list-style-type: none"> • ท่อก๊าซธรรมชาติ ซินเจียง-เซี่ยงไฮ้ ระยะทาง 4,200 กิโลเมตร • สร้างทางรถไฟ ซีอาน-หนานจิง เชื่อมภาคตะวันออกและตะวันตก • สร้างทางรถไฟ ฉงชิ่ง-หนานจิง • สร้างทางหลวงในภาคตะวันตกระยะทางรวม 17,000 กิโลเมตรในปี 2000 • สร้างทางหลวงอีก 150,000 กิโลเมตรภายใน 10 ปี รวมทั้งทางด่วน 8 สาย • สร้างท่าอากาศยานซีอาน-เซี่ยงหยาง • ทางรถไฟขนส่งมวลชนสำหรับมหานครฉงชิ่ง • โครงการชลประทานขนาดใหญ่ในเสฉวน ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูก 480,000 ไร่ • โครงการผลิตแร่โปแตสในมณฑลชิงไห่

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> ● ปรับปรุงสถานะแวดล้อม <ul style="list-style-type: none"> ● โครงการปลูกป่าของรัฐในภาคตะวันตก 2.1 ล้านไร่ ● โครงการชักชวนเกษตรกรในการปลูกป่า/ทุ่งหญ้า 4.9 ล้านไร่ ● โครงการอุปถัมภ์มหาวิทยาลัยและสถาบันศึกษาชั้นสูงในภาคตะวันตก

1.3 ความร่วมมือในภูมิภาค

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
วุฒิชัย วงษ์นาคเพ็ชร (2549)	<p>ความร่วมมือทางเศรษฐกิจภายใต้กรอบ Economic Cooperation Strategy :ECS</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างไทย พม่า ลาว และกัมพูชา - วัตถุประสงค์ <ol style="list-style-type: none"> 1. การเพิ่มปริมาณการค้าและการลงทุน 2. สร้างความแข็งแกร่งในศักยภาพด้านการแข่งขันทางการค้า 3. เพื่อพัฒนาการกระจายรายได้ของชาติ 4. สร้างงานเพื่อให้มีการว่าจ้างแรงงานเพิ่มมากขึ้นและลดอัตราการว่างงาน 5. การเพิ่มคุณภาพของประชากร - The Economic Cooperation Strategy Plan of Action (ECSPA) เป็นแผนงานที่ 3-- กำหนดขึ้นมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของ ECS การปฏิบัติงานตามแผนงาน ECSPA มีกำหนดระยะเวลาเท่ากับ 10 ปี นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2003 ถึง ค.ศ.2012 โดยจะมีการทบทวนความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานในทุกกรอบ 2 ปี เพื่อให้การปฏิบัติตามแผนงาน ECSPA ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ECSPA ได้จัดแบ่งเป็น 4 ระยะคือ <ol style="list-style-type: none"> 1. แผนงานระยะสั้นได้แก่ ระยะเวลาตั้งแต่ ค.ศ.2003 จนกระทั่งถึง ค.ศ.2005 2. แผนงานระยะกลางตั้งแต่ ค.ศ. 2006 ถึง ค.ศ. 2008 3. แผนงานระยะยาวเป็นช่วงระยะเวลาจาก ค.ศ. 2009 ถึง ค.ศ. 2012 <p>แนวทางในการปฏิบัติตาม The Economic Cooperation Strategy Plan of Action --</p> - สำหรับ ประเทศสมาชิกภายในกลุ่มได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1. การลดอุปสรรคและการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ 2. การพัฒนาการเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง 3. การพัฒนาการค้าผ่านด่านชายแดนระหว่างประเทศ

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี - เจ้าพระยา - แมกโขง หรือ Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy : ACMECS</p> <p>1. การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน ในปี 2547 ประเทศไทยได้ดำเนินการขกเว้นการเรียกเก็บภาษีนำเข้าให้แก่สินค้าเกษตร 10 รายการที่นำเข้าจาก กัมพูชา ลาว และพม่า เพื่อแปรรูปภายในประเทศ ได้แก่ มันฝรั่ง ถั่วลิสง ถั่วเหลือง ข้าวโพดหวาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เมล็ดตะกั่ว ยูคาลิปตัส เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ถั่วเขียว ถั่วมัน และลูกเดือย ซึ่งเป็นการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรภายใต้กรอบอาเซียน (ASEAN Integration System of Preference : AISP) โดยไม่ขัดกับหลักการขององค์การการค้าโลก นอกจากนั้นในปี 2547 นี้ ไทยยังได้ประกาศขยายรายการสินค้าภายใต้กรอบ AISP ที่ต้องเสียภาษีนำเข้าระหว่าง 0%-5% เพิ่มขึ้นด้วย ดังนี้</p> <p style="padding-left: 40px;">กัมพูชา : จาก 48 รายการ เพิ่มเป็น 310 รายการ</p> <p style="padding-left: 40px;">ลาว : จาก 26 รายการ เพิ่มเป็น 186 รายการ</p> <p style="padding-left: 40px;">พม่า : จาก 72 รายการเพิ่ม เป็น 461 รายการ</p> <p>ซึ่งผลจากการดำเนินการดังกล่าวทำให้การนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้นในปี 2548 กล่าวคือ</p> <p style="padding-left: 40px;">กัมพูชา เพิ่มขึ้นจาก 0.07 ล้านบาทในไตรมาส 1 ปี 2547 เป็น 7.1 ล้านบาทในไตรมาส 2 ปี 2548</p> <p style="padding-left: 40px;">ลาว เพิ่มขึ้นจาก 19 ล้านบาท ในไตรมาส 1 ปี 2547 เป็น 94 ล้านบาทในไตรมาส 2 ปี 2548</p> <p style="padding-left: 40px;">พม่า เพิ่มขึ้นจาก 0 ในไตรมาส 1 ปี 2547 เป็น 5.2 ล้านบาทในไตรมาส 2 ปี 2548</p> <p>2. การพัฒนาด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รัฐบาลไทยได้เจรจากับประเทศเพื่อนบ้านในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนไทยเข้าไปทำการเกษตรและปศุสัตว์ในประเทศเพื่อนบ้านใน ลักษณะสัญญาจ้างผลิตและรับซื้อผลผลิต (Contract Farming) โดยผลผลิตที่รับซื้อไว้จะนำเข้ามาใช้บริโภคภายในประเทศไทย และนำไปแปรรูปเพื่อการส่งออกไปยังประเทศที่สามต่อไป นอกจากนี้รัฐบาลไทยได้มอบหมายให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยดำเนินการร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในประเทศเพื่อนบ้าน รองรับการค้าฐานการผลิตของภาคเอกชนไทยในอนาคต ซึ่งโครงการนี้มีความคืบหน้าอย่างเป็นรูปธรรมในกัมพูชา และลาว</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>3. การส่งเสริมการท่องเที่ยว ประเทศสมาชิก ACMECS ได้ร่วมมือเพื่อทำการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกัน โดยเน้นลักษณะของการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวของทั้ง 5 ประเทศสมาชิก ACMECS มารวมเป็น 1 จุดหมายปลายทาง (Five Countries One Destination) เมื่อนักท่องเที่ยวจากนอกภูมิภาคเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยแล้วก็สามารถเดินทางต่อเข้าไปท่องเที่ยวในประเทศอื่นได้ เป็นการขยายสินค้าการท่องเที่ยวของภูมิภาคให้น่าสนใจยิ่งขึ้นและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวใน 5 ประเทศเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้โดยไทยซึ่งมีโครงสร้างพื้นฐานด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมั่นคงกว่าประเทศสมาชิกอื่นรับที่จะช่วยดำเนินการประชาสัมพันธ์ และช่วยเหลือประเทศสมาชิกอื่นด้านการฝึกอบรมบุคลากรและการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านด้วย</p> <p>4. การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม รัฐบาลไทยได้ให้ความช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมที่สำคัญต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคตลอดแนวเขตเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) และการพัฒนาเส้นทางคมนาคมในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเชื่อมโยงไทยสู่จีนตอนใต้และอินเดีย ในช่วงปี 2546-2548 ความร่วมมือสาขานี้มีความคืบหน้าอย่างเป็นรูปธรรมในการร่วมมือระหว่างไทยกับพม่า ไทยกับกัมพูชา และไทยกับลาว อย่างไรก็ตามในอนาคตเมื่อประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศที่เป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาเข้าร่วมการพัฒนาโครงการอย่างจริงจังแล้วจะมีความคืบหน้าในสาขาความร่วมมือนี้มากขึ้น เช่นการก่อสร้างเส้นทางรถไฟในประเทศลาว และกัมพูชา เป็นต้น</p> <p>5. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ปัจจุบันรัฐบาลไทยได้ยกฐานะของสถาบันความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจลุ่มแม่น้ำโขงที่จัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นสถาบันระดับภูมิภาค เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากนานาประเทศในการสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญและงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาและฝึกอบรมด้านต่างๆให้แก่บุคลากรของประเทศสมาชิก ACMECS</p> <p>6. การตกลงการขนส่งข้ามพรมแดน ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงโดยความตกลงมีผลบังคับใช้แล้ว เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2546 เมื่อไทยได้ให้สัตยาบันความตกลงเป็นประเทศสุดท้าย และการเจรจาภาคผนวกและพิธีสารแนบท้าย (Annex and Protocol) ทั้งหมด 18 ฉบับ ได้เจรจาแล้วเสร็จและได้มีการลงนามแล้วในการประชุมระดับผู้นำที่คุนหมิง ประเทศจีน ในเดือนกรกฎาคม 2549 รวมทั้งมีการลงนาม MOU ในการปฏิบัติการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดนระหว่างไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงแนวคิด Single Window Inspection มาใช้ในการตรวจปล่อยสินค้าในชายแดนนำร่องมุกดาหาร-สะหวันเขต /อรัญประเทศ-ปอยเปต/ แม่สอด-เมียวดี</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>การสถาปนาเมืองคู่แฝด เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2547 ถือว่าเป็นการสถาปนาเมืองคู่แฝดเป็นแห่งแรกระหว่างราชอาณาจักรไทย - สปป.ลาว (มุกดาหาร-สะหวันเขต) ตามกรอบยุทธศาสตร์ความร่วมมือในการพัฒนาระหว่างประเทศลุ่มน้ำอิระวดี เจ้าพระยาและแม่โขง (ACMECS)</p> <p>การพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor) – เชื่อมโยง ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เส้นทาง ตราด-เกาะกง-สเรแอมบิล เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลไทย-กัมพูชา-เวียดนาม (R10) โดยไทยให้ความช่วยเหลือแบบเงินกู้ก่อนปรน 567.7 ล้านบาท เพื่อการปรับปรุงถนนระยะทาง 151.5 กม. และให้เปล่า 288 ล้านบาท เพื่อการก่อสร้างสะพานขนาดใหญ่ 4 แห่ง 2. เส้นทาง ช่องสง่า-อันลองเวง-เสียมราฐ การปรับปรุงถนนระยะทาง 167 กม. ซึ่งจะเชื่อมโยงระหว่างภาคอีสานใต้ของไทยกับเมืองเสียมราฐ โดยจะเริ่มเจรจาเงื่อนไขสัญญาเงินกู้กลางปี 2547 <p>ความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Cross Border Transport Agreement) เป็นความตกลงที่ช่วยอำนวยความสะดวกการผ่านแดนและข้ามแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค ประเทศภาคีสมาชิกทั้ง 6 ประเทศได้ให้สัตยาบันความตกลงฯ แล้ว และได้มีการประกาศการมีผลบังคับใช้ของความตกลงฯ (ส่วนกรอบความตกลง) เมื่อ 30 เม.ย. 47 และตั้งแต่ต้นปี 2546 ประเทศภาคีสมาชิกได้เจรจาในรายละเอียดของส่วนภาคผนวกแนบท้ายความตกลงฯ 16 ฉบับและพิธีสาร (Protocol) 3 ฉบับ โดยได้รับความช่วยเหลือด้านวิชาการจาก ADB และ ESCAP โดยสามารถจัดทำภาคผนวกและพิธีสารให้แล้วเสร็จในปี 2548</p> <p>ความร่วมมือด้านพลังงาน ประเทศ GMS ได้ลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านการซื้อขายไฟฟ้าและการสร้างเครือข่ายสายส่งระหว่างรัฐบาล 6 ประเทศลุ่มแม่น้ำโขง (Inter-Governmental Agreement on Regional Power Trade) เมื่อ 3 พ.ย. 2545 โดยความตกลงนี้มีจุดประสงค์ให้ประเทศสมาชิกร่วมมือและวางแผนพัฒนาระบบส่งไฟฟ้าที่ประหยัด และมีความมั่นคง รวมไปถึงถึงกลไกในการดำเนินการซื้อขายไฟฟ้าในอนุภูมิภาค</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
<p>กองส่งเสริมเศรษฐกิจสัมพันธ์และความร่วมมือ (2548)</p>	<p>ความตกลงว่าด้วยการเดินเรือพาณิชย์ในลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน (Quadripartite Agreement on Commercial Navigation on Lancang – Mekong River) ไทย ลาว พม่า จีน ได้ลงนามร่วมกันในความตกลงว่าด้วยการเดินเรือในแม่น้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขง เมื่อวันที่ 20 เม.ย. 2543 ณ จังหวัดท่าลี่ หลีก พม่า และมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนเมษายน 2544 โดยความตกลงฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อการอำนวยความสะดวกการเดินทางเดินเรือพาณิชย์ในแม่น้ำโขงตอนบน และจีนได้ให้การสนับสนุน การปรับปรุงร่องน้ำเพื่อการเดินเรือ (เคลื่อนย้ายเกาะแก่งและหาดตื้นที่เป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือในลำน้ำโขงตลอดช่องแนวช่องทางเดินเรือ 331 กิโลเมตร เพื่อให้ช่องทางมีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่า 35 เมตร และลึกประมาณ 3 เมตร) ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จแล้ว 10 จุด ส่วนจุดสุดท้ายที่บริเวณแก่งคอนผีหลวง กรม. ได้มีมติเมื่อ 8 เม.ย. 2546 มอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบด้านต่างๆ (ในไทย) ที่ยังมีความกังวลอยู่ ในเดือนกรกฎาคม 2547 ผลการศึกษาดังกล่าวได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยระบุว่าผลกระทบของโครงการฯ ต่อสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมและวิถีชีวิต แหล่งท่องเที่ยว โบราณสถานและวัฒนธรรม จะอยู่ในระดับต่ำ อย่างไรก็ตามผลจากการดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ยังสะท้อนให้เห็นว่า ประชาชนในพื้นที่ยังมีข้อวิตกกังวลเกี่ยวกับโครงการนี้อยู่</p> <p>ความร่วมมือด้านโทรคมนาคม ประเทศไทยโดยบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการจัดสร้างโครงข่ายระบบเคเบิลใยแก้วตามโครงการ Telecommunication Backbone Project ในส่วนของไทยครบทุกจุดที่เกี่ยวข้องแล้ว และยังสามารถให้บริการในเส้นทางระหว่างรัฐประเทศ (ไทย)-ปอยเปต (กัมพูชา) และระหว่างหนองคาย (ไทย)-เวียงจันทน์ (สปป.ลาว) แล้ว ขณะนี้รอความพร้อมในการเชื่อมโยงกับจีน พม่า และจุดเชื่อมโยงอื่นๆ ของลาว</p>
<p>Thai APAC Student Center, 2550 และ กลุ่มงาน ประชาสัมพันธ์ และกิจกรรม พิเศษ, 2550</p>	<p>ไทย-ลาวร่วมกันกำหนดเป้าหมายการค้าและการลงทุน ครั้งที่ 1</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดจัดทำเป้าหมายการค้า การลงทุนเพิ่มเป็น 2 เท่าในปี 2551 หรือเพิ่มมูลค่าการค้าจาก 1,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็น 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และเพิ่มเป็น 3 เท่าในปี 2553 หรือมีมูลค่าเป็น 4,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ - เพิ่มการค้าและการลงทุนระหว่างกัน เช่น โครงการคอนเทคฟาร์มมิ่ง การตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร และพัฒนาพื้นที่ เพื่อการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ สะหวันเซโน และการพัฒนาเมืองอุดมไชย เพื่อเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้า ศูนย์การค้าเมืองใหม่ และซูเปอร์มาร์เก็ต ร่วมลงทุนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ โดยเฉพาะบนเส้นทางหมายเลข 9 จากสะพานมิตรภาพ 2 เข้าไปในแขวงสะหวันเซโน และการให้ความช่วยเหลือเพิ่มศักยภาพของลาว - ภาคเอกชนตกลงจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมและสภาหอการค้าไทยในลาว และของลาวในไทย รวมถึงมีการจับมือลงทุนในสาขาต่างๆ เช่น เกษตร เกษตรแปรรูป การผลิตพืชทดแทนพลังงาน เหมืองแร่ สิ่งแวดล้อม

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
www.mfa.go.th	<p>รัฐบาลไทย-ลาว ได้ลงนามในความตกลง 7 ฉบับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลาวว่าด้วยสะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร-สะหวันเขต) เพื่อกำหนดพื้นฐานทางกฎหมายของการบริหารการใช้สะพาน ซึ่งจะกำหนดเปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 20 ธันวาคม ศกนี้ 2. หนังสือแลกเปลี่ยนแก้ไขความตกลง ว่าด้วยการเดินทางข้ามแดนระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลาว ฉบับลงนามเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2540 เพื่อเปิดจุดผ่านแดนถาวรระหว่างไทย-ลาวเพิ่ม 1 จุดที่สะพานมิตรภาพ 2 (จากเดิมที่มี 14 จุด) ได้แก่ ด่านบ้านบางทรายใหญ่ และบ้านสงเปือย อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ตรงข้ามกับด่านบ้านนาแก แขวงสะหวันเขต 3. บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลลาวว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาไฟฟ้าในลาว เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการพัฒนาไฟฟ้าในลาวตั้งแต่บัดนี้ถึงปี 2558 ให้ได้ประมาณ 5,000 เมกะวัตต์ เพื่อจำหน่ายให้แก่ไทย (เพิ่มจากเดิมที่กำหนดไว้ 3,000 เมกะวัตต์ ตาม บันทึกความเข้าใจฯ ฉบับลงนามเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2539) รวมทั้งจะร่วมมือด้านการพัฒนาแหล่งพลังงานไฟฟ้าด้านความร้อนจากลาวด้วย 4. บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการให้ความสนับสนุนทางการเงินแก่ลาว เพื่อลงทุนในโครงการก่อสร้างเขื่อนและโรงไฟฟ้าพลังน้ำน้ำจืด 2 เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลาวเพื่อลงทุนในโครงการน้ำจืด 2 โดยให้กู้วงเงินกู้ไม่เกิน 1,000 ล้านบาทและให้รัฐวิสาหกิจไฟฟ้าลาวออกพันธบัตรสกุลเงินบาทในประเทศไทยมูลค่าไม่เกิน 1,500 ล้านบาท โดยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน. หรือ EXIM Bank) เป็นผู้ค้ำประกันพันธบัตรดังกล่าว 5. ข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อการลงทุนในโครงการโรงไฟฟ้าและเหมืองถ่านหินในเมืองหงสา แขวงไชยบุรี เพื่อให้บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) ลงทุนในโครงการสร้างโรงไฟฟ้าและเหมืองถ่านหินในเมืองหงสา กำลังการผลิต 1,800 เมกะวัตต์ โดยกำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ของไทย ภายในปี 2555 6. สัญญาซื้อขายไฟฟ้าโครงการน้ำเทิน 1 โดยไทยจะรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการ น้ำเทิน 1 กำลังผลิต 523 เมกะวัตต์ กำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ของไทย ในปี 2554 7. สัญญาซื้อขายไฟฟ้าโครงการน้ำจืด 3 โดยไทยจะรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการน้ำจืด 3 กำลังผลิต 440 เมกะวัตต์ กำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ของไทย ภายในปี 2556

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
กระทรวงศึกษาธิการ (2549)	<p>ความร่วมมือด้านวิชาการและการศึกษาในกลุ่มประเทศ GMS</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความร่วมมือไทย-กัมพูชา ในปี 2548 มีมูลค่า 36 ล้านบาท เน้นสาขาการพัฒนาชนบท การพัฒนา การพัฒนาฝีมือแรงงาน สาธารณสุข สุขภาพสัตว์และการศึกษา ในกรอบทวิภาคี ได้แก่ โครงการพระราชดำริ วิทยาลัยกำปงเฌอติเยลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้การช่วยเหลือในหลายด้าน ตั้งแต่การก่อสร้างโรงเรียน พัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิตของครูและนักเรียนในรูปของทุนการศึกษา และยังมีแผนดำเนินการอีกจำนวนมาก โครงการที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การจัดตั้งศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานกัมพูชา-ไทย ซึ่งได้จัดตั้งแล้ว สำหรับโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ ความร่วมมือด้านทุนการศึกษา ฝึกอบรม ทุนงาน นอกจากนี้ ยังมีความร่วมมือในกรอบไตรภาคีและกรอบ ACMECS และ GMS อีกด้วย 2. ความร่วมมือไทย-ลาว ในปี 2548 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีมูลค่าประมาณ 50 ล้านบาท ความร่วมมือกับลาวเน้นในด้านการเกษตรหลากหลายสาขา ด้านสาธารณสุขและการศึกษา รวมทั้งการบริหารจัดการ ซึ่งไทยมีศักยภาพเช่นกัน มีโครงการตามพระราชดำริ 6 โครงการ ความร่วมมือในกรอบไตรภาคี ACMECS และ GMS เป็นในรูปทุนการศึกษา ทุนฝึกอบรม ทุนงาน ด้านต่างๆ 3. ความร่วมมือไทย-พม่า ในปี 2548 มีมูลค่าความร่วมมือเพียง 11 ล้านบาท ซึ่งน้อยมาก พม่ามีความสนใจด้านการเกษตร สาธารณสุข การศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมการลงทุนและการค้า ความร่วมมือที่ไทยให้แก่พม่าก็ใกล้เคียงกับกัมพูชาและลาว ทั้งในกรอบไตรภาคี ACMECS และ GMS 4. ความร่วมมือไทย-เวียดนาม ในปี 2548 มีมูลค่าความร่วมมือประมาณ 32 ล้านบาท เวียดนามมีความก้าวหน้ามากกว่าสามประเทศข้างต้น โดยสนใจร่วมมือด้านเกษตร การศึกษา และการบริหารจัดการ รวมทั้งการสอนภาษาไทยที่เวียดนาม โครงการที่ได้รับความช่วยเหลือ เช่น โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเกษตร-ป่าไม้ควันตันระยะที่ 2 โครงการด้านการสอนภาษาและโครงการด้านการบริหารจัดการ 5. กรมวิเทศสัมพันธ์ กระทรวงการต่างประเทศของไทย ให้ทุนการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษาในประเทศไทยต่างสถาบันต่างๆ ทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก โดยในปี 2549 มีนักศึกษาทั้งสิ้น 1,900 คน เป็นชาวเวียดนาม 410 คน พม่า 67 ลาว 65 และกัมพูชา 65 คน ส่วนที่เหลือเป็นคนไทย ทั้งนี้ในส่วนของประเทศลาว พม่า และกัมพูชานั้น ประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ นอกจากการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกแล้ว ยังมีการดำเนินการในรูปของการฝึกอบรมระยะสั้น (Short Training Course) และการทำวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างๆ

1.4 ผลกระทบด้านสังคม-สิ่งแวดล้อม

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Win Kyaw (2003)	การพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก มีผลกระทบต่อชายแดนแม่สอด(ไทย)-เมียวดี (พม่า) อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีการค้า การขนส่งผ่านเส้นทางดังกล่าวจำนวนมาก และผู้คนต่างถิ่นเหล่านี้จะเข้าไปในพื้นที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับสถานบันเทิงในอำเภอแม่สอดก็จะเพิ่มขึ้นเช่น โดยภาคบริการในสถานบันเทิงเหล่านั้นส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อยจากพม่าเป็นแรงงานภาคบริการ และมีการขายบริการทางเพศเพิ่มขึ้น ซึ่งการขายบริการทางเพศของหญิงสาวชาวพม่าเป็นธุรกิจส่วนตัวที่ทำได้ง่าย ประกอบกับแรงงานที่ขั้บรรลบริทุกส่วนใหญ่มิมาส่งสินค้าในอำเภอแม่สอดต้องการใช้บริการการขายบริการทางเพศจากหญิงสาวเหล่านี้ จึงทำให้ผู้ชายบริการทางเพศเหล่านี้ติดโรคเอดส์มากขึ้น และไปใช้บริการรักษาจากคลินิกแม่ตาวในอำเภอแม่สอดเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน
The people's committee of Danang City (2005)	ตลอดเส้นทางพัฒนาตะวันออก-ตะวันตก ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นมากที่สุด เพราะตลอดเส้นทางพัฒนาเป็นเมืองที่แวดล้อมไปด้วยป่าไม้ ทั้งที่ได้และสูญเสียประโยชน์จากป่า สำหรับประเทศที่เป็นเมืองปิดและมีป่าไม้จำนวนมาก โดยเฉพาะในประเทศลาวและพม่าที่มีการเข้มงวดในเรื่องของป่าไม้ แม้ว่าจะการตัดเพื่อการค้า ใช้ในการเกษตรของเกษตรกรและปศุสัตว์ ก็จะทำให้คนยากจนเหล่านั้นต้องมีความคิดขณะที่การตัดไม้เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้มีรายได้อย่างงามระยะสั้นจากการส่งออกและได้มาซึ่งที่ดินเพื่อการเกษตร แต่มันกลับเป็นต้นทุนมหาศาลในระยะยาวจากการสูญเสียป่าไม้และผลิตภัณฑ์จากป่า เช่น เส้นใย หวาย ยางสน น้ำมัน ยาสมุนไพร ผลไม้และเครื่องเทศ นโยบายที่สำคัญที่ทำให้เกิดกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม คือ วัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนา แต่ไม่ได้คำนึงถึงความยั่งยืน เพราะความเสียหายจากสิ่งแวดล้อมและการหมดไปของทรัพยากรจากการพัฒนา จะก่อให้เกิดความไม่ยั่งยืนและเงื่อนไขข้อจำกัดในการพัฒนาและนำไปสู่การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อให้ได้ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบจากพื้นที่อื่น ในภูมิภาคที่มีความยั่งยืนกว่าจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีทรัพยากรเป็นพื้นฐาน

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
<p>ปรเมธี วิมลศิริ (2549)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประเทศสมาชิกกลุ่มน้ำโขง 6 ประเทศ มีพื้นที่ทั้งหมด 2.6 ล้านตารางกิโลเมตร ประชากรรวม 313 ล้านคน รายได้เฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ 976 ดอลลาร์สหรัฐ - ศักยภาพการพัฒนาอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง การส่งออกอย่างต่อเนื่องจากปี 1992 จำนวน 36,343 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นเป็น 129,428 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2004 ขณะเดียวกันการค้าในภูมิภาคก็เพิ่มขึ้นจาก 2,397 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น 27,339 ล้านดอลลาร์สหรัฐ - การท่องเที่ยวก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกันจาก 10,005 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี ค.ศ. 1995 เพิ่มขึ้นเป็น 19,945 ล้านดอลลาร์สหรัฐ - การลงทุนนั้นปรากฏว่ามีการลงทุนจากต่างประเทศจำนวน 2,144 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 1992 เพิ่มขึ้นเป็น 3,898 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเกือบทุกประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยสูงกว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของภูมิภาคในทุกภาคธุรกิจ ยกเว้นประเทศไทยที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2540 (ค.ศ. 1997) จนถึงปัจจุบันอัตราการขยายตัวเฉลี่ยทางเศรษฐกิจยังต่ำกว่าอัตราการเติบโตของภูมิภาค แต่มีทิศทางที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง - การพยากรณ์ความต้องการด้านพลังงาน <ul style="list-style-type: none"> - ช่วงปี 2000-2010 ประเทศเวียดนามจะเป็นประเทศที่ต้องการใช้พลังงานมากที่สุด รองลงมาเป็นประเทศกัมพูชา - แต่ในปี 2000-2020 กลับเป็นประเทศกัมพูชาที่มีความต้องการพลังงานเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว รองลงมาเป็นเวียดนามซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิมในระดับปานกลาง - สำหรับประเทศไทยและลาว กลับมีความต้องการพลังงานลดลง - ในแผนพัฒนาพลังงานของภูมิภาคนั้นมีการวางแผนพัฒนาพลังงานเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว โดยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการวางแผนพัฒนาด้านพลังงานมากที่สุด รองลงมาเป็นเวียดนาม - หลายประเทศในภูมิภาคเริ่มวางแผนด้านพลังงานเนื่องมาจากราคาน้ำมันในตลาดโลกมีแนวโน้มราคาเพิ่มสูงขึ้นและทวีความผันผวนขึ้นตามลำดับ ทั้งตลาดดูไบ เบรินท์ และ WTI และกว่าร้อยละ 80 ของพลังงานที่ใช้ทั้งหมดประเทศไทยนำเข้าจากต่างประเทศ โดยสาขาการขนส่งเป็นสาขาที่ใช้พลังงานมากที่สุดถึงร้อยละ 37.2 รองลงมาเป็นสาขาอุตสาหกรรมร้อยละ 35.5 และสาขาอื่นๆ ร้อยละ 27.3 ซึ่งตรงข้ามกับประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ที่มีภาคอุตสาหกรรมเป็นสาขาที่ใช้พลังงานมากที่สุด

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>- การใช้พลังงานมากในสาขาการขนส่งจึงเป็นที่มาของเป้าหมายด้านพลังงานและโลจิสติกส์ของรัฐบาล คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> ➢ ลดสัดส่วนอัตราการขยายตัวของการใช้พลังงานต่ออัตราการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจให้เหลือ 1:1 ➢ เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทางเลือกเป็นร้อยละ 8 ของการใช้พลังงานรวมภายในสิ้นแผนฯ 10 ➢ ลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ต่อ GDP จากร้อยละ 16 ให้เหลือร้อยละ 13 <p>- นอกจากนี้รัฐบาลไทยจะใช้มาตรการลดการใช้พลังงานแล้ว ยังได้วางแผนการใช้พลังงานทางเลือกโดยการลงทุนในโครงการเกษตรสัญญาผูกพัน (Contract Farming) พืชพลังงานในประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีเป้าหมายนำเข้าพืชไร่ 8 จุด ได้แก่ ตาก จันทบุรี สระแก้ว เลย นครพนม อุบลราชธานี หนองคาย และเชียงราย ตลอดจนประสานและจัดทำความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการปลูกพืชน้ำมันเมื่อเป็นวัตถุดิบไป โอดีเซลของไทย และจัดทำ MOU ร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือด้าน ไป โอดีเซล</p>
<p>Weerawat Sennomboon (2006) และ วีรวัฒน์ เศรษฐ์สมบูรณ์ (2549)</p>	<p>- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ประชากรรวมทั้งหมด 23 ล้านคน เฉลี่ย 129 คนต่อตารางกิโลเมตร หรือ จำนวน 1 ใน 3 ของประชากรไทยทั้งหมด โดยร้อยละ 63 อยู่ในภาคเกษตร</p> <p>- ส่วนภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 33 - เครื่องจักรร้อยละ 21 - การขนส่งร้อยละ 13 - เครื่องใช้ไฟฟ้าร้อยละ 12 <p>- ด้านเศรษฐกิจมีรายได้ทั้งภูมิภาคประมาณ 620,000 ล้านบาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายได้จากชุมชนเมือง ร้อยละ 12 - การค้าร้อยละ 20 - ภาคบริการร้อยละ 19 - ภาคเกษตรร้อยละ 18 - อุตสาหกรรมร้อยละ 17

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
The people's committee of Danang City (2005)	<ul style="list-style-type: none"> - การพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตกส่งผลให้การพัฒนาภาคเกษตรของภูมิภาคเติบโตขึ้นจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 50 โดยผลผลิตส่วนใหญ่จากการผลิตเกษตรขั้นพื้นฐานจนถึงการแปรรูปเพื่อบริโภค เครื่องดื่ม อาหารทะเลและผลผลิตป่าไม้ ความต้องการดังกล่าวจะผันแปรไปตามความต้องการของแต่ละท้องถิ่น - การค้าระหว่างกันของลาว ไทย และพม่า มีมูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 33 ซึ่งเป็นการค้าขายแดนที่แต่ละประเทศมีความได้เปรียบซึ่งกันและกัน การขนส่งที่ไปถึงต่างตลาดต่างๆ ได้ง่าย สินค้าที่ซื้อขายส่วนใหญ่เป็นผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ วัล-ควาย และเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งกิจกรรมการค้าดังกล่าวไม่เป็นที่ดึงดูดใจนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในพื้นที่
Chthatip Maneepong (2003)	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาเกี่ยวกับพลวัตของการพัฒนาอุตสาหกรรมในเมืองชายแดนของไทย แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมซึ่งอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งเมืองชายแดนที่เกิดจากการใช้อิทธิพลของความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ผลประโยชน์จากการลงทุนและมาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐและบทบาททางเศรษฐกิจของบริษัทข้ามชาติที่เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกมาสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมในเมืองชายแดนนั้น ไม่จำเป็นจะเหมาะสมกับการทุกพื้นที่เสมอไป วิทยานิพนธ์นี้จึงได้ค้นคว้าศึกษาถึงระดับความเหมาะสมในการประยุกต์ใช้แนวทางพัฒนานี้กับเมืองชายแดนของไทย และยังสามารถประเมินบทบาทของภาครัฐในการสนับสนุนและบริหารจัดการการพัฒนาอุตสาหกรรมในเมืองชายแดน เพื่อชี้ถึงความสำเร็จของแผนงานกระจายอุตสาหกรรมสู่เมืองชายแดนและเมืองภูมิภาคด้วย รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในเมืองชายแดนมาร่วมพิจารณาด้วย - การศึกษาทั้งหมดใช้วิธีการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเมืองชายแดนที่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนกลางกับเมืองชายแดนที่ไม่ได้รับการสนับสนุนพิเศษจากหน่วยงานส่วนกลาง โดยศึกษาเปรียบเทียบเมืองชายแดน 4 เมืองของไทยที่อยู่ติดกับประเทศสหภาพพม่าและสาธารณรัฐประชาชนลาว - ผลการศึกษา <ul style="list-style-type: none"> - พลวัตของการพัฒนาอุตสาหกรรมเมืองชายแดนของไทยอธิบายได้ดีกว่าด้วยแนวทางการพัฒนาโดยอาศัยเครือข่ายการผลิต ซึ่งเน้นการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดเล็กและขนาดย่อมที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของท้องถิ่น - ความสามารถของผู้ประกอบการและเครือข่ายทางสังคมของผู้ประกอบการเป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางอุตสาหกรรมให้กับเมืองชายแดน - ความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรมในแนวนอนก็มีบทบาทสำคัญส่งเสริมให้การดำเนินธุรกิจปรับเปลี่ยนได้ง่ายและยังทดแทนความเสียเปรียบในการเข้าถึงบริการและปัจจัยการผลิตอื่นๆ

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>- ผลการศึกษาชี้ว่าทำเลที่ตั้งของเมืองชายแดนเพียงปัจจัยเดียวไม่สามารถกระตุ้นความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านได้เพราะทัศนคติในแง่ลบและความแตกต่างในด้านกฎระเบียบผ่านแดนยังเป็นอุปสรรคต่อความร่วมมืออันดีของประเทศ</p> <p>- ความไม่สอดคล้องกันระหว่างแนวทางการพัฒนาของภาครัฐกับพลวัตรของการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นส่งผลต่อการลงทุนของภาครัฐไม่สามารถกระตุ้นการพัฒนาอุตสาหกรรมได้เท่าที่ควร</p> <p>- ผู้ศึกษาได้สรุปว่าการประยุกต์ใช้แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งเมืองชายแดนเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในเมืองชายแดนของไทยมีความเหมาะสมน้อยและนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมในเมืองชายแดนของรัฐบาลและองค์กรความช่วยเหลือต่างประเทศจึงควรเปิดกว้างและพิจารณาแนวทางการพัฒนาอื่นที่เหมาะสม เช่น แนวทางการพัฒนาโดยอาศัยเครือข่ายการผลิตและแผนงานของภาครัฐก็ควรปรับเปลี่ยนให้รองรับความต้องการและเงื่อนไขของอุตสาหกรรมท้องถิ่นขนาดเล็กและขยายยอมให้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนควรส่งเสริมบทบาทของหน่วยงานท้องถิ่นและภาคเอกชนท้องถิ่นในการลดข้อจำกัดของการผ่านแดน</p>
เกษม ชูจารุกุล (2549)	<p>- ศึกษาการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>- วัตถุประสงค์ นำเสนอถึงสถานะปัจจุบันของการขนส่งทางถนนของประเทศไทย โดยครอบคลุมถึงประเด็นต่างๆ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เส้นทางโครงข่ายทั้งที่เป็นเส้นทางภายในประเทศ 2. เส้นทางที่มีการตกลงทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี 3. รวมถึงสถานการณ์การขนส่ง ณ ด่านชายแดนที่สำคัญของประเทศ ที่จะป็นจุดเชื่อมต่อการขนส่งทางถนนกับประเทศเพื่อนบ้าน <p>- ผลการศึกษา</p> <p>➤ อัตราการขยายตัวและสัดส่วนของการคมนาคมขนส่งต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศในด้านการคมนาคมและการขนส่งเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจของประเทศ โดยในระหว่างปี พ.ศ. 2530-2544 ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 6.29 ต่อปี ในขณะที่อัตราการขยายตัวของสาขาการขนส่งและการสื่อสารเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 8.59 ต่อปี แม้ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2540-2544 ซึ่งอัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมคิดลบ โดยเป็นช่วงภาวะเศรษฐกิจของประเทศถดถอยระหว่างปี 2540-2541 แต่สาขาการขนส่งและการสื่อสารยังคงมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ 3.2 ต่อปี</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<ul style="list-style-type: none"> ➤ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง มีส่วนส่งเสริมให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันเชิงการค้าระหว่างประเทศได้ สำหรับประเทศไทยแล้ว การขนส่งทางถนนมีความสำคัญมากที่สุด โดยมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 80 ของการขนส่งทั้งหมดภายในประเทศ ในอนาคตอันใกล้นี้บทบาทการขนส่งทางถนนจะไม่จำกัดอยู่เฉพาะการดำเนินการภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะทำให้เกิดการเชื่อมโยงประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเข้าด้วยกัน ➤ ประเทศไทยมีโครงการและกรอบความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางถนนหลายโครงการ ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการทางหลวงเอเชีย โครงการทางหลวงอาเซียน กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง 2. กรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมเศรษฐกิจอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย 3. ประเทศไทยยังได้มีความร่วมมือระดับทวิภาคีในการดำเนินการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งกับประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ ได้แก่ความร่วมมือกับประเทศลาว พม่า กัมพูชา และมาเลเซีย ➤ จุดการค้าชายแดนและผ่านแดนของไทยติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1. การขนส่งผ่านด่านชายแดนไทย-ลาว <ul style="list-style-type: none"> - ชายแดนติดต่อกันทั้งหมด 11 จังหวัด ได้แก่ หนองคาย มุกดาหาร อุบลราชธานี¹ นครพนม เลย น่าน พะเยา อุดรดิษฐ์ เชียงราย พิชัย โลก และอำนาจเจริญ - ผ่านช่องทางการค้าชายแดนจำนวน 36 แห่ง เป็นจุดผ่านแดนถาวร 14 แห่ง จุดผ่านแดนชั่วคราว 2 แห่ง และจุดผ่อนปรน 20 แห่ง - ปริมาณรถยนต์ที่เข้า-ออก ณ จุดตรวจสะพานมิตรภาพไทย-ลาว จังหวัดหนองคายปี 2544 เป็นต้นมา มีปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคลเข้า-ออกบริเวณจุดตรวจเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นมาก ในขณะที่ปริมาณรถยนต์บรรทุกสินค้ามีแนวโน้มลดลง โดยล่าสุด ณ ปี 2546 มีรถยนต์บรรทุกสินค้าจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 26,000 คันและ 33,000 คันสำหรับการเดินทางขาเข้าและขาออกประเทศไทย ตามลำดับ - สำหรับจำนวนผู้โดยสารที่เข้า-ออก ณ จุดตรวจ พบว่ามีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณรถยนต์ส่วนบุคคล กล่าวคือ มีแนวโน้มสูงมากขึ้นทุกปี โดยในแต่ละปี ปริมาณผู้โดยสารที่เดินทางเข้าประเทศไทยจะมีมากกว่าจำนวนผู้เดินทางออกนอกประเทศไทยเล็กน้อย

¹ จังหวัดอุบลราชธานี มีแนว ชายแดนติดกับทั้งประเทศลาวและกัมพูชา

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>1. ด้านชายแดนไทย-กัมพูชา</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแนวพรมแดน 7 จังหวัด ได้แก่จังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ สระแก้ว จันทบุรี และตราด การเดินทางระหว่างกัน ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย จำนวน 6 จุด - การขนส่งส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปแบบการขนส่งจากไทยไปยังกัมพูชา สามารถขนส่งสินค้าเข้าไปถึงจังหวัดเสียมราฐ ของกัมพูชา แต่การขนส่งส่วนมากจะมีเฉพาะบริเวณชายแดนไม่เกิน 2-5 กิโลเมตรเท่านั้น โดยด่านชายแดนบ้านคลองลึก อำเภอรัญประเทศ เป็นด่านชายแดนระหว่างไทยกับกัมพูชาที่มีปริมาณการเข้า-ออกของบุคคลและพาหนะมากที่สุด เนื่องจากมีตลาดการค้าที่เป็นจุดดึงดูด ได้แก่ ตลาดคลองลึก (ตลาดโรงเกลือ) - ปริมาณผู้โดยสารผ่านเข้า-ออก ด่านคลองลึก <ol style="list-style-type: none"> 1. เข้า-ออกจกประเทศไทย พ.ศ.2546 ใช้หนังสือเดินทาง 470,000 คน ใช้หนังสือผ่านแดน 140,000 คน โดยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละปี 2. ผู้ที่ใช้หนังสือเดินทางกัมพูชาผ่านเข้า-ออก ประมาณ 40,000 คน 3. ยานพาหนะผ่านเข้า-ออก <p>3. มีแนวพรมแดน 10 จังหวัด ได้แก่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพรและระนอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตามร่างความตกลงระหว่างประเทศไทยและสหภาพมาว่าด้วยการข้ามแดนระหว่างประเทศทั้งสอง กำหนดให้มีช่องทางการเข้า-ออก 3 แห่ง ได้แก่ด่านแม่สอด จังหวัดตาก ด่านแม่สาย จังหวัดเชียงรายด่านระนอง จังหวัดระนอง 1. ด่านแม่สาย จังหวัดเชียงราย คนและพาหนะผ่านเข้าออกมากที่สุด โดยกว่า 80% ของสินค้านำเข้ามาจากประเทศจีน เนื่องจากถนนเชื่อมต่อกับเชียงรุ่งมาถึงท่าซีเหล็กก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ถนนเป็น 4 ช่องทาง โดยรถขนส่งสินค้าจะใช้เวลาขนส่งประมาณ 8 ชม. การขนส่งทางน้ำในปัจจุบันยังมีอุปสรรคเนื่องจากน้ำแล้งจากการสร้างเขื่อนของจีน และประเทศไทยกำลังมีโครงการก่อสร้างสะพานแห่งที่ 2 เชื่อมระหว่างไทยกับพม่า ซึ่งเมื่อสะพานแห่งใหม่เปิดทำการจะใช้สำหรับการขนส่งสินค้าโดยมีโครงการจัดก่อสร้างด่านพรมแดนชั่วคราว คลังสินค้าและลาน ICD (Inland Container Depot) ทั้งส่วนขาเข้าและออก เพื่อพักและถ่ายสินค้าเข้าสู่ตู้คอนเทนเนอร์สภาพการขนส่งสินค้า ณ ด่านแม่สายส่วนใหญ่เป็นรถขนส่งสินค้าของไทยข้ามไปส่งสินค้าในบริเวณชายแดนประเทศพม่าซึ่งรถสินค้าของไทยจะข้ามไปเพียงแค่ท่าซีเหล็กและกลับภายในวันเดียว ยกเว้นสินค้าประเภทน้ำมันและยางแผ่นที่เข้าไปในพม่าไกลกว่า แต่ปัจจุบันยังไม่มีการโดยสารสาธารณะที่ทำการเดินรถเข้า-ออก ระหว่างสองประเทศ

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
	<p>2. ด้านแม่สอด จังหวัดตาก พ.ศ. 2547 อัตราการขยายตัวของปริมาณการค้าชายและการขนส่งผ่านทางด่านแม่สอดค่อนข้างสูง เพราะประเทศพม่าถูกต่อต้านจากต่างประเทศในเรื่องการค้าทางทะเล ทำให้แนวโน้มในการขนส่งทางบกจึงสูงขึ้น รถขนส่งสินค้าที่เข้า-ออกด่านแม่สอดนั้นเกือบทั้งหมดจะเป็นรถสัญชาติไทยปัจจุบันยังไม่มีมีการนำรถขนส่งเข้าไปเกินบริเวณชายแดน ทั้งนี้เนื่องมาจากข้อจำกัดด้านถนนที่มีสภาพไม่สมบูรณ์ ตลอดจนสภาพการปกครองพื้นที่ของพม่าและชนกลุ่มน้อยที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาด้านความปลอดภัย สำหรับรถสัญชาติพม่าที่เข้า-ออกด่านส่วนใหญ่จะเป็นรถโดยสารส่วนบุคคลและรถโดยสารขนาดเล็ก เช่น รถตู้ สองแถวเล็ก ที่ทำการรับส่งผู้คนที่เข้ามาซื้อขายสินค้า</p> <p>➤ ด้านชายแดนไทย-มาเลเซีย</p> <ul style="list-style-type: none"> - พรมแดนกัน 4 จังหวัด ได้แก่ สตูล สงขลา ยะลาและนราธิวาสโดยมีจุดผ่านแดนถาวร 9 แห่ง - ในกรณีการขนส่งผ่านแดน ทางมาเลเซียยินยอมให้มีการขนส่งสินค้าเน่าเสียทางถนนจากประเทศไทยผ่านมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ได้ และยังสามารถขนส่งสินค้าทั่วไปจากสิงคโปร์ผ่านมายังประเทศไทยได้สำหรับเที่ยวกลับ โดยเป็นไปตามความตกลงในการขนส่งสินค้าผ่านแดน - มาเลเซียกำหนดจุดเข้าที่ บุกิตคาฮูอิตัม (ตรงกับด่านสะเดา) ซึ่งจะต้องใช้ทางหลวงเอเชียหมายเลข 2 ไปยังสิงคโปร์ แต่ในปัจจุบันอนุโลมให้ใช้เส้นทาง North – South Expressway ปริมาณยานพาหนะและปริมาณบุคคลที่เข้า-ออกประเทศไทย ณ ด่านสะเดา จังหวัดสงขลา - ยานพาหนะที่เข้า-ออก ณ ด่านสะเดา มีปริมาณการเข้า-ออกของยานพาหนะในแต่ละประเภทใกล้เคียงกัน ซึ่งมีการเพิ่มปริมาณกว่า 2 เท่าตัว - รถบรรทุกมีการเพิ่มปริมาณกว่า 3.5 เท่า ในส่วนของอัตราส่วนการเข้า-ออกของรถบรรทุกอยู่ในช่วง 31–42 เปอร์เซ็นต์ของรถที่ผ่านเข้าออกทั้งหมด - ส่วนของปริมาณผู้โดยสารที่เข้า-ออกประเทศไทย มีปริมาณการเข้าและออกใกล้เคียงกันในทุกปี และแนวโน้มของปริมาณการเข้า-ออก ณ ด่านสะเดา มีการเพิ่มขึ้นสูงโดยในช่วงปี พ.ศ. 2534 – 2546 มีการเพิ่มปริมาณ 2 เท่าตัว

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
<p>ชูศรี เทียศิริเพชร และคณะ (2547)</p>	<p>ศึกษา “การเพิ่มศักยภาพการกระจายสินค้าระหว่างภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยและจีนตอนใต้โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS)” วัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางการเพิ่มศักยภาพการกระจายสินค้าระหว่างภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยและจีนตอนใต้โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) โดยมีขอบเขตการศึกษาสินค้าลำไยแห้ง พบว่า รูปแบบการค้าลำไยแห้งระหว่างไทยและจีนตอนใต้มี 4 รูปแบบ คือ การค้าที่มีคำสั่งซื้อ การค้าที่มีตัวแทนคนจีน การค้าปลีกเอง และการค้าโดยชาวจีน ส่วนใหญ่เป็นการค้าแบบมีตัวแทนการขนส่งลำไยใช้เส้นทางแม่น้ำโขงมากที่สุด เนื่องจากระยะทางและใช้เวลาสั้นที่สุดและต้นทุนการกระจายสินค้าถูกสุด แต่มีปัญหาการขนส่งระดับน้ำไม่สม่ำเสมอ การเดินเรือขึ้นอยู่กับฝ่ายจีน ระบบการขนถ่ายไม่เป็นสากล ส่วนการขนส่งทางทะเลไปสู่ท่าเรือจินตวันออกมีการเพิ่มเส้นทางและมีแนวโน้มใช้มากขึ้น เนื่องจากมีการขยายตลาด สำหรับเส้นทางถนนยังไม่มีการดำเนินการ และทางอากาศมีการใช้น้อยต้นทุนสูง ตลาดค้าส่งลำไยแห้งใหญ่ที่สุดอยู่ที่เมืองอู่ฮั่นคิดเป็นร้อยละ 70 ส่วนที่เหลือกระจายไปตามมณฑลทางใต้และทางตะวันออกซึ่งมีการขยายตัวมากขึ้น ปัจจุบันมีการกระจายสินค้าเกิดขึ้นในเมืองคุนหมิง โดยจะเป็นแห่งพบปะระหว่างผู้ส่งออกไทยและตัวแทนการค้าจีน ซึ่งจะเป็นช่องทางกระจายสินค้าใหม่</p>
<p>สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย (2548)</p>	<p>ศึกษา “โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนการค้าและการดำเนินการตามความตกลงด้านการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน” วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานด้านการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศ ภายใต้กรอบข้อตกลงต่างๆ เพื่อจัดทำแผนการค้าและการดำเนินการตามความตกลงด้านการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เนื้อหาโดยสรุปของรายงานจัดแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สภาพการค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ● สภาพการขนส่งระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ● ความตกลงด้านการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศ ● การดำเนินงานด้านการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศ ● แผนการค้าและการดำเนินการตามความตกลงด้านการขนส่งทางถนนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลคอนซัลแทนซีเน็ดเวอร์ค จำกัด (2543)	<p>ศึกษา “รูปแบบการบริหารเขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก” ควรให้เอกชนเป็นผู้บริหารจัดการ โดยมีอำนาจตามกฎหมายบางประการที่เอื้ออำนวยให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงสุด องค์กรบริหารเขตเศรษฐกิจชายแดนอาจมีหลายรูปแบบ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) รูปแบบที่ 1 เป็นสำนักงานขึ้นตรงต่อกระทรวงอุตสาหกรรม มีฐานะเทียบเท่ากรมในกระทรวง 2) รูปแบบที่ 2 เป็นรัฐวิสาหกิจที่ขึ้นตรงต่อกระทรวงอุตสาหกรรม ในทำนองเดียวกับองค์การโทรศัพท์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯลฯ 3) รูปแบบที่ 3 เป็นบริษัทหรือบรรษัท เช่น บริษัทกำจัดน้ำเสีย บริษัทอีสวอเตอร์ (East Water) รูปแบบนี้รัฐบาลลงทุนร่วมกับเอกชนสามารถเข้าตลาดหลักทรัพย์และระดมทุนจากสถาบันต่างๆ ได้
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2550)	<p>ศึกษา “โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการปรับโครงสร้างการผลิต จังหวัดตาก” ผลการศึกษา พบว่า ผลการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นไม่เหมาะสมในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม แต่เมื่อวิเคราะห์เชิงสังคมแล้วมีความคุ้มค่าต่อการลงทุนจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม</p>
กรมโยธาและผังเมือง (2548)	<p>ศึกษา “โครงการวางและจัดทำผังพื้นที่เฉพาะชุมชนชายแดนแม่ระมาด (บ้านวังผา) จังหวัดตาก” วัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดแผนแม่บทการพัฒนาพื้นที่อำเภอแม่ระมาด และพื้นที่เฉพาะชุมชนชายแดนบ้านวังผา ตำบลแม่จะเรอ อำเภอแม่ระมาด โดยมีสาระเกี่ยวข้องกับการกำหนดการใช้ที่ดินในอนาคตโครงการคมนาคมและขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการการค้าชายแดน และการท่องเที่ยว ตลอดจนการจัดทำแผนและผังการปฏิบัติการสำหรับโครงการต่างๆ ในอนาคต เพื่อรองรับ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจังหวัดตาก ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรี สัญจรที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 เห็นชอบให้พื้นที่อำเภอแม่สอด พบพระ และแม่ระมาด เป็นเขตส่งเสริมสนับสนุน การลงทุนด้านการอุตสาหกรรม การค้า การท่องเที่ยว การพัฒนาการผลิตด้านการเกษตร และอุตสาหกรรมเชื่อมโยง ซึ่งโครงการพัฒนาต่างๆ ตามผังเมืองเฉพาะชุมชนชายแดนพบพระ จะต้องนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยผู้ว่าราชการจังหวัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เป็นอย่างดี</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Asao Ando and Bo Meng (2006)	ศึกษา “ <i>Transport Sector and Regional Price Differentials: A SCGE Model for Chinese Provinces</i> ” วิเคราะห์ดุลยภาพความยั่งยืนด้วย CGE Model เป็นการวิเคราะห์ความเป็นไปในเมืองที่มีข้อมูลสถิติที่มีความผันแปร ขณะที่ความแตกต่างด้านราคาที่ยังมีความสำคัญเป็นตัวกำหนดความแตกต่างระหว่างภูมิภาค การขนส่งไม่ได้ให้ความสำคัญมากนักในการวิเคราะห์ ในบทความนี้กำหนดการวิเคราะห์ CGE Model ที่สนใจเกี่ยวกับภาคการขนส่งและราคา FOB/CIF หลังจากนั้นนำมากำหนดรูปแบบของการวิเคราะห์ ประมวลผลร่วมกับการวิเคราะห์อื่นๆ โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานดุลยภาพอื่นๆ ในประเทศจีน รวมทั้งข้อมูลการสำรวจตารางปัจจัยการผลิต-ผลผลิต และระหว่างตารางปัจจัยการผลิต-ผลผลิต ปี ค.ศ. 1987 ในการคำนวณเป็นการรวมโครงสร้างเศรษฐกิจบางสาขาของจีนเข้าด้วยกันทั้งภูมิภาค แบ่งแยกภาคการผลิต และราคาที่แตกต่างกัน ดุลยภาพปี ค.ศ. 1997 ทำให้ง่ายต่อการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเศรษฐกิจภูมิภาคของจีนที่จะเป็นตัวชี้วัดใหม่
Daisuke Hiratsuka (2006)	ศึกษา “ <i>Outward FDI from and Intra-regional FDI in ASEAN: Trends and Drivers</i> ” ความร่วมมือในการพัฒนาประเทศระหว่างประเทศมีความสำคัญมากขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์ การลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศเป็นตัวชี้วัดการพัฒนาที่สำคัญของภาคธุรกิจในการพัฒนาประเทศแสดงในการมีบทบาทในตลาดโลก และเขาได้รับผลตอบแทนอย่างไรในยุคโลกาภิวัตน์ที่ขู่กีดกันทางการค้าลดลง การศึกษากิจการในอาเซียนครั้งนี้เพื่อนำเสนอกิจกรรมธุรกิจในอาเซียน และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีบทบาทต่อตลาดโลกทั้งสองภูมิภาค ในยุคโลกาภิวัตน์
Toshihiro KUDO (2006)	ศึกษา “ <i>Myanmar’s Economic Relations with China: Can China Support the Myanmar Economy?</i> ” อีกครั้งกับเบื้องหลังทางการทูต นโยบายและการปกป้อง ระหว่างพม่าและจีน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1988 เศรษฐกิจทั้งสองประเทศมีความสัมพันธ์กันเติบโตอย่างมั่นคงจนถึงปี ค.ศ. 1990 ต่อเนื่องถึงปี ค.ศ. 2005 ขณะที่ส่วนใหญ่จีนเป็นผู้จัดส่งสินค้าบริโภคและสินค้าจำเป็นให้กับพม่า โดยผ่านทางการค้าชายแดน จีนคาดหวังอย่างมากที่จะขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจในโครงสร้างพื้นฐาน พลังงาน และธุรกิจในแต่ละเขตการปกครอง แต่กระนั้นการค้าระหว่างพม่าและจีนมีความล้มเหลว ในผลกระทบที่ไม่ยั่งยืนมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่แตกต่าง การสนับสนุนความร่วมมือทางเศรษฐกิจจากรัฐจีนมักจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมจะไม่มีข้อจำกัดด้วยเศรษฐกิจมหภาค สิ่งแวดล้อมและกระตุ้นให้เกิดการบิดเบือนของโครงสร้าง สุดท้ายลงเอยด้วยความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจในลักษณะของจีนและเป็นเครื่องมือให้กับรัฐบาลจีน แต่จะไม่มีการใช้กำลังบังคับให้เกิดกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจในพม่า

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Koichi FUJITA and Ikuko OKAMOTO (2006)	ศึกษา “ <i>Agricultural Policies and Development of Myanmar’s Agricultural Sector : An Overview</i> ” บทความนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาภาคเกษตรของพม่าหลังการดำเนินเศรษฐกิจแบบเปิดในปี ค.ศ. 1988 และวิเคราะห์ลักษณะการปฏิบัติของภาคเกษตรในสังคมที่ไม่สงบและการควบคุมโดยรัฐบาล เป็นตัวบ่งชี้ 2 ประเด็น ที่กำหนดนโยบายเกษตรหลังปี 1988 ผลกระทบจากนโยบายดังกล่าวทำให้เกิดความแตกต่างของการพัฒนาการเพาะปลูกของพืชหลัก มีความแตกต่างในระดับผลผลิตของคนที่เกี่ยวกร้านมีผลผลิตเพิ่มขึ้นทำให้เห็นนโยบายดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ด้วยเหตุนี้มันก่อให้เกิดความยั่งยืนด้วยตนเอง การเพาะปลูกทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น ราคากลับตกต่ำจึงเป็นข้อจำกัดของนโยบายเกษตร
Tatsufumi Yamagata (2006)	ศึกษา “ <i>The Garment Industry in Cambodia: Its Role in Poverty Reduction through Export-Oriented Development</i> ” กัมพูชาเพิ่มกำลังการผลิตเสื้อผ้าเพื่อการส่งออก เพิ่มการจ้างงาน ลดความยากจนของประชากร บทความนี้นำเสนอผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างธุรกิจจำนวน 164 ตัวอย่างประกอบการในปี ค.ศ. 2003 เป้าหมายหลักของการศึกษาเพื่อดูความยั่งยืนผลกระทบการทำงานในอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าที่มีผลต่อการจ้างงานลดความยากจนในกัมพูชา อันดับแรกศึกษาระดับรายได้ที่ได้รับของแรงงาน อันดับ 2 ศึกษาส่วนแบ่งการจ้างงานแรงงานหญิงที่มีมากขึ้นกว่าแรงงานชายในอุตสาหกรรมดังกล่าว อันดับ 3 ศึกษาอุปสรรคการจ้างงานและความมั่นคงในการจ้างแรงงานที่มีการศึกษาดำและประสบการณ์ทำงานน้อย รวมทั้งลักษณะกิจการที่มีผลกำไรจากการดำเนินงาน ตลอดจนความผันผวนของกำไรที่ธุรกิจได้รับ โดยผลเฉลี่ยของกำไรที่ได้รับไม่สามารถเป็นตัวชี้วัดได้ว่ากัมพูชาจะมีความสามารถในการแข่งขันในระยะแรกจนถึงต้นปี ค.ศ. 2550 จุดหนึ่งนั่นคือกัมพูชาควรจะมีการพัฒนาทักษะแรงงานในอุตสาหกรรมเหมือนกับเพื่อนบ้านอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งลดกฎระเบียบข้อจำกัดในการพัฒนาอุตสาหกรรม รัฐบาลประชาสัมพันธน์ นโยบายการส่งเสริมอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการเป้าหมายมากขึ้น
Ikuko Okamoto (2006)	ศึกษา “ <i>Transformation of the Rice Marketing System and Myanmar’s Transition to a Market Economy</i> ” ระบบการตลาดที่ควบคุมโดยรัฐบาลทหารพม่าทำให้ระบบตลาดปิดตัวลงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1987-2003 การศึกษาครั้งนี้คาดหวังจะเปิดเสรีและการเปลี่ยนแปลงตลาดข้าวของพม่าหลังจากนี้ มันจะนำไปเหตุผลให้รัฐบาลนำสู่การปรับปรุงตลาดข้าว ความมั่นคงในการผลิตข้าวราคาถูกเพื่อบริโภค อย่างไรก็ตามภายใต้เหตุผลการตลาดควบคุมโดยรัฐทำให้เกิดประสิทธิภาพต่ำ ขณะที่ภาคธุรกิจยอมจ่ายเงินให้โดยมีเงื่อนไขที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายในเหตุต่างๆ ให้มีความมั่นคงราคาไม่ลดลง การศึกษานี้คาดหวังการพัฒนาธุรกิจตลาดข้าวในอนาคตที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่ส่งออกไม่ได้เป็นอัญญาติให้ส่งออก ขณะที่ตลาดในประเทศอัมตัว นั้นจึงเป็นความเคลื่อนไหวของภาคเอกชนภายใต้แผนการลงทุนที่ไม่แน่นอน

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Toshihiro KUDO (2005)	<p>ศึกษา “<i>The Impact of United States Sanctions on the Myanmar Garment Industry</i>”</p> <p>The United States imposed trade sanctions against the military regime in Myanmar in July 2003. The import ban damaged the garment industry in particular. This industry exported nearly half of its products to the United States, and more than eighty percent of United States imports from Myanmar had been clothes. The garment industry was probably the main target of the sanctions. Nevertheless, the impact on the garment industry and its workers has not been accurately evaluated or closely examined. The purpose of this paper is to evaluate the impact of the sanctions and to further understand the present situation. This is done using several sources of information, including the author ’s field and questionnaire surveys. This paper also describes the process of selection and polarization underway in the garment industry, an industry that now has more severe competition fueled by the sanctions. Through such a process, the impact was inflicted disproportionately on small and medium-sized domestic firms and their workers.</p>
Toshihiro KUDO (2005)	<p>ศึกษา “<i>Stunted and Distorted Industrialization in Myanmar</i>”</p> <p>More than 15 years have passed since Myanmar embarked on its transition from a centrally planned economy to a market-oriented one. The purpose of this paper is to provide a bird-eye’s view of industrial changes from the 1990s up to 2005. The industrial sector showed a preliminary development in the first half of the 1990s due to an “open door” policy and liberalization measures. However, a brief period of growth failed to effect any changes in the economic fundamentals. The industrial sector still suffers from poor power supplies, limited access to imported raw materials and machinery, exchange rate instability, limited credit, and frequent changes of government regulation. Public ownership is still high in key infrastructure sectors, and has failed to provide sufficient services to private industries. What the government must do first is to get the fundamentals right.</p>
Masami Ishida (2005)	<p>ศึกษา “<i>Effectiveness and Challenges of Three Economic Corridors of the Greater Mekong Sub-region</i>” Since the Greater Mekong Sub-region (GMS) program began in 1992, activities have expanded and flourished. The three economic corridors are composed of the East-West, North-South, and Southern; these are the most important parts of the flagship program. This article presents an evaluation of these economic corridors and their challenges in accordance with the regional distribution of population and income, population pyramids of member countries, and trade relations of member economies.</p>

ชื่อ-สกุล	รายละเอียด
Etsuyo Michida and Koji Nishikimi (2005)	<p>ศึกษา “<i>North-South Trade and Industry-Specific Pollutants</i>” In this paper, we examine the Pollution Haven Hypothesis (PHH) for the case in which every industry emits an industry-specific pollutant. When pollution intensities for individual pollutants are measured in terms of elasticity, there appears a clear trade pattern of the PHH. Developing countries export pollution-intensive goods while developed countries export less pollution-intensive goods. However, pollutants that are harmful to consumers may increase in either country as a result of trade liberalization. This suggests that in empirical studies, simple inclusion of harmfulness of pollutants in construction of a pollution intensity measure may mislead the result. We also find that consumers in different countries may exhibit different rankings of detestable pollutants, even though they have identical utility functions. Thus when international policy recommendations are made regarding how to set priorities among pollutants to be regulated, the experience of one country may not simply be applied to other countries</p>
Takao TSUNEISHI (2005)	<p>ศึกษา “<i>The Regional Development Policy of Thailand and Its Economic Cooperation with Neighboring Countries</i>” Thailand has recently strengthened its economic policy toward its neighboring countries in coordination with domestic regional development. It is widely recognized that economic cooperation with neighboring countries is essential in preventing the inflow of illegal labor and effectively utilizing labor and resources through the relocation of production bases. This direction is strengthened by elaborating the GMS-EC and the ECS (Economic Cooperation Strategy). In addition, economic dependency of the neighboring countries on Thailand is generally high. In this report, firstly, Thai regional development policy will be made clear in relation to its economic policy toward neighboring countries as well as the status quo of the industrial estates. Secondly, Thai policy toward the neighboring countries is examined referring to the concept of wide-ranging economic zones, regional economic cooperation and special border economic zones. Thirdly, the paper will discuss how closely the economies between Thailand and the neighboring countries are related through trade and investment. Lastly, some implications on Japan’s economic cooperation will also be explored.</p>
Etsuyo MICHIDA (2005)	<p>ศึกษา “<i>Management for a Variety of Environmental Pollution and North-South Trade</i>” A simple static model incorporating a variety of environmental pollution is developed. An autarky model shows that a developing country regulates fewer types of pollution by income-induced environmental policy. As income grows, the types of regulated pollution increase and also introduced regulations become tougher. Then the model incorporates international trade between a developed country and a developing country. The model gives a new interpretation for the pollution haven hypothesis. Some types of pollution abated with inefficient technology are emitted more in a developing country but other types necessarily increase in a developed country in order to meet the trade balance.</p>

กลุ่มงานยุทธศาสตร์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ, 2548.

สิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการขอรับการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ในนิคมอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดน

ประเด็น	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			การนำไปใช้ในเขตนิคมอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดน
	BOI	กนอ.	ศุลกากร	
1. สิทธิประโยชน์ภาษี				ยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมในรูปแบบต่างๆ ดังนี้
▪ ยกเว้นและลดหย่อน ภาษีเงินได้นิติบุคคล	ม.31 ม.31 ม.34 ม.35 ม.35			1. ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี 2. นำขาดทุนไปหักออกจากกำไรสุทธิภายหลังได้รับการยกเว้นภาษี 5 ปี 3. ไม่นำเงินปันผลมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี 8 ปี 4. ลดหย่อนภาษีเงินได้ 5 ปี 5. หักค่าขนส่ง/ประปา/ไฟฟ้าจากกำไรสุทธิ 2 เท่า 10 ปี
▪ ยกเว้นอากรขาเข้า	ม.28 ม.36		ม.97 เบญจ ม.97 อัฐ	6. ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร วัตถุดิบ และวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศสำหรับการผลิตในเขตประกอบการ และยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป และหากนำเข้าของในประเทศให้ยกเว้นอากรหรือคืนเงินอากรเช่นเดียวกับการส่งออกนอกประเทศ
▪ ยกเว้นอากรขาออก	ม.36		ม.97 เบญจ ม.97 นว	7. ยกเว้นอากรขาออกสำหรับสิ่งที่ผลิตส่งออกและหากส่งออกหรือจำหน่ายในประเทศให้ดำเนินการเหมือนเป็นการนำเข้าสิ่งของมาในประเทศ
▪ ยกเว้นภาษีอื่นๆ (สรรพสามิต ภาษีสุรา ค่าธรรมเนียม ภาษีมูลค่าเพิ่ม)			ม.97 ฉ/ ประมวล รัษฎากร และ พรบ. สรรพสามิต	8. ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต ทั้งขาเข้าและขาออกสำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ ที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้า และของที่ใช้ในการสร้างประกอบหรือติดตั้งเป็นโรงงานหรืออาคารในเขตอุตสาหกรรม และยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์และค่าธรรมเนียมดังกล่าว สำหรับการนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขต SBEZ

ประเด็น	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง			การนำไปใช้ในเขตนิคมอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจชายแดน
	BOI	กนอ.	ศุลกากร	
2. ไม่ใช่ภาษี				
<ul style="list-style-type: none"> ▪ การนำเข้า-ส่งออกเงินตราต่างประเทศ 	ม.37	ม.47		9. อนุญาตให้มีการนำเข้า-ส่งออกเงินตราต่างประเทศ
<ul style="list-style-type: none"> ▪ การแจ้ง/ขออนุญาตประกอบกิจการ 	ม.24			10. ผู้ประกอบการไม่ต้องแจ้ง /อนุญาตประกอบกิจการ โรงงานที่กรมโรงงานแต่สามารถทำได้ในเขตนิคมอุตสาหกรรม
<ul style="list-style-type: none"> ▪ นำเข้าช่างฝีมือและให้คนต่างด้าวเข้าทำงาน 	ม.25 ม.26	ม.45 ม.46		11. นำเข้าช่างฝีมือและผู้ชำนาญ / บุคคลในอุปการะและให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานได้
<ul style="list-style-type: none"> ▪ การถือกรรมสิทธิ์ที่ดินของเอกชน 	ม.27	ม.44		12. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ทั้งที่เป็นคนไทยและคนต่างด้าว อาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินตามที่คณะกรรมการนิคมอุตสาหกรรมเห็นสมควร

สิทธิประโยชน์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษเปรียบเทียบกับต่างประเทศ

ประเด็น	ประเทศ									เขตเศรษฐกิจ ชายแดน
	ไทย (สูงสุด)*	จีน	ลาว	พม่า	อุซเบกิสถาน	เวียดนาม	คีร์กีซสถาน	อเมริกา	เม็กซิโก	
สิทธิประโยชน์ด้านภาษี										
1. ยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล										
1.1 ยกเว้นภาษีเงินได้	8 ปี	2 ปี	2-4 ปี	มี	มี	มี	ยกเว้น	มี	มี	8 ปี
1.2 นำขาดทุนไปหักออกจากกำไรสุทธิ	5 ปี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	na	ไม่มี	50% 5 ปี
1.3 ไม่นำค่าก๊อวลด์/ค่าลิขสิทธิ์มารวมเสียภาษี	5 ปี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	na	ไม่มี	5 ปี
1.4 ไม่นำเงินปันผลมารวมเสียภาษี	8 ปี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	8 ปี
1.5 ลดหย่อนภาษีเงินได้	50% 5 ปี	50% 3-5 ปี	เก็บ 10-20%	เก็บ 30-50%	เก็บต่ำ	เก็บต่ำ/4 ปี	ยกเว้น	เก็บต่ำ	เก็บต่ำ	50% 5 ปี
1.6 หักค่าขนส่ง/ประปา/ไฟฟ้าจากกำไรสุทธิ	2 เท่า 10 ปี	na	na	na	na	na	na	na	na	2 เท่า 10 ปี
1.7 หักเงินได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออกสินค้า	5%	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	5%
2. ยกเว้นอากรขาเข้า	ยกเว้น	มี	เก็บ 1 %	มี	มี	มี	มี	มี	มี	ยกเว้น
3. ยกเว้นอากรขาออก	ยกเว้น	มี	ยกเว้น	มี	มี	มี	มี	มี	มี	ยกเว้น
4. ยกเว้นภาษีอื่นๆ (สรรพสามิต ภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียม ภาษีมูลค่าเพิ่ม)	ยกเว้น	เว้นเฉพาะ vat การนำเข้า	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ยกเว้น
5. ปรับ/ลดภาษีท้องถิ่นสำหรับผู้ประกอบการรายย่อย	ไม่มี	na	na	na	na	na	na	na	na	
สิทธิประโยชน์ไม่ใช้ภาษี										
6. การนำเข้า-ส่งออกเงินตราต่างประเทศ	อนุญาต	na	na	na	na	na	na	na	na	อนุญาต
7. ผู้ประกอบการไม่ต้องแข่ง/ขออนุญาตประกอบกิจการ	มี	na	na	na	na	na	na	na	na	มี
8. นำเข้าช่างฝีมือและให้คนต่างด้าวเข้าทำงาน	อนุญาต	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	อนุญาต
9. การถือกรรมสิทธิ์ที่ดินของเอกชน	อนุญาต	เช่า 50 ปีต่อใหม่	เช่า 30 ปีต่อใหม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	ไม่	อนุญาต
One Stop Service Center	ไม่มี	na	na	na	na	na	na	na	na	ทั้งชายแดนและ เขตประกอบการ

ประเด็น	ประเทศ									เขตเศรษฐกิจ ชายแดน
	ไทย (สูงสุด)*	จีน	ลาว	พม่า	อุซเบกิสถาน	เวียดนาม	คีร์กีซสถาน	อเมริกา	เม็กซิโก	
แรงงาน จำนวน ทักษะ ค่าแรงเฉลี่ยต่อวัน การใช้แรงงานต่างด้าว	มาก น้อย-ปานกลาง 76-117	มาก น้อย-ปานกลาง ต่ำกว่า 10	น้อย น้อย ต่ำกว่า 10	มาก น้อย 66-72	ปานกลาง-น้อย ปานกลาง-น้อย ต่ำกว่า 10	มาก ปานกลาง-น้อย ต่ำกว่า 10	ปานกลาง-น้อย ปานกลาง-น้อย ต่ำกว่า 10	มาก สูง สูงกว่า 100	ปานกลาง ปานกลาง-น้อย สูงกว่า 100	มาก น้อย-ปานกลาง 76-117 ใช้อย่างถูกต้อง ตามกฎหมาย
ธุรกรรมเงินตราต่างประเทศ										บริการทั้งค้า ชายแดนและ การลงทุน

บทที่ 2

ข้อมูลพื้นฐานบนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

ในการศึกษาเบื้องต้นเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตกครั้งนี้ (ภาพที่ 2.1) เน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาต่างๆ ในส่วนของประเทศไทยเป็นหลัก ซึ่งเส้นทางดังกล่าว ส่งผลต่อการพัฒนาจังหวัดต่างๆ ทั้งจังหวัดที่ถนนพาดผ่าน และจังหวัดที่มีพื้นที่เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงบนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) จำนวน 34 จังหวัด (ภาพที่ 2.2) อย่างไรก็ตามบนเส้นทางดังกล่าวเมืองสำคัญหลักที่จะได้รับผลกระทบจากทางดังกล่าว และเป็นกลุ่มตัวแทนในการศึกษารวบรวมปัญหาครั้งนี้มีจำนวน 5 เมือง ได้แก่

จังหวัดตาก: ประตูการค้าของไทยด้านทิศตะวันตกติดต่อกับเมืองเมียวดีประเทศพม่า มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงที่สุดในภาคเหนือ และรัฐบาลไทยมีแผนที่จะพัฒนาและลงทุนในชายแดน อำเภอแม่สอดหลายโครงการเพื่อรองรับการขยายเศรษฐกิจบนเส้นทาง EWEC

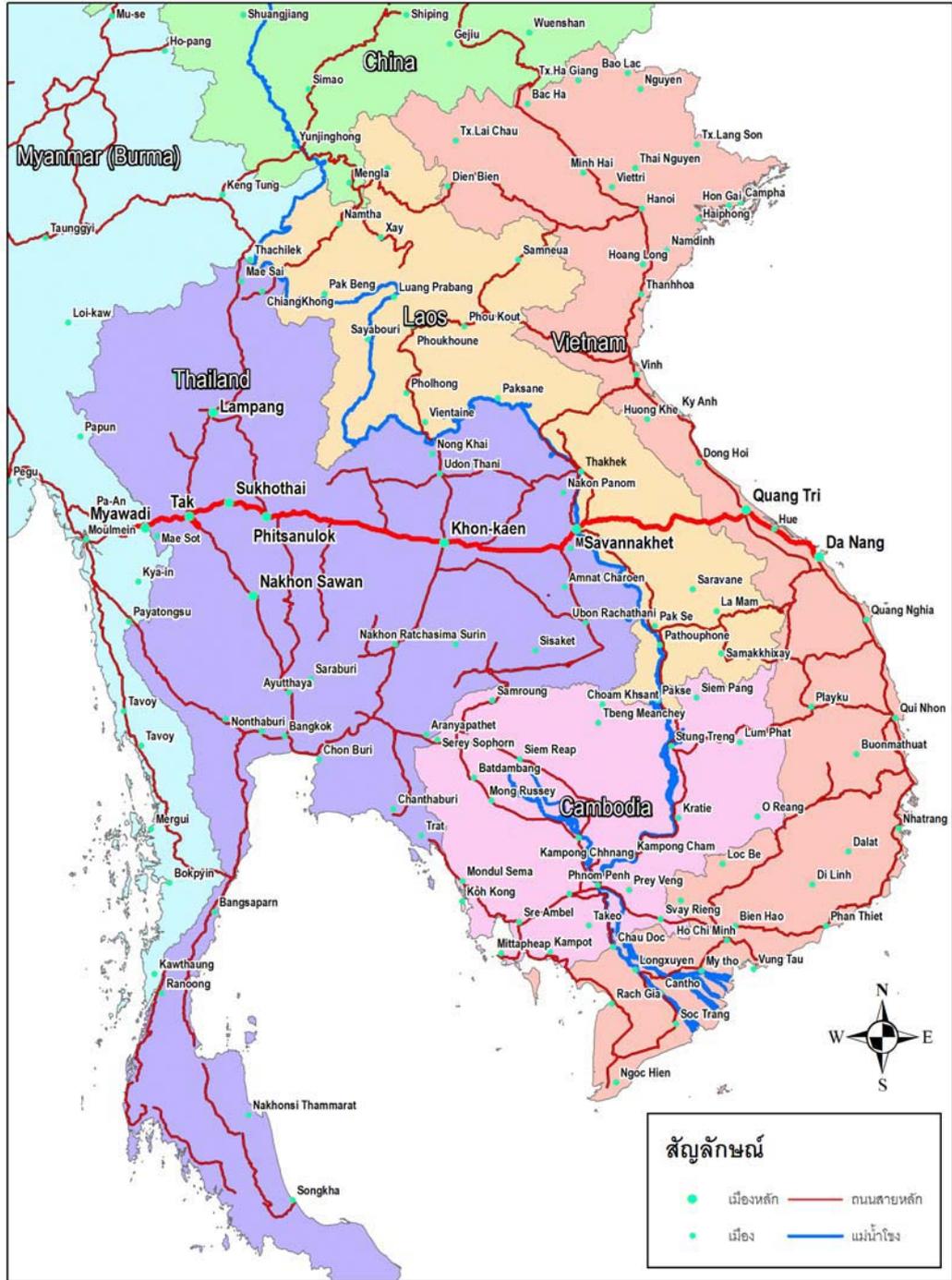
จังหวัดสุโขทัย: เป็นจังหวัดทางประวัติศาสตร์และเป็นเมืองมรดกโลก จุดเด่นคือการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ดังนั้นการพัฒนาเส้นทาง EWEC ย่อมส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวด้วย

จังหวัดพิษณุโลก: ศูนย์กลางภาคเหนือตอนล่างและเป็นจังหวัดจุดตัดของเส้นทางสี่แยกอินโดจีนตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก

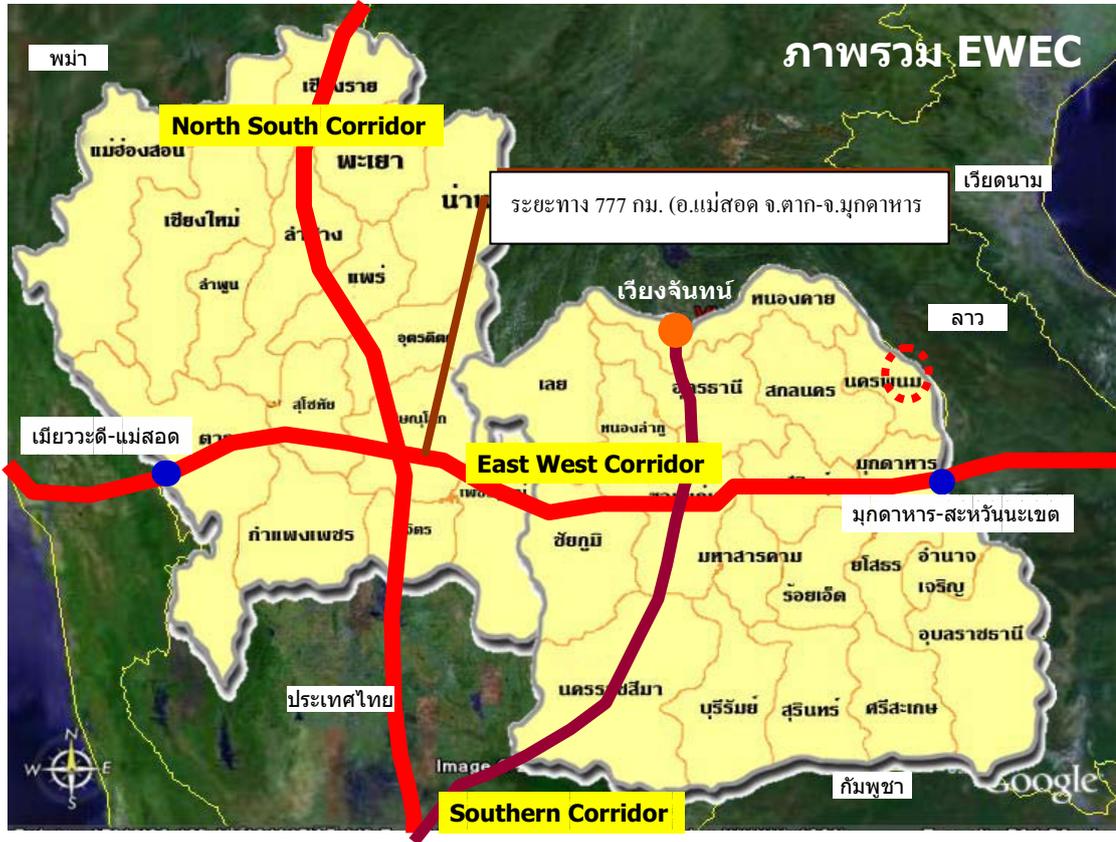
จังหวัดขอนแก่น: ศูนย์กลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งการขนส่ง การศึกษา และเป็นจุดตัดเส้นทางเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก อีกเส้นทางหนึ่งที่ตัดผ่านพื้นที่ตะวันออกเฉียงเหนือ

มุกดาหาร: ประตูการค้าด้านทิศตะวันออกของไทยบนเส้นทาง EWEC

ภาพที่ 2.1 แนวเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

ภาพที่ 2.2 จังหวัดที่ตั้งอยู่และจังหวัดที่มีพื้นที่เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงบนเส้นทาง EWEC

ที่มา: ธีรศักดิ์ เนียมสนิท, 2549

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดตาก

2.1.1 สภาพภูมิประเทศจังหวัดตาก¹

จังหวัดตาก ตั้งอยู่ในภาคเหนือก่อนไปทางตะวันตกของประเทศไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 15 องศา 50 ลิปดา 36 ฟลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศา 7 ลิปดา 22 ฟลิปดาตะวันออก สูงกว่าระดับน้ำทะเล 116.2 เมตร (ที่ตั้งศาลากลางจังหวัดตาก) ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามระยะทางทางหลวงหมายเลข 1 ถนนพหลโยธิน ประมาณ 426 กม. มีเนื้อที่ประมาณ 16,406.65 ตร.กม. หรือประมาณ 10,324,156.25 ไร่ ใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของภาคเหนือรองจากจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ คือ อ.เมือง อ.บ้านตาก อ.สามเงา อ.แม่สอด อ.แม่ระมาด อ.พบพระ อ.ท่าสองยาง อ.อุ้มผาง และกิ่ง อ.วังเจ้า

ทิศเหนือ	ติดกับ	จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน และ ลำปาง
ทิศใต้	ติดกับ	จังหวัดสุโขทัย
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ประเทศสหภาพพม่าโดยมีแม่น้ำเมยและทิวเขาตะนาวศรี เป็นเส้นกั้นพรมแดน
ทิศตะวันตก	ติดกับ	จังหวัดอุทัยธานี กาญจนบุรี นครสวรรค์ และกำแพงเพชร

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดตาก ประกอบด้วยป่าไม้ และเทือกเขาสูง มีพื้นที่ราบสำหรับการเกษตรน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำปิงเป็นทิวเขาถนนธงชัยสูงสลับซับซ้อนเป็นคั่นแบ่งพื้นที่จังหวัดตากแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ

ด้านตะวันออก ประกอบด้วย 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตาก บ้านตาก สามเงา และกิ่งอำเภอวังเจ้า มีพื้นที่รวม ทั้งสิ้น 5,692.68 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,557,925 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.70 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ลักษณะภูมิภาคด้านนี้ ประกอบด้วยภูเขาสูง ประมาณร้อยละ 65 ของพื้นที่ ซึ่งปกคลุมไปด้วยป่าโปร่ง และป่าเบญจพรรณ

ด้านตะวันตก ประกอบด้วย 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่สอด แม่ระมาด ท่าสองยาง พบพระ และอำเภออุ้มผาง มีพื้นที่ทั้งสิ้น 10,713.97 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,696,231.25 ไร่ คิดเป็น ร้อยละ 65.30 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด ลักษณะภูมิภาคด้านนี้ประกอบด้วยภูเขาสูงประมาณร้อยละ 80 ของพื้นที่ ปกคลุมไปด้วยป่าโปร่ง ป่าดงดิบ และป่าสน ภูเขาที่สำคัญ ได้แก่ ภูเขาถนนธงชัย เขาหลวงและเขาพะเมิน แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปิง แม่น้ำวัง แม่น้ำกลอง แม่น้ำเมย คลองวังเจ้า และห้วยแม่ละเมา พื้นที่ป่าไม้รวม 7,182,562 ไร่ หรือร้อยละ 70.05 ของพื้นที่จังหวัด มีป่าสงวนแห่งชาติ 15 แห่ง แร่ธาตุที่สำคัญ ได้แก่ แร่แกรนิต สังกะสีและหินปูน

2.1.2 สภาพภูมิอากาศ

ภูมิอากาศจังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีอุณหภูมิเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมากจากรายงานสถิติสถานีตรวจอากาศจังหวัดตาก (อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550) ในฤดูร้อนจะมีอุณหภูมิสูงที่สุด 44 องศาเซลเซียสในเดือนเมษายน และฤดูหนาวจะหนาวที่สุดในประเทศไทยอุณหภูมิต่ำสุดเดือนมกราคม 2-3 องศาเซลเซียส ช่วงปี ปริมาณน้ำฝนรวมทั้งปีมีปริมาณลดลงทุกปี จากปี 2543 จำนวน 1,338.5 มิลลิเมตรต่อปี ลดเหลือเพียง 882.0

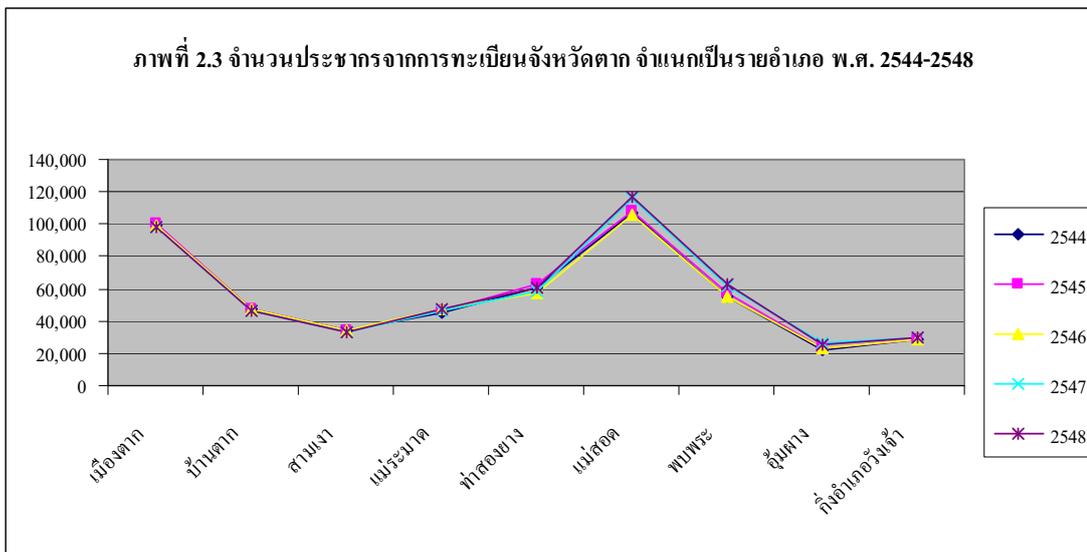
¹ http://pcoc.moc.go.th/pcocsys/index_page.aspx?tab_id=3&menu_id=3&pv=63&view=1

มิลลิเมตรต่อปี ในปี 2548 และพื้นที่จังหวัดตากมีฝนตกชุก 2 ช่วง คือ เดือนมีนาคม-มิถุนายน และเดือนกันยายน-ตุลาคม ในเดือนกรกฎาคม-สิงหาคมจะมีปริมาณน้ำฝนน้อยหรือฝนทิ้งช่วง

2.1.3 สังคมและประชากร

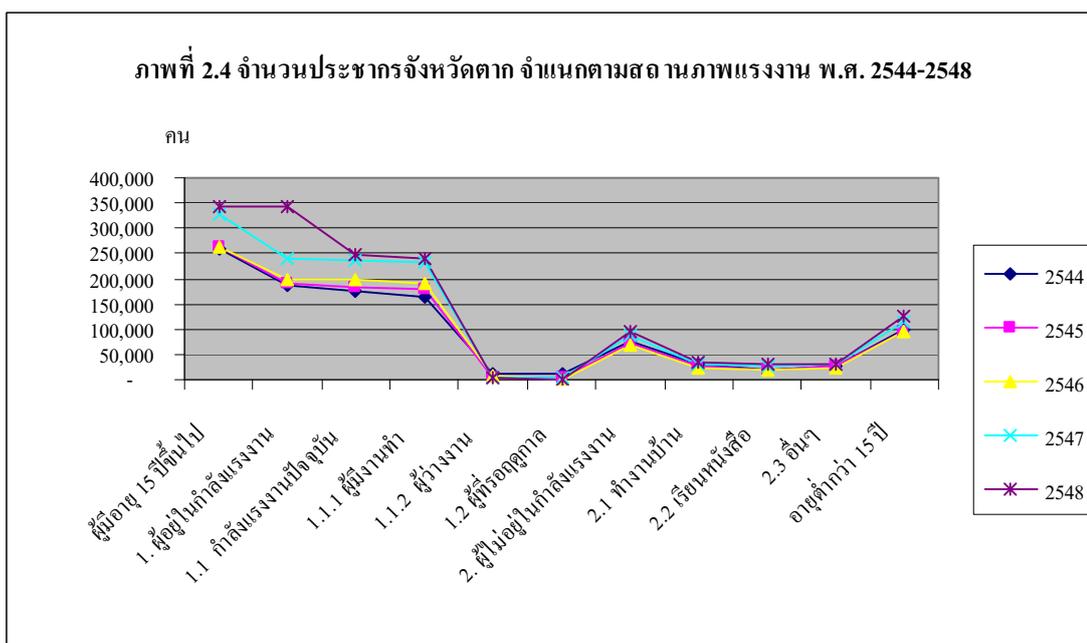
จังหวัดตากมีพื้นที่ปกครอง 16,406.65 ตร.กม. ในปี 2544 แบ่งเขตปกครองเป็นเขตเทศบาลเมือง 13 แห่ง เขตปกครองระดับตำบล 63 ตำบล รวม 506 หมู่บ้าน จำนวน 129,961 ครัวเรือน และในปีเดียวกันนี้ รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากเทศบาลเมืองที่มีประชกรน้อยและการจัดเก็บรายได้ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดจึงลดระดับการปกครองให้เป็นเทศบาลตำบล ส่วนการปกครองระดับตำบลยกฐานะเป็นเขตการปกครององค์การบริหารส่วนตำบล ส่งผลให้ระบบการปกครองของจังหวัดตากเปลี่ยนแปลงไปตั้งแต่ปี 2545 จนถึงปัจจุบันมีเทศบาลเมืองจำนวน 2 แห่ง (เทศบาลเมืองตาก และเทศบาลเมืองแม่สอด) เทศบาลตำบล 11 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 57 แห่ง และตำบลที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการจัดการปกครองแบบองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งยังคงจัดการบริหารในรูปแบบของตำบลแบบเดิมจำนวน 6 ตำบล ส่วนหมู่บ้านจัดตั้งใหม่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของครัวเรือนในชุมชน (ตารางที่ ก1) ครัวเรือนที่เพิ่มขึ้นทำให้มีความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นตามไปด้วย จากรายงานสถิติสำนักงานการประปาตากจังหวัดตาก (2550) ในปี 2544-2547 ความต้องการใช้น้ำประปาเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.5 ต่อปี แต่ปี 2547-2548 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 244 ต่อปี จากปี 2547 มีผู้ใช้ทั้งสิ้น 25,150 คน เพิ่มขึ้นเป็น 86,442 คน ในปี 2548 ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากสำนักงานการประปาตากเพิ่มกำลังการผลิตน้ำประปาช่วงปี 2546-2547 ขึ้นเป็น 2 เท่า และขยายการให้บริการแก่ประชาชนมากขึ้นในกลุ่มของผู้ใช้ อย่างไรก็ตามแม้จะเพิ่มกำลังการผลิต ปริมาณน้ำที่ผลิตได้ในระยะสั้นเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 8 จากเดิม (ตารางที่ ก2)

ในปี 2544-2545 จังหวัดตากมีประชากรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 498,890 คน เป็น 507,371 คน ก่อนที่จะลดลงในปี 2546 เท่ากับ 498,714 คน และกลับเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2547-2548 จำนวน 515,877 และ 522,197 คน นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากรตั้งแต่ปี 2544 ลดลงอย่างต่อเนื่องจนติดลบในปี 2546 เท่ากับ -1.71 และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2547 เท่ากับ 3.44 สำหรับความหนาแน่นประชากรในจังหวัดเฉลี่ย 31.80 คนต่อตารางกิโลเมตร และกิ่งอำเภอวังเจ้ามีความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่มากที่สุด เท่ากับ 90.46 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมาเป็นอำเภอพบพระและเมืองตาก เท่ากับ 62.92 และ 61.48 คนต่อตารางกิโลเมตร (ตารางที่ ก3) อย่างไรก็ตามอำเภอแม่สอดมีประชากรมากที่สุด (ภาพที่ 2.3)

ที่มา: สำนักงานจังหวัดตาก อังอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

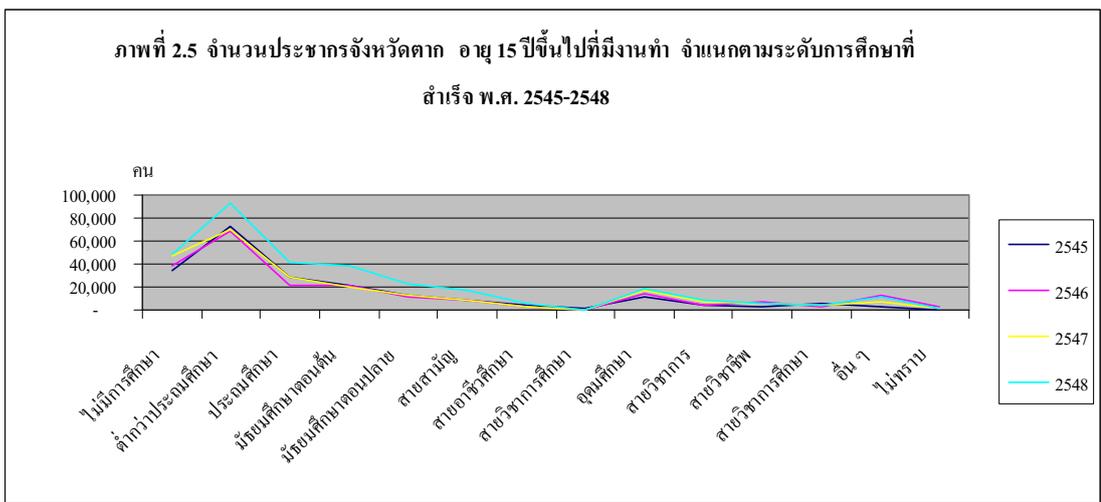
ประชากรจังหวัดตากจำแนกตามสถานภาพแรงงานปี 2544-2548 มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 357,251 คน ในปี 2544 เพิ่มขึ้นในปี 2548 เป็น 466,654 คน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.62 ส่งผลให้แรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปและเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานว่างงานลดลงจาก 12,432 คนในปี 2544 ลดลงเหลือเพียง 5,408 คน ในปี 2548 ลดลงร้อยละ 56.50 นอกจากนี้ยัง พบว่า แรงงานอายุต่ำกว่า 15 ปี มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ซึ่งอาจจะเป็นปัญหาในด้านการพัฒนาด้านทักษะแรงงานทรัพยากรมนุษย์ของประเทศในอนาคต อันเนื่องมาจากระดับการศึกษาของแรงงานต่ำอีกด้วย (ภาพที่ 2.4 และตารางที่ ก4)

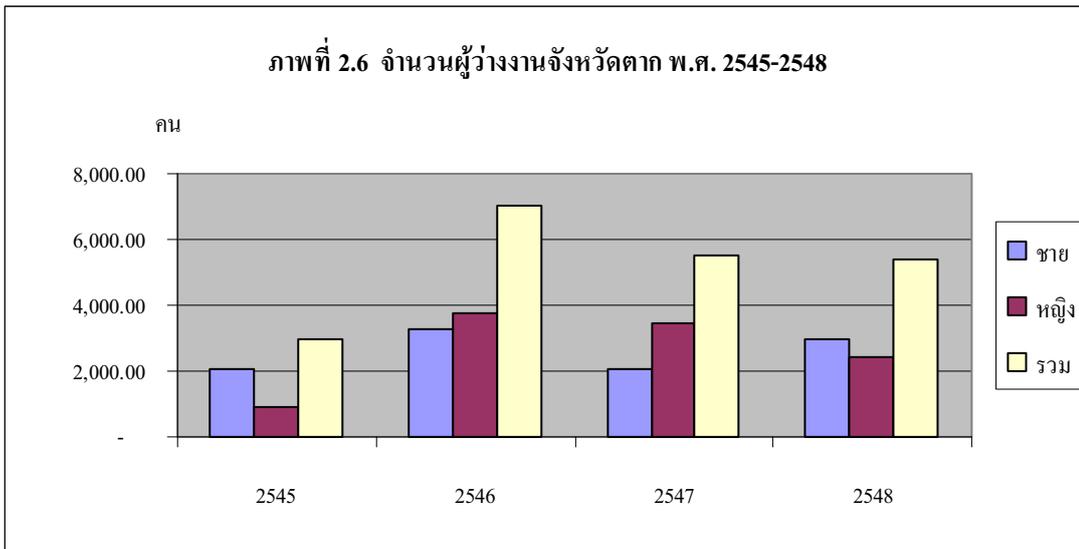
ที่มา: รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2548 จังหวัดตาก, สำนักงานสถิติแห่งชาติ อังอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

แรงงานจังหวัดตากอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมระหว่างปี 2544-2547 แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ รองลงมาเป็นการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน และโรงแรมและภัตตาคาร จากนโยบายของรัฐในการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก โดยมีจังหวัดตากเป็นประตูการค้าด้านทิศตะวันตกของประเทศบนเส้นทางดังกล่าว จากตัวเลขสถิติพบว่า การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมของจังหวัดตากเพิ่มขึ้นจาก 3,212 คน ในปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 6,429 คน ในปี 2547 เพิ่มขึ้นร้อยละ 50.04 นโยบายการพัฒนาดังกล่าวส่งผลต่อการจ้างงานภาคอุตสาหกรรมดังกล่าวของจังหวัดตาก ขณะเดียวกันสาขาการผลิต และการบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับก็เพิ่มอย่างต่อเนื่องขึ้นเช่นกัน (ตารางที่ ก5) จังหวัดตากยังมีองค์การระหว่างประเทศและองค์การต่างประเทศอื่นๆ เข้ามามีบทบาทในกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่อำเภอแม่สอด พบพระ แม่ระมาด อุ้มผางและท่าสองยาง โดยองค์การดังกล่าวมีสมาชิกเข้าร่วมองค์การมากขึ้นทุกปี ทั้งนี้เพราะจังหวัดตากมีชายแดนติดกับประเทศพม่าที่มีการสู้รบระหว่างชนกลุ่มน้อยและรัฐบาลทหารพม่า ซึ่งมักจะมีชนกลุ่มน้อยลี้ภัยเข้ามาในประเทศไทยและองค์การระหว่างประเทศเหล่านี้มีบทบาทในการช่วยเหลือผู้อพยพที่เข้ามาประเทศไทย

ระดับการศึกษาของแรงงานจังหวัดตากอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ และเป็นแรงงานกลุ่มใหญ่ของจังหวัดมีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด รองลงมาเป็นไม่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนระดับอุดมศึกษาสายวิชาการมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับระดับอุดมศึกษาสายวิชาการเป็นสายที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2545-2548 สายวิชาชีพและสายวิชาการศึกษากาการณ์จ้างงานไปตามภาวการณ์เศรษฐกิจของประเทศ (ภาพที่ 2.5 และตารางที่ ก6) และอัตราการว่างงานมากที่สุดในปี 2546 ปี 2546-2547 แรงงานหญิงว่างงานมากกว่าแรงงานงาน (ภาพที่ 2.6 และตารางที่ ก7)

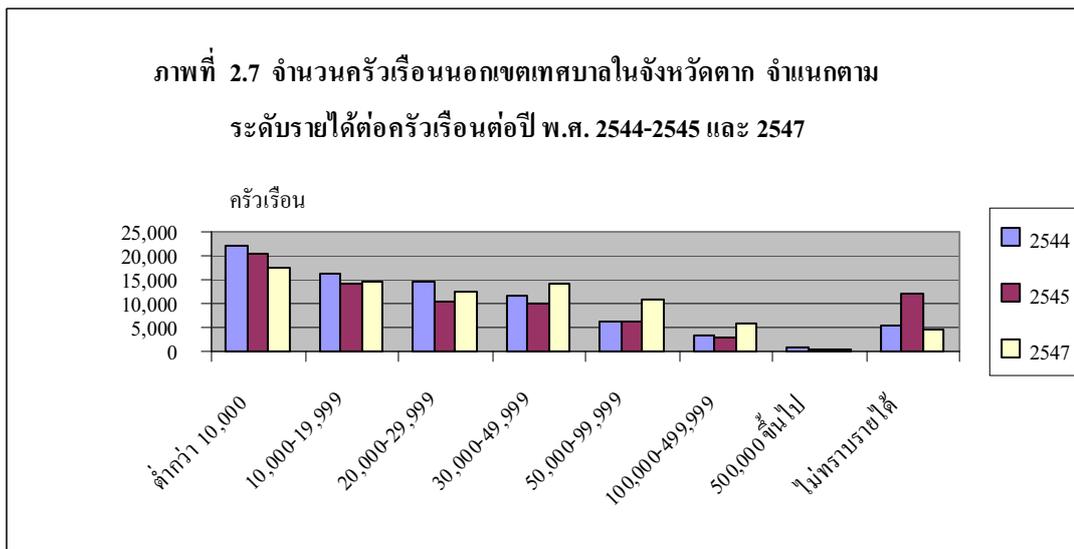
ที่มา: รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2548 จังหวัดตาก, สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ว่างงาน/กำลังแรงงานรวม) x100

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดตาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

การจ้างงานและการว่างงานมีผลต่อรายได้ของครัวเรือน โดยเฉพาะครัวเรือนชนบทนอกเขตเทศบาล จากการจัดทำฐานข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต. พ.ศ. 2547 จังหวัดตาก โดยแบ่งตามช่วงรายได้ พบว่าประชากรชนบทส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท แต่ครัวเรือนที่อยู่ในกลุ่มนี้มีจำนวนลดลงทุกปีตั้งแต่ปี 2544-2547 เนื่องจากมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้ครัวเรือนเหล่านี้ย้ายไปอยู่ในกลุ่มของครัวเรือนที่มีช่วงระดับรายได้สูงขึ้นในปี 2547 (ภาพที่ 2.7)

ที่มา: การจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต. พ.ศ. 2547 จังหวัดตาก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ประชากรเพิ่มขึ้นส่งผลให้ครัวเรือนขยายตัวตามมา ขณะที่ภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวในอัตราที่ลดลงช้าของแพงขึ้น ทำให้สังคมต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด ทำให้บางคนต้องประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ผิดกฎหมายทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ส่งผลให้เกิดคดีต่างๆ ในช่วงปี 2541-2548 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายเกิดขึ้นมากที่สุด แต่จำนวนสถิติการเกิดลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาดังกล่าวและส่วนใหญ่สามารถจับผู้ต้องหาได้ ขณะที่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ และคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ทั้ง 3 คดี มีสถิติการจับกุมผู้ต้องหาได้โดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ 50 ของคดีที่เกิดขึ้น (ตารางที่ ก9)

2.1.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ²

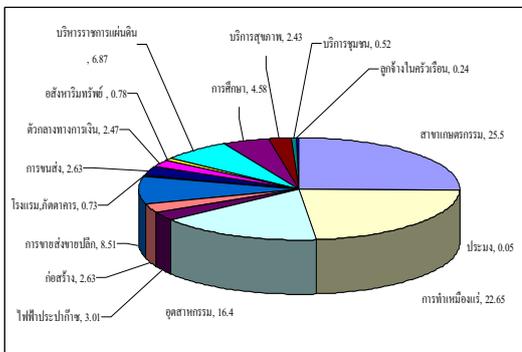
2.1.4.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจโดยรวม

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) คือ ข้อมูลรายได้จากกิจกรรมการผลิตทั้งหมดที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น เป็นเครื่องที่แสดงถึงรายได้จากการผลิตของจังหวัดและสามารถอธิบายทิศทางการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วงเวลาต่างๆ รวมทั้งสามารถแสดงโครงสร้างการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตาก ตามราคาประจำปี มีอัตราเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจาก พ.ศ. 2541 เท่ากับ 14,560 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 25,062 ล้านบาทในปี 2548 ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 72.13 (ตารางที่ ก10) แต่เมื่อพิจารณา ณ ราคาของปี พ.ศ. 2531 มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก พ.ศ. 2541 มีมูลค่าเพียง 8,211 ล้านบาท และ พ.ศ. 2548 เท่ากับ 12,516 ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.43 (ตารางที่ ก11) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวล ตามราคาประจำปี พบว่า อัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยระหว่างปี 2541-2548 ภาคเกษตรมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยมากกว่านอกภาคเกษตร เท่ากับ 13.01 และ 7.77 ตามลำดับ (ตารางที่ ก12) อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์จังหวัดตากเทียบกับภาค และประเทศ พบว่า ในระดับภาคลำดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของจังหวัดตากดีที่สุดในปี 2542 เป็นลำดับที่ 3 ของภาคเหนือและลำดับที่ 33 ของประเทศ และลำดับต่ำสุดในปี 2547 เป็นลำดับที่ 9 ของประเทศ และลำดับที่ 47 ของประเทศ (ตารางที่ ก13)

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดตาก ได้จำแนกตามกิจกรรมการผลิตของประเทศตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification: TSIC) ของปี 2547 พบว่าภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดตาก คือ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้ มีสัดส่วน 25.50 % สาขาเหมืองแร่ (22.65 %) สาขาอุตสาหกรรม (16.40%) สาขาขายส่งและขายปลีก (8.51%) ถ้าสาขาใดสาขาหนึ่งมีผลกระทบเศรษฐกิจจังหวัดตากจะได้รับผลกระทบด้วย (ภาพที่ 2.8 และ 2.9) ส่วนรายได้ต่อหัวของจังหวัดตาก ปี พ.ศ. 2547 เท่ากับ 52,117 บาท

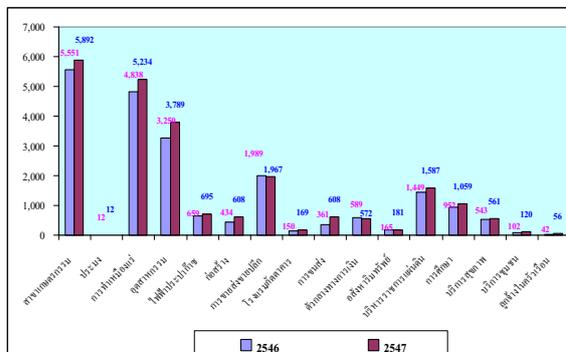
² <http://tak.nso.go.th/>

ภาพที่ 2.8 สถิติรายสาขาของจังหวัดตากปี 2547

ที่มา: คณะทำงานจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก, 2548

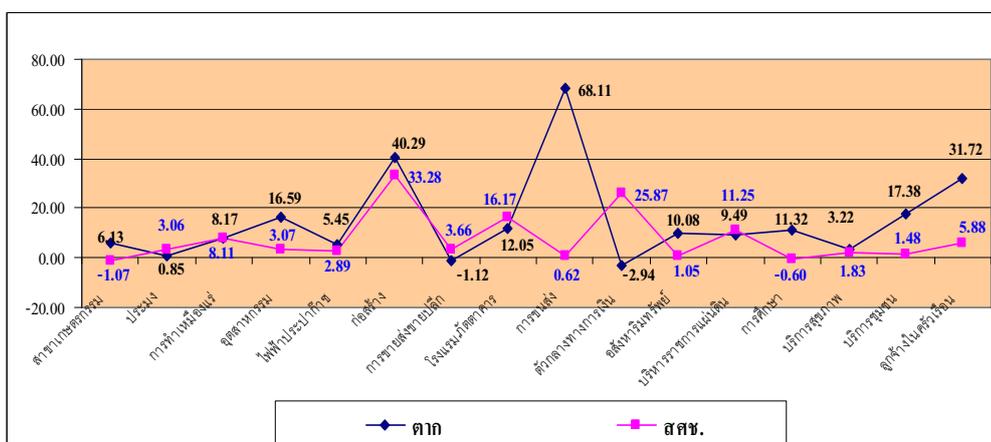
ภาพที่ 2.9 การเปรียบเทียบของผลิตภัณฑ์จังหวัดตากปี 2546 - 2547

ที่มา: คณะทำงานจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก, 2548

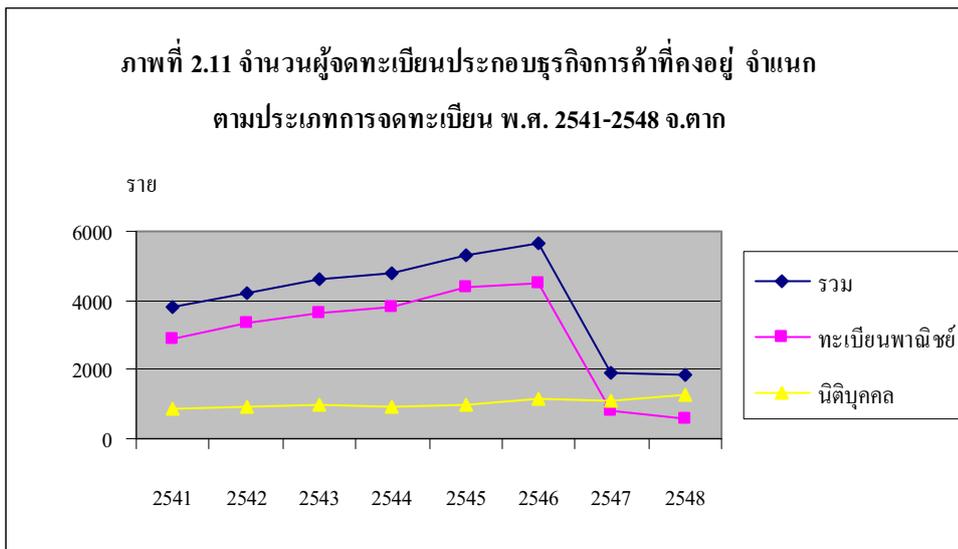
การขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดตากปี 2547 เปรียบเทียบกับตัวเลขของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (ภาพที่ 2.10) ในภาพรวมเศรษฐกิจจังหวัดตากมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจร้อยละ 9.58 เมื่อเทียบกับปี 2547 ภาคการผลิตที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด คือ นอกภาคเกษตรร้อยละ 10.98 รองลงมาคือภาคบริการร้อยละ 7.96 และภาคเกษตรร้อยละ 6.12 สาขาที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมร้อยละ 68.11 สาขาก่อสร้างร้อยละ 40.29 และสาขาลูกจ้างในครัวเรือนร้อยละ 31.72 ตามลำดับ สาขาที่มีการชะลอตัว 2 สาขา คือ สาขาตัวกลางทางการเงิน (แบ่งกิจกรรมการผลิตออกเป็น 3 กิจกรรม คือ สถาบันการเงิน ตัวกลางทางการเงินอื่น เช่น สหกรณ์ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง และกิจกรรมการประกันภัย) ร้อยละ -2.94 และสาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนร้อยละ -1.12

ภาพที่ 2.10 อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก ปี 2547 เปรียบเทียบกับตัวเลขของ สศช.

ที่มา: คณะทำงานจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดตาก, 2548

ด้านการขยายตัวของการประกอบการธุรกิจ จากรายงานสถิติสำนักงานพาณิชย์จังหวัดตาก(2550) พบว่า ช่วงปี 2541-2546 จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2541 จำนวน 3,786 ราย เพิ่มขึ้น 5,650 ราย ในปี 2546 หรือขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 49.24 แต่ปี 2547 และ 2548 กลับลดลงเหลือเพียง 1,917 และ 1,820 ราย ตามลำดับ โดยทั้งหมดลดลงในกลุ่มผู้ประกอบการที่จดทะเบียนพาณิชย์ ส่วนผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลมีจำนวนเพิ่มขึ้น แม้บางปีจะลดลงเล็กน้อย โดยภาพรวมมีอัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 6 ต่อปี (ภาพที่ 2.11 และตารางที่ ก14)

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตาก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550 (ปี 2544-2546)
สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดตาก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550 (ปี 2547-2548)

2.1.4.2 การเกษตรและทรัพยากร

การเกษตรเป็นสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดตาก ลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ดอน สลับกับหุบเขา มีพื้นที่ราบลุ่มเหมาะสำหรับเพาะปลูกข้าววนาปีน้อย ด้วยลักษณะพื้นที่เป็นที่ดอนอาศัยน้ำฝน เกษตรกรจึงนิยมปลูกพืชไร่ ส่วนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์และถั่วเขียวผิวมันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดตาก ตั้งแต่ปี 2544-2547 จังหวัดตากมีพื้นที่ปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูฝนแต่ละปีมากกว่า 600,000 ไร่ ปลูกมากที่สุดในปี 2548 จำนวน 1,006,378 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 600-750 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนถั่วเขียวผิวมันพื้นที่ปลูกเฉลี่ยปีละมากกว่า 100,000 ไร่ และปี 2548 ปลูกเพิ่มขึ้นเป็น 229,238 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 150-250 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ ก15) พื้นที่ปลูกพืชไร่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2548 เป็นผลผลจากการส่งเสริมการเพาะปลูกเกษตรแบบสัญญาผูกพัน (Contract Farming) ภายใต้โครงการความร่วมมือ ACMECS³ และนโยบายการรับจํานำผลผลิตสินค้าเกษตรของรัฐบาลผ่านสหกรณ์การเกษตร และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่สูงกว่าราคาตลาดทั่วไปในปี 2547 จึงทำให้เกษตรกรคาดการณ์และเพาะปลูกพืชไร่เพิ่มขึ้นในปี 2548

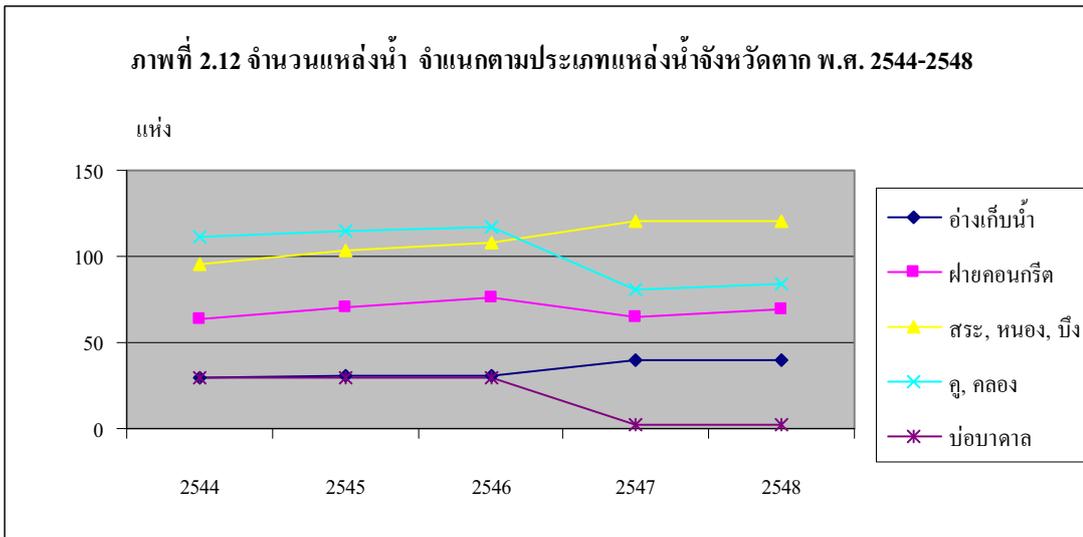
³ Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy

พื้นที่ปลูกข้าว (นาปี นาปรัง และข้าวไร่) จังหวัดตากมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี ข้าวเจ้ามากที่สุดเฉลี่ยปีละ 200,000 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 400-550 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนข้าวเหนียวพื้นที่ปลูกรวมประมาณปีละ 20,000 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 400-500 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ในปี 2548 พื้นที่เพาะปลูกลดลงเหลือเพียง 3,454 ไร่ เพราะเกษตรกรเปลี่ยนไปปลูกข้าวเจ้ามากขึ้นเป็น 220,845 ไร่ (ตารางที่ ก16) ส่วนข้าวนาปรังซึ่งต้องปลูกในพื้นที่เขตชลประทานมีการเพาะปลูกไม่มากนักเฉลี่ยปีละ 15,000 ไร่ ทั้งหมดเพาะปลูกข้าวเจ้า ผลผลิตเฉลี่ย 600 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งสูงกว่าผลผลิตข้าวนาปี (ตารางที่ ก17) นอกจากนี้เกษตรกรในจังหวัดตากยังนิยมปลูกข้าวไร่โดยเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์บนที่สูง (ชาวเขา) ส่วนใหญ่บริโภคข้าวเจ้าพื้นที่เพาะปลูกประมาณปีละ 50,000 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 350 กิโลกรัมต่อไร่ สำหรับข้าวไร่ข้าวเหนียวเพาะปลูกเพียงเล็กน้อยในปี 2545-2546 และในปี 2547-2548 ไม่มีการเพาะปลูก (ตารางที่ ก18)

ไม้ผล-ไม้ยืนต้น และพืชผัก พื้นที่ปลูกไม้ผลของจังหวัดตากลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี 2544 มีทั้งสิ้นจำนวน 125,733 ไร่ ลดลงเหลือเพียง 43,634 ไร่ ในปี 2548 ไม้ผลที่ปลูกมากในปี 2544 ส่วนใหญ่เป็นมะม่วง ก้อยไข่ ก้อยน้ำหวาน และนุ่น แต่ในช่วงปี 2545-2548 เกษตรกรเริ่มปรับเปลี่ยนลดพื้นที่ปลูกไม้ผลเดิมลง และเพิ่มการเพาะปลูกส้มเขียวหวาน มะนาว มะขาม มะละกอฝรั่ง และน้อยหน่า เพิ่มมากขึ้น (ตารางที่ ก19) สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะตลาดในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอพบพระ เพราะดินคุณภาพดีปลูกพืชให้ผลผลิตคุณภาพตามความต้องการของตลาด และสามารถปลูกได้ตลอดปี จึงทำให้มีบริษัทเอกชนหลายบริษัทเข้ามาส่งเสริมการเพาะปลูกมันฝรั่ง เช่น บ.เบอร์ลี่ยุคเกอร์ บ.พิตโตเลย์ เป็นต้น รวมทั้งคนนอกพื้นที่เข้าซื้อที่ดินจากชาวบ้านเพื่อทำการเกษตรมากขึ้น บางรายส่งเสริมเกษตรกรในพื้นที่เพาะปลูกและรับซื้อไปจำหน่ายอีกต่อหนึ่ง โดยพืชที่มีการเพาะปลูกมากที่สุดได้แก่ ผักกาดขาวปลี กะหล่ำปลี พริก กระเทียม ผักกวางตุ้ง และพริกหวาน เป็นต้น (ตารางที่ ก20)

ปศุสัตว์-ประมง จังหวัดตากมีการส่งเสริมการเลี้ยงโคและศูนย์พัฒนาโคสายพันธุ์ตาก ประกอบกับพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเลี้ยง จึงทำให้จำนวนโคจังหวัดตากเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2544 จำนวน 133,188 ตัว เพิ่มขึ้นเป็น 152,226 ตัว ในปี 2548 เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.30 ขณะที่กระบือมีจำนวนลดลงทุกปี ยกเว้นปี 2547 มีปริมาณเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ส่วนไก่ เป็ด และสุกร นิยมเลี้ยงมากเช่นกันในจังหวัดตาก (ตารางที่ ก21) ในส่วนของประมงมีการเลี้ยงเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยเป็นการเพิ่มพื้นที่การเลี้ยงมากกว่าการเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยง จากสถิติของสำนักงานประมงจังหวัดตาก พบว่า จำนวนพื้นที่เพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้นแต่ปริมาณการจับลดลง โดยปี 2543 เกษตรกรเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด 4,508 ครัวเรือน จำนวน 5,047 บ่อ พื้นที่ทั้งสิ้น 3,468 ไร่ จับสัตว์น้ำได้ทั้งหมด 299,987 กิโลกรัม ปี 2548 เกษตรกรเพาะเลี้ยงน้ำเพิ่มขึ้นเป็น 4,662 ครัวเรือน จำนวน 6,265 บ่อ พื้นที่เพาะเลี้ยง 4,602 ไร่ แต่จับสัตว์น้ำได้เพียง 233,000 กิโลกรัม ซึ่งน้อยกว่าการเพาะเลี้ยงในปี 2543 (ตารางที่ ก22)

แหล่งน้ำ สำนักงานโครงการชลประทานตาก รายงานสถิติจำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำระหว่างปี 2544-2548 พบว่า จำนวนอ่างเก็บน้ำ (ทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก) และสระ หนอง บึง มีจำนวนเพิ่มขึ้น แต่ คู คลองลดลง และที่ลดลงมากที่สุดคือบ่อบาดาลจาก 30 บ่อในปี 2544 เหลือเพียง 4 บ่อในปี 2548 (ภาพที่ 2.12 และตารางที่ ก23)

ที่มา: สำนักงานโครงการชลประทานตาก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

การกักเก็บเงินของเกษตรกร จากสถิติของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดตาก ปี 2544-2548 จำนวนเงินกู้ของเกษตรกรจังหวัดตากเพิ่มขึ้นทุกปีจากปี 2544 ปล่อยกู้ทั้งสิ้น 944.15 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 1,829.54 ล้านบาท ในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าจากปี 2544 อย่างไรก็ตามเงินที่กู้ยืมส่วนใหญ่นำไปใช้ในวัตถุประสงค์เพื่อการประกอบอาชีพมากที่สุด รองลงมาเป็นรองการขายผลผลิต เพื่อพัฒนาความรู้หรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและน้อยที่สุดในชำระหนี้สินภายนอก และยังพบว่าในปี 2548 มีการกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ลงทุนในการดำเนินกิจการร่วมกับผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น (ตารางที่ ก24) กู้ยืมในวัตถุประสงค์ดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจากผลของนโยบายรัฐบาล ทั้งความร่วมมือภายใต้ ACMECS การพัฒนาเศรษฐกิจเส้นทางตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor) โดยจังหวัดตาก (แม่สอด) เป็นประตูของประเทศไทยด้านทิศตะวันตก รวมทั้งนโยบายการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก โดยทั้งหมดทำให้ผู้ประกอบการในท้องถิ่นเห็นเป็นช่องทางและโอกาสการประกอบธุรกิจ หรือเตรียมความพร้อมสำหรับรองรับการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่จึงกู้ยืมเงินเพื่อวัตถุประสงค์ของการประกอบการมากขึ้น

2.1.4.3 สาขาอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจจังหวัดตากอีกสาขาหนึ่งที่มีมูลค่าการลงทุนและการจ้างงานของทั้งคนในพื้นที่และประเทศพม่าเพื่อนบ้าน จากสถิติสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก ในปี 2547 จังหวัดตากมีสถานประกอบการอุตสาหกรรมทั้งสิ้น 443 แห่ง จำนวนเงินลงทุน 10,576,191,075 ล้านบาท เกิดการจ้างงาน 29,541 คน ภาพรวมของภาคอุตสาหกรรมยังมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2549 สถานประกอบการอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็น 496 แห่ง (ร้อยละ 11.96) เงินลงทุนเท่ากับ 11,105,245,164 ล้านบาท (ร้อยละ 5.00) และจ้างงานเพิ่มขึ้น 49,445 คน (ร้อยละ 67.38) อุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องแต่งกาย รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมอโลหะ และอุตสาหกรรมอื่นๆ ส่วนอุตสาหกรรมเกษตร อาหาร และขนส่ง แม้ว่าจะมีสถานประกอบการจำนวนมาก แต่มีการจ้างงานไม่สูงมากนัก

และอุตสาหกรรมการขนส่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นในอนาคต (ตารางที่ ก25) หากชายแดนไทยพรมามีความสงบและความร่วมมือในภูมิภาคเส้นทางพัฒนาเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตกได้รับการแก้ไข ปัญหาอุปสรรคต่างๆ สำหรับอำเภอที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่มากที่สุด ได้แก่ อำเภอแม่สอด (ไม่รวมเขตเทศบาลตำบลแม่สอด) ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมสิ่งทอ-เครื่องแต่งกายที่จ้างแรงงานต่างด้าวในการผลิต จำนวน 172 แห่ง เงินลงทุน 1,766,378,023 ล้านบาท จ้างงานจำนวน 32,358 คน รองลงมาเป็นอำเภอเมืองตาก (ไม่รวมเขตเทศบาลเมืองตาก) เทศบาลตำบลแม่สอด และอำเภอบ้านตาก (ตารางที่ ก26) นอกจากนี้พื้นที่จังหวัดตากยังอุดมไปด้วยแร่ธาตุต่างๆ ที่ได้รับอนุญาตประกอบการในปี 2543 มีเหมืองแร่ทั้งหมดจำนวน 52 แห่ง จ้างแรงงาน 1,001 คน ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ 1,348,439.48 เมตริกตัน ปี 2548 สถานประกอบการลดลงเหลือเพียง 37 แห่ง แต่กลับมีการจ้างแรงงานและปริมาณแร่ที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นเป็น 1,122 คน และ 1,423,132.35 เมตริกตัน (ตารางที่ ก27)

2.1.4.4 บริการและการท่องเที่ยว

แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี จังหวัดตาก (พ.ศ. 2548 – 2551) กำหนดยุทธศาสตร์และประสงค์ที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดตาก โดยมีกลยุทธ์ด้านการท่องเที่ยว คือ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีศักยภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่โดยมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และเสริมสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมายการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดร้อยละ 8 ต่อปี และการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดร้อยละ 5 ต่อปีเป็นตัวชี้วัด (สำนักงานจังหวัดตาก, 2548)

การท่องเที่ยวจังหวัดตากขยายตัวอย่างต่อเนื่องระหว่างปี 2541-2548 ทั้งจากนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยมากกว่าต่างประเทศ ในปี 2541-2545 นักท่องเที่ยวต่างประเทศมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ในปี 2546-2548 กลับมีจำนวนลดลง ส่วนหนึ่งมาจากการระบาดของโรคซาร์ (SAR) ที่แพร่กระจายไปหลายพื้นที่ของไทย จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเยือนประเทศไทยและจังหวัดตากลดลง ในปีนี้นักท่องเที่ยวจังหวัดตากเพิ่มขึ้นส่งผลให้ภาคการบริการในส่วนของโรงแรมและห้องพักรายธุรกิจบริการเพิ่มขึ้นจากปี 2541 มีโรงแรมให้บริการทั้งสิ้นจำนวน 48 แห่ง ห้องพัก 1,412 ห้อง ปี 2548 โรงแรมเพิ่มขึ้นเป็น 71 แห่ง และห้องพักเพิ่มขึ้น 2,563 ห้อง (ตารางที่ ก28)

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวจังหวัดตาก ในปี 2548 มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนจังหวัดตากจำนวน 752,667 คน เมื่อเทียบกับปี 2547 พบว่า มีอัตราการเพิ่มของนักท่องเที่ยวร้อยละ 14.38 โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยจำนวน 714,565 คน หรือร้อยละ 94.94 มีอัตราการเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.53 ส่วนผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศให้ความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่นี้จำนวน 38,102 คน ซึ่งมีอัตราการลดลงในอัตราร้อยละ 3.58 และรายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2548 จำนวน 2,025.76 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.97 จากปีก่อนซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อพิจารณาเฉพาะจำนวนนักท่องเที่ยวที่พักรวมในจังหวัดตากในปี 2548 พบว่ามีนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 583,586 คนเพิ่มขึ้นจากปี 2547 ร้อยละ 16.27 และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 15,581 ลดลงร้อยละ 9.02 การเดินทางมาสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ร้อยละ 96.72 เป็นการเดินทางมาเอง ที่เหลือร้อยละ 3.28 เป็นการเดินทางโดยผ่านบริษัทนำเที่ยว พาหนะที่ผู้เยี่ยมเยือนใช้เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดตากมากที่สุดคือ รถส่วนตัว รถโดยสารประจำทาง และเครื่องบิน ตามลำดับ การพักรวม

ส่วนใหญ่เข้าพักแรมในสถานพักแรมประเภทโรงแรมมากที่สุด ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว 2.32 วัน โดยมีค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน 1,313.68 บาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 9.21 และนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในจังหวัดตากในรอบปีเฉลี่ย 4.41 ครั้ง (ตารางที่ ก29)

จากจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดตากโดยแยกออกเป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศ พบว่า ในปี 2548 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีถิ่นที่อยู่ในเขตภาคเหนือเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดตากมากที่สุด รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 62.67, 12.20, 7.91, 6.20, 4.51, 3.43 และ 3.08 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2547 ที่ผ่านมา พบว่ามีเพียงภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้นที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ นักท่องเที่ยวชาวยุโรปเดินทางเข้ามาเที่ยวในจังหวัดตากมากที่สุด รองลงมาคือ เอเชีย อเมริกา โอเชียเนีย แอฟริกา และตะวันออกกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.21, 18.8, 13.00, 4.44, 2.07 และ 3.47 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2547 พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวเกือบทุกทวีปมีจำนวนเพิ่มขึ้นยกเว้นทวีปแอฟริกาจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง (ตารางที่ ก30)

2.1.4.5 พลังงาน

การใช้พลังงานไฟฟ้าของจังหวัดตาก จำนวนผู้ใช้เพิ่มขึ้นทุกปี จากปี 2544 มีผู้ใช้ทั้งหมด 84,002 คน จำหน่ายกระแสไฟทั้งสิ้น 197.56 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ปี 2547 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเป็น 103,174 คน ความต้องการใช้ไฟฟ้า 229.51 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง อย่างไรก็ตามในปี 2546 แม้จะมีผู้ใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น แต่ประมาณความต้องการใช้และการจำหน่ายไฟฟ้ากลับลดลงน้อยกว่าทุกปีที่ผ่านมา จำหน่ายกระแสไฟเพียง 140.28 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ช่วงปี 2544-2546 ความต้องการใช้ไฟฟ้าในที่อยู่อาศัยเปรียบเทียบกับสถานธุรกิจและอุตสาหกรรมไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ในปี 2547 ที่อยู่อาศัยมีความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มสูงกว่าสถานธุรกิจและอุตสาหกรรมร้อยละ 31.05 ในปีเดียวกันนี้ยังพบว่า สถานที่ราชการและสาธารณะมีความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นจากปี 2546 สูงถึง 2 เท่าตัว และในส่วนอื่นๆ เพิ่มขึ้น 6 เท่าตัว จากสถิติดังกล่าวความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าของจังหวัดตากมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคต (ตารางที่ ก31)

2.1.4.6 สถาบันการเงิน

ภาคการเงินจังหวัดตากปี 2539-2548 ธนาคารพาณิชย์เปิดสำนักงานให้บริการประชาชนทั้งหมดจำนวน 16-19 แห่ง ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ แต่ไม่ว่าจำนวนสำนักงานจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรจำนวนเงินฝากยังเพิ่มขึ้นทุกปียกเว้นปี 2542 ปริมาณเงินฝากลดลงเล็กน้อย เนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ ประเภทเงินฝากที่ประชาชนนิยมฝากเงินมากที่สุด ได้แก่ ประเภทออมทรัพย์ ฝากประจำ ฝากกระแสรายวัน และฝากอื่นๆ ตามลำดับ ในด้านการให้กู้ยืมธนาคารพาณิชย์ปล่อยกู้ลดลงทุกปีตั้งแต่ปี 2539-2545 หลังจากนั้นปี 2546-2548 ปล่อยกู้เพิ่มขึ้นและปล่อยกู้มากที่สุดในเงินให้กู้ยืมและอื่นๆ รองลงมาเป็นเงินเบิกเกินบัญชี และตัวเงิน โดยตัวเงินปล่อยกู้มากที่สุดในช่วงปี 2547-2548 (ตารางที่ ก32)

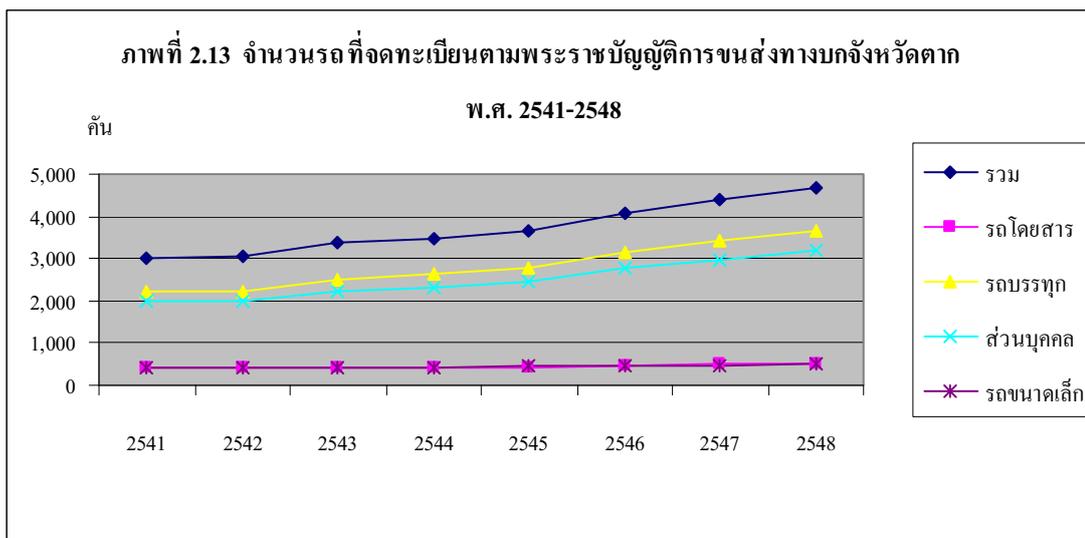
ธนาคารออมสินจังหวัดตากเปิดสาขาให้บริการทั้งหมด 4 แห่ง ในปี 2543-2547 และปี 2548 ให้บริการเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งแห่งรวมเป็น 5 แห่ง จากข้อมูลสถิติของธนาคารออมสิน ภาค 4 จังหวัดตาก พบว่า

เงินคงเหลือสิ้นปีของปี 2544 ประชาชนฝากเงินมากที่สุดสูงถึง 1,313,239,901.80 ล้านบาท ปี 2545 มีเงินฝากผ่านธนาคารออมสินน้อยที่สุดเพียง 1,377,595.90 ล้านบาท ในส่วนของการฝาก-ถอนทั้งประเภทเพื่อเรียกและประเภทประจำไม่มีการเปิดเผยข้อมูล (ตารางที่ ก33)

การรวมกลุ่มในรูปสหกรณ์เป็นองค์กรหนึ่งที่มีบทบาทไม่น้อยเช่นกัน โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกร ในปี 2543 สหกรณ์ที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานสหกรณ์จังหวัดตากจำนวน 36 แห่ง เป็นสหกรณ์ภาคการเกษตร 21 แห่ง (ร้อยละ 58.33) รองลงมาเป็นสหกรณ์บริการร้อยละ 16.67 ส่วนที่เหลือเป็นสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์ร้านค้าและนิคมสหกรณ์ การรวมกลุ่มจัดตั้งสหกรณ์ในจังหวัดตากมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2548 สหกรณ์มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 49 แห่ง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.11 จากปี 2543 โดยเพิ่มในกลุ่มสหกรณ์การเกษตรร้อยละ 57.14 สหกรณ์ออมทรัพย์เพิ่มขึ้นสองเท่าตัว (100%) สหกรณ์ร้านค้าร้อยละ 66.67 แต่สหกรณ์บริการกลับลดลงร้อยละ 50 และนิคมสหกรณ์ยังคงเท่าเดิมจำนวน 2 แห่ง (ตารางที่ ก34)

2.1.4.7 การขนส่ง เทคโนโลยีและการสื่อสาร

ปัจจุบันรถเป็นปัจจัยสำคัญชนิดหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันทั้งโดยสารและการขนส่ง จากสถิติสำนักงานการขนส่งจังหวัดตาก พบว่า จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกจังหวัดตากเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2541 รถที่จดทะเบียนทั้งสิ้น 3,025 คัน เพิ่มขึ้นเป็น 4,676 คัน ในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.58 โดยจำนวนรถที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดในกลุ่มรถบรรทุก รองลงมาเป็นรถส่วนบุคคล (ภาพที่ 2.13 ตารางที่ ก35) เมื่อพิจารณาจำนวนรถที่จดทะเบียนพระราชบัญญัติรถยนต์ ปรากฏว่า จักรยานยนต์เป็นที่นิยมใช้มากที่สุด ในจังหวัดตาก รองลงมาเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน ตามลำดับ (ตารางที่ ก36) ปริมาณรถที่เพิ่มขึ้นทำให้เกิดอุบัติเหตุตามมา แม้ว่าจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นปี 2547-2548 ไม่แตกต่างกัน แต่จำนวนผู้เสียชีวิตปี 2548 สูงกว่าปี 2547 ร้อยละ 23.08 ส่วนผู้บาดเจ็บและทรัพย์สินที่เสียหายกลับลดลงเท่ากับ -11.36 และ -44.92 ตามลำดับ (ตารางที่ ก37)

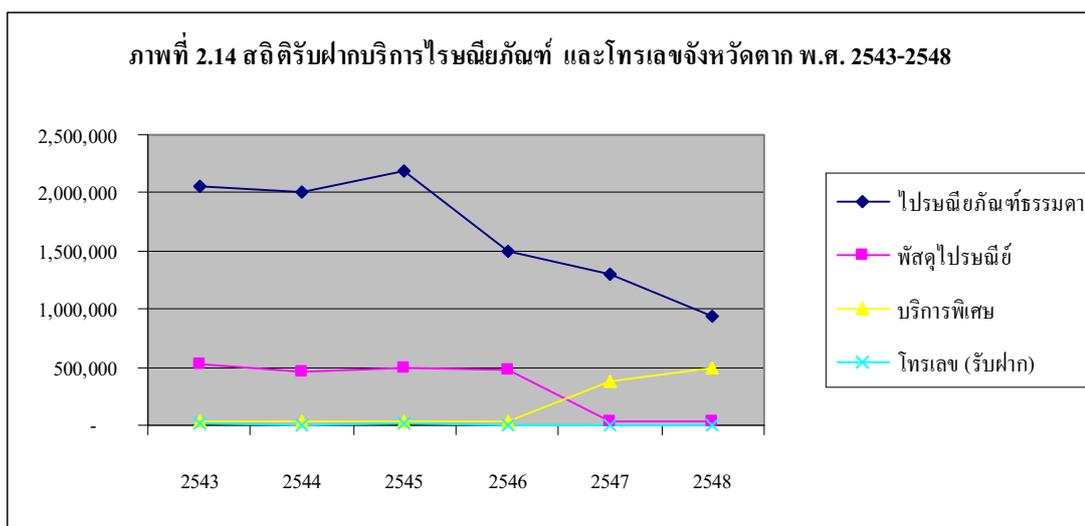

ที่มา: สำนักงานขนส่งจังหวัดตาก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

การขนส่งทางอากาศจังหวัดตากมีสนามบินให้บริการตั้งอยู่ในตัวอำเภอแม่สอด การให้บริการเที่ยวบินขึ้น-ลงลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี 2543 มีเที่ยวบินให้บริการทั้งหมด 410 เที่ยวบิน ผู้โดยสารใช้

บริการรวม 32,317 คน และขนถ่ายสินค้าจำนวน 62,806 กิโลกรัม ปี 2548 เทียบบินให้บริการลดลงเหลือเพียง 310 เทียบบิน ลดลงจากเดิมร้อยละ -24.39 รวมทั้งผู้โดยสารลดลงสองเท่าเหลือเพียง 15,689 คนต่อปี และการขนถ่ายสินค้า 1,600 กิโลกรัมต่อปี (ตารางที่ ก38) จากการใช้บริการที่ลดลงทำให้สายการบินที่เปิดให้บริการปิดตัวลงตั้งแต่ปี 2549 จนถึงปัจจุบัน

เทคโนโลยีและการสื่อสาร จังหวัดตากมีการใช้โทรศัพท์เพิ่มขึ้นทุกปี โดยบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีเลขหมายให้บริการโดยเฉลี่ยเป็นสองเท่าของบริษัทสัมปทาน บ้านพักเป็นกลุ่มที่เช่าเลขหมายมากที่สุดจากมี 2543 จำนวน 10,067 เลขหมาย เพิ่มขึ้นเป็น 16,787 เลขหมาย (ร้อยละ 66.75) ในปี 2548 รองลงมาเป็นกลุ่มธุรกิจ หน่วยงานราชการ โทรศัพท์สาธารณะ และ บมจ. ทศท. ตามลำดับ (ตารางที่ ก39) สำหรับการสื่อสารในรูปแบบของไปรษณีย์ภัณฑ์ จากสถิติของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด พบว่า การใช้บริการไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดาและพัสดุไปรษณีย์ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2546-2547 และต่อเนื่องถึงปี 2548 โดยเฉพาะพัสดุไปรษณีย์ปี 2546 มีผู้ใช้บริการ 469,753 ราย ปี 2548 มีผู้ใช้บริการเพียง 28,991 ราย ลดลงร้อยละ 93.83 จากปี 2546 อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาเดียวกันนี้กลับพบว่า การใช้บริการพิเศษกลับเพิ่มขึ้นถึง 17 เท่าตัวจากเดิม (ภาพที่ 2.14 และตารางที่ ก43)

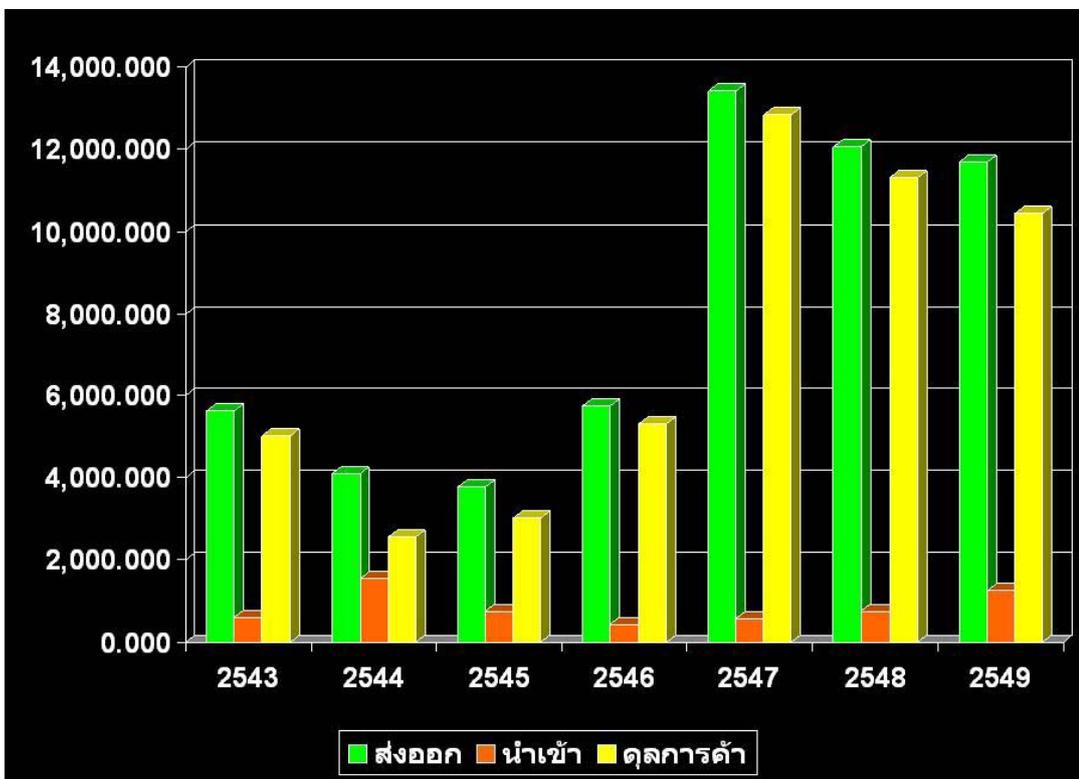
หมายเหตุ: ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์อนุญาติ

ที่มา: บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

2.1.4.8 การค้าชายแดนจังหวัดตาก

1. การค้าชายแดนแม่สอด จังหวัดตาก ตั้งแต่ปี 2543-2549 ไทยได้ดุลการค้ามาโดยตลอด อย่างไรก็ตามปี 2547-2549 การส่งออกไทยลดลงและการนำเข้าจากพม่าเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดุลการค้าลดลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือเพียง 12,939.26 บาท ในปี 2549 โดยเป็นมูลค่าส่งออก 11,684.106 บาท (ร้อยละ 90.30) มูลค่านำเข้า 1,255.153 บาท (ร้อยละ 9.70)

ภาพที่ 2.15 สถิติการค้าชายแดนจังหวัดตาก

ที่มา: ด้านศุลกากรแม่สอด จังหวัดตาก, 2550

1.1 สินค้าส่งออก ที่สำคัญเป็นสินค้าประเภทอุปโภคบริโภค ได้แก่ ผงชูรส น้ำมันพืช ผ่าฝืน รองเท้าแตะ ยารักษาโรค สำหรับสินค้า นำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ โค-กระบือมีชีวิต หยก แร่รังสี อาหารทะเล และเฟอร์นิเจอร์ไม้ ขณะที่การนำเข้าไม้ซึ่งเคยเป็นสินค้านำเข้าหลักของอำเภอแม่สอดลดลงอย่างต่อเนื่องเนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ไทยมีประกาศห้ามนำเข้าไม้ทุกประเภท รวมทั้ง ห้ามการขนย้ายไม้ในพื้นที่เพื่อแก้ไขปัญหาการลักลอบตัดไม้ในประเทศไทย แล้วนำเข้าไปแปรสภาพในฝั่งพม่าก่อนถูกส่งกลับมาจำหน่ายในฝั่งไทย

1.2 สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ โคมี-กระบือมีชีวิต สิ่งประดิษฐ์ที่ทำด้วยไม้สัก ผลิตภัณฑ์ปู ปลาเบญจพรรณสด กระเพาะปลาตากแห้ง เปลือกกุ้งใช้เป็นอาหารสัตว์ ผลิตภัณฑ์กุ้ง ไม้ไผ่ ถั่วลิสง

2. อุปสรรคการค้า

2.1 ข้อกีดกันทางการค้าบริเวณชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน ปัจจุบันการนำเข้าและส่งออกสินค้าของสหภาพพม่าทางด่านภูมิภาค ยังมีการบังคับใช้ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ของสหภาพพม่า ตามประเภทชนิดสินค้าดังนี้

1. ชนิดสินค้าห้ามนำเข้า ได้แก่ ผงชูรส น้ำหวาน และเครื่องดื่ม ขนบึงกรอบทุกชนิด หมากฝรั่ง หมากฝรั่ง ขนบึงแก้ว ขนบึงเวเฟอร์ ช็อคโกแลต อาหารกระป๋อง (เนื้อสัตว์ และผลไม้) เส้นไหม

ทุกชนิด เหล้า เบียร์ บุหรี่ ผลไม้สดทุกชนิด ผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับใช้ร้อนในครัว และใช้ส่วนตัวทุกชนิด
สินค้าที่ควบคุมการนำเข้าโดยกฎหมายที่มีอยู่แล้ว

2. ชนิดสินค้าห้ามส่งออก

ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม ข้าว ปลายข้าว และแป้งข้าวเจ้า น้ำตาลทราย น้ำตาล
ทรายดิบ ถั่วลิสง และน้ำมันถั่วลิสง เมล็ดงา น้ำมันงา กากถั่วลิสง ถั่วGram ไม่ล็ก

แร่ธาตุ น้ำมันปิโตรเลียม อัญมณี ทองคำ หยก ไข่มุก เพชร ตะกั่ว ดีบุก
ทั้งสแตง วูลเฟรม เงิน ทองแดง สังกะสี ถ่านหิน โลหะอื่นๆ

สัตว์ และผลิตภัณฑ์ของสัตว์ งาช้าง วัว ควาย ช้าง ม้า และสัตว์หายาก หนัง
และเขาสัตว์ เปลือกกุ้ง (ผง)

สินค้าทั่วไป อาวุธ และเครื่องกระสุน วัตถุโบราณ ฝ้าย

2.2 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดสุโขทัย

2.2.1 สภาพภูมิประเทศจังหวัดสุโขทัย¹

จังหวัดสุโขทัยตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครตามระยะทางหลวงแผ่นดินประมาณ 440 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,596.092 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,122,557 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม โดยตอนเหนือเป็นที่ราบสูงมีภูเขาสูงลาดยาวมาทางทิศตะวันตกพื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบและตอนใต้เป็นที่ราบสูง มีแม่น้ำไหลผ่านจากเหนือลงใต้ โดยผ่านพื้นที่อำเภอศรีสำราญ สวรรคโลก ศรีสำโรง เมืองสุโขทัย และอำเภอ กงไกรลาส เป็นระยะทางประมาณ 170 กิโลเมตร จังหวัดสุโขทัยมีภูเขาที่สูงที่สุดคือ เขาหลวง ซึ่งยอดเขามีความสูง 1,200 เมตร จากระดับน้ำทะเล

อาณาเขต (ภาพที่ 2.16)

จังหวัดสุโขทัยมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง

ทิศเหนือ เขตอำเภอศรีสำราญ ติดต่อกับ อำเภอวังชิ้น อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ และอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์

ทิศใต้ เขตอำเภอกีรีมาศ และอำเภอกงไกรลาส ติดต่อกับ อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร และอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

ทิศตะวันออก เขตอำเภอกงไกรลาส อำเภอศรีสำโรง และอำเภอสวรรคโลก ติดต่อกับอำเภอพรมไพราม อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก และอำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์

ทิศตะวันตก เขตอำเภอบ้านด่านลานหอย และอำเภอทุ่งเสลี่ยม ติดต่อกับ อำเภอเมืองตาก อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก และอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง

ภาพที่ 2.16 อาณาเขตจังหวัดสุโขทัย

¹ <http://klang.cgd.go.th/sti/KB5.htm>

2.2.2 สภาพภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดสุโขทัย มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปตามอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกได้เป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว อุณหภูมิโดยเฉลี่ยตลอดปี 2547 และ 2548 ประมาณ 28 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.0 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.2 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยทั้งปี 2548 ประมาณ 1,192.5 มิลลิเมตร บริเวณที่มีฝนตกมากที่สุดจะอยู่ตอนบนของจังหวัด บริเวณอำเภอศรีสัชนาลัยและอำเภอสรีนคร (สถานีตรวจอากาศจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย 2550)

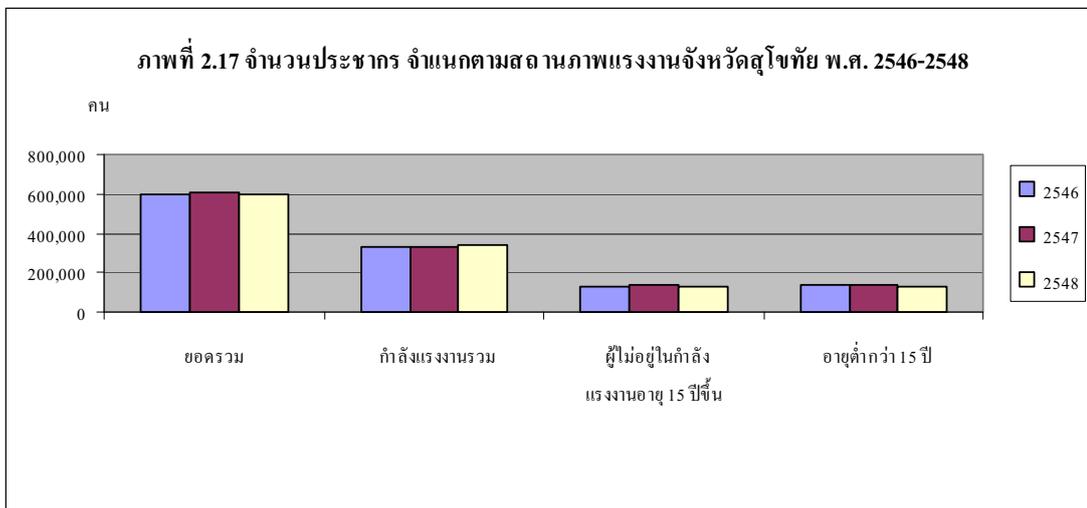
2.2.3 สังคมและประชากร

ประชากรในจังหวัดสุโขทัยส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจากชาวไทยดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในดินแดนนี้มานาน โดยมีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ตลอดจนสำเนียงภาษาพูดเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง จะมีคนอพยพมาจากท้องถิ่นอื่นบ้างไม่มากนัก นอกจากนี้ยังมี ชนกลุ่มน้อย เป็นชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง ม้ง เย้า และลีซอ ซึ่งส่วนหนึ่งอาศัยอยู่ในดินแดนแถบนี้มานานแล้ว และอีกส่วนหนึ่งอพยพมาจากจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดลำปาง น่าน พะเยา เชียงราย แพร่ ตาก และเพชรบูรณ์ ปัจจุบันชาวเขาเหล่านี้อาศัยอยู่ในเขตตำบลบ้านแก่ง และตำบลแม่สิน แม่สำ ในอำเภอศรีสัชนาลัย มีจำนวนประมาณ 428 หลังคาเรือน ปี 2543 จังหวัดสุโขทัยมีประชากรทั้งสิ้นจำนวน 593,264 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.19 เป็น 624,064 คนในปี 2544 และปี 2545 ขยายตัวร้อยละ 0.17 หลังจากนั้นขยายตัวลดลงทุกปีตั้งแต่ปี 2546-2548 ความหนาแน่นประชากรทั้งจังหวัด 93 คนต่อตารางกิโลเมตร และอำเภอเมืองสุโขทัยประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นมากที่สุด 185 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมาเป็นอำเภอสวรรคโลก อำเภอสรีนคร และอำเภอศรีสำโรง ตามลำดับ (ตารางที่ ข1)

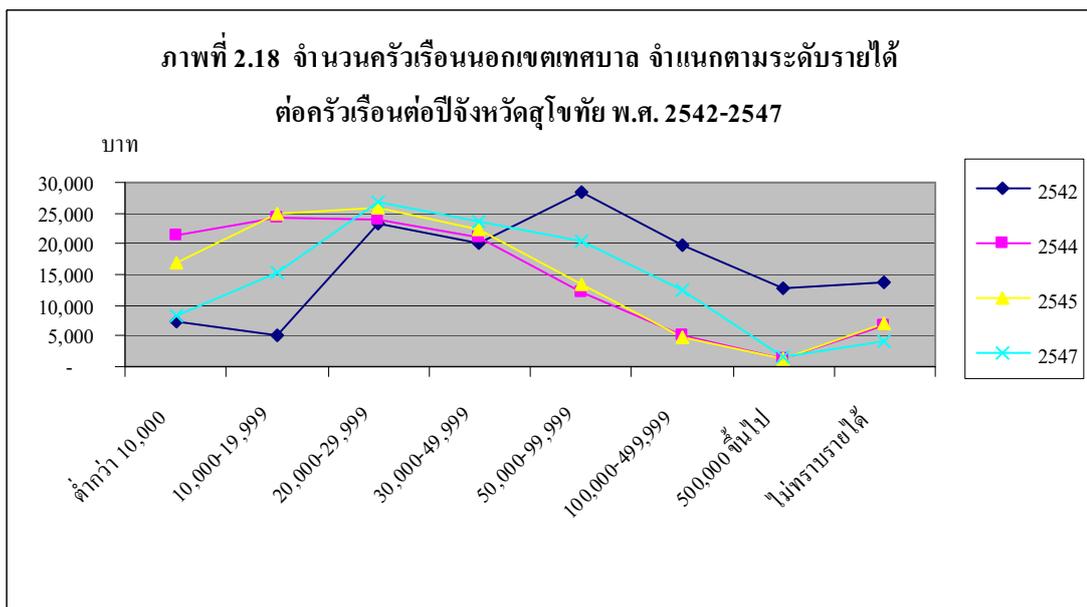
แรงงานจังหวัดสุโขทัยปี 2546-2548 ตลอดระยะเวลา 3 ปี เฉลี่ยปีละประมาณ 600,000 คน อยู่ในกำลังแรงงานรวมประมาณร้อยละ 55 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไปประมาณร้อยละ 23 และ อายุต่ำกว่า 15 ปีร้อยละ 22 (ภาพที่ 2.17 และตารางที่ ข2) ปี 2548 ระดับการศึกษาของแรงงานร้อยละ 46.35 การศึกษาดำรงระดับประถมศึกษา รองลงมาเป็นประถมศึกษาร้อยละ 22.94 มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ร้อยละ 12.97 และ 5.75 (ตารางที่ ข3) ภาคเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมที่แรงงานทำงานมากที่สุดร้อยละ 59.67 รองลงมาเป็นการค้าส่ง-ค้าปลีกร้อยละ 13.02 การผลิต การก่อสร้าง โรงแรมและภัตตาคาร (ตารางที่ ข4)

รายได้-รายจ่ายครัวเรือน ปี 2542 จังหวัดสุโขทัยมีครัวเรือนจำนวน 130,413 ครัวเรือน ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 50,000-99,999 บาทร้อยละ 21.76 ของครัวเรือนทั้งหมด รองลงมามีรายได้ 20,000-29,999 บาท ร้อยละ 17.88 ส่วนปี 2544-2547 ครัวเรือนมีรายได้ลดลงซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกือบทุกครัวเรือนมีรายได้ลดลงอยู่ในช่วง 20,000-29,999 บาท (ภาพที่ 2.18 ตารางที่ ข5) ที่มาของรายได้ปี 2541 ส่วนใหญ่มาจากธุรกิจนอกภาคเกษตร รองลงมาเป็น ค่าแรงงานและเงินเดือน แต่ปี 2545 พบว่า แหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือน รองลงมาเป็นกำไรสุทธิจากการทำเกษตร ทั้งนี้เป็นเพราะเป็นช่วงปลายของวิกฤตเศรษฐกิจ ธุรกิจเอกชนหลายแห่งปิดตัวลงและเลิกจ้างงานทำให้แรงงานกลับสู่ภาคเกษตร จึงส่งให้รายได้จากกำไรสุทธิจากการทำเกษตรมีความสำคัญเพิ่มขึ้น สำหรับปี 2547 ช่วงฟื้นฟูเศรษฐกิจและมีการกระตุ้นการใช้จ่ายทั้งภาครัฐและผู้บริโภคส่งผลให้จ้างงานเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจกลับคืนสู่ภาวะปรกติรายได้ของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ทำให้

แหล่งที่มาของรายได้กลับไปเหมือนกับปี 2541 อีกครั้ง (ตารางที่ ข6) สำหรับในด้านรายจ่ายส่วนใหญ่หมดไปกับอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบมากที่สุด รองลงมาเป็นที่อยู่อาศัย ยานพาหนะและการสื่อสาร ตามลำดับ (ตารางที่ ข7)

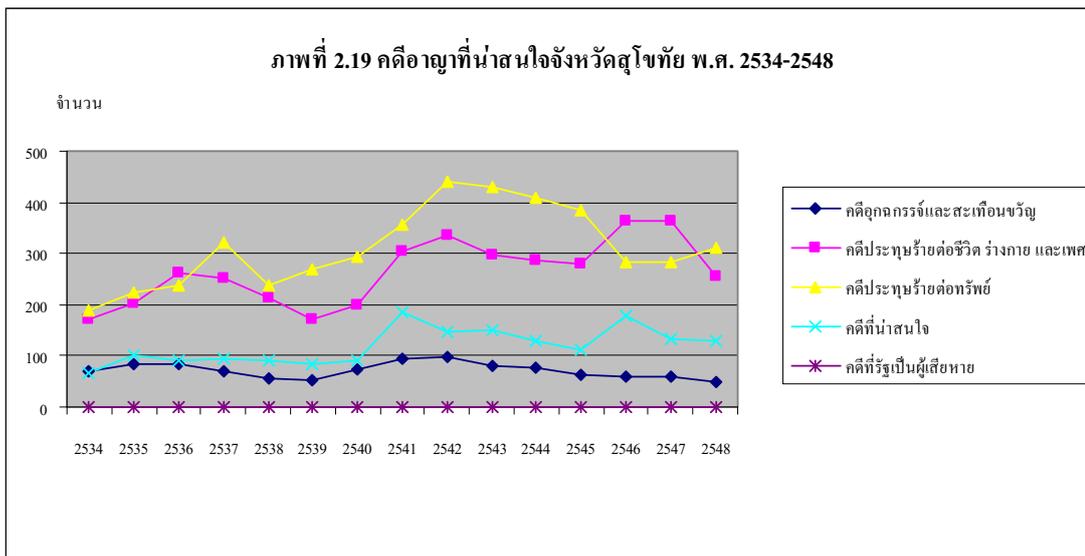

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

คดีที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นในจังหวัดสุโขทัย จากสถิติกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุโขทัย พ.ศ. 2534-2548 พบว่า คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินเกิดขึ้นมากที่สุด รองลงมาเป็นคดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ คดีที่น่าสนใจ และคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ส่วนคดีคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่ทราบจำนวนคดีที่เกิดขึ้นแต่มีจำนวนครั้งที่จับกุมได้และจำนวนผู้ต้องหา (ภาพที่ 2.19 และตารางที่ ข8)

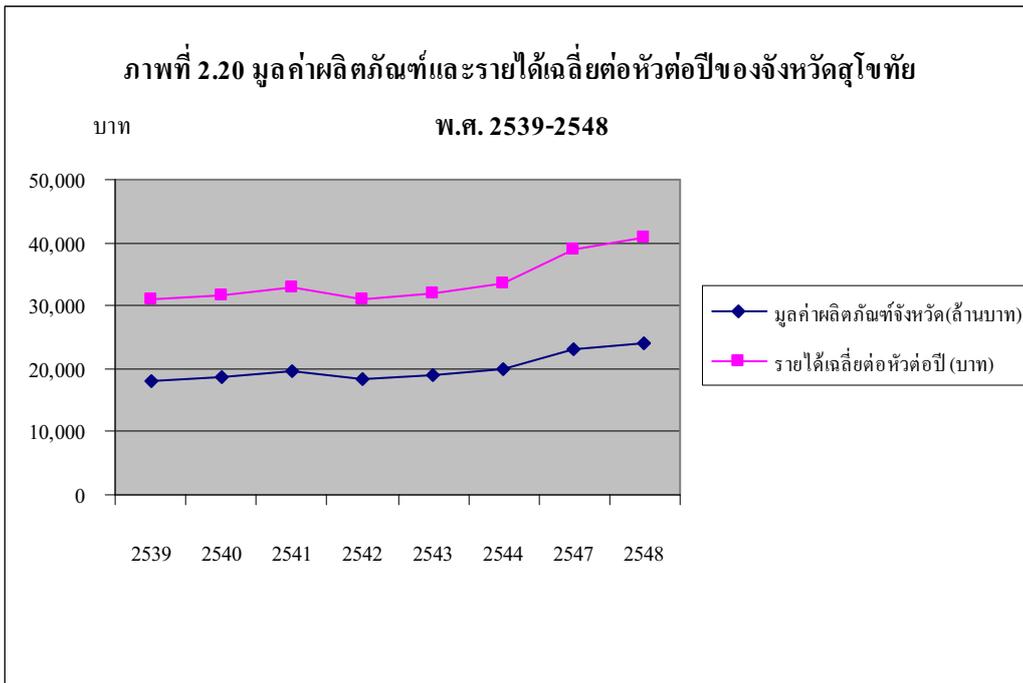

ที่มา : กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

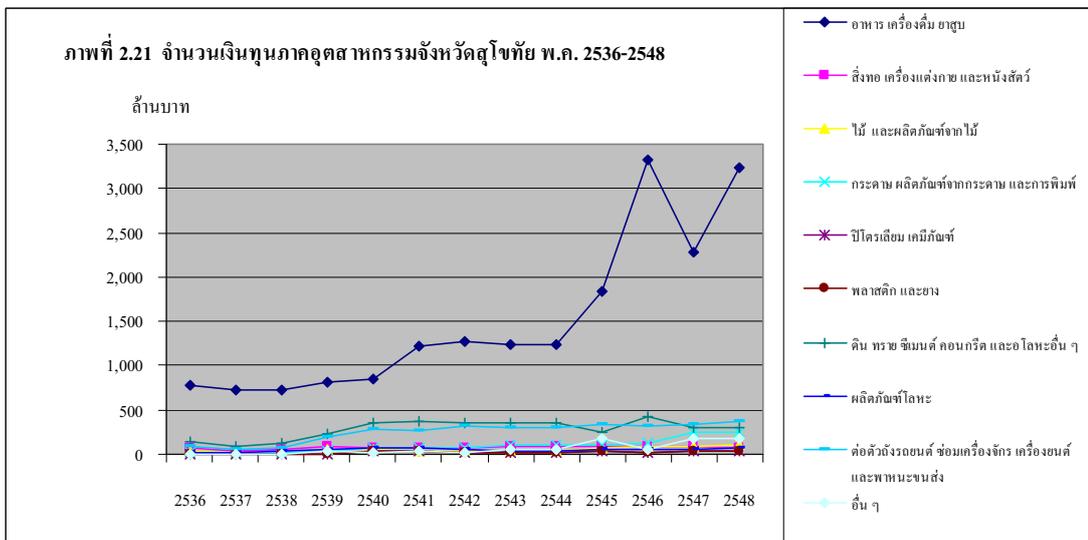
2.2.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

2.2.4.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจโดยรวม

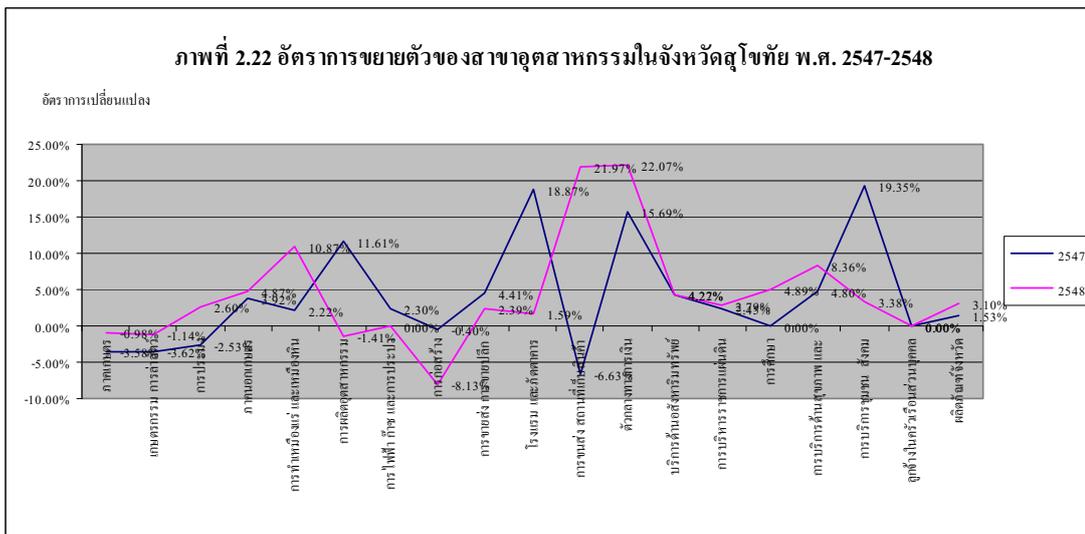
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในจังหวัด หรือรายได้จากการผลิตที่เกิดขึ้นในจังหวัดในช่วงระยะเวลาหนึ่งปี มูลค่า GPP ของจังหวัดจังหวัดสุโขทัย ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2539 มูลค่าผลิตภัณฑ์เท่ากับ 18,192 ล้านบาท รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีเท่ากับ 30,887 บาท มูลค่าทั้งสองเพิ่มขึ้นจนถึงปี 2541 มูลค่าผลิตภัณฑ์และรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีเท่ากับ 19,469 ล้านบาท และ 32,942 บาท ซึ่งในปีเดียวกันนี้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์และรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของจังหวัดสุโขทัยลดลงในสัดส่วนเท่ากันร้อยละ -5.50 ในปี 2542 จากนั้นปี 2543-2548 ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ภาพที่ 2.20) เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของจังหวัดสุโขทัยกับของภาค และของประเทศช่วงปี 2539-2548 พบว่า ในระดับภาคจังหวัดสุโขทัยมีระดับรายได้ที่ดีที่สุดและอันดับต่ำสุดคือ อันดับที่ 10 และ 13 ของภาค ส่วนในระดับประเทศอันดับที่ดีที่สุดอันดับที่ 51 และต่ำสุดอันดับที่ 54 (ตารางที่ ๗9) อุตสาหกรรมนอกภาคเกษตรเป็นภาคธุรกิจที่สำคัญของจังหวัดสุโขทัย (ภาพที่ 2.21) โดยสาขาอุตสาหกรรมขายปลีก-ขายส่ง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสูงสุดขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2545-2548 รองลงมาเป็นบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การขนส่ง-เก็บสินค้าและคมนาคม และการผลิตอุตสาหกรรม (ตารางที่ 2.20 และ 2.21) สำหรับการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรมต่างๆ พบว่า ในปี 2547 ธุรกิจโรงแรมและภัตตาคารขยายตัวสูงสุดร้อยละ 18.87 รองลงมาเป็นสาขาตัวกลางทางการเงินร้อยละ 15.69 และสาขาทางการเงินยังขยายตัวเพิ่มขึ้นสูงสุดมากกว่าทุกสาขาในปี 2548 ในอัตราร้อยละ 22.07 รองลงมาเป็นสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมร้อยละ 27.97 ซึ่งเป็นสาขาที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วจากปี 2547 ที่มีอัตราการขยายตัวลดลงสูงสุดจากปี 2546 ร้อยละ -6.63 (ภาพที่ 2.23)

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

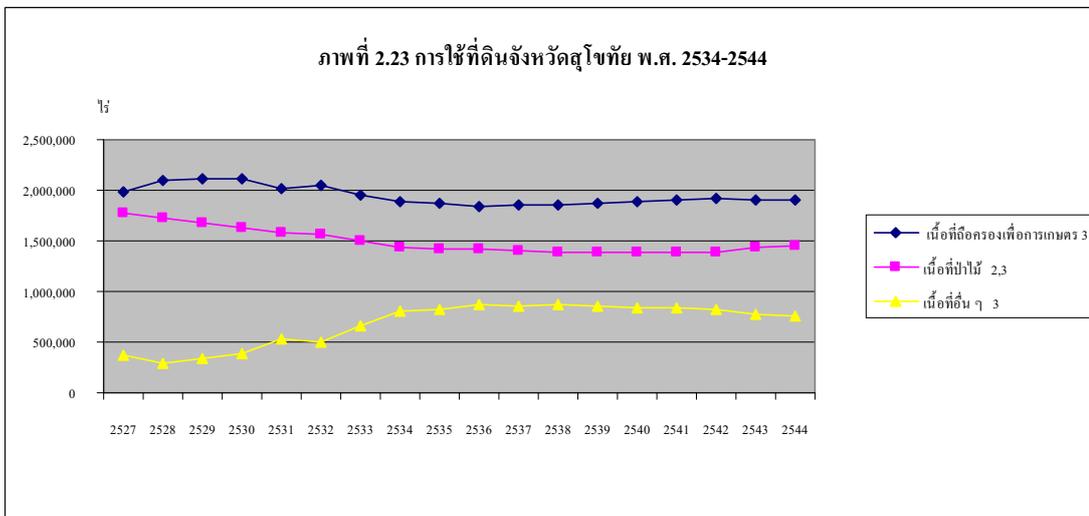

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

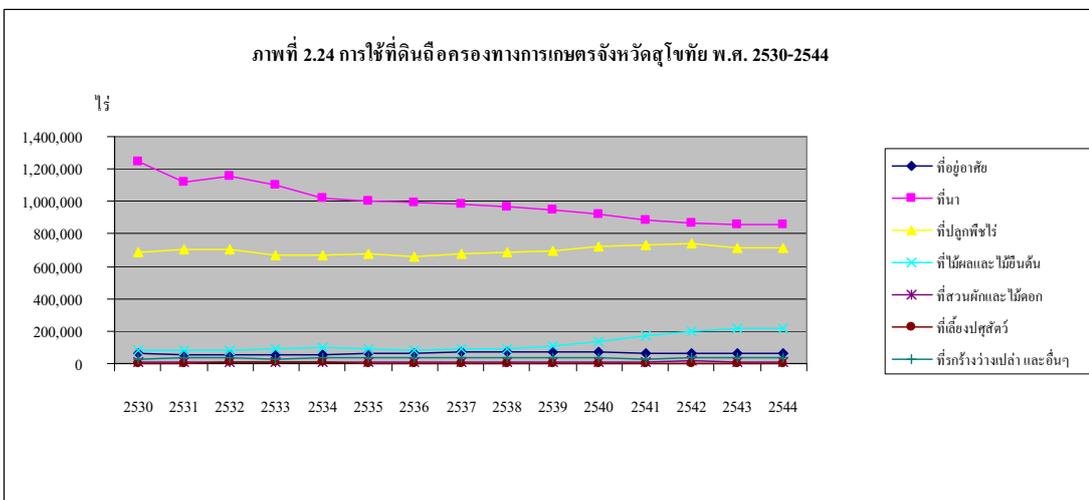
ในการดำเนินธุรกิจต้องจดทะเบียนประกอบกร จากสถิติสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุโขทัย พบว่า ตั้งแต่ปี 2530-2548 ผู้ประกอบการนิยมจดทะเบียนประกอบกรประเภททะเบียนพาณิชย์มากกว่าในรูปแบบนิติบุคคลประมาณ 18 เท่า สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการที่จดทะเบียนนิติบุคคล ส่วนใหญ่จดทะเบียนในรูปแบบของห้างหุ้นส่วนจำกัดมากที่สุด รองลงมาเป็นบริษัท และห้างหุ้นส่วน สามัญนิติบุคคล ตามลำดับ (ตารางที่ ข12)

2.2.4.2 การเกษตรและทรัพยากร

จังหวัดสุโขทัยมีพื้นที่ทั้งหมด 4,122,557 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่อื่นๆ ในช่วงปี 2527-2544 พบว่า พื้นที่ป่าไม้และการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรลดลงอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ -0.20 และ -1.12 ต่อปี ขณะที่พื้นที่อื่นๆ กลับเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.17 ต่อปี (ภาพที่ 2.23 และ ตารางที่ ค13) ในด้านการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินในส่วนของที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นปี 2530- 2544 จาก 59,258 ไร่ เพิ่มขึ้นเป็น 66,846 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.80 หรือเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.01 ต่อปี ไม้ผลและไม้ยืนต้นเพิ่มขึ้นจาก 80,836 ไร่ เพิ่มขึ้นเป็น 213,720 ไร่ (เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.08 ต่อปี) โดยปี 2539-2544 พื้นที่ปลูกไม้ผลมีการเปลี่ยนแปลงมากกว่าทุกปีที่ผ่านมา ส่วนผักและไม้ดอกจาก 8,578 ไร่ เพิ่มขึ้น 13,253 (เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.06 ต่อปี) ในบางปีเกษตรกรลดพื้นที่เพาะปลูกลงแต่ไม่มากนัก ในส่วนที่นาเปลี่ยนแปลงลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 1,242,246 ไร่ ลดลงเหลือเพียง 857,632 ไร่ (เฉลี่ยลดลงร้อยละ 0.03 ต่อปี) นอกจากนี้พื้นที่ปลูกพืชไร่ ที่เลี้ยงปศุสัตว์ และพื้นที่กร้างว่างเปล่า อัตราการเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน (ภาพที่ 2.24 และตารางที่ ข14)

- ที่มา : 1 กรมแผนที่ทหาร กระทรวงกลาโหม
 2 กรมป่าไม้ (จากภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. 2534 2536 2538 และ 2541)
 3 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 ทั้งหมดอ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

พื้นที่ปลูกข้าว (นาปี และนาปรัง) จังหวัดสุโขทัยมีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมดประมาณ 1,200,000 ไร่ ร้อยละ 96 ปลูกข้าวเจ้าและร้อยละ 4 ปลูกข้าวเหนียว ผลผลิตช่วงปี 2537-2548 เฉลี่ยต่อไร่ ประมาณ 606 และ 495 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ ข15) จังหวัดสุโขทัยสามารถปลูกข้าวนาปรังได้ 2-3 รอบต่อปี พื้นที่ปลูกแต่ละปีไม่แน่นอนโดยปลูกน้อยที่สุดในปี 2540 จำนวน 12,885 ไร่ และมากที่สุดปี 2540 จำนวน 388,805 ไร่ พื้นที่เกือบทั้งหมดปลูกข้าวเจ้า ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของข้าวนาปรังสูงกว่าข้าวนาปี โดยข้าวเจ้าเฉลี่ย ประมาณ 653 กิโลกรัมต่อไร่ และข้าวเหนียวเฉลี่ย 553 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ ข16)

พืชไร่ จากสถิติสำนักงานเกษตรจังหวัดสุโขทัย พบว่า ในช่วงปี 2537-2548 เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกถั่วเหลืองมากที่สุด ในปี 2537 จำนวน 651,412 ไร่ และพื้นที่ปลูกลดลงทุกปีจนถึงปี 2548 มีพื้นที่ปลูกเพียง 95,603 ไร่ แม้ว่าพื้นที่ปลูกจะลดลงทุกปีแต่พื้นที่ปลูกรวมของแต่ละปียังสูงกว่าพื้นที่ปลูกพืชชนิดอื่นๆ รองลงมาเป็นอ้อยโรงงาน ถั่วเขียวผิวมันและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ตารางที่ ข17)

ไม้ผล-ไม้ยืนต้น และพืชผัก เกษตรกรนิยมปลูกมะม่วงมากที่สุดช่วงปี 2537-2548 ปีละมากกว่า 30,000 ไร่ รองลงมาเป็นกล้วยน้ำว้าและสมเขียวหวาน ส่วนทุเรียน ลางสาด ลองกองมีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากจังหวัดสุโขทัยบางอำเภอมีพื้นที่ติดอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีดินเหมาะสมต่อการปลูกทุเรียน ลองกอง และลางสาด ประกอบกับราคาจำหน่ายผลผลิตราคาค่อนข้างสูงจึงทำให้เกษตรกรปลูกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ ข18) สำหรับพืชผักที่ปลูกมากที่สุดแต่ละปี ได้แก่ แตงโม พริกชี้ฟ้า พริกชี้หนู ข้าวโพดรับประทาน แต่พื้นที่ปลูกไม่แน่นอนมากนักสลับกันไปตามภาวะราคาจำหน่ายผลผลิตของปีที่ผ่านมาเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจของเกษตรกรในการปลูกปีต่อไป ส่วนพื้นที่อื่นๆ ปลูกไม่มากนัก (ตารางที่ ข19)

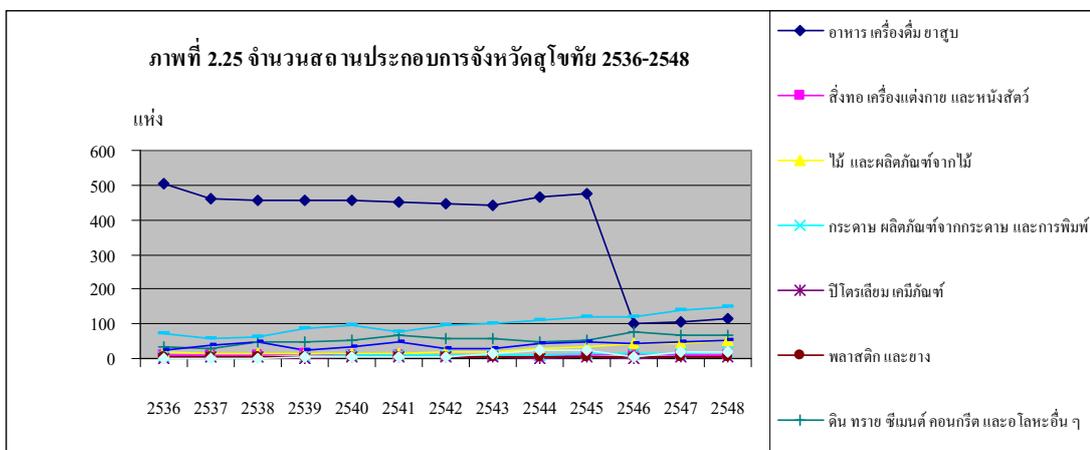
ปศุสัตว์-ประมง ในปี 2536-2548 ไก่เป็นปศุสัตว์ที่เลี้ยงกันมากที่สุดปีละมากกว่า 500,000 ตัว บางปีสูงถึง 2,025,909 ตัว รองลงมาเป็นโค แต่ปริมาณการเลี้ยงลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี 2536 จำนวน 126,802 ตัว ลดลงจนถึงปี 2542 เหลือเพียง 72,017 ตัว หรือลดลงร้อยละ 43.21 หลังจากนั้นปริมาณการเลี้ยงเพิ่มขึ้นในปี 2543-2544 และลดลงเล็กน้อยในปีถัดไป ก่อนมีการเลี้ยงเพิ่มขึ้นจนถึงปัจจุบัน สำหรับกระบือเลี้ยงมากที่สุดในปี 2538 จำนวน 20,306 ตัว และน้อยที่สุดปี 2543 จำนวน 3,620 ตัว ปศุสัตว์อื่นๆ ปริมาณการเลี้ยงไม่แน่นอนในแต่ละปี (ตารางที่ ข20) ในด้านการประมงบ่อเลี้ยงเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปี 2536 จำนวน 3,389 บ่อ พื้นที่ 3,625 ไร่ จนถึงปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 9,376 บ่อ พื้นที่ 7,951 ไร่ ในปี 2545 บ่อเลี้ยงและพื้นที่ลดลงเล็กน้อยจากปี 2544 จากนั้นมีการเลี้ยงเพิ่มขึ้นปี 2546-2548 (ตารางที่ ข21)

แหล่งน้ำ ความต้องการใช้น้ำของประชาชนจังหวัดสุโขทัยเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลให้สร้างแหล่งเก็บกักน้ำเพิ่มขึ้นตามไปด้วย จากปี 2544 จำนวน 524 แห่ง เพิ่มขึ้นเป็น 778 แห่ง โดยขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 48.47 ในช่วงเวลาเดียวกันนี้แหล่งน้ำที่มีมากขยายตัวสูงสุดได้แก่ คู, คลอง (ร้อยละ 111.04) สระ, หนอง, บึง (ร้อยละ 23.08) ส่วนฝายคอนกรีตช่วงปี 2545-2548 ขยายตัวร้อยละ 27.27 สำหรับแหล่งน้ำอื่นๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง (ตารางที่ ข22)

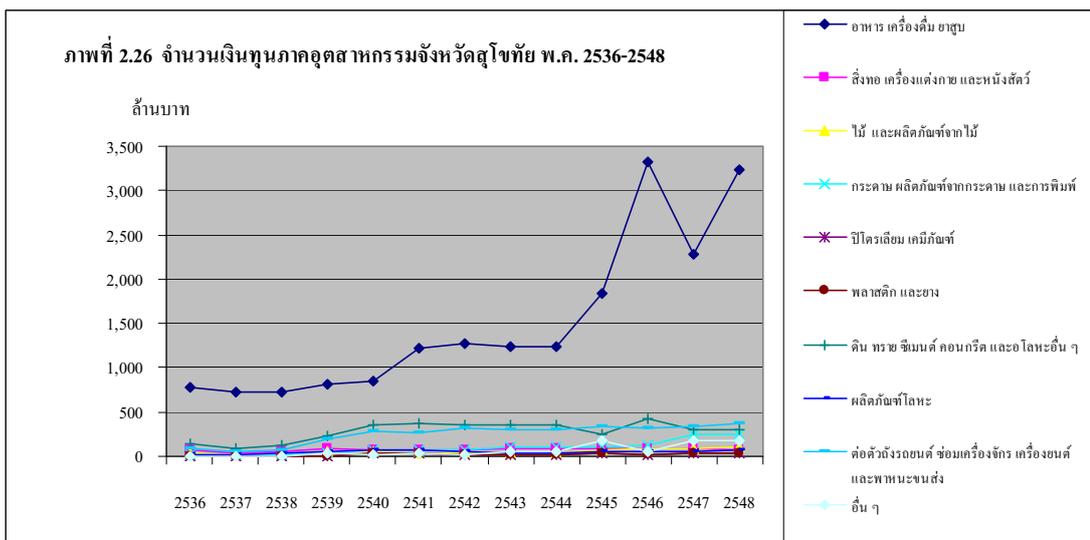
การกู้ยืมเงินของเกษตรกร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปีหลังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2545 มีเงินกู้ยืมทั้งสิ้น 2,783,356 พันบาท เพิ่มขึ้นเป็น 4,987,608 พันบาท ในปี 2548 โดยปี 2547 อัตราการขยายตัวของเงินกู้ยืมมากที่สุดเมื่อเทียบกับทุกปีร้อยละ 38.34 วัตถุประสงค์ของการกู้เงินไปใช้เพื่อประกอบอาชีพมากที่สุด รองลงมา เป็นเพื่อพัฒนาความรู้หรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รอกการขายผลผลิต ค่าลงทุนในการดำเนินกิจการร่วมกับผู้ประกอบการ และชำระหนี้สินภายนอก (ตารางที่ ค 23)

2.24.3 สาขาอุตสาหกรรม

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุโขทัย โดยสาขาอุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบมีการจดทะเบียนประกอบการมากที่สุดมากกว่า 400 ราย ในช่วงปี 2536-2545 และลดลงเหลือประมาณ 100 ในปี 2546 ต่อเนื่องจนถึงปี 2548 อย่างไรก็ตามแม้ว่าจำนวนสถานประกอบการจะลดลง แต่กลับพบว่าการมีการลงทุนเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะปี 2546 สูงถึง 3,318.60 ล้านบาท สำหรับการจ้างงานนั้นผันแปรไปตามภาวะเศรษฐกิจ นอกจากนี้ พบว่า สาขาอุตสาหกรรม ดิน ทราช ซีเมนต์ คอนกรีต และอโลหะอื่น ๆ และ ไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้ มีการจดทะเบียนประกอบการและเงินลงทุนเพิ่มขึ้นทุกปี (ภาพที่ 2.25-2.26 และตารางที่ ข24)

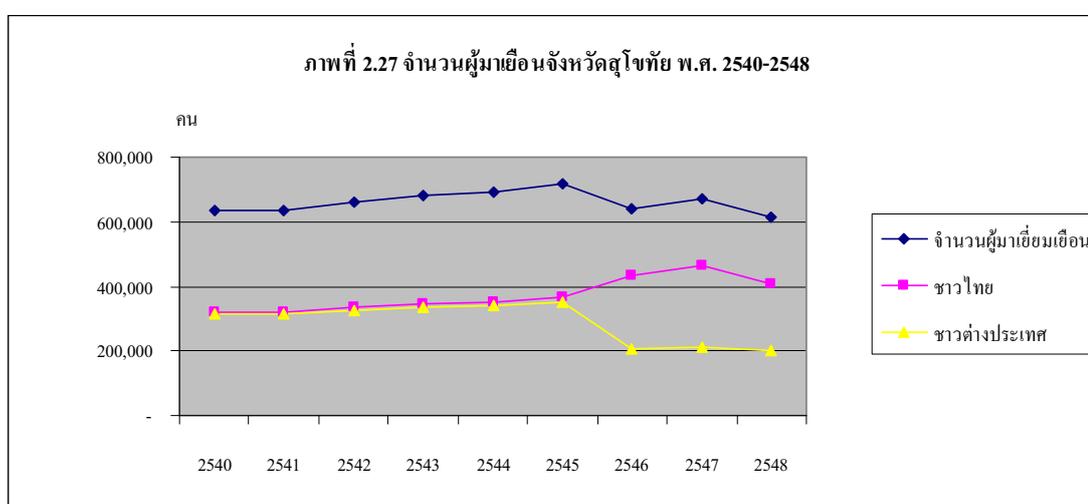
ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

2.2.4.4 บริการและการท่องเที่ยว

บริการที่พักจังหวัดสุโขทัยปี 2540 มีโรงแรมเปิดให้บริการ 20 แห่ง ห้องพักจำนวน 965 ห้อง นักท่องเที่ยวมาเยือน 634,083 คน ชาวไทยและชาวต่างประเทศสัดส่วนไม่แตกต่างกัน ด้วยเป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์ของไทยและเมืองมรดกโลกทำให้นักท่องเที่ยวมาเยือนอย่างต่อเนื่องทุกปีจนถึงปี 2545 จำนวน 715,827 คน จากนั้นลดลงร้อยละ 11.65 ในปี 2546 ผู้มาเยือนเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี 2547 และปี 2548 ผู้มาเยือนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทุกปีที่ผ่านมา แม้นักท่องเที่ยวจะลดลงแต่กลับมีโรงแรมแห่งใหม่ที่เปิดให้บริการเพิ่มขึ้นจากปี 2545 จำนวน 35 แห่ง จำนวน 1,206 ห้อง เพิ่มขึ้นเป็น 44 แห่ง รวม 1,339 ห้อง ในปี 2548 ในส่วนของผู้มาเยือนส่วนใหญ่เป็นชาวไทย (มากกว่า 400,000 คนต่อปี) มากกว่าชาวต่างชาติ (ประมาณ 200,000 คนต่อปี) (ภาพที่ 2.27 และตารางที่ ข25)

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 3 (พิษณุโลก) อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

2.2.4.5 พลังงาน

พลังงานไฟฟ้ามีความต้องการใช้เพิ่มขึ้นทุกปีจากปี 2536 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า 99,291 ราย การจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารวม 11.79 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง และปี 2546 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสุโขทัยจ่ายกระแสไฟฟ้ามากที่สุดเมื่อเทียบกับทุกปีจำนวน 282.66 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ผู้ใช้จำนวน 144,440 ราย แต่ความต้องการใช้ไฟฟ้าของประชาชนยังมากขึ้นจนถึงปี 2548 จำนวน 151,295 ราย กับปรากฏว่าการไฟฟ้าจ่ายกระแสไฟฟ้ลดลงเหลือเพียง 174.02 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง หรือลดลงร้อยละ 38.44 จากปี 2546 อย่างไรก็ตามความต้องการใช้ไฟฟ้าของผู้ใช้ช่วงปี 2536-2548 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.60 ต่อปี (ตารางที่ ข26)

2.2.4.6 สถาบันการเงิน

ธนาคารพาณิชย์เปิดสาขาให้บริการในจังหวัดสุโขทัยมากที่สุดในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2541 จำนวน 25 แห่ง เมื่อเกิดวิกฤตเศรษฐกิจธนาคารหลายแห่งปิดสาขาให้บริการลง เหลือเพียง 18 แห่ง แม้ว่าสาขานาการจะลดลงแต่ไม่ได้กระทบต่อปริมาณเงินฝากของประชาชนกลับเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปีจากปี 2527 จำนวน 2,306.51 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 12,527.00 ล้านบาท ในปี 2548 หรืออัตราการขยายตัวเงินฝากเฉลี่ย

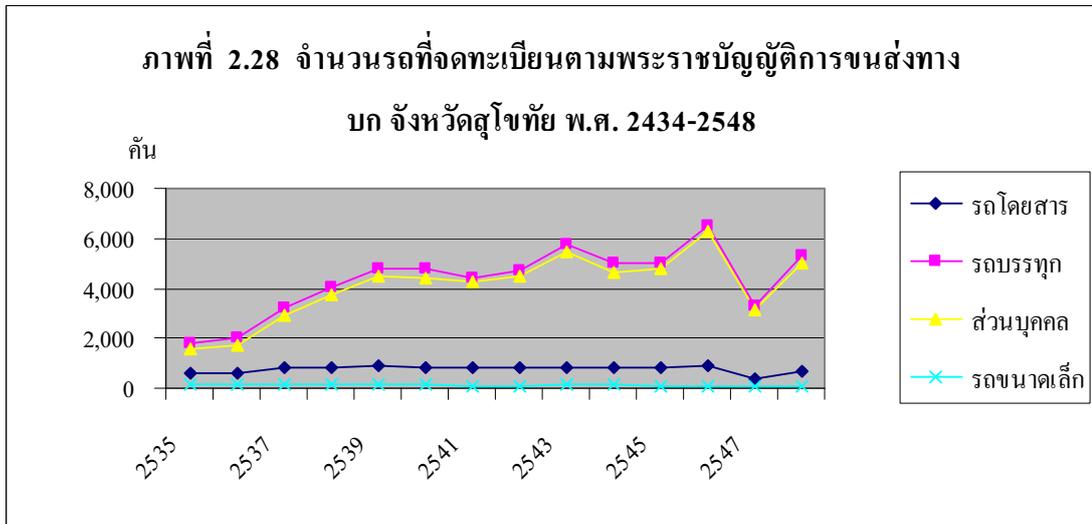
8.75 ต่อปี ซึ่งตรงข้ามกับการปล่อยกู้ พบว่า ก่อนปี 2540 ธนาคารพาณิชย์ปล่อยกู้เพิ่มขึ้นทุกปี โดยปี 2536 อัตราการปล่อยกู้เฉลี่ยต่อปีสูงสุดร้อยละ 55.72 เมื่อเทียบการปล่อยกู้เฉลี่ยตลอดช่วงปี 2527-2548 และช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ 2540-2543 การปล่อยกู้ของธนาคารลดลง แต่ปี 2544-2545 ธนาคารปล่อยกู้เพิ่มขึ้นตามการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลโดยกระทรวงการคลังในการลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ แต่การปล่อยกู้ของธนาคารมีความระมัดระวังมากขึ้นกว่าก่อนวิกฤตเศรษฐกิจ การกู้ยืมลดลงอีกครั้งในปี 2546 เนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกและสงครามอิรัก ส่งผลให้เศรษฐกิจทั่วโลกขยายตัวในอัตราราคาลดลง ปี 2547-2548 การปล่อยกู้เพิ่มขึ้นแต่ไม่มากนัก (ตารางที่ ข27)

สำหรับธนาคารออมสิน พบว่า ข้อมูลสถิติที่เปิดเผยได้เฉพาะรายการฝากเงิน จากสาขาที่เปิดให้บริการในจังหวัดสุโขทัยจำนวน 6 แห่ง ประเภทเงินฝากเพื่อเรียกยอดการฝากเพิ่มขึ้นทุกปีจากปี 2536 จำนวน 806.60 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 4,123.07 ล้านบาท ในปี 2544 แต่ปี 2545 ปริมาณเงินฝากลดลงร้อยละ 36.03 จากปี 2544 และการฝากเงินของประชาชนเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี 2546-2547 และลดลงเล็กน้อยปี 2548 ในด้านเงินฝากประจำปริมาณการฝากเงินไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ เช่น ช่วงวิกฤตเศรษฐกิจธนาคารลดดอกเบี้ยเงินฝากเพื่อเรียกเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนนำเงินออกไปใช้จ่าย แต่ประชาชนบางส่วนจะนำเงินไปฝากประเภทประจำมากขึ้นเพราะดอกเบี้ยจะสูงกว่าฝากประเภทเพื่อเรียก เป็นต้น (ตารางที่ ข28)

นอกจากธนาคารแล้วการรวมกลุ่มกันในรูปแบบของสหกรณ์เป็นสถาบันการเงินอีก รูปแบบหนึ่งที่เป็นแหล่งเงินทุนทั้งระดมเงินฝากและให้กู้ยืมเงิน ปี 2536 จังหวัดสุโขทัยมีสหกรณ์จดทะเบียนกับสำนักงานสหกรณ์จังหวัดสุโขทัยจำนวน 43 แห่ง เพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปีจนถึงปี 2548 จำนวน 85 แห่ง อัตราการขยายตัวของการจัดตั้งสหกรณ์ร้อยละ 6.12 ต่อปี โดยสหกรณ์การเกษตรจดทะเบียนมากที่สุด รองลงมาเป็นสหกรณ์ออมทรัพย์ ร้านค้า บริการ อื่นๆ และนิคมสหกรณ์ ตามลำดับ (ตารางที่ ข29)

2.2.4.7 การขนส่ง เทคโนโลยีและการสื่อสาร

สถิติการจำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม พบว่า รถบรรทุกจดทะเบียนมากที่สุด รองลงมาเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสารและรถขนาดเล็กตามลำดับ (ภาพที่ 2.28 และตารางที่ ข30) ในการจำแนกจำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ รถจักรยานยนต์จดทะเบียนมากที่สุดจากปี 2534 จำนวน 56,795 คัน เพิ่มขึ้นเป็น 182,596 ในปี 2546 และลดลงเล็กน้อยในปี 2547-2548 ตามลำดับ รองลงมาเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน ส่วนรถยนต์รถใช้งานเกษตรกรรมช่วงปี 2534-2542 มีการจดทะเบียนใช้งานมากกว่า 2,000 คันต่อปี แต่หลังปี 2543-2548 สถิติการจดทะเบียนลดลงและลดลงมากที่สุดในปี 2547 เหลือเพียง 12 คัน (ตารางที่ ข31) ปริมาณรถที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้จำนวนสถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหายเพิ่มขึ้นตามมา จากปี 2543 อุบัติเหตุเกิดขึ้นทั้งสิ้น 294 ครั้ง ตาย 103 คน บาดเจ็บ 249 คน มูลค่าความเสียหาย 2,166,500 บาท ในปี 2548 จำนวนอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นเป็น 411 ครั้ง ตาย 156 คน บาดเจ็บ 511 คน ความเสียหายรวมทั้งสิ้น 6,516,760 บาท (ตารางที่ ข32)

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

การโดยสารด้วยรถไฟจำนวนผู้โดยสารเพิ่มขึ้นทุกปีจากปี 2537 จำนวน 19,434 คน เพิ่มขึ้นเป็น 74,698 คน ในปี 2544 แต่ปี 2545 ผู้โดยสารลดลงกว่าร้อยละ 70 ต่อเนื่องจนถึงปี 2548 ในด้านความนิยมใช้บริการช่วงปี 2537-2541 ส่วนใหญ่นิยมใช้บริการรถไฟชั้น 3 ประเภทไปอย่างเดียว แต่ปี 2542-2546 ผู้โดยสารบางส่วนหันมาใช้บริการรถไฟชั้น 2 มากขึ้น และหันมาใช้รถไฟชั้น 2 ทั้งหมดในปี 2547-2548 สำหรับรายได้จากการให้บริการผันแปรตามจำนวนผู้ใช้ประเภทชั้นโดยสารรถไฟที่ใช้บริการ (ตารางที่ ข33) ในด้านการบริการขนส่งสินค้าทางรถไฟ พบว่า ความนิยมลดลงช่วงปี 2536 ใช้บริการทั้งหมด 8,980 ตัน เหลือเพียง 4,263 ตัน ในปี 2538 หรือลดลงร้อยละ 53 ในปี 2539 ความนิยมใช้บริการขนส่งด้วยรถไฟเพิ่มขึ้นอีกครั้งใช้บริการมากถึง 2,046,818 ตัน และลดลงเหลือเพียง 969,047 ตัน ในปี 2540 ลดลงประมาณ 3 เท่าตัว แม้ว่าจะมีการใช้บริการเพิ่มขึ้นใน 2539 ก็ตาม แต่กลับพบว่ารายได้ที่การรถไฟได้รับกลับลดลงทุกปีจาก 4,392,722 บาท ในปี 2536 ส่วนปี 2539 และ 2540 รายได้จากบริการเหลือเพียง 966,749 และ 520,280 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ ข34)

ส่วนการขนส่งทางอากาศจังหวัดสุโขทัย ช่วงปี 2540-2547 จำนวนเที่ยวบินขึ้น - ลง มากที่สุดจำนวน 2,459 เที่ยวบิน ในปี 2545 จำนวนผู้โดยสารใช้บริการทั้งสิ้น 66,608 คน และน้อยที่สุดเท่ากับ 855 เที่ยวบินของปี 2542 แต่ผู้ใช้บริการทางอากาศน้อยที่สุดกลับเป็นปี 2547 จำนวน 4,832 คน การขนถ่ายสินค้ามากที่สุดปี 2543 จำนวน 69,234 กิโลกรัม และขนถ่ายสินค้าน้อยที่สุดปี 2546 จำนวน 1,632 กิโลกรัม นอกจากนี้ปี 2547 ไม่มีการขนส่งสินค้าผ่านสนามบิน (ตารางที่ ข35)

2.3 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดพิษณุโลก

2.3.1 สภาพภูมิประเทศจังหวัดพิษณุโลก¹

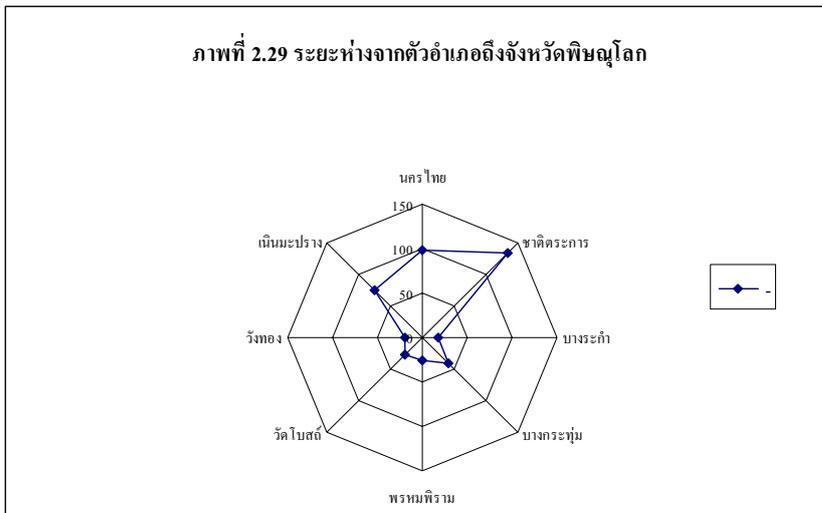
จังหวัดพิษณุโลก ตั้งอยู่ภาคเหนือของประเทศไทยห่างจากกรุงเทพฯ 320 กม. มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ 10,815 ตร.กม. หรือ 6,759,909 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอพิชัย อำเภอทองแสนขัน อำเภอน้ำป่าด จังหวัดอุดรดิตถ์ และแขวงไชยบุรี ประเทศลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอเมืองพิจิตร อำเภอลำลูกขัน อำเภอสามง่าม และกิ่งอำเภอสามโก้ จังหวัดพิจิตร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอหล่มสัก อำเภอเขาค้อ และอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ และอำเภอด่านซ้าย อำเภอนาแห้ว จังหวัดเลย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	อำเภอกงไกรลาศ และอำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย และอำเภอลานกระบือ จังหวัดกำแพงเพชร

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดพิษณุโลก ทางตอนเหนือและตอนกลางเป็นเขตที่สูง ที่ราบสูงทางด้านตะวันออก และตะวันตกเฉียงเหนือ มีขอบเขตภูเขาสูง ทั้งนี้มีเขตที่ราบหุบเขา ซึ่งเป็นที่ราบดินตะกอนที่อุดมสมบูรณ์ พื้นที่ตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มตามแนวน้ำยมและแม่น้ำน่านเป็นย่านการเกษตรที่สำคัญที่สุดของจังหวัดพิษณุโลก

ในปี พ.ศ. 2548 จังหวัดพิษณุโลก แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคเป็น 9 อำเภอ แบ่งเป็น 93 ตำบล จำนวน 1,037 หมู่บ้าน โดยมีอำเภอ คือ อำเภอเมืองพิษณุโลก อำเภอชาติตระการ อำเภอนครไทย อำเภอเนินมะปราง อำเภอบางระจัน อำเภอบางระกำ อำเภอพรหมพิราม อำเภอวังทอง อำเภอวัดโบสถ์ โดยอำเภอชาติตระการอยู่ห่างจังหวัดมากที่สุดระยะทาง 136 กิโลเมตร รองลงมาเป็นอำเภอนครไทยและอำเภอเนินมะปราง (ภาพที่ 2.29 และตารางที่ ๓) การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 89 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง และเทศบาลตำบล 12 แห่ง มีสมาชิกผู้แทนราษฎร จำนวน 6 คน สมาชิกวุฒิสภา จำนวน 3 คน

¹ <http://www.phitsanulok.go.th>

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

2.3.2 สภาพภูมิอากาศ

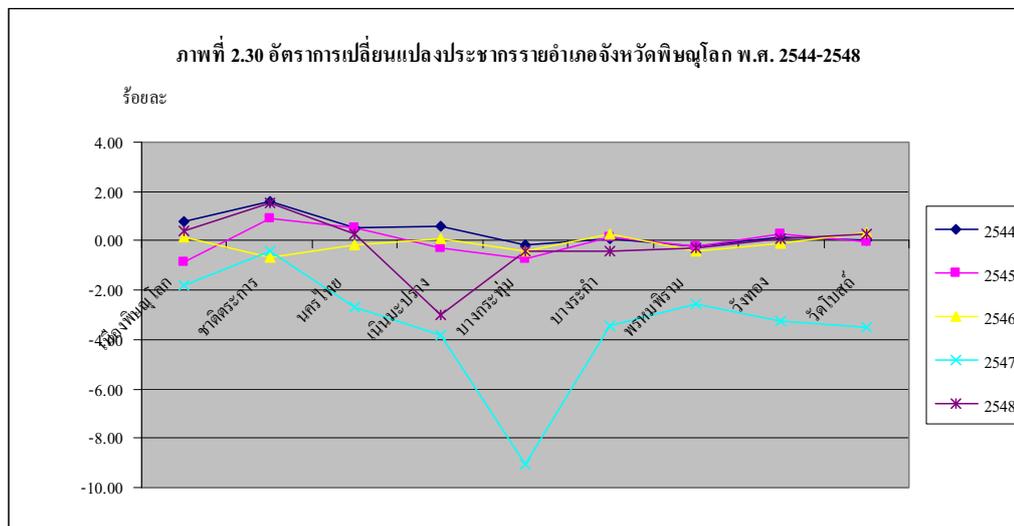
สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไป มีลักษณะร้อนชื้น ฤดูร้อนมีอากาศร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวอากาศหนาวมาก ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ช่วงปี 2547-2548 อุณหภูมิสูงสุดประมาณ 40 องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และต่ำสุดเฉลี่ย 13 องศาเซลเซียส เดือนมกราคม ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด 96 เปอร์เซ็นต์ ต่ำสุดเดือนกุมภาพันธ์ 23 เปอร์เซ็นต์ ส่วนฤดูฝนเดือนกันยายนของทุกปีมีปริมาณฝนตกมากที่สุด ยกเว้นปี 2544 และปริมาณน้ำฝนรวมทั้งปีของปี 2544 และ 2546 เมื่อเทียบกับปีอื่นๆ มีปริมาณน้อยกว่าปกติ (สถานีตรวจอากาศพิษณุโลก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550)

- ฤดูร้อน ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 32 องศาเซลเซียส
- ฤดูฝน จะเริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม ปริมาณน้ำฝน เฉลี่ยประมาณปีละ 1,375 มิลลิเมตร
- ฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคม อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 19 องศาเซลเซียส

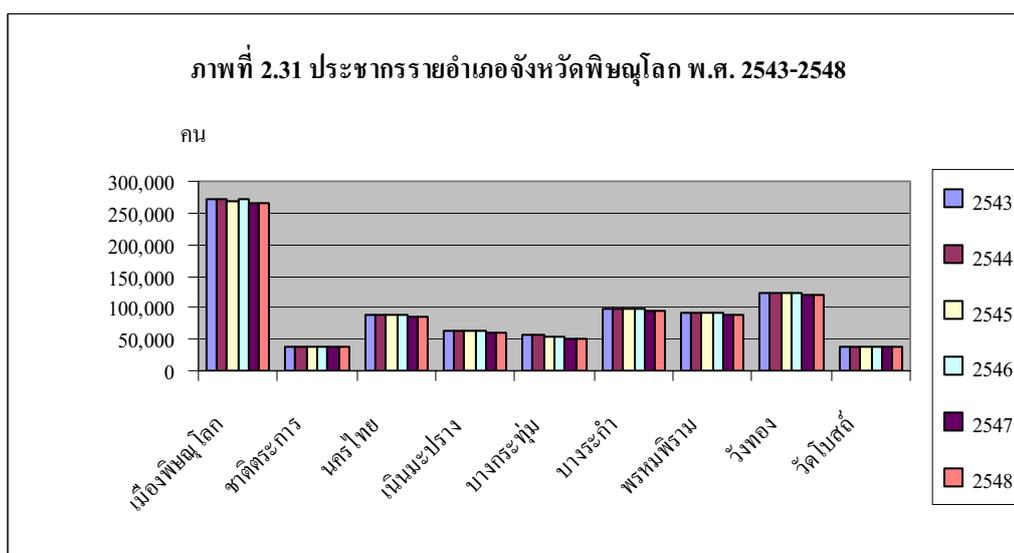
2.3.3 สังคมและประชากร

จังหวัดพิษณุโลกปี 2543 ปี ประชากรทั้งสิ้น 865,995 คน ต่อมาปี 2544 ประชากรเพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 0.41 จากนั้นปี 2545-2548 อัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากรขยายตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง และลดลงมากที่สุดในปี 2547 โดยเฉพาะอำเภอบางกระทุ่มลดลงมากที่สุดร้อยละ -9.03 รองลงมาเป็นอำเภอนิคมบ่งช้าง และอำเภอพรหมพิราม (ภาพที่ 2.30) ส่วนอำเภอเมืองพิษณุโลกมีประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดเท่ากับ 354.83 คนต่อตารางกิโลเมตร และชาติตระการประชากรอาศัยอยู่น้อยที่สุดหนาแน่นเพียง 24.37 คนต่อตารางกิโลเมตร (ภาพที่ 2.31 และตารางที่ 2) การเปลี่ยนแปลงของประชากรส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทรัพยากร โดยเฉพาะทรัพยากรน้ำ จากสถิติสำนักงานประปาภูมิภาคจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ปี 2544 มีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 40,868 ครัวเรือน กำลังการผลิต 2,120 ลบ.ม./ชม. ขยายการผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 3,260 ลบ.ม./ชม. (ร้อยละ 53.77) ตามความต้องการใช้

ของผู้บริโภคในปี 2545 จำนวน 43,724 ครั้วเรือน (ร้อยละ 7) ความต้องการใช้น้ำยังมีเพิ่มขึ้นส่งผลให้มีการขยายกำลังในปี 2546 เป็น 3,570 ลบ.ม./ชม. ผู้ใช้ 339,468 ครั้วเรือน (ตารางที่ ค3)

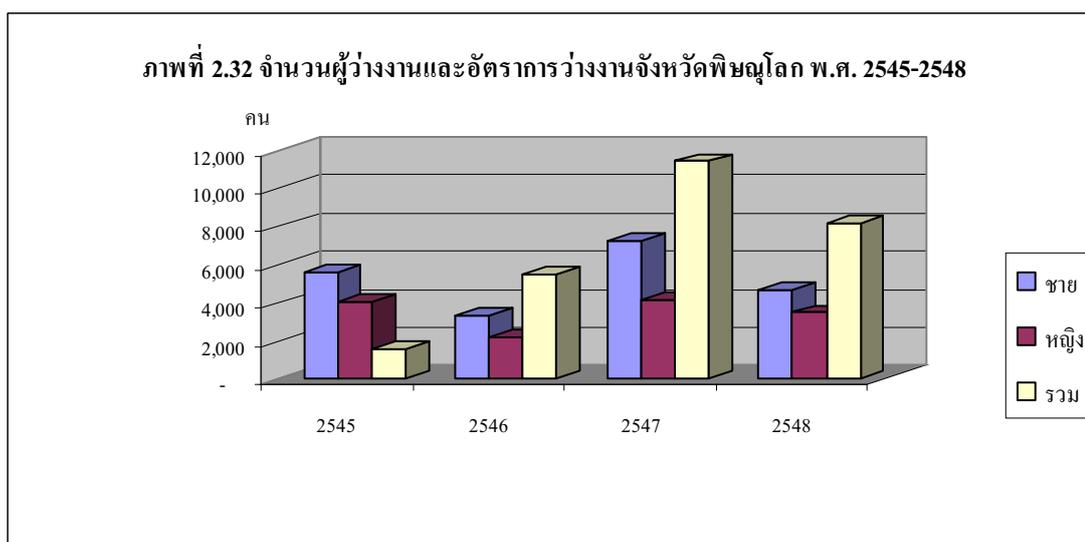
ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

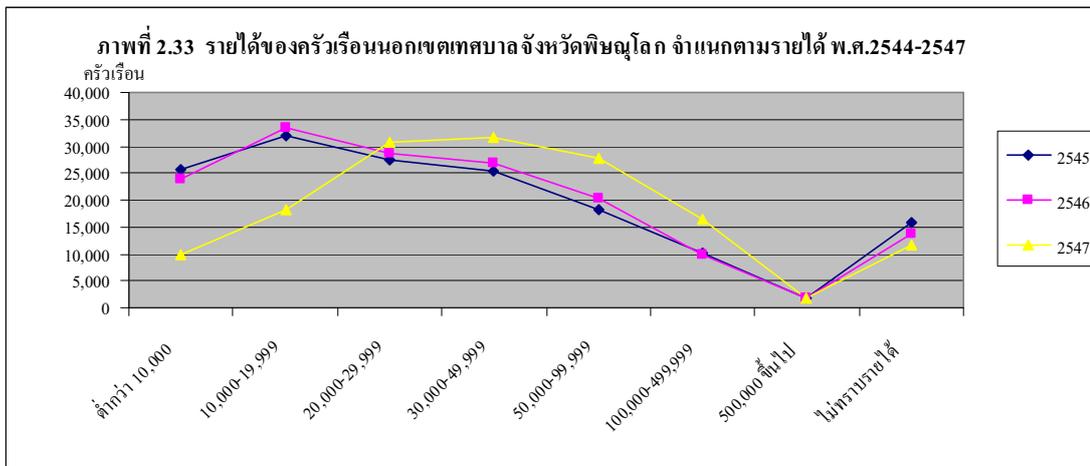
การจ้างงานตามสถานภาพแรงงาน พบว่า การจ้างงานผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นจาก 615,164 คนในปี 2545 เพิ่มเป็น 632,703 คน ในปี 2547 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.85 แต่ปี 2548 การจ้างงานผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปลดลงร้อยละ 1.45 จากปี 2547 อย่างไรก็ตามการว่างงานตามฤดูกาลและการจ้างงานในกลุ่มแรงงานที่อายุต่ำกว่า 15 ปี ช่วงปี 2545-2548 ลดลงอย่างต่อเนื่องอัตราเฉลี่ยร้อยละ 1.75 ต่อปี (ตารางที่ ค4) แรงงานทั้งหมดแยกตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่า เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ เป็นภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดพิษณุโลก และอุตสาหกรรมดังกล่าวมีแรงงานลดลงทุกปีจากปี 2545 จำนวน 218,860 คน เหลือเพียง 179,645 คน ในปี 2548 ลดลงร้อยละ 17.92 ช่วงเวลาเดียวกันนี้กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นทุกปี ได้แก่ การ

ก่อสร้าง (เฉลี่ยร้อยละ 25.29 ต่อปี) กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรม ทางธุรกิจ (เฉลี่ยร้อยละ 39.98 ต่อปี) และ การศึกษา (เฉลี่ยร้อยละ 17.39 ต่อปี) (ตารางที่ ค5) โดยแรงงานกลุ่มใหญ่ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำกว่าประถมศึกษา รองลงมาเป็นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนแรงงานที่จบ การศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในกลุ่มสายวิชาการอัตราเฉลี่ยการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 31.07 ต่อปี (ตารางที่ ค6) ในปี 2547 แรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไปว่างงานมากที่สุด รองลงมาในปี 2548 และแรงงานชาย ว่างงานมากกว่าแรงงานหญิง (ภาพที่ 2.32)

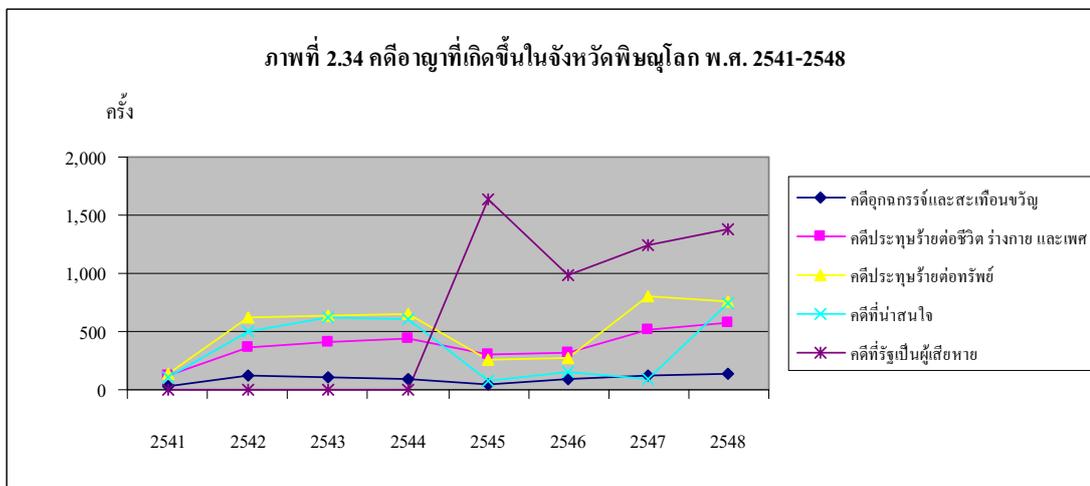
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

การจ้างงานมีผลต่อรายได้ของครัวเรือนในจังหวัดพิษณุโลก โดยเฉพาะชนบทนอกเขตเทศบาล ในปี 2547 จำนวนครัวเรือนในชนบทในกลุ่มของผู้มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 และ 10,000-19,999 บาท รวมทั้งกลุ่มที่ไม่ทราบรายได้ มีจำนวนลดลงจากปี 2545 และ 2546 โดยย้ายไปอยู่ในกลุ่มคนที่มีรายได้เพิ่มขึ้นในช่วงรายได้ 20,000-29,999 ถึง 100,000-499,999 บาท ส่วนกลุ่มผู้มีรายได้ 500,000 บาทขึ้นไปเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก (ภาพที่ 2.33 และตารางที่ ค7)

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

จากสถิติองค์การตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก พบว่า คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายเป็นคดีที่เกิดขึ้นมากที่สุดแม้ว่าจะไม่ปรากฏสถิติจำนวนครั้งของคดีที่เกิดขึ้น แต่จากจำนวนครั้งที่จับกุมได้และจำนวนผู้ต้องหาเพิ่มขึ้นทุกปี จากปี 2541 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายจับกุมได้จำนวน 928 คดีและได้ผู้ต้องหา 1,323 คน ในปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 3,239 คดี และผู้ต้องหา 4,266 คน หรือเพิ่มขึ้น 2-3 เท่าตัวจากปี 2541 ส่วนคดีที่รองลงมาเป็นคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และช่วงปี 2545-2546 เกือบทุกคดีมีจำนวนลดลง (ภาพที่ 2.34 และตารางที่ 8)

หมายเหตุ: ปี 2541-2544 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายไม่ปรากฏจำนวนคดีที่เกิดขึ้น แต่ปรากฏจำนวนครั้งที่จับกุมได้ และจำนวนผู้ต้องหา

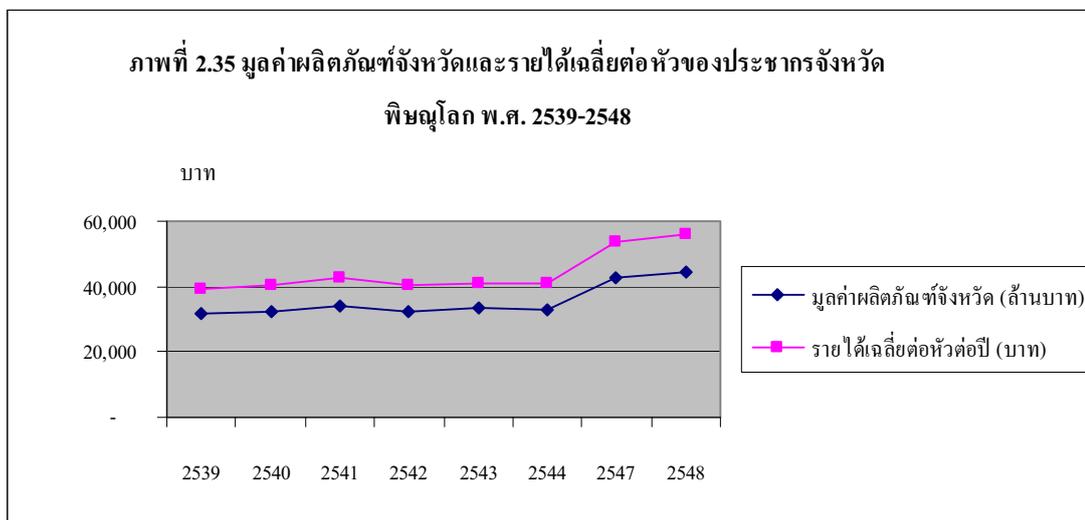
ที่มา: กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

2.3.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

2.3.4.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจโดยรวม

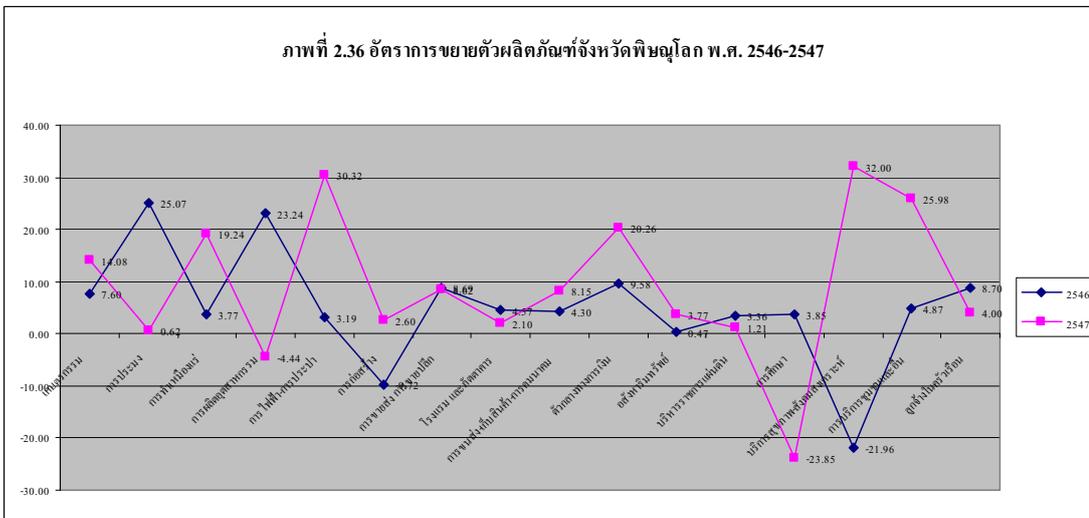
สภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดพิษณุโลก ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและรายได้เฉลี่ยต่อหัวของจังหวัดพิษณุโลกช่วงปี 2539-2541 มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่ช่วงปี 2542-2544 ปรับตัวลดลงเล็กน้อยสืบเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ และปี 2547-2548 ปรับตัวสูงขึ้นกว่าทุกปี ในปี พ.ศ. 2548 ประชากรมีรายได้เฉลี่ย

55,936 บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.54% เมื่อเทียบกับปี 2547 เป็นลำดับที่ 5 ของภาคเหนือ และอันดับที่ 41 ของประเทศ โดยทั้งจังหวัดมีผลิตภัณฑ์มวลรวม 44,167 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ร้อยละ 4.15 (ภาพที่ 2.35 และตารางที่ ก9)

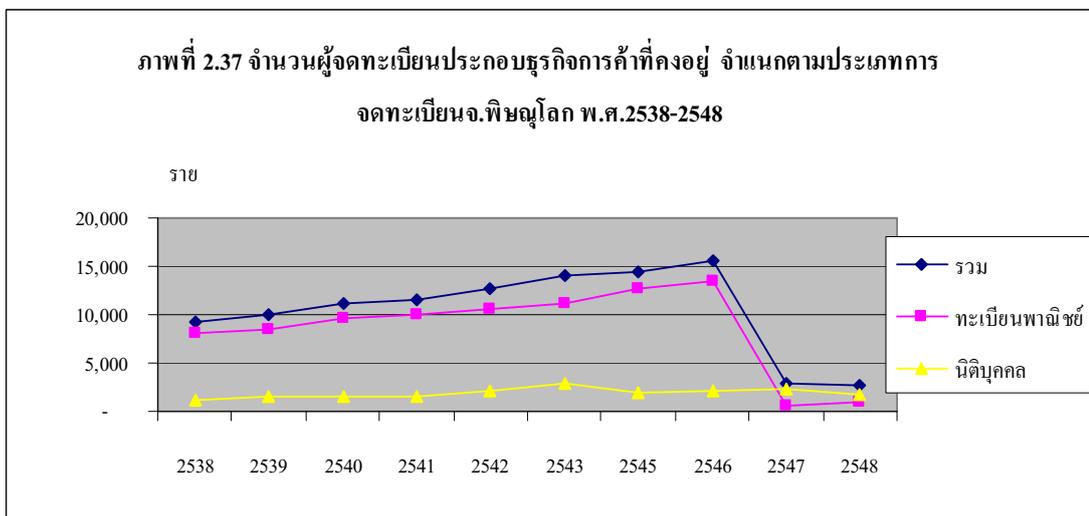
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

จากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตามราคาประจำปีช่วงปี 2540-2547 พบว่า ภาคนอกเกษตรเป็นภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดพิจญ์โลก ในปี 2540 รายได้ภาคนอกเกษตรมูลค่าเท่ากับ 29,276.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 31,424.6 ล้านบาท ในปี 2547 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.43 และสาขาการขายส่ง-ขายปลีกเป็นสาขาที่มีรายได้สูงสุดและมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2542-2547 ส่วนสาขาที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด คือ บริการสุขภาพ-สังคมสงเคราะห์ รองลงมาเป็นการไฟฟ้า-การประปา และตัวกลางทางการเงิน (ภาพที่ 2.36) ส่วนภาคเกษตรปี 2540 เท่ากับ 7,096.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 8,721.2 บาท (ร้อยละ 22.90) ในปี 2547 สาขาเกษตรกรรมเป็นสาขาที่ทำรายได้สูงสุด อย่างไรก็ตามเนื่องจากการผลิตภาคเกษตรขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลผลิตและราคาในตลาด (ตารางที่ ก10) และเมื่อนำข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาประจำปี มาปรับข้อมูลตามปีฐานปี 2531 พบว่า มูลค่าที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิจญ์โลกลดลงกว่าร้อยละ 50 จาก ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาประจำปี (ตารางที่ ก11)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

สำหรับสถิติการจดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่รวมทุกประเภทเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปี 2538 จำนวน 9,220 ราย เพิ่มขึ้นเป็น 15,553 ราย (เพิ่มขึ้น 2 เท่าตัว) ในปี 2546 แต่ปี 2547-2548 ลดลงเหลือเพียง 2,929 และ 2,634 ราย ตามลำดับ ผู้ประกอบการจดทะเบียนธุรกิจประเภททะเบียนพาณิชย์มากที่สุด รองลงมาเป็นนิติบุคคล มากที่สุดในนิติบุคคลสาขาหุ้นส่วนจำกัดมีการจดทะเบียนมากที่สุด รองลงมาเป็นบริษัท และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล (ตารางที่ 2.37)

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

รายงานภาวะเศรษฐกิจของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดพิษณุโลก (2549)² พบว่า ปริมาณการจดทะเบียนเพื่อประกอบธุรกิจในลักษณะนิติบุคคลของจังหวัดพิษณุโลก มีปริมาณการจดทะเบียนลดลงร้อยละ 22.97 เมื่อเทียบกับปี 2548 โดยประเภทธุรกิจที่ผู้ประกอบการให้ความสนใจลงทุนประกอบการ ยังคงเป็นการจดทะเบียนประกอบธุรกิจบริการด้านการรับเหมาก่อสร้างเป็นหลัก อันเนื่องมาจากนโยบายกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของรัฐบาล และนโยบายกระตุ้นการลงทุนของภาครัฐ เพื่อให้เกิดการจ้างงาน ซึ่งส่งผลให้มีโครงการก่อสร้างต่างๆ ทั้งในเขตเมืองและชนบทที่ได้รับการอนุมัติเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่โครงการเหล่านี้จะเป็นการก่อสร้างในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน สะพาน ระบบน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ระบบน้ำเพื่อเกษตรกรรม รวมถึงการปรับปรุงสิ่งก่อสร้างพื้นฐานที่มีอยู่เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติ นอกจากนี้ ความต้องการที่อยู่อาศัยของประชาชนยังมีค่อนข้างสูง ประกอบกับการให้กู้เงินเพื่อจัดซื้อที่อยู่อาศัย และการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินเกี่ยวกับธุรกิจก่อสร้างได้ปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้ภาคเอกชนมีการลงทุนด้านการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยกันอย่างคึกคัก ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจ บ้านจัดสรร โครงการอาคารชุด การลงทุนของผู้ประกอบการในกิจการรับเหมาก่อสร้าง จึงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เพื่อการให้เช่าอยู่อาศัยมีมากกว่าการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นเพราะภาวะอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ผู้บริโภคชะลอการซื้อที่อยู่อาศัยออกไป ประกอบกับยุทธศาสตร์จังหวัดพิษณุโลก เน้นเรื่องการเป็นเมืองท่องเที่ยว ทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากขึ้น การลงทุนประกอบการด้านโรงแรมขนาดกลาง หรือการเปิดพาร์กเม้นท์ให้เช่าในเขตเมืองจึงเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

ธุรกิจที่ผู้ประกอบการให้ความสนใจในลำดับรองลงมาเป็นธุรกิจขายปลีกขายส่ง เช่น การประกอบธุรกิจขายยาและเวชภัณฑ์ทางการแพทย์ เนื่องจากในปัจจุบันบุคคลในสังคมเริ่มให้ความสำคัญและดูแลสุขภาพกันมากขึ้น การลงทุนในธุรกิจประเภทนี้ จึงเกิดขึ้นเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับอัตราการขยายตัวของธุรกิจบริการสุขภาพ-สังคมสงเคราะห์ที่ขยายตัวสูงสุดในปี 2547 ร้อยละ 32 นอกจากนี้แล้วจะเป็นธุรกิจจำหน่ายปุ๋ยและวัสดุทางการเกษตร ซึ่งเป็นผลมาจากการผลิตผลการเกษตรที่อยู่ในระดับดี ทำให้เกษตรกรมีความจำเป็นต้องเพิ่มผลผลิตด้านการเกษตร รวมทั้งการที่เกษตรกรมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น

ในส่วนของธุรกิจที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเลิกสูงสุดนั้น จะเป็นกิจการรับเหมาก่อสร้างเช่นเดียวกัน เนื่องจากมีการปรับราคาของวัสดุก่อสร้างและอัตราดอกเบี้ยของสถาบันการเงินที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้น ผู้ประกอบการขนาดเล็กหรือไม่มีทุนเพียงพอในการดำเนินงาน แบกรับภาระไม่ไหว จึงจดทะเบียนเลิกมากขึ้น

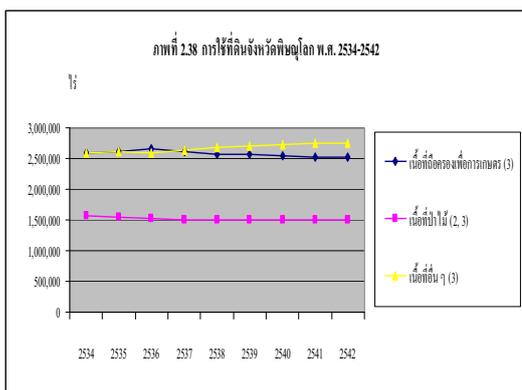
สำหรับธุรกิจที่จดทะเบียนเลิกรองลงมาได้แก่ ธุรกิจผลิตและจำหน่ายสุรากลั่น ซึ่งผู้จดทะเบียนส่วนใหญ่จะเป็นชาวบ้านในชนบทไม่ใช่ชนนักธุรกิจที่จะประกอบธุรกิจอย่างจริงจัง และมีต้นทุนในการดำเนินงานที่ต่ำ เมื่อดำเนินการไปได้สักระยะหนึ่ง พบว่า มีต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูง ขาดเงินทุน มีภาระในด้านกฎหมายอีกหลายอย่างและหาช่องทางจัดจำหน่ายไม่ได้ ก็จะขอจดทะเบียนเลิก

² สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพิษณุโลก, 2550 สรุปภาวะเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก [ออนไลน์]

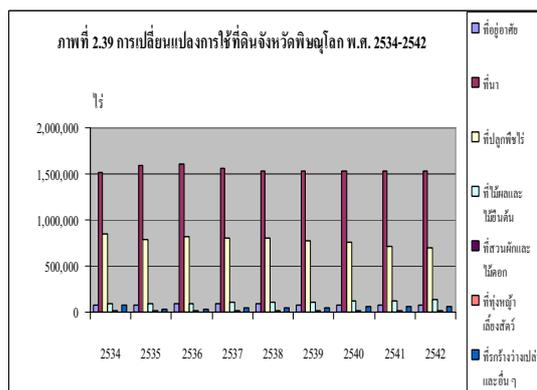
อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการขาดการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและกิจการขนาดใหญ่ ธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจด้านบริการ ซึ่งมีเงินลงทุน ไม่มาก และมีจำนวนที่ลดลง ภาวะธุรกิจของ จังหวัดพิษณุโลก ปี 2549 มีการขยายตัวในอัตราที่ลดลงเช่นเดียวกับภาวะเศรษฐกิจของภาคเหนือโดยรวม

2.3.4.2 การเกษตรและทรัพยากร

สาขาการเกษตรมีรายได้รองจากสาขานอกเกษตรที่ทำให้ผลิตภัณฑ์จังหวัดพิษณุโลก ขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี แต่การเกษตรก็ยังคงมีความสำคัญต่อจังหวัดพิษณุโลก เขตการปกครองจังหวัดพิษณุโลกมีพื้นที่ ทั้งหมด 6,759,909 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร เนื้อที่ป่าไม้ และเนื้อที่อื่นๆ การใช้ที่ดินช่วงปี 2534-2542 พบว่า พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตรลดร้อยละ 3.09 เนื้อที่ป่าไม้ลดลงร้อยละ 4.79 และเนื้อที่อื่นๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.99 (ภาพที่ 2.38 และตารางที่ ค13) เมื่อพิจารณาเนื้อที่อื่นๆ ส่วนหนึ่งที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ พื้นที่ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้นร้อยละ 57.62 ของเนื้อที่ถือครองทางการเกษตรทั้งหมด 2,601,306 ไร่ รองลงมา ได้แก่พื้นที่ปลูกสวนผักและไม้ดอกร้อยละ 29.06 และที่อยู่อาศัยร้อยละ 8.61 (ภาพที่ 2.39 และตารางที่ ค14)

หมายเหตุ: (2) กรมป่าไม้ (จากภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. 2534 2536 2538 และ 2541)
(3) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

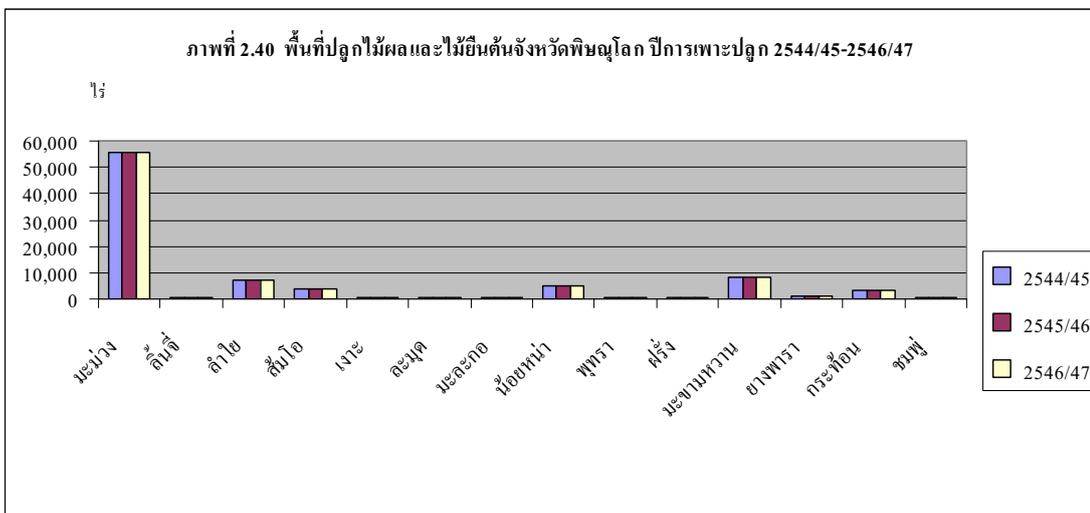
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ที่มา : ทั้งหมดอ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก,2550

พื้นที่ปลูกข้าว (นาปี นาปรัง และข้าวไร่) จังหวัดพิษณุโลกมีพื้นที่ข้าวนาปีทั้งหมด ประมาณ 1,656,000 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ปลูกข้าวเจ้าร้อยละ 95 ผลผลิตเฉลี่ย 740 กิโลกรัมต่อไร่ ข้าวเหนียวร้อยละ 5 ผลผลิตเฉลี่ย 500 กิโลกรัมต่อไร่ ข้าวเจ้ามีการเพาะปลูกมากที่สุดในปีการเพาะปลูก 2548/49 พื้นที่ปลูกทั้งสิ้น 1,618,515 ไร่ ผลผลิตรวม 1,143,194 ตัน เมื่อเทียบกับปี 2547/2548 เพาะปลูกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.71 ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.21 สำหรับข้าวเหนียวพื้นที่ปลูกลดลงร้อยละ 13.61 ผลผลิตรวม 34,479 ตัน ลดลงร้อยละ 20.77 (ตารางที่ ค15) การเพาะปลูกข้าวนาปรังจะเพาะปลูกในช่วงเดือนพฤศจิกายน-สิงหาคม ในพื้นที่ชลเขตประทาน เกษตรสามารถเพาะปลูกได้ 2-3 รอบใน 1 ปี พื้นที่เพาะปลูกข้าวเหนียนาปรังมีเพียงเล็กน้อยและบางปีไม่มีการเพาะปลูก โดยส่วนใหญ่ปลูกข้าวเจ้า ปี 2544/45 -2548/49 เฉลี่ยประมาณปีละ 500,000-900,000 ไร่ ปริมาณการ

ปลูกขึ้นอยู่กับน้ำชลประทานแต่ละปี โดยปี 2544/45 ปริมาณน้ำฝนน้อยเกษตรกรปลูกข้าวเจ้านาปรังเพียง 547,539 ไร่ แต่ปี 2547/48 ปริมาณน้ำฝนมาก การเพาะปลูกข้าวเจ้านาปรังสูงถึง 923,544 ไร่ ผลผลิตข้าวนาปรังเฉลี่ยต่อไร่สูงกว่าข้าวนาปีประมาณร้อยละ 4 (ตารางที่ ค16) ในพื้นที่ของจังหวัดพิษณุโลกเกษตรกรบางส่วนปลูกข้าวไร่เพื่อบริโภคนิยมปลูกทั้งข้าวเหนียวและข้าวเจ้า ปริมาณพื้นที่ปลูกใกล้เคียงกัน ยกเว้นปี 2546/47 พื้นที่ปลูกข้าวเหนียวมากกว่าข้าวเจ้า จำนวน 10,181 และ 3,129 ไร่ หรือมากกว่าเป็น 3 เท่า และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของข้าวเหนียวและข้าวเจ้าไม่แตกต่างกันประมาณ 300-400 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ ค17)

ไม้ผลและไม้ยืนต้น พืชไร่ และพืชผัก เกษตรกรจังหวัดพิษณุโลกปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้นมากที่สุดในปีการเพาะปลูก 2544/45- 2546/47 ได้แก่ มะม่วง มะขามหวาน ลำไย น้อยหน่า และส้มโอ ตามลำดับ ส่วนไม้ผลอื่นๆ นิยมปลูกน้อย (ภาพที่ 2.40 และตารางที่ ค18) ส่วนพืชไร่ที่นิยมปลูกในพื้นที่ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปลูกมากที่สุดในฤดูฝนพื้นที่ปลูกประมาณ 250,000-300,000 ไร่ต่อปี ขึ้นอยู่กับภาวะราคาลาดในปีที่ผ่านมาเป็นกำหนดการตัดสินใจให้เกษตรกรปลูกในฤดูต่อไป รองลงมาเป็นถั่วเหลือง ถั่วเขียวผิวมัน และปีการเพาะปลูก 2547/48 เกษตรกรปลูกมันสำปะหลังเพิ่มมากขึ้นอีกชนิดหนึ่ง (ตารางที่ ค19) ส่วนพืชผักจากสถิติการเพาะปลูกปี 2545-2548 พบว่า คะนํามีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุดทุกปี โดยเฉพาะปี 2545 พื้นที่ปลูกสูงถึง 14,445 ไร่ ผลผลิตรวม 27,278 ตัน รองลงมาเป็นพริกใหญ่ และพืชอื่นๆ พื้นที่ปลูกแต่ละปีไปแน่นอน (ตารางที่ ค20)

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

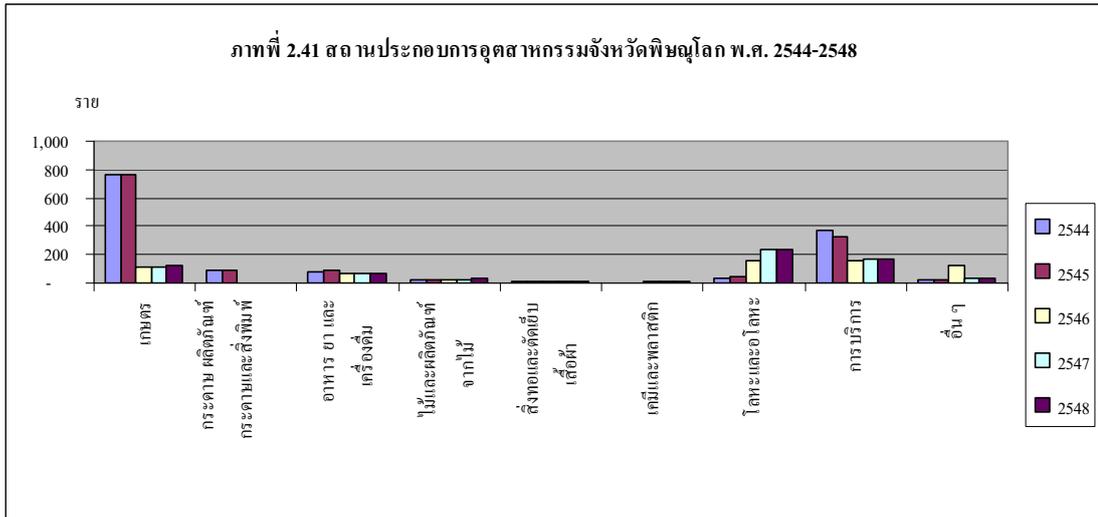
ปศุสัตว์-ประมง ด้านปศุสัตว์เลี้ยงไก่และเป็ดมากที่สุด แต่ปริมาณการเลี้ยงทั้งสองชนิดมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี 2545 ถึง 2548 เลี้ยงไก่จาก 2,170,472 ตัว ลดลงเหลือ 741,939 ตัว ลดลงร้อยละ 65.82 และเป็นจำนวน 733,854 ตัว เหลือเพียง 212,460 ตัว ลดลงร้อยละ 71.05 ซึ่งทั้งไก่และเป็ดลดลงมากที่สุดในปี 2547-2548 เนื่องจากการระบาดของโรคซาร์ที่ระบาดในตระกูลสัตว์ปีก และคิดต่อถึงคนที่สัมผัสสัตว์เลี้ยงติดเชื้อ และบางรายถึงขั้นเสียชีวิต จึงทำให้เกษตรกรเลี้ยงไก่และเป็ดเป็นลดลง ขณะเดียวกันผู้บริโภคลดการบริโภคสินค้าดังกล่าวลง และหันไปบริโภคเนื้อหมู เนื้อโคและกระบือมากขึ้น ทำให้เกษตรกรเพิ่มการเลี้ยงปศุสัตว์กลุ่ม

นี้มากขึ้นตามไปด้วย (ตารางที่ ค21) สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พบว่า คริวเรือนเกษตรกรทำประมงปี 2545-2547 แต่ละปีมีจำนวนเท่าเดิมเลี้ยงปีละ 11,979 คริวเรือน จำนวน 18,375 บ่อ พื้นที่ 13,552.79 ไร่ ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ปี 2545 เท่ากับ 1,207,141 กิโลกรัม และปี 2546 จับได้ลดลงร้อยละ 31.45 และปี 2547 เพิ่มขึ้นร้อยละ 59.14 จากปี 2545 อย่างไรก็ตามผู้เลี้ยงสัตว์น้ำในปี 2548 เปรียบเทียบกับปี 2547 พบว่า ลดลงทั้งจำนวนผู้เลี้ยง (ร้อยละ 3.31) จำนวนบ่อเลี้ยง (ร้อยละ 3.22) เนื้อที่เลี้ยง (ร้อยละ 2.71) แต่ปริมาณการจับกลับเพิ่มขึ้นร้อยละ 42.60 (ตารางที่ ค22)

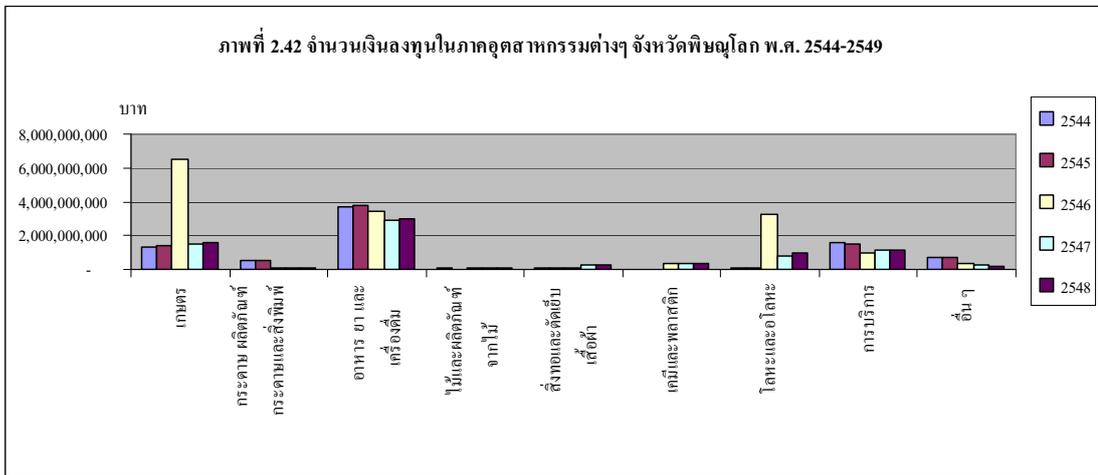
แหล่งน้ำ น้ำเป็นปัจจัยสำคัญในการเกษตร การเก็บกักน้ำจึงมีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะการเพาะปลูกในช่วงฤดูแล้งและฤดูฝนปีที่มีปริมาณฝนน้อย ด้วยน้ำมีความสำคัญต่อการเพาะปลูกจึงทำให้ความต้องการจัดหาแหล่งน้ำของเกษตรกรจังหวัดพิษณุโลกเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแหล่งน้ำที่ต้องลงทุนใช้เงินจำนวนมากหน่วยงานรัฐจะเป็นผู้จัดหาสนับสนุน แต่บางส่วนเกษตรกรเป็นผู้จัดหาเอง แหล่งน้ำที่มีมากที่สุดได้แก่ บ่อน้ำตื้น และบ่อบาดาล จำนวน 2,881 และ 33 บ่อ ส่วนแหล่งน้ำที่รัฐสนับสนุนงบประมาณก่อสร้างช่วงปี 2544อ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก จำนวน 25 แห่ง เพิ่มขึ้นเป็น 32 แห่ง (ร้อยละ 28) ในปี 2548 โดยในช่วงเวลาเดียวกันนี้ฝ่ายคอนกรีตและทำนบกั้นน้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.4 และ 3.7 ตามลำดับ แหล่งน้ำที่มีการก่อสร้างมากที่สุดในเขตอำเภอชาติตระการ นครไทย และวังทอง (ตารางที่ ค23)

2.3.4.3 สาขาอุตสาหกรรม

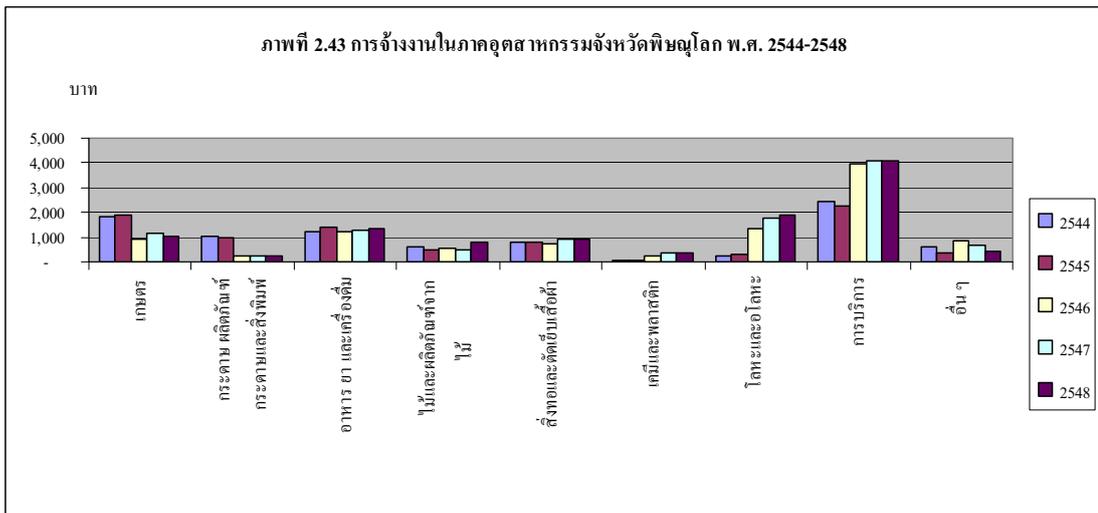
ภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญทำให้ผลิตภัณฑ์จังหวัดพิษณุโลกขยายตัวอย่างต่อเนื่อง แต่อุตสาหกรรมบางสาขามีจำนวนสถานประกอบการลดลง โดยลดลงมากที่สุดช่วงปี 2545-2546 และต่อเนื่องจนถึงปี 2548 ได้แก่ อุตสาหกรรมกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์ลดลงร้อยละ 97 รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมเกษตรและบริการลดลงร้อยละ 84 และร้อยละ 50 แม้ว่าอุตสาหกรรมเกษตรจะมีจำนวนสถานประกอบการลดลงจำนวนมากในปี 2546 แต่กลับมีการลงทุนสูงสุดถึง 6,475,459,800 บาท เมื่อเทียบกับการลงทุนทุกอุตสาหกรรมระหว่างปี 2544-2548 ส่วนอุตสาหกรรมบริการขยายตัวของจำนวนผู้ประกอบการจะลดลงอย่างต่อเนื่อง กลับพบว่าการจ้างงานเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนอุตสาหกรรมโลหะและอโลหะมีการขยายตัวทั้งจำนวนผู้ประกอบการ การลงทุนและการจ้างงาน ตลอดช่วงเวลา 2544-2548 (ภาพที่ 2.41-2.43 และตารางที่ ค24)

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

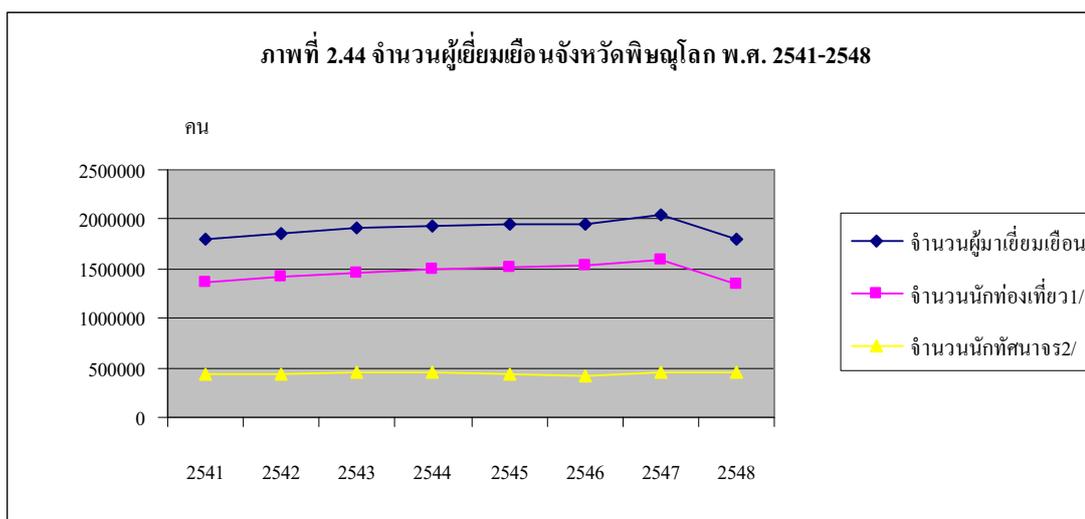
ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

2.3.4.4 บริการและการท่องเที่ยว

สถานประกอบการ โรงแรมให้บริการผู้มาเยือนจังหวัดพิษณุโลกในปี 2541 จำนวน 21 แห่งและเพิ่มขึ้นเป็น 32 แห่งในปีต่อมา กลับลดลงเหลือเพียง 21 แห่งในปี 2543 จากนั้นเพิ่มขึ้นทุกปีจนถึงปี 2548 จำนวน 54 แห่ง หรือเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 เท่าจากปี 2543 และทำให้มีห้องพักรองรับผู้มาเยือนจังหวัดพิษณุโลกเพิ่มขึ้น ช่วงปี 2541-2547 แต่ปี 2548 ลดลงร้อยละ 12.00 จากปี 2547 ผู้ที่มาเยือนส่วนใหญ่เป็นคนไทยมากกว่า ชาวต่างชาติประมาณ 5 เท่า (ภาพที่ 2.44 และตารางที่ ค25)

1/ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่ คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน

2/ นักทัศนจร หมายถึง ผู้เยี่ยมชมที่ไม่พักค้างคืน

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 3 อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

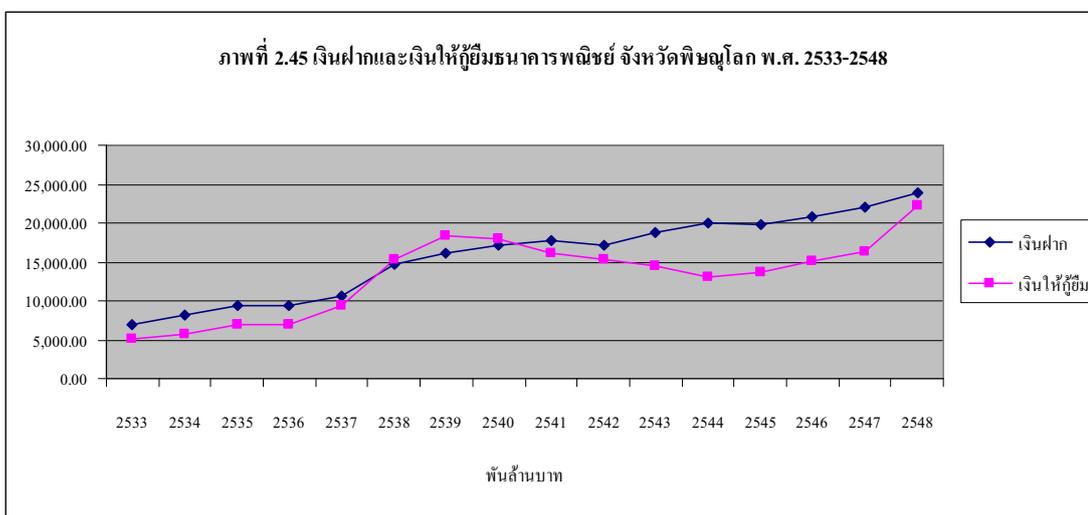
2.3.4.5 พลังงาน

พลังงานมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะพลังงานไฟฟ้าที่มีใช้ใน ทุกครัวเรือน ปี 2544 จังหวัดพิษณุโลกมีผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งหมดจำนวน 184,361 ราย จำหน่ายกระแสไฟฟ้า 527.869 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ในปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 217,378 ราย จ่ายกระแสไฟฟ้า 613.596 ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง อัตรา การขยายตัวของผู้ใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.91 และอัตราการจ่ายไฟฟ้าขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.24 จากปี 2544 หรือความต้องการใช้พลังงานและการจ่ายกระแสไฟฟ้าขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี โดยสถานธุรกิจและ อุตสาหกรรมมีการขยายตัวและความต้องการใช้พลังงานมากที่สุดเฉลี่ยร้อยละ 6 ต่อปี (ตารางที่ ค26)

2.3.4.6 สถาบันการเงิน

ธนาคารพาณิชย์เปิดสาขาให้บริการจังหวัดพิษณุโลกในปี 2533 จำนวน 21 สาขา เงินฝาก ทั้งสิ้น 7,027.41 พันล้านบาท และปล่อยกู้จำนวน 5,133.45 พันล้านบาท ประชาชนในพื้นที่ใช้บริการเพิ่มมากขึ้น ทำให้ธนาคารเปิดสาขาให้บริการเพิ่มมากขึ้นในปี 2541 จำนวน 36 แห่ง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 47.62 แต่ในปีเดียวกัน

นี้วิกฤตเศรษฐกิจของประเทศไทย ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ทยอยปิดสาขาให้บริการบางสาขาลงจนถึงปี 2547 เปิดให้บริการเพียง 30 แห่ง ลดลงร้อยละ 16.67 และปี 2548 กลับมาเปิดให้บริการเพิ่มขึ้น 5 แห่ง รวมสาขาให้บริการทั้งหมด 35 แห่ง ตลอดระยะเวลาปี 2533-2548 แม้ว่าธนาคารสาขาจะเปิดให้บริการลดลงแต่ปริมาณเงินฝากยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี และมากที่สุดในปีเงินฝากประจำ รองลงมาเป็นเงินฝากออมทรัพย์ และเงินฝากกระแสรายวัน ส่วนการปล่อยกู้พบว่า ช่วงปี 2538-2540 ธนาคารปล่อยกู้มากกว่าเงินที่ได้รับฝาก ส่วนเกินของเงินปล่อยกู้ธนาคารกู้ยืมเงินมาจากธนาคารต่างประเทศ การปล่อยกู้ที่ง่ายและรวดเร็วทำให้ประชาชนกู้ยืมเงินมากขึ้น และผู้กู้ขาดวินัยทางการเงิน รวมทั้งนำไปลงทุนในกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดผลกำไร ดังนั้นการกู้ยืมในระยะเวลาดังกล่าวของจังหวัดพิษณุโลกจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศในช่วงปี 2541-2544 จึงทำให้ธนาคารปล่อยกู้ลดลงในช่วงเวลาดังกล่าว ก่อนจะกลับมาปล่อยกู้เพิ่มขึ้นในปี 2545-2548 (ภาพที่ 2.45 และตารางที่ ค27)

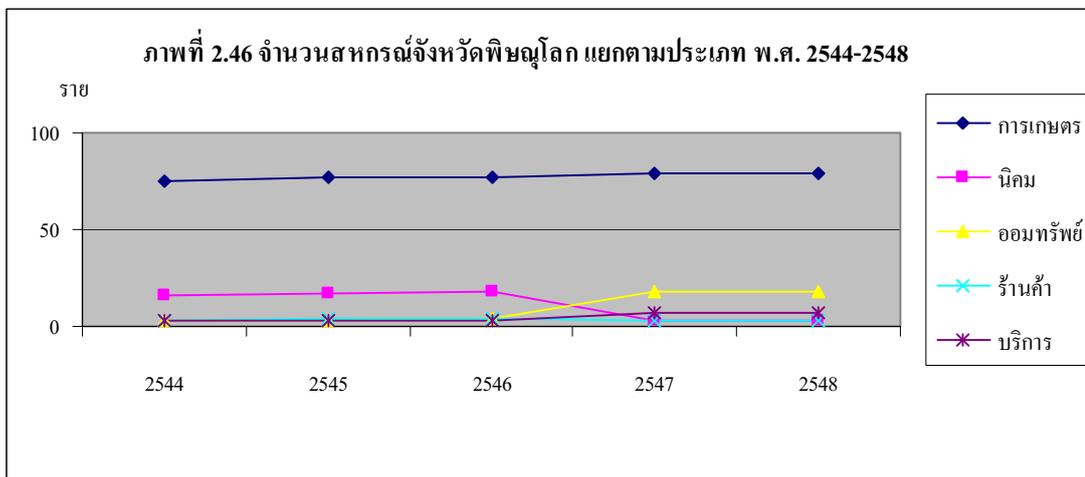

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ธนาคารออมสินให้บริการด้านระดมเงินฝากเป็นหลักจากประชาชนมากกว่าการปล่อยกู้ มีสาขาเปิดให้บริการในจังหวัดพิษณุโลกจำนวน 9 แห่ง จากรายงานที่เปิดเผยได้เฉพาะการฝากเงินของธนาคารออมสินภาค 4 นครสวรรค์ พบว่า ประชาชนจังหวัดพิษณุโลกฝากเงินประเภทเพื่อเรียกมากที่สุด ในปี 2544 มีจำนวนเงินฝากทั้งสิ้น 2,821,859.23 ล้านบาท และปี 2548 เพิ่มขึ้นเป็น 5,799,767.46 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 2 เท่าตัว อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาเดียวกันนี้ ปรากฏว่า เงินฝากประเทศประจำกลับลดลงจาก 229,583.48 ล้านบาท ในปี 2544 เหลือเพียง 156,586.58 ล้านบาท ในปี 2548 โดยลดลงร้อยละ 32.80 (ตารางที่ ค28)

สถาบันการเงินอีกแห่งหนึ่งที่เป็นที่พึ่งของประชาชน คือ สหกรณ์ ทั้งระดมเงินทุนและปล่อยกู้ ซึ่งปล่อยกู้ทั้งในรูปแบบของเงินสดและสินเชื่อวัสดุอุปกรณ์การผลิต หรือเพื่ออุปโภคบริโภค สหกรณ์ที่จดทะเบียนกับสำนักงานสหกรณ์จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 100 แห่งในปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 110 ในปี 2547 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 และมีจำนวนคงที่จนถึงปี 2548 โดยสหกรณ์การเกษตรจดทะเบียนมากที่สุด รองลงมาเป็น

สหกรณ์ออมทรัพย์และสหกรณ์บริการ ส่วนสหกรณ์นิคมและสหกรณ์ร้านค้ามีจำนวนลดลง (ภาพที่ 2.46 และตารางที่ ค29)

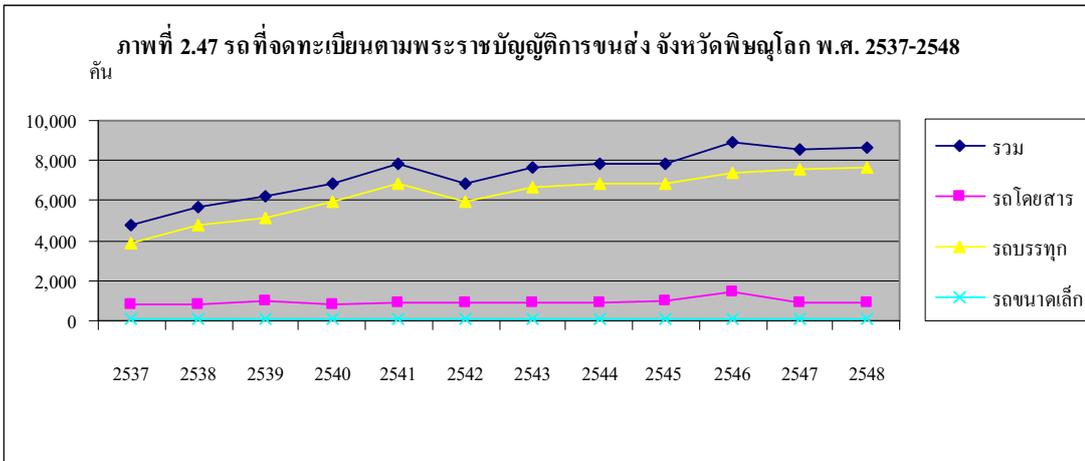

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

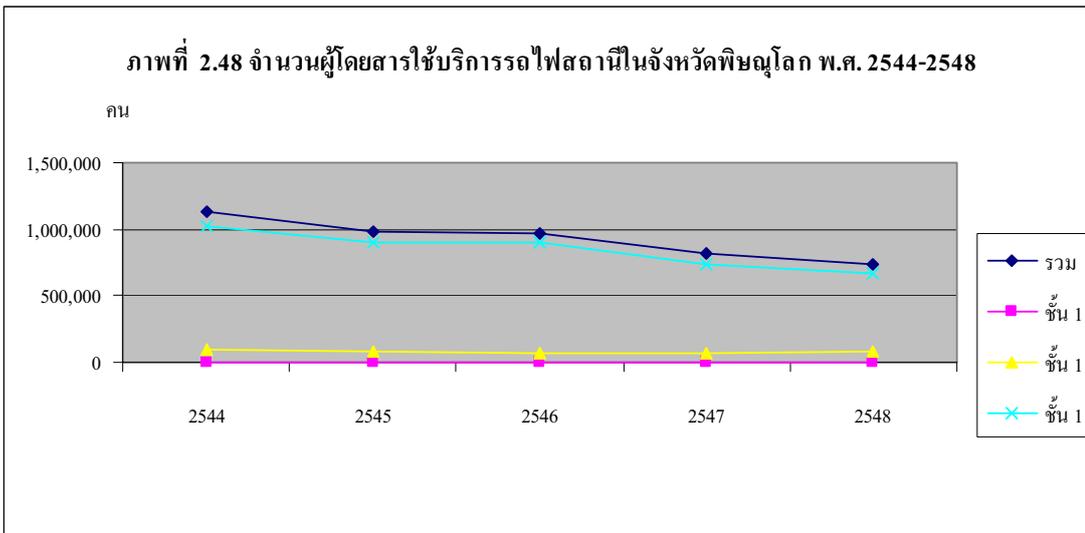
2.3.4.7 การขนส่ง เทคโนโลยีและการสื่อสาร

การขนส่ง จากสถิติการขนส่งจังหวัดพิษณุโลก พบว่า จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์เพิ่มขึ้นทุกปี ระหว่างปี 2537-2548 อัตราเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 6.41 ต่อปี ปริมาณรถที่มีการจดทะเบียนมากที่สุด คือ รถจักรยานยนต์ รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล รถใช้งานเกษตรกรรม รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน และรถแทรกเตอร์ ตามลำดับ (ภาพที่ 2.47 และตารางที่ ค30) หากพิจารณาตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก รถบรรทุกมีการจดทะเบียนมากที่สุด โดยเฉพาะรถบรรทุกส่วนบุคคล ประเภท 10 ล้อ 6 ล้อ และ 4 ล้อ ตามลำดับ นอกจากนี้ประเภทลากจูง พ่วง และกึ่งพ่วง มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปีเช่นกัน สำหรับรถโดยสารและรถขนาดเล็กจำนวนรถที่จดทะเบียนเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และบางปีมีการจดทะเบียนลดลงเล็กน้อย (ตารางที่ ค31)

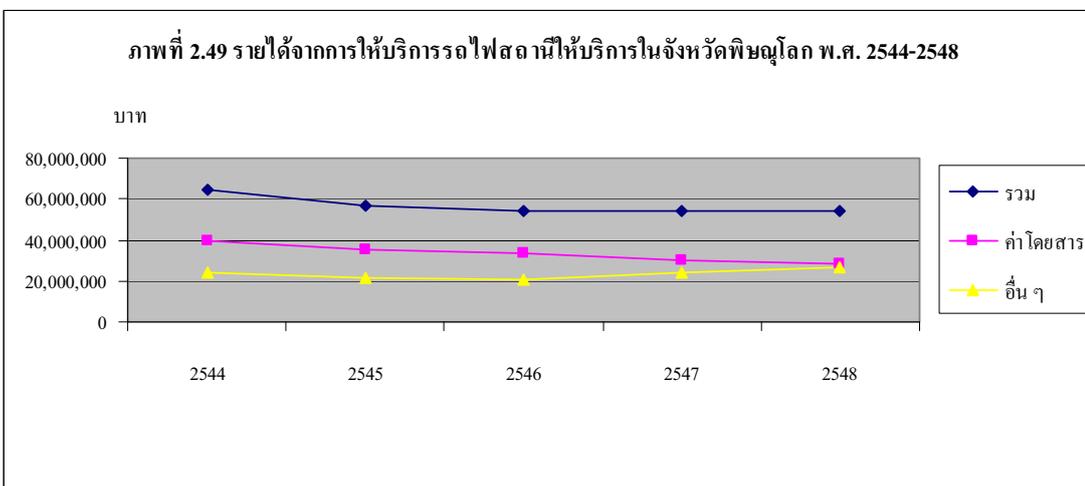
การโดยสารนอกจากรถยนต์แล้วจังหวัดพิษณุโลกยังมีรถไฟให้บริการแก่ประชาชนใน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองพิษณุโลก อำเภอบางกระทุ่ม และอำเภอพรหมพิราม จากสถิติขนส่งจังหวัดพิษณุโลก พบว่า จำนวนผู้ใช้บริการรถไฟลดลงจากปี 2544 จำนวน 1,127,703 คน เหลือเพียง 741,556 คน ในปี 2548 ลดลงร้อยละ 34.24 ซึ่งลดลงมากในกลุ่มผู้โดยสารใช้บริการชั้น 1 (ภาพที่ 2.48) การลดลงของผู้ใช้บริการส่งผลให้รายได้ทั้งหมดจากการใช้บริการลดลงไปด้วย แต่ลดลงอย่างมากในรายได้จากค่าโดยสาร ส่วนรายได้อื่นๆ กลับมีรายได้เพิ่มขึ้นแต่ไม่สูงเท่ากับรายได้จากค่าโดยสารที่ลดลง (ภาพที่ 2.49 และตารางที่ ค32) ซึ่งรายได้อื่นๆ ส่วนหนึ่งมาจากการให้บริการขนส่งบรรทุกสินค้า ซึ่งปริมาณการให้บริการลดลงทุกปี จากปี 2544-2548 ลดลงร้อยละ 21.6 (ภาพที่ 2.50) แต่รายได้จากการให้บริการบรรทุกสินค้าลดลงมากในช่วงปี 2544-2545 แต่ในปี 2546-2548 แม้ปริมาณการให้บริการจะลดลง แต่รายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี แต่ไม่มากพอที่จะชดเชยกับรายได้จากการใช้บริการโดยสารของประชาชนที่ลดลง จึงทำให้รายได้รวมทั้งหมดลดลง (ภาพที่ 2.51 และตารางที่ ค33)

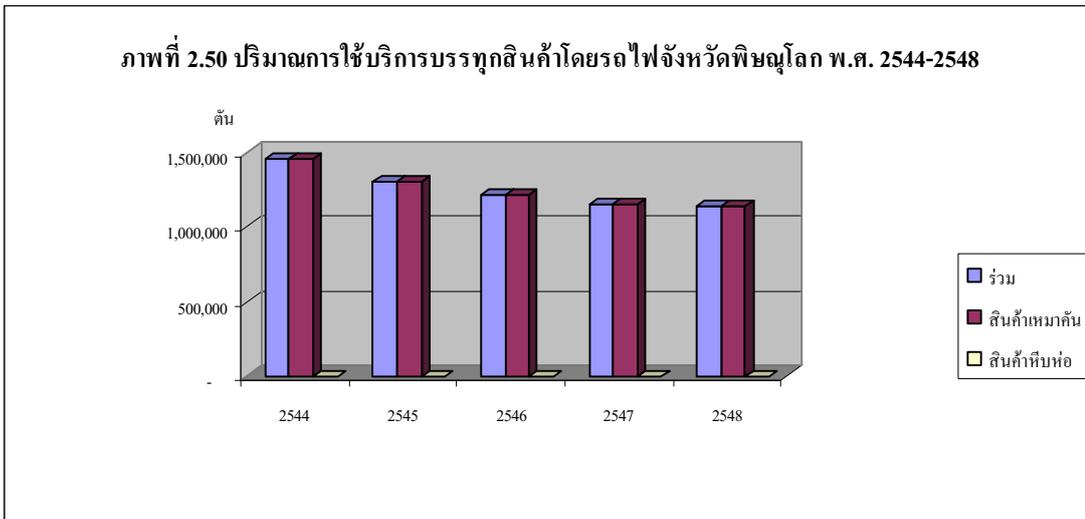
ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

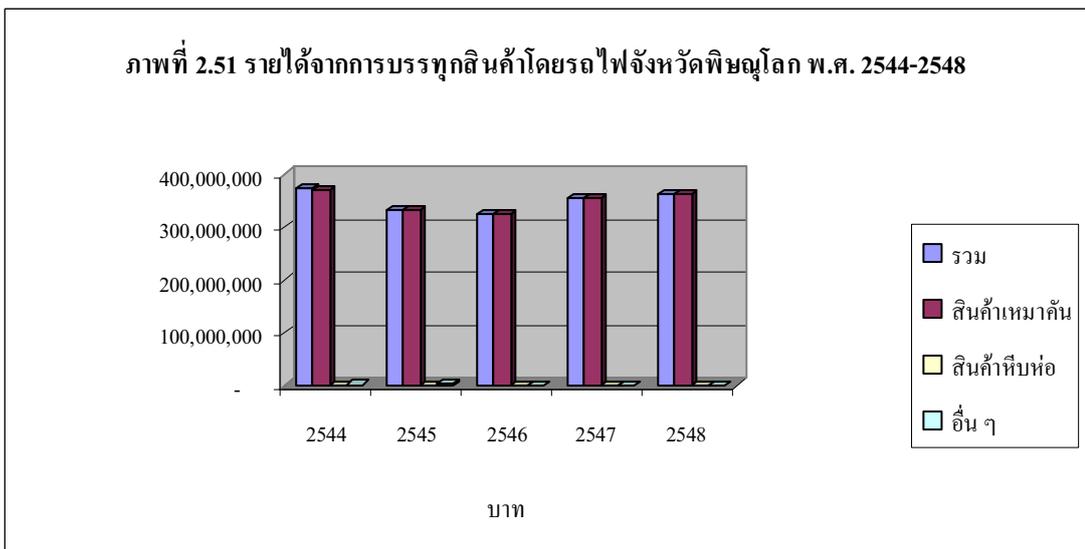
ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

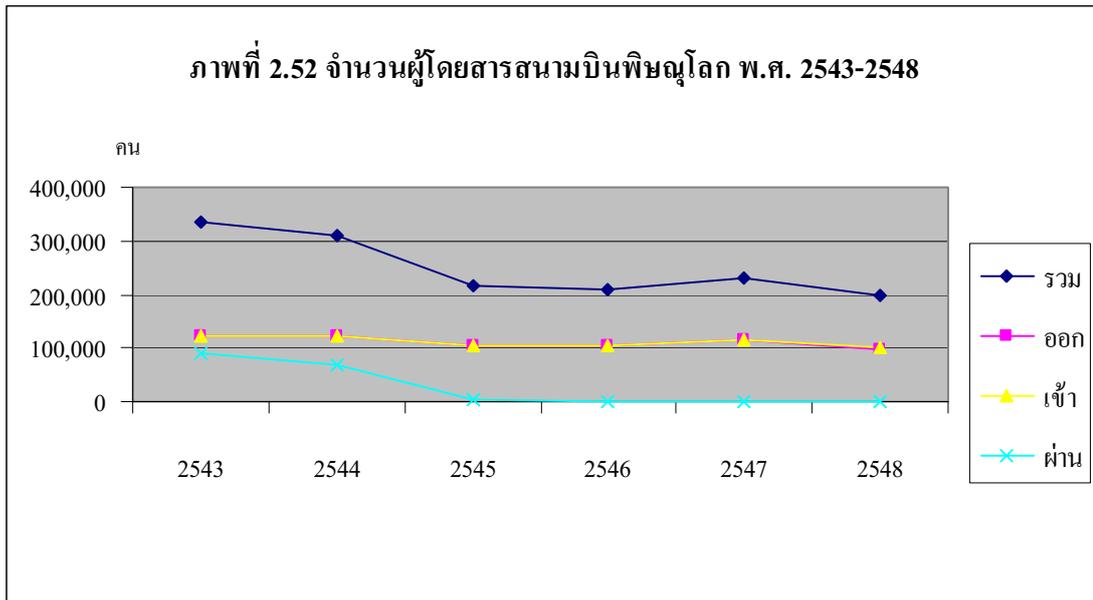

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

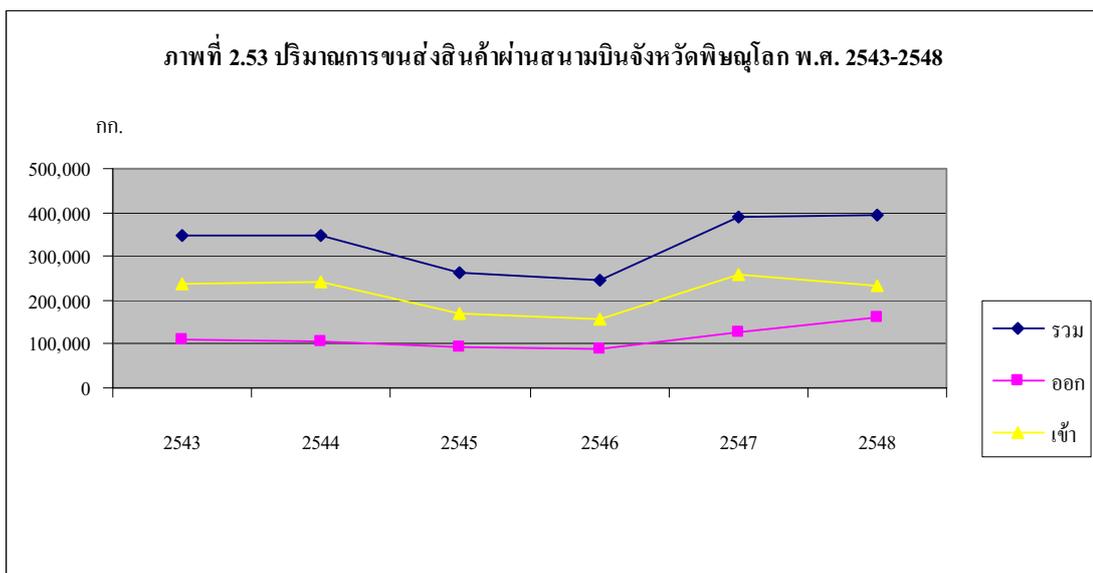

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

การขนส่งทางอากาศ ในปี 2543 ที่ยวบินให้บริการจำนวน 4,628 ที่ยวบินต่อปี เมื่อมีการปรับปรุงสนามบินและการให้บริการทำให้ พ.ศ. 2544-2548 มีที่ยวบินให้บริการมากกว่า 15,000 ที่ยวบินต่อปี แต่จำนวนผู้โดยสารที่ใช้บริการลดลงทุกปี โดยเฉพาะผู้โดยสารที่เดินทางผ่านสนามบินพิษณุโลก (ภาพที่ 2.52) และปริมาณการขนส่งสินค้าทางอากาศช่วงปี 2543-2546 พบว่า มีปริมาณลดลง ก่อนมีการใช้บริการเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี 2547-2548 (ภาพที่ 2.53 และตารางที่ ก34) ในช่วงเวลาเดียวกันนี้มีการเปิดให้บริการขนส่งการขนถ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ผู้ใช้บริการมีจำนวนน้อย

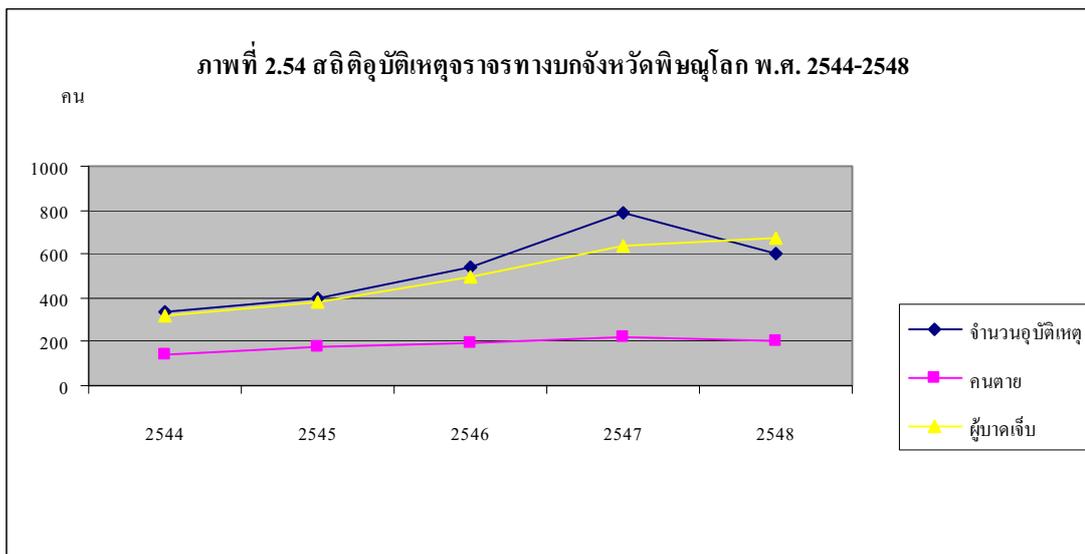

ที่มา: กรมการขนส่งทางอากาศ กระทรวงคมนาคม อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

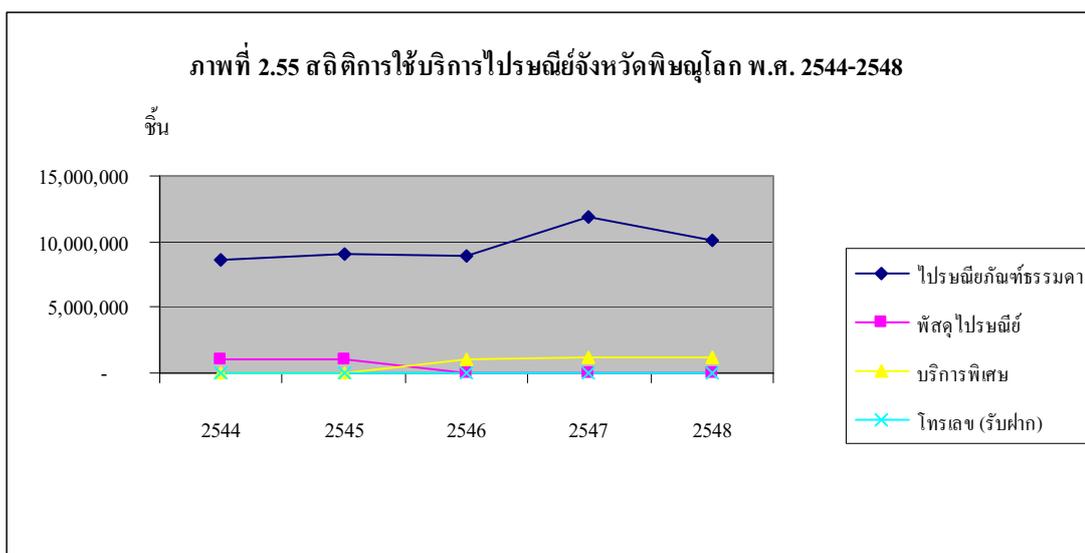
ที่มา: กรมการขนส่งทางอากาศ กระทรวงคมนาคม อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ในด้านการจราจรขนส่งทางบกจังหวัดพิษณุโลก เกิดอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนหนึ่งมาจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมเติบโตอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและซื่อรถใช้เพื่อความสะดวกรสบาย จากสถิติจำนวนรถที่เพิ่มขึ้นอาจกล่าวได้ว่ามีส่วนส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นตามมา โดยปี 2547 อุบัติเหตุเกิดขึ้นมากกว่าทุกปีที่ผ่านมา จำนวน 792 ครั้ง คนตาย 225 คน บาดเจ็บ 638 คน ทรัพย์สินเสียหาย 11,398,950 บาท ปี 2548 จำนวนอุบัติเหตุลดลงเมื่อเทียบกับปี 2547 กลับพบว่า ผู้บาดเจ็บเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.64 (ภาพที่ 2.54 และตารางที่ ค35)

ที่มา : กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

เทคโนโลยีและการสื่อสาร โทรศัพท์เป็นเทคโนโลยีที่สื่อสารที่รวดเร็วชนิดหนึ่งในยุคปัจจุบันและมีผู้ใช้งานจำนวนมาก จากรายงานผลการสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) พบว่า การใช้โทรศัพท์ครัวเรือนปี 2543 จำนวน 52,092 หมายเลข เพิ่มขึ้นเป็น 70,459 หมายเลข ในปี 2548 โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.26 ซึ่งบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ให้บริการเลขหมายมากที่สุด ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นบ้านพัก รองลงมาเป็นกลุ่มธุรกิจ ราชการ และโทรศัพท์สาธารณะ (ตารางที่ ค36) นอกจากนี้ไปรษณีย์เป็นการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความนิยมในอดีต แต่ปัจจุบันได้รับความนิยมลดลง โดยเฉพาะพัสดุไปรษณีย์ การใช้บริการพิเศษกลับเพิ่มขึ้นทุกปี และไปรษณีย์ธรรมดาให้บริการมากที่สุดในปี 2547 ส่วนปีอื่นๆ จำนวนการให้บริการไม่แตกต่างกันมากนัก (ภาพที่ 2.55 และตารางที่ ค37)

หมายเหตุ : ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์อนุญาต

ที่มา : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

2.4 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดขอนแก่น

2.4.1 สภาพภูมิประเทศจังหวัดขอนแก่น¹

จังหวัดขอนแก่นตั้งอยู่ บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากกรุงเทพฯ 449 กม. อยู่ระหว่างเส้นรุ้ง ที่ 15-17 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101-103 องศาตะวันออกมีพื้นที่ 10,885.99 ตารางกิโลเมตร หรือ 6.8 ล้านไร่ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง มีพื้นที่สูงต่ำสลับเป็นลูกคลื่น ทางทิศตะวันตกสูงมากเพราะมีแนวเขาภูกระดึงและเพชรบูรณ์ สำหรับ ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันออกเฉียงใต้ มีลักษณะสูงต่ำ มีที่ราบลุ่มแถบลุ่มน้ำชี ในเขตพื้นที่อำเภอพระยืนอำเภอชนบท บ้านฝ้าย มัญจาคีรี แวงน้อย แวงใหญ่ เมือง และที่ราบลุ่มน้ำพอง ในเขตพื้นที่อำเภอน้ำพอง อำเภออุบลรัตน์ และ เมือง พื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางโดยเฉลี่ย 100 -200 เมตร และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง รวม 9 จังหวัดดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย และจังหวัดหนองบัวลำภู
- ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดเพชรบูรณ์

สถานการณ์ของที่ดินจังหวัดขอนแก่น

- ที่ดินมีโฉนดที่ดิน จำนวน 958,722 แปลง เนื้อที่ 3,205,112 ไร่ 3 งาน
- ที่ดินมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (นส.3,นส.3ก) จำนวน 267,459 แปลง เนื้อที่ 1,404,758 ไร่
- ที่ดินที่ยังไม่มีโฉนดที่ดิน จำนวน 140,233 แปลง

สถิติราคาที่ดิน 10 อันดับ ที่มีราคาสูงสุดและต่ำสุด อันดับสูงสุดคือ ที่ดินถนนศรีจันทร์ ตั้งแต่หัวมุม ถ.หน้าเมือง ถึง โรงแรมโมยะ ราคาประเมิน 200,000 บาท / ตารางวา สำหรับราคาประเมินต่ำสุด ที่ บ้านหนองเจียด อ.ชุมแพ ราคา 37.50 บาท / ตารางวา

• ทรัพยากรธรรมชาติ

1) ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดขอนแก่นมีพื้นที่ทั้งหมด 10,885.99 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 6.8 ล้านไร่ เป็น พื้นที่ป่าไม้ประมาณ 1,306.3 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 803,754.33 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 12.26 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด แบ่งตามประเภทพื้นที่ ดังนี้

1. พื้นที่ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์ เนื้อที่ 172,260.25 ไร่
2. พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เนื้อที่ 131,444 ไร่
3. พื้นที่อุทยานแห่งชาติ เนื้อที่ 500,050 ไร่

2) ทรัพยากรดิน การใช้พื้นที่ดินทางการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 57.35 สภาพปัญหาของทรัพยากรดินแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

¹ http://www.khonkaenpoc.com/khonkaen/general_index.php

1. ปัญหาเกิดจากลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่ คือ สภาพเป็นดินทราย ดินชั้นขาด อินทรีย์วัตถุ และมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.8 ของพื้นที่ ดินเค็มคิดเป็นร้อยละ 8.03 โดยพื้นที่ที่มีผลกระทบมากอยู่ในพื้นที่ อำเภอพระยืน อำเภอบ้านฝาง อำเภอเมือง และอำเภอบ้านไผ่ นอกจากนี้ พบว่า มีพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดการแพร่กระจายของดินเค็ม คิดเป็นร้อยละ 19.87 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

2. ปัญหาการชะล้างสูญเสียหน้าดิน เนื่องจากโครงสร้างดินทรายขาดการอนุรักษ์ดินอย่างถูกวิธี การปลูกพืชไม่เหมาะสมกับพื้นที่ขาดพืชคลุมดิน และป่าไม้ถูกทำลาย มีพื้นที่คิดเป็นร้อยละ 29.68 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

3. ปัญหาที่ใช้ดินผิดประเภทหรือมีการใช้พื้นที่ดินไม่เหมาะสมกับสมรรถนะ ของดิน คิดเป็นร้อยละ 7.60 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด

3) ทรัพยากรน้ำ จังหวัดขอนแก่นอยู่เขต 6 ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำเซิน ลุ่มน้ำพอง ลุ่มน้ำชี ลุ่มน้ำห้วยแอก ลุ่มน้ำลำพังชู มีน้ำท่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 2,052 ลูกบาศก์เมตร ใช้น้ำเพื่อชลประทานร้อยละ 92.22 ใช้เพื่ออุตสาหกรรมร้อยละ 2.45 ใช้ผลิตประปา ร้อยละ 2.32 สภาพปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ มี 3 กลุ่ม คือ

1. ปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
2. ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝน
3. ปัญหาน้ำเน่าเสีย เกิดจากน้ำทิ้งชุมชน ฟาร์มปศุสัตว์ และโรงงานอุตสาหกรรม

พื้นที่ชุ่มน้ำจังหวัดขอนแก่นมีพื้นที่ชุ่มน้ำอยู่นอกเขตอนุรักษ์ ที่มีความสำคัญระดับชาติ 2 แห่ง คือ

1) แก่งละว้า ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกสำราญ อำเภอบ้านไผ่ มีพื้นที่ 11.2 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 7,000 ไร่ เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพมาก

2) ห้วยเสือเต้น ตั้งอยู่ที่ตำบลน้ำพอง ตำบลสะอาด อำเภอน้ำพอง มีเนื้อที่ 10.4 ตารางกิโลเมตร ห้วยเสือเต้นเป็นลำห้วยที่เกิดจากภูพานคำ ส่วนที่เรียกว่าภูวัด ไหลลงสู่ลำน้ำของบริเวณบ้าน ห้วยเสือเต้น นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับท้องถิ่นอย่างเป็นจำนวนมาก เช่น หนองละเล็งเค็ง บึงกุดเค้า หนองกองแก้ว บึงละเล็งห้วย เป็นต้น

3) ทรัพยากรแร่ธาตุและก๊าซ ที่สำคัญคือ

1. แร่หินปูน เพื่อก่อสร้าง ในพื้นที่อำเภอภูผาม่าน สีชมพู และชุมแพ จำนวน 7 ราย พื้นที่ 660 ไร่ ปริมาณสำรองจำนวน 61.43 ล้านตัน
2. พื้นที่อุตสาหกรรม บริเวณลำน้ำพองในพื้นที่อำเภอสีชมพู และกิ่งอำเภอหนองนาคำ จำนวน 2 ราย พื้นที่ 3 ไร่
3. ก๊าซธรรมชาติที่อำเภอน้ำพอง และชนบทซึ่งมีปริมาณสำรองประมาณ 1.5 ล้าน ล้าน ลูกบาศก์ฟุต

• คุณภาพสิ่งแวดล้อม

1) ขยะมูลฝอย จังหวัดขอนแก่น มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 813 ตัน / วัน หรือประมาณ 300,000 ตัน/ปี เกิดจากชุมชนระดับเทศบาลประมาณ 265 ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ 32.6 เกิดจาก เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลประมาณ 5-48 ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ 67.4 ชุมชนที่มีการสร้างระบบกำจัดขยะฝังกลบแบบถูกหลักสุขาภิบาล มีจำนวน 7 แห่ง ได้แก่ ศูนย์กำจัดเทศบาลนครขอนแก่น เทศบาลเมืองเมืองพล เทศบาลตำบลบ้านไผ่ เทศบาลตำบลชุมแพ เทศบาลตำบลหนองโก เทศบาลตำบลท่าพระ เทศบาลตำบลน้ำพอง ร่วมกับเทศบาลตำบลเขาสวนกวาง และองค์การบริหารส่วนตำบลคำม่วง ซึ่งทั้งหมดสามารถกำจัดขยะได้ประมาณ 276 ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ 34 ของปริมาณขยะทั้งหมดที่เกิดขึ้นส่วนที่เหลือ 537 ตัน/วัน หรือคิดเป็นร้อยละ 66 กำจัดแบบเทกองและเผา ซึ่งไม่ถูกหลักสุขาภิบาล

2) มลพิษทางน้ำ ปัจจุบันคุณภาพน้ำในลำน้ำและแหล่งน้ำต่าง ๆ ของจังหวัดขอนแก่น มีสภาพเสื่อมโทรมเนื่องจากการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ได้จากน้ำเสียจากชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ และเกษตรกรรม ซึ่งแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวส่วนใหญ่ยังขาดการจัดการน้ำเสียให้ได้คุณภาพก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ สำหรับการแก้ไขน้ำเสียชุมชนมีเพียงเทศบาลนครขอนแก่นแห่งเดียว มีการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ซึ่งเปิดดำเนินการใช้แล้ว และอยู่ระหว่างการเตรียม 3 พื้นที่ คือ ดำเนินการออกแบบก่อสร้างแล้ว 2 พื้นที่ คือ เทศบาลเมืองเมืองพล เทศบาลตำบลบ้านไผ่ อยู่ระหว่างดำเนินการศึกษาออกแบบ 1 พื้นที่คือ เทศบาลตำบลชนบท และได้ศึกษาความเหมาะสม และออกแบบเบื้องต้น 1 พื้นที่คือ เทศบาลตำบลชุมแพ

3) มลพิษทางอากาศและเสียง มลพิษทางอากาศและเสียงในจังหวัดขอนแก่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนยานพาหนะ และโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงมักจะมีสาเหตุจากโรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะพื้นที่อำเภอเมือง ซึ่งก็มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ เช่น โรงงานน้ำตาล และโรงงานผลิตเยื่อกระดาษ และโรงโม่หินในเขตพื้นที่อำเภอภูผาม่าน จึงมักมีการ ร้องเรียนจากชุมชนที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงแหล่งดังกล่าว

2.4.2 สภาพภูมิอากาศ

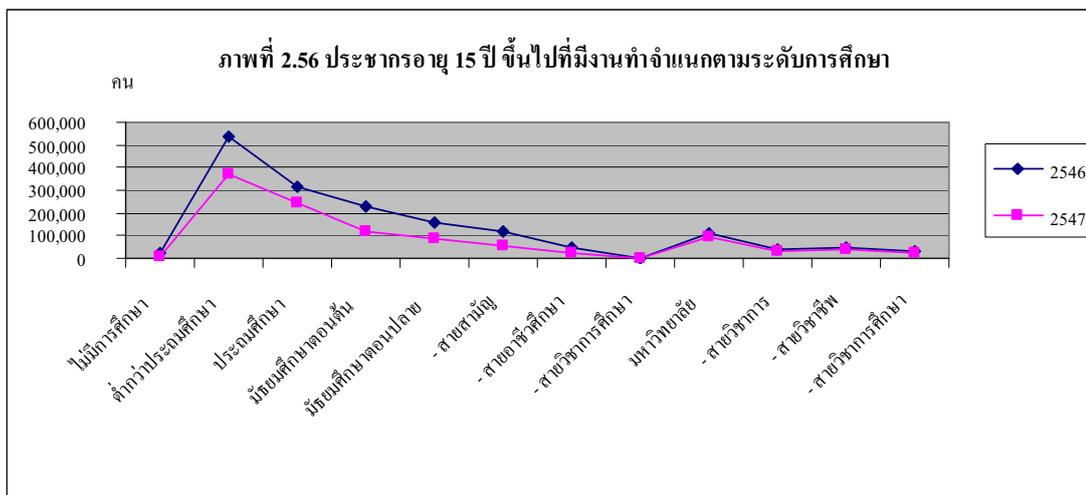
อุณหภูมิต่ำสุดสูงสุดโดยเฉลี่ยในปี 2547 คือ 18.52 องศาเซลเซียส และ 36.51 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ปริมาณน้ำฝนตลอดปี 2,607.00 มม. จำนวนวันฝนตก 188 วัน อุณหภูมิต่ำสุด สูงสุดในรอบ 3 ปี (2545-2547) โดยเฉลี่ยต่ำสุด 18.87 องศาเซลเซียส สูงสุด 36.18 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนในรอบ 5 ปี (พ.ศ.2542-2546) ฝนตกโดยเฉลี่ย 2775.03 มิลลิเมตร/ปี (สถานีตรวจอากาศจังหวัดขอนแก่น อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550)

2.4.3 สังคมและประชากร

ประชากรจังหวัดขอนแก่นปี 2545-2547 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก โดยเฉลี่ยปีละประมาณ 1,750,000 คน โดยส่วนใหญ่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลร้อยละ 80 และในเขตเทศบาลร้อยละ 20 ความหนาแน่นประชากรของจังหวัดเฉลี่ย 162 คนต่อตารางกิโลเมตร ในเขตเทศบาลหนาแน่นประมาณ 1,421 คนต่อตาราง

กิโลเมตร และนอกเขตเทศบาลหนาแน่น 132 คนต่อตารางกิโลเมตร อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากรเฉลี่ย 2.40 (ตารางที่ จ2)

ประชากรจังหวัดมุกดาหารปี 2546 จำนวน 1,844,516 คน เป็นชายร้อยละ 50.23 และหญิงร้อยละ 49.77 พิจารณาแยกตามอายุของแรงงานปรากฏว่าเป็นแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไปจำนวน 1,378,461 คน คิดเป็นร้อยละ 74.73 ของแรงงานทั้งหมดและอายุต่ำกว่า 15 ปี 25.27 โดยในกลุ่มของแรงงานที่อายุ 15 ปี อยู่ในกลุ่มกำลังแรงงานร้อยละ 70.19 ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน (แม่บ้าน เรียนหนังสือและอื่นๆ) ร้อยละ 29.81 (ตารางที่ จ3) ในปี 2547 พบว่า แรงงานที่อายุมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป ลดลงจากปี 2546 ร้อยละ 33.93 (ภาพที่ 2.56) ซึ่งแรงงานส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา รองลงมาเป็นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับมหาวิทยาลัย ตามลำดับ (ตารางที่ จ4) อย่างไรก็ตามแรงงานกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมภาคเกษตรมากที่สุด รองลงมาเป็นสาขาการขนส่ง-ขายปลีก และการผลิต ตามลำดับ (ตารางที่ จ5)

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนของจังหวัดขอนแก่น ปี 2545 เทียบกับปี 2541 เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.29 ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวประเทศไทยเกิดวิกฤตเศรษฐกิจจึงส่งผลกระทบต่อรายได้ของทุกครัวเรือน แต่ปี 2547 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.38 จากปี 2545 แหล่งที่มาของรายได้ที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ รายได้จากทรัพย์สิน (ร้อยละ 192.57) กำไรสุทธิจากธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร (ร้อยละ 17.49) รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน (ร้อยละ 36.29) รายรับที่เป็นตัวเงินอื่น ๆ (ร้อยละ 28.28) ค่าแรงและเงินเดือน (ร้อยละ 28.82) (ตารางที่ จ6) สำหรับรายจ่ายปี 2545 ลดลงจากปี 2541 ร้อยละ 11.20 แต่ปี 2547 กลับเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.54 จากปี 2545 หมวดค่าใช้จ่ายอาหารและเครื่องดื่มมีค่าใช้จ่ายสูงสุดประมาณร้อยละ 33 รองลงมาเป็นที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 15) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร (ร้อยละ 14) ค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดเป็นหมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ค่ารักษาพยาบาลและรายจ่ายส่วนบุคคลมีสัดส่วนเท่ากันร้อยละ 4 (ตารางที่ จ7)

สถิติคดีที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นในปี 2546 เทียบกับปี 2547 เพิ่มขึ้นในทุกคดี ได้แก่ คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ (ร้อยละ 88.21) คดีชีวิต ร่างกายและเพศ (ร้อยละ 82.77) คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (ร้อยละ 167.22)

คดีที่น่าสนใจ (ร้อยละ 192.53) คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (ร้อยละ 118.68) สถิติคดีที่เพิ่มขึ้นทำให้สถิติการจับกุมเพิ่มขึ้นไปด้วยทุกคดี (ตารางที่ จ8)

2.4.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

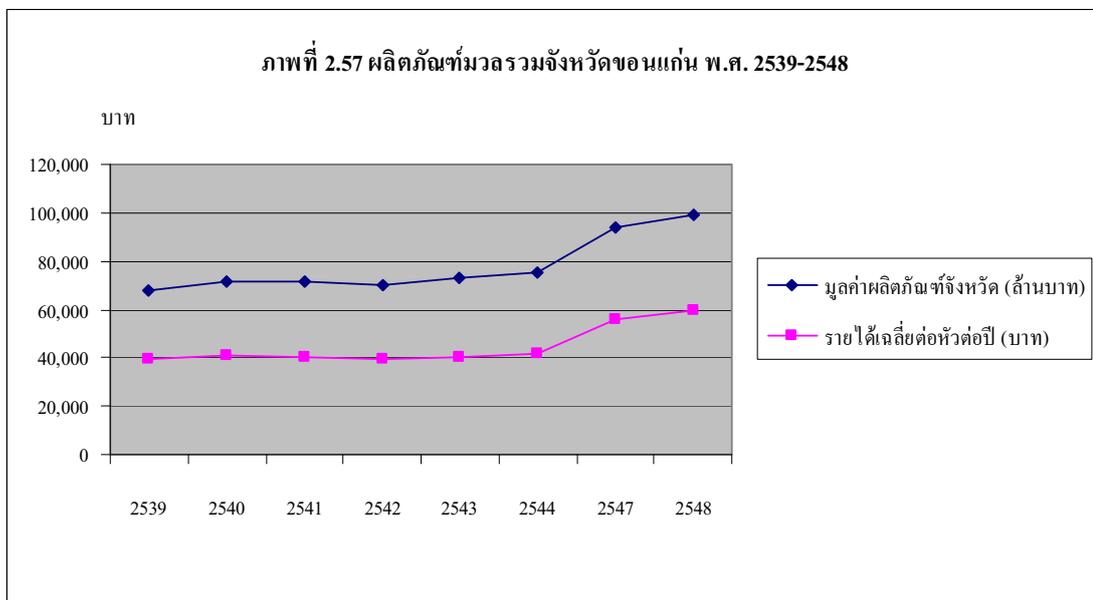
2.4.4.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจโดยรวม

นายสุระพล ทวีแสงสกุลไทย (ผู้จัดการออนไลน์, 2549) ประธานหอการค้าขอนแก่น เศรษฐกิจจังหวัดขอนแก่นปี 2549 เทียบกับปี 2548 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลงร้อยละ 15 เนื่องจากปัญหาวิกฤตน้ำมัน การระบาคใช้หัวคอก และปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมือง กระทบผลประกอบการในทุกธุรกิจชะลอตัว ทำให้ยอดขายรถยนต์และรถบรรทุกในจังหวัดขอนแก่นลดลง 30% การขยายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ลดลงมากกว่า 50% ยอดจำหน่ายจักรยานยนต์ลดลงร้อยละ 10 พร้อมกันนี้นายวิฑูรย์ กมลนฤเมธ รองประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น (ผู้จัดการออนไลน์, 2549) จัดจังหวัดขอนแก่นขาดแคลนแรงงานเข้าขั้นวิกฤติปี 2549 มีแรงงานทั้งสิ้นประมาณ 1,650,000 คน ในจำนวนนี้เป็นประชากรวัยแรงงาน 848,743 คน โดยประมาณ และจากรายงานสถิติตัวเลขคนว่างงาน ในจังหวัดขอนแก่น แต่ละปีมีผู้ว่างงานมากถึง 20,000-30,000 คน โดยอุตสาหกรรมที่ขาดแคลนแรงงานมากที่สุดได้แก่ โรงงานแหวน อุตสาหกรรมขนส่ง-ค้าปลีก แรงงานก่อสร้างในหมวดธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ งานบริการในธุรกิจโรงแรม-ร้านอาหาร โดยวุฒิการศึกษาที่มีความต้องการมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษา-ปวช-ปวส. รองลงไป คือ ระดับปริญญาตรี ซึ่งการขาดแคลนแรงงานเป็นที่มาของการจ้างแรงงานต่างด้าว รัฐบาลหวังจะนำเข้ามาเพื่อแก้ปัญหาแรงงานภายในขาดแคลนแต่พอเอาเข้าจริง แรงงานต่างด้าวที่ขึ้นทะเบียนกลับมีน้อยกว่าความต้องการเสียอีก ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่ใช้แรงงานจำนวนมากๆ ต้องคืนทางออกให้ตัวเอง ด้วยการย้ายฐานการผลิตไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านแทน เช่น พม่า เวียดนาม ฯลฯ

ในปี 2550 ไตรมาสแรก ธนาคารแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ผู้จัดการรายสัปดาห์, 2549) การอุปโภคและบริโภคภาคเอกชนชะลอตัวลง เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว สถาบันการเงินค่อนข้างเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ มียอดการจดทะเบียนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล 9,549 คัน รถจักรยานยนต์ 95,459 คัน ลดลงร้อยละ 2.8 และร้อยละ 19.4 ส่วนการจดทะเบียนรถบรรทุกส่วนบุคคล 17,966 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เนื่องจากเป็นรถที่ได้รับความนิยมใช้ในต่างจังหวัด ขณะที่ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บได้ 1,895.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.9 ด้านการลงทุนภาคเอกชน ไตรมาสแรกปี 50 ชะลอตัว เนื่องจากนักลงทุนยังรอดูสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศ รวมถึงค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง โดยทุนจดทะเบียนนิติบุคคลตั้งใหม่ 1,722.1 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 3.8 ส่วนใหญ่เป็นการลดลงของธุรกิจประเภทก่อสร้างและธุรกิจค้าส่ง-ค้าปลีก พื้นที่ขอรับอนุญาตก่อสร้าง 433,201 ตารางเมตร ลดลงถึงร้อยละ 41.5 อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการลงทุนในระยะต่อไปของภาคอุตสาหกรรมยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน มีเงินลงทุนสูงถึง 6,006.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเกือบ 1 เท่าตัว ส่วนใหญ่เป็นโครงการลงทุนขนาดใหญ่ เช่น โครงการผลิตเอทานอล โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากชีวมวล และโรงสีข้าวคุณภาพดี ส่วนภาคการคลังช่วงไตรมาสแรกที่ผ่านมาภาครัฐจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น โดยจัดเก็บได้ 8,902.4 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.1 จากการจัดเก็บภาษีสรรพากรและภาษีสรรพสามิตเพิ่มขึ้น โดยภาษีสรรพากร 5,397.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.7 ส่วนใหญ่เป็นการ

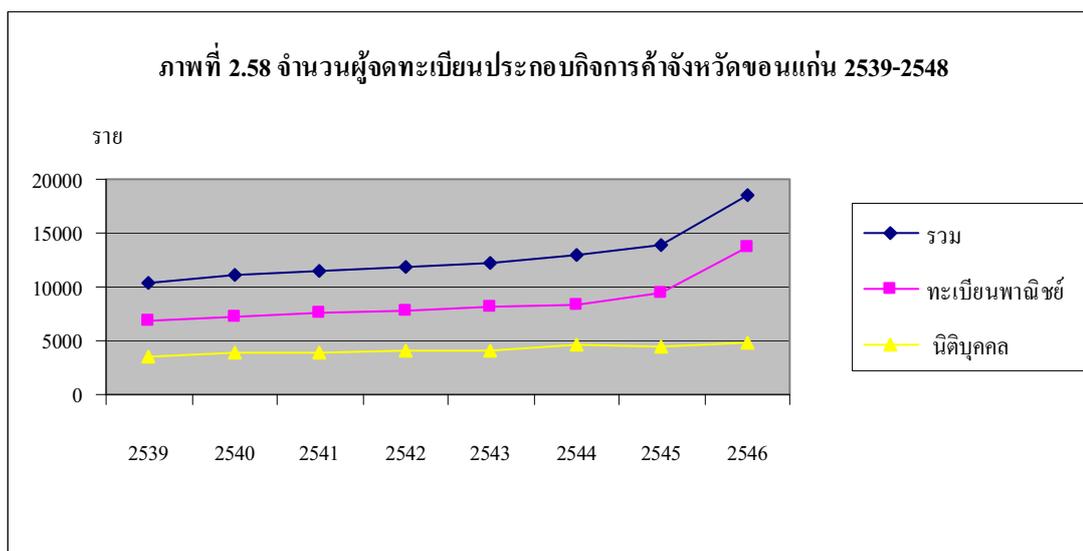
จัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนภาษีสรรพสามิตจัดเก็บได้ 3,480.1 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 แต่อากรขาเข้าจากด่านศุลกากรในภาครวม 25.3 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 10.9

สำนักงานจังหวัดขอนแก่น (2550) โครงสร้างการผลิตที่สำคัญ 4 สาขาหลัก คือ สาขาการบริการ การค้าส่งและค้าปลีก การเกษตร และอุตสาหกรรม ในช่วงปี 2539-2540 เศรษฐกิจจังหวัดขอนแก่นขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.60 แต่ปี 2541-2542 ขยายตัวลดลงร้อยละ 0.58 และ 1.69 ตามลำดับ ปี 2543 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) 72,886 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปีจนถึงปี 2548 เท่ากับ 99,348 ล้านบาท โดยปี 2547 เศรษฐกิจขยายตัวมากที่สุดถึงร้อยละ 24.65 จากปี 2546 การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรายได้เฉลี่ยต่อหัวด้วย ช่วงที่เศรษฐกิจถดถอยปี 2541-2542 รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีลดลงร้อยละ 1.34 และ 2.45 ซึ่งลดลงสูงกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ขณะเดียวกันปี 2547 รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีเพิ่มขึ้นจากปี 2546 ร้อยละ 35.23 และสูงกว่าการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ขยายตัวร้อยละ 24.65 (ภาพที่ 2.57 และตารางที่ จ9) การเพิ่มขึ้นของ GPP มีผลมาจาก การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างจริงจัง ปัญหาสาเหตุที่ได้มีการดำเนินการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ปัญหาที่ส่งผลให้ GPP ลดลง คือ ปัญหาสังคม ปัญหาภัยแล้ง การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน ปัจจัยพื้นฐานหรือทุนที่ช่วยให้มีการเติบโตอย่างรวดเร็วมีหลายประการ คือ สภาพที่ตั้งที่ได้เปรียบ คือ เป็นจุดตัดหรือสี่แยกอินโดจีนของเส้นทางขนส่งสายหลัก ระบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ทางรถยนต์ รถไฟ สนามบิน เป็นศูนย์กลางการศึกษา วิจัยและค้นคว้า มีศูนย์บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่เป็นศูนย์กลางของอินโดจีน มีศูนย์ราชการสถาบันการเงินและธุรกิจระดับภาค เป็นที่ตั้งของสถานกงสุลต่างประเทศ และสำนักงานหนังสือเดินทาง เป็นศูนย์กลางการประชุมและการท่องเที่ยว โรงแรมระดับ 5 ดาว

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

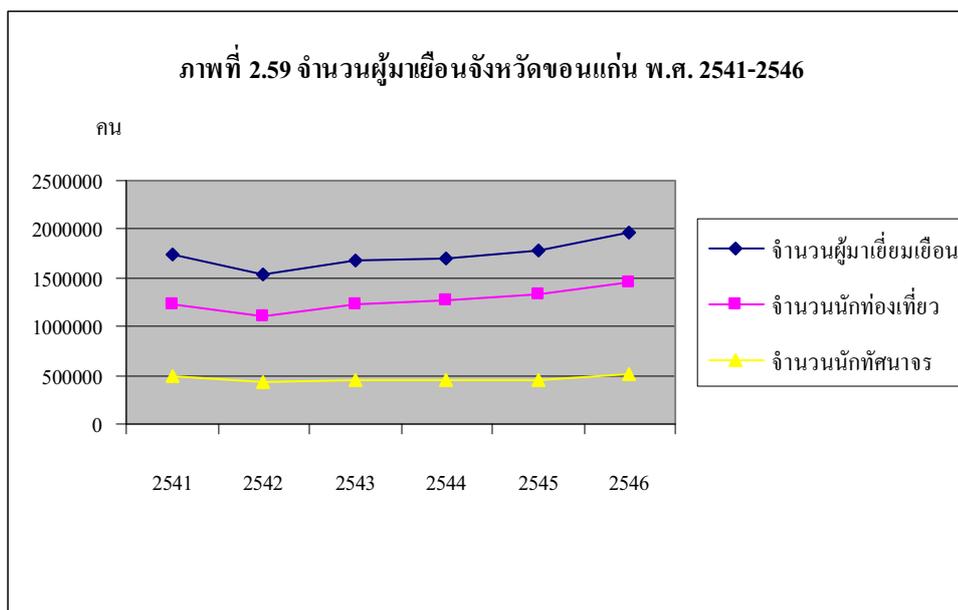
ด้านการขยายตัวของผู้ประกอบการจากจำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน ตั้งแต่ปี 2539-2546 จำนวนผู้จดทะเบียนเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งในรูปของการจดทะเบียนพาณิชย์และนิติบุคคล จากปี 2539 จดทะเบียนทั้งสิ้น 10,397 ราย ทะเบียนพาณิชย์ร้อยละ 66.18 และนิติบุคคลร้อยละ 33.84 จำนวนผู้จดทะเบียนในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 18,506 ราย เป็นทะเบียนพาณิชย์ร้อยละ 74.33 และนิติบุคคลร้อยละ 25.67 อย่างไรก็ตามในกลุ่มของนิติบุคคลผู้ประกอบการนิยมจดทะเบียนนามของห้างหุ้นส่วนจำกัดมากที่สุด รองลงมาเป็นบริษัทจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล(ภาพที่ 2.58 และตารางที่ 10)

ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด ขอนแก่น อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

2.4.4.4 บริการและการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวจากสถิติสำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดขอนแก่น พบว่า โรงแรมที่ให้บริการระหว่างปี 2541-2546 มีให้บริการเพียงพอช่วงเวลาดังกล่าวมีโรงแรมเปิดให้บริการใหม่เพิ่มขึ้นเพียง 1 แห่ง จาก 26 แห่งในปี 2541 และเพิ่มขึ้นเป็น 27 แห่งในปี 2543 และให้บริการจำนวนเท่าเดิมจนถึงปัจจุบัน และห้องพักที่ให้บริการประมาณ 2,900 ห้อง จำนวนผู้มาเยือนปี 2541-2542 ขยายตัวลดลงร้อยละ 11.38 เป็นผลสืบเนื่องมาจากวิกฤติเศรษฐกิจ ปี 2543-2546 มีผู้มาเยือนเพิ่มขึ้นทุกปี แม้ว่าบางปีจะขยายตัวในอัตราที่ลดลงก็ตาม ผู้มาเยือนส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวมากกว่านักท่องเที่ยวและเป็นชาวไทยมากกว่าต่างชาติ (ภาพที่ 2.59 และตารางที่ 11)

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดขอนแก่น อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

2.4.4.6 สถาบันการเงิน

ธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดขอนแก่นเปิดสาขาให้บริการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2536 จำนวน 49 สาขา เพิ่มขึ้นเป็น 67 สาขา ในปี 2540 ซึ่งในปีเดียวกันนี้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศทำให้ธนาคารพาณิชย์ปิดธนาคารสาขาให้บริการลงในปี 2541 เหลือเพียง 58 สาขา และกลับมาเปิดสาขาที่ปิดลงไปทั้งหมดอีกครั้งในปี 2542 จากนั้นปี 2543-2547 การเปิดหรือปิดสาขาให้บริการเป็นไปตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศ อย่างไรก็ตามแม้จะเพิ่มหรือลดสาขาให้บริการก็ไม่ได้กระทบต่อยอดการฝากเงินที่เพิ่มขึ้นทุกปีตั้งแต่ปี 2539 ยอดเงินฝากจำนวน 44,164.0 ล้านบาท จนถึงปี 2541 เงินฝากจำนวน 33,863.1 ล้านบาท แต่ปี 2542 ยอดเงินฝากลดลงจากปี 2541 ร้อยละ 1.53 ส่วนปี 2543-2548 ยอดเงินฝากแต่ละปีขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในด้านการปล่อยกู้ พบว่า ก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปีอัตราการขยายตัวของการปล่อยกู้ลดลงทุกปีจากปี 2537 ปล่อยกู้ร้อยละ 32.19 และลดลงทุกปีจนถึงปี 2540 ปล่อยกู้ขยายตัวเพียงร้อยละ 3.85 ช่วงวิกฤตเศรษฐกิจยอดการปล่อยกู้ขยายตัวคิดลบตั้งแต่ปี 2541-2544 และติดลบมากที่สุดในปี 2543 สูงถึงร้อยละ 20.91 ส่วนปี 2545-2547 การปล่อยกู้เพิ่มขึ้นปรับตัวเป็นบวกจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าบางปีจะขยายตัวไม่มากก็ตาม (ตารางที่ จ12)

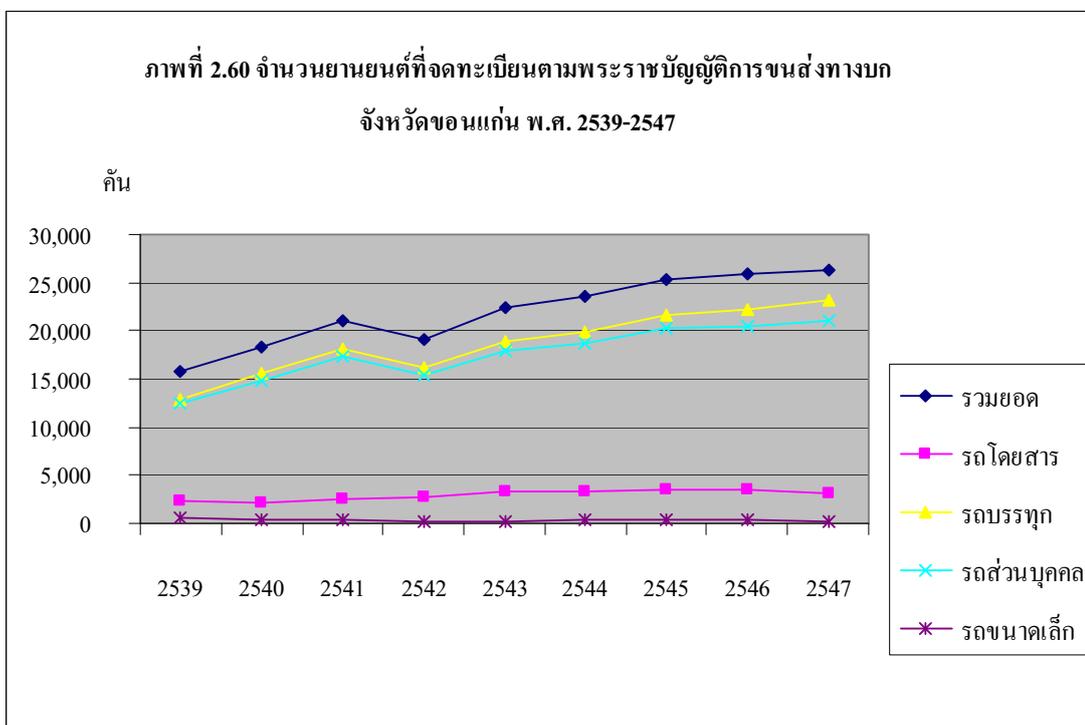
ธนาคารออมสินเปิดให้บริการทั้งหมด 13 แห่ง กระจายอยู่ในทุกอำเภอของจังหวัดขอนแก่น ในปี 2546 ยอดเงินฝากประเภทเพื่อเรียกจำนวน 2,596.42 ล้านบาท และประเภทประจำ 48.05 ล้านบาท ในปี 2547 จำนวนเงินฝากเพื่อเรียกเพิ่มขึ้นเป็น 11,709.21 ล้านบาท และฝากประจำ 151.79 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นจากปี 2546 ร้อยละ 3.51 และ 2.16 ตามลำดับ (ตารางที่ จ13)

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ปี 2546 ยอดเงินฝากจำนวน 7,491.95 ล้านบาท จากเงินฝากกระแสรายวันร้อยละ 1.16 เงินฝากออมทรัพย์ร้อยละ 7.47 เงินฝากออมทรัพย์พิเศษร้อยละ 16.08 และเงินออมทรัพย์พิเศษร้อยละ 75.29 ซึ่งในปีนี้ธนาคารได้ปล่อยกู้ทั้งสิ้น 78,042.84 ล้านบาท หรือปล่อยกู้มากกว่า 10.42 ของเงินฝากทั้งหมด อย่างไรก็ตามปี 2547 ยอดเงินฝากเพิ่มขึ้นเป็น 8,404.66 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2546 ร้อยละ

12.18 ส่วนใหญ่ยังเป็นเงินฝากจากออมทรัพย์พิเศษ พร้อมกันนี้มีการปล่อยกู้ทั้งหมด 90,711.71 ล้านบาท โดยยอดการปล่อยกู้สูงเป็น 10.79 (ตารางที่ จ14)

2.4.4.7 การขนส่ง เทคโนโลยีและการสื่อสาร

การขนส่งจังหวัดขอนแก่นจากสถิติสำนักงานขนส่งจังหวัดขอนแก่น พบว่า จำนวนยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกตั้งแต่ปี 2539-2547 เพิ่มขึ้นทุกปียกเว้นปี 2542 ลดลงเล็กน้อยตามภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ รถบรรทุกมีสถิติการจดทะเบียนมากที่สุด รองลงมาเป็นรถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสารและรถขนาดเล็กตามลำดับ (ภาพที่ 2.60 และตารางที่ จ15) นอกจากนี้การจำแนกยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พบว่า รถจักรยานยนต์จดทะเบียนมากที่สุด รองลงมาเป็น รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน (ตารางที่ จ16)

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัด ขอนแก่น อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

การโดยสารรถไฟในปี 2546 มีผู้ให้บริการจำนวน 196,263 คน ส่วนใหญ่ใช้บริการรถไฟชั้น 3 รายได้จากการให้บริการตลอดทั้งปีเท่ากับ 31,294,482 โดยร้อยละ 54.22 มาจากค่าโดยสาร และอีกร้อยละ 45.78 เป็นรายได้จากอื่นๆ สถานีขอนแก่นมีผู้มาใช้บริการมากที่สุด ปี 2547 จำนวนผู้ให้บริการเพิ่มขึ้นเป็น 410,409 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 จากปี 2546 มีรายได้จากการให้บริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.60 (ตารางที่ จ17) นอกจากนี้การโดยสารแล้วรถไฟยังให้บริการขนส่งสินค้าอีกด้วย ปี 2546 ขนส่งสินค้า 59,291.50 ตัน ร้อยละ 99.43 เป็นการเช่าเหมาคัน ส่วนที่เหลือเป็นสินค้าหีบห่อ มีรายได้จากการบรรทุกสินค้าเท่ากับ 19,352,264.28 บาท ร้อยละ 96.19 รายได้จากการเช่าเหมาคัน ร้อยละ 2.89 รายได้จากสินค้าหีบห่อ และรายได้อื่นร้อยละ 0.92 ปี 2547

ขนส่งสินค้าจำนวน 126,431.34 ตันและรายได้จากการขนส่งทั้งสิ้น 36,455,559.00 บาท หรือขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 113.24 และรายได้เพิ่มขึ้น 1.88 เท่าตัวจากปี 2546 (ตารางที่ จ18)

เทคโนโลยีและการสื่อสาร จังหวัดขอนแก่นสถิติการบริการโทรศัพท์เพิ่มขึ้นทุกปี บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) เลขหมายให้เช่าจำนวน 50,946 เลขหมายในปี 2541 มีผู้เช่าจำนวน 35,001 เลขหมาย หรือร้อยละ 68.70 ของหมายเลขที่มีไว้ให้บริการ และในปี 2547 มีเลขหมาย 75,454 เลขหมาย ผู้เช่าจำนวน 66,207 เลขหมาย (ร้อยละ 87.78) กลุ่มบ้านพักเช่าเลขหมายมากที่สุด รองลงมาเป็นธุรกิจ โทรศัพท์สาธารณะและสถานที่ราชการ ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีบริษัทสัมปทานให้บริการเลขหมายแก่ประชาชนในพื้นที่ แต่หมายเลขที่ให้บริการจำนวนน้อยกว่าของบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) อย่างไรก็ตามหมายเลขที่ให้เช่ามียอดใช้บริการเพิ่มขึ้นทุกปี

2.5 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดมุกดาหาร

2.5.1 สภาพภูมิประเทศจังหวัดมุกดาหาร

จังหวัดมุกดาหารเป็นจังหวัดที่จัดตั้งในลำดับที่ 73 ของประเทศไทย และเป็นจังหวัดที่ 17 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย และเป็นจังหวัดชายแดนมีพื้นที่ทั้งหมด 4,339 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,713,394 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางรถยนต์ระยะทางประมาณ 642 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของจังหวัดมุกดาหารเป็นภูเขาสลับกับที่ราบสูงปกคลุมด้วยป่าไม้ธรรมชาติ มีที่ราบลุ่มอยู่บ้างทางตอนกลางและทางตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด บริเวณชายแดนด้านตะวันออกของจังหวัดมีแม่น้ำโขงไหลผ่านซึ่งเป็นเขตแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

อาณาเขต	จังหวัดมุกดาหารมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้
ทิศเหนือ	ติดกับอำเภอณาแก อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม และอำเภอต่างอย จังหวัดสกลนคร
ทิศใต้	ติดกับอำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร อำเภอบ้านนาเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศตะวันออก	ติดกับแขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศตะวันตก	ติดกับอำเภอเขาวง อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และอำเภอเมยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด

สำหรับพื้นที่จังหวัดมุกดาหารที่มีชายแดนติดต่อกับแขวงสะหวันเขต ประเทศ สปป.ลาว โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน มีจำนวน 3 อำเภอ 9 ตำบล 27 หมู่บ้าน ดังนี้

1. อำเภอเมืองมุกดาหาร ติดกับตาแสงจอมแก้ว ตาแสงโพนสวรรค์ ตาแสงสัมปอ่ย เมืองกันทะบุลี (เมืองที่ตั้งของแขวงสะหวันเขต) เป็นระยะทาง 29 กิโลเมตร
2. อำเภอดอนตาล ติดกับตาแสงสัมปอ่ย ตาแสงโพนสัมโสง เมืองกันทะบุลี แขวงสะหวันเขต เป็นระยะทาง 21 กิโลเมตร
3. อำเภอหว้านใหญ่ ติดกับตาแสงจอมแก้ว ตาแสงท่าสะโน เมืองกันทะบุลี และตาแสงแก่งกะเบา เมืองไซบุลี แขวงสะหวันเขต เป็นระยะทาง 22 กิโลเมตร

การพัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงการค้าสู่อินโดจีน

จังหวัดมุกดาหารตั้งอยู่ในภาคอีสานตอนกลาง ซึ่งมีเขตติดต่อหรือใกล้เคียงกับจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ ขอนแก่น สกลนคร และนครพนม ในระยะทางเฉลี่ยประมาณ 100 - 150 กิโลเมตร และมีชายแดนติดต่อกับแขวงสะหวันเขต ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งเป็นแขวงที่มีความสำคัญรองจากนครเวียงจันทน์ โดยเป็นจุด เริ่มต้นของเส้นทางหมายเลข 9 ซึ่งเชื่อมสู่ตอนกลางของประเทศเวียดนาม ตลอดไปถึงชายแดนทะเลเข้าบรรจบเส้นทางหมายเลข 1 ระยะทางประมาณ 300 กิโลเมตร โดยมีหัวเมืองที่สำคัญของเวียดนาม คือ เมืองกวางตรี เมืองเว้ (เมืองหลวงเก่า) และเมืองดานัง

จากสภาพความเหมาะสมทางภูมิประเทศด้านที่ตั้งที่กล่าวมาข้างต้นจังหวัดมุกดาหารจึงมีศักยภาพในการเป็นเมืองท่าหรือประตูที่สำคัญของการค้าขายกับกลุ่มประเทศอินโดจีน และประเทศจีนตอนใต้ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้อนุมัติโครงการก่อสร้างเครือข่ายการคมนาคมและโครงการพัฒนาซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของจังหวัดมุกดาหาร ได้แก่

1. โครงการก่อสร้างทางหลวง 4 ช่องจราจรเชื่อมชายฝั่งตะวันออก จากบริเวณโครงการพัฒนาชายทะเลตะวันออกมายังจังหวัดสระแก้ว - จังหวัดสุรินทร์ - จังหวัดยโสธร สิ้นสุดที่จังหวัดมุกดาหาร เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการส่งออกให้แก่สินค้าที่ผลิตได้ในเขตนี้ ทั้งนี้มีเป้าหมายการตลาดที่กลุ่มประเทศอินโดจีนและประเทศอื่น ๆ ในตลาดโลก โดยผ่านการส่งออกที่ทำเรือพาณิชย์แหลมฉบัง ทำเรือน้ำลึกมาบตะพุด ตามแนวนโยบายกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นของรัฐบาล

2. โครงการก่อสร้างทางหลวง 4 ช่องจราจรเชื่อมตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor) จากบริเวณที่จะก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำแม่ย อำเภอมะสออด จังหวัดตาก มายังจังหวัดพิษณุโลก-ขอนแก่น - มหาสารคาม - กาฬสินธุ์ - มุกดาหาร - ข้ามสะพานแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 ไปตามถนนหมายเลข 9 เข้าสู่แขวงสะหวันเขต - เว้ - ดานัง วัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อเชื่อมต่อเส้นทางคมนาคมของประเทศพม่า ประเทศจีนตอนใต้ ประเทศไทย และกลุ่มประเทศอินโดจีน เข้าด้วยกัน โดยมีประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง ตามโครงการประสานความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในอนุภูมิภาค แม่น้ำโขง (GMS) ของโครงการพัฒนาหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ ประกอบด้วย 6 ประเทศ คือ ประเทศจีนตอนใต้ ประเทศเวียดนาม ประเทศพม่า ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา และประเทศไทย

3. โครงการก่อสร้างสะพานแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 ไทยและลาวได้มีการตกลงสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 ขึ้นที่จังหวัดมุกดาหาร เพื่อเชื่อมต่อเส้นทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทยและของกลุ่มประเทศอินโดจีนเข้าด้วยกันเป็นการจัดอุปสรรคในการขนส่งสินค้าระหว่างกัน จะทำให้สามารถลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งและย่นระยะทางการขนส่งลงได้ สามารถอำนวยความสะดวกอย่างมหาศาลต่อการค้าขายระหว่างประเทศไทยกับกลุ่มประเทศอินโดจีน ซึ่งได้มีพิธีลงนามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลลาว ตกลงสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงระหว่างชาติแล้ว เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2544 ณ จังหวัดมุกดาหาร บริเวณจุดก่อสร้างฝั่งไทยอยู่ที่ บ้านสงเปือย ตำบลบางทรายใหญ่ อำเภอมะสออด (อยู่ห่างจากตัวเมืองมุกดาหาร ไปทางทิศเหนือประมาณ 5 กิโลเมตร) บริเวณจุดก่อสร้างฝั่งลาวอยู่บ้านนาแก เมืองคันทะบูลี แขวงสะหวันเขต (อยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศเหนือประมาณ 2 กิโลเมตร) และสะพานดังกล่าวเปิดใช้เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2549

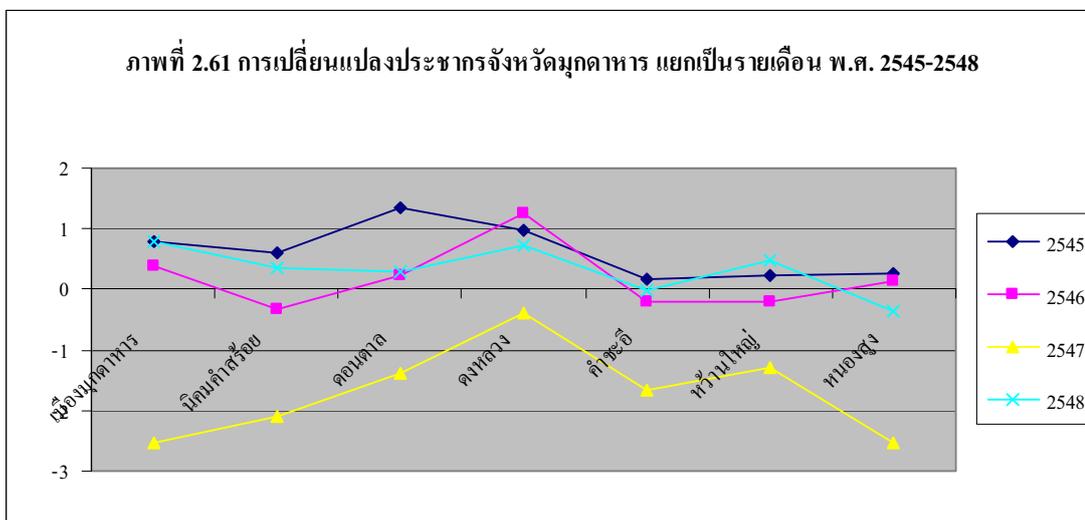
4. โครงการวางแผนพัฒนาแบบเบ็ดเสร็จบริเวณพื้นที่ชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นโครงการที่รัฐบาลไทยได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่น ผ่านทางองค์กรไจก้า (JICA) โดยศึกษา ทั้งในพื้นที่ของประเทศไทยใน 4 จังหวัด คือ จังหวัดสกลนคร นครพนม กาฬสินธุ์ และมุกดาหาร และทางด้าน สปป.ลาว ในพื้นที่แขวงคำม่วนกับแขวงสะหวันเขต

2.5.2 สภาพภูมิอากาศ

ภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดมุกดาหารค่อนข้างร้อนในฤดูร้อน และค่อนข้างหนาวในฤดูหนาว ส่วนในฤดูฝนจะมีฝนตกชุก ในปี พ.ศ. 2548 อุณหภูมิต่ำสุด 11.2 องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคม และสูงสุด 40.8 องศาเซลเซียส เดือนพฤษภาคม ปริมาณฝนตกค่อนข้างมากเดือนเมษายน-มิถุนายน และเดือนกรกฎาคมของทุกปี จะเกิดภาวะฝนแล้ง (สถานีอุตุนิยมวิทยาจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550)

2.5.3 สังคมและประชากร

จังหวัดมุกดาหารมีพื้นที่ปกครองทั้งหมด 4,339 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,713,394 ไร่ ในปี พ.ศ. 2548 แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ 53 ตำบล 524 หมู่บ้าน บริหารงานในรูปแบบของเทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 4 แห่ง และองค์การบริหารตำบล 49 แห่ง(ตารางที่ จ1) มีประชากรทั้งสิ้น 334,113 คน เป็นชาย 167,343 คน (ร้อยละ 50.09) และเป็นหญิง 166,770 คน (ร้อยละ 49.01) ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล 56,139 คน (ร้อยละ 16.80) และประชากรที่อาศัยอยู่นอกเขต เทศบาล 277,974 คน (ร้อยละ 83.20) โดยประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดในอำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร (ร้อยละ 38.31) รองลงมาเป็นอำเภอดำชะอี (ร้อยละ 14.06) และนิคมคำสร้อย (ร้อยละ 12.64) น้อยที่สุดเป็นอำเภอหว้านใหญ่ (ร้อยละ 5.59) นอกจากนี้จากสถิติกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ช่วงปี 2545-2548 พบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงประชากรจังหวัดมุกดาหารปี 2547 ทุกอำเภอ มีอัตราการขยายตัวลดลงติดลบ อำเภอเมืองมุกดาหารและอำเภอหนองสูงขยายตัวลดลงมากที่สุดอำเภอละ -2.53 (ภาพที่ 2.61 และตารางที่ จ2)

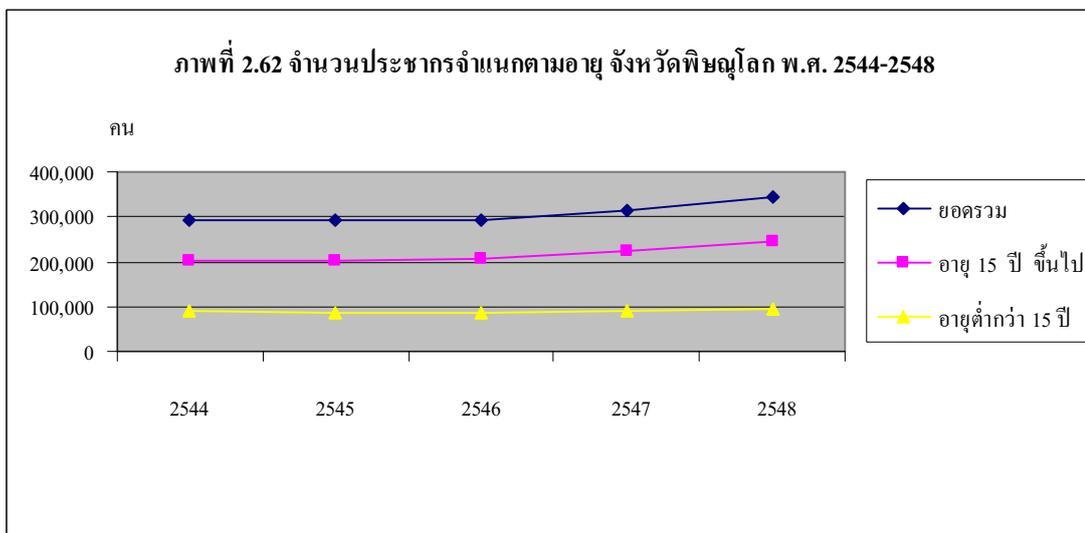
ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

จากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดมุกดาหาร มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี 2544-2548 โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานอายุ 15 ปี ขึ้นไปมีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นมากที่สุด (ภาพที่ 2.62) ในปี 2548 จังหวัดมุกดาหารมีประชากรจากการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จำนวน 334,113 คน และจากการสำรวจภาวะการมีงานทำของสำนักงานสถิติแห่งชาติ จังหวัดมุกดาหารมีแรงงานทั้งสิ้น 342,872

คน ดังนั้นแรงงานมีมากกว่าจำนวนประชากรในทะเบียนบ้าน ซึ่งมาจากแรงงานนอกพื้นที่และแรงงานต่างด้าว จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แรงงานทั้งหมดเป็นผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อยู่ในกำลังแรงงาน 247,278 คน คิดเป็นร้อยละ 72.14 ของแรงงานทั้งหมด และเป็นผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 183,741 คน คิดเป็นร้อยละ 53.59 ของจำนวนแรงงาน นอกนั้นเป็นแรงงานอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 95,595 คน ร้อยละ 46.41

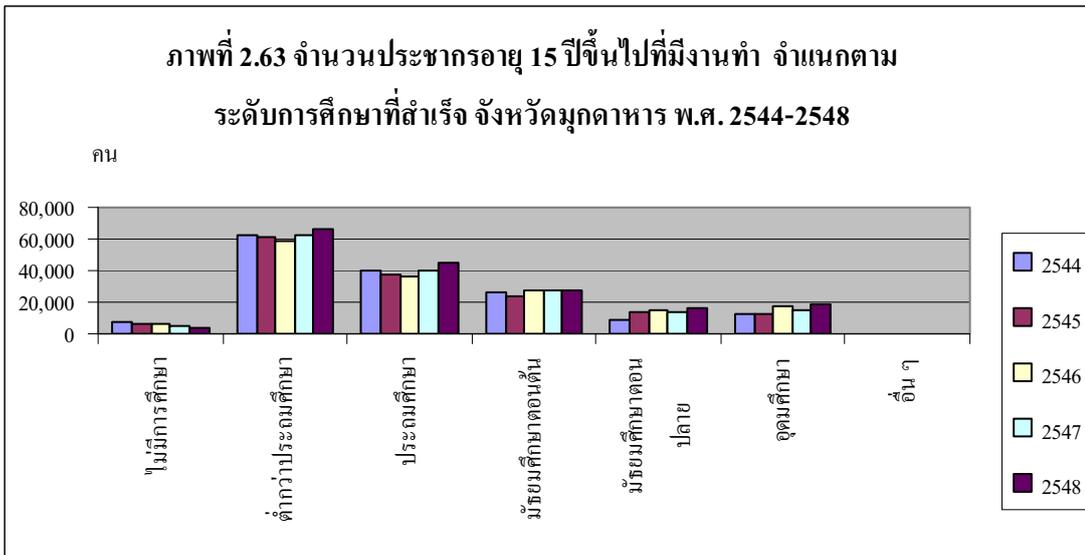
สำหรับกลุ่มประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานปี 2548 ทั้งสิ้น 183,741 คน นั้นจำแนกได้ดังนี้

1. เป็นผู้มีงานจำ จำนวน 183,434 คน คิดเป็นร้อยละ 97.56 ของกำลังแรงงานทั้งหมด
2. เป็นผู้ว่างงาน ซึ่งหมายถึงผู้ไม่มีงานทำ และพร้อมที่จะทำงานมีจำนวน 4,477 คน หรือร้อยละ 2.44 ของกำลังแรงงานทั้งหมด
3. เป็นผู้ที่รอฤดูกาล หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงานจำนวน 308 คน (ตารางที่ จ3)

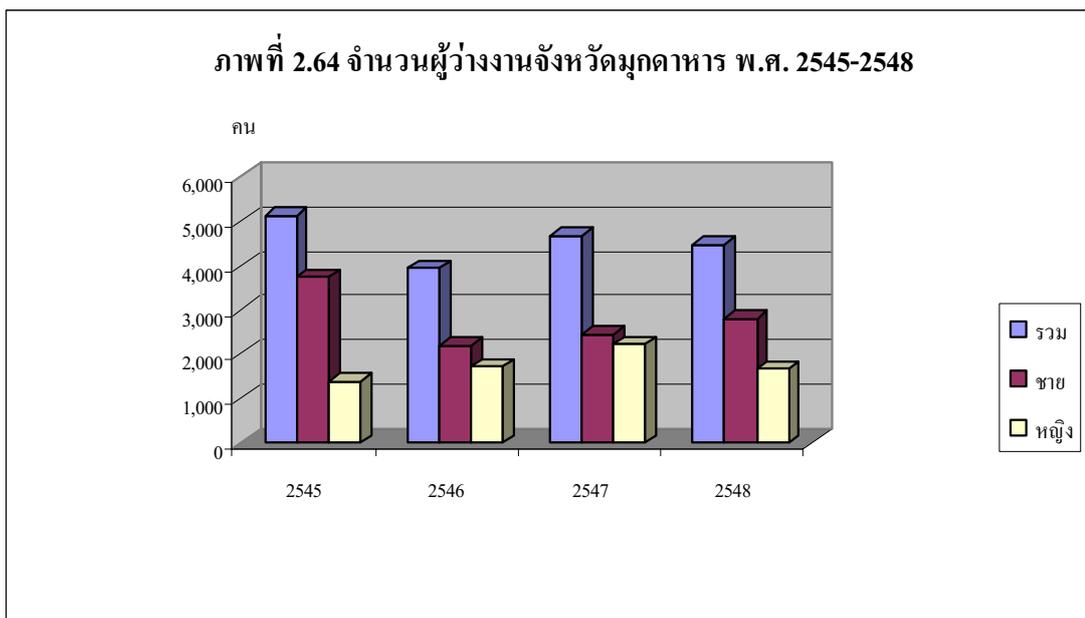

ที่มา: โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2546-2548 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

แรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป ปี 2544-2548 จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า แรงงานส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมเกษตร รองลงมาเป็น การขายส่ง-ขายปลีก และการผลิต โดยเฉพาะการขายส่ง-ขายปลีก และอุตสาหกรรมก่อสร้างมีการจ้างงานขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคมเป็นอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นหลังการเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทยลาวแห่งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2549 (ตารางที่ จ4) ระดับการศึกษาที่มีผลต่อการจ้างงาน พบว่า การศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษาเป็นแรงงานกลุ่มใหญ่ของจังหวัด รองลงมาเป็น ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และกลุ่มผู้ที่ไม่มีการศึกษามีการจ้างงานลดลงทุกปีตั้งแต่ปี 2544-2548 พร้อมกันนี้ปรากฏว่า ปี 2548 มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นทุกระดับการศึกษา (ภาพที่ 2.63 และตารางที่ จ5) การวางแผนโดยรวมพบว่าปี 2545 ประชากรว่างงานมากที่สุดถึง 5,118 คน และลดลงร้อยละ 23.27 ในปี 2546 และปรับตัวเพิ่มขึ้นในสัดส่วนใกล้เคียงกันช่วงปี 2547-2548 ทั้งนี้ในทุกปีแรงงานชายว่างงานสูงกว่าแรงงานหญิง (ภาพที่ 2.64 และตารางที่ จ6)

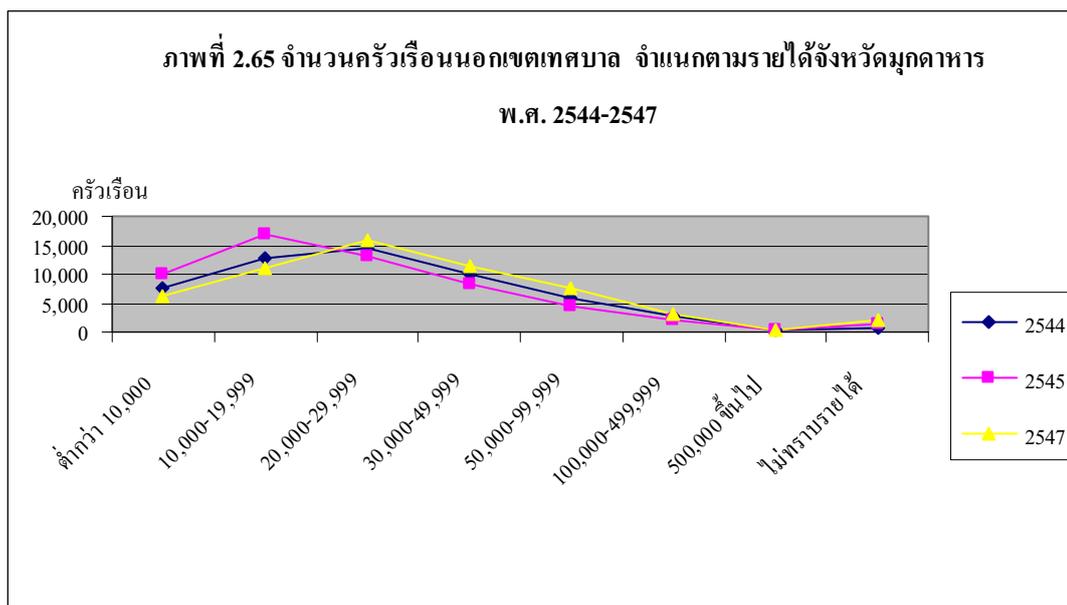
ที่มา: โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2546-2548 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

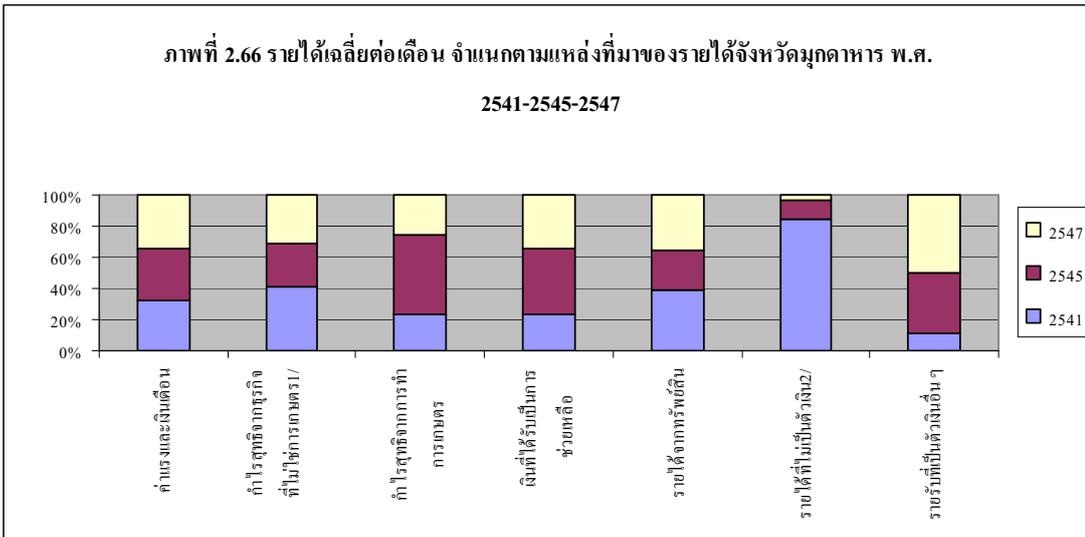
ที่มา: โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2546-2548 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

รายได้-รายจ่ายครัวเรือน ของประชากรนอกเขตเทศบาล พบว่า ปี 2547 ครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และ 10,001-19,999 บาท มีจำนวนลดลงจากปี 2544-2545 หรือประชากรที่เคยอยู่ในช่วงรายได้ดังกล่าวมีรายได้เพิ่มขึ้น ย้ายไปอยู่กลุ่มที่มีอยู่ช่วงรายได้ที่สูงขึ้นตั้งแต่ ตั้งแต่ช่วง 20,000-29,999 บาท ถึง 100,000-499,999 บาท (ภาพที่ จ5 และตารางที่ จ7) สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ปี 2541

2545 และ 2547 ส่วนใหญ่มาจากค่าแรงและเงินเดือนเฉลี่ยแต่ละปีคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 33 รองลงมา กำไรสุทธิจากรุจกเงินนอกเกษตร และธุรกิจจากการเกษตร เมื่อพิจารณาที่มาของแหล่งรายได้เปรียบเทียบของทั้ง 3 ปี พบว่า รายได้ไม่เป็นตัวเงินปี 2541 มีสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงสูงสุดประมาณร้อยละ 85 ของสัดส่วนทั้งสาขา แหล่งที่มารายได้ดังกล่าว ซึ่งในช่วงปีเดียวกันนี้เกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อธุรกิจนอกภาคเกษตรทำให้คนตกงานมากขึ้น และกลับสู่ท้องถิ่นประกอบอาชีพการเกษตรเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปี 2545 แหล่งที่มาของรายได้สาขากำไรสุทธิจากการทำการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดร้อยละ 60 ของที่มารายได้สาขาการเกษตร และปี 2547 รายได้ที่เป็นตัวเงินสาขาอื่นๆ มีสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงสาขารายได้มากที่สุด (ภาพที่ 2.65 และตารางที่ จ8) ในด้านรายจ่ายส่วนใหญ่หมดไปกับอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ (ร้อยละ 38) รองลงมาเป็นที่อยู่อาศัยและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร ในสัดส่วนเท่ากันประมาณร้อยละ 18 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาสัดส่วนสาขาค่าใช้จ่ายเปรียบเทียบกัน พบว่า ปี 2541 ค่าใช้จ่ายหมวดค่าใช้จ่ายอื่นๆ และค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับค่าอุปโภคบริโภค เปรียบเทียบในหมวดค่าใช้จ่ายเดียวกันมีค่าใช้จ่ายสูงสุด ปี 2545 เปลี่ยนเป็นค่าใช้จ่ายในยานพาหนะและการสื่อสาร และหมวดค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับค่าอุปโภคบริโภค ปี 2547 หมวดค่ารักษาพยาบาลและรายจ่ายส่วนบุคคลเป็นปีที่มีสัดส่วนสูงสุดในสาขาเดียวกัน (ภาพที่ 2.66 และตารางที่ จ9)

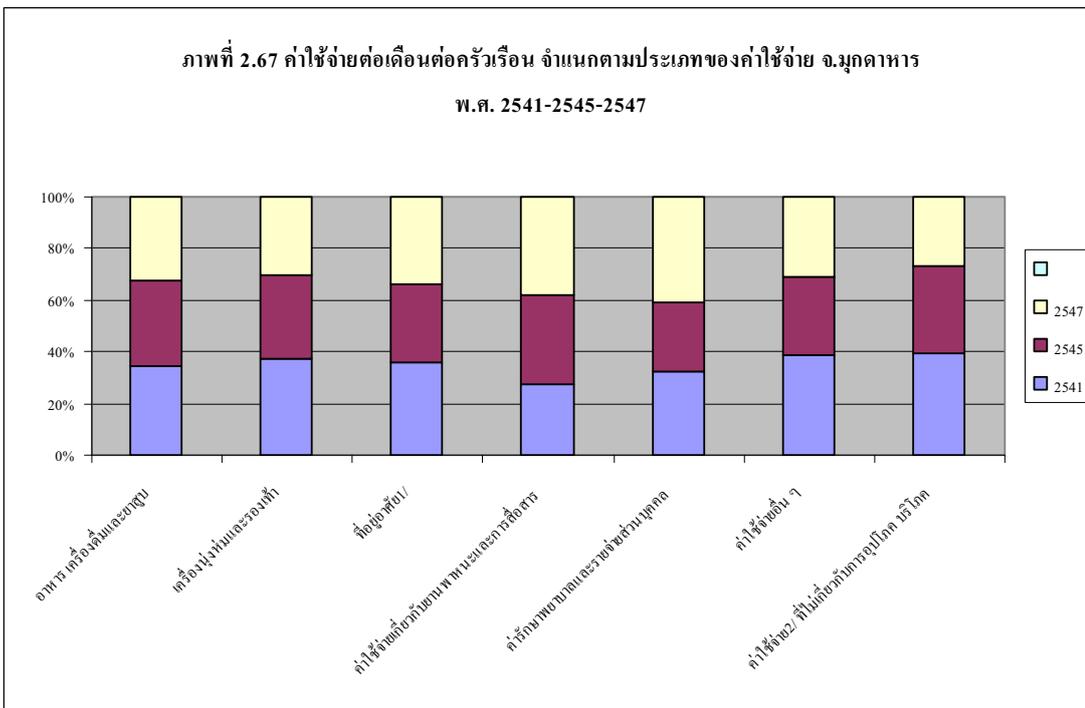
ที่มา: การจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต. พ.ศ. 2544 2545 และ 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

หมายเหตุ: 1/ รวมกำไรสุทธิจากการให้เช่าห้อง

2/ รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง

ที่มา: สํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สํานักงานสถิติแห่งชาติ อังในสํานักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

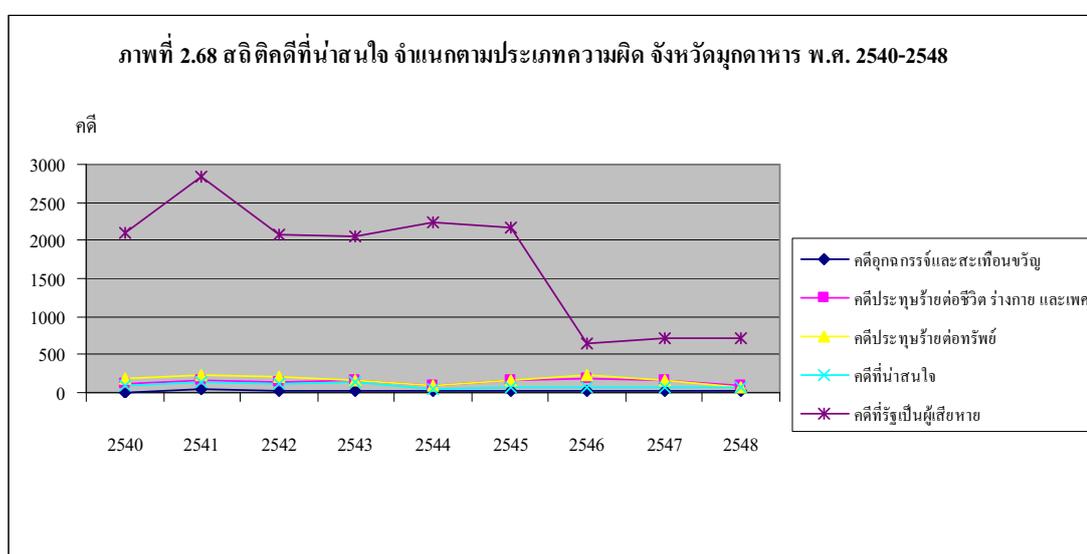
หมายเหตุ: 1/ รวมกำไรสุทธิจากการให้เช่าห้อง

2/ รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง

ที่มา: สํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สํานักงานสถิติแห่งชาติ อังในสํานักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ข้อมูลหมู่บ้านยากจน¹ จังหวัดมุกดาหารมีจำนวนหมู่บ้านยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวนทั้งสิ้น 261 หมู่บ้าน (คิดเป็นร้อยละ 51.38) จากข้อมูล จปฐ. ปี 2548 ที่จัดเก็บทั้งหมด 508 หมู่บ้าน 51,700 ครัวเรือน มีจำนวนครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 2,000 บาท/คน/ปี ทั้งหมด 8,626 ครัวเรือน (คิดเป็นร้อยละ 16.68)

อาชญากรรม ประชากรและแรงงานนอกพื้นที่เข้ามาทำงานในจังหวัดมุกดาหารเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดคดีที่น่าสนใจจำนวนมากทุกปี ระหว่างปี 2540-2548 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายมีสถิติสูงทุกปีมาโดยตลอด แม้ว่าปี 2546-2548 จะมีจำนวนคดีลดลงก็ตาม แต่สถิติยังสูงกว่าคดีอื่นๆ รองลงมาเป็นประทุษร้ายต่อทรัพย์ คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ คดีที่น่าสนใจ และคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ ตามลำดับ (ภาพที่ 2.68 และตารางที่ 10)

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

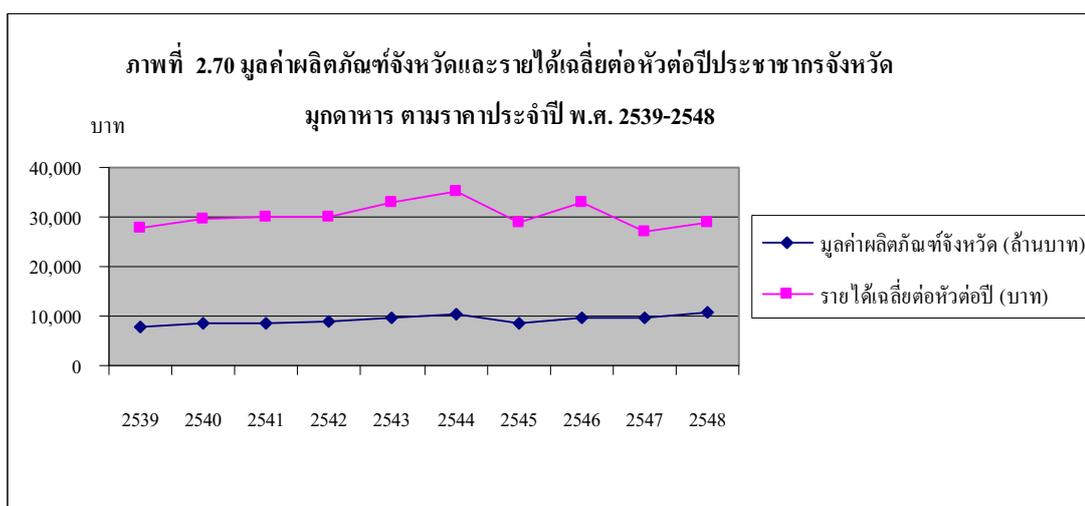
การแพร่ระบาดของยาเสพติด¹ สถานการณ์ยาเสพติดจังหวัดมุกดาหาร ที่มีพื้นที่ติดต่อกับแขวงสะหวันเขต สปป.ลาว ยาวประมาณ 72 กิโลเมตร ทำให้มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดทั้งกัญชาและยาบ้าจำนวนมาก เนื่องจากมีราคาถูกกว่าภายในประเทศ ยาเสพติดที่นำเข้ามาประเทศส่วนหนึ่งจะส่งเข้าไปขายในพื้นที่รอบนอกของประเทศ ส่วนอีกส่วนหนึ่งจะแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร โดยเฉพาะกลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มเด็ก และเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา ทำให้เกิดปัญหา ยาเสพติด ซึ่งจังหวัดมุกดาหาร ได้แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจังหวัดมุกดาหาร แต่งตั้งคณะทำงานตามแนวทางการใช้พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติดและจัดตั้งศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดมุกดาหาร เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาล โดยได้ดำเนินการตามแนวทางการใช้พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติด แต่ยังมีลักลอบการนำเข้า โดยเฉพาะหลังการเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 การเดินทางผ่านแดนมีความสะดวกมากขึ้นทำให้มีการขนส่งกัญชาจำนวนมากโดยรถยนต์มากขึ้น

¹ <http://www.mukdahan.go.th/sangkhom.htm>

2.5.4 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

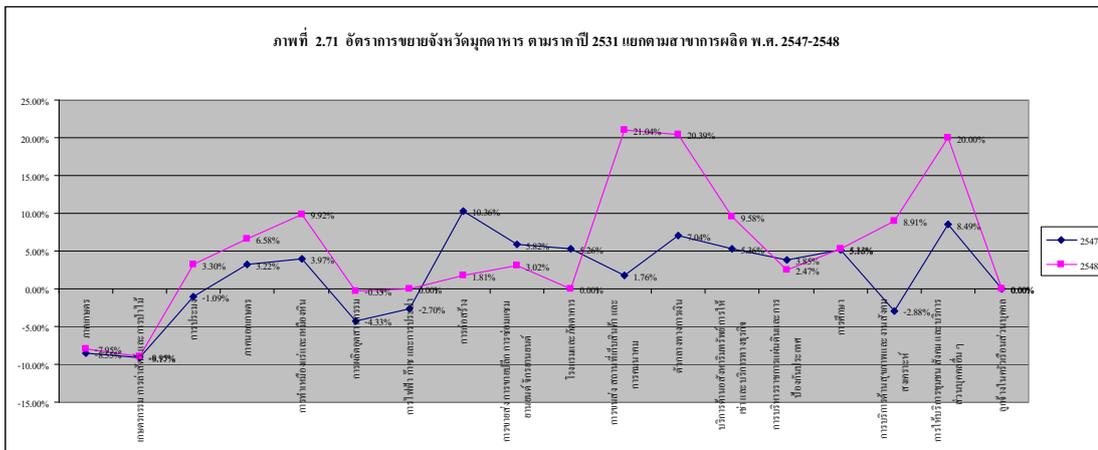
2.5.4.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจโดยรวม

ผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของประชากรจังหวัดมุกดาหาร² ตามราคาประจำปี ของปี 2539-2544 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ปี 2545-2548 ผลิตภัณฑ์มวลรวมลดลงและเพิ่มขึ้นสลับกันไป ตามภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีในช่วงเวลาเดียวกันนี้เพิ่มขึ้นทุกปี ส่วนกระแสกับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ปรับตัวไม่แน่นอน เมื่อเปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีของประชากรเทียบกับภาคและประเทศ พบว่า ระดับภาคที่ดีที่สุดอันดับ 3 และต่ำสุดอันดับที่ 12 ระดับประเทศดีที่สุดในอันดับ 50 และต่ำสุดอันดับที่ 69 (ภาพที่ 2.70 และตารางที่ จ11) หากพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมรายสาขาตามราคาปี 2531 (ปีฐาน) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมที่แท้จริงมีมูลค่าน้อยกว่ามูลค่าผลิตภัณฑ์ตามราคาประจำปี ตั้งแต่ปี 2540-2548 สาขาการผลิตนอกภาคเกษตรเป็นสาขาที่ทำรายได้หลักให้กับจังหวัดมุกดาหาร ซึ่งมีมูลค่าโดยประมาณ 4 เท่าของสาขาการผลิตภาคเกษตร ทั้งนี้สาขาการผลิตนอกภาคเกษตรที่มีการขยายตัวมากที่สุดในปี 2548 ได้แก่ การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม (ร้อยละ 21.04) รองลงมาเป็นตัวกลางทางการเงินและการให้บริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ ขยายตัวในสัดส่วนใกล้เคียงกันประมาณร้อยละ 20 (ภาพที่ จ10 และตารางที่ จ12)

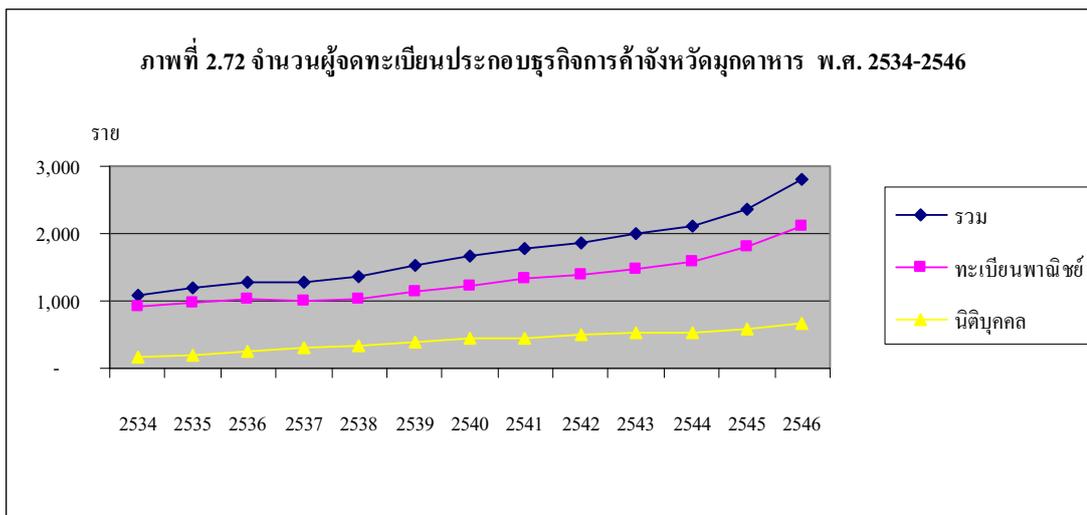
ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

² <http://www.mukdahan.go.th>

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

สถานประกอบการพาณิชย์ที่จดทะเบียนกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดมุกดาหารเพิ่มขึ้นจากปี 2534 จำนวน 1,095 แห่ง เพิ่มขึ้นเป็น 2,797 แห่งในปี 2546 หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 3 เท่า ซึ่งกลุ่มธุรกิจจดทะเบียนพาณิชย์เพิ่มขึ้นมากที่สุด ส่วนนิติบุคคลประเภทห้างหุ้นส่วนขยายตัวมากที่สุดอัตราเฉลี่ยร้อยละ 14 ต่อปี รองลงมาเป็นบริษัทจำกัดร้อยละ 11 ต่อปี และน้อยที่สุดในห้างหุ้นส่วนจำกัดสามัญนิติบุคคล (ภาพที่ 2.72 และตารางที่ จ13) ในปี 2548 จำนวนบริษัทผู้จดทะเบียนธุรกิจการค้า/เงินลงทุน ในจังหวัดมุกดาหารประเภททั้งสิ้น 708 ราย เงินลงทุนทั้งหมด 1,484.12 บาท แบ่งเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล จำนวน 9 ราย เงินลงทุน 9.62 ล้านบาท (ร้อยละ 0.65) ห้างหุ้นส่วนจำกัด 551 ราย เงินลงทุน 806.60 ล้านบาท (ร้อยละ 54.35) บริษัทจำกัด 148 ราย เงินลงทุน 667.90 ล้านบาท (ร้อยละ 45.00)

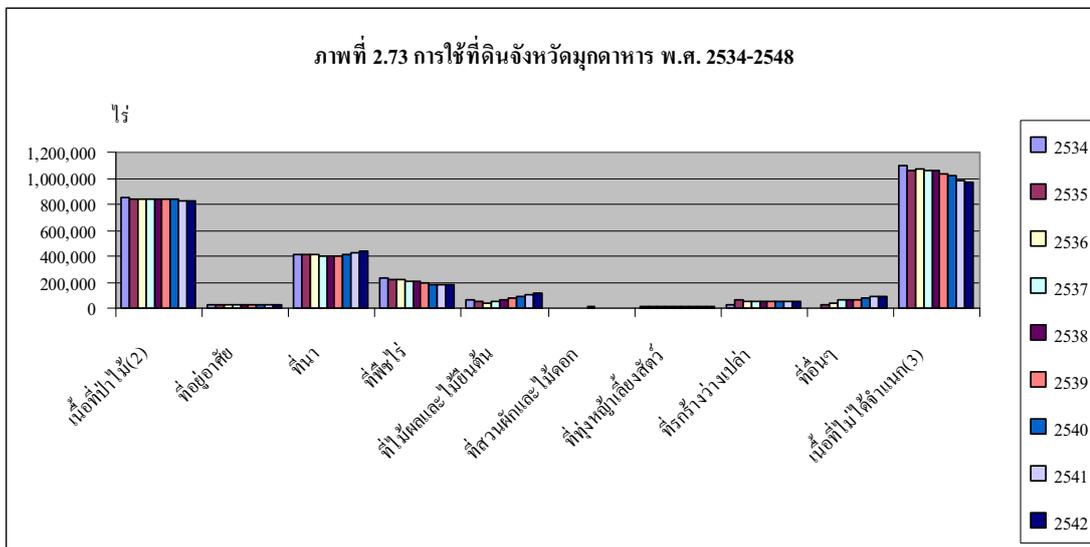
ที่มา: สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

2.5.4.2 การเกษตรและทรัพยากร

จังหวัดมุกดาหารมีพื้นที่ทั้งหมด 2,712,394 ไร่ การใช้ประโยชน์ที่ดินปี 2534-2542 แบ่งเป็นพื้นที่ดังนี้

1. ป่าไม้ลดลงทุกปีจาก 845,468 ไร่ ในปี 2534 เหลือเพียง 830,064 ไร่ ในปี 2542 โดยลดลงอัตราเฉลี่ยร้อยละ 0.23 ต่อปี พื้นที่ที่อยู่อาศัยอัตราการเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน
2. ส่วนที่นาที่ดินลดลงช่วงปี 2535-2538 และใช้ที่ดินในการผลิตเพิ่มขึ้นอีกตั้งแต่ปี 2539-2542
3. ขณะเดียวกันพื้นที่เพาะปลูกพืชไร่ลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี 2534 จำนวน 236,456 ไร่ เหลือเพียง 181,904 ไร่ ในปี 2542 ลดลงเฉลี่ยร้อยละ 3.19 ต่อปี
4. ในด้านไม้ผลและไม้ยืนต้นปี 2534-2535 พื้นที่เพาะปลูกลดลงร้อยละ 0.13 ต่อปี แต่ปี 2536-2542 กลับมีการเพาะปลูกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.18 ต่อปี
5. นอกจากนี้ยังพบว่าพื้นที่อื่นๆ มีการใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นเช่นกันในอัตราร้อยละ 64.95 ต่อปี
6. ทั้งนี้กลับปรากฏว่าพื้นที่ไม่ได้จำแนกกลับลดลงต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 1.57 ต่อปี (ภาพที่ 2.73 และตารางที่ จ14)

ด้วยพื้นที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก ประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรมประมาณร้อยละ 84 และประมาณร้อยละ 96 เป็นพื้นที่อาศัยน้ำฝนเป็นหลักในการเกษตรกรรม ราษฎรโดยทั่วไปมีฐานะค่อนข้างยากจน เนื่องจากประกอบอาชีพได้บางฤดูกาลเท่านั้น

ที่มา : (1) กรมแผนที่ทหาร
 (2) กรมป่าไม้ (จากภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. 2534 2536 2538 และ 2541)
 (3) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
 ทั้งหมดอ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

พื้นที่ปลูกข้าว (นาปี นาปรัง และข้าวไร่) จังหวัดมุกดาหารปีเพาะปลูก 2540-2541 ถึง 2547-2548 พื้นที่ปลูกข้าวนาปีเฉลี่ยประมาณปีละ 540,000 ไร่ แบ่งเป็นข้าวเหนียวจำนวน 420,000 ไร่ (ร้อยละ 77.78) ผลผลิตรวม 175,825 ตันต่อปี เฉลี่ย 440 กิโลกรัมต่อไร่ และข้าวเจ้า 120,000 ไร่ (ร้อยละ 22.22) ผลผลิตรวม 52,056 ตันต่อปี เฉลี่ย 425 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ จ15) นอกจากนี้เกษตรกรจังหวัดมุกดาหารบางรายยังปลูกข้าวไร่เพื่อบริโภค โดยนิยมปลูกข้าวเหนียวมากที่สุดประมาณปีละ 5,000 ไร่ ผลผลิตรวม 2,000 ตันต่อปี เฉลี่ย 400 กิโลกรัมต่อไร่ และปลูกข้าวเจ้าเฉลี่ย 450 ไร่ต่อปี ผลผลิตรวม 130 ตันต่อปี เฉลี่ย 270 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ จ16) ด้วยพื้นที่เป็นที่ดอนอาศัยน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้มีพื้นที่ชลประทานน้อยเกษตรกรปลูกข้าวนาปรังทั้งหมดได้น้อยกว่า 100 ไร่ต่อปี และบางปีไม่มีการเพาะปลูกเนื่องจากปริมาณฝนน้อยเก็บกักไว้ไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูกฤดูแล้ง

ไม่ผล-ไม่ยืนต้น พืชไร่ และพืชผัก พื้นที่ปลูกไม่ผลและไม่ยืนต้นจากสถิติสำนักงานเกษตรจังหวัดมุกดาหารปีเพาะปลูก 2540/2541- 2547/2548 พบว่า พื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นทุกปี (ภาพที่ 2.73) เกษตรกรปลูกมะม่วงมากที่สุดพื้นที่ปลูกมากกว่า 24,000 ไร่ รองลงมาเป็นมะขามพื้นที่ปลูกประมาณ 21,000 ไร่ และยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจใหม่ได้รับความนิยปลูกในพื้นที่มากขึ้นจาก 21,165 ไร่ ปีเพาะปลูก 2540/2541 เพิ่มขึ้นเป็น 75,859 ไร่ ในปี 2547/2548 และมีแนวโน้มเพาะปลูกเพิ่มขึ้นอีก (ตารางที่ จ17) พืชไร่ปลูกมากที่สุด ได้แก่ มันสำปะหลังและอ้อยโรงงานพื้นที่ปลูกชนิดละมากกว่า 100,000 ไร่ต่อปี นอกจากนี้ยังปลูกปอแก้ว ละหุ่ง และถั่วลิสง (ตารางที่ จ18) สำหรับพืชผักปลูกมากที่สุด ได้แก่ แตงโม พริกขี้หนู ข้าวโพด ถั่วฝักยาว ผักกาดขาวปลี เป็นต้น (ตารางที่ จ 19) พื้นที่ปลูกแต่ละปีไม่แน่นอน พืชผักที่ปลูกทั้งหมดบริโภคภายในจังหวัด

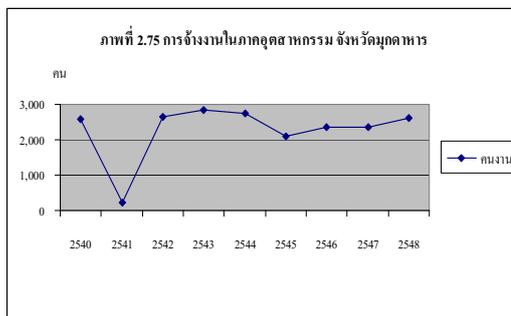
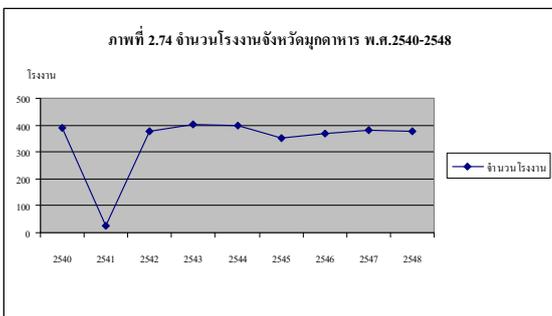
ปศุสัตว์-ประมง จากรายงานสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดมุกดาหารปี 2541-2548 พบว่า เกษตรกรเลี้ยงไก่เลี้ยงไก่ปีละประมาณ 500,000-730,000 ตัวต่อปี รองลงมาเป็น เป็ดจำนวน 65,000-160,000 ตัวต่อปี ส่วนโคเนื้อมีการเลี้ยงเพิ่มขึ้นทุกปีจากปี 2540 จำนวน 47,383 ตัว เพิ่มขึ้นเป็น 81,453 ตัว ในปี 2548 การเลี้ยงขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี สำหรับกระบือมีจำนวนลดลงจาก 51,683 ตัว ในปี 2540 เหลือเพียง 24,440 ตัวในปี 2547 หรือลดลงเฉลี่ยร้อยละ 9 ต่อปี อย่างไรก็ตามปี 2548 กระบือเพิ่มขึ้นเป็น 26,809 ตัว โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.69 จากปี 2547 (ตารางที่ จ20) ในการทำประมงเพื่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อจำหน่ายนั้น จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยงแต่ละปีไม่แน่นอนอยู่ระหว่าง 8581-10,128 ครัวเรือน พื้นที่เลี้ยงและปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณของผู้เลี้ยง (ตารางที่ จ21)

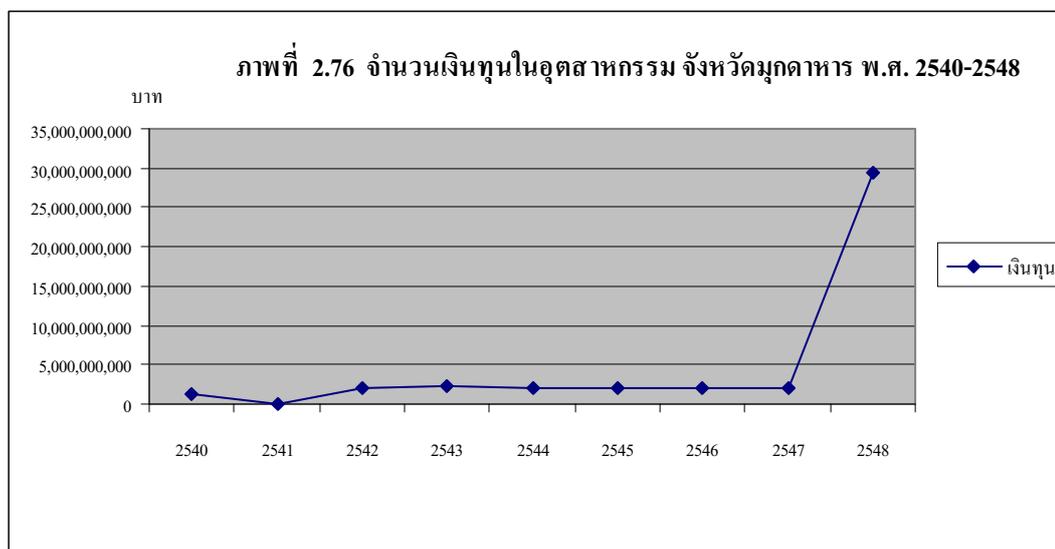
แหล่งน้ำ ในจังหวัดมุกดาหารปี 2541-2544 ส่วนใหญ่เป็นแหล่งน้ำขนาดเล็ก ได้แก่ บ่อบาดาล บ่อน้ำตื้น สระ หนอง บึง และอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กเพียง 4 แห่ง ในปี 2545-2548 มีการพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นโดยการสร้างเก็บน้ำขนาดกลางเพิ่มขึ้นเป็น 12 แห่งในปี 2546 สร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กจาก 4 แห่งในปี 2545 เพิ่มขึ้นเป็น 64 แห่งในปี 2546 และเพิ่มขึ้นเป็น 73 แห่งในปี 2548 ประกอบกับสร้างฝายกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้นจากปี 2545 จำนวน 9 แห่ง เพิ่มขึ้นเป็น 30 แห่งในปี 2546 และเพิ่มขึ้นเป็น 35 แห่งในปี 2548 (ตารางที่ จ22)

การกู้ยืมเงินของเกษตรกร ปี 2541- 2547 ปริมาณการปล่อยกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรในจังหวัดมุกดาหารในแต่ละปีจำนวนเงินที่ปล่อยกู้ไม่แตกต่างกันมากนักปีละ 1,000,000-1,300,000 ล้านบาท เพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์เพื่อประกอบอาชีพ เพื่อพัฒนาความรู้หรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รอคารขายผลผลิต และชำระหนี้สินภายนอก แต่ปี 2548 ธนาคารปล่อยกู้กับให้กับเกษตรกรลดลงเหลือเพียง 986,700 ล้านบาทต่อปี ลดลงจากปี 2547 ปล่อยกู้ทั้งสิ้น 1,187,426 ล้านบาท (ร้อยละ 16.90) และยังพบว่าเกษตรกรกู้ยืมเพื่อวัตถุประสงค์ชำระหนี้สินภายนอกเพิ่มขึ้น 5 เท่าตัวจากปี 2547 (ตารางที่ จ23)

2.5.4.3 สาขาอุตสาหกรรม

โครงสร้างการผลิตสาขาอุตสาหกรรมของจังหวัดมุกดาหาร มีโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ 350-400 โรงงานในแต่ละปี ยกเว้น ปี 2541 ช่วงวิกฤตของประเทศมีโรงงานเหลือเพียง 24 แห่ง จ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพียง 215 คน ส่วนปีอื่นจ้างแรงงานมากกว่า 2,000 คน สำหรับเงินลงทุน พบว่า นอกจากวิกฤตเศรษฐกิจแล้วการลงทุนในจังหวัดมุกดาหารเฉลี่ยประมาณ 2,000 ล้านบาทต่อปี ยกเว้น ปี 2548 การลงทุนเพิ่มสูงขึ้นเกือบ 30,000 ล้านบาท ขณะที่โรงงานและการจ้างงานไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ส่วนหนึ่งของการตัดสินใจลงทุนในจังหวัดมุกดาหารที่เพิ่มสูงขึ้นจากปีอื่นๆ (ภาพที่ 2.74-2.76 และตารางที่ จ24) อาจกล่าวได้ว่าเป็นผลมาจากนโยบายรัฐบาลในการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก โดยให้จังหวัดมุกดาหารเป็นประตูการค้าชายแดนผ่านไปยังประเทศลาว-เวียดนาม รวมทั้งสร้างสะพานมิตรภาพไทยลาวแห่งที่ 2 เพื่ออำนวยความสะดวกขนส่งสินค้าผ่านแดนและเปิดใช้แล้วเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ดังนั้นจึงทำให้ผู้ประกอบการลงทุนขยายการผลิตเตรียมพร้อมการค้าบนเส้นทางดังกล่าวที่จะขยายตัวเพิ่มขึ้นในอนาคต จึงส่งผลให้การลงทุนในปี 2548 สูงขึ้นกว่าทุกปี อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนเพิ่มมากที่สุดเทียบกับปี 2547 ได้แก่ การผลิตคอนกรีต (ร้อยละ 16,434) รองลงมาเป็นการผลิตไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ร้อยละ 23) และผลิตภัณฑ์จากโลหะ(เหล็ก) (ร้อยละ 18) ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตที่ขยายตัวลดลง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง (ร้อยละ -88) การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ (ร้อยละ -77) การผลิตกระดาษและการพิมพ์ (ร้อยละ -71) และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (ร้อยละ -56)

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมุกดาหาร อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

2.5.4.4 บริการและการท่องเที่ยว

สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดมุกดาหารในปี 2546-2548 โดยภาพรวมดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากปี 2547 เทียบกับ 2546 ขยายตัวร้อยละ 10.78 และปี 2548 เทียบกับ 2547 ขยายตัวร้อยละ 18.85 สาเหตุที่ผู้เยี่ยมชมเพิ่มขึ้นเนื่องจากการจัดประชุม/สัมมนาในโรงแรมของหน่วยงานต่างๆ เพิ่มขึ้น และจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2547 สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขต 4 ได้เปิด UNSEEN มุกดาหาร ในวันท่องเที่ยวโลก โดยสื่อต่างๆ ได้เดินทางเข้ามาและประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวใหม่ๆ ทำให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ส่วนผู้มาเยี่ยมชมชาวต่างประเทศ ลดลงกว่าร้อยละ 90 เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวลาวที่เข้ามาซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ตลาดอินโดจีน ลดลง

สถิติการท่องเที่ยวในปี 2548 จังหวัดมุกดาหาร มีผู้มาเยี่ยมชมรวมทั้งสิ้น 927,209 คน จำแนกเป็นนักท่องเที่ยว 299,970 คน ร้อยละ 32.35 และนักท่องเที่ยว 627,239 คน ร้อยละ 67.65 ในจำนวนผู้เยี่ยมชมทั้งหมดนี้ จำแนกเป็นชาวไทย 879,988 คน ร้อยละ 94.91 และชาวต่างประเทศ 47,221 คน ร้อยละ 5.09

สถานการณ์การพักแรมในจังหวัดมุกดาหาร ในปี 2548 เมื่อเทียบกับปี 2547 ดีขึ้น เนื่องจากมีผู้มาเยี่ยมชมมากขึ้นส่งผลให้มีการขยายลงทุนสร้างโรงแรมเปิดให้บริการจาก 13 แห่งในปี 2547 เพิ่มเป็น 17 แห่งในปี 2548 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.77 และห้องพักให้บริการแก่ผู้เยี่ยมชมเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.31 (ตารางที่ จ25)

2.5.4.5 พลังงาน

จังหวัดมุกดาหารมีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้นทุกปีจากปี 2540 ผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 53,645 ราย จ่ายกระแสไฟฟ้า 70,977,214 กิโลวัตต์/ชั่วโมง ความต้องการของผู้ใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเป็น 70,829 ราย ในปี 2547 ตลอดช่วงระยะเวลาปี 2540-2547 อัตราการขยายตัวจำนวนผู้ต้องการไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4.16 ต่อปี และการจ่ายกระแสไฟฟ้าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 6.23 ต่อปี อย่างไรก็ตามในปี 2548 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ายังเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็น 85,630 ราย (เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.29 จากปี 2547) แต่ปริมาณการจ่ายกระแสไฟฟ้ากลับลดลงร้อยละ

91.74 จากปี 2547 เหลือเพียง 8,876,174 กิโลวัตต์/ชั่วโมง และปริมาณการใช้ไฟฟ้าในที่อยู่อาศัยเป็นมากที่สุด รองลงมาเป็นสถานธุรกิจและอุตสาหกรรม และสถานที่ราชการ ตามลำดับ (ตารางที่ จ26)

2.5.4.6 สถาบันการเงิน

สถาบันการเงินจังหวัดมุกดาหารมีสาขาให้บริการเพิ่มขึ้นจากปี 2533 จำนวน 6 สาขา เพิ่มเป็น 11 สาขาในปี 2541-2542 ซึ่งในช่วงเวลาเดียวกันนี้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ปิดสาขาลง 1 แห่ง จนถึงปี 2546 ก่อนกลับมาเปิดให้บริการใหม่ปี 2547-ปัจจุบัน แม้ว่าสาขาการให้บริการจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ตาม จำนวนเงินฝากยังเพิ่มขึ้นทุกปีขยายตัวเฉลี่ยในอัตราร้อยละ 10.45 ต่อปี ในด้านการปล่อยกู้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ 2533-2539 ธนาคารพาณิชย์ปล่อยกู้ในอัตราที่สูงเฉลี่ยร้อยละ 30.05 ต่อปี แต่ช่วงวิกฤตเศรษฐกิจ 2541-2544 อัตราการปล่อยกู้เฉลี่ยลดลงร้อยละ 10.59 ต่อปี และหลังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2545-2548 การปล่อยกู้เพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยไม่สูงนักร้อยละ 4.28 ต่อปี (ตารางที่ จ27)

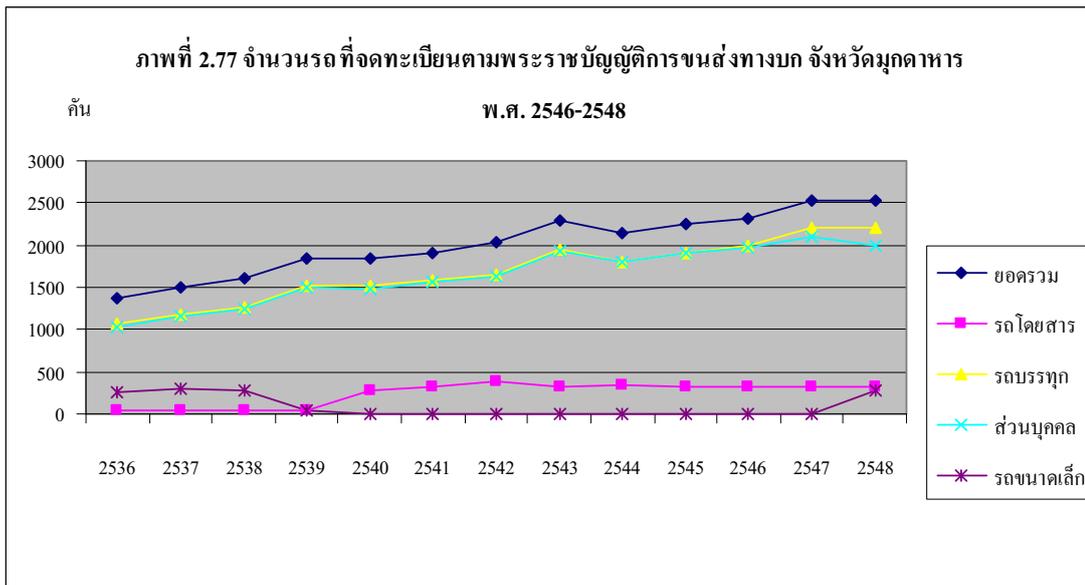
ธนาคารออมสินสำนักงานภาค 8 เปิดเผยข้อมูลสถิติเงินฝากของธนาคารออมสินจังหวัดมุกดาหารที่เปิดให้บริการ 2 สาขา พบว่า ปริมาณเงินฝากเพื่อเรียกปี 2545 ลดลงจากปี 2544 ร้อยละ 16.54 โดยลดลงจาก 403,021 บาท เหลือเพียง 336,345 บาท ส่วนในด้านเงินฝากประจำกลับเพิ่มขึ้นร้อยละ 213.11 ในปี 2546 เงินฝากเพิ่มขึ้นทั้งเงินฝากเพื่อเรียกและเงินฝากประจำเมื่อเทียบกับ 2545 เพิ่มขึ้นร้อยละ 215.75 และ 46.57 สำหรับปี 2547 เงินฝากเพื่อเรียกเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.06 จากปี 2546 เงินฝากประจำกลับลดลงสูงถึงร้อยละ 87.60 และปี 2548 สถานการณ์การฝากเงินธนาคารออมสินจังหวัดมุกดาหารกลับตรงข้ามกับปี 2547 คือ เงินฝากเพื่อเรียกลดลงร้อยละ 8.21 และเงินฝากประจำเพิ่มขึ้นร้อยละ 181.10 ตามลำดับ (ตารางที่ จ28)

การรวมตัวของเกษตรกรจังหวัดมุกดาหารในรูปสหกรณ์ที่จดทะเบียนกับสำนักงานสหกรณ์จังหวัดมุกดาหารช่วงปี 2542-2548 แต่ละปีมีจำนวนไม่แน่นอนอยู่ระหว่าง 39-51 แห่ง โดยปี 2545 จดทะเบียนสหกรณ์น้อยที่สุด 39 แห่ง และปี 2548 จดทะเบียนสหกรณ์มากที่สุด 51 แห่ง (ตารางที่ จ29) มีสมาชิก 56,710 คน ทุนเรือนหุ้น 2,365.33 ล้านบาท โดยแยกเป็นสหกรณ์การเกษตร 33 แห่ง สมาชิก 38,570 คน ทุนเรือนหุ้น 46,525 ล้านบาท สหกรณ์ออมทรัพย์ 8 แห่ง สมาชิก 6,813 คน ทุนเรือนหุ้น 2,312.30 ล้านบาท สหกรณ์ประมง 2 แห่ง สมาชิก 50 คน ทุนเรือนหุ้น 0.082 ล้านบาท สหกรณ์บริการ 3 แห่ง สมาชิก 1,424 คน ทุนเรือนหุ้น 0.153 ล้านบาท สหกรณ์นิคม 4 แห่ง สมาชิก 9,853 คน ทุนเรือนหุ้น 6.28 ล้านบาท และสหกรณ์ร้านค้า 1 แห่ง

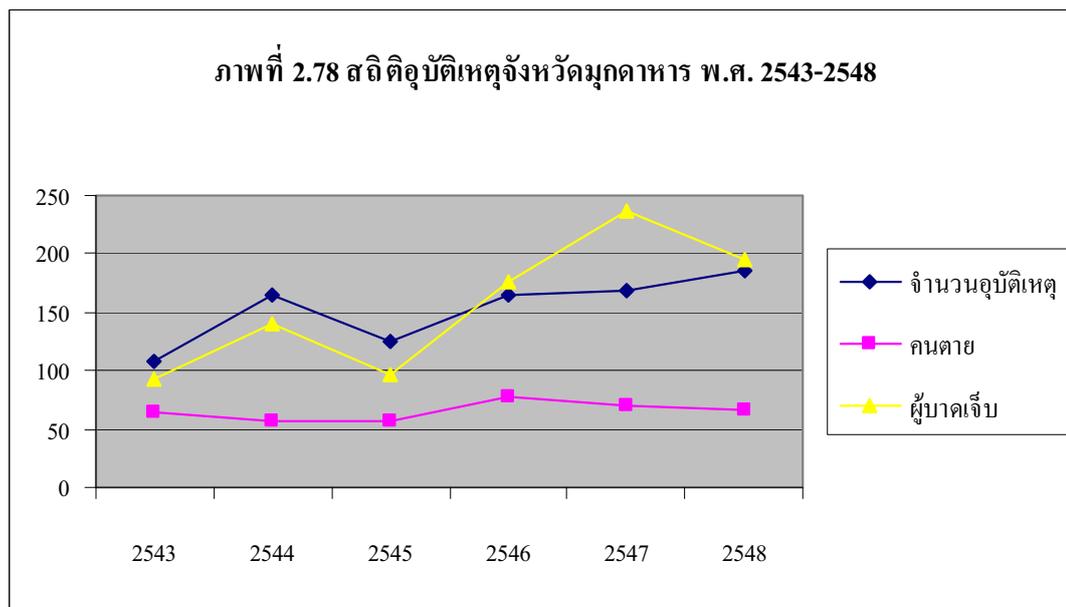
2.5.4.7 การขนส่ง เทคโนโลยีและการสื่อสาร

การขนส่งจากสถิติกรมการขนส่ง กระทรวงมหาดไทย ยอดรวมจำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2536 - 2548 จ.มุกดาหาร เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อัตราการจดทะเบียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.48 ต่อปี ในหมวดของรถโดยสารปี 2536-2539 อัตราการขยายตัวไม่สูงนัก แต่ปี 2540-2548 เพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 63.10 ต่อปี สำหรับกลุ่มของรถบรรทุกและส่วนบุคคลสถิติการจดทะเบียนมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ยกเว้นปี 2547-2548 รถบรรทุกมีจำนวนมากกว่ารถยนต์ส่วนบุคคล นอกจากนี้รถขนาดเล็กส่วนใหญ่ใช้กันมากในช่วงปี 2536-2539 ไม่ปรากฏว่ามีการจดทะเบียนจนกระทั่งปี 2538 มีการจดทะเบียนเพิ่มขึ้น (ภาพที่ 2.77 และตารางที่ จ30) และจากจำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พบว่า

รถจักรยานยนต์มีจำนวนมากที่สุด รองลงมาเป็นส่วนบุคคล รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี (ตารางที่ จ31) ปริมาณรถที่เพิ่มขึ้นส่งผลให้มีอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นตามมา จากปี 2543 เกิดอุบัติเหตุทั้งสิ้น 108 คดี เสียชีวิต 64 คน บาดเจ็บ 92 คน ทรัพย์สินเสียหาย 1,605,200 บาท และปี 2548 เกิดอุบัติเหตุเพิ่มขึ้นเป็น 186 คดี เสียชีวิต 66 คน บาดเจ็บ 196 คน ทรัพย์สินเสียหาย 4,089,170 บาท (ภาพที่ 2.78 และตารางที่ จ32)

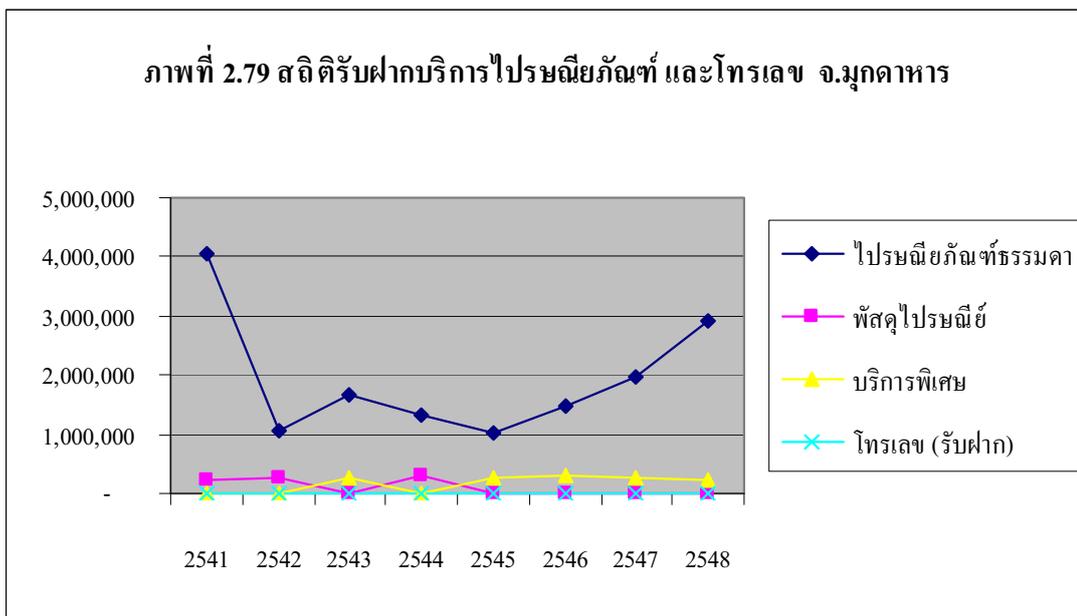

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

เทคโนโลยีและการสื่อสาร จังหวัดมุกดาหารมีสถิติการใช้โทรศัพท์เพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นทุกปีจากผู้ใช้โทรศัพท์ทั้งสิ้นจำนวน 11,223 รายในปี 2541 เพิ่มขึ้นเป็น 15,518 รายปี 2548 ความต้องการใช้บริการขยายตัวในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี ในส่วนผู้ที่ให้บริการหมายเลขโทรศัพท์รายใหญ่ 2 กลุ่ม คือ บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และ บริษัท สัมปทาน ซึ่งบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หมายเลขโทรศัพท์ที่มีผู้เช่ามากที่สุดเป็นบ้านพัก รองลงมาเป็นธุรกิจ โทรศัพท์สาธารณะ ราชการ และบมจ. ทศท (ตารางที่ จ33) ในด้านบริการ ไปรษณีย์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด พบว่า มีสาขาให้บริการทั้งหมด 7 แห่ง (ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์อนุญาติ) การให้บริการไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดาปี 2541 ลดลงจาก 4,048,188 ชิ้น เหลือเพียง 1,054,216 ชิ้น ของปี 2542 หรือลดลง 4 เท่า ก่อนปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี 2543 และจากนั้นลดลงอีกครั้งจนถึงปี 2545 การใช้บริการกลับมาได้รับความนิยมมากขึ้นตั้งแต่ปี 2546-2548 ขณะที่ช่วงเวลาเดียวกันนี้การใช้บริการพิเศษก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่การใช้บริการพัสดุไปรษณีย์โทรเลข (รับฝาก) กลับลดลงทุกปี (ภาพที่ 2.79 และตารางที่ จ34)

หมายเหตุ : ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์อนุญาติ

ที่มา : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

2.5.4.8 การค้าชายแดน

1. ช่องทางการค้า ช่องทางการค้าชายแดนระหว่างไทย - สปป.ลาว ด้านจังหวัดมุกดาหารมีเพียง

ช่องทางเดียว คือ **จุดผ่านแดนถาวร** ตั้งอยู่บ้านนาโปน้อย อำเภอเมืองมุกดาหาร ห่างจากตัวเมืองมุกดาหาร เลียบฝั่งแม่น้ำโขงไปทางทิศเหนือประมาณ 2 กิโลเมตร อยู่ในความรับผิดชอบของด่านศุลกากรจังหวัดมุกดาหาร โดยทางฝั่ง สปป.ลาว ตั้งอยู่ที่เมืองคันทะบูลี แขวงสะหวันเขต ทั้งนี้ได้มีการดำเนินงาน ด้านพิธีการศุลกากรใน 2 จุด คือ

1. ด้านศุลกากรพรมแดนมุกดาหาร ตั้งอยู่ที่อาคารด่านฯ หลังเดิมหน้าวัดศรีมงคลใต้ติดกับท่าเรือโดยสารซึ่งวิ่งรับส่งคนโดยสารที่ผ่านเข้า-ออก ระหว่างจังหวัดมุกดาหารกับแขวงสะหวันเขตของ สปป.ลาว เจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ปฏิบัติงาน ณ ด่านพรมแดน มีหน้าที่ตรวจตราผู้โดยสารที่เดินทางผ่านเข้า-ออก หากบุคคลที่ผ่านด่านพรมแดนเข้ามามีของที่จะต้องเสียอากรติดตัวเข้ามาด้วย โดยของผู้เดินทางนำติดตัวเข้ามาด้วยต้องเป็นของที่มีราคาไม่เกินสองหมื่นบาทและไม่เป็นของต้องห้ามต้องจำกัดในการนำเข้าตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่ศุลกากรซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ณ ด่านพรมแดนจะเรียกเก็บอากรแก่ของนั้นแล้วออกใบเสร็จรับเงินให้พร้อมทั้งตรวจปล่อยของนั้นไปได้เลย โดยที่ผู้โดยสารไม่ต้องนำของมาปฏิบัติพิธีการศุลกากรมุกดาหารอีก

2. ด้านศุลกากรมุกดาหาร ตั้งอยู่บริเวณท่าแพขนานยนต์ บนถนนสำราญชายโขงเหนือ บ้านนาโปน้อย ต.มุกดาหาร อ.เมือง จ.มุกดาหาร ห่างจากตัวเมืองมุกดาหารเลียบริมแม่น้ำโขงไปทางทิศเหนือประมาณ 2 กิโลเมตร เจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ปฏิบัติงาน ณ ด้านศุลกากรมุกดาหาร มีหน้าที่รับปฏิบัติพิธีการศุลกากร การตรวจสอบใบขนสินค้า รับชำระค่าภาษีอากร ตรวจปล่อยสินค้าที่นำเข้าหรือ ส่งออก และตรวจปล่อยสินค้าผ่านแดนอีกด้วย (สินค้าผ่านแดน หมายความว่า ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ ขนส่งผ่านข้ามพรมแดนภายใต้อธิปไตยของประเทศไทยซึ่งต้นทางและปลายทางการขนส่งสินค้านั้นอยู่นอกอาณาเขตของประเทศไทย)

ทั้งนี้ผู้นำเข้า-ส่งออก สามารถนำเข้าและส่งออกทางด้านศุลกากรมุกดาหารได้ทุกประเภท เช่นเดียวกับการนำเข้า-ส่งออกทางท่าเรือกรุงเทพมหานคร คือ

1. นำของเข้า ของทุกประเภท
2. ส่งของออก ของทุกประเภท
3. ส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า หรือของที่มีทัณฑ์บน ของทุกประเภท

2. การคมนาคมขนส่ง จากการที่มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นเขตแดนระหว่างไทยและ สปป.ลาวด้านแขวงสะหวันเขต การคมนาคมติดต่อไปมาระหว่างกันตลอดจนขนส่งสินค้า จึงใช้การคมนาคมทางน้ำได้เพียงอย่างเดียว

2.1 การคมนาคมด้วยเรือข้ามฝากและแพขนานยนต์ เรือโดยสารข้ามฝากสำหรับการเดินทางไปมาของคนไทยและคนลาว รวมทั้งการขนส่งสินค้าจำนวนเล็กน้อยที่นำติดตัว ทั้งนี้ เรือโดยสารมีทั้งเรือของไทยและเรือของลาว ใช้แพขนานยนต์เป็นพาหนะในการขนส่ง ปัจจุบันเจ้าของแพขนานยนต์เป็นผู้ประกอบการของไทยและผู้ประกอบการลาว

ลักษณะการขนส่ง จะเป็นการบรรทุกทั้งตัวสินค้าและรถบรรทุกสินค้าไปพร้อมกัน โดยถ้าหากเป็นการขนส่งสินค้าของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะใช้รถบรรทุกของฝ่ายนั้นบรรทุก เมื่อดำเนินการส่งมอบสินค้าเสร็จสิ้นแล้ว ก็จะนำรถเปล่ากลับโดยไม่มีรถบรรทุกสินค้านำมาด้วย

1. บริษัทแพขนานยนต์ของไทย ได้แก่

1. บจ.ตระกูลพาณิชย์ จำนวนแพขนานยนต์ 3 ลำ โทร. 0-4261-1624
2. บจ. TL.เอ็นเตอร์ไพร์ส จำนวนแพขนานยนต์ 2 ลำ โทร. 0-4261-1796

2. บริษัทแพขนานยนต์ของ สปป.ลาว ได้แก่

1. บริษัท พรศักดิ์ ขาเข้า-ขาออก จำนวนแพขนานยนต์ 2 ลำ
2. บริษัท จันโท นาวา จำนวนแพขนานยนต์ 1 ลำ

2.2 การคมนาคมขนส่งโดยรถยนต์ หลักการเปิดใช้สะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2550 ทำให้การคมนาคมขนส่งทั้งโดยสารและสินค้ามีความสะดวกมากขึ้น สามารถขนส่งและเดินทางจากจังหวัดมุกดาหารผ่านลาว และเวียดนามได้อย่างสะดวกมากขึ้น ขณะเดียวกันรัฐบาลไทยและรัฐบาลลาวได้ทำ ความข้อตกลงในการให้บริการรถโดยสารจากกรุงเทพมหานครจนถึงเวียงจันทน์ ยิ่งเพิ่มความสะดวกให้กับ ประชาชนทั้งสองประเทศเพื่อการติดต่อและไปมาหาสู่กันได้สะดวกยิ่งขึ้น

3. การค้าชายแดน

ภาวะการค้าชายแดนไทย-ลาวด้านจังหวัดมุกดาหาร-สะหวันเขต ด้านมุกดาหารมีการค้า 2 แบบ คือ การค้าข้ามแดน และการค้าผ่านแดน

1. การค้าข้ามแดน ไทย-สปป.ลาว ณ ด้านศุลกากรจังหวัดมุกดาหาร ปี 2549 มี รายละเอียด (ภาพที่ ๒.22) ดังนี้

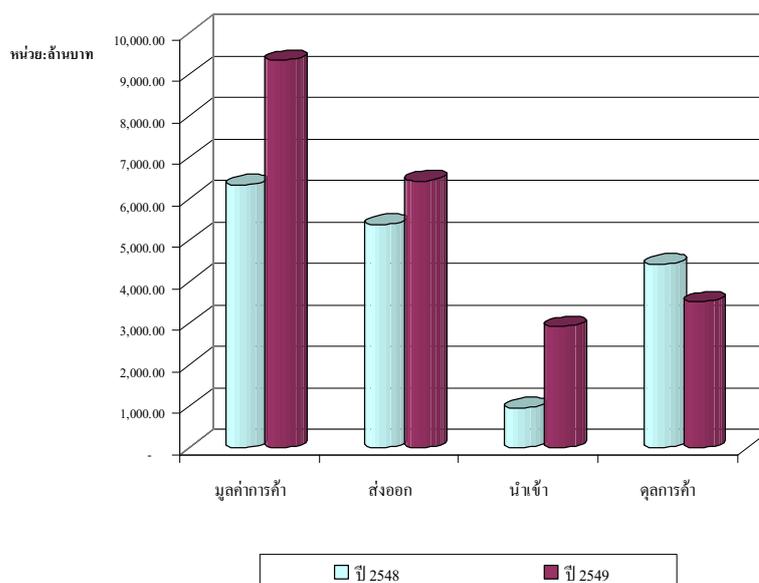
1.1 การค้าโดยรวม มีมูลค่าทั้งสิ้น 9,335.04 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 47.6

1.2 การส่งออก ไทยส่งออกสินค้าไปยังสปป.ลาว ด้านแขวงสะหวันเขต ในปี 2549 มีมูลค่าทั้งสิ้น 6,418.56 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากมูลค่าการส่งออกในปีก่อนร้อยละ 19.5 สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ของใช้ประจำวัน (สินค้าอุปโภคบริโภค) สินค้าเชื้อเพลิง เครื่องจักรที่ไม่ใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ สินค้า อุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็กและเหล็กกล้า ยานพาหนะ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ และวัสดุก่อสร้าง

1.3 การนำเข้า ไทยนำเข้าสินค้าจาก สปป.ลาว ในช่วงปี 2549 มีมูลค่าทั้งสิ้น 2,916.48 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากมูลค่าการนำเข้าในปีก่อนร้อยละ 205.5 สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าแร่ ไม้แปรรูป เครื่องจักรที่ไม่ใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ ยานพาหนะ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สินค้าเกษตรกรรม และวัสดุก่อสร้าง

ภาพที่ 2.80 สถิติการค้าชายแดน จ. มุกดาหาร

เปรียบเทียบข้อมูลการค้า ปี 2548 และ ปี 2549

ที่มา: ด้านศุลกากรจังหวัดมุกดาหาร, 2550

2. การค้าผ่านแดน ไทย-สปป.ลาว ณ ด้านศุลกากรจังหวัดมุกดาหาร ปี 2549 มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การค้าผ่านแดนขาออกไป สปป.ลาว มีมูลค่าทั้งสิ้น 4,116.50 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 0.6 สินค้าผ่านแดนขาออกที่สำคัญ ได้แก่ สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร เครื่องดื่มและเครื่องดื่มบำรุงกำลัง เครื่องจักรไม่ใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยานพาหนะและอุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์

2.2 การผ่านแดนเข้า จากสปป.ลาว มีมูลค่าทั้งสิ้น 196.43 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อน ร้อยละ 85.3 สินค้าผ่านแดน ขาเข้าที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรไม่ใช้ไฟฟ้าฯ สิ่งทอ เครื่องใช้สำนักงาน ของใช้ประจำวัน (สินค้าอุปโภคบริโภค)

2.3 ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของ สปป.ลาว

- ประเทศคู่ค้าที่สำคัญที่ลาวส่งออกสินค้า ได้แก่ ไทย เวียดนาม ฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมัน อิตาลี เบลเยียม สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สวิตเซอร์แลนด์ อินโดนีเซีย สวีเดน สเปน ไต้หวัน นอร์เวย์ จีนและออสเตรเลีย

- ประเทศคู่ค้าที่สำคัญที่ลาวนำเข้าสินค้า ได้แก่ ไทย จีน เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น อิตาลี เดนมาร์ก อังกฤษ อิตาลี ออสเตรเลีย เกาหลี สหรัฐอเมริกา ฮองกง ไต้หวัน รัสเซีย แคนาดา สิงคโปร์ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

3. ปัญหาและอุปสรรค

- ผู้ส่งออกสินค้าของไทยไป สปป.ลาว ส่วนใหญ่เป็นพ่อค้าชายแดน ขาดความเป็นนักการตลาดเชิงรุก มีอาชีพ จึงเสียเปรียบประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม สิงคโปร์ มาเลเซีย และไต้หวัน เป็นต้น

- การขนถ่ายสินค้าของ สปป.ลาว เน้นการใช้แรงงานคนมากกว่าเครื่องจักร ทำให้เกิดการเสียเวลาและสินค้าเสียหาย เป็นเหตุให้การขนถ่ายสินค้าไม่เสร็จทันตามกำหนด ส่งผลให้บริษัทรับขนส่งสินค้าขาดทุนและไม่ยอมรับงาน

- ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าข้ามพรมแดนสูง ส่งผลให้ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามปัญหานี้ น่าจะหมดไปเมื่อเปิดใช้สะพานมิตรภาพ 2 (มุกดาหาร - สะหวันเขต)

- ไม่มีสำนักงานตัวแทนของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM Bank) ในจังหวัด

- ธนบัตรลาวชนิดราคาสูงสุดที่ออกใช้ยังมีมูลค่าต่ำ ทำให้ไม่สะดวกต่อการนับการชำระและการพกพา

- นอกจากนี้ แหล่งแลกเปลี่ยนเงินก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ประกอบกับอัตราแลกเปลี่ยนยังมีการเคลื่อนไหว

- การแข่งขันสินค้าจากประเทศจีนและเวียดนาม ซึ่งราคาถูกกว่า

2.6 ข้อมูลพื้นฐาน สะหวันเขต สปป.ลาว

แขวงสะหวันเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ปี	ตั้งขึ้นเมื่อปี 2544
เนื้อที่	21,774 ตารางกิโลเมตร (ที่ราบร้อยละ 59 เขตเนินเขา และภูเขาร้อยละ 49)
จำนวนประชากร	739,253 คน (ปี 2542) (หญิง 378,367 คน ชาย 360,886 คน)
ความหนาแน่นของประชากร	34 คน ต่อหนึ่งตารางกิโลเมตร
การปกครอง	ปกครองโดยเจ้าแขวง (GOVERNOR) คือ ท่านสีเหลื้อ บุญคำ รองเจ้าแขวง (VICE-GOVERNOR) ฝ่ายบริหาร การเมืองและวัฒนธรรม คือ ท่านทองเดิน ไชยะเสน และรองเจ้าแขวง (VICE-GOVERNOR) ฝ่ายเศรษฐกิจ คือ ดร.สุกกะเสิม โททิสาน
ที่ตั้ง	ตั้งอยู่ภาคกลางของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทิศเหนือ ติดกับแขวงคำม่วน ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดกวังตรี และกวังบินของสาธารณรัฐ สังคมนิยมเวียดนาม ทิศใต้ ติดกับแขวงสาละวัน ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดมุกดาหาร นครพนม อานาจเจริญ และ อุบลราชธานี โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเขตแดน
อาณาเขต	15 เมือง ได้แก่ คันทะบูลี อุทุมพอน อาดสะพังทอง ฟิน เซโปน นอง วิละบูลี สองคอน จำพอน ท่าปางทอง ชนบูลี ไชบูลี อาดสะพอน ไชบุทอง และพะลานไซ
รายได้ต่อหัวของประชากร	300 เหรียญสหรัฐต่อคน ต่อปี (เฉลี่ยทั้งประเทศ)
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ผลิตในประเทศ	อิฐ ปูนซีเมนต์ ไม้ เครื่องนุ่งห่ม สังกะสี เป็นต้น
สินค้าขาออกหลัก	ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ยิปซัม เครื่องนุ่งห่ม ของป่า

พัฒนาตั้งโต๊ะ และสัตว์ เป็นต้น

พืชผลทางการเกษตรที่สำคัญ	ข้าว ข้าวโพด ยาสูบ ถั่วเขียว ถั่วเหลือง แดงโม แดงกวา ถั่วลิสง ฝ้าย เผือก มัน กระเทียม พริก อ้อย
พืชผลเพื่อการอุตสาหกรรม	ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ยาสูบ ฝ้าย อ้อย
สัตว์เลี้ยง	วัว ควาย หมู แพะ และสัตว์ปีกต่าง ๆ
จุดเด่นของแขวงสะหวันนะเขต	<ul style="list-style-type: none"> - ตั้งอยู่ที่กึ่งกลางระหว่างจังหวัดมุกดาหารกับจังหวัดกาฬสินธุ์ของ ส.ส.เวียดนาม ที่เชื่อมโยงไปเว้และดานัง เป็นจุดเชื่อมเส้นทางคมนาคม ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ - เป็นแขวงที่มีเศรษฐกิจดีที่สุดใน 16 แขวง ใน สปป.ลาว มีรายได้จากการเก็บภาษีนำเข้า-ส่งออก ประมาณ 55 ล้านดอลลาร์ (16,500 ล้านบาท) - ในปี 2538 รัฐบาลลาวได้ลงนามในสัญญาร่วมกับรัฐบาลเวียดนามในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษที่บ้านแดนสวนในแขวงสะหวันนะเขต (ชายแดนลาว) และเขตลาวบาว จังหวัดกาฬสินธุ์ (ชายแดน ส.ส. เวียดนาม)

ลักษณะพิเศษเมืองแขวงสะหวันนะเขตเป็นจุดเชื่อมเส้นทางคมนาคม ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

ทางบก	เป็นจุดเชื่อมต่ออยู่บนถนนสายหลัก 2 สาย คือ ถนนหมายเลข 13 ซึ่งเชื่อมภาคเหนือภาคใต้ของลาว กับถนนหมายเลข 9 ซึ่งต่อจากถนนหมายเลข 13 ใกล้ชายแดนไทยไปทางทิศตะวันออกเชื่อมต่อกับจังหวัดกาฬสินธุ์ และท่าเรือดานังของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และจะมีการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดมุกดาหารของไทยกับแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว
ทางน้ำ	มีเส้นทางเดินเรือตามลำน้ำโขง ระหว่างเวียงจันทน์-สะหวันนะเขต โดยสามารถใช้เรือที่มีระวางบรรทุก 70-140 ตัน ซึ่งขณะนี้ถือว่าเป็นระวางบรรทุกสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับ การเดินทางเรือในแม่น้ำโขงของลาวในจุดอื่น ๆ
ทางอากาศ	รัฐบาลลาวมีโครงการที่จะพัฒนาสนามบินสะหวันนะเขตให้เป็นสนามบินภายในประเทศที่ทันสมัย (อีก 2 แห่ง คือ หลวงพระบาง และปากเซ)

การให้สิทธิพิเศษแก่นักลงทุน

เขตเศรษฐกิจสะพาน-เซโน¹ (Savan-Seno Special Economic Zone) เป็นเขตเศรษฐกิจแห่งแรกของ สปป.ลาว ตั้งอยู่บนถนนหมายเลข 9 เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง East-West Economic Corridor แบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกตั้งอยู่ในเมืองขันธบุรี แขวงสะหวันนะเขต ติดกับสะพานข้ามมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 2 ส่วนที่สองตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออกของเมืองขันธบุรีห่างออกไปประมาณ 28 กิโลเมตร โดยที่ตั้งแล้วถือว่าอยู่ในจุดที่ได้เปรียบเนื่องจากตั้งอยู่ในเส้นทางคมนาคม 2 สาย คือ ถนนหมายเลข 9 ที่เชื่อมระหว่างพม่า-ไทย-ลาว-เวียดนาม และเส้นทางหมายเลข 13 ที่เชื่อมระหว่างมณฑลยูนนานของจีน-ลาว-กัมพูชา ตามโครงการ North-South Economic Corridor และในอนาคตรัฐบาลลาวมีโครงการพัฒนาสนามบินเมืองขันธบุรีให้เป็นสนามบินนานาชาติ เพื่อรองรับความต้องการของผู้โดยสารและเพื่อการขนส่งสินค้า

นอกจากนี้รัฐบาลลาวยังให้สิทธิประโยชน์อย่างมากในการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งนี้ ทั้งการให้บริการแบบครบวงจร (One Stop Service) โดยให้อำนาจแก่ผู้ว่าการเขตเศรษฐกิจพิเศษ ดังนี้

1. สามารถอนุมัติการลงทุนที่ดินไม่เกิน 2 ล้านเหรียญสหรัฐ ได้โดยใช้เวลาในการอนุมัติเพียง 15 วัน
2. สามารถอนุมัติให้ได้สัมปทานเช่าที่ดินสูงถึง 50 ปี หรือมากกว่านั้น หากเช่าที่ดินตั้งแต่ 30 ปี ขึ้นไป จะได้รับยกเว้นค่าเช่า 12 ปี
3. สามารถอนุมัติให้คนต่างชาติเข้าไปทำงานในประเทศ รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ในด้านภาษีอากรด้วย
4. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ที่ลงทุนจะได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ
 - a. การลงทุนภาคอุตสาหกรรมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 5-10 ปี ขึ้นอยู่กับสัดส่วนของการส่งออกเมื่อเทียบกับมูลค่าการผลิตทั้งหมด
 - b. ภาคบริการจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลระยะเวลา 2-10 ปี โดยขึ้นอยู่กับทุนจดทะเบียนและภาคการค้า จะได้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 2-5 ปี ขึ้นอยู่กับลักษณะธุรกิจ
 - c. หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว ยังจะได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว ยังได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 8-10 อีกด้วย ซึ่งในกรณีปกตินั้น ผู้ลงทุนในประเทศลาวจะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 20 ของผลกำไร ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำเมื่อเทียบกับภูมิภาคนี้
5. นอกจากนี้ยังมีมาตรการจูงใจอื่นๆ ในการชักจูงการลงทุน ทั้งในด้านการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร วัตถุดิบ วัสดุก่อสร้าง การยกเว้นภาษีการค้า (Business Turnover Tax) จากปรกติที่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 5-10

¹ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ปีที่ 16 ฉบับที่ 5 เดือน พฤษภาคม 2548

บทที่ 3

รายงานการรายงานการสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กำหนดการปฏิบัติงาน

วันที่ 14-17 มิถุนายน 2550: จังหวัดสุโขทัย พิษณุโลก ตาก ประเทศไทย และจังหวัดเมียวดี สหภาพพม่า

วันที่ 20 มิถุนายน 2550: สัมภาษณ์คุณอนุพงษ์ โรจน์นครินทร์ กรรมการผู้จัดการ บ.ไทยแอร์พอร์ตส์ กราวด์ เซอร์วิส เซส จำกัด

วันที่ 21-24 มิถุนายน 2550: จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมุกดาหาร

ผู้ร่วมสัมภาษณ์

1. อ.ดร.ปุ่น เทียงบูรณธรรม	หัวหน้าโครงการ
2. อ.ดร.ศักดิ์เกษม ระมิงค์วงศ์	นักวิจัย
3. อ.สาลินี สันติธรากุล	นักวิจัย
4. น.ส. สายรุ้ง เสาร์ปิ่น	นักวิจัย

กิจกรรม	ประเด็น		
15 มิ.ย.2550 จังหวัดสุโขทัย	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 9.00-11.00 น.</u></p> <p>นายวัฒนา เรื่องปัญหา วัฒนา ประธานสภา อุตสาหกรรม จังหวัด สุโขทัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> • สภาพอุตุฯ มีความร่วมมือกับมณฑลชานซีของจีน ความร่วมมือด้าน การศึกษา สังคม วัฒนธรรม ระหว่างสุโขทัย-จีน • มีโรงงานปอกระสา(ทำกระดาษสา) และน้ำมันพืช <p>สถานการณ์ในจังหวัด</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีบ่อน้ำมันที่มีก๊าซธรรมชาติอยู่แต่ไม่ได้เอามาใช้ประโยชน์เผา ทั้งทุกวัน (ปตท.ดูแลอยู่) ซึ่งน่าจะเอามาใช้ประโยชน์ได้ • กำลังจะตั้ง มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตสุโขทัย (รวม 3) เริ่มก่อสร้าง พ.ศ. 2550 งบประมาณ 97 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัยอย่างมาก • ประชาชนในจังหวัด มีภูมิปัญญาในการหมักพืชให้เป็นเอทานอลได้ • สุโขทัย สนับสนุนการปลูกสบู่ดำเป็นพลังงานทดแทน: ต้นทุนผลิตสบู่ดำสูง ซึ่งเสียต้นทุนค่าเก็บผลผลิต แต่ส่งเสริมปลูกเป็นอาชีพเสริมต้นทุนจะลดลง • สนับสนุน ปลูกข้าวฟ่างหวาน เพื่อนำมาผลิตเอทานอล ให้ชาวบ้านทำเพื่อลดปัญหาเรื่องน้ำเสียที่เกิดจากการหมัก และกากที่เหลือนำไปทำอาหารสัตว์ได้ เอาไปเลี้ยงวัวซึ่งทำให้คุณภาพของเนื้อีคุณภาพดีกว่าการเลี้ยงตามธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> • สุโขทัยจะได้อะไรจาก EWEC <ul style="list-style-type: none"> ○ มลพิษทางอากาศ ○ มลพิษทางเสียง ○ มลพิษทางน้ำ ○ อุบัติเหตุ 	<p>แนวทางการรองรับ EWEC</p> <ul style="list-style-type: none"> • การทำพลังงานทดแทน • สนับสนุนด้านการเกษตร ส่งเสริมการเลี้ยงวัว มีแนวโน้มราคาสูงขึ้นตลอด • ส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเลี้ยงวัวและผลิตภัณฑ์จากวัว • การผลิตกรที่ใช้เทคโนโลยีไม่สูงมากนัก เน้นอุตสาหกรรมที่เป็นจุดแข็งของจังหวัด ผลิตถาวร: หนึ่งแนวทาง คือ นำเข้ามอเตอร์ไฟฟ้าจากจีน แล้วนำมาประกอบในไทย • ไม่ให้ความสำคัญในการปลูกข้าวแข่งขันในเวทีโลกมากเท่าไร แต่จะตลาดสินค้าอื่นแทน

กิจกรรม	ประเด็น		
15 มิ.ย.2550 จังหวัดสุโขทัย	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> • สภาพอุตสาหกรรมส่งเสริมอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ ลักษณะเป็นรถราง (ไบโอดีเซล) • ส่งเสริมเกษตรกรรม ด้านไบโอดีเซล แก๊สโซฮอล์ เอทานอลจากน้ำมันพืช และในอนาคตโรงงานผลิตน้ำมันพืช เน้นให้ ประชาชนปลูกพืชพลังงาน และหมัก แล้วส่งให้ โรงงาน ทำเป็นพลังงานทดแทนระดับชุมชน <p>สถานการณ์ GMS ของประเทศคู่แข่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> • เวียดนาม กำลังปรับโครงสร้างของประเทศ โดยยึดประเทศจีน เป็น model • ปรับความสำคัญของเมืองด่าน • วางแนวเขตอุตสาหกรรมทั่วประเทศ • คิดจะเอาทรัพยากรจากพม่าเข้ามาใช้ในประเทศ <p>การรวมกลุ่มทางธุรกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> • ธุรกิจขนส่งของสุโขทัย ยังไม่ได้มีการรวมกลุ่มกัน • มีการรวมกลุ่มธุรกิจก่อสร้าง ซึ่งมีความเข้มแข็งพอสมควร • ปัญหากลุ่มธุรกิจรายย่อยที่รวมตัวกัน จะมีปัญหาด้านเงินทุน <ul style="list-style-type: none"> ○ ผู้นำที่ดี ○ ทรัพยากรสนับสนุนไม่เพียงพอ ○ ไม่มีหน่วยงานที่เป็นส่วนกลางในการบริหารจัดการที่เป็นกลาง 	<ul style="list-style-type: none"> • ภาคการศึกษา: ไม่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษา ให้สอดคล้องกับภาคธุรกิจ • ผู้ประกอบการจีนไม่ไว้วางใจคนไทยและไม่ได้ให้ความยุติธรรมกับผู้ประกอบการไทย • เวียดนาม: พัฒนา 2 ระดับ <ul style="list-style-type: none"> ○ การลงทุนพัฒนาโดยคนเวียดนามเอง ยังสู้การแข่งขันจากไทยไม่ได้ ○ ให้คนอื่นมาลงทุน : ประเทศโตเร็ว แต่คนเวียดนามจะแย่นในระยะยาว • ประเด็นที่ต้องกลัวเวียดนาม <ul style="list-style-type: none"> ○ ทรัพยากรของประเทศ: น้ำมัน ทำเรือ ○ หน่วยงานของรัฐบาล ไม่แตกแยก สามารถรวมตัวและดำเนินการเพื่อเอื้อนโยบายได้ง่าย • จีน สามารถผลิตรถยนต์ในราคาถูก 	-

กิจกรรม	ประเด็น		
15 มิ.ย.2550 จังหวัดสุโขทัย	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 11.00-12.00 น.</u> นายประเสริฐศักดิ์ สิงห์วงศ์ ประธานชมรมธุรกิจ ท่องเที่ยวจังหวัด สุโขทัย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวจังหวัดสุโขทัยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวในประเทศ ส่วนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เพิ่มขึ้นปีละประมาณ 2,000 คน โดยเฉลี่ยอยู่พัก 2 คืน ● ผู้ที่มาเที่ยวจะให้ความสำคัญกับเวลาที่มีจำกัดเป็นหลักในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว ● ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบเรื่องการพัฒนา EWEC 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลุ่มจังหวัดและพินิจโลกเข้าใจสนใจพัฒนาเฉพาะเรื่องสี่แยกอินโดจีน ● นักการเมืองก็อ้างสี่แยกอินโดจีน อ้าง EWEC ทำถนนสี่เลน ● สมาคมท่องเที่ยวไม่เชื่อมั่นว่าการพัฒนา EWEC จะทำให้นักท่องเที่ยวจากลาว เวียดนาม พม่า เข้ามาเที่ยวประเทศไทย แต่นักท่องเที่ยวไทยจะไปเที่ยวประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น ● พม่าเปิดประเทศเดินทางผ่านแม่สอดจังหวัดตากได้ คนไทยจะไปเที่ยวพม่ามากกว่าเวียดนาม เพราะเมืองเหมาะสมมีทะเลสวย คนภาคเหนือจะไม่ไปเที่ยวพม่า แต่จะไปเที่ยวพม่าแทนระยะทางใกล้ เดินทางไป-กลับได้ใน 1-3 วัน ● สุโขทัยจะไม่ได้อะไร นอกจากเป็นเพียงทางผ่าน ● พม่าเปิดประเทศจริง ไทยต้องเตรียมตัวรองรับกับแรงงานที่จะเข้ามาทั้งที่ถูกและผิดกฎหมาย ● เมื่อการคมนาคมดีขึ้น จะทำให้นักลงทุนมาลงทุนบนเส้นทาง EWEC มากขึ้น เพราะนักลงทุนจะไม่ไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน "ไม่มั่นใจในเสถียรภาพและความมั่นคง" ดังนั้นจะส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ● ผลกระทบการท่องเที่ยวมีน้อย ผลกระทบทางสังคมมีมากขึ้น แรงงานจากเพื่อนบ้านจะเข้ามาทั้งที่ถูกและผิดกฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยต้องเตรียมสังคมสำหรับปฏิสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน ● นักลงทุนไทยควรไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้ได้มีรายได้ ฐานะดีและกลับมาเที่ยวประเทศไทย ● รัฐบาลควรจัดจ้างนักวิจัยศึกษารวบรวมข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน เหมือนกับ JICA ประเทศญี่ปุ่น และนำข้อมูลส่งต่อให้เอกชนเป็นผู้ตัดสินใจลงทุน ● ควรใช้มาตรการที่ท้องถิ่นในการนำเที่ยวในจังหวัดสุโขทัย โดยเฉพาะปราชญ์ท้องถิ่นจะทราบพื้นที่ในตำนาน

กิจกรรม	ประเด็น		
15 มิ.ย.2550 จังหวัดพิษณุโลก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 14.00-15.00 น.</u></p> <p>ผศ.ดร.ชฎา ณรงค์ฤทธิ์</p> <p>คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร</p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ งานวิจัยที่เกี่ยวกับ EWEC ปัจจุบันเป็นงานด้านการวิเคราะห์โครงข่ายการเชื่อมโยง การขนส่ง จำหน่ายผลิตภัณฑ์กล้วยตาก ของกลุ่มสินค้า OTOP ○ หากมีการกำหนด Parameter ที่เป็น input ของการ mapping GIS ได้ เพื่อนำมาทำ model ทาง GIS และเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ ○ ฐานข้อมูล EWEC ที่จัดทำไว้ปัจจุบัน 12 จังหวัดบนเส้นทาง EWEC <ul style="list-style-type: none"> ○ Supply สินค้าเกษตร ตั้งแต่ระดับพื้นที่ในการปลูก ○ ตลาดรับซื้อพืชผลเกษตรตอนนี้อยู่ที่ไหน ในแต่ละพื้นที่มีกี่แห่ง ○ โรงงานอุตสาหกรรม <ul style="list-style-type: none"> ▪ Raw material ที่เป็นสินค้าเกษตร ▪ สินค้าที่ไม่ใช่เกษตร ○ ไม่มีข้อมูลที่ distribute จากโรงงานไปส่วนกลาง 	-	<ul style="list-style-type: none"> ○ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยนเรศวร ควรทำงานวิจัยร่วมกัน ในเรื่องของการกำหนดตัวชี้วัด (parameter) ที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ทางด้านคณิตศาสตร์ (math model) <ul style="list-style-type: none"> ● ผลรับ (Outcome) ที่ต้องการ <ul style="list-style-type: none"> ○ เส้นแผนที่ (Contour) ของเวลาในพื้นที่ ○ เส้นแผนที่ของใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับ EWEC ○ ในด้านการท่องเที่ยวควรศึกษา <ul style="list-style-type: none"> ▪ อะไรเป็นอุปสรรคในการท่องเที่ยวในเส้นทางนี้ ▪ เส้นทางการบินจากพิษณุโลก เอื้อต่อการท่องเที่ยว มากน้อยแค่ไหน ▪ ข้อจำกัดด้านการบริหารจัดการ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่มาเที่ยวในเส้นทางนี้ ○ ด้านสินค้าเกษตรมีการศึกษาสินค้าส่งออกไปหลายชนิด แต่สินค้าที่ควรส่งกลับควรส่งสินค้าอะไร

กิจกรรม	ประเด็น		
15 มิ.ย.2550 จังหวัดพิษณุโลก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏ การของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 15.00-16.00 น.</u></p> <p>นายทิวะ ชัยวัตร รองประธาน หอการค้าจังหวัด พิษณุโลก</p>	<ul style="list-style-type: none"> • แนวคิดให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นสี่แยกอินโดจีนเกิดขึ้นเมื่อปี 2532 • 2540 มีมติ ครม. ให้พิษณุโลกเป็นสี่แยกอินโดจีน เพราะเป็นจุดตัดเส้น NSEC-EWEC • ประธานหอการค้าคุณวิโรจน์ จิริจิตกาลโชติ มีแนวคิดรวมกลุ่มจังหวัด พิษณุโลก พิจิตร อุตรดิตถ์ สุโขทัย กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ เป็นกลุ่มจังหวัดที่ได้รับประโยชน์ร่วมกัน • มีการรวมกลุ่มหอการค้า-สภาอุตสาหกรรม นครสวรรค์-พิษณุโลก แต่ยังไม่เห็นผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม • ภาคเอกชนก็ยังไม่เห็นว่าการเป็นสี่แยกอินโดจีน ของพิษณุโลกนั้นจะมีอะไรรองรับบ้าง และยังไม่ได้มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนว่า พิษณุโลกจะมีบทบาทในด้านไหนของสี่แยกอินโดจีน • แนวทางที่เคยวางไว้ <ul style="list-style-type: none"> ○ เป็นเมืองพาณิชย์กรรม (เนื่องจาก ในขณะนั้นยังไม่มีสภาอุตสาหกรรมพิษณุโลก ซึ่งเพิ่งมีเมื่อ 4 ปีที่ผ่านมา) ○ ศูนย์กลางของการวิจัย ○ ด้านอุตสาหกรรมของพิษณุโลก ยังไม่เด่นชัดมากนัก จึงไม่ได้วางเป้าหมายให้พิษณุโลกเป็นเมืองอุตสาหกรรม • ความคาดหวัง <ul style="list-style-type: none"> ○ ต้องการเป็นศูนย์กลางของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง แต่มีได้กำหนดให้เป็นศูนย์กลางในด้านไหน 	-	<ul style="list-style-type: none"> • ควรมีการสร้างรถไฟรางคู่ระหว่างพิจิตร-พิษณุโลก สำหรับใช้ขนส่งข้าว • การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ควรเป็นตัวกลางในการรวมกลุ่มภาครัฐและเอกชนขึ้นใหม่อีกครั้ง

กิจกรรม	ประเด็น		
15 มิ.ย.2550 <u>จังหวัดพิษณุโลก</u>	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> ○ ต้องการให้พิษณุโลกเป็นศูนย์กลางของการวิจัย เนื่องจาก มีสถาบันการศึกษา 3 แห่ง (ม.นเรศวร ม.ราชภัฏ และราชวมงคล) ● หอการค้ามีความพยายามที่จะผลักดันให้จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้า (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย กำลังศึกษาความเป็นไปได้) ● พิษณุโลกมีการรวมกลุ่มของคนไทยเชื้อสายจีน (7 สมาคม) ซึ่งมีความเข้มแข็งของกลุ่มสมาคมนี้เป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นองค์กรที่มีความสำคัญในการผลักดันให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับเมืองหางโจว ประเทศจีน ● 2540 เทศบาล สร้างความร่วมมือกับเมืองหางโจว ของจีนและมีการลงบันทึกความเข้าใจและ ความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกัน ● ด้านความสัมพันธ์กับเมืองหางโจว มีกิจกรรมร่วมกันหลายด้าน <ul style="list-style-type: none"> ○ ด้านการศึกษา: นักเรียนแลกเปลี่ยน ○ ด้านการค้า: นำสินค้าไปจัดแสดง เช่น ข้าว จีนส่วนรถยนต์ส่งออกไปจีน ● ในด้านความสัมพันธ์ของจังหวัดพิษณุโลกกับลาว และเวียดนาม ยังไม่มีความร่วมมืออย่างเป็นทางการ ● สินค้าส่งออกหลักจากจังหวัด คือ ข้าว จีนส่วนยานยนต์ มัน ข้าวโพด กัญชาก ● อุปสรรค คือ ความไม่ชัดเจนในด้านนโยบายจากผู้บริหารของจังหวัดที่กำหนดจุดยืนกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัด 	-	-

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 8.30-10.00 น.</u></p> <p>คุณติกร กิ่งกำ</p> <p>นักวิชาการพาณิชย์ 4 สำนักงานพาณิชย์ จังหวัดตาก (ตัวแทนสำนักงาน พาณิชย์จังหวัดตาก)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • บทบาทของกระทรวงพาณิชย์ ส่งเสริมและพัฒนาค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน แต่ของจังหวัดตากตอนนี้มีกิจกรรมส่งเสริมในด้านนี้น้อยมาก งบประมาณลดลงจากหลักแสน ปัจจุบันเป็นหลักหมื่น งานหลักที่ส่งเสริมส่วนใหญ่ลักษณะเป็นกิจกรรมของการจัดสัมมนาผู้ประกอบการ • ผู้ประกอบการเอกชน เช่น หอการค้า สมาคมอุตสาหกรรม มีความตื่นตัวในเรื่อง EWEC และเป็นกลุ่มที่เข้มแข็ง • ศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service: OSS) ไม่สามารถให้บริการได้ คิดที่ขั้นตอน ระเบียบปฏิบัติของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง • คู่มือในการทำพิธีการศุลกากรที่ชัดเจน ยังไม่ได้มีการจัดทำ จึงทำให้เกิดความสับสน ระหว่างระเบียบที่วางไว้ กับการปฏิบัติจริง • อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมหลัก ใช้แรงงานพม่า • สินค้าส่งออกส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุปโภค-บริโภค • สินค้าเกษตรที่สำคัญ คือ ข้าวโพด (อ.พบพระและท่าสองยาง) • สินค้านำเข้าที่สำคัญ สิ่งประดิษฐ์จากไม้ และอาหารทะเล 	<ul style="list-style-type: none"> • มูลค่าการค้าชายแดนจังหวัดตากจะเพิ่มขึ้น • ด้านการขนส่งจังหวัดตากเป็นเพียงทางผ่าน • อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราในพม่าไม่แน่นอน ส่วนใหญ่พ่อค้านิยมแลกเปลี่ยนในตลาดมืด ดังนั้นการพัฒนา EWEC จะทำให้เงินบาทมีบทบาทในการค้าชายแดนมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> • รัฐบาลควรเร่งการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย-พม่าให้มากขึ้น • มาตรการส่งเสริมการค้า ให้เกิดความยืดหยุ่นมากขึ้น เช่น <ul style="list-style-type: none"> ○ Contract farming ปีที่แล้วมีปัญหา คือ รอประกาศกระทรวงการคลังทำให้ไม่สามารถทำพิธีการศุลกากรได้ ○ ข้าวโพดจากฝั่งพม่า ไม่มีโกดังเก็บ เมื่อมีปัญหาต้องรอประกาศพิธีการนำเข้า contract farming มีผลกระทบต่อคุณภาพของข้าวโพด • แก้ไขกฎระเบียบที่ไม่สอดคล้อง • เร่งจัดสร้างเขตปลอดภาษีโดยเร็ว (Free Zone)

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>ปัญหาและอุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> • การเมืองของสหภาพพม่าไม่มีเสถียรภาพ • กฎหมายที่ไม่สอดคล้องกันในหน่วยงานต่างๆ ของไทย <ul style="list-style-type: none"> ○ กระทรวงพาณิชย์ ติความเพื่อการส่งเสริมการค้า แต่ป่าไม้ ติความเพื่ออนุรักษ์ เช่น ระเบียบเกี่ยวกับการนำเข้าไม้ เช่น บางหน่วยติความว่านำเข้าไม้ไม่ได้ แต่กระทรวงพาณิชย์ ติความว่าต้องมีใบ C/O เป็นต้น • มูลค่าการค้าชายแดนลดลง 20% เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว คาดว่าเกิดจากบทบาทการค้าระหว่างพม่า-จีน มีความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งมากขึ้น • สถานการณ์ Contract Farming: หน่วยงานจังหวัดพยายามติดตามความคืบหน้าจาก สศช. เพื่อรอประกาศกระทรวงการคลังยกเว้นอากรสินค้านำเข้า ซึ่งต้องพิจารณาเป็นปีต่อปี • Contract farming ดำเนินการส่งเสริมการปลูกเรียบร้อยแล้ว แต่ติระเบียบ พิธีการในการนำเข้าสินค้าจึงทำให้ไม่สามารถดำเนินการต่อได้ 	-	-

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 13.30-15.30 น.</u></p> <p>นายธีรพงษ์ วงษ์พานิช ผู้อำนวยการสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดตาก</p>	<p>อุปสรรคของไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> • Industrial Zone ของพม่า ชัดเจนกว่าของไทย • นำร่อง SSI ตอนนี้ออกแบบที่มุกดาหาร • แต่ SSI ที่ตาก มีความเป็นไปได้ยาก เนื่องจากพื้นที่แคบ ไม่เอื้อต่อการหมุนเวียน (flow) • สะพานแห่งที่ 2 อาจจะอยู่ที่ท่าสายลวด หรือท่าวังผา แต่น่าจะเป็นท่าสายลวดมากกว่า • Contract farming มีความแตกต่างกันในเรื่องของมุมมองของภาครัฐและเอกชน จึงทำให้ดำเนินการไม่ได้ และข้าวโพด อ้อย ปาล์ม น้ำมัน มันสำปะหลัง ส่งไปปลูกที่ลาว เช่น ซี.พี. เครือบริษัทศิริวัฒนา <p>ความร่วมมือไทย-พม่า</p> <ul style="list-style-type: none"> • กระทรวงเกษตรของไทย-พม่า มีความร่วมมือกันดีมาก • มียุทธศาสตร์ร่วมกันชัดเจน • ศาสนา รูปแบบของศาสนาเดียวกัน • พม่าให้ความเชื่อถือไทยพอสมควร แต่ลาวมีความเห็นว่าไทยมีการวางนโยบายที่ดี แต่ไม่ดำเนินการจริงจัง 	<ul style="list-style-type: none"> • เขตเศรษฐกิจ (Economic Zone) และเขตอุตสาหกรรม (Industrial Zone) ของพม่าลงมือดำเนินการเรียบร้อยแล้ว แต่ไทยยังไม่มีชัดเจนในทางปฏิบัติ • ยังไม่มีรูปแบบการพัฒนา (model) ในการรองรับอย่างเป็นรูปธรรม • หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมองกันคนละมุม เนื่องจากมีความหลากหลายมาก • เชื่อว่ายังไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในฝั่งไทย • ส่งสินค้าไปขายผ่านด่านเชียงแสน โดยผ่านแม่น้ำโขง เห็นว่าอีกหน่วยเชียงแสนจะเป็นประตูการค้าที่สำคัญ • ลาว กัมพูชา เป็นคู่แข่งผลิตผลทางการเกษตร ส่งขายให้จีน เช่น ยาง สำหรับพม่า ถ้าโครงสร้างพื้นฐานดีขึ้น จะเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวมาก อย่างไรก็ตาม จีนกำลังผลักดันอยู่ 	<p>ความต้องการของจังหวัดตาก</p> <ul style="list-style-type: none"> • รัฐควรเป็นผู้วางระบบให้กับแต่ละพื้นที่มากกว่าการเข้าไปแทรกแซง และควรมีมาตรการรองรับผลกระทบทางลบที่จะเกิดขึ้น • ความชัดเจนของนโยบายของรัฐ • ปัญหาอุปสรรคของโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากการเชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานระดับประเทศกับระดับพื้นที่ไม่ดี ทำให้ระดับบนก็รอการปฏิบัติจากพื้นที่ ระดับพื้นที่ก็รอให้ระดับบนสั่งการ • ควรจะมีหน่วยงานกลางที่เชื่อมโยงระหว่าง 2 ระดับนี้ ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการ การ monitor การควบคุม • ควรมีการจำลองรูปแบบการพัฒนาอย่างง่าย (simple model)

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>ผลิตผลทางการเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> • สินค้าเกษตรจังหวัดตากส่งไปขายประเทศเพื่อนบ้านน้อยมาก ส่วนใหญ่จะส่งในประเทศมากกว่า • พม่ากำลังให้ความสำคัญในเรื่องของข้าว เพราะสภาพเหมาะสมในการปลูกดีกว่าไทย (น้ำมาก ดินดี) • พม่าตอนนี้กำลังผลักดันให้ภาคเอกชนของไทยเข้าไปลงทุนในพื้นที่มากขึ้น <p>อุตสาหกรรมที่เป็นจุดแข็งของจังหวัดตาก</p> <ul style="list-style-type: none"> • อัญมณี • สิ่งทอ • เกษตร <p>แต่คงไม่ได้รับผลกระทบมากนักจาก EWEC แต่ถ้าจะสร้างอุตสาหกรรมให้เข้มแข็ง ต้องเล่นที่อุตสาหกรรมอัญมณี แต่ต้องมีการเพิ่มศักยภาพของบุคลากร แต่ในอนาคตอุตสาหกรรมไม้ยางพารามีแนวโน้มดี</p>	<ul style="list-style-type: none"> • CBTA เป็นโครงการที่ไม่ค่อยมีการพูดถึง เมื่อเทียบกับ ACMECS หรือ GMS • ตากจะได้เปรียบจาก EWEC ด้านการค้าและการบริการ ซึ่งคนในพื้นที่จะได้เปรียบในเรื่องของการย้ายฐานมาลงทุนในตาก หรือแม่สอดมากขึ้น • โครงการแม่สอด-เมียวดี ตอนนี้ก็ยังไม่ได้มีการดำเนินการมากเท่าไร เพราะอำนาจเบ็ดเสร็จอยู่ที่รัฐบาลกลางของพม่า • การพัฒนาเส้นทาง EWEC ภาคเอกชนจังหวัดตากตื่นตัวและรวมตัวกันเป็นอย่างดี • ปัญหาของโครงการต่างๆ คือ ขาดในเรื่องของการลงมือเป็นผลในทางปฏิบัติ (ACTION) 	<p>สิ่งที่ต้องรีบดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> • โครงการ CBTA น่าจะเป็นโครงการที่ต้องรีบผลักดัน • ธุรกิจบริการน่าจะเป็นภาคธุรกิจหลักของจังหวัดตาก • อุตสาหกรรม ยังไม่ใช่มิติที่ตากจะสามารถโตได้อย่างมีศักยภาพ • ควรเร่งจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว • เกษตร อาจจะได้ประโยชน์บ้าง แต่ควรเน้นในพืชที่มีมูลค่าสูง • แปรรูปเกษตร ยังไม่ควรแปรรูปที่ตาก มีข้อจำกัดหลายๆด้าน ได้แก่ แหล่งน้ำ • ไม่มีองค์กรกลางทำหน้าที่ติดตามความปลอดภัย เรื่องอื่นๆ ของจุดค้าชายแดนของตาก (สะพาน) ปัจจุบันการค้าชายแดนความเสี่ยงขึ้นอยู่กับสะพานแก่ออย่างเดียว

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>ปัญหา</p> <ul style="list-style-type: none"> ● องค์กรที่เกี่ยวข้อง และเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียมตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง เช่น หอการค้า สภาอุตสาหกรรม จังหวัด ฯลฯ มีความตื่นตัว แต่อย่างไรก็ตามก็มองในมุมมองขององค์กรหน่วยงานภาครัฐยังไม่สนองเท่าที่ควร ● ความเข้าใจระหว่างจังหวัดยังไม่ตรงกัน แต่ละจังหวัดมองในกรอบของจังหวัดตัวเอง ● มีการส่งเสริมปลูกอ้อยเพื่อผลิตเอทานอลในพื้นที่แคว้นเมี่ยง (มิตรผล ปตท. ผาแดง) ประมาณ 30,000 ไร่ แต่กระทรวงพลังงานต้องมีนโยบายที่ชัดเจน 	-	<ul style="list-style-type: none"> ● EWEC เสร็จ ต้องมีการเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน <ul style="list-style-type: none"> ○ ถนน ต้องมีมาตรการรองรับความเสี่ยงในการคมนาคม ไม่ว่าจะเป็นทางถนน อากาศ น้ำ ○ กรณี worst case ในการเปิดเจ็ดยี่สาม องค์กร จะส่งผลกระทบต่อตากอย่างไร ● แรงงานราคาถูก ที่เป็นจุดเด่นของตาก ยิ่งไงก็ตามก็ไม่ใช่จุดแข็งอย่างยั่งยืน ควรต้องมีแผนรองรับ ● จีน เวียดนาม มีโอกาสที่จะเข้ามาแทรกแซงเรื่องผลผลิตทางการเกษตรของไทย บทบาทของไทย วางระบบ พัฒนาคน และเพิ่มศักยภาพการให้บริการด้านการค้าต่อกลุ่มประเทศ

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 13.00-17.00¹</u></p> <p><u>น.</u></p> <p>พันเอก (พิเศษ) ผดุง ยิ่งไพบูลย์สุข ผู้บังคับหน่วยเฉพาะ กิจกรรมทหารราบที่ 17 (ผู้แทนกองทัพบ ภาคที่ 3)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ❖ ปัญหาการค้าชายแดนไทย-พม่า มีความซับซ้อนหลายมิติ ❖ ปัญหาการค้าชายแดนในมุมมองของทหารมองโดยยึดหลักปัจจัยการเมือง สังคม การเมือง สังคมจิตวิทยา ❖ ในเรื่องเศรษฐกิจ โดยเฉพาะจะดูแลเรื่องความปลอดภัยดูแลการดำเนินการที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง ผลกระทบกับความมั่นคงคือยาเสพติดตามมาแนวชายแดน การลักลอบทรัพยากรป่าไม้ การหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย 		

¹ วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน 2550 ณ ห้องแม่สอดบอลรูม โรงแรมเซ็นทรัลแม่สอดฮิลล์ อ.แม่สอด จ.ตาก ร่วมสนับสนุนโดย โลกวันนี้ ชมรมผู้นำเข้าสิ่งประดิษฐ์ จ.ตาก และ ITDI

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>สภาพทั่วไปและช่องทางการค้าจังหวัดตาก</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ จังหวัดตากมีพรมแดนติดต่อกับพม่ายาว 390 กม. ▪ การค้าชายแดนเป็นแบบบ้านพี่เมืองน้อง ▪ ในปี 2547 การค้าในด้านอำเภอแม่สอดมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 94.79 ของมูลค่าการค้ารวม แต่มูลค่าการค้าด้านอำเภอแม่สอดคิดเป็นร้อยละ 54.43 ของมูลค่าการค้าชายแดนไทย-พม่า ▪ การค้าจะดำเนินพิธีการศุลกากรผ่านจุดผ่านแดนถาวรและทำการขนย้ายข้ามสะพานมิตรภาพไทย-พม่า เข้าไปในจังหวัดเมียวดีตลอดไปจนถึงเมืองย่างกุ้ง ▪ จุดผ่านแดนถาวรแม่สอด-เมียวดี เป็นจุดผ่านแดนที่สำคัญ ตั้งอยู่ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เปิดทำการเวลา 6.30-16.30 น. ทุกวัน ▪ ผู้ประกอบการค้านำเข้า-ส่งออก ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ และจากกรุงเทพฯ มีทั้งนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา <p>ภาพรวมปัญหาและอุปสรรคการค้าชายแดน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ มาตรการกีดกันการค้าและเลือกปฏิบัติ ประเทศพม่ามีการปกป้องตลาดการค้าภายในประเทศ โดยการห้ามการนำเข้าสินค้าบางชนิดที่มีการผลิตในประเทศไทย 15 ชนิด 		<p>การแก้ปัญหาของการค้าชายแดนไทย - พม่า</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ต้องเพิ่มปริมาณและมูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดนให้สามารถสร้างเสริมระบบเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคเติบโตอย่างต่อเนื่อง ▪ ปฏิรูประบบการค้าชายแดนให้เข้าสู่ระบบสากล ▪ ส่งเสริมการเปิดตลาดการค้าใหม่ การส่งเสริมชายแดนไม่ให้จำกัดเพียงการค้าบริเวณชายแดนเท่านั้น แต่ยังเชื่อมโยงเพื่อการบริโภคในตลาดภายในของทั้งสองประเทศ และ/หรือส่งผ่านไปยังประเทศข้างเคียงที่เป็นตลาดใหญ่ในอนุภูมิภาค ▪ กำหนดแนวทางผ่อนคลายนโยบายการผ่านแดนในส่วนของประเทศไทย ▪ กำหนดทิศทางการพัฒนาการการผลิตให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถปรับปรุงรายการให้สิทธิพิเศษทางภาษีให้ตอบสนองต่อความต้องการประเทศเพื่อนบ้าน ได้อย่างแท้จริง

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> ■ โครงการให้สิทธิพิเศษทางภาษีที่ไม่เกิดผลทางปฏิบัติ ประเทศไทยให้สิทธิพิเศษทางภาษีแก่ประเทศเพื่อนบ้าน เสมือนประเทศ WTO (World Trade Organization) และใน กรอบ AISP (Asean Integration System of Preference) แต่ ประเทศเพื่อนบ้านยังไม่ได้มีการให้สิทธิเนื่องจากมีระเบียบ ขั้นตอนที่ซับซ้อน ความยุ่งยากในการออกใบรับรองถิ่น กำเนิดสินค้า (C/O) การขาดผู้รวบรวมสินค้ารายใหญ่ และมี ปัญหาเรื่องคุณภาพสินค้าที่ไม่ตรงกับความต้องการไทย ■ กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าชายแดน การออก ใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าหรือหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออก ประเทศที่ส่งออกแสดงต่อศุลกากรประกอบการนำเข้า และ จำกัดวงเงินการค้าชายแดนบริเวณจุดผ่อนปรน กระบวนการ ตรวจสอบปล่อยของหลายหน่วยงานที่ซับซ้อนและใช้เวลานาน ตลอดจนความเข้มงวดของการตรวจสินค้าในพื้นที่ทหารที่ ประกาศกฎอัยการศึก ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการค้าชายแดน ■ การค้านอกระบบ การลักลอบนำสินค้าเข้าจากประเทศเพื่อน บ้านมายังประเทศไทย เพื่อหลีกเลี่ยงภาษีและการควบคุมการ นำเข้าที่เข้มงวด ทำให้ประเทศไทยต้องเสียรายได้จำนวนมาก 	-	<ul style="list-style-type: none"> ■ กำหนดมาตรฐานการรักษาส่วนแบ่งตลาดใน ประเทศเพื่อนบ้าน ควบคุมมาตรฐานสินค้าที่ ส่งไปยังประเทศเพื่อนบ้านให้ได้คุณภาพ รวบรวมราคาให้มีความเป็นธรรม ส่งเสริมให้ ภาคเอกชนประกอบกิจการอย่างโปร่งใส ■ เร่งรัดการเจรจาระดับรัฐต่อรัฐ เพื่อแก้ไข มาตรการกีดกันทางการค้า และเลือกปฏิบัติ ของประเทศเพื่อนบ้าน ■ ส่งเสริมความช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบตลาด ■ เจรจาให้รัฐบาลประเทศเพื่อนบ้านสนับสนุน การก่อสร้างเส้นทางคมนาคมสายหลัก ในช่วงที่ขาดหายใจแล้วเสร็จสมบูรณ์โดยเร็ว โดยเฉพาะเส้นทางแม่สอด – เมียวดี – ปะอั้น – ท่าตอน – ย่างกุ้ง (ไทย – พม่า)

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ประเทศเพื่อนบ้านขาดทักษะประสบการณ์การทำการค้าแบบสากล การค้าส่วนใหญ่เป็นแบบไม่เป็นทางการ อาศัยความเชื่อใจกัน ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงช่วยเหลือจนแก้ปัญหาและไม่มีสถาบันการเงินที่ถูกต้องตามกฎหมาย ▪ สิ่งอำนวยความสะดวกการค้าชายแดนไม่เพียงพอ ข้อมูลการตลาดที่ไม่เพียงพอค่าบริการโทรคมนาคมระหว่างประเทศที่ราคาสูง เส้นทางคมนาคมที่ยังไม่พัฒนาในประเทศเพื่อนบ้าน และค่าใช้จ่ายในการขนส่งที่เพิ่มขึ้นจากการเก็บค่าผ่านทางให้กับกลุ่มต่างๆ ที่มีอิทธิพลในพื้นที่ หรือค่าผ่านเข้าเมืองต่างๆ ตามรายทาง ทำให้ต้นทุนสินค้าเพิ่มขึ้น ▪ ปัญหาด้านความมั่นคง การสู้รบตามแนวชายแดน การค้ายาเสพติด การเปิดบ่อนการพนันตามแนวชายแดน การหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนความไม่แน่นอนของการเปิด-ปิดด่านส่งผลให้เกิดความเสียหายทางธุรกิจ 	-	<p>แนวทางการประกอบธุรกิจในอนาคตของการค้าชายแดนไทย – พม่า</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ กลยุทธ์ด้านลักษณะสินค้าและบริการ <ul style="list-style-type: none"> ○ สินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า พัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับเพื่อนบ้านและราคาแข่งขันกับจีนได้ ○ สินค้าสิ่งทอไม่ควรเปลี่ยนแปลงการออกแบบและสีสันทันไปจากเดิมมาก ○ สินค้าวัตถุดิบทางอุตสาหกรรม ยางพารา เหล็กและเหล็กกล้า ควรรักษาส่วนแบ่งตลาดและขยายตลาด โดยติดต่อดังกับโรงงานต่างๆ เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อทดแทนการนำเข้าสินค้าสำเร็จรูป ○ การบริการ ควรส่งเสริมการขนส่งสินค้าไทยเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านทางชายแดนให้มากขึ้น เพื่อลดต้นทุนในการกระจายสินค้าและประหยัดเวลาในการขนส่ง

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 จังหวัดตาก	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
			<ul style="list-style-type: none"> ■ กลยุทธ์ด้านราคา <ul style="list-style-type: none"> ○ สินค้าระดับกลางและระดับสูง ควรตั้งราคาให้ใกล้เคียงกับสินค้าจากสิงคโปร์และมาเลเซีย ○ ส่วนสินค้าที่มีคุณภาพต่ำควรตั้งราคาให้ต่ำกว่าราคาใกล้เคียงกับจีน ■ กลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่ายและการกระจายตัวของสินค้า <ul style="list-style-type: none"> ○ ผู้ส่งออกไทยร่วมกับผู้ค้ารายใหญ่ประเทศเพื่อนบ้านที่มีเครือข่ายกระจายสินค้า ○ ผู้ส่งออกไทยให้ความสำคัญการค้าชายแดนมากขึ้น ○ ผู้ส่งออกรายใหม่ของไทย ควรหาผู้ร่วมทุนการค้า กับประเทศเพื่อนบ้าน ○ ผู้ส่งออกและผู้ผลิตของไทยควรมีการตั้งสำนักงานตัวแทน หรือตัวแทนจำหน่ายตามแนวชายแดน

กิจกรรม	ประเด็น		
16 มิ.ย.2550 <u>จังหวัดตาก</u>	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
			<ul style="list-style-type: none"> ■ กลยุทธ์ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ <ul style="list-style-type: none"> ○ ควรมีการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ในประเทศเพื่อนบ้าน ○ การใช้กลยุทธ์ส่งเสริมการขาย ได้แก่ การแจกตัวอย่างสินค้าให้กับลูกค้าทดลองใช้ ○ การเข้าร่วมงานแสดงสินค้าประจำปีของประเทศเพื่อนบ้าน ○ การติดต่อผ่านสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ เพื่อเป็นผู้ประสานในการประชาสัมพันธ์สินค้าไทย และผู้ส่งออกไทยให้กับผู้นำเข้าพม่าที่สนใจสินค้าไทย

วันที่ 17 มิถุนายน 2550

ศึกษาแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดเมียวดี ประเทศสหภาพพม่า

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดเมียวดี²

จังหวัดเมียวดีก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 1688 ตรงกับรัฐสมัยพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ แห่งราชวงศ์สุโขทัย สภาพเมืองเก่าของเมืองเมียวดีมีกำแพงอิฐลักษณะคล้ายกับเมืองสุโขทัย จังหวัดเมียวดีมีอาณาเขตติดต่อกับ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด โบราณสถานที่ก่อตั้งคูเมืองเมียวดี ได้แก่ วัดเจดีย์ทอง หรือ ส่วยมินวุ่น โดยเริ่มเป็นเจดีย์ขนาดเล็กต่อมาได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์ตามจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น หลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าบริเวณวัดเคยเป็นเมืองเก่ามาก่อน คือ สระวายน้ำ

คำว่า “เมียวดี” เพี้ยนมาจากคำว่า เมียะซ่านดี ซึ่งเป็นพระนามของพระนางเจ้าผู้ครองเมืองเมียวดี ปัจจุบันเมืองเมียวดีมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นจึงแยกตัวเป็นอำเภอเมียวดี และประกาศเป็นจังหวัดเมียวดีในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539

การปกครอง แบ่งออกเป็น 5 เขต โดยแต่งตั้งราษฎรในแต่ละเขตเป็นหัวหน้าอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี ส่วนหัวหน้าเขตอยู่ในตำแหน่งคราวละ 1 ปี

- ตำบลรอบนอกมี 10 ตำบล 19 หมู่บ้าน เป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ 10 หมู่บ้าน และขนาดเล็ก 9 หมู่บ้าน
- จำนวนประชากร 53,221 คน (ชาย 25,545 คน หญิง 27,679 คน)
- อาชีพ (รับจ้างทั่วไป ทำไร่ ทำนา และค้าขาย)
- มีวัดทั้งหมด 14 แห่ง (วัดขนาดเล็ก 7 แห่ง และขนาดใหญ่ 7 แห่ง)
- โรงพยาบาล ได้แก่ รพ.จังหวัดเมียวดี รพ.ทหาร บ.ปางกาน และสถานีนอนามัย กระจายตามตำบลต่างๆ

ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานสันติภาพและการพัฒนาจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผ่านมา 8 คน ได้แก่ พ.ท.หม่อง หม่อง เฮียง พ.ท.โซวิน พ.ท.บินไหนด พ.ท.สุระ ส่อวิน (อยู่ในวาระเพียง 6 เดือน) พ.ท.จ่อโซ พ.ท.เมียนอู พ.ท.อ่องหม่อหม่อ และนายอ่องส่วยฮุ่น (4 ต.ค. 2549-ปัจจุบัน)

วัดเจดีย์ทอง หรือส่วนมินวุ่น ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. 2035 เดิมเป็นเจดีย์ขนาดเล็ก ต่อมาได้สร้างใหม่โดยจำลองรูปแบบมาจากเจดีย์ชเวดากอง เมืองย่างกุ้ง ภายในบริเวณเจดีย์ทองมีทางเข้า 4 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านมีพระพุทธรูปประดิษฐานเป็นองค์ประธานอยู่ตรงประตูทางเข้า เพื่อการสักการบูชาตามความเชื่อของชาวพม่า รวมระยะเวลาจากเริ่มก่อสร้างถึงปัจจุบัน 513 ปี

วัดเจาโลงจิ สร้างเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2537 โดยความร่วมมือจากพระ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชนในจังหวัดเมียวดี และพ่อค้าประชาชนชาวไทย ในพื้นที่ อำเภอแม่สอด จัดเจาโลงจิตั้งอยู่บนเนินเขาในวัดสร้างเจดีย์ขนาดใหญ่ มีทางเดินเป็นบันไดภายในเจดีย์ให้ประชาชนสามารถขึ้นไปชมทัศนียภาพโดยรอบของจังหวัดเมียวดี

² จัดทำโดยหน่วยเฉพาะกิจ กรมทหารราบที่ 17 กองกำลังนเรศวร

ตลาดบูรณอง สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2534 ภายในตลาดแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ด้านหน้าเป็นพื้นที่ค้าขาย เสื้อผ้าและแหล่งตัดเย็บเสื้อผ้า สินค้าที่จำหน่ายเป็นเสื้อผ้าจากประเทศจีน เกาหลี เป็นต้น และบางส่วนเป็น เสื้อผ้าพื้นเมืองของพม่าที่ผลิตจากมณฑลยี่ ด้านหลังของตลาดเป็นตลาดสดจำหน่ายสินค้าเพื่ออุปโภคบริโภค

สภาพปัจจุบันของเมืองเมียวดี

ปัจจุบันสะพานมิตรภาพไทย-พม่า ไม่สามารถให้บริการขนส่งสินค้าน้ำหนักมากกว่า 12 ตันผ่าน สะพานได้ ตั้งแต่วันที่ 17 ตุลาคม 2549 เป็นต้นมา เนื่องจากต่อหม้อสะพานทรุดตัว ส่งผลให้สภาพการค้าชายแดน อำเภอแม่สอดชบเซา ปริมาณการค้าลดลงกว่าร้อยละ 40 จากปี 2548 อย่างไรก็ตามประชาชนทั้งสองประเทศยังสามารถเดินทางติดต่อและค้าขายระหว่างกันได้ ซึ่งการค้าเป็นการค้ารายย่อยและเป็นสินค้าอุปโภค-บริโภคมูลค่า สินค้าไม่เกิน 20,000 บาท

สภาพเศรษฐกิจของเมืองเมียวดี จากการสำรวจเป็นเมืองท่าที่สำคัญจุดหนึ่งของพม่าในการติดต่อค้าขายกับไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และยิ่งสำคัญมากขึ้นในอนาคตบนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) โดยไทยสมัยการบริหารงานของรัฐบาล ฯพณฯ พล.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร ได้ให้สนับสนุนงบประมาณแก่รัฐบาลทหารพม่าจำนวน 118.50 ล้านบาท เพื่อสร้างถนนจากหัวสะพานมิตรภาพไทย-พม่า ในฝั่งประเทศพม่าเป็นระยะทาง 18.5 กิโลเมตร ถนนสายหลักในการขนส่งถึงเมืองเหมาะสมและอย่างกึ่ง สภาพถนนสองเลนส์ลาดยางสภาพดี เปิดให้บริการมาแล้วตั้งแต่ปี 2549 ส่วนสภาพถนนในเมืองเมียวดีคับแคบ เป็นหลุมเป็นบ่อ การจราจรไม่เป็นระบบนิยมบีบแตรเสียงดังในการขับขี โอกาสเกิดอุบัติเหตุสูง จักรยานยนต์ที่ใช้ในเมืองเมียวดีเกือบทั้งหมดเป็นสินค้าที่ผลิตในไทย รถยนต์ส่วนบุคคลร้อยละ 50 นำเข้าจากไทย และอีกร้อยละ 50 เป็นรถมือสองนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น สำหรับรถขนส่งสินค้าและรถโดยสารระหว่างเมืองเกือบครึ่งหนึ่งเป็นรถเก่าสภาพทรุดโทรมบรรทุกเกินน้ำหนักมาตรฐานที่กำหนดไว้ จึงมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุสูง

	
<p>ถนนสายหลักในเมืองเมียวดีที่ไทยงบสนับสนุนก่อสร้าง</p>	<p>สภาพถนนในตัวเมืองเมียวดี</p>
	
<p>สถานีขนส่งและรถโดยสารให้บริการระหว่างเมือง</p>	<p>รถขนส่งสินค้าระหว่างเมือง</p>

ในด้านชีวิตความเป็นอยู่ประชากรกว่าร้อยละ 90 มีฐานะยากจน ดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้การบริหารประเทศของรัฐบาลทหารพม่า บ้านเรือนในตัวเมืองส่วนใหญ่ก่อสร้างด้วยปูนคล้ายกับบ้านเรือนและอาคารในตัวอำเภอแม่สอด แต่ครัวเรือนในชนบทยังยากจนบ้านเรือนสร้างจากไม้หรือไม้ไผ่มุงหลังคาด้วยหญ้าคาหรือสังกะสี การค้าส่วนใหญ่ในเมืองเมียวดีเป็นแบบวิถีชีวิตชาวบ้าน สินค้าอุปโภคบริโภคเกือบทั้งหมดนำเข้าจากประเทศไทย ส่วนอาหารสดเป็นสินค้าพื้นถิ่นที่ผลิตได้ในจังหวัดเมียวดี ในอดีตนำเข้าไข่ไก่จากประเทศไทยแต่ปัจจุบันมีเอกชนพม่าลงทุนเลี้ยงฟาร์มขนาดใหญ่ผลผลิตที่ได้เพียงพอสำหรับบริโภคในเมืองเมียวดี นอกจากนี้จากสภาพภูมิประเทศโดยรวมของจังหวัดเมียวดีเป็นเนินที่ราบเนินเขา ดินลูกรัง ประกอบกับการสำรวจตลาดสดและสอบถาม พบว่า ข้าวสารที่จำหน่ายในตลาดทั้งหมดส่งมาจากรัฐบาลกลางอย่างกึ่งจำหน่ายในราคาควบคุมตามเกรดคุณภาพของข้าว แต่เมื่อเทียบกับข้าวของไทยแล้วยังนับว่าคุณภาพแตกต่างกันมาก

สินค้านำเข้าจากไทยขายในเมืองเมียวดี

สภาพตลาดสดในตัวเมืองเมียวดี

จุดขนถ่ายสินค้าปัจจุบันของรัฐบาลทหารพม่าในเมืองเมียวดีตั้งอยู่ห่างจากสะพานมิตรภาพไทย-พม่าระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร บนถนนสายเก่ากว้างประมาณ 3 เมตร ปัจจุบันเป็นถนนเลี้ยวตัวเมืองเมียวดีไปทางทิศเหนือพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 20 ไร่ ตัวแทนทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บริการแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว (One stop Service) และรถขนส่งสินค้าของผู้ประกอบการไทยและพม่าสามารถขนถ่ายได้ทันที ณ จุดให้บริการ

ถนนทางเข้าแยกจากถนนสายหลักไปศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จของเมืองเมียวดีปัจจุบัน

ที่ทำการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จจังหวัดเมียวดี

จุดขนถ่ายสินค้าในศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ

โกดังเก็บสินค้าในศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ

การเตรียมการรองรับการพัฒนาเส้นทาง EWEC

การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจ (economic-zone)

รัฐบาลทหารพม่าได้เริ่มก่อสร้างเขตเศรษฐกิจบนเนื้อที่ 40 เอเคอร์ (ข้อมูลสำรวจ ณ วันที่ 17 มิถุนายน 2550) บนเส้นทางเมียวดี-หมาะละแหม่ง ห่างจากสะพานมิตรภาพไทย-พม่า ประมาณ 20 กิโลเมตร โดยบริษัทเอเดนเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง โดยคาดว่าจะแล้วเสร็จในเดือนธันวาคม 2550 และเปิดให้บริการเดือนกุมภาพันธ์ 2551 ในเขตพื้นที่เขตเศรษฐกิจที่จัดสร้างประกอบไปด้วย

1. ด้วยศูนย์ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service: OSS)
2. ศูนย์การส่งออกและนำเข้า (Import-Export Zone) แยกออกจากกันอย่างชัดเจน โดยบนถนนที่มุ่งหน้าจากเมียวดี-หมาะละแหม่ง **ด้านซ้าย** เป็นศูนย์การส่งออก (Export Zone) **ด้านขวา** เป็นศูนย์การนำเข้า (Import Zone) ตลอดสองข้างทาง ณ บริเวณศูนย์การส่งออกและนำเข้าทั้งสองฝั่งจะเป็นที่ตั้งของตัวแทนผู้นำเข้า-ส่งออก(Shipping) ให้บริการอำนวยความสะดวก
3. ศูนย์ขนถ่ายสินค้า (Distribution Center) ก่อสร้างโดยบริษัท เอเชีย เวิลด์ จำกัด (Asia World Co., LTD) การก่อสร้างก้าวหน้าไปแล้วประมาณร้อยละ 50
4. ศูนย์คัดแยกและบรรจุภัณฑ์ ก่อสร้างโดยบริษัท โกลเด้น อโกร โปรดัก จำกัด (Golden land Agro Product, LTD) การก่อสร้างแล้วเสร็จประมาณร้อยละ 30
5. ศูนย์การค้า เปิดให้เอกชนและผู้ลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุน
6. โรงแรมให้บริการครบวงจร
7. ในเขตเศรษฐกิจไม่อนุญาตให้มีโรงงานอุตสาหกรรม

พื้นที่ก่อสร้างเขตเศรษฐกิจ 40 เอเคอร์

ศูนย์การส่งออกและนำเข้า (Import-Export Zone)

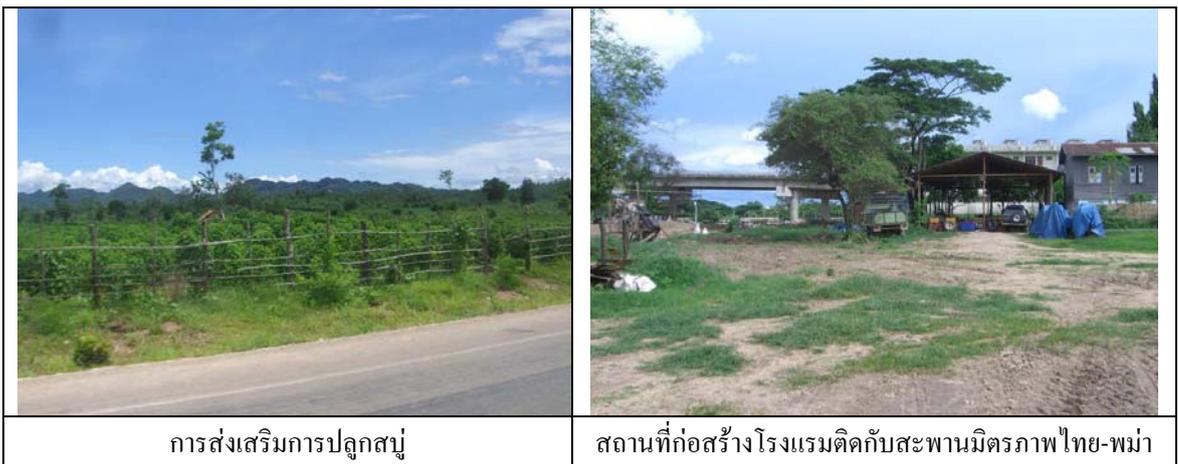
ศูนย์ขนถ่ายสินค้า (Distribution Center)

เขตอุตสาหกรรม (Industry zone) รัฐบาลทหารพม่าได้กำหนดพื้นที่ก่อสร้างเขตอุตสาหกรรมในพื้นที่ต่อเนื่องจากเขตเศรษฐกิจด้านทิศตะวันตก บนเนื้อที่จำนวน 80 เอเคอร์ ปัจจุบันยังไม่ได้ดำเนินการ แต่ได้กำหนดเขตพื้นที่ตั้งเรียบร้อยแล้ว

การส่งเสริมการปลูกสับคั่ว พื้นที่สองข้างทางในจังหวัดเมียวดีตั้งแต่ตัวเมืองเมียวดี-จุดก่อสร้างเขตเศรษฐกิจ (Economic Zone) รัฐบาลทหารพม่าส่งเสริมให้ปลูกสับคั่ว จากการสำรวจ พบว่า มีพื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว และกำลังปลูกจำนวนมาก

ภาคเอกชนพม่าขยายธุรกิจภาคบริการรองรับ (สร้าง โรงแรม) ริมฝั่งแม่น้ำเมยเป็นธุรกิจแบบครบวงจรบนเนื้อที่กว่า 20 ไร่ ห้องพักให้บริการจำนวน 40 ห้อง

วันที่ 20 มิถุนายน 2550 (เวลา 13.00-14.00)

สัมภาษณ์คุณอนุพงษ์ โจนันครินทร์ กรรมการผู้จัดการ บ.ไทย แอร์พอร์ตส์ กราวด์เซอร์วิสเชส จำกัด

บ.ไทย แอร์พอร์ตส์ กราวด์เซอร์วิสเชส จำกัด (Tag) เป็นบริษัทไทยที่ร่วมลงทุนกับรัฐบาลลาวในการพัฒนาเมืองสะหวัน (Sawan Ckty) ในแขวงสะหวันเขต ประเทศลาวเหตุผลของการเลือกลงทุนในโครงการดังกล่าว เนื่องจากสะหวันเขตตั้งอยู่ในยุทธศาสตร์ที่ดีด้านการค้าการลงทุน อยู่ใกล้สะพานแม่น้ำโขงแห่งที่ 2 ที่เชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยบริเวณ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหารกับแขวงสะหวันเขต ประเทศลาว โดยด้านหนึ่งของพื้นที่อยู่ติดกับแนวลำน้ำโขง ขณะที่อีกด้านหนึ่งติดอยู่กับถนนหมายเลข 9 ซึ่งเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ที่จะเชื่อมโยง 4 ประเทศ ในอินโดจีนเข้าด้วยกัน ได้แก่ พม่า ไทย ลาว และเวียตนาม หรือเส้นทาง East-West Economic Corridor

สำหรับการลงทุนมีเป้าหมายที่จะเข้าไปวางแผนพัฒนาพื้นที่ของลาวให้มีศักยภาพสูงสุด บนเนื้อที่ประมาณ 3,000 ไร่ สัดส่วนการลงทุน บ.ไทย แอร์พอร์ตส์ กราวด์เซอร์วิสเชส จำกัด ร้อยละ 70 และรัฐบาลลาว ร้อยละ 30 ระยะเวลาสัมปทาน 50 ปี เงินลงทุนรวมทั้งสิ้นจำนวน 38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 1,370 ล้านบาท โดยมีแผนจะก่อสร้างภายในปี 2550 แผนการก่อสร้างแบ่งออกเป็น 3 เฟส คือ

ระยะแรก ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 1,500 ไร่ โครงการที่จะพัฒนาประกอบด้วย กิจการโรงแรม ศูนย์อุทยานความบันเทิงครบวงจร ร้านค้าปลอดอากร อาคารพาณิชย์ ศูนย์ธุรกิจการค้า และทะเลสาบเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ

ระยะที่ 2 ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 800 ไร่ ประกอบด้วยที่พักอาศัย สวนพักผ่อน ศูนย์สุขภาพ อาคารพาณิชย์และอาคารสำนักงาน

ระยะที่ 3 ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 700 ไร่ ประกอบด้วยที่พักอาศัย สนามกอล์ฟมาตรฐานโลก ศูนย์สุขภาพ อาคารสำนักงานและอาคารพาณิชย์

หลังจากโครงการนี้ดำเนินการแล้วเสร็จคาดว่าจะมีส่วนช่วยสร้างงานให้กับประชาชนท้องถิ่นของลาวได้มากกว่า 50,000 คน และมีส่วนสำคัญในการดึงดูดการท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศลาวมากขึ้น โดยคาดว่าจะการท่องเที่ยวของลาวหลังจากนี้อีก 5-10 จะขยายเพิ่มขึ้นจากประมาณ 90 ล้านดอลลาร์สหรัฐเป็น 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ยังคาดหมายว่าถ้าโครงการนี้เสร็จสมบูรณ์จะทำให้เมืองสะหวันเขตเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ขณะเดียวกันจะเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ เนื่องจากภายในโครงการเมืองสะหวันเขตจะมีอุทยานการศึกษานานาชาติรวมอยู่ด้วย เพื่อรองรับการพัฒนาการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาทั้งลาว ไทย กัมพูชา และเวียตนาม ให้สามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างสะดวก

ปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการลงทุนของบริษัท คือ รัฐบาลลาวส่งเสริมให้มีการลงทุนของบริษัทผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรรอบๆ เมืองสะหวันเขตคาดว่าจะมีบริษัทเข้ามาลงทุนทั้งหมดประมาณ 50 บริษัท

ประเด็นที่ต้องการทราบและต้องการให้ศึกษา คือ เมื่อเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เกิดขึ้นและเปิดใช้อย่างสมบูรณ์ ประเทศไทยจะมีโอกาสที่จะเกิดผลกระทบต่อไทยและเพื่อนบ้านในภูมิภาคควรจะเป็นไปในทิศทางใด ตลอดจนภาครัฐกิจใดที่ควรนำจะลงทุน

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 9.00-11.00 น.</u></p> <p>นายสุรพล ทวีแสงสกุลไทย ประธานหอการค้า จังหวัดขอนแก่น</p> <p>นายสามารถ อังวรารวงศ์ ประธานสภา อุตสาหกรรมจังหวัด ขอนแก่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● แผนพัฒนาตั้งแต่แผน 1-5 ไม่มีการกำหนดไว้ว่าเป็น logistics สังกัดในกระทรวงคมนาคม ● Logistics เมื่อมาพูดกัน ใน 4-5 ปีที่ผ่านมา ● แผนพัฒนาประเทศไม่ชัดเจน ซึ่งถ้าชัดเจนสามารถที่จะนำมาพัฒนาได้ทันที ● หลังปี 2540 ธนาคารทั้งหมดในประเทศไทย ถือหุ้นกับต่างชาติเกือบทั้งหมด และการกู้เงินเพื่อทำธุรกิจปัจจุบันเป็นของต่างชาติ และกำไรที่ได้ทั้งหมดนำไปกลับคืนประเทศนักลงทุน ● ขาดอำนาจต่อรองกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้การขนส่งเชื่อมโยงถึงเวียดนามทำได้ยาก ทำให้ต้องพึ่งพาเพื่อน ● อุตสาหกรรมบริการจะเป็นธุรกิจได้เร็วที่สุด คือ ท่องเที่ยว ปัจจุบันเราเสียดุลให้เวียดนามในการท่องเที่ยว เพราะคนไทยไปเที่ยวมาก แต่อนาคตเวียดนามสนใจมาเที่ยวไทย ● รัฐประกาศขึ้นค่าจ้างแรงงาน ทำให้นักธุรกิจต่างประเทศเตรียมเคลื่อนย้ายไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ● การบริหารประเทศ ลาว เวียดนาม และพม่า ลอกเลียนแบบการบริหารจากจีน เป็นระบบปฏิบัติได้ผลในหลายประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผลไม้ไทยไม่เหมาะสมกับการขนส่ง ทั้งทางรถและทางเรือ แต่จีนขนส่งทางเรือต้นทุนต่ำ บรรทุกได้จำนวนมากผลไม้เก็บได้นานและราคาถูก จีน-ส่งมาเป็นลำเรือ แต่เราส่งเป็นตู้คอนเทนเนอร์ทางบกต้นทุนเฉลี่ยสูงถึง 8 บาท/กก. ● เส้นมุกดาหาร สิ่งที่ทำให้เกิดการเคลื่อนย้าย (movement) ได้เร็ว คือ การท่องเที่ยว มากกว่าสินค้า ● EWEC เป็นเส้นทางนำเข้าสินค้าเข้าประเทศมากกว่า อนาคตไม่สดใส เพราะ การส่งออกน้อยกว่านำเข้า 	<ul style="list-style-type: none"> ● การขนส่งจะเกิดขึ้นได้ รัฐต้องสร้างงาน และส่งเสริมการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าเกษตร แต่ถ้าจะแลกกับเงินแต่เงินไม่ซื้อของเรา ● รัฐดูจากตัวเลขดุลการค้าเพียงอย่างเดียว แต่ขาดความถูกต้อง และไม่มีเหตุผลเพียงพอต่อการนำไปกำหนดนโยบาย ● พัฒนาการศึกษา เพราะปัจจุบันคนเรียนมากแต่ไม่มีคุณภาพ ทำให้ต้องหันไปเรียนมากขึ้นแต่ไม่สามารถนำความรู้ไปพัฒนาได้จริง ● รัฐควรสร้างอำนาจการต่อรองให้ได้ ไม่เช่นนั้นธุรกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะไม่เกิดขึ้นกับคนไทย ปัจจุบันเงินที่นำมาใช้ในการพัฒนาท่องเที่ยวประเทศเวียดนามมาจาก เกาหลี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ดังนั้นเราไม่ได้รับเฉพาะเวียดนามเพียงอย่างเดียว

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> ● นโยบายต่างประเทศ ทำให้ไทยไม่มีอำนาจต่อรองและการตกลงเจรจาในกฎระเบียบไม่มี ● โครงการส่งเสริม Contract farm ในประเทศเพื่อนบ้านถูกหลอกเพราะถูกไ้ร้นำไปขายให้เวียดนามมากกว่าเพาะให้ราคาสูง ● ระยะสั้นฐานการผลิตญี่ปุ่นยังอยู่ในไทย ● ระยะยาวขอนแก่นเป็นเซนต์อร์ที่น่าสนใจ มีการมาลงทุนซื้อที่ดินและโรงแรมมากขึ้น และสามารถส่งออกได้ทุกจุดทั้งแหลมฉบัง คลองเตย ดานัง และพม่า ● ขอนแก่นมีสถาบันการศึกษาจำนวน 3 แห่ง ● ศักยภาพการส่งออกจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ข้าว น้ำตาล แห้ววน แป้งมันสำปะหลัง และมันสำปะหลัง ● 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศญี่ปุ่นมีการพัฒนาธุรกิจแบบเป็นระบบ มองทั้งต้นทุนถูก และมองทะลุไปถึงการส่งสินค้าไปจนถึง อินเดีย โดยไม่สนใจว่าเขาจะไปอยู่จุดไหนก็ได้ที่มีภาษีถูก อยู่ใกล้ทรัพยากร ลดต้นทุนการขนส่ง ● เขตเศรษฐกิจสะพานเซโน ปัจจุบันยังไม่มีการพัฒนา มีเพียง บ.มิตรผล ผลิตน้ำตาลส่งออกน้ำตาล ● การเปิดใช้เส้นทาง EWEC สินค้าที่มีศักยภาพส่งออก คือ เครื่องใช้ไฟฟ้า สิ่งทอ และการเกษตร แต่ถ้าเวียดนามพัฒนาสินค้าและส่งออกได้จะส่งผลกระทบต่อไทยสูง ส่วนเงินยังต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง ● ประเทศไทยขาด ทรานส์สินค้า และไม่ทราบความต้องการของลูกค้าและรัฐบาลไทยไม่สนับสนุน ผลักดัน ขาดกลยุทธการต่อรองให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนไทย 	<ul style="list-style-type: none"> ● รัฐควรช่วยขับเคลื่อนการลงทุนต่างประเทศมากขึ้น ● รัฐควรส่งเสริมให้จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางทางด้าน IT และเป็นศูนย์รวบรวมและบรรจุภัณฑ์เพื่อการขนส่ง ● รัฐควรสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาและภาคเอกชนทำการวิจัยร่วมกัน เพื่อให้สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ได้ทางปฏิบัติ ● เสนอแนะให้มีเจ้าภาพ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ร่วมกันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดทั้งหมดบนเส้นทาง EWEC เพื่อกำหนดจุดยืนร่วมกัน เพราะที่ผ่านมาแต่ละจังหวัดต่างคนต่างทำและมองเฉพาะในมุมของตนเอง ทำให้แข่งขันกันเอง

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	-	<ul style="list-style-type: none"> ● พ่อค้ารายย่อยจีน เข้ามาขายสินค้าและเจ้า อาคารขายสินค้ามากขึ้น โดยเฉพาะตลาด อิน โดจีน ในจังหวัดขอนแก่น ● ในอนาคตเส้นทางส่งออกผ่านท่าเรือคานัง จะมีต้นทุนถูกกว่า ในมุมมองผู้ส่งออกการ ส่งออกผ่านท่าเรือคานังไปยังประเทศ ลูกค้านี้น้อย แต่ที่แหลมฉบังประเทศลูกค้า ปลายทางมีมากกว่า อย่างไรก็ตามในทาง ทฤษฎีการส่งผ่านท่าเรือคานังทำได้ แต่ ปฏิบัติทำไม่ได้ เพราะกฎระเบียบ และ สินค้าลงเรือไม่เต็มเรือทำให้ส่งไปไม่ได้ และท่าเรือแหลมฉบังและคลองเตยอาจไม่ ต้องการให้การให้บริการเส้นทางนี้เกิด เพราะกระทบต่อการขนส่งผ่านแหลมฉบัง ประกอบกับรัฐบาลไทยไม่สนับสนุนให้ ภาคเอกชนไทยได้เปรียบเหนือคู่แข่งชั้น บนเส้นทาง EWEC 	-

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 11.00-13.30 น.</u></p> <p>อ.ดร.วีรพัฒน์ เศรษฐ์สมบูรณ์ รองผู้อำนวยการ สถาบันยุทธศาสตร์ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ สถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกิดขึ้นจากนโยบายของผู้ว่า CEO ทำหน้าที่ศึกษาวิจัยพื้นที่ 17 จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเครือข่ายร่วมกับสถาบันราชภัฏ ■ บทบาทหน้าที่ที่ประชุมและหาความมือทั้งในและนอกประเทศ ประชุมร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัดและทูตไทยในประเทศเพื่อนบ้าน และนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์จังหวัด ■ กระทรวงการต่างประเทศ เห็นควรที่จะให้สถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จัดตั้งศูนย์ Regional Organization Center: ROC ขึ้นที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ■ งานวิจัยที่ทำอยู่ปัจจุบัน <ul style="list-style-type: none"> ○ ศูนย์วิจัยโครงสร้างพื้นฐานอย่างยั่งยืน ○ ขนส่งทางน้ำที่อ่างทอง ○ ขนส่งมวลชนขอนแก่น ○ งานวิจัย EWEC อยู่การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น ○ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อยู่ระหว่างศึกษาผลกระทบเชิงสังคม EWEC ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งบจาก GMS ○ วิจัยอุตสาหกรรมต่อเนื่อง อ้อย-น้ำตาล และยางพารา 	<ul style="list-style-type: none"> ■ การท่องเที่ยว ไทย-ไปเวียดนามมาก โดยเฉพาะข้าราชการ โดยเฉพาะช่วงบผู้ว่า CEO และพ่วงการเดินทางไปแสดงสินค้า เดือนเมษายนที่มากที่สุด ประมาณ 1000 คน และหยุดพักสะหวันนะเขตไม่เกิน 10% เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นมาก และคนไทยขเงิน ไปใช้ที่เวียดนาม ■ การค้าระดับท้องถิ่น ไม่มี สินค้าที่ขนไปขายลาวมากได้แก่ เครื่องจักรกลการเกษตร และส่วนหนึ่งซื้อจากไทยไปขายเวียดนาม ■ สินค้าที่ขนส่งจากพม่าไปลาว-เวียดนามยังไม่มี ■ สินค้าเกษตร (พืชผัก) ที่ผลิตในอำเภอชายแดนจังหวัดตาก ส่งมาจำหน่ายภาคอีสานจำนวนมาก ■ ถนนผ่าน อ.เขาค้อ เพชรบูรณ์เป็นภูเขาที่มีความสูงชันไม่เหมาะสมสำหรับการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดใหญ่ ถ้าไม่มีการสร้างอุโมงค์ผ่าน การขนส่งผ่าน EWEC จะยังไม่เกิดขึ้น และถ้าจะใช้ทางเลีย่งไกลถึง 80 กม. เพิ่มต้นทุนและเวลาเช่นกัน 	<ul style="list-style-type: none"> ■ สร้างเครือข่ายพัฒนางานวิจัยและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันระหว่างมหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 <u>จังหวัดขอนแก่น</u>	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
		<ul style="list-style-type: none"> ▪ ญี่ปุ่นได้ทดลองขนส่งสินค้าจากไทย-ลาว-เวียดนาม เป้าหมายเพื่อทดสอบว่าการขนส่งชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์จากประเทศไทยไปยังเวียดนามใช้เวลา ต้นทุน อย่างไร ทั้งนี้ในระยะสั้นญี่ปุ่นยังไม่สามารถย้ายฐานการผลิตไปยังเวียดนามได้ แต่หากโรงงานในเวียดนามขาดชิ้นส่วนผลิตและต้องขนส่งจากประเทศไทยไป ต้องใช้เวลาและเกิดต้นทุนเท่าไร ▪ จีนได้กำหนดให้จังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ▪ บริษัทโลจิสติกส์ จากอเมริกาได้เข้ามาศึกษาและมีแผนที่จะลงทุนด้านการขนส่งผ่าน EWEC ▪ จังหวัดขอนแก่นได้นำสินค้าไปแสดงที่ประเทศเวียดนาม สินค้าที่ขายดี ได้แก่ ปลากระป๋อง กุนเชียง และมะม่วงเขียวเสวยราคาสูงถึงลูกละ 20 บาท (วัฒนธรรมการบริโภคของเวียดนามไม่ทานของทอดในฤดูร้อน) 	

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 14-00-15.30 น.</u></p> <p>คุณพรชนิ ศิริสงคราม</p> <p>ผู้ช่วยสำนักงานพาณิชย์จังหวัดขอนแก่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การบริการงานโดยผู้ว่า CEO มีงบประมาณให้ พาณิชย์จังหวัดไปแสดงสินค้าในประเทศเพื่อนบ้าน (จีน ลาว เวียดนาม) ปีละ 1-2 ครั้ง ● ไปแสดงสินค้า แต่ไม่มีคำสั่งซื้อกลับมา ● ปัจจุบันงบเดินทางไปแสดงสินค้ามีจำกัด เพราะกรมมีงบประมาณน้อย ● ขอนแก่นมีศักยภาพการค้าชายแดน และมีความสามารถในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายประเทศเพื่อนบ้าน แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล และงบประมาณจากกรม เพราะผู้บริหารให้ความสำคัญกับจังหวัดที่มีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านมากกว่า ให้ความสำคัญกับจังหวัดที่มีศักยภาพ ● การโครงสร้างบริหารงานของกระทรวงพาณิชย์ ในการร่วมกลุ่ม กำหนดให้ ขอนแก่น มหาสารคามและร้อยเอ็ด เป็นกลุ่มร้อยแก่นสาร 	<ul style="list-style-type: none"> ● จัดแสดงสินค้าประเทศเพื่อนบ้าน <ul style="list-style-type: none"> ○ เวียดนาม (ดานัง กวางตรี เวย์) ไปทุกปี-เดินทางสะดวก สินค้าขายดี ภูเขาเทียนสมุนไพรร เครื่องสำอาง ปัจจุบันเวียดนามห้ามนำเข้าสมุนไพรรและเครื่องสำอางจากไทย และวันที่ 24-30 ก.ค.2550 ไปแสดงสินค้าที่เมืองกวางตรี ○ จีน (หนานหนิง)-เดินทางลำบากบรรทุกสินค้าเดินทางผ่านลาว-จีน ใช้เวลา 3 วัน (ไปกลับ 6 วัน) สินค้าขายดี สมุนไพรร เครื่องสำอาง เครื่องประดับ แต่น้ำส้มผองพร้อมดื่มขายไม่ได้ เพราะพฤติกรรมผู้บริโภคคนจีนชอบดื่มเครื่องดื่มร้อน ● เวียดนามมีความต้องการอาหารและเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ผลิตจากไทยจำนวนมาก ● บันทึกความเข้าใจ (MOU)บ้านพี่เมืองน้อง <ul style="list-style-type: none"> ○ ขอนแก่น-จีน (หนานหนิง) ○ ขอนแก่น-เวียดนาม (ดานัง) 	<ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมผู้ประกอบการ SME ที่มีศักยภาพทำการค้าและส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น ● จัดสรรงบประมาณให้กับจังหวัดที่มีศักยภาพการส่งออก ได้ดำเนินกิจกรรมการส่งออกให้กับผู้ประกอบการไปยังประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>ปัญหา EWEC</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การอนุญาตเดินรถระหว่างประเทศ การจับขี้มี ปัญหาไทยพวงมาลัยขวา เวียดนาม-ลาว พวงมาลัยซ้าย ● ถ้าแก้ปัญหาการจับขี้และการขนส่งกับประเทศ เพื่อนบ้าน หรือการขนย้ายได้สินค้าโดยไม่มี ถ้าได้จะช่วยลดต้นทุนการขนส่ง ● การค้ามีการปฏิบัตินอกกฎระเบียบ เช่น การ เดินทางขนส่งสินค้าข้ามแดนในวันหยุด ต้องเสีย ค่าใช้จ่ายพิเศษเพิ่ม ● ปัญหาผู้ประกอบการ SMEs ไทยไม่สามารถ หรือไม่กล้าส่งสินค้าไปขายประเทศเพื่อนบ้าน คือ <ul style="list-style-type: none"> ○ ไม่ทราบกฎระเบียบประเทศเพื่อนบ้าน ○ ผู้ประกอบการไม่พร้อมทำการค้าด้วยตนเอง ○ ไปแสดงสินค้ากับราชการขอผ่อนผันหมดทุก ชนิด 	<ul style="list-style-type: none"> ● ปี 2549 ข้อตกลงความร่วมมือขอนแก่น-คานัง 5 ด้าน <ul style="list-style-type: none"> ○ การศึกษา สาธารณสุข การค้า การท่องเที่ยวและ วัฒนธรรม 	-

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 15.30-17.00 น.</u></p> <p>คุณชุติมา พุ่มศรีสวัสดิ์ ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 จ.ขอนแก่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ปัจจุบันมีผู้ประกอบการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI เขต 2 มากขึ้น จำนวนทั้งสิ้น 296 โครงการ ● <u>สิทธิพิเศษที่ผู้ประกอบการได้รับสูงสุดตามที่กฎหมายกำหนด</u> ซึ่งเท่ากับประเทศเพื่อนบ้าน <u>ยกเว้นจีนและเวียดนาม</u> ● นักลงทุนต่างชาติส่วนใหญ่ลงทุนใน BOI เขต 1 (นครราชสีมา) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าเขต 2 <ul style="list-style-type: none"> ○ ใกล้กรุงเทพฯ การเดินทางสะดวก ○ โครงสร้างพื้นฐานพร้อม ○ ใกล้แหล่งเงินทุน ○ ใกล้ตลาด ○ ใกล้วัตถุดิบ ○ ใกล้ท่าเรือส่งออก ● บนเส้นทาง EWEC นักลงทุนต่างประเทศยังไม่มีเข้ามาลงทุน ส่วนหนึ่งอาจเนื่องมาจากเสถียรภาพการเมืองยังไม่คงที่ 	<ul style="list-style-type: none"> ● นักลงทุนขนาดกลางของไทย (ยกเว้นรายใหญ่ เช่น CP) ลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะรัฐบาลไทยขาดเงื่อนไขและอำนาจการต่อรองตลอดจนความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างจริงจัง และที่สำคัญประเทศเพื่อนบ้านมองว่าไทยไม่มีความจริงจังในการให้ความร่วมมือ 	<ul style="list-style-type: none"> ● นโยบายการศึกษาชาติควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และทิศทางการพัฒนาประเทศ ● ตลอดจนสอนคนรุ่นใหม่ให้เป็นนักการตลาด นักการต่อรอง สามารถที่จะแข่งขันธุรกิจกับประเทศเพื่อนบ้านได้ในอนาคต ● ควรทำการศึกษา <ol style="list-style-type: none"> 1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน (ไทย-ต่างประเทศ) ต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในนครราชสีมา (โคราช) มากกว่าขอนแก่น 2. ศึกษาเพื่อเสนอแนะนโยบายนักลงทุนระดับกลางของไทยให้ไปลงทุนต่างประเทศมากขึ้น (เงื่อนไข ข้อจำกัด นักลงทุนไปลงทุนเองแล้วพบปัญหา-อุปสรรค และไม่ประสบผลสำเร็จ) 3. ศึกษาความเป็นไปได้ของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเกษตร บนเส้นทาง EWEC (X-Ray ฐานและแหล่งผลิตวัตถุดิบ และภาคอุตสาหกรรมมีอยู่ในปัจจุบัน)

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> ● สินค้าหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน คือ อ้อยและน้ำตาล ส่วนใหญ่ไม่มีการแปรรูปจึงทำให้ไม่มีการรองรับการส่งเสริมการลงทุน ● ภาคอุตสาหกรรมขาดแรงงานทักษะปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรม แรงงานมีระดับอุดมศึกษาไม่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมแรงงานภาคปฏิบัติ ● BOI มีหน่วยงานดูแลและรวบรวมข้อมูลการลงทุนของประเทศเพื่อนบ้าน (Over Sea Investment) ก่อตั้งเมื่อปี 2537 แต่หน่วยงานดังกล่าวขาดแคลนบุคลากรและงบประมาณ จึงทำหน้าที่ได้ไม่เต็มที่ที่จะรวบรวมประเทศเพื่อนบ้านและให้ข้อมูลแก่นักลงทุนไทย 		<ul style="list-style-type: none"> ●

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มี.ย.2550 จังหวัดมุกดาหาร	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
เวลา 9.00-11.00 น. คุณกุลลาบ ไชยมานะ ผู้ช่วยด้านศุลกากร มุกดาหาร	การค้ามุกดาหาร <ul style="list-style-type: none"> ● มูลค่าการนำเข้าสูงขึ้นโดยตลอด ● การส่งออกลดลง-ค่าเงินบาทแข็ง ● แต่การส่งออกยังมีความจำเป็นเพราะลาวยังมีความต้องการสำหรับอุปโภคบริโภค ● สินค้าส่งออก-สินค้าอุปโภคบริโภค-น้ำมัน เชื้อเพลิง และรถไถนา ● สินค้านำเข้า-ไม้ ทองแดง ทองคำมี (เข้าทางหนองคาย) ● สินค้าส่งออก-นำเข้า เป็นสินค้านอกพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร ● การตรวจสินค้า <ul style="list-style-type: none"> ○ สินค้าออกตรวจน้อย ยกเว้นบางรายและการตรวจสอบไม่เสียค่าใช้จ่าย ○ สินค้าเข้าจะตรวจ เช่น สินค้าในโครงการ Contract farming ตรวจเอกสารแสดงแหล่งกำเนิดสินค้า ในปลอดโรคพืช เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● มุกดาหารเป็นเพียงศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า ปัจจุบันบริษัทลานทอง ได้จัดสร้างศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้า อยู่ระหว่างก่อสร้าง ● เส้นทางมุกดาหาร ส่วนใหญ่เน้นการท่องเที่ยวเป็นหลัก แต่การท่องเที่ยวปราศจากการลงทุนและส่วนใหญ่คนไทยไปเที่ยว วันหยุดเทศกาลสูงถึง 15,000 คน/วัน วันปกติ 2,000-3,000 คนต่อวัน ● ก่อนเปิดใช้สะพานกรมศุลกากรกำหนดเป้าจัดเก็บได้ประมาณปีละ 30 ล้านบาท หลังเปิดด่านประมาณการจัดเก็บสูงถึง 50 ล้านบาท ● วิสัยทัศน์กรมศุลกากรเปลี่ยน ไปจากอดีตเน้นการปราบปรามสินค้านี้ภาษี ปัจจุบันเน้นให้การอำนวยความสะดวกด้านการค้าและใช้อิเล็กทรอนิกส์มาให้บริการมากขึ้น ปัญหา คือ <ul style="list-style-type: none"> ○ ผู้ประกอบการไม่พร้อมลงทุนในอิเล็กทรอนิกส์ที่จะมาใช้เชื่อมโยงบริการ เพราะเป็นการเพิ่มต้นทุน ○ บุคลากรของผู้ประกอบการไม่พร้อม 	<ul style="list-style-type: none"> ● รัฐบาลควรเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวยุโรป-เอเชีย-อเมริกา ● มาตรการและแรงจูงใจให้คนไทยเที่ยวในประเทศมากขึ้น

		○ และบุคลากรของด่านศุลกากรไม่มีความพร้อมเช่นกัน	
--	--	---	--

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> • บทบาทศุลกากรในการอำนวยความสะดวก เสริมการค้าและการลงทุน 1. การเปิดใช้ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (ONE STOP SERVICE :OSS) ที่ด่านศุลกากรมุกดาหาร ปัจจุบันเปิดให้บริการและมีหน่วยงาน 7 หน่วยงานด้วยกันที่เข้าร่วมโครงการนี้ ได้แก่ ด่านศุลกากร ด่านตรวจพืช ด่านกักกันสัตว์ ประมงจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด พาณิชย์จังหวัด และสรรพสามิต 2. นำระบบ E-customs หรือระบบ Paperless Customs มาใช้ใน การผ่านพิธีการศุลกากรทาง อิเล็กทรอนิกส์แบบไร้เอกสารซึ่งเป็นระบบที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลการนำเข้า-ส่งออกทาง อิเล็กทรอนิกส์ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมถึงทุกด่านฯ ทั่วประเทศ แต่ยังมีได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองการนำเข้า 	<ul style="list-style-type: none"> • ข้อตกลงและความร่วมมือที่จะเอื้อต่อการค้า การลงทุน 1. วิธีการตรวจแบบ Single-Window Inspection โดยให้หน่วยงาน ที่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่พร้อมกัน หรือส่งหน่วยงานที่เป็นตัวแทน ของหน่วยงานอื่น ไปปฏิบัติหน้าที่ในนามของหน่วยงานนั้นๆ ได้ที่ด่านพรมแดน มุกดาหาร-สะหวันนะเขต 2. วิธีการตรวจแบบ Single-Stop Inspection มาใช้ที่ด่านพรมแดนมุกดาหาร-สะหวันนะเขต แบบผสมผสาน คือ วิธีตรวจของขาออก ให้น้อยที่สุด และวิธีปฏิบัติงานของตนในประเทศอื่น ตรวจของ ขาเข้าแต่ละประเทศร่วมกัน ณ จุดเดียวกัน 3. ใช้แบบฟอร์มใบขนสินค้าและเอกสารให้เป็นรูปแบบเดียวกันของประเทศสมาชิกในอนุภูมิภาค GMS 4. นำการตรวจขั้นต่ำสุดมาใช้กับสินค้าขาออกและให้หน่วยงานศุลกากรและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานกักกัน โรคพืชและสัตว์ของประเทศขาออก ไปปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เป็นทางการอยู่ในอาณาเขต 	

- ส่งออก จึงยังไม่สามารถเป็น National single	ต่างประเทศในพื้นที่ควบคุมร่วม
--	-------------------------------

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>Window Inspection ได้อย่างไรก็ตามคาดว่าภายใน ปี 2550 กรมศุลกากรจะทำการเชื่อมโยงข้อมูลทาง อิเล็กทรอนิกส์กับกรมการค้าต่างประเทศเป็นหน่วยงาน แรกซึ่งจะ เป็นจุดเริ่มต้นของ การทำ National single Window Inspection และจะขยายการเชื่อมโยงข้อมูลกับ หน่วยงานอื่นๆ อีกต่อไปจนครบสมบูรณ์ ทำให้ เกิด ความสะดวก ลดต้นทุนภาระค่าใช้จ่ายไม่ต้องเสียเวลา เดินทาง มาติดต่อที่หน่วยงานต่างๆ</p> <p>3. Single Stop Inspection (SSI) (การตรวจแบบ เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว) เป็นการส่งเจ้าหน้าที่ของแต่ละ ประเทศไปตรวจสอบสินค้าส่งออกในประเทศขาเข้า โดยประเทศขาออกไม่มีการตรวจสินค้าที่ส่งออก ปัจจุบันกรมศุลกากร ได้ปฏิบัติสอดคล้องกับหลักการ ดังกล่าว อยู่แล้ว โดยได้นำระบบ Risk Management มาใช้ ในการสั่งการตรวจสินค้า ซึ่งจะไม่มี การตรวจสินค้าขาออก ส่วนสินค้าขาเข้ามีการตรวจไม่เกิน 10% หากสินค้าใดติด Profiles ต้องตรวจสอบ ก็จะตรวจโดย ใช้เครื่อง X-Ray</p>	<p>(Common Control AREA:CCA) ของประเทศขา เข้า ซึ่งของประเทศไทยจะตั้งอยู่บริเวณด่านพรมแดน มุกดาหาร</p>	

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดขอนแก่น	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>4. การนำระบบตรวจสอบสินค้าด้วยเครื่องเอกซเรย์ชนิดเคลื่อนที่ได้ (Mobile X - Ray) มาใช้ในการตรวจสอบสินค้า และการป้องกันและปราบปรามที่ด่านศุลกากรมุกดาหาร ภายในปี 2550</p> <p>5. การอำนวยความสะดวกทางการค้าและขนส่ง</p> <p>5.1 การยกเว้นการตรวจสินค้าทั้งขาเข้า-ขาออก ภายใต้ระบบบริหารความเสี่ยง ปัจจุบันสินค้าขาออกยกเว้นการตรวจ ส่วนสินค้าขาเข้าตรวจประมาณร้อยละ 10</p> <p>5.2 การนำหลักการของ Single-Window มาปฏิบัติ ปัจจุบันกรมศุลกากร ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่พิธีการศุลกากร เจ้าหน้าที่ประเมินอากร นายตรวจศุลกากร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการผ่านพิธีการศุลกากรปฏิบัติการในระบบคอมพิวเตอร์ภายใต้หน้าจอเดียวกัน</p> <p>5.3 เฝ้าสินค้า ค่าธรรมเนียมการตรวจสินค้านอกสถานที่ และเปิดที่ทำการพิเศษ</p>		

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดมุกดาหาร	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 14.00-16.00 น.</u></p> <p>นายพิชิต แสงนิสาคร ประธานสภา อุตสาหกรรมจังหวัด มุกดาหาร</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเส้นทาง EWEC ผ่านมุกดาหาร-ลาว-เวียตนาม เนื่องจากมีความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมือง ● เป้าหมายการส่งออกของไทยสามารถส่งออกผ่านมุกดาหาร-ท่าเรือดานัง ไปยังจีน (เงินจีน) ส่งกงได้สะดวก ประหยัดเวลา-ลดต้นทุน ● ระบบการขนส่งไทยมีต้นทุนสูงถึงร้อยละ 18-21 ของมูลค่า GDP ส่วนของอเมริกาและญี่ปุ่นมีต้นทุนเพียงร้อยละ 8-10 ของ GDP ต้นทุนที่สูงเป็นอุปสรรคการแข่งขันของไทย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ขนส่งเที่ยวเดียว-ขากลับรถเปล่า ● นโยบายการพัฒนาการขนส่งของไทยขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ● ปัญหาการท่องเที่ยว <ul style="list-style-type: none"> ○ ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวอยู่พักและใช้จ่ายในมุกดาหารได้ ○ บริษัทนำเที่ยวไทยไปต่างประเทศเพื่อนบ้านแข่งขันตัดราคากัน 	<ul style="list-style-type: none"> ● หลังเกิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว การท่องเที่ยวผ่านมุกดาหารไปยังประเทศเพื่อนบ้านขยายตัว 5 เท่า ● ลาวจัดตั้งเขตเศรษฐกิจสะพานเซโน <ul style="list-style-type: none"> ○ พื้นที่ก่อสร้างประมาณ 20,00 ไร่ ○ บ. Tag (ไทย) ร่วมลงทุนกับรัฐบาลลาว สัดส่วน 70:30 ○ ก่อสร้างที่พักอาศัย โรงเรียน ห้องประชุม สนามกอล์ฟ ฯลฯ ● พื้นที่ต่อเนื่องเขตเศรษฐกิจสะพานเซโน รัฐบาลลาวร่วมลงทุนกับนักธุรกิจเกาหลี ก่อสร้างเป็นสะพาน ซีดี และสะพานเวกัส (บ่อนคาสิโน) ● มุกดาหาร (ไทย)-สะพานเขต (ลาว)-เมืองกวางจิ (เวียตนาม) ลงนามความร่วมมือเป็นบ้านพี่เมืองน้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● เสนอแนะให้พัฒนาจังหวัดมุกดาหารเป็นศูนย์กลางการผลิตและกระจายสินค้าของภูมิภาค และให้ทำวิจัยศึกษาความเป็นไปได้ ● รัฐกำหนดบทบาทจังหวัดที่ตั้งอยู่บนเส้นทาง EWEC ให้ชัดเจน ลดการแข่งขันกันเอง แต่ให้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน <ul style="list-style-type: none"> ○ พิษณุโลก-สี่แยกอินโดจีนเชื่อมโยงในประเทศ ○ มุกดาหาร-ตาก เมืองหน้าด่านการขนส่งและกระจายสินค้าเชื่อมโยงกับต่างประเทศ ○ ขอนแก่น-Hub ● คาดหวังว่ามุกดาหารจะเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูป และมีนิคมอุตสาหกรรม <ul style="list-style-type: none"> ○ สกัดแรงงานต่างด้าว ○ ค่าจ้างแรงงานราคาถูก

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดมุกดาหาร	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> ● ยุทธศาสตร์มุกดาหาร <ul style="list-style-type: none"> ○ ยุทธศาสตร์ 1 จังหวัด 1 ผลิตภัณฑ์ ○ ส่งเสริมปลูกยางพาราและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ปัจจุบันพื้นที่เพาะปลูกมากกว่า 100,000 ไร่ และพื้นที่ปลูกอ้อยลดลง ○ ผลักดันมุกดาหารเป็นศูนย์กลางยางพาราภาคอีสาน 	<ul style="list-style-type: none"> ● ผลกระทบ <ul style="list-style-type: none"> ○ เห็นชัดในเงินการท่องเที่ยว ○ การลงทุนภาคอุตสาหกรรมยังไม่ชัดเจน รัฐบาลการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ● การลงนามในการขนส่งข้ามแดน-ผ่านแดน <ul style="list-style-type: none"> ○ ไทย-ลาว ลงนามร่วมกันแล้ว ○ ไทย-เวียดนาม ยังไม่ได้ลงนาม ○ ความเหมาะสมในการขนส่งผ่านตลอดเส้นทางมีปัญหา <ul style="list-style-type: none"> ✓ ไทย-พวงมาลัยขวา ลาว-เวียดนาม-พวงมาลัยซ้าย ✓ ผู้ขับขี่ไทยไม่คุ้นเคยเส้นทาง ✓ จราจรเวียดนามไม่เป็นระเบียบ เกิดอุบัติเหตุสูง ● การขนส่งผ่าน EWEC เป็นไปได้ยาก หากไม่มีการเจรจาโมงคั้งช่วงเขาค้อ จะไม่มีการขนส่งผ่านเส้นทางนี้ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ควรมีการเจรจาโมงคั้งช่วงเขาค้อ ● ควรพัฒนาระบบรางวัลในการขนส่งมากขึ้น เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง
กิจกรรม	ประเด็น		

22 มิ.ย.2550 จังหวัดมุกดาหาร	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<p>มุมมองด้านการแข่งขันของไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาคบริการไทยสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้เฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่ควรพัฒนา <ul style="list-style-type: none"> ○ รูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายมากขึ้น ○ อนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นถิ่นเป็นจุดขาย และเป็นสยามเมืองยิ้ม ● ประเทศไทยตั้งอยู่ในยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาค 	<ul style="list-style-type: none"> ● เวียดนามเตรียมทำ Express Way ● ญี่ปุ่นใช้ EWEC เชื่อมโยงการผลิตไทย-เวียดนาม-จีน 	

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดมุกดาหาร	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการณ์ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
<p><u>เวลา 18.0019.00 น.</u></p> <p>นายชัยยุทธ ลิ้มวัฒนา</p> <p>ประธานหอการค้า จังหวัดมุกดาหาร</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● หลังจากเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว นักธุรกิจลาวสั่งสินค้านำเข้าจากมุกดาหารลดลง และหันไปสั่งตรงจากบริษัทจากกรุงเทพฯ มากขึ้น เนื่องจากมีราคาถูก และผู้จำหน่ายจากกรุงเทพฯ เป็นผู้ออกค่าขนส่งให้ ● ยังไม่มีรถบรรทุกขนส่งสินค้าข้ามแดนหรือผ่านแดน มีเพียงรถบริษัทนำเที่ยวที่ผ่านแดนหรือรถนำเที่ยวจากเวียตนามมารับนักท่องเที่ยวไทยบริเวณชายแดนลาว ● สินค้านำเข้าไม้แปรรูป ลาวเริ่มมีการจำหน่ายให้กับเวียตนามมากขึ้นเนื่องจากจำหน่ายได้ราคาสูงกว่า ● มีการนำเข้าแร่ทองแดงมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมค้าชายแดนมุกดาหารลดลง ● กำที่ผลิตได้ลาวส่งทางเครื่องบินไปยังประเทศออสเตรเลีย โดยไม่ผ่านประเทศไทย ● อัตราค่าขนส่งทางเรือคานังเวียตนาม 700 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้คอนเทนเนอร์ ซึ่งสูงกว่าการขนส่งผ่านท่าเรือครองเตยและแหลมฉบัง 580 ดอลลาร์สหรัฐต่อตู้คอนเทนเนอร์ ทำให้ผู้ส่งออกไทยยังคงใช้ท่าเรือในประเทศ 	<p>การพัฒนาเมืองสะพานมิตรภาพของลาว</p> <ul style="list-style-type: none"> ● บริษัท เอสที กรุ๊ป (นักธุรกิจมุกดาหาร) ร่วมกับรัฐบาลลาว ลงทุนสร้างบ่อนคาสิโน เงินลงทุนประมาณ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ <ul style="list-style-type: none"> ○ ระยะแรกลงทุน 50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ○ นอกจากนี้บริษัท เอสที กรุ๊ป และรัฐบาลลาวยังร่วมกันลงทุนในเมืองเวียงจันทน์และปากเซ ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว ● รัฐบาลลาวพัฒนาสนามบินท่าแขก (สะพานเขต) และเมืองปากเซให้เป็นสนามบิน เชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค เพื่อเพิ่มศักยภาพการค้าและการลงทุน ● โครงการ Contract Farming บ.ขอนแก่น น้ำตาล เข้าไปลงทุนปลูกอ้อยแล้วประสบปัญหาน้ำไม่เพียงพอ และไม่กล้าขยายการลงทุนเพิ่ม เนื่องจากยังไม่มั่นใจในการลงทุน 	<ul style="list-style-type: none"> ● รัฐบาลสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาให้มุกดาหารเป็นศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้าในภูมิภาค

กิจกรรม	ประเด็น		
22 มิ.ย.2550 จังหวัดมุกดาหาร	สถานการณ์ปัจจุบัน	ผลกระทบจากปรากฏการ ของ EWEC	ข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> ● ธุรกิจขนาดเล็กในมุกดาหารร้อยละ 80 เป็นของคนไทย เชื้อสายเวียดนาม และจีนเริ่มนำสินค้าเข้ามาขายเอง โดยตรงมากขึ้น โดยเช่าอาคารพาณิชย์นอกตัวเมืองเป็นแหล่งเก็บสินค้า ● ด้านการศึกษารัฐบาลไทยให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาลาว เข้ามาเรียนในโรงเรียนเกษตรกรรมมุกดาหาร โดยไทยสนับสนุนค่าเล่าเรียนทั้งหมด ยกเว้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● ในอนาคตแนวโน้มการส่งออกมันสำปะหลัง และข้าวหอมมะลิผ่านมุกดาหาร-ลาว-เวียดนาม ไปจีน ทั้งทางบกและทางเรือมี โอกาสขยายตัวเพิ่มขึ้น สินค้าทั้ง 2 ชนิดเป็น ที่ต้องการของจีน 	

บทที่ 4

บทสรุปความพร้อมและศักยภาพด้านโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานในเขตพื้นที่

จากการสัมภาษณ์บุคลากรจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้อง การสำรวจภาคสนามของพื้นที่จังหวัดต่างๆ ในระเบียบเศรษฐกิจในแนวตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) การหารือและการระดมสมองระหว่างนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์ และนักวิจัย เพื่อประเมินความพร้อมและศักยภาพด้าน โลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทาน โดยพิจารณาความพร้อมในประเด็นต่างๆ 5 ประเด็น ได้แก่

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)
- ด้านสารสนเทศ (Information) ซึ่งพิจารณาความพร้อมด้านสารสนเทศใน 2 มิติ คือ 1) ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎระเบียบ กฎหมาย และข้อมูลด้านการค้า การผลิต เป็นต้น 2) การจัดการสารสนเทศซึ่งรวมถึงหน่วยงานกลางในการประสานงานด้วย
- การจัดการห่วงโซ่อุปทาน พิจารณาความพร้อมของกลุ่มธุรกิจที่เป็นคู่ค้าทางธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- ความพร้อมด้านบุคลากร โดยจะมุ่งเน้นในด้านความรู้ ความเข้าใจ และผลกระทบจากเส้นทาง EWEC
- ความพร้อมในด้านอื่นๆ เช่น กลุ่มธุรกิจสนับสนุน สังคม สิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- โครงการพัฒนาเส้นทางระเบียบเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก โดยความร่วมมือของประเทศไทย กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง และธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ซึ่งมุ่งหวังในการขจัดความยากจนของประชาชนในกลุ่มประเทศ GMS ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่เป็นรูปธรรมและก่อให้เกิดความน่าสนใจในการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยได้มีการเตรียม โครงการต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาเส้นทางนี้ เช่น โครงการพัฒนาถนน 4 เลน โครงการศึกษาความเหมาะสมศูนย์กระจายสินค้า โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น
- ความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบถนนในประเทศไทยอยู่ในระดับดี เป็นถนน 4 เลนทั้งหมด และถนนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี แต่บางเส้นทางก็ยังคงติดปัญหาในการขนส่ง เนื่องจากอุปสรรคทางด้านภูมิศาสตร์ เช่น ถนนผ่าน อ.เขาค้อ เพชรบูรณ์เป็นภูเขา

มีความสูงชันไม่เหมาะสมสำหรับการขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดใหญ่ ถ้าไม่มีการสร้างอุโมงค์ผ่าน การขนส่งผ่าน EWEC จะยังไม่เกิดขึ้น และถ้าจะใช้ทางเลียงไกลถึง 80 กม. เพิ่มต้นทุนและเวลาเช่นกัน

- ความปลอดภัย และความน่าเชื่อถือในการใช้เส้นทาง EWEC นั้นยังคงไม่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้ประกอบการได้มากนัก
- การใช้การขนส่งในรูปแบบอื่นๆ เช่น การขนส่งทางเครื่องบิน ระบบราง เป็นต้น ยังไม่ได้มีการขนส่งมากนัก แต่มีทิศทางในการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เห็นได้จากโครงการศึกษาการเชื่อมต่อการขนส่งหลายรูปแบบ โครงการศึกษาความเหมาะสมในการขยายเส้นทางรถไฟ เป็นต้น

2. ด้านสารสนเทศ

2.1 ข้อมูลข่าวสาร

- เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศในกลุ่ม GMS มากขึ้น อย่างไรก็ตามได้กรอบความร่วมมือนั้นมีการตกลงในระดับนโยบาย แต่ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ในระดับปฏิบัติการได้เต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน และขาดการประสานงานระหว่างระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ
- ข้อตกลงด้านกฎระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศต่างๆ ในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้ประกอบการ และหน่วยงานภาครัฐให้ความเห็นว่าเป็นอุปสรรคสำคัญ ในทางปฏิบัติที่ทำให้การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของเส้นทาง EWEC เป็นไปอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ อาทิเช่น โครงการ Contract Farming
- การรับรู้ความคืบหน้าโครงการระเบียบเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก ของหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนยังมีไม่มากนัก มีเพียงบางจังหวัด เช่น จังหวัดตาก เท่านั้นที่มีการตื่นตัวและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปิดใช้เส้นทาง EWEC ในขณะที่จังหวัดอื่นๆ ยังไม่มีทิศทางในการรองรับที่ชัดเจน จึงทำให้ไม่สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดได้
- ได้มีการนำระบบ E-customs หรือระบบ Paperless Customs มาใช้ในการผ่านพิธีการศุลกากรแต่ยังมิได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองการนำเข้า – ส่งออก จึงทำให้ระบบไม่สามารถดำเนินไปได้เต็มประสิทธิภาพที่คาดหวังไว้

2.2 การจัดการสารสนเทศและหน่วยงานประสานงาน

- นโยบายการพัฒนาการขนส่งของไทยขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ขาดหน่วยงานกลาง หรือหน่วยประสานงานในการรวบรวม กระจาย และติดตามข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ โครงการ EWEC
- หน่วยงานทางด้านวิชาการหลายหน่วยงาน ได้รวมตัวกันเพื่อทำการศึกษาวิจัย และรวบรวม ข้อมูลที่สำคัญเพื่อรองรับการเปิดใช้ระเบียบเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก เช่น นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้มีการศึกษาวิจัยและมีแนวทางในการรวบรวม ข้อมูลทรัพยากรสำคัญในแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดยุทธศาสตร์การ พัฒนาพื้นที่ เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับการพัฒนาเส้นทาง EWEC หอการค้าจังหวัดพิษณุโลก มีผลการศึกษาคความเหมาะสมในการจัดตั้งศูนย์กระจาย สินค้าในจังหวัดพิษณุโลก เพื่อพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในเส้นทาง NSEC และ EWEC สถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นสถาบันที่รวบรวมบุคลากรจากทั้งด้าน วิชาการ ภาครัฐ และภาคเอกชน ทำการศึกษาวิจัยเพื่อเตรียมความพร้อมในหลายๆ ด้าน แต่ อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยที่ผ่านมายังขาดช่องทางการประสานเพื่อบูรณาการผลลัพธ์ที่ ได้จากการศึกษา เพื่อนำมากำหนดเป็นแผนการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน

3. การจัดการห่วงโซ่อุปทาน

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในหลายๆ จังหวัด เช่น ขอนแก่น มุกดาหาร เป็นต้น เห็นตรงกันว่า ธุรกิจท่องเที่ยว เป็นธุรกิจที่มีโอกาสในการเติบโตได้เป็นอย่างดีบนเส้นทาง EWEC
- เกิดการรวมตัวกันในบางกลุ่มธุรกิจในพื้นที่เท่านั้น ทำให้อำนาจการต่อรองของกลุ่ม ธุรกิจในประเทศไทยยังมีอำนาจการต่อรองต่ำกว่ากลุ่มธุรกิจในต่างประเทศ
- ผลกระทบด้านอุตสาหกรรม หน่วยงานในจังหวัดต่างๆ มีความเห็นตรงกันว่า จะต้องมีการ พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นจุดเด่นของพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมด้านการผลิต การ ท่องเที่ยว หรือธุรกิจบริการ โดยประเภทอุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนนั้นขึ้นอยู่กับ สภาพภูมิศาสตร์ แหล่งทรัพยากร และจุดแข็งในแต่ละพื้นที่ อย่างไรก็ตาม การที่จะพัฒนา ด้าน อุตสาหกรรมของพื้นที่ให้มีศักยภาพนั้น จะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการลดปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น
- ความเข้าใจในเรื่องผลกระทบของ EWEC ในแต่ละจังหวัดนั้น ยังมีความเข้าใจไม่ตรงกัน ซึ่งแต่ละจังหวัดจะมองในกรอบของจังหวัดตนเอง ทำให้ความสอดคล้องระหว่างจังหวัดมี ความสำคัญลดลงไป และไม่มีรูปแบบในการรองรับอย่างเป็นรูปธรรม
- การที่ปัจจุบันทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากเส้นทาง EWEC ได้อย่างเต็มที่นั้น ไม่ได้เกิด จากประเด็นด้านโครงสร้างพื้นฐานของระบบถนน แต่เกิดจากปัจจัยอื่น อาทิเช่น ลักษณะ ของสินค้าที่ผ่านตามเส้นทาง EWEC นั้นส่วนมากแล้วจะเป็นสินค้าที่มีมูลค่าไม่สูง (Low

Value) เช่น ผลผลิตทางการเกษตร เป็นต้น เมื่อเทียบกับมูลค่าของสินค้าที่ผ่านเส้นทาง NSEC (ซึ่งเป็นสินค้าอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์) และโดยส่วนมากแล้วจะเป็นลักษณะของการค้าชายแดนมากกว่าการค้าผ่านแดน

4. ความพร้อมด้านบุคลากร

- บุคลากรในหลายหน่วยงาน ยังต้องการการพัฒนาองค์ความรู้ต่างๆ ด้านโลจิสติกส์ การจัดการห่วงโซ่อุปทาน และความรู้ในประเด็นอื่นๆ ที่สามารถสนับสนุนการเตรียมตัวและรองรับการเปิดใช้ระเบียบเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก

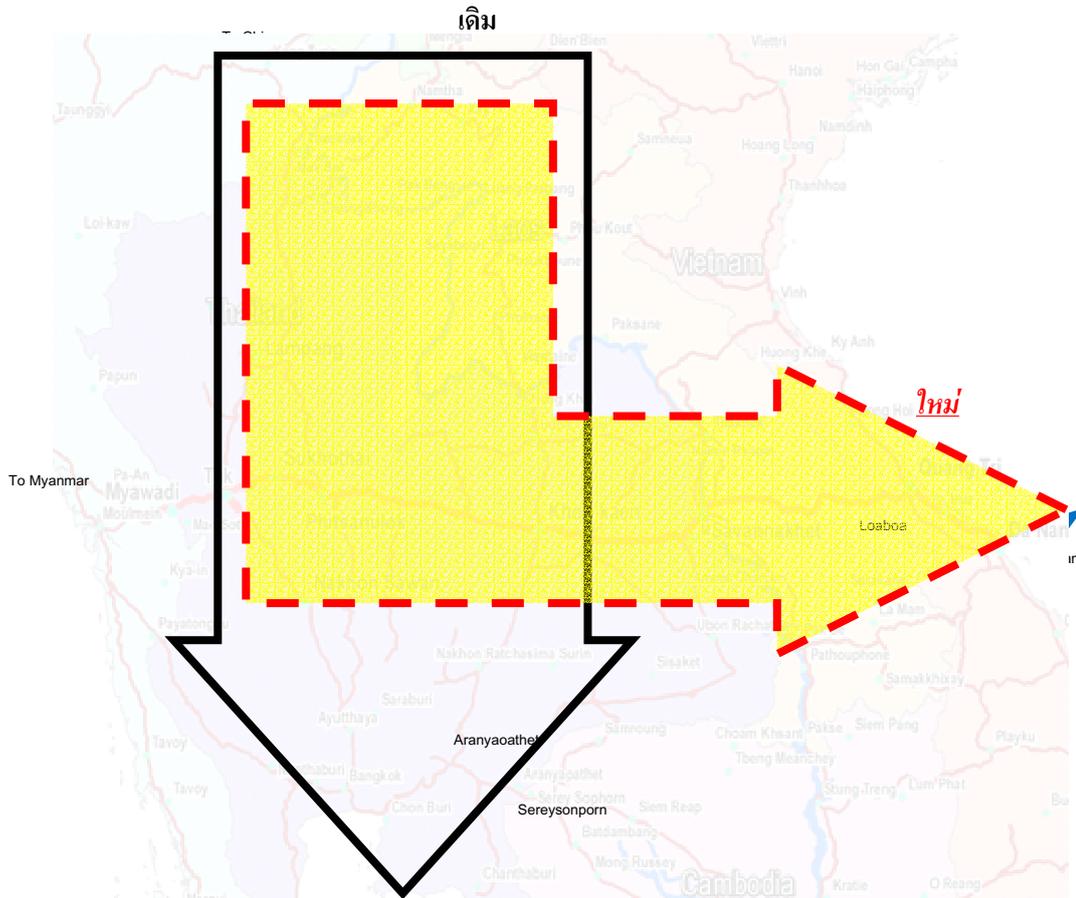
ผลกระทบต่อท่าเรือแหลมฉบัง

ผลกระทบจากการเปิดใช้ระเบียบเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก นอกจากที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่จังหวัดต่างๆ ตามแนวเส้นทางแล้ว ยังส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงการไหลของสินค้าในประเทศ ซึ่งปัจจุบันการไหลของสินค้าในประเทศไทยส่วนมากจะถูกส่งมายังท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อขนส่งทางเรือไปยังประเทศต่าง อย่างไรก็ตามหากมีการใช้เส้นทาง EWEC เต็มรูปแบบ มีแนวโน้มที่จะทำให้การไหลของสินค้าเกิดการเปลี่ยนแปลง และท่าเรือคานัง ในประเทศเวียดนาม เป็นท่าเรือที่ถูกจับตามองว่าจะเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าที่มีศักยภาพในอนาคต

จากการหารือร่วมกันระหว่างนักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์ ได้พบประเด็นสำคัญด้านศักยภาพของท่าเรือคานัง ในปัจจุบัน ยังไม่เห็นผลกระทบที่ชัดเจนระหว่างเมืองคานัง กับท่าเรือคานัง เนื่องจาก EWEC ยังไม่ประสบความสำเร็จในด้านของ software และ กิจกรรมระหว่าง process ที่ยังไม่ชัดเจน ถึงแม้ว่า infrastructure จะก้าวหน้าไปเกือบ 100% แล้ว แต่ในอนาคตภายใน 5 ปีนี้ การใช้ประโยชน์จาก EWEC จะมีความเป็นรูปธรรมชัดเจนมากขึ้น ทั้งการใช้งานของ Software การพิธีการระหว่างเส้นทางจะเริ่มอยู่ตัว ซึ่งจะเกิดอุตสาหกรรมในเขตคานัง ลาว พม่า ไทย ชัดเจน

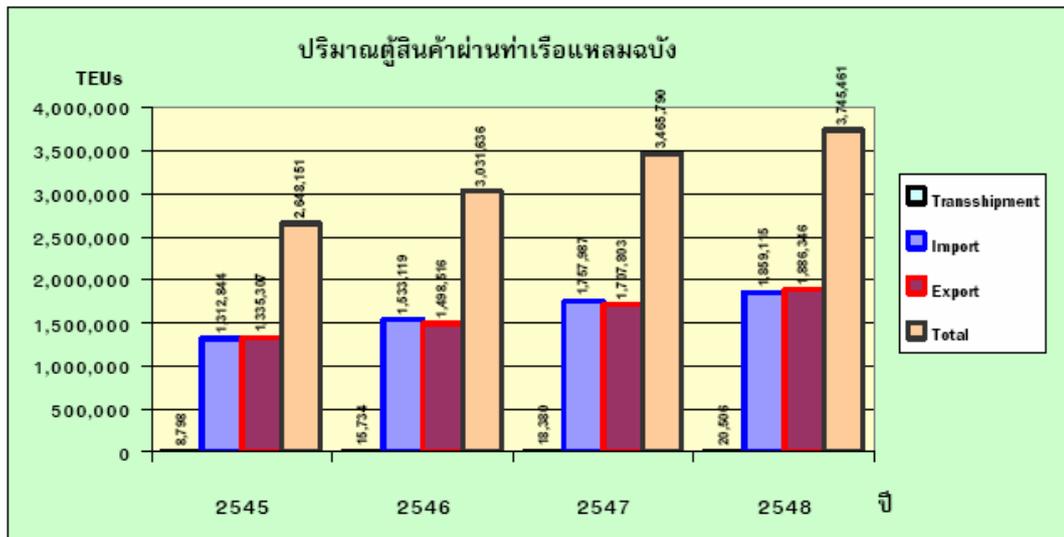
แนวโน้มการพัฒนาศักยภาพของท่าเรือคานัง พบว่าในปัจจุบันท่าเรือคานัง จะยังไม่มีปริมาณการขนส่งสินค้ามากนัก แต่ก็มีแนวโน้มและศักยภาพในการรองรับการขยายตัวได้อีก เนื่องจากเป็นท่าเรือที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหมายเลข 1 อยู่ระหว่างการปรับปรุงท่าเทียบเรือ และ ถนนขนาด 4 ช่องจราจร และรัฐบาลเวียดนามได้วางแผนที่จะขยาย capacity ของท่าเรือคานัง ถึงแม้ว่าท่าเรือนี้ จะไม่ได้มีขนาดพื้นที่มากนักเมื่อเทียบกับท่าเรือระหว่างประเทศอื่นๆ ของโลก แต่จะมีความสามารถขยายตัวได้อีก จากความจุของท่าเรือคานังเอง หรือท่าเรืออื่นที่อยู่ใกล้เคียง

จะเห็นว่า ในอนาคตอันใกล้นี้หากท่าเรือคานังมีการพัฒนาศักยภาพด้านการขนส่งสินค้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะทำให้การไหลของสินค้าที่เดิมไหลเข้าสู่ท่าเรือแหลมฉบัง เปลี่ยนมาเป็นไหลไปสู่ท่าเรือคานัง ดังแสดงในภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 แสดงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการไหลของสินค้า

ถึงแม้ว่าปัจจุบันท่าเรือแหลมฉบังได้มีการขยายศักยภาพในการรองรับความต้องการในการขนส่งสินค้า โดยการก่อสร้างท่าเรือโซนซี เพื่อรองรับการค้าระหว่างประเทศ และลดความแออัดของการขนส่งสินค้าในปัจจุบัน ซึ่งมีปริมาณการขนส่งสินค้า ดังแสดงรายละเอียดในภาพที่ 4.2

(ที่มา: www.mot.go.th: ข้อมูลปี 2549)

ภาพที่ 4.2 แสดงปริมาณตู้สินค้าผ่านท่าเรือแหลมฉบัง

จากรูปจะเห็นว่าปริมาณตู้สินค้าผ่านท่าเรือแหลมฉบัง ในส่วนของสินค้านำเข้า ส่งออก จะมีปริมาณใกล้เคียงกันตั้งแต่ปี 2545 แต่ปริมาณสินค้าส่งออกยังคงมีปริมาณน้อยกว่าสินค้านำเข้าเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ปริมาณสินค้าส่งออกมีแนวโน้มสูงกว่าสินค้านำเข้าในปี 2548

แต่ในอนาคตอันใกล้นี้ หากปริมาณสินค้าผ่านท่าเรือแหลมฉบังลดลง 5% จะส่งผลให้ปริมาณตู้สินค้าผ่านท่าเรือแหลมฉบังลดลงประมาณ 187,000 TEUs (เทียบโดยใช้ฐานข้อมูลปี 2548)

ภาคผนวก 2

ภาพจากการสัมภาษณ์

นายวัฒนา เรืองปัญญาวัฒนา ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดสุโขทัย

นายประเสริฐศักดิ์ สิงห์สงค์ ประธานชมรมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย

ผศ.ดร.ชญา ณรงค์ฤทธิ์ คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร

นายศิวัช ชัยวัตร รองประธานหอการค้าจังหวัดพิษณุโลก

คุณรัตกร กิ่งกำ นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตาก

นายธีรพงษ์ วงษ์พานิช ผู้อำนวยการสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดตาก

นายสุรพล ทวีแสงสกุลไทย ประธานหอการค้าจังหวัดขอนแก่น
นายสามารถ อังวรารวงค์ ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น

ดร.วีรพัฒน์ เศรษฐ์สมบูรณ์
รองผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คุณพรชนิ ศิริสงคราม ผู้ช่วยสำนักงานพาณิชย์จังหวัดขอนแก่น

คุณชุติมา พุ่มศรีสวัสดิ์ ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 จ.ขอนแก่น

คุณกุลหลาบ ไชยมานะ ผู้ช่วยด้านบุคลากรมุกดาหาร

คุณพัชรี สิทธิยศ นักวิชาการพาณิชย์ (แทนหัวหน้าสำนักงานพาณิชย์มุกดาหาร)

นายพิชิต แสงนิสาคร ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดมุกดาหาร

นายชัยยุทธ ลิ้มวัฒนา ประธานหอการค้าจังหวัดมุกดาหาร

ภาคผนวก 1

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

ภาคผนวก ก

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดตาก

ตารางที่ ก1 เนื้อที่ จำนวนเขตการปกครอง และบ้าน พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก

ปี	เนื้อที่ (ตร.กม.)	เขตการปกครอง					ครัวเรือน
		เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหาร ตำบล	ตำบล	หมู่บ้าน	
2544	16,406.65	13	-	-	63	506	129,961
2545	16,406.65	2	11	57	63	617	137,115
2546	16,406.65	2	11	57	63	527	141,515
2547	16,406.65	2	11	55	63	541	152,091
2548	16,419.67	2	11	57	63	541	154,837

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก2 สถิติการประปา พ.ศ. 2543-2548 จ.ตาก

ปี	กำลังการผลิต (ลบ.ม.)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่ จำหน่ายแก่ผู้ใช้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จ่าย เพื่อสาธารณประโยชน์ และรั่วไหล (ลบ.ม)	ปริมาณน้ำที่ ใช้ในระบบ (ลบ.ม.)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)
2543	10,280,430	6,924,178	4,992,412	1,973,483	-	20,694
2544	16,190,400	7,632,953	6,105,737	1,512,375	265,466	21,188
2545	16,231,200	8,280,387	5,821,522	2,368,145	876,031	22,032
2546	16,231,200	8,403,009	6,080,762	2,185,546	315,697	23,096
2547	30,931,200	9,087,328	6,494,857	2,864,113	390,276	25,150
2548	30,931,200	9,967,601	7,049,748	1,926,393	449,898	86,442

ที่มา: สำนักงานการประปาดตากจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก3 จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร
จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544-2548จ.ตาก

อำเภอ	จำนวนประชากร					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)					ความ หนาแน่น (ต่อ ตร. กม.)
	2544	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
รวม	498,890	507,371	498,714	515,877	522,197	1.80	1.70	-1.71	3.44	1.22	31.80
เมืองตาก	99,475	99,780	99,043	98,153	98,348	0.37	0.31	-0.74	-0.90	0.19	61.48
บ้านตาก	47,036	47,143	46,910	46,611	46,492	0.19	0.23	-0.49	-0.64	-0.25	46.84
สามเงา	34,174	34,420	34,138	33,269	33,081	0.09	0.72	-0.82	-2.55	-0.56	11.93
แม่ระมาด	45,708	46,806	47,178	46,539	46,989	1.33	2.4	0.79	-1.35	0.96	31.84
ท่าสองยาง	60,473	62,295	57,867	57,909	61,161	1.91	3.01	-7.11	0.07	5.61	31.19
แม่สอด	106,863	108,072	106,377	116,174	117,307	1.03	1.13	-1.57	9.21	0.97	59.88
พบพระ	55,101	57,508	55,234	61,632	63,336	9.91	4.37	-3.95	11.58	2.76	62.92
อุ้มผาง	21,933	22,696	23,206	26,289	25,757	1.74	3.48	2.25	13.29	-2.02	5.95
กิ่งอำเภอวังเจ้า	28,127	28,651	28,761	29,301	29,726	0.63	1.86	0.38	1.88	1.45	90.46

ที่มา: สำนักงานจังหวัดตาก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก4 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2544 - 2548 จ.ตาก

(หน่วย: คน)

สถานภาพแรงงาน	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	357,251	357,802	358,573	439,124	466,654
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	260,027	262,455	264,468	325,719	342,495
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	185,639	189,003	197,519	239,137	341,309
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	174,404	183,542	197,204	237,055	246,840
1.1.1 ผู้มีงานทำ	161,973	180,585	190,145	231,562	241,432
1.1.2 ผู้ว่างงาน	12,432	2,957	7,059	5,493	5,408
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	11,134	5,461	315	2,082	1,186
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	74,488	73,452	66,949	86,582	94,469
2.1 ทำงานบ้าน	28,799	27,173	23,853	30,802	34,831
2.2 เรียนหนังสือ	20,470	20,375	19,795	26,046	30,663
2.3 อื่นๆ	25,220	25,904	23,301	29,734	28,976
อายุต่ำกว่า 15 ปี	97,224	95,347	94,105	113,405	124,159

ที่มา: รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2548 จังหวัดตาก, สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างในสำนักงาน
สถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก5 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม พศ. 2544-2547 จ.ตาก

(หน่วย: คน)

อุตสาหกรรม	2544	2545	2547
รวม	186,752	161,973	231,562
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	107,542	78,261	117,012
การประมง	250	73	794
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	1,414	1,636	1,204
การผลิต	9,788	13,240	22,646
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	404	402	179
การก่อสร้าง	7,249	7,587	13,515
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	28,603	24,014	32,495
โรงแรมและภัตตาคาร	8,708	10,394	8,849
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	4,046	3,212	6,429
การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	373	1,343	1,111
กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	990	3,036	2,654
การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	4,255	7,121	7,605
การศึกษา	5,476	3,316	5,931
งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	1,899	3,284	4,460
กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	4,318	2,465	4,863
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	1,364	2,588	1,823
องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	73	-	383

ที่มา: รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2547 จังหวัดตาก, สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติ
จังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก6 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษา พ.ศ.2545-2548 จ.ตาก

(หน่วย: คน)

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	186,752	189,769	203,469	273,996
ไม่มีการศึกษา	34,390	38,211	46,799	48,636
ต่ำกว่าประถมศึกษา	73,012	69,159	70,385	92,304
ประถมศึกษา	28,685	21,355	28,935	41,092
มัธยมศึกษาตอนต้น	22,110	21,086	20,633	38,562
มัธยมศึกษาตอนปลาย	12,953	10,745	12,617	22,537
สายสามัญ	8,037	8,320	9,129	16,892
สายอาชีพศึกษา	3,846	2,220	3,488	5,232
สายวิชาการศึกษา	1,070	205	205	413
อุดมศึกษา	11,579	13,692	16,476	18,633
สายวิชาการ	3,856	4,175	6,612	8,079
สายวิชาชีพ	2,499	6,624	6,069	6,426
สายวิชาการศึกษา	5,224	2,893	3,795	4,128
อื่น ๆ	3,310	13,322	6,705	11,157
ไม่ทราบ	713	2,199	919	1,076

ที่มา: รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2548 จังหวัดตาก, สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติ
จังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก7 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก

ปี	จำนวนผู้ว่างงาน			อัตราการว่างงาน		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
2545	2,957.50	2,050.25	907.25	1.60	1.83	1.23
2546	7,058.75	3,290.75	3,768.00	3.60	2.93	4.55
2547	5,492.75	2,045.75	3,447.00	2.30	1.50	3.40
2548	5,407.75	2,995.00	2,412.75	2.18	2.18	2.15

หมายเหตุ: อัตราการว่างงาน = (ผู้ว่างงาน/กำลังแรงงานรวม)×100

ที่มา: การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดตาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก8 จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี พ.ศ. 2544-2545 และ2547

ปี	จำนวน ครัวเรือน ทั้งสิ้น	ระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี (บาท)							
		ต่ำกว่า 10,000	10,000- 19,999	20,000- 29,999	30,000- 49,999	50,000- 99,999	100,000- 499,999	500,000 ขึ้นไป	ไม่ทราบ รายได้
2544	80,233	21,927	16,455	14,554	11,702	6,268	3,309	632	5,386
2545	77,065	20,302	14,179	10,273	10,158	6,420	2,953	510	12,270
2547	80,388	17,606	14,445	12,695	14,078	10,678	5,757	585	4,544

ที่มา: การจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต. พ.ศ. 2547 จังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก9 สถิติคดีอาญาที่นำสำเนาใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2546-2548 จ.ตาก

ประเภทความผิด	2541			2542			2543			2544		
	จำนวนคดีที่เกิด	จำนวนคดีที่จับกุมได้	จำนวนผู้ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	75	30	160	64	33	44	69	36	43	66	36	56
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	154	100	128	176	126	167	167	122	175	228	155	192
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	270	192	381	280	200	277	274	191	251	278	212	295
คดีที่น่าสนใจ	123	55	74	138	73	102	56	23	28	120	63	99
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-	3,171	4,078	-	2,854	3,507	-	2,859	3,484	-	3,291	4,035

ตารางที่ ก9 (ต่อ)

ประเภทความผิด	2545			2546			2547			2548		
	จำนวนคดีที่เกิด	จำนวนคดีที่จับกุมได้	จำนวนผู้ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	70	38	52	105	31	64	68	41	65	66	36	52
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	129	96	137	214	136	183	188	120	179	148	99	128
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	267	173	254	392	123	174	303	157	216	325	178	251
คดีที่น่าสนใจ	65	25	26	51	13	13	65	24	30	83	32	34
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	3,440	3,440	4,370	2,279	2,279	2,810	2,062	2,062	2,879	1,660	1,660	2,478

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดตาก อังในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก10 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2541 - 2548 จ.ตาก

(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ภาคเกษตร	2,908	2,944	2,547	3,887	3,868	5,556	4,743	5,796
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	2,808	2,847	2,481	3,826	3,811	5,517	4,704	5,757
การประมง	100	69	66	61	57	39	39	39
ภาคนอกเกษตร	11,652	11,945	14,710	14,226	14,572	15,147	17,615	19,265
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	139	142	1,310	708	972	970	1,523	2,005
การผลิตอุตสาหกรรม	1,601	2,175	2,934	3,063	3,145	3,016	3,533	3,649
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	565	559	559	572	585	602	640	654
การก่อสร้าง	823	845	745	804	801	1,015	1,408	1,490
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ใน ครัวเรือน	2,716	2,655	2,924	2,957	2,759	2,902	3,188	3,379
โรงแรมและภัตตาคาร	149	186	191	185	209	183	191	196
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ตัวกลางทางการเงิน	726	767	808	917	942	1,021	974	1,060
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	789	828	855	859	872	871	921	949
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกัน ประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	1,446	1,472	1,592	1,659	1,616	1,858	2,201	2,390
การศึกษา	1,184	1,133	1,510	1,151	1,226	1,261	1,395	1,566
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	544	576	614	704	751	715	787	892
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล อื่น ๆ	222	190	249	217	219	232	248	309
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	11	11	31	33	35	37	40	41
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	14,560	14,889	17,258	18,113	18,440	20,703	22,358	25,062
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	41,014	41,823	34,654	36,729	37,598	42,431	46,048	51,868
ประชากร (1,000 คน)	355	356	498	493	490	488	486	483

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก11 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2541 - 2548 จ.ตาก

(หน่วย: ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ภาคเกษตร	1,721	1,952	1,771	2,303	2,008	2,355	2,095	2,164
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	1,667	1,913	1,734	2,269	1,977	2,333	2,074	2,142
การประมง	54	39	37	33	32	22	21	22
ภาคนอกเกษตร	6,490	6,646	8,403	8,023	8,468	8,611	9,572	10,352
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	124	119	1,141	694	1,126	1,100	1,420	1,809
การผลิตอุตสาหกรรม	758	1,067	1,392	1,471	1,519	1,372	1,583	1,641
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	302	306	317	330	333	343	354	370
การก่อสร้าง	415	426	377	395	388	478	640	645
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ใน ครัวเรือน	1,537	1,528	1,649	1,633	1,538	1,594	1,693	1,723
โรงแรมและภัตตาคาร	80	99	102	98	104	92	99	99
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ตัวกลางทางการเงิน	584	618	686	785	825	916	904	994
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการ ทางธุรกิจ	644	675	695	701	718	739	797	842
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกัน ประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	679	679	719	738	695	768	819	840
การศึกษา	547	513	674	503	512	509	507	536
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	253	261	273	309	322	296	295	320
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล อื่น ๆ	131	111	144	124	125	131	138	163
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	5	5	15	16	16	17	18	18
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)	8,211	1,952	10,174	10,326	10,477	10,966	11,667	12,516

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก12 อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาประจำปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต
พ.ศ. 2542 - 2548 จ.ตาก

สาขาการผลิต	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	เฉลี่ย
ภาคเกษตร	1.24	-13.48	52.60	-0.48	43.64	-14.64	22.21	13.01
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	1.39	-12.85	54.22	-0.40	44.78	-14.75	22.40	13.54
การประมง	-31.00	-4.20	-8.47	-5.45	-31.99	0.51	-0.77	-11.63
ภาคนอกเกษตร	2.51	23.15	-3.29	2.43	3.95	16.29	9.37	7.77
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2.16	822.39	-45.95	37.30	-0.19	56.92	31.65	129.18
การผลิตอุตสาหกรรม	35.85	34.91	4.39	2.66	-4.10	17.16	3.29	13.45
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	-1.06	0.04	2.34	2.15	3.04	6.19	2.30	2.14
การก่อสร้าง	2.67	-11.80	7.92	-0.42	26.76	38.67	5.84	9.95
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	-2.25	10.14	1.12	-6.69	5.18	9.86	5.98	3.33
โรงแรมและภัตตาคาร	24.83	2.80	-3.19	13.07	-12.76	4.71	2.67	4.59
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	5.65	5.36	13.43	2.80	8.38	-4.61	8.85	5.69
ตัวกลางทางการเงิน	-44.91	-4.93	2.80	10.53	5.70	22.22	20.93	1.76
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	4.94	3.31	0.41	1.56	-0.19	5.79	3.01	2.69
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคม								
ภาคบังคับ	1.80	8.15	4.21	-2.57	14.98	18.42	8.58	7.65
การศึกษา	-4.31	33.28	-23.78	6.55	2.81	10.62	12.29	5.35
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	5.88	6.65	14.57	6.71	-4.79	10.04	13.36	7.49
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	-14.41	31.26	-12.99	0.97	5.93	7.02	24.56	6.05
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.00	181.82	6.45	6.06	5.71	8.11	2.50	30.09

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก13 ผลผลิตมันฝรั่งจังหวัดตาก เปรียบเทียบกับภาคและประเทศ พ.ศ.2539-2548

จังหวัดตาก	มูลค่าผลผลิตมันฝรั่งจังหวัด (ล้านบาท)	รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (บาท)	การเรียงลำดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี	
			ของภาค	ของประเทศ
2539	13,832	39,185	6	43
2540	13,899	39,265	6	45
2541	15,199	42,813	5	41
2542	15,354	43,128	3	33
2543	15,100	42,298	4	38
2544	15,907	44,559	4	37
2545				
2546				
2547	22,824	47,008	9	47
2548	25,062	51,868	7	45

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก14 จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน พ.ศ. 2541-2548 จ.ตาก

ปี	รวม	ทะเบียนพาณิชย์	นิติบุคคล			
			รวม	บริษัท จำกัด	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	ห้างหุ้นส่วน สามัญนิติบุคคล
2541	3,786	2,913	873	208	661	4
2542	4,237	3,330	907	243	661	3
2543	4,590	3,636	954	262	689	3
2544	4,766	3,834	932	227	702	3
2545	5,319	4,358	961	228	730	3
2546	5,650	4,475	1,175	298	874	3
2547	1,917	801	1,116	232	881	3
2548	1,820	562	1,258	331	924	3

ปี 2544-2546 ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ปี 2547-2548 ที่มา: สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก15 เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่
ปีเพาะปลูก พ.ศ.2544 และ 2547-2548 จ.ตาก

ชื่อพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2544	811,901	755,597	507,930	-
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูฝน	611,849	581,042	439,686	757
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูแล้ง	19,745	15,687	9,664	616
อ้อยโรงงาน	2,995	2,995	29,950	10,000
ถั่วเหลืองฤดูฝน	25,859	18,372	4,154	226
ถั่วเหลืองฤดูแล้ง	40,634	26,682	5,793	217
ฝ้าย	2,284	2,284	761	333
ถั่วลันเตาฤดูฝน	12,532	12,532	3,186	254
ถั่วลันเตาฤดูแล้ง	180	180	32	178
ถั่วเขียวผิวมันฤดูฝน	95,255	95,255	14,638	154
ถั่วเขียวผิวมันฤดูแล้ง	568	568	66	116
2545	919,537	898,203	560,696	-
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูฝน	616,722	599,758	460,761	768
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูแล้ง	22,520	22,520	13,205	586
อ้อยโรงงาน	4,260	3,960	29,050	7,336
ถั่วเหลืองฤดูฝน	32,691	28,923	7,580	262
ถั่วเหลืองฤดูแล้ง	36,338	36,336	7,549	207
ฝ้าย	23,331	23,031	5,003	217
ถั่วลันเตาฤดูฝน	19,895	19,895	5,942	298
ถั่วเขียวผิวมันฤดูฝน	163,280	163,280	31,541	193
ถั่วเขียวผิวมันฤดูแล้ง	500	500	65	130
2546	800,530	675,244	660,105	-
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูฝน	547,669	498,908	376,177	754
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูแล้ง	20,599	20,599	10,526	511
ถั่วเหลืองฤดูฝน	24,914	12,860	2,646	205
ถั่วเหลืองฤดูแล้ง	40,944	40,944	8,189	200
ฝ้าย	1,230	1,230	246,000	200
ถั่วลันเตาฤดูฝน	16,637	16,590	3,301	199
ถั่วเขียวผิวมันฤดูฝน	145,612	81,188	12,909	159
ถั่วเขียวผิวมันฤดูแล้ง	2,925	2,925	357	122
2547	871,694	821,584	540,024	-
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	634,829	585,926	417,232	712
ถั่วเหลือง	45,527	44,534	95,308	2,140
ถั่วลันเตา	181,761	181,551	25,235	139
ถั่วเขียวผิวมัน	9,577	9,573	2,249	235

ตารางที่ ก15 (ต่อ)

ชื่อพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2548	1,276,823	240,090	172,871	-
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	1,006,378	149,768	89,561	598
ถั่วเขียวผิวมัน	229,238	67,078	13,080	195
ถั่วเหลือง	23,575	7,375	1,541	209
มันสำปะหลัง	2,525	2,525	63,125	25,000
ถั่วลิสง	11,303	9,570	1,435	150
ถั่วเขียวผิวดำ	1,200	1,200	120	100
งาคั่ว	900	870	104	120
งาขาว	250	250	30	120
ข้าวฟ่างเลี้ยงสัตว์	300	300	36	120
อ้อยเคี้ยว	200	200	500	2,500
อ้อยโรงงาน	954	954	3,339	3,500

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก16 เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก

พ.ศ.2544 2547 และ2548 จ.ตาก

ปี	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2544	219,193	21,250	153,784	18,699	78,485	9,300	510	497
2547	204,215	19,722	186,204	17,961	76,131	7,374	409	411
2548	220,845	3,454	212,264	3,250	116,742	1,625	550	500

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก17 เนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก

พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก

ปี	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2545	9,463	-	9,252	-	6,597	-	713	-
2546	21,457	-	16,133	-	10,454	-	564	-
2547	13,097	-	7,117	-	4,546	-	639	-
2548	18,629	-	18,367	-	10,101	-	550	-

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก18 เนื้อที่ปลูกข้าวไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก

พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก

ปี	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2545	53,760	3,130	53,760	3,130	18,282	803	340	256
2546	47,112	4,000	47,112	4,000	16,430	1,446	348	360
2547	50,599	-	50,599	-	18,135	-	368	-
2548	55,214	-	55,214	-	20,012	-	362	-

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก19 เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่

จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น ปีเพาะปลูก 2544-2548 จ.ตาก

ชนิดของไม้ผลและ ไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ยต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	รวม	ให้ผลผลิต แล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
2544	125,733	93,059	32,674	125,733	93,062	32,671	209,187	-
ลองกอง	57	-	57	57	-	57	-	-
มะม่วง	38,953	29,430	9,523	38,953	29,430	9,523	75,370	2,561
มังคุด	62	2	60	62	2	60	1	500
ลิ้นจี่	773	310	463	773	310	463	573	1,848
ลำไย	14,010	8,842	5,168	14,010	8,842	5,168	13,705	1,550
ส้มโอ	2,644	1,218	1,426	2,644	1,218	1,426	2,157	1,771
เงาะ	121	47	74	121	47	74	98	2,080
มะละกอ	2,290	2,187	103	2,290	2,187	103	15,899	7,270
กล้วยหอม	172	127	45	172	127	45	413	3,252
น้อยหน่า	1,951	474	1,477	1,951	474	1,477	454	958
ฝรั่ง (กลมสาตี)	290	285	5	290	285	5	1,248	4,379
หน่อไม้ไผ่ตง	1,130	940	190	1,130	940	190	1,063	1,131
มะขาม	2,666	1,791	875	2,666	1,791	875	1,112	621
ขนุนหนั่ง	1,171	946	225	1,171	946	225	2,102	2,222
ส้มเขียวหวาน	5,311	872	4,439	5,311	872	4,439	3,110	3,567
กล้วยไข่	14,164	11,103	3,061	14,164	11,103	3,061	24,423	2,200
มะพร้าว	9,965	7,981	1,984	9,965	7,981	1,984	13,258	1,661
หมาก	1,280	1,050	230	1,280	1,050	230	7,035	6,700
ยางพารา	100	100	-	100	100	-	30	300
ชมพู	57	45	12	57	45	12	46	1,022

ตารางที่ ก19 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผลและ ไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต	ผลผลิต
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	รวม	ให้ผลผลิต แล้ว	ยังไม่ ให้ผล	(ตัน)	เฉลี่ยต่อไร่
นุ่น	12,517	9,980	2,537	12,517	9,980	2,537	3,726	373
กล้วยน้ำว้า	14,451	14,089	362	14,451	14,089	362	41,449	2,942
มะนาว	1,105	803	302	1,105	803	302	789	983
กาแฟ	120	120	-	120	120	-	24	200
พุทรา	8	8	-	8	8	0	36	4,500
ละมุด	13	5	8	13	8	5	15	1,875
มะปราง	352	304	48	352	304	48	1,051	3,457
2545	84,778	58,565	26,213	84,778	58,565	26,213	101,486	-
ลองกอง	17	-	17	17	-	17	-	-
มะม่วง	18,089	11,418	6,671	18,089	11,418	6,671	13,672	1,197
ลิ้นจี่	670	574	96	670	574	96	608	1,058
ลำไย	15,592	9,607	5,985	15,592	9,607	5,985	19,099	1,988
ส้มโอ	1,910	870	1,040	1,910	870	1,040	1,509	1,735
เงาะ	85	15	70	85	15	70	24	1,567
2545	48,415	36,081	12,334	48,415	36,081	12,334	66,574	-
มะละกอ	2,133	1,698	435	2,133	1,698	435	12,156	7,159
กล้วยหอม	166	161	5	166	161	5	551	3,424
น้อยหน่า	3,840	2,630	1,210	3,840	2,630	1,210	3,153	1,199
ฝรั่ง (กลมสาลี่)	633	533	100	633	533	100	2,328	4,367
หน่อไม้ไผ่ตง	1,252	410	842	1,252	410	842	235	572
มะขาม	4,250	3,095	1,155	4,250	3,095	1,155	962	311
ขนุนหนัง	1,286	1,183	103	1,286	1,183	103	2,804	2,370
ส้มเขียวหวาน	4,823	2,271	2,552	4,823	2,271	2,552	7,344	3,234
กล้วยไข่	8,031	3,557	4,474	8,031	3,557	4,474	7,348	2,066
มะพร้าว	7,148	6,607	541	7,148	6,607	541	9,822	1,487
ยางพารา	100	100	-	100	100	-	30	300
ชมพู	81	47	34	81	47	34	48	1,016
นุ่น	4,767	4,716	51	4,767	4,716	51	1,166	247
กล้วยน้ำว้า	7,335	7,006	329	7,335	7,006	329	17,377	2,480
มะนาว	1,428	1,134	294	1,428	1,134	294	888	783
กาแฟ	855	825	30	855	825	30	189	228
พุทรา	13	13	-	13	13	-	17	1,338
ละมุด	92	63	29	92	63	29	139	2,206
มะปราง	182	32	150	182	32	150	17	521

ตารางที่ ก19 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผลและ ไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ยต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	รวม	ให้ผลผลิต แล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
2546	78,635	62,177	16,458	78,635	62,177	16,458	123,757	-
มะม่วง	38,344	35,259	3,085	38,344	35,259	3,085	59,085	1,675
ลำไย	18,528	12,000	6,528	18,528	12,000	6,528	26,093	2,174
ส้มโอ	2,172	1,268	904	2,172	1,268	904	1,705	1,344
มะละกอ	1,843	1,550	293	1,843	1,550	293	11,238	7,250
น้อยหน่า	2,010	1,605	405	2,010	1,605	405	1,755	1,093
ฝรั่ง (กลมสาลี่)	575	235	340	575	235	340	932	3,968
มะขาม	3,321	2,704	617	3,321	2,704	617	953	352
ส้มเขียวหวาน	5,069	3,206	1,863	5,069	3,206	1,863	10,757	3,355
กล้วยไข่	5,441	3,318	2,123	5,441	3,318	2,123	10,368	3,125
มะนาว	1,332	1,032	300	1,332	1,032	300	871	844
2547	60,395	50,817	9,623	60,440	50,817	9,623	79,985	-
มะม่วง	38,344	35,259	3,085	38,344	35,259	3,085	59,085	1,676
ส้มโอ	2,127	1,268	904	2,172	1,268	904	1,540	1,215
ส้มเขียวหวาน	5,066	3,206	1,860	5,066	3,206	1,860	9,618	3,000
กล้วยไข่	5,441	3,318	2,123	5,441	3,318	2,123	6,636	2,000
นุ่น	9,417	7,766	1,651	9,417	7,766	1,651	3,106	400
2548	43,634	36,190	7,444	43,634	36,190	7,444	34,843	-
กระท้อน	1,973	961	1,012	1,973	961	1,012	816	849
ลำไย	25,802	20,860	4,942	25,802	20,860	4,942	15,645	750
ขนุน	758	758	-	758	758	-	758	1,000
น้อยหน่า	542	542	-	542	542	-	650	1,200
มะนาว	1,337	1,337	-	1,337	1,337	-	1,136	850
มะม่วง	3,498	2,950	548	3,498	2,950	548	3,540	1,200
ฝรั่ง	1,550	1,550	-	1,550	1,550	-	1,860	1,200
มะขาม	870	630	240	870	630	240	535	850
กล้วยไข่	3,652	3,652	-	3,652	3,652	-	5,478	1,500
กล้วยน้ำว้า	3,652	2,950	702	3,652	2,950	702	4,425	1,500

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัด ตาก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก20 เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก

ปีเพาะปลูก 2544-2548 จ.ตาก

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2544				
ผักกาดเขียวปลี	416	416	1,557	3,743
ผักกาดขาวปลี	5,275	4,728	25,905	5,479
ผักกาดหัว	178	178	712	4,000
ผักกวางตุ้ง	358	357	512	1,434
คะน้า	333	323	409	1,266
แตงกวา	819	819	1,531	1,869
กะหล่ำปลี	1,875	1,875	10,374	5,533
กระเทียม	5,082	5,082	8,507	1,674
หอมแดง	60	60	96	1,600
ขิง	483	448	1,581	3,529
ถั่วลันเตา	10	.	15	1,500
ถั่วฝักยาว	344	339	504	1,487
มะเขือยาว	32	32	100	3,125
มะเขือเทศส่งโรงงาน	50	50	155	3,100
มันฝรั่ง	19,650	19,650	38,303	1,949
พริกใหญ่	4,102	4,102	9,065	2,210
พริกขี้หนูสวน	1,777	1,777	2,280	1,283
พริกขี้หนูใหญ่	421	375	442	1,179
2545				
ผักกาดเขียวปลี	1,894	1,894	8,201	4,330
ผักกาดขาวปลี	8,437	8,437	39,426	4,673
ผักกาดหัว	-	-	-	-
ผักกวางตุ้ง	425	421	805	1,914
คะน้า	405	397	543	1,370
แตงกวา	910	910	1,900	2,088
กะหล่ำปลี	3,000	2,665	13,922	5,224
กระเทียม	6,172	6,172	10,684	1,731
หอมแดง	20	20	32	1,600
ขิง	1,130	1,130	3,418	3,025
ถั่วลันเตา	285	285	336	1,178
ถั่วฝักยาว	320	320	401	1,254
มะเขือยาว	207	207	431	2,080
มะเขือเทศส่งโรงงาน	365	365	1,360	3,726
มันฝรั่ง	10,435	10,285	22,003	2,139
พริกใหญ่	3,329	3,329	6,462	1,941

ตารางที่ ก20 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2546				
ผักกาดเขียวปลี	316	316	1,298	4,109
ผักกาดขาวปลี	3,712	3,712	17,836	4,805
ผักกาดหัว	200	200	420	2,100
ผักกวางตุ้ง	304	304	576	1,897
คะน้า	225	225	311	1,384
แตงกวา	531	531	1,134	2,137
กะหล่ำปลี	2,731	2,731	13,427	4,916
กระเทียม	50	50	75	1,500
ขิง	920	920	2,057	2,235
ถั่วฝักยาว	226	226	288	1,275
พริกใหญ่	3,300	3,300	6,397	1,938
พริกขี้หนูสวน	2,695	2,695	2,545	944
พริกขี้หนูใหญ่	190	190	184	971
2547				
ผักกาดเขียวปลี	1,867	1,867	9,215	4,936
ผักกาดขาวปลี	7,462	7,462	27,728	3,716
ผักกวางตุ้ง	1,458	1,458	3,031	2,079
แตงกวา	2,262	2,262	4,553	2,013
กะหล่ำปลี	3,780	3,780	15,002	3,969
กระเทียม	1,335	1,335	37,340	27,970
ถั่วฝักยาว	1,220	1,220	2,025	1,660
มะเขือเทศส่งโรงงาน	1,530	1,530	3,822	2,498
พริกใหญ่	3,961	3,961	7,708	1,946
พริกขี้หนูสวน	2,201	2,201	2,560	1,163
พริกขี้หนูใหญ่	2,499	2,449	3,811	1,556
ข้าวโพดหวาน	3,256	1,376	1,534	1,115
2548				
กระเทียมหัว	1,500	1,500	1,425	950
กะหล่ำปลี	1,580	1,450	3,625	2,500
ข้าวโพดหวาน	3,502	3,000	6,000	2,000
ผักกวางตุ้ง	4,877	4,250	6,375	1,500
ผักกาดขาวปลี	6,500	6,340	13,948	2,200
ผักชี	1,200	1,200	1,020	850
ถั่วฝักยาว	2,500	2,300	4,600	2,000
คะน้า	1,500	1,430	1,787	1,250

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก21 จำนวนปลูสดั้ว พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก

ปี	โค	กระบือ	สุกร	แพะ	ห่าน	ไก่	เป็ด	นกกระทา
2544	133,188	9,869	49,686	-	381	507,334	17,227	-
2545	138,330	9,272	37,823	-	70	405,634	16,522	-
2546	138,759	7,157	43,300	-	100	400,449	14,096	-
2547	163,378	10,775	84,255	3,212		618,220	15,707	3,022
2548	152,226	6,883	56,175	3,218	705	952,804	31,629	3,022

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก22 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้จากการทำประมงน้ำจืด จ.ตาก

ปี	จำนวนครัวเรือน	จำนวนบ่อ	เนื้อที่เพาะปลูกกึ่งเกลือ (ไร่)	
			เนื้อที่ (ไร่)	ปริมาณการจับ (กก.)
2543	4,508	5,047	3,468	299,987
2545	4,590	5,286	3,510	221,070
2548	4,662	6,265	4,602	233,000

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก23 จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก

ปี	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ					
		อ่างเก็บน้ำ		ฝายคอนกรีต	สระ, หนอง, บึง	คู, คลอง	บ่อบาดาล
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก				
2544	331	3	27	64	96	111	30
2545	349	3	28	70	103	115	30
2546	362	3	28	76	108	117	30
2547	309	5	35	65	121	81	2
2548	316	5	35	69	121	84	2

ที่มา: สำนักงานโครงการชลประทานตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก24 จำนวนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำแนกตามประเภทเงินกู้ พ.ศ. 2545-2548 จ.ตาก

(ล้านบาท)

ปี	รวมต้นเงินทุน ทุกประเภทที่ลูกค้า เป็นลูกหนี้	เพื่อประกอบอาชีพ			เพื่อพัฒนาความรู้หรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต			รอกการขายผลผลิต			ชำระหนี้สินภายนอก			ค่าลงทุนในการดำเนินกิจการร่วมกับ ผู้ประกอบการ		
		จ่ายเงินกู้	รับชำระคืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่ายเงินกู้	รับชำระคืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่ายเงินกู้	รับชำระคืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่ายเงินกู้	รับชำระคืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่ายเงินกู้	รับชำระคืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า
2545	944.15	473.43	384.37	928.36	3.69	0.49	4.91	104.14	99.70	9.43	0.32	0.65	1.46	-	-	-
2546	1,020.74	594.32	384.97	919.19	16.93	4.03	19.64	3.48	0.27	3.30	0.04	0.12	1.28	-	-	-
2547	1,175.00	951.00	725.00	994.00	143.00	101.00	135.00	31.00	27.00	19.00	30.00	19.00	27.00	-	-	-
2548	1,829.54	970.71	788.94	1,291.40	75.05	49.56	121.03	292.79	5.91	286.88	0.34	1.42	12.98	133	65	117

ที่มา: ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก25 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. 2547-2548 จังหวัดตาก

อุตสาหกรรม	2547			2548			2549		
	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)
รวม	443	10,576,191,075	29,541	484	10,802,207,475	45,567	496	11,105,245,164	49,445
เกษตร	76	238,169,500	270	79	366,551,500	400	81	641,655,700	444
อาหาร	40	203,687,522	683	36	268,675,820	986	34	256,635,820	981
เครื่องดัด				6	35,273,702	84	7	36,073,702	96
สิ่งทอ-เครื่องแต่งกาย	93	1,082,474,823	19,476	130	1,437,744,323	35,421	136	1,483,782,323	39,582
เครื่องหนัง	6	38,162,000	765	5	37,292,000	725	4	33,272,000	420
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	25	111,120,876	1,177	16	75,714,300	753	17	71,100,539	789
เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน				8	34,013,576	338	8	34,013,576	338
กระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ				4	185,206,000	105	4	185,206,000	105
สิ่งพิมพ์	3	176,950,000	51	2	4,150,000	9	2	4,150,000	9
เคมี	4	40,052,000	56	2	642,000	20	3	2,042,000	34
ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์				5	51,845,000	82	5	51,845,000	82
ยาง				4	2,220,480	7	4	2,220,480	7
พลาสติก				4	51,210,000	94	4	51,210,000	94
อลูมิเนียม	77	4,595,682,394	3,824	62	976,167,000	2,503	61	982,202,000	2,528
โลหะ				1	3,239,000,000	430	1	3,239,000,000	430
ผลิตภัณฑ์โลหะ				14	35,076,794	441	16	40,099,794	427
เครื่องจักรกล				11	13,787,700	49	11	13,787,700	49
ไฟฟ้า				3	11,360,000	610	3	11,360,000	610
ขนส่ง	41	226,537,200	320	41	223,910,200	328	39	222,632,200	318
อื่นๆ	78	3,863,354,760	2,919	51	3,752,367,080	2,182	56	3,742,956,330	2,102

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก26 สถิติโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามอำเภอ พ.ศ. 2549 จ.ตาก

ที่	ชื่ออำเภอ	จำนวน	เงินทุน	ชาย	หญิง	รวม	แรงงาน
1	อ.เมืองตาก	109	4,120,704,890	1,543	537	2,080	78,602.88
2	อ.บ้านตาก	31	594,919,570	818	334	1,152	19,725.31
3	อ.สามเงา	10	3,549,987,435	441	261	702	983,498.92
4	อ.แม่ระมาด	9	6,654,000	48	76	124	371.00
5	อ.ท่าสองยาง	3	4,639,970	27	1	28	1,585.76
6	อ.แม่สอด	172	1,766,378,023	11,933	20,425	32,358	36,930.87
7	อ.พบพระ	14	46,970,202	79	18	97	624.88
8	อ.อุ้มผาง	4	5,503,855	14		14	2,565.00
9	กิ่ง อ.วังเจ้า	24	328,580,039	213	29	242	2,428.48
10	เทศบาลตำบลแม่สอด	92	595,742,500	3,815	8,619	12,434	4,937.08
11	เทศบาลเมืองตาก	28	85,164,680	160	54	214	2,405.91
รวม		496	11,105,245,164	19,091	30,354	49,445	1,133,676.09

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก27 จำนวนเหมืองแร่ จำนวนคนงาน และปริมาณแร่ที่ผลิตได้ จำแนกตามชนิดแร่ พ.ศ. 2543และ 2548 จ.ตาก

กิจการ	2543			2548		
	จำนวนเหมืองแร่	จำนวนคนงาน	ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ (เมตริกตัน)	จำนวนเหมืองแร่	จำนวนคนงาน	ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ (เมตริกตัน)
รวม	52	1,001	1,348,439.48	37	1,122	1,423,132.35
หินประดับชนิดหินแกรนิต	27	311	5,253.39	21	419	8,647.35
โซเดียมเฟลด์สปาร์	14	228	363,810.30	7	247	669,700.00
สังกะสี	1	12	1,960.00	2	328	203,860.00
หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน	1	71	82,860.00	3	69	521,224.00
ดีบุก	3	286	151,660.76	1	12	-
หินอ่อน	5	88	742,830.03	1	22	19,701.00
โซเดียมเฟลด์สปาร์ป่นควอร์ตซ์	1	5	65.00	2	25	-

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตาก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก28 จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2541-2548 จังหวัดตาก

รายการ	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
จำนวนโรงแรม (แห่ง)	48	52	52	55	66	59	62	71
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	1,412	1,553	1,553	1,827	3,120	2,065	2,537	2,563
จำนวนผู้มาเยี่ยมชม	493,147	551,222	573,604	606,498	619,544	632,048	658,025	752,667
ชาวไทย	460,534	519,217	538,659	562,079	574,321	589,571	618,508	714,515
ชาวต่างประเทศ	32,613	32,005	34,945	44,419	45,223	42,477	39,517	38,102
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{1/}	389,231	438,409	457,564	483,458	497,689	525,435	519,043	599,167
ชาวไทย	375,927	425,007	440,658	461,390	476,549	505,931	501,917	583,586
ชาวต่างประเทศ	13,304	13,402	16,906	22,068	21,140	19,504	17,126	15,581
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{2/}	103,916	112,813	116,040	123,040	121,855	106,613	138,982	153,500
ชาวไทย	84,607	94,210	98,001	100,689	97,772	83,640	116,591	130,979
ชาวต่างประเทศ	19,309	18,603	18,039	22,351	24,083	22,973	22,391	22,521

1/ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา
อยู่ที่จังหวัดนั้น และไม่ชนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือ ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน

2/ นักทัศนาจร หมายถึง ผู้เยี่ยมชมที่ไม่พักค้างคืน

ที่มา: สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเหนือเขต 4 อังในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก29 เปรียบเทียบผู้มาเยี่ยมชมเยือนจังหวัดตาก

รายการข้อมูล	2547	2548	การเปลี่ยนแปลง (%)
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน	658,025	752,667	+ 14.38
ชาวไทย	618,508	714,565	+ 15.53
ชาวต่างประเทศ	39,517	38,102	- 3.58
แผนการท่องเที่ยว	658,025	752,667	+ 12.57
เดินทางมาเอง	575,453	701,837	+ 21.96
เดินทางผ่านบริษัทนำเที่ยว	82,572	50,830	- 38.44
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจำแนกตามพาหนะการเดินทาง	658,025	752,667	+ 12.57
เครื่องบิน	7,872	9,166	+ 16.44
รถไฟ	-	-	-
รถโดยสารประจำทาง	241,926	228,111	-5.71
รถส่วนตัว	408,227	510,073	+ 24.95
อื่น ๆ	-	5,317	-
จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทที่พัก	519,043	599,167	+ 15.44
ชาวไทย	501,917	583,586	+ 16.27
ชาวต่างประเทศ	17,126	15,581	- 9.02
โรงแรม	183,737	231,363	+ 20.58
เกสต์เฮาส์	3,442	3,107	- 10.78
บังกาโล/รีสอร์ท	162,096	151,786	- 6.79
บ้านญาติ/เพื่อน	152,611	169,121	+ 9.76
ที่พักในอุทยานฯ	17,087	10,385	- 64.54
บ้านรับรองฯ	70	15,164	+ 99.54
อื่น ๆ	-	18,241	-
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	2.06	2.32	+ 11.21
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน (บาท)	1,446.97	1,313.68	- 9.21
ชาวไทย	1,443.96	1,308.31	- 9.39
ชาวต่างประเทศ	1,507.70	1,464.86	- 2.84
รายได้ (ล้านบาท)	1,746.74	2,025.76	+ 15.97
ชาวไทย	1,661.34	1,948.28	+ 17.27
ชาวต่างประเทศ	85.40	77.48	- 9.27
จำนวนครั้งเฉลี่ยของการเดินทางในรอบปี (ครั้ง)	2.33	4.41	+ 47.17
ชาวไทย	2.39	4.51	+ 47.01
ชาวต่างประเทศ	1.34	2.66	+ 49.62

ที่มา: กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550

ตารางที่ ก30 จำนวนผู้เยี่ยมชมจังหวัดตากของชาวไทยและชาวต่างประเทศจำแนกตามถิ่นที่อยู่

ถิ่นที่อยู่ของผู้เยี่ยมชม	2547		2548		การเปลี่ยนแปลงอัตรา (%)
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ชาวต่างประเทศ					
1. อเมริกา	3,315	8.39	4,954	13.00	+ 49.44
2. ยุโรป	19,286	48.80	22,180	58.21	+ 15.01
3. โอเชียเนีย	1,535	3.88	1,690	4.44	+ 10.10
4. เอเชีย	7,016	17.75	7,168	18.81	+ 2.17
5. ตะวันออกกลาง	312	0.79	790	2.07	+ 153.21
6. แอฟริกา	8,053	20.39	1,320	3.47	- 83.61
รวม	39,517	100.00	38,102	100.00	- 3.58
ชาวไทย					
1. กรุงเทพมหานคร	147,612	23.87	87,158	12.20	- 40.95
2. ภาคกลาง	74,759	12.09	44,330	6.20	- 40.70
3. ภาคตะวันตก	42,886	6.93	24,534	3.43	- 42.79
4. ภาคตะวันออก	38,251	6.18	32,259	4.51	- 15.66
5. ภาคเหนือ	236,351	38.21	447,845	62.67	+ 89.48
6. ภาคใต้	32,487	5.25	22,039	3.08	- 32.16
7. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	46,162	7.47	56,400	7.91	+ 22.18
รวม	618,508	100.00	714,565	100.00	+ 15.53

ที่มา: กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550

ตารางที่ ก31 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ พ.ศ. 2544-2547 จ.ตาก

ปี	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม	สถานที่ราชการ และสาธารณะ	อื่น ๆ
2544	84,002	197.56	87.21	84.46	21.65	4.25
2545	90,574	215.20	92.37	96.87	23.20	2.76
2546	94,789	140.28	59.51	60.25	17.32	3.19
2547	103,174	229.51	101.65	77.56	32.23	18.07

ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก32 เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2544 - 2548 จ.ตาก

(ล้านบาท)

ปี	จำนวนสำนักงาน	เงินฝาก					เงินให้กู้ยืม			
		รวม	เงินฝากกระแสรายวัน	เงินฝากออมทรัพย์	เงินฝากประจำ	เงินฝากอื่นๆ	รวม	เงินเบิกเกินบัญชี	เงินให้กู้ยืมและอื่นๆ	ตัวเงิน
2539	16	7,505	132	5,175	2,198	228	6,619	2,627	3,530	462
2540	16	8,112	79	5,847	2,186	173	6,277	2,847	3,025	405
2541	16	8,369	150	6,048	2,172	61	5,435	2,481	2,805	149
2542	19	7,971	138	5,411	2,423	97	4,863	2,038	2,706	120
2543	18	8,817	148	3,139	5,459	71	4,377	1,648	2,582	147
2544	18	9,587	165	3,917	5,505	-	4,277	1,533	2,553	191
2545	17	9,504	179	4,383	4,942	-	4,773	1,580	2,773	420
2546	17	9,646	200	4,923	4,523	-	5,403	1,634	2,937	832
2547	18	10,557	407	5,829	4,321	-	5,877	1,742	3,045	1,090
2548	17	11,490	601	6,227	4,662	-	6,485	1,720	3,266	1,499

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก33 จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทบัญชี พ.ศ. 2543-2548 จ.ตาก

ปี	จำนวนสาขา	ประเภทเพื่อเรียก (1)			ประเภทประจำ (2)			รวม (1)+(2)
		เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี	เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี	
2543	4	D	D	861,369,217.40	D	D	155,118,227.10	1,016,487,444.50
2544	4	D	D	1,118,166,427.20	D	D	195,073,474.60	1,313,239,901.80
2545	4	D	D	1,195,585.60	D	D	182,010.30	1,377,595.90
2546	4	D	D	128,384,483.60	D	D	576,936.90	128,961,420.50
2547	4	D	D	1,613,618.70	D	D	2,216,967.00	3,830,585.70
2548	5	D	D	1,578,104.21	D	D	116,600.23	1,694,704.44

D: เป็นข้อมูลที่ไม่พึงเปิดเผย

ที่มา: ธนาคารออมสิน ภาค 4 จังหวัด ตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก34 จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ พ.ศ. 2543-2548 จ.ตาก

ปี	รวม	สหกรณ์ภาคเกษตร			สหกรณ์นอกภาคเกษตร			อื่นๆ
		การเกษตร	ประมง	นิคม	ออมทรัพย์	ร้านค้า	บริการ	
2543	36	21	-	2	3	3	6	1
2544	38	22	-	2	4	3	6	1
2545	39	24	-	2	5	2	6	-
2546	39	24	-	2	5	2	6	-
2547	48	31	-	2	6	5	4	-
2548	49	33	-	2	6	5	3	-

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก35 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ.2541-2548 จ.ตาก

ประเภทรถ	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
รวม	3,025	3,078	3,378	3,479	3,645	4,075	4,405	4,676
รถโดยสาร	412	427	424	425	434	467	488	506
<i>ประจำทาง</i>	373	388	403	403	412	443	464	477
<i>ไม่ประจำทาง</i>	30	30	10	10	10	10	10	13
<i>ส่วนบุคคล</i>	9	9	11	12	12	14	14	16
รถบรรทุก	2,216	2,224	2,521	2,617	2,765	3,143	3,440	3,678
<i>ไม่ประจำทาง</i>	225	219	284	290	292	383	459	497
<i>10 ล้อ</i>	136	119	159	162	162	223	223	223
<i>6 ล้อ</i>	14	15	17	17	17	17	17	17
<i>4 ล้อ</i>	3	3	16	16	16	16	16	16
<i>ลากจูง</i>	15	17	35	35	35	37	37	37
<i>พ่วง</i>	28	28	29	32	32	55	82	87
<i>กึ่งพ่วง</i>	15	19	14	14	16	21	29	62
<i>อื่นๆ</i>	14	18	14	14	14	14	55	55
<i>ส่วนบุคคล</i>	1,991	2,005	2,237	2,327	2,473	2,760	2,981	3,181
<i>10 ล้อ</i>	619	639	727	756	785	893	893	975
<i>6 ล้อ</i>	860	882	979	1,023	1,114	1,210	1,210	1,265
<i>4 ล้อ</i>	122	108	171	173	183	213	213	253
<i>ลากจูง</i>	94	97	96	96	103	104	106	109
<i>พ่วง</i>	89	87	97	110	114	157	228	245
<i>กึ่งพ่วง</i>	88	93	86	88	93	100	108	111
<i>อื่นๆ</i>	119	99	81	81	81	83	223	223
รถขนาดเล็ก	397	427	433	437	446	465	477	492

ที่มา: สำนักงานขนส่งจังหวัดตาก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก36 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภท พ.ศ.2544-2548 จ.ตาก

ประเภท	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
รวม	116,524	123,463	130,006	138,358	148,741	161,106	173,651	187,396
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	4,354	4,650	4,864	5,129	5,534	5,991	6,572	7,214
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	1,577	1,624	1,631	1,711	1,799	1,886	1,915	1,933
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	15,424	16,511	17,055	17,677	18,486	19,363	20,678	22,130
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	1	1	1	1	1	1	1	1
รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่ เกิน 7 คน	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์รับจ้างสามล้อ	163	163	163	163	163	163	163	163
รถยนต์บริการธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์บริการทัศนอาจร	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์บริการให้เช่า	-	-	-	-	-	-	-	-
รถจักรยานยนต์	94,206	99,702	105,463	113,292	122,367	133,319	143,904	155,512
รถแทรกเตอร์	306	313	327	356	360	380	415	439
รถบดถนน	24	26	28	29	31	2	2	3
รถใช้งานเกษตรกรรม	408	409	410	-	-	1	1	1
รถพ่วง	61	64	64	-	-	-	-	-

1/ ปี 2544,2545 ยกเลิกและระงับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ ปี 2546 ให้เริ่มจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติใหม่

2/ ปี 2544-2547 ยกเลิกและระงับการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์

ที่มา: สำนักงานขนส่งจังหวัดตาก อังในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก37 สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2547- 2548 จ.ตาก

ปี	จำนวนอุบัติเหตุ	จำนวนคนบาดเจ็บหรือตายโดยอุบัติเหตุ		ทรัพย์สินเสียหาย (บาท)
		คนตาย	ผู้บาดเจ็บ	
2547	517	104	634	8,443,286.00
2548	518	128	562	4,650,293.00

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดตาก อังในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก38 สถิติการขนส่งทางอากาศ พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก

ปี	จำนวนเที่ยวบิน ขึ้น - ลง	จำนวนผู้โดยสาร				การขนถ่ายสินค้า (กก.)		
		รวม	ออก	เข้า	ผ่าน	รวม	ออก	เข้า
2543	410	32,317	15,432	15,039	1,846	62,806	40,909	21,897
2544	412	32,311	16,003	15,576	732	59,926	26,836	33,090
2545	507	23,838	12,119	11,081	638	16,804	8,897	7,907
2546	309	16,078	8,333	7,659	86	10,623	5,154	5,469
2547	381	19,869	10,100	9,397	372	2,367	1,710	657
2548	310	15,689	8,060	7,391	238	1,600	1,322	278

ที่มา: การท่าอากาศยานแม่สอด อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก39 สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2544-2548 จ.ตาก

รายการ	2543	2544	2545	2546	2547	2548
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี^{1/}						
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	19,056	18,792	20,328	23,864	25,552	25,288
บริษัท สัมปทาน	11,776	11,648	11,520	11,820	9,877	11,892
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า						
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	13,503	17,026	18,303	19,466	20,344	21,959
ธุรกิจ	1,804	1,835	1,856	1,478	1,556	1,579
บ้านพัก	10,067	13,431	14,447	15,177	15,428	16,787
ราชการ	836	906	950	1,320	1,585	1,644
บมจ. ทศท	158	147	155	150	175	177
โทรศัพท์สาธารณะ ^{2/}	638	707	895	1,341	1,600	1,772
บริษัท สัมปทาน	10,116	10,110	10,035	9,811	10,237	10,301

1/ ประกอบด้วยเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ และสาธารณะบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

2/ สำหรับจำนวนเลขหมายของโทรศัพท์สาธารณะแสดงข้อมูลเฉพาะ
ที่ ทศท. ดำเนินการเอง ไม่รวมที่ ทศท. เช่าผู้/เครื่อง และที่ให้สิทธิแก่ กสท.

หมายเหตุ: ข้อมูลก่อน พ.ศ. 2546 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน
และข้อมูลตั้งแต่ พ.ศ. 2546 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม

ที่มา: บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ตารางที่ ก40 สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และโทรเลข จำแนกเป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ 2548 จ.ตาก

ปี	จำนวนที่ทำการไปรษณีย์	บริการไปรษณีย์ (รับฝาก)			โทรเลข (รับฝาก)
		ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา	พัสดุไปรษณีย์	บริการพิเศษ	
2543	9	2,062,858	530,675	26,473	18,936
2544	9	2,003,740	458,408	28,410	4,106
2545	9	2,185,933	498,141	32,470	13,035
2546	9	1,493,149	469,753	28,827	6,210
2547	8	1,304,772	26,429	386,487	934
2548	8	940,183	28,991	498,834	165

หมายเหตุ: ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์อนุญาต

ที่มา: บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดตาก, 2550

ภาคผนวก ข

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดสุโขทัย

ตารางที่ ข1 จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544 – 2548 จ.สุโขทัย

อำเภอ	จำนวนประชากร						อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)					ความหนาแน่น ของประชากร (ต่อ ตร. กม.)
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
ยอดรวม	593,264	624,064	625,099	621,693	611,379	610,361	5.19	0.17	-0.54	-1.66	-0.17	93
อำเภอเมืองสุโขทัย	109,195	111,575	111,577	110,332	107,760	107,599	2.18	0.00	-1.12	-2.33	-0.15	185
อำเภอบ้านด่านลานหอย	41,906	45,122	45,557	45,639	45,909	46,031	7.67	0.96	0.18	0.59	0.27	45
อำเภอกิ่วมาศ	53,507	57,407	57,630	57,613	56,527	56,585	7.29	0.39	-0.03	-1.88	0.10	108
อำเภอกงไกรลาศ	61,835	65,406	65,517	65,210	64,528	64,539	5.78	0.17	-0.47	-1.05	0.02	128
อำเภอศรีสัชนาลัย	92,293	98,040	97,709	96,284	95,563	95,198	6.23	-0.34	-1.46	-0.75	-0.38	46
อำเภอศรีสำโรง	70,140	74,374	74,885	74,813	73,891	73,810	6.04	0.69	-0.10	-1.23	-0.11	130
อำเภอสวรรคโลก	86,570	90,955	90,820	90,715	89,022	88,901	5.07	-0.15	-0.12	-1.87	-0.14	152
อำเภอศรีนคร	29,413	29,842	29,929	29,838	27,222	27,374	1.46	0.29	-0.30	-8.77	0.56	137
อำเภอทุ่งเสลี่ยม	48,405	51,343	51,475	51,249	50,957	50,324	6.07	0.26	-0.44	-0.57	-1.24	88

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข2 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ. 2546 - 2548 จ.สุโขทัย

สถานภาพแรงงาน	2546	2547	2548
ยอดรวม	593,974	603,375	598,622
กำลังแรงงานรวม	327,074	331,453	344,688
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	321,862	328,956	340,048
1.1 ผู้มีงานทำ	317,674	323,530	333,905
1.1.1 ทำงาน	0	0	0
1.1.2 มีงานประจำแต่ไม่ได้ทำงาน	0	0	0
1.2 ผู้ว่างงาน	4,188	5,426	6,143
1.2.1 หางานทำ	0	0	0
1.2.2 ไม่หางานทำแต่พร้อมที่จะทำงาน	0	0	0
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	5,213	2,497	4,640
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป	131,581	136,933	127,318
1. ทำงานบ้าน	36,581	43,701	39,589
2. เรียนหนังสือ	47,576	41,246	34,551
3. อื่น ๆ	47,424	51,986	53,178
อายุต่ำกว่า 15 ปี	135,319	134,989	126,616

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข3 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ พ.ศ. 2548 จ.สุโขทัย

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	2548
ยอดรวม	333,905
ไม่มีการศึกษา	7,517
ต่ำกว่าประถมศึกษา	154,769
ประถมศึกษา	76,614
มัธยมศึกษาตอนต้น	43,310
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-
สายสามัญ	19,202
สายอาชีวศึกษา	7,050
สายวิชาการศึกษา	491
อุดมศึกษา	-
สายวิชาการ	11,273
สายวิชาชีพ	8,296
สายวิชาการศึกษา	5,353
อื่น ๆ	16
ไม่ทราบ	15

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ๗4 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม

พ.ศ . 2548 จ.สุโขทัย

อุตสาหกรรม	2548
รวม	333,905
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	199,258
การประมง	1,507
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	128
การผลิต	24,173
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	296
การก่อสร้าง	17,319
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	43,474
โรงแรมและภัตตาคาร	15,653
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	3,289
การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	1,189
กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	1,016
การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	8,766
การศึกษา	6,119
งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	5,996
กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	4,789
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	934
องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศอื่นๆ และสมาชิก	-
ไม่ทราบ	-

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ๗5 จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี

พ.ศ. 2542-2547 จ. สุโขทัย

ปี	จำนวน ครัวเรือน	ระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี (บาท)							ไม่ทราบ รายได้
		ต่ำกว่า 10,000	10,000- 19,999	20,000- 29,999	30,000- 49,999	50,000- 99,999	100,000- 499,999	500,000 ขึ้นไป	
2542	130,413	7,282	5,047	23,315	20,027	28,378	19,904	12,761	13,699
2544	116,416	21,320	24,246	24,090	21,169	12,193	5,122	1,428	6,848
2545	116,316	16,954	24,771	25,818	22,372	13,443	4,720	1,120	7,118
2547	112,275	8,182	15,203	26,901	23,532	20,338	12,467	1,497	4,155

ที่มา : สํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข6 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ จ.สุโขทัย

ปี	รายได้ ทั้งสิ้น ต่อเดือน	แหล่งที่มาของรายได้ (บาท)							รายรับที่ เป็น ตัวเงินอื่น ๆ
		รายได้ประจำ						รายได้ที่ ไม่เป็น ตัวเงิน ^{2/}	
		ค่าแรงและ เงินเดือน	กำไรสุทธิจาก ธุรกิจที่ไม่ใช่ การเกษตร ^{1/}	กำไรสุทธิ จากการทำ การเกษตร	เงินที่ได้รับ เป็นการ ช่วยเหลือ	รายได้จาก ทรัพย์สิน	รายได้ที่		
2541	10,475	2,505	3,713	1,620	804	160	166	1,507	
2545	8,299	2,040	1,369	1,983	1,263	93	99	1,452	
2547	11,427	2,198	2,760	2,537	1,691	151	160	1,931	

หมายเหตุ: 1/ รวมกำไรสุทธิจากการให้เช่าห้อง

2/ รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง

ที่มา : สํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ อํางในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข7 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย จ.สุโขทัย

ปี	ค่าใช้จ่าย ทั้งหมด ต่อเดือน	ประเภทของค่าใช้จ่าย (บาท)							ค่าใช้จ่าย ^{2/} ที่ไม่ เกี่ยวกับ การอุปโภค บริโภค
		ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค						ค่าใช้จ่าย อื่น ๆ	
		อาหาร เครื่องดื่ม และ ยาสูบ	เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า	ที่อยู่ อาศัย ^{1/}	ค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับ ยานพาหนะ และการสื่อสาร	ค่า รักษาพยาบาล และรายจ่าย ส่วนบุคคล	ค่า ใช้จ่าย		
2541	6,598	2,741	239	1,347	822	315	208	925	
2545	6,330	2,376	312	1,468	904	290	140	840	
2547	8,347	2,547	344	1,943	1,739	486	436	851	

ที่มา : สํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อํางในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข8 สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2534 - 2548 จ.สุโขทัย

ประเภทความผิด	2534			2535			2536			2537		
	จำนวน ครั้งที่ เกิด	จำนวน ครั้งที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	69	44	66	83	58	103	85	40	71	69	39	61
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	172	140	181	203	164	235	262	192	259	252	190	247
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	188	123	170	224	169	273	238	168	238	321	204	247
คดีที่น่าสนใจ	68	35	42	101	63	101	90	46	58	96	53	83
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-	1,440	2,591	-	1,641	2,758	-	1,716	2,472	-	1,598	2,159

ตารางที่ ข 8 (ต่อ)

ประเภทความผิด	2538			2539			2540			2541		
	จำนวน ครั้งที่ เกิด	จำนวน ครั้งที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	57	29	42	54	24	51	72	36	48	93	49	62
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	212	136	273	171	114	157	199	139	174	303	226	255
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	238	150	205	268	175	242	293	176	234	358	241	321
คดีที่น่าสนใจ	90	37	53	85	42	54	92	42	64	187	82	96
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-	1,383	2,105	-	1,470	2,260	-	1,979	2,695	-	3,023	4,242

ตารางที่ ข 8 (ต่อ)

ประเภทความผิด	2542			2543			2544			2545		
	จำนวน ครั้งที่ เกิด	จำนวน ครั้งที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	99	92	63	82	49	67	78	41	41	63	63	25
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	334	233	313	298	221	280	286	203	250	279	279	159
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	442	274	361	431	300	392	410	248	339	385	385	193
คดีที่น่าสนใจ	146	66	83	150	80	90	131	61	89	113	113	32
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-	3,158	3,991	-	3,258	4,023	-	3,159	4,009	-	-	2,746

ตารางที่ ข 8 (ต่อ)

ประเภทความผิด	2542			2543			2544		
	จำนวน ครั้งที่ เกิด	จำนวน ครั้งที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ต้องหา	จำนวน ครั้งที่ เกิด	จำนวน ครั้งที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ต้องหา	จำนวน ครั้งที่ เกิด	จำนวน ครั้งที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ต้องหา
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	61	14	25	59	26	32	48	29	43
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	363	171	239	365	198	286	254	227	315
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	283	111	155	283	117	163	312	150	213
คดีที่น่าสนใจ	178	36	48	132	36	50	131	45	78
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-	1,425	2,171	-	711	1,383	-	912	1,453

ที่มา : กองกำกับการตำรวจนครจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข9 ผลิตภัณฑ์เปรียบเทียบกับภาคและประเทศ พ.ศ.2539-2548 จ.สุโขทัย

	มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (บาท)	การเรียงลำดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี	
			ของภาค	ของประเทศ
2539	18,192	30,887	11	52
2540	18,608	31,541	12	53
2541	19,469	32,942	11	51
2542	18,398	31,130	12	52
2543	18,976	32,000	11	52
2544	19,894	33,548	10	51
2547	23,227	39,048	12	52
2548	24,139	40,713	13	54

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข10 ผลิตภัณฑ์ตามราคาปี 2541 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2543 - 2548 จ.สุโขทัย

สาขาการผลิต	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ภาคเกษตร	3,261	3,614	2,968	3,717	3,584	3,549
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	3,220	3,563	2,918	3,559	3,430	3,391
การประมง	42	51	50	158	154	158
ภาคนอกเกษตร	7,488	7,662	7,723	7,984	8,297	8,701
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	37	36	45	45	46	51
การผลิตอุตสาหกรรม	681	855	796	827	923	910
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	264	278	287	304	311	311
การก่อสร้าง	288	292	373	506	504	463
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	2,600	2,413	2,372	2,401	2,507	2,567
โรงแรม และภัตตาคาร	35	35	33	53	63	64
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	707	771	787	814	760	927
ตัวกลางทางการเงิน	366	352	387	376	435	531
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	840	838	862	876	913	952
การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	516	505	479	489	501	515
การศึกษา	687	778	771	797	797	836
การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	342	381	403	354	371	402
การบริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	107	108	109	124	148	153
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	20	20	19	18	18	18
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	10,750	11,276	10,691	11,702	11,881	12,249

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข11 ผลิตภัณฑ์ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2543 - 2548 จ.สุโขทัย

สาขาการผลิต	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ภาคเกษตร	4,628	5,198	4,738	5,843	6,295	7,030
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	4,554	5,105	4,648	5,563	6,013	6,751
การประมง	74	93	90	280	282	280
ภาคนอกเกษตร	13,102	13,543	13,743	14,537	15,793	17,109
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	61	56	64	66	73	82
การผลิตอุตสาหกรรม	1,265	1,575	1,510	1,721	1,960	2,040
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	328	336	342	367	398	387
การก่อสร้าง	568	593	775	1,076	1,110	1,073
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	4,615	4,367	4,255	4,370	4,721	5,035
โรงแรม และภัตตาคาร	71	75	76	114	134	139
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	847	897	882	866	723	931
ตัวกลางทางการเงิน	635	621	687	680	809	1,032
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	1,017	1,008	1,037	1,020	1,041	1,059
การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	1,143	1,132	1,079	1,182	1,348	1,463
การศึกษา	1,538	1,765	1,835	1,938	2,158	2,393
การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	783	881	950	865	996	1,129
การบริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	190	196	210	232	283	306
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	42	42	41	41	41	42
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	17,730	18,741	18,481	20,380	22,088	24,139
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	29,257	31,168	30,858	34,150	37,134	40,713
ประชากร (1,000 คน)	606	601	599	597	595	593

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข12 จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน
พ.ศ. 2530 -2548 จ.สุโขทัย

ปี	รวม	ทะเบียนพาณิชย์	นิติบุคคล			
			รวม	บริษัท จำกัด	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	ห้างหุ้นส่วน สามัญนิติบุคคล
2530	5,357	5,078	279	65	207	7
2531	5,414	5,138	276	64	208	4
2534	5,928	5,618	310	80	230	-
2535	6,100	5,753	347	87	260	-
2536	6,022	5,618	404	100	304	-
2537	6,677	6,230	447	96	351	-
2538	6,651	6,119	532	110	422	-
2539	7,740	7,114	626	134	492	-
2540	8,808	8,114	694	149	541	4
2541	9,099	8,403	696	149	543	4
2542	9,449	8,745	704	151	549	4
2543	9,753	9,023	730	156	570	4
2544	10,127	9,373	754	165	585	4
2545	9,194	8,483	711	155	552	4
2546	10,494	9,694	800	162	634	4
2547	11,237	10,465	772	172	596	4
2548	11,583	10,807	776	175	597	4

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสุโขทัย อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข13 การใช้ที่ดิน พ.ศ. 2534 - 2544 จ.สุโขทัย

ปี	จำนวนเนื้อที่ (ไร่)			
	เนื้อที่ทั้งหมด ^{1/}	เนื้อที่อุ้กรองเพื่อการเกษตร ^{3/}	เนื้อที่ป่าไม้ ^{2,3/}	เนื้อที่อื่น ๆ ^{3/}
2527	4,122,557	1,981,427	1,767,441	373,689
2528	4,122,557	2,091,835	1,733,125	297,597
2529	4,122,557	2,106,059	1,679,559	336,939
2530	4,122,557	2,108,730	1,627,650	386,177
2531	4,122,557	2,010,573	1,577,344	534,640
2532	4,122,557	2,049,282	1,568,750	504,525
2533	4,122,557	1,955,689	1,499,078	667,790
2534	4,122,557	1,886,459	1,432,500	803,598
2535	4,122,557	1,870,998	1,422,173	829,386
2536	4,122,557	1,844,500	1,413,723	864,334
2537	4,122,557	1,856,409	1,403,530	862,618
2538	4,122,557	1,861,505	1,393,411	867,641
2539	4,122,557	1,874,146	1,390,654	857,757
2540	4,122,557	1,890,747	1,387,902	843,908
2541	4,122,557	1,901,328	1,385,156	836,073
2542	4,122,557	1,923,749	1,379,512	819,296
2543	4,122,557	1,902,926	1,441,813	777,818
2544	4,122,557	1,906,906	1,454,508	761,143

ที่มา: 1/ กรมแผนที่ทหาร กระทรวงกลาโหม

2/ กรมป่าไม้ (จากภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. 2534 2536 2538 และ 2541)

3/ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ทั้งหมดอ้างอิงใน อ่างโนนสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข14 การใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตร พ.ศ. 2530 - 2544 จ.สุโขทัย

ปี	เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร (ไร่)							
	รวม	ที่อยู่อาศัย	ที่นา	ที่ปลูกพืชไร่	ที่ไม่ผลและไม่ยืนต้น	ที่สวนผักและไม้ดอก	ที่เลี้ยงปศุสัตว์	ที่รกร้างว่างเปล่าและอื่นๆ
2530	2,108,730	59,258	1,242,246	684,151	80,836	8,578	3,313	30,348
2531	2,010,573	57,370	1,121,668	700,708	81,671	8,470	4,454	36,232
2532	2,049,282	56,808	1,156,793	700,831	81,819	12,866	6,781	33,384
2533	1,955,689	56,045	1,097,830	666,830	94,777	9,487	5,565	25,155
2534	1,886,459	55,437	1,016,505	668,940	95,217	8,597	7,711	34,052
2535	1,870,998	66,118	1,003,103	674,292	86,864	8,783	-	31,838
2536	1,844,500	65,783	996,103	657,675	84,073	8,797	-	32,069
2537	1,856,409	67,890	981,759	675,613	87,065	8,753	1,910	33,419
2538	1,861,505	70,056	970,379	689,125	88,392	9,333	1,555	32,665
2539	1,874,146	69,507	951,722	699,402	109,867	10,353	1,070	32,225
2540	1,890,747	68,367	917,027	719,660	139,860	11,430	791	33,612
2541	1,901,328	65,332	889,483	730,593	170,915	12,982	612	31,411
2542	1,923,749	66,263	866,383	741,002	199,759	14,211	3,939	32,192
2543	1,902,926	66,846	857,632	712,407	213,720	13,253	3,641	35,427
2544	1,902,926	66,846	857,632	712,407	213,720	13,253	3,641	35,427

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข15 เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย

ปี	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2537	1,153,798	32,940	534,193	24,344	273,276	9,206	512	378
2538	1,020,628	56,635	703,159	56,110	366,953	23,522	522	419
2539	1,030,668	46,158	599,959	40,618	312,066	22,815	520	562
2540	1,053,763	42,584	662,208	42,584	385,628	22,913	582	538
2541	1,055,415	34,550	881,203	33,555	612,033	14,398	695	429
2542	1,174,181	35,090	1,069,893	34,890	615,916	18,674	576	535
2543	1,096,248	42,052	865,771	38,222	455,016	19,886	526	520
2544	1,111,884	47,191	406,284	46,991	379,106	25,814	933	549
2545	1,197,560	49,878	923,019	49,098	515,304	23,678	558	482
2546	1,197,569	49,878	954,939	49,878	581,712	23,971	610	481
2547	1,133,488	58,055	845,816	51,268	514,961	26,564	609	518
2548	1,103,881	44,937	1,023,824	44,497	642,597	23,284	628	523

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข16 เนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย

ปี	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2537	52,772	-	52,333	-	38,105	-	728	-
2538	59,905	-	58,926	-	40,520	-	688	-
2539	111,151	-	92,748	-	65,658	-	708	-
2540	12,885	-	12,523	-	27,507	-	220	-
2541	148,486	-	144,049	-	108,933	-	756	-
2542	177,185	-	176,020	-	114,609	-	651	-
2543	247,731	-	237,752	-	155,227	-	653	-
2544	203,960	-	203,960	-	144,320	-	708	-
2545	203,960	-	203,960	-	144,320	-	708	-
2546	354,162	1,569	325,254	1,476	202,078	899,720	621	610
2547	222,489	850	222,489	850	148,035	383	665	450
2548	388,760	45	388,760	45	286,227	27	736	600

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข17 เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่

พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย

ชนิดของพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2537				
ถั่วเหลือง	651,412	332,628	59,374	178
ถั่วลิสง	1,155	1,155	393	340
ถั่วเขียวผิวดำ	132,079	77,806	10,077	130
ถั่วเขียวผิวมัน	70,273	53,661	6,600	123
ยาสูบ	32,030	31,547	11,099	352
ฝ้าย	33,935	26,035	4,120	158
งา	28,887	11,768	538	46
อ้อยโรงงาน	78,001	160,823	1,407,467	8,752
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	91,253	38,567	10,714	278
มันสำปะหลัง	2,850	2,850	12,100	4,246
มันเทศ	652	650	1,300	2,000
เผือก	39	4	8	2,000
2538				
ถั่วเหลือง	540,629	442,907	108,581	245
ถั่วลิสง	572	572	144	252
ถั่วเขียวผิวดำ	161,374	161,334	23,421	145
ถั่วเขียวผิวมัน	62,651	61,751	8,496	138
ยาสูบ	23,104	21,779	8,467	389
ฝ้าย	32,094	21,546	7,010	325
งา	26,453	25,153	1,847	73
อ้อยโรงงาน	102,564	100,246	869,433	8,673
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	81,813	78,210	42,834	548
ละหุ่ง	2,951	2,650	202	76
มันเทศ	840	840	1,519	1,808
เผือก	58	50	142	2,840
2539				
ถั่วเหลือง	392,025	291,460	63,477	218
ถั่วเขียวผิวดำ	179,874	155,375	24,391	157
ถั่วเขียวผิวมัน	26,759	25,114	3,237	129
ยาสูบ	14,765	13,642	4,616	338
งา	13,980	13,980	993	71
อ้อยโรงงาน	170,323	164,664	1,513,177	9,189
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	62,710	61,733	34,282	555

ตารางที่ ข17 (ต่อ)

ชนิดของพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2540				
ถั่วเหลือง (ฝน)	261,350	255,213	62,549,000	245
ถั่วเหลือง(แล้ง)	89,437	89,437	22,359	0.24
ถั่วเขียวผิวดำ	143,686	111,103	18,745,000	169
ถั่วเขียวผิวมัน	60,227	49,409	7,783,000	158
ยาสูบ	41,129	40,989	15,821	0.38
งา	9,534	9,534	686,000	72
อ้อยโรงงาน	203,085	202,906	1,809,515	9
ฝ้าย	23,641	22,137	5,061	0.22
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	53,169	39,258	22,069,000	562
2541				
ถั่วเหลือง (ฝน)	122,253	61,796	14,089,488	228
ถั่วเหลือง(แล้ง)	54,455	54,455	10,346,450	190
ถั่วเขียวผิวดำ	59,042	55,332	6,861,168	124
ถั่วเขียวผิวมัน	55,969	40,934	6,631,308	162
ยาสูบ	37,349	37,349	12,698,660	340
งา	3,380	1,980	127,120	64
อ้อยโรงงาน	155,928	128,072	930,059,000	7,262
ฝ้าย	10,221	10,221	2,351	0.23
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	54,308	25,519	13,142,285	515
2542				
ถั่วเหลือง (ฝน)	88,595	88,595	19,490	220
ถั่วเหลือง(แล้ง)	42,541	42,541	9,656	227
ถั่วเขียวผิวดำ	52,752	52,752	8,387	159
ถั่วเขียวผิวมัน	39,247	39,247	1,221	31
ยาสูบ	34,703	34,703	11,521	332
งา	3,848	3,848	307	80
อ้อยโรงงาน	171,483	171,483	1,371,692	7,999
ฝ้าย	10,932	10,932	2,798	256
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	71,779	71,779	51,824	722
2543				
ถั่วเหลือง (ฝน)	68,786	64,788	16,263	251
ถั่วเหลือง(แล้ง)	34,173	-	-	-
ถั่วเขียวผิวดำ	17,557	25,015	3,729	149
ถั่วเขียวผิวมัน	71,680	53,088	9,505	179
ยาสูบ	45,902	16,094	305	19
งา	3,848	3,848	307	80

ตารางที่ ข17 (ต่อ)

ชนิดของพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
อ้อยโรงงาน	151,388	151,388	1,526,586	10,084
ฝ้าย	4,757	4,653	1,022	220
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	87,126	86,549	69,208	800
2544				
ถั่วเหลือง (ฝน)	97,208	84,502	20,280,000	240
ถั่วเขียวพิวคำ	69,964	69,694	11,753,000	168
ถั่วเขียวพิวมัน	41,209	30,450	4,567,000	150
ยาสูบเบอร์เลย์	42,000	42,000	14,700,000	350
งาคั่ว	1,143	1,143	110,000	67
งาแดง	7,831	7,831	579,000	74
อ้อยโรงงาน	160,447	160,447	1,344,060,000	8,377
ฝ้าย	3,638	3,306	624,000	189
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฝน)	91,588	91,307	66,836,000	732
ละหุ่ง	4,700	1,572	157,000	100
ถั่วลิสง	505	505	132,000	262
มันสำปะหลัง	810	810	1,377,000	1,700
2545				
ถั่วเหลือง (ฝน)	103,676	25,307	16,474	231
ถั่วเขียวพิวคำ	67,014	45,520	6,644	145
ถั่วเขียวพิวมัน	32,110	30,850	4,883	158
ยาสูบเบอร์เลย์	30,722	23,299	765	328
งาคั่ว	545	545	52	96
งาแดง	4,580	4,580	318	69
อ้อยโรงงาน	43,270	16,183	169,414	10,468
ฝ้าย	8,555	8,109	1,044	128
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฝน)	74,844	63,631	44,203	694
ละหุ่ง	1,042	137	27	200
ถั่วลิสง	37	100	25	-
มันสำปะหลัง	900	-	-	-
2546				
ถั่วเหลือง (ฝน)	103,676	78,369	17,300,000	221
ถั่วเขียวพิวคำ	84,209	64,608	9,310,000	144
ถั่วเขียวพิวมัน	40,959	39,639	6,255,480	157
ยาสูบเบอร์เลย์	43,053	43,014	17,007,000	396
งาคั่ว	545	545	52,000	96
งาแดง	4,580	4,580	316,000	69
อ้อยโรงงาน	184,227	164,599	1,808,144,000	10,972

ตารางที่ ข17 (ต่อ)

ชนิดของพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
ฝ้าย	8,555	8,555	1,130,000	132
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฝน)	74,844	74,276	49,582,000	667
ละหุ่ง	1,042	730	7,050	96
ถั่วลิสง	380	380	90,500	238
มันสำปะหลัง	900	900	357,000	396
2547				
ถั่วเหลือง (ฝน)	66,864	52,272	11,761,200	225
ถั่วเขียวผิวดำ	42,399	32,054	4,679,884	146
ถั่วเขียวผิวมัน	29,065	19,123	3,097,926	162
ยาสูบเบอร์เลย์	37,622	37,612	14,292,560	380
งาคำ	1,148	998	77,844	78
งาแดง	4,415	4,415	256,070	58
อ้อยโรงงาน	189,444	175,173	1,716,695,400	9,800
ฝ้าย	953	716	151,076	211
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฝน)	79,305	66,849	38,037,081	569
ละหุ่ง	700	700	105,000	150
ถั่วลิสง	530	273	55,692	204
มันสำปะหลัง	456	456	912,000	2,000
2548				
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	94,525	94,525	57,188	605
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ฤดูแล้ง	3,945	3,945	3,322	842
ข้าวฟ่างเลี้ยงสัตว์	995	951	147	155
งาแดง	15,471	15,321	965	63
งาคำ	1,255	1,255	110	88
ถั่วเขียวผิวดำฤดูฝน	47,450	46,733	8,599	184
ถั่วเขียวผิวดำฤดูแล้ง*	4,046	4,046	712	176
ถั่วเขียวผิวมันฤดูฝน	37,709	35,909	6,212	173
ถั่วเขียวผิวมันฤดูแล้ง*	6,559	6,559	1,017	155
ถั่วเหลืองฤดูฝน	95,603	85,333	19,968	234
ถั่วเหลืองฤดูแล้ง*	27,096	27,096	6,449	238
ฝ้าย	1,225	1,215	303	249
มันสัมปะหลังโรงงาน	4,541	4,541	11,816	2,602
ยาสูบพันธุ์พื้นเมือง	165	165	27	165
ยาสูบเบอร์เลย์	46,096	41,925	17,567	419
อ้อยโรงงาน	184,334	181,851	2,005,817	11,030

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข18 เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่

จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย

ชนิดของไม้ผล และไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
2537								
มะม่วง	35,682	25,365	10,317	35,682	25,365	10,317	11,398,560	449
ทุเรียน	7,978	5,657	2,321	7,978	5,657	2,321	2,832,200	501
ลิ้นจี่	186	133	53	186	133	53	45,900	345
ลำไย	2,215	780	1,435	2,215	780	1,435	195,700	251
ส้มโอ	790	602	188	790	602	188	597,415	992
ละมุด	4,476	3,919	557	4,476	3,919	557	2,679,000	684
มะละกอ	1,526	985	541	1,526	985	541	2,043,900	2,075
เงาะ	26	21	5	26	21	5	9,450	450
น้อยหน่า	1,279	968	311	1,279	968	311	1,666,005	1,721
ขนุน	1,448	1,111	337	1,448	1,111	337	2,007,520	1,807
กล้วยหอม	108	58	50	108	58	50	306,000	5,276
กล้วยไข่	1,473	1,055	418	1,473	1,055	418	2,808,900	2,662
กล้วยน้ำว้า	9,962	8,027	1,935	9,962	8,027	1,935	17,497,950	2,180
มะขามหวาน	1,706	1,120	586	1,706	1,120	586	1,032,050	921
มะพร้าว	5,393	4,568	825	5,393	4,568	825	5,216,125	1,142
กระท้อน	627	394	233	627	394	233	285,930	726
กาแฟ	1,607	1,607	-	1,607	1,607	-	267,200	166
กลางสาด	7,858	5,200	2,658	7,858	5,200	2,658	9,360,000	1,800
ชมพู	10	10	-	10	10	-	3,500	350
มะม่วงหิมพานต์	65	65	-	65	65	-	2,925	45
นุ่น	4,942	3,553	1,389	4,942	3,553	1,389	1,884,195	530
มะนาว	1,092	812	280	1,092	812	280	165,820	204
มะปราง	379	279	100	379	279	100	242,856	870
หน่อไม้ไผ่ตง	1,701	630	1,071	1,701	630	1,071	320,135	508
2538								
มะม่วง	39,202	31,442	7,760	39,202	31,442	7,760	11,779,500	375
ทุเรียน	7,375	4,684	2,691	7,375	4,684	2,691	2,342,000	500
ลิ้นจี่	212	159	53	212	159	53	44,240	278
ลำไย	3,001	1,375	1,626	3,001	1,375	1,626	278,840	203

ตารางที่ ข18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกกลางแจ้ง (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
ส้มโอ	2,139	1,080	1,059	2,139	1,080	1,059	2,093,150	1,938
ละมุด	2,153	1,918	235	2,153	1,918	235	1,767,320	921
เงาะ	752	527	225	752	527	225	774,080	1,469
มะละกอ	31	21	10	31	21	10	10,500	500
น้อยหน่า	1,800	1,165	635	1,800	1,165	635	1,914,775	1,644
กล้วยน้ำว้า	11,884	7,965	3,919	11,884	7,965	3,919	15,342,045	1,926
กล้วยไข่	2,116	1,755	361	2,116	1,755	361	4,605,450	2,624
นุ่น	4,979	4,302	677	4,979	4,302	677	2,392,568	556
มะนาว	2,312	566	1,746	2,312	566	1,746	613,705	1,084
มะปราง	552	322	230	552	322	230	160,250	498
ส้มเขียวหวาน	10,533	8,433	2,100	10,533	8,433	2,100	15,179,400	1,800
มะพร้าว	5,709	5,132	577	5,709	5,132	577	5,843,010	1,139
กระท้อน	1,724	455	1,269	1,724	455	1,269	938,940	2,064
กาแฟ	1,500	1,500	-	1,500	1,500	-	225,000	150
ยางสด	8,300	5,320	2,980	8,300	5,320	2,980	7,980,000	1,500
ลองกอง	888	599	289	888	599	289	599,000	1,000
ขนุนแห้ง	1,576	1,228	348	1,576	1,228	348	2,735,376	2,228
หน่อไม้ไผ่แดง	810	439	371	810	439	371	292,131	665
2539								
มะม่วง	39,202	31,442	7,760	39,202	31,442	7,760	11,779,500	375
ทุเรียน	7,375	4,684	2,691	7,375	4,684	2,691	2,342,000	500
ลิ้นจี่	212	159	53	212	159	53	44,240	278
ลำไย	3,001	1,375	1,626	3,001	1,375	1,626	278,840	203
ส้มโอ	2,139	1,080	1,059	2,139	1,080	1,059	2,093,150	1,938
ละมุด	2,153	1,918	235	2,153	1,918	235	1,767,320	921
เงาะ	752	527	225	752	527	225	774,080	1,469
มะละกอ	31	21	10	31	21	10	10,500	500
น้อยหน่า	1,800	1,165	635	1,800	1,165	635	1,914,775	1,644
กล้วยน้ำว้า	11,884	7,965	3,919	11,884	7,965	3,919	15,342,045	1,926
กล้วยไข่	2,116	1,755	361	2,116	1,755	361	4,605,450	2,624

ตารางที่ ข18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
นุ่น	4,979	4,302	677	4,979	4,302	677	2,392,568	556
มะนาว	2,312	566	1,746	2,312	566	1,746	613,705	1,084
มะปราง	552	322	230	552	322	230	160,250	498
ส้มเขียวหวาน	10,533	8,433	2,100	10,533	8,433	2,100	15,179,400	1,800
มะพร้าว	5,709	5,132	577	5,709	5,132	577	5,843,010	1,139
กระท้อน	1,724	455	1,269	1,724	455	1,269	938,940	2,064
กาแฟ	1,500	1,500	-	1,500	1,500	-	225,000	150
กลางสาด	8,300	5,320	2,980	8,300	5,320	2,980	7,980,000	1,500
ลองกอง	888	599	289	888	599	289	599,000	1,000
ขนุนหนั่ง	1,576	1,228	348	1,576	1,228	348	2,735,376	2,228
หน่อไม้ไผ่ตง	810	439	371	810	439	371	292,131	665
2540								
มะม่วง	47,854	36,852	11,002	45,727	36,852	8,875	15,127,892	411
ทุเรียน	7,407	4,680	2,727	7,407	4,680	2,727	1,873,600	400
ลิ้นจี่	262	169	93	262	169	93	59,520	352
ลำไย	3,116	1,080	2,036	3,116	1,080	2,036	254,400	236
ส้มโอ	2,952	1,379	1,573	2,952	1,379	1,573	1,276,900	926
ละมุด	2,376	2,034	342	2,376	2,034	342	1,900,310	934
มะละกอ	1,002	882	120	1,002	882	120	1,037,480	1,176
น้อยหน่า	1,795	1,420	375	1,795	1,420	375	2,125,375	1,497
กล้วยน้ำว้า	14,100	12,330	1,770	13,690	12,330	1,360	35,181,395	2,853
กล้วยไข่	2,036	1,876	160	2,036	1,876	160	4,837,200	2,578
ส้มเขียวหวาน	12,514	10,209	2,305	12,514	10,209	2,305	32,668,800	3,200
กระท้อน	1,627	655	972	1,627	655	972	527,970	806
กลางสาด	8,300	5,320	2,980	8,300	5,320	2,980	7,980,000	1,500
ลองกอง	888	599	289	888	599	289	599,000	1,000
ขนุนหนั่ง	1,993	1,110	883	1,993	1,110	883	1,953,600	1,760
มะขามหวาน	1,483	1,048	435	1,483	1,048	435	740,560	706

ตารางที่ ข18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม่ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
2541								
มะม่วง	47,839	37,891	9,948	47,839	37,891	9,948	21,194,000	559
ทุเรียน	7,411	4,684	2,727	7,411	4,684	2,727	2,064,000	441
ลิ้นจี่	169	169	-	169	169	-	58,000	343
ลำไย	3,788	1,485	2,303	3,788	1,485	2,303	364,000	245
ส้มโอ	4,273	1,629	2,644	4,273	1,629	2,644	1,319,000	810
ละมุด	2,340	2,072	268	2,340	2,072	268	3,366,000	1,625
มะละกอ	610	600	10	610	600	10	646,000	1,077
น้อยหน่า	1,507	1,355	152	1,507	1,355	152	2,051,000	1,514
กล้วยน้ำว้า	17,906	15,774	2,132	17,906	15,774	2,132	62,733,000	3,977
กล้วยไข่	2,206	1,981	225	2,206	1,981	225	4,885,000	2,466
ส้มเขียวหวาน	12,563	10,209	2,354	12,563	10,209	2,354	32,668,000	3,200
กระท้อน	2,391	1,383	1,008	2,391	1,383	1,008	2,199,000	1,590
กลางสาด	8,300	5,320	2,980	8,300	5,320	2,980	4,788,000	900
ลองกอง	888	599	289	888	599	289	599,000	1,000
ขนุนหนั่ง	2,204	1,292	912	2,204	1,292	912	2,111,000	1,634
มะขามหวาน	1,692	1,123	569	1,692	1,123	569	877,000	781
2542								
มะม่วง	37,432	28,252	9,180	37,412	28,232	9,180	10,083	357
ทุเรียน	7,617	7,273	344	7,617	7,273	344	2,783	383
ลิ้นจี่	75	40	35	75	40	35	144	3,600
ลำไย	3,788	-	3,788	3,788	-	3,788	-	-
ส้มโอ	1,745	714	1,031	1,745	714	1,031	414	580
ละมุด	1,557	1,295	262	1,557	1,295	262	1,617	1,249
มะละกอ	65	50	15	74	59	15	146	2,475
น้อยหน่า	100	40	60	100	40	60	38	950
กล้วยน้ำว้า	17,974	15,753	2,221	17,974	15,753	2,221	30,308	1,924
กล้วยไข่	1,217	1,132	85	1,217	1,132	85	2,583	2,282
ส้มเขียวหวาน	21,172	10,200	10,972	21,172	10,200	10,972	30,600	3,000
กระท้อน	868	295	573	868	295	573	112	380
กลางสาด	3,820	2,840	980	3,820	2,840	980	2,272	800

ตารางที่ ข18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
ลองกอง	1,476	876	600	1,476	876	600	613	700
ขนุนหน้	1,701	1,154	547	1,701	1,154	547	1,790	1,551
มะขามหวาน	1,049	424	625	1,049	424	625	841	1,983
2543								
มะม่วง	47,839	28,514	19,325	47,839	28,514	19,325	7,014	246
ทุเรียน	7,411	5,848	1,563	7,411	5,848	1,563	2,222	380
ลิ้นจี่	262	103	159	262	103	159	32	311
ลำไย	3,788	-	3,788	3,788	-	3,788	-	-
ส้มโอ	4,272	1,732	2,540	4,272	1,732	2,540	1,411	815
ละมุด	7,634	7,304	330	7,634	7,304	330	13,687	1,874
มะละกอ	610	610	-	610	610	-	916	1,502
น้อยหน่า	1,507	1,507	-	1,507	1,507	-	2,218	1,472
กล้วยน้ำว้า	17,906	13,157	4,749	17,906	13,157	4,749	39,484	3,001
กล้วยไข่	2,206	1,981	225	2,206	1,981	225	4,873	2,460
ส้มเขียวหวาน	23,491	21,404	2,087	23,491	21,404	2,087	64,212	3,000
กระท้อน	2,610	1,095	1,515	2,610	1,095	1,515	2,206	2,015
ลางสาด	8,300	5,320	2,980	8,300	5,320	2,980	4,788	900
ลองกอง	888	670	218	888	670	218	338	504
ขนุนหน้	2,309	1,111	1,198	2,309	1,111	1,198	8,778	7,901
มะขามหวาน	2,521	1,560	961	2,521	1,560	961	1,198	768
2544								
มะม่วง	34,459	28,708	5,751	34,459	28,708	5,751	23,053,020	803
ทุเรียน	8,037	3,356	4,681	8,037	3,356	4,681	3,645,000	1,086
ลำไย	3,953	2,207	1,746	3,953	2,207	1,746	1,637,000	742
ส้มโอ	1,247	367	880	1,247	367	880	197,500	538
ละมุด	4,961	4,416	545	4,961	4,416	545	8,977,940	2,033
มะละกอ	763	680	83	763	680	83	1,590,800	2,339
กล้วยน้ำว้า	24,075	19,759	4,316	24,076	16,759	4,316	43,746,510	2,214
ส้มเขียวหวาน	23,479	21,172	2,307	23,479	21,172	2,307	42,344,000	2,000
กระท้อน	168	143	25	168	143	25	79,340	554
ลางสาด	8,300	2,840	5,460	8,300	2,840	5,460	4,260,000	1,500

ตารางที่ ข18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม่ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
ลองกอง	1,476	876	600	1,476	876	600	876,000	1,000
ขนุนหน้	1,741	1,647	94	1,741	1,647	94	3,353,360	2,035
พุทรา	10,383	10,130	253	10,383	10,130	253	35,455,000	3,500
มะนาว	3,526	2,051	1,475	3,526	2,051	1,475	432,920	211
มะปราง	761	550	211	761	550	211	1,180,750	2,146
มะขาม	1,976	170	1,806	1,976	170	1,806	1,244,500	733
2545								
มะม่วง	34,459	28,708	5,751	34,459	28,708	5,751	23,053,020	803
ทุเรียน	8,037	3,356	4,681	8,037	3,356	4,681	3,645,000	1,086
ลำไย	3,953	2,207	1,746	3,953	2,207	1,746	1,637,000	742
ส้มโอ	1,247	367	880	1,247	367	880	197,500	538
ละมุด	4,961	4,416	545	4,961	4,416	545	8,977,940	2,033
มะละกอ	763	680	83	763	680	83	1,590,800	2,339
กล้วยน้ำว้า	24,075	19,759	4,316	21,075	16,759	4,316	43,746,510	2,214
ส้มเขียวหวาน	23,479	21,172	2,307	23,479	21,172	2,307	42,344,000	2,000
กระท้อน	168	143	25	168	143	25	79,340	555
ลางสาด	8,300	2,840	5,460	8,300	2,840	5,460	4,260,000	1,500
ลองกอง	1,476	876	600	1,476	876	600	876,000	1,000
ขนุนหน้	1,741	1,647	94	1,741	1,647	94	3,353,360	2,036
พุทรา	10,383	10,130	253	10,383	10,130	253	35,455,000	3,500
มะนาว	3,526	2,051	1,475	3,526	2,051	1,475	432,920	211
มะปราง	761	550	211	761	550	211	1,180,750	2,147
มะขาม	1,976	170	1,806	1,976	170	1,806	1,244,500	7,321
2546								
มะม่วง	35,316	34,314	1,002	35,316	34,314	1,002	33,012,000	962
ทุเรียน	11,496	2,595	8,901	11,496	2,595	8,901	2,083,785	803
ลำไย	5,362	3,575	1,787	5,362	3,575	1,787	2,815,000	787
ส้มโอ	2,487	1,338	1,149	2,487	1,338	1,149	824,000	616
ละมุด	6,116	5,804	312	6,116	5,804	312	13,022,000	2,243
มะละกอ	251	231	20	251	231	20	292,000	1,264
กล้วยน้ำว้า	20,073	18,164	1,909	20,073	18,164	1,909	40,075,000	2,206

ตารางที่ ข18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม่ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
ส้มเขียวหวาน	23,472	-	23,472	23,472	23,472	-	58,680,000	2,500
กระท้อน	1,650	728	922	1,650	728	922	363,300	499
กลางสาด	8,300	8,300	-	8,300	8,300	-	14,450,000	1,500
ลองกอง	3,235	3,235	-	3,235	3,235	-	1,808,000	800
ขนุนหนั่ง	1,903	1,572	331	1,903	1,572	331	7,212,000	4,587
พุทรา	11,396	11,366	30	11,396	11,366	30	38,360,000	3,375
มะนาว	3,446	2,241	1,205	3,446	2,241	1,205	664,000	296
มะปราง	1,139	816	323	1,139	816	323	1,487,600	1,823
มะขาม	1,625	1,503	122	1,625	1,503	122	1,217,000	809
2547								
มะม่วง	33,674	33,674	-	33,674	33,674	-	32,394,388	962
ทุเรียน	11,496	4,500	6,996	11,496	4,500	6,996	3,613,500	314
ลำไย	7,032	5,362	1,670	7,032	5,362	1,670	4,219,894	600
ส้มโอ	2,487	2,245	242	2,487	2,245	242	1,382,920	556
ละมุด	6,116	6,116	-	6,116	6,116	-	13,718,188	2,243
มะละกอ	260	260	-	260	260	-	316,000	1,215
กล้วยน้ำว้า	21,500	19,165	2,335	20,000	19,165	835	42,277,990	1,966
ส้มเขียวหวาน	24,326	24,326	-	24,326	24,326	-	60,815,000	2,500
กระท้อน	1,650	950	700	1,650	950	700	474,050	287
กลางสาด	8,300	8,300	-	8,300	8,300	-	12,450,000	1,500
ลองกอง	3,235	3,235	-	3,235	3,235	-	2,588,000	800
ขนุนหนั่ง	1,970	1,850	120	1,900	1,850	50	8,485,950	4,308
พุทรา	8,630	8,630	-	8,630	8,630	-	29,126,250	3,375
มะนาว	3,446	2,850	596	3,446	2,850	596	843,600	245
มะปราง	1,139	1,000	139	1,139	1,000	139	1,823,000	1,601
มะขาม	1,625	1,625	-	1,625	1,625	-	1,314,625	809
2548								
กระท้อน	550	528	22	550	528	22	450	852
กล้วยไข่	2,316	2,308	8	2,316	2,308	8	3,521	1,526
กล้วยน้ำว้า	4,496	4,070	426	4,496	4,070	426	10,205	2,507
กล้วยหอม	30	16	14	30	16	14	18	1,147

ตารางที่ ข18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม่ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย ต่อไร่
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล		
ขนุนแห้ง	279	266	13	279	266	13	457	1,717
เงาะ	5	-	5	5	-	5	-	-
ชมพู่	95	93	2	95	93	2	103	1,105
ทุเรียน	11,531	8,753	2,778	11,531	8,753	2,778	15,895	1,816
น้อยหน่า	110	110	-	110	110	-	77	698
ฝรั่ง	265	260	5	265	260	5	290	1,117
พุทรา	1,458	1,452	6	1,458	1,452	6	1,590	1,095
มะขาม	74	42	32	74	42	32	27	633
มะนาว	944	720	224	944	720	224	566	786
มะปราง	3,178	3,002	176	3,178	3,002	176	2,684	894
มะม่วง	18,672	17,802	870	18,672	17,802	870	22,804	1,281
ลองกอง	7,318	4,318	3,000	7,318	4,318	3,000	4,452	1,031
ละมุด	7,030	7,028	2	7,030	7,028	2	7,197	1,024
กลางสาด	10,007	5,074	4,933	10,007	5,074	4,933	5,708	1,125
ลำไย	3,420	2,851	569	3,420	2,851	569	2,671	937
ลิ้นจี่	343	295	48	343	295	48	199	673
ส้มเขียวหวาน	36,592	28,394	8,198	36,592	28,394	8,198	52,330	1,843
ส้มโอ	1,435	643	792	1,435	643	792	992	1,543
องุ่น	2	2	-	2	2	-	3	1,500
มะพร้าว	87	46	41	87	46	41	67	1,463

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข19 เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก

พ.ศ. 2537-2548 จ.สุโขทัย

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2537				
หอมแดง	4,338	4,338	7,092,000	1,635
กระเทียมหัว	95	95	102,000	1,074
ข้าวโพดรับประทาน	2,591	2,058	8,068,000	3,920
ข้าวโพดฝักอ่อน	2	2	2,400	1,200
พริกขี้หนู	2,164	616	394,000	640
พริกขี้ฟ้า	6,736	512	438,000	855
ผักกาดเขียว	81	81	24,000	296
ผักกาดกวางตุ้ง	94	91	239,000	2,626
ผักกาดขาว	81	81	220,000	2,716
ผักกาดหัว	195	195	491,000	2,518
ผักคะน้า	57	55	153,000	2,782
กะหล่ำปลี	215	215	588,000	2,735
กะหล่ำดอก	189	189	348,000	1,841
มะเขือเทศ	269	69	166,000	2,406
แตงกวา	1,880	1,848	2,309,000	1,249
แตงโม	5,837	5,837	19,514,000	3,343
ถั่วฝักยาว	596	523	706,000	1,350
ฟักทอง	50	50	77,000	1,540
มะระ	30	30	36,000	1,200
บวบ	3	3	2,700	900
2538				
หอมแดง	4,956	4,956	6,611	1,334
ข้าวโพดรับประทาน	5,760	4,271	13,749	3,219
พริกขี้หนู	3,232	2,862	2,204	770
พริกหยวก	87	80	129	1,613
พริกใหญ่	891	405	464	1,146
ผักกาดเขียว	43	43	133	3,093
ผักกาดกวางตุ้ง	159	159	291	1,830
ผักกาดขาว	90	90	182	2,022
ผักกาดหัว	38	38	110	2,895
คะน้า	35	35	67	1,914
กะหล่ำปลี	70	70	240	3,429
มะเขือม่วง	59	42	109	2,595
มะเขือเทศบริโภค	3	3	4	1,333
มะเขือยาว	570	386	972	2,518

ตารางที่ ข19 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
มะเขือเทศกลมผลใหญ่	59	42	109	2,595
แตงกวา	3,464	3,448	6,282	1,822
แตงโม	16,412	16,378	39,422	2,407
ถั่วฝักยาว	1,975	1,611	3,837	2,382
ถั่วแขก	20	20	30	1,500
ฟักทอง	258	258	415	1,609
ฟักเขียว	30	30	30	1,000
มะระ	278	278	276	993
บวบ	22	22	18	818
ผักบุ้งเมล็ด	217	217	67	309
2539				
หอมแดง	1,634	1,578	2,679,000	1,698
ข้าวโพดรับประทาน	7,149	5,663	19,032,000	3,361
พริกชี้หนู	4,027	2,428	6,030,000	2,484
พริกใหญ่	323	185	215,000	1,162
ผักกาดหัว	416	416	2,289,000	5,502
กะหล่ำปลี	70	70	240,000	3,429
มะเขือยาว	762	589	1,036,000	1,759
แตงโม	15,798	15,764	64,703,000	4,104
ถั่วฝักยาว	1,746	1,508	2,738,000	1,816
ฟักทอง	352	352	1,142,000	3,244
2540				
หอมแดง	1,984	1,795	3,397,000	1,892
พริกชี้หนู	5,200	5,172	10,375,000	2,006
ผักกาดหัว	320	320	640,000	2,000
กะหล่ำปลี	65	65	153,000	2,354
มะเขือยาว	115	107	403,000	3,766
แตงโม	28,055	28,055	145,212,000	5,176
ถั่วฝักยาว	1,546	1,429	1,310,000	917
แตงกวา	2,329	2,329	4,769,000	2,048
ผักกาดขาว	60	50	146,000	2,920
ฟักทอง	100	100	400,000	4,000
2541				
หอมแดง	2,708	2,708	37,978,000	14,024
พริกชี้หนู	16,349	16,349	26,714,000	1,634
ผักกาดหัว	200	200	300,000	1,500
กะหล่ำปลี	153	153	264,078	1,726

ตารางที่ ข19 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
มะเขือยาว	10	10	30,000	3,000
แตงโม	20,518	20,518	51,110,000	2,491
ถั่วฝักยาว	431	431	697,000	1,617
แตงกวา	685	685	1,370,000	2,000
ผักกาดขาว	92	92	276,000	3,000
ฟักทอง	401	401	443,105	1,105
2542				
หอมแดง	3,041	3,041	6,107,000	2,008
พริกชี้หนู	10,817	10,817	15,958,000	1,475
ผักกาดหัว	202	202	404,000	2,000
กะหล่ำปลี	107	107	342,000	3,196
มะเขือยาว	349	349	758,000	2,172
แตงโม	8,198	8,198	19,613,000	2,392
ถั่วฝักยาว	1,318	1,318	1,798,000	1,364
แตงกวา	1,105	1,105	1,713,000	1,550
ผักกาดขาว	100	100	198,100	1,981
ฟักทอง	308	308	732,000	2,377
2543				
หอมแดง	3,242	3,241	6,107,000	1,884
พริกชี้หนู	10,879	10,879	15,958,000	1,467
ผักกาดหัว	202	202	404,000	2,000
กะหล่ำปลี	107	107	342,000	3,196
มะเขือยาว	349	349	758,000	2,172
แตงโม	8,298	8,298	19,682,000	2,372
ถั่วฝักยาว	1,232	1,227	1,673,000	1,363
แตงกวา	1,105	1,105	1,713,000	1,550
ผักกาดขาว	100	100	188,000	1,880
ฟักทอง	326	308	732,000	2,377
2544				
หอมแดง	1,344	959	1,713,733	1,787
พริกชี้หนูใหญ่	15,127	11,649	8,480,472	728
มะเขือยาว	250	150	270,000	1,800
ถั่วฝักยาว	361	221	267,852	1,212
แตงกวา	156	136	189,992	1,397
ข้าวโพดรับประทานฝักสด	565	311	417,673	1,343
ข้าวโพดหวาน	1,524	1,312	2,516,416	1,918
แตงโม	3,468	347	916,080	2,640

ตารางที่ ข19 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
กวางตุ้ง	102	45	65,970	1,466
ผักนึ่งเมล็ด	5,231	5,231	1,307,750	250
พริกใหญ่	1,347	691	805,706	1,166
มะเขือม่วง	634	242	69,212	286
บวบ	168	160	193,920	1,212
2545				
หอมแดง	1,867	1,042	2,212	2,123
พริกขี้หนูใหญ่	13,442	2,445	3,054	1,249
มะเขือยาว	921	298	545	1,830
ถั่วฝักยาว	1,212	230	259	1,128
แตงกวา	369	66	85	1,242
ข้าวโพดรับประทานฝักสด	2,104	229	427	1,868
ข้าวโพดหวาน	1,019	6,667	1,378	2,066
แตงโม	6,883	2,005	5,436	2,711
กวางตุ้ง	191	58	81	1,400
ผักนึ่งเมล็ด	6,913	-	-	-
พริกใหญ่	563	183	294	1,606
มะเขือม่วง	711	1,451	3,069	2,115
บวบ	195	33	12	390
2546				
หอมแดง	3,500	3,322	7,760,000	2,336
พริกขี้หนูใหญ่	13,474	10,191	11,412,480	1,118
มะเขือยาว	921	394	731,000	1,858
ถั่วฝักยาว	1,398	847	933,000	1,143
แตงกวา	369	321	485,240	1,518
ข้าวโพดรับประทานฝักสด	2,677	1,007	1,780,000	1,767
ข้าวโพดหวาน	2,481	2,129	4,222,000	1,983
แตงโม	7,803	7,765	21,247,000	2,740
กวางตุ้ง	256	193	195,000	1,018
ผักนึ่งเมล็ด	6,913	6,913	1,779,000	257
พริกใหญ่	893	793	1,464	1,955
มะเขือม่วง	1,842	1,546	3,263,000	2,110
บวบ	195	72	26,000	366
2548				
กระเจี๊ยบเขียว	27	27	73	2,715
กะหล่ำดอก	116	116	199	1,717
กะหล่ำปลี	144	144	608	4,221

ตารางที่ ข19 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
ข้าวโพดฝักอ่อน	10	10	14	1,354
ข้าวโพดฝักสดฤดูฝน	225	225	299	1,329
ข้าวโพดฝักสดฤดูแล้ง	56	56	54	963
ข้าวโพดหวานฤดูฝน	5,306	4,383	8,481	1,935
ข้าวโพดหวานฤดูแล้ง	5,920	5,918	12,747	2,154
คะน้า	107	105	140	1,331
แคนตาลูป	40	40	116	2,911
แตงกวา	206	206	325	1,579
แตงโมเนื้อ	1,178	1,154	3,600	3,120
แมงลัก	791	791	51	65
ถั่วฝักยาว	699	295	396	1,342
บวบ	126	126	127	1,006
ผักกวางตุ้ง	109	106	127	1,194
ผักกาดขาวปลี	4	4	6	1,500
ผักกาดเขียวปลี	45	45	323	7,181
ผักกาดหัว	49	49	81	1,655
ผักกิ้น ไซ้	54	53	58	1,100
ผักชี	56	56	52	937
ผักบุ้งจีน	139	136	146	1,074
ผักบุ้งผลิตเมล็ด	8,086	7,988	2,149	269
พริกชี้หนูใหญ่	12,735	12,676	11,966	944
พริกใหญ่	617	617	1,369	2,219
พริกหยวก	122	122	193	1,582
ฟักเขียว	89	89	148	1,668
ฟักทอง	63	63	101	1,601
มะเขือกลมผลใหญ่	321	310	543	1,751
มะเขือม่วง	250	244	588	2,408
มะเขือยาว	307	307	835	2,720
มะระจีน	150	148	423	2,855
หอมแดง	970	970	3,470	3,577
ต้นหอม	49	49	55	1,122

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข20 จำนวนปลูกล้วย พ.ศ. 2536-2548 จ.สุโขทัย

ปี	โค	กระบือ	สุกร	เป็ด	ไก่	ห่าน	แพะ	แกะ
2536	126,802	15,623	60,380	79,069	574,663	1,027	-	-
2537	174,250	17,537	53,468	82,275	496,273	1,732	-	-
2538	181,882	20,306	72,687	101,809	739,452	1,749	-	-
2539	110,752	6,091	46,736	109,400	1,084,977	1,666	-	-
2540	98,023	6,176	63,421	134,373	953,366	892	-	-
2541	86,796	6,016	62,746	107,333	1,207,580	2,485	-	-
2542	72,017	3,620	43,281	55,179	894,651	479	-	-
2543	88,380	4,227	39,059	96,226	1,069,119	432	-	-
2544	94,835	4,453	39,526	96,101	1,393,217	354	242	1
2545	80,972	3,976	33,870	109,549	2,025,909	-	300	6
2546	102,381	4,347	44,272	115,903	1,117,352	854	850	0
2547	136,760	6,906	20,771	88,382	570,121	1,401	787	60
2548	113,037	5,434	53,403	95,061	667,620	133	462	-

ที่มา : สำนักงานปลูกล้วยจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข21 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้
จากการทำประมงน้ำจืด พ.ศ.2536-2548 จ.สุโขทัย

ปี	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด			ปริมาณการจับ สัตว์น้ำจืด (กก.)
	จำนวนครัวเรือน	จำนวนบ่อ	เนื้อที่ (ไร่)	
2536	2,462	3,389	3,625	3,414,150
2537	2,522	3,374	3,189	3,256,505
2538	2,462	3,366	3,149	3,373,325
2539	2,462	3,389	3,625	3,364,505
2540	4,516	5,467	6,588	971,738
2541	4,516	5,467	6,588	971,738
2542	4,659	5,601	6,687	935,190
2543	5,622	7,035	7,855	1,360,821
2544	7,858	9,376	7,951	1,282,569
2546	2,935	4,410	1,500	2,444,000
2545	6,137	6,739	7,124	2,848,000
2547	7,872	9,401	8,063	1,323,856
2548	4,721	6,048	5,989	15,572,620

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสุโขทัย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข22 จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544-2548 จ.สุโขทัย

ปี	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ							
		อ่างเก็บน้ำ		ฝาย คอนกรีต	ทำนบ	สระ,หนอง, บึง	คู, คลอง	บ่อ บาดาล	บ่อน้ำ ตื้น
		ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก						
2544	524	3	8	2	1	143	163	204	0
2545	729	3	8	33	1	169	311	204	0
2546	729	3	8	33	1	169	311	204	0
2547	745	3	8	34	1	169	326	204	0
2548	778	3	8	42	1	176	344	204	-

ที่มา : โครงการชลประทานสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข23 จำนวนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำแนกตามประเภทเงินกู้ เป็นรายอำเภอ พ.ศ.2544-2548 จ.สุโขทัย

(หน่วย: พันบาท)

ปี	รวมต้น เงินทุน ทุกประเภท ที่ลูกค้าเป็น ลูกหนี้	เพื่อประกอบอาชีพ			เพื่อพัฒนาความรู้หรือเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิต			รอกการขายผลผลิต			ชำระหนี้สินภายนอก			ค่าลงทุนในการดำเนินกิจการ ร่วมกับผู้ประกอบการ		
		จ่ายเงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่าย เงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่าย เงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่าย เงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า	จ่าย เงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงิน ที่ลูกค้า
2544	2,783,356	1,591,910	1,396,352	2,585,933	26,125	1,507	25,502	179,723	135,492	104,815	2,550	3,808	27,805	31,224	10,412	39,301
2545	2,707,585	981,076	810,240	2,488,529	46,916	11,912	69,220	55,068	145,203	34,422	1,382	3,161	37,748	52,519	12,427	77,664
2546	2,933,385	1,184,579	995,179	2,700,634	56,972	21,574	112,477	40,540	55,706	20,501	1,700	3,139	35,105	26,267	13,619	64,668
2547	4,057,961	1,618,634	1,324,619	2,968,682	304,747	42,706	411,966	77,173	29,332	71,851	62,494	4,758	92,681	60,789	36,914	124,957
2548	4,987,608	2,851,254	2,363,323	3,999,946	274,507	165,553	467,863	303,574	440,992	90,918	3,367	6,171	48,115	940,895	699,274	380,766

ที่มา : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข24 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. 2548 จ.สุโขทัย

อุตสาหกรรม	2536			2537			2538		
	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)
รวม	673	1,125.56	3,657	618	982.46	3,163	649	1,046.55	3,469
อาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ	504	775.49	1,395	463	720.37	1,189	455	717.47	1,176
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย และหนังสัตว์	10	63.97	392	9	42.39	365	11	47.52	407
ไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	18	27.16	473	13	18.65	371	13	19.62	231
กระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และการพิมพ์	3	10.85	74	4	12.25	147	6	24.47	191
ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์	1	1.12	4	3	8.31	9	3	8.31	9
พลาสติก และยาง	3	2.72	17	3	3.58	22	3	3.58	23
ดิน ทราย ซีเมนต์ คอนกรีต และโลหะอื่น ๆ	35	145.76	742	29	95.37	539	46	123.62	693
ผลิตภัณฑ์โลหะ	26	10.81	97	37	21.85	155	46	28.73	330
ต่อตัวถังรถยนต์ ซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ และพาหนะขนส่ง อื่น ๆ	71	79.63	452	56	59.55	364	64	71.39	380
	2	8.07	11	1	0.15	2	2	1.85	29

ตารางที่ ข24 (ต่อ)

อุตสาหกรรม	2539			2540			2541		
	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)
รวม	658	1,520.76	4,791	687	1,815.82	5,053	692	2,213.48	4,821
อาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ	454	814.31	1,218	454	847.62	1,313	453	1,218.75	1,424
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย และหนังสัตว์ ไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	13	93.83	1,074	11	73.97	630	10	69.97	580
ไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	15	55.42	402	16	58.00	452	14	38.28	340
กระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และการพิมพ์	7	40.81	221	8	64.01	521	9	79.11	257
ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์	1	7.00	4	6	28.72	34	6	28.72	34
พลาสติก และยาง	3	4.78	25	5	36.58	59	6	41.88	89
ดิน ทราช ซีเมนต์ คอนกรีต และโลหะอื่น ๆ	49	223.62	826	55	348.74	877	66	364.71	942
ผลิตภัณฑ์โลหะ	25	47.44	164	34	64.99	211	46	74.83	284
ต่อตัวถังรถยนต์ ซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ และพาหนะขนส่ง อื่น ๆ	87	197.91	759	95	278.11	827	79	257.81	699
อื่น ๆ	4	35.65	98	3	15.08	129	3	39.43	172

ตารางที่ ข24 (ต่อ)

อุตสาหกรรม	2542			2543			2544		
	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)
รวม	680	2,244.94	4,706	688	2,258.84	4,887	745	2,259	5,470
อาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ	448	1,274.24	1,544	442	1,245.72	1,336	464	1,245.72	1,601
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย และหนังสัตว์	5	74.77	562	7	81.33	802	6	81.33	786
ไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	19	39.99	379	19	39.85	378	27	39.85	471
กระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และการพิมพ์	9	79.11	248	10	98.51	302	12	98.51	408
ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์	4	26.01	29	4	26.01	29	2	26.01	33
พลาสติก และยาง	5	21.28	65	3	20.30	58	5	20.30	59
ดิน ทราย ซีเมนต์ คอนกรีต และโลหะอื่น ๆ	60	356.50	871	60	357.93	863	49	357.93	738
ผลิตภัณฑ์โลหะ	30	50.24	179	28	36.77	140	45	36.77	223
ต่อตัวถังรถยนต์ ซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ และพาหนะขนส่ง	95	309.54	810	101	305.70	789	112	305.70	814
อื่น ๆ	5	13.26	19	14	46.71	190	23	46.71	337

ตารางที่ ข24 (ต่อ)

อุตสาหกรรม	2545			2546			2547		
	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)
รวม	786	3,003	3,665	420	4,523	6,636	455	3,647	6,573
อาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ	476	1,843.08	1,323	103	3,318.60	1,009	107	2,274.72	1,126
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย และหนังสัตว์	9	87.09	95	13	97.02	1,014	10	83.37	1,465
ไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	34	76.19	414	41	93.95	584	44	94.42	631
กระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และการพิมพ์	13	101.14	109	13	116.54	433	13	246.59	741
ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์	5	35.90	49	1	18.50	10	6	40.70	75
พลาสติก และยาง	5	36.18	49	5	24.20	275	6	44.06	299
ดิน ทราช ซีเมนต์ คอนกรีต และอิฐอื่น ๆ	53	253.43	477	75	426.77	1,162	65	292.15	971
ผลิตภัณฑ์โลหะ	47	59.79	183	44	54.82	1,162	47	55.19	185
ต่อตัวถังรถยนต์ ซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ และพาหนะขนส่ง อื่น ๆ	120	328.68	728	120	321.65	185	138	343.81	854
	24	181.97	238	5	50.51	802	19	172.16	226

ตารางที่ ข24 (ต่อ)

อุตสาหกรรม	2548		
	สถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวน เงินทุน (ล้านบาท)	จำนวน คนงาน (คน)
รวม	496	4,626	6,520
อาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ	116	3,229	1,210
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย และหนังสัตว์ ไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้	8	65	1,285
กระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และการพิมพ์	55	104	920
ปิโตรเลียม เคมีภัณฑ์	18	244	748
พลาสติก และยาง	7	43	82
ดิน ทราย ซีเมนต์ คอนกรีต และอิฐอื่น ๆ	4	36	51
ผลิตภัณฑ์โลหะ	65	293	918
ต่อตัวถังรถยนต์ ซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ และพาหนะขนส่ง อื่น ๆ	54	64	198
	151	375	855
	18	174	253

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข25 จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2540 - 2548 จ.สุโขทัย

รายการ	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
จำนวนโรงแรม (แห่ง)	20	18	23	19	19	32	39	39	44
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	965	875	1,018	1,041	982	1,206	1,156	1,327	1,339
จำนวนผู้เยี่ยมชม	634,083	637,274	658,988	681,103	692,788	715,827	639,612	672,881	612,409
ชาวไทย	320,379	320,615	333,699	345,146	352,118	364,287	431,507	462,650	410,024
ชาวต่างประเทศ	313,704	316,659	325,289	335,957	340,670	351,540	208,105	210,231	202,385
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{1/}	415,975	419,457	434,108	446,696	456,888	456,686	413,863	440,667	370,496
ชาวไทย	241,653	242,220	253,561	261,187	266,611	268,481	318,035	345,775	398,442
ชาวต่างประเทศ	174,322	177,237	180,547	185,509	190,277	188,205	95,828	94,892	72,054
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{2/}	218,108	217,817	224,880	234,407	235,900	259,141	225,749	232,214	241,913
ชาวไทย	78,726	78,395	80,138	83,959	85,507	95,806	113,472	116,875	111,582
ชาวต่างประเทศ	139,382	139,422	144,742	150,448	150,393	163,335	112,277	115,339	130,331

1/ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน

2/ นักทัศนาจร หมายถึง ผู้เยี่ยมชมที่ไม่พักค้างคืน

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 3 (พิษณุโลก) อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข26 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ พ.ศ. 2536-2548จ. สุโขทัย

ปี	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม	สถานที่ราชการ และสาธารณะ	อื่น ๆ
2536	99,291	11.79	5.50	4.85	1.29	0.16
2537	101,229	12.78	7.49	4.16	1.06	0.08
2538	109,327	165.54	88.11	58.47	15.02	3.94
2539	113,998	189.62	98.12	62.07	24.98	4.45
2540	123,897	202.02	107.96	65.18	17.06	11.82
2541	127,636	223.50	135.49	58.87	25.48	3.55
2542	130,830	218.58	122.08	67.35	19.54	9.47
2543	133,909	226.12	126.16	69.24	22.35	8.36
2544	136,864	243.40	150.49	62.97	27.74	2.20
2545	141,116	254.22	139.85	77.98	30.67	5.72
2546	144,440	282.66	145.78	68.45	66.13	2.29
2547	148,272	261.58	131.06	95.13	26.24	9.16
2548	151,295	174.02	86.69	67.74	17.26	2.33

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข27 เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2527 - 2548 จ.สุโขทัย

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	จำนวน สำนักงาน	เงินฝาก					เงินให้กู้ยืม			
		รวม	เงินฝาก กระแสรายวัน	เงินฝาก ประจำ	เงินฝาก ออมทรัพย์	เงินฝาก อื่น ๆ	รวม	เงินเบิกเกินบัญชี	เงินให้กู้ยืม	ตัวเงิน
2527	20	2,306.51	54.37	1,722.98	529.14	0.02	1,888.18	1,099.45	644.46	144.27
2528	20	2,525.08	47.59	1,907.40	570.07	0.01	1,879.40	1,069.06	717.49	92.85
2529	20	2,746.50	79.05	1,963.59	703.72	0.14	2,196.32	1,148.33	891.07	156.92
2530	20	3,016.66	58.70	2,135.23	822.61	0.13	2,517.84	1,272.58	946.20	299.06
2531	22	3,561.40	71.50	2,541.82	948.06	0.01	2,984.29	1,318.68	1,190.44	475.18
2532	23	3,988.89	85.07	2,806.84	1,095.54	1.44	3,557.66	1,518.71	1,616.81	422.14
2533	23	4,062.39	42.85	3,261.12	755.69	2.72	2,757.03	1,170.97	1,424.69	161.37
2534	23	4,733.43	49.84	3,865.17	817.90	0.53	3,052.10	1,253.12	1,614.28	184.70
2535	23	5,383.95	38.60	4,477.13	867.95	0.27	3,499.90	1,561.78	1,779.76	158.35
2536	24	6,926.13	107.17	5,161.51	1,655.42	2.03	5,449.94	1,843.33	2,992.28	614.33
2537	24	8,524.44	213.46	5,952.55	2,357.44	0.99	6,914.65	2,544.25	3,856.21	514.19
2538	25	8,931.40	91.90	6,503.70	2,335.80	-	7,432.20	2,497.20	4,159.40	775.60
2539	25	10,240.57	147.26	7,507.73	2,582.99	2.59	8,181.57	2,940.04	4,365.72	875.82
2540	25	10,654.91	84.73	8,259.61	2,300.01	10.57	7,786.22	3,328.86	3,606.46	850.90
2541	22	10,851.39	102.89	8,518.43	2,229.40	0.68	6,777.59	2,637.98	3,491.59	648.02
2542	23	10,054.40	110.27	7,724.42	2,219.65	0.07	5,764.01	2,304.58	2,945.13	514.30
2543	21	10,556.36	136.72	7,592.97	2,826.62	0.04	5,467.67	2,066.92	2,958.10	442.65

ตารางที่ ข27 (ต่อ)

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	จำนวน สำนักงาน	เงินฝาก					เงินให้กู้ยืม			
		รวม	เงินฝาก กระแสรายวัน	เงินฝาก ประจำ	เงินฝาก ออมทรัพย์	เงินฝาก อื่น ๆ	รวม	เงินเบิกเกินบัญชี	เงินให้กู้ยืม	ตัวเงิน
2544	21	12,150.15	190.38	7,552.57	4,403.35	3.86	7,711.76	3,004.22	3,877.23	830.32
2545	18	11,307.39	192.90	7,088.05	4,026.43	0.02	9,692.41	3,260.06	646.86	5,785.49
2546	18	11,341.83	241.45	6,632.75	4,467.63	-	5,792.92	1,825.25	873.88	3,093.79
2547	19	11,642.00	315.00	5,897.00	5,430.00	-	6,666.00	1,957.00	3,349.00	1,360.00
2548	19	12,527.00	542.00	6,203.00	5,782.00	-	8,158.00	2,005.00	3,617.00	2,536.00

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข28 จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน พ.ศ. 2536-2548 จ.สุโขทัย
(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	จำนวนสาขา	ประเภทเพื่อเรียก			ประเภทประจำ		
		เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี	เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี
2536	6	806.60	840.61	395.63	65.92	116.68	300.07
2537	6	916.89	905.06	494.74	55.60	94.55	283.96
2538	6	1,172.25	1,206.97	662.91	56.09	98.20	261.12
2539	6	1,545.87	1,495.29	859.39	80.31	108.46	253.19
2540	6	1,848.66	1,739.05	993.88	73.15	103.65	226.12
2543	6	4,123.07	3,980.56	1,592.86	290.64	214.36	443.34
2544	6	4,123.07	3,980.56	1,592.86	290.64	214.36	443.34
2545	6	2,637.72	3,098.84	2,096.74	68.00	107.72	510.15
2546	6	5,324.24	6,063.96	2,235.45	108.38	144.51	487.05
2547	6	7,215.53	6,447.34	2,423.67	79.11	163.65	405.81
2548	6	6,531.80	7,372.64	2,423.67	101.94	134.06	405.81

ที่มา: ธนาคารออมสิน ภาค6 จังหวัดอุตรดิตถ์ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข29 จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ พ.ศ. 2536-2548 จ.สุโขทัย

ปี	รวม	สหกรณ์ภาคเกษตร		สหกรณ์นอกภาคเกษตร			อื่นๆ
		การเกษตร	นิคม	ออมทรัพย์	ร้านค้า	บริการ	
2536	43	24	-	5	6	2	6
2537	51	30	-	6	6	2	7
2538	53	30	-	7	6	3	7
2539	54	31	-	7	6	4	6
2540	59	36	-	7	6	4	6
2541	60	38	-	7	5	4	6
2542	59	37	-	7	5	4	6
2543	59	37	-	7	5	4	6
2544	59	37	-	7	5	4	6
2545	68	43	6	5	6	8	-
2546	67	43	6	2	8	8	-
2547	70	44	6	8	3	9	-
2548	85	54	6	8	5	12	-

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข30 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2534 - 2548 จ.สุโขทัย

ประเภทรถ	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	2,540	2,749	4,135	4,966	5,827	5,746	5,327	5,597	6,702	5,911	5,967	7,513	3,706	6,018
รถโดยสาร	614	582	833	820	869	828	803	810	837	814	818	874	407	670
<i>ประจำทาง</i>	602	569	815	798	850	812	788	777	817	790	789	838	390	629
<i>ไม่ประจำทาง</i>	9	8	11	13	11	9	7	3	5	6	9	13	4	13
<i>ส่วนบุคคล</i>	3	5	7	9	8	7	8	30	15	18	20	23	13	28
รถบรรทุก	1,813	2,044	3,181	4,025	4,821	4,787	4,423	4,686	5,752	4,983	5,038	6,531	3,260	5,274
<i>ไม่ประจำทาง</i>	267	301	297	307	298	397	191	194	306	340	280	256	136	277
<i>กระบะบรรทุก</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>ตู้บรรทุก</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>บรรทุกวัสดุอันตราย</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>10 ล้อ</i>	128	132	137	146	137	188	81	79	101	175	1	-	42	-
<i>6 ล้อ</i>	32	23	25	25	23	37	16	21	51	61	104	97	-	-
<i>4 ล้อ</i>	15	7	2	4	6	12	-	-	7	4	56	65	58	-
<i>ลากจูง</i>	17	39	38	43	51	52	39	39	50	18	48	34	10	-
<i>พ่วง</i>	56	57	48	50	37	53	15	15	36	23	19	19	10	-
<i>กึ่งพ่วง</i>	11	34	37	30	44	55	40	40	52	59	52	36	16	40
<i>อื่น ๆ</i>	8	9	10	9	-	-	-	-	9	-	-	5	-	33

ตารางที่ ข30 (ต่อ)

ประเภท	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ส่วนบุคคล	1,546	1,743	2,884	3,718	4,523	4,390	4,232	4,492	5,446	4,643	4,758	6,275	3,124	4,997
กระบะบรรทุก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4,378
ตู้บรรทุก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	81
บรรทุกของเหลว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	72
บรรทุกวัสดุอันตราย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	39
บรรทุกเฉพาะกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	95
10 ล้อ	620	652	1,144	1,552	2,051	1,899	1,700	1,799	2,379	934	4	-	1,242	-
6 ล้อ	578	718	986	1,321	1,767	1,660	1,784	1,896	1,993	2,074	1,869	2,379	327	-
4 ล้อ	158	166	470	490	496	553	547	498	779	1,418	2,674	3,333	1,270	-
ลากจูง	49	54	68	100	18	69	21	32	62	23	59	109	49	82
พ่วง	26	31	54	89	72	68	57	43	42	55	57	114	102	177
กึ่งพ่วง	52	53	65	66	89	98	87	96	81	67	63	103	35	73
อื่น ๆ	63	69	97	100	30	43	36	128	110	72	32	237	99	-
รถขนาดเล็ก	113	123	121	121	137	131	101	101	113	114	111	108	39	74

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข31 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2534 - 2548 จ.สุโขทัย

ประเภทรถ	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	69,405	51,340	63,253	52,988	125,660	135,071	151,129	160,674	174,115	186,050	201,028	205,795	227,209	198,606	181,851
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	1,017	994	1,339	2,103	2,687	3,146	4,352	4,582	5,208	6,962	7,174	7,175	7,952	7,512	9,671
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	778	690	828	1,129	1,213	1,362	1,537	1,536	1,646	2,087	2,102	2,084	2,203	1,716	2,334
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	7,001	6,605	8,086	11,060	14,005	17,231	20,031	21,417	23,353	29,738	30,581	29,589	31,257	26,407	33,111
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13	13	-	13	-	-
รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน	12	12	12	7	6	8	-	9	9	10	8	-	8	1	2
รถยนต์สี่ล้อเตี้ยรับจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	5	-	5	-	-
รถยนต์รับจ้างสามล้อ	-	-	24	27	23	23	29	25	25	30	25	24	24	20	18
รถยนต์บริการธุรกิจ	-	24	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
รถยนต์บริการทัศนอาจร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
รถยนต์บริการให้เช่า	-	-	-	-	-	-	-	-	5	4	4	-	3	-	1
รถจักรยานยนต์	56,795	41,218	50,925	106,687	112,180	124,382	130,412	139,971	151,033	158,499	158,499	164,210	182,596	160,627	132,887
รถแทรกเตอร์	1,125	426	527	1,590	1,760	3,137	1,394	1,826	1,907	2,034	2,034	2,142	2,640	2,256	1,941
รถบดถนน	1	6	18	28	46	54	47	47	230	222	222	215	219	50	95
รถใช้งานเกษตรกรรม	2,655	1,359	1,488	3,018	3,139	1,783	2,868	4,698	2,627	354	354	348	282	12	1,786
รถพ่วง	21	6	6	11	12	3	4	4	7	7	7	8	7	5	2

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข32 สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2543 - 2548 จ.สุโขทัย

ปี	จำนวนอุบัติเหตุ	จำนวนคนบาดเจ็บหรือตายโดยอุบัติเหตุ		ทรัพย์สินเสียหาย (บาท)
		คนตาย	ผู้บาดเจ็บ	
2543	294	103	249	2,166,500
2544	313	147	330	2,783,845
2545	360	124	369	2,673,220
2546	472	159	535	4,112,400
2547	421	127	437	3,235,120
2548	411	156	511	6,516,760

ที่มา: ตำรวจภูธรจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข33 จำนวนผู้โดยสาร และรายได้จากการโดยสารรถไฟ จำแนกตามชั้นการโดยสาร ปี 2537-2548 จ.สุโขทัย

ปี	จำนวนผู้โดยสาร											รายได้จากการโดยสาร (บาท)				
	ยอดรวม	ชั้นหนึ่ง			ชั้นสอง			ชั้นสาม				รวม	ชั้นหนึ่ง	ชั้นสอง	ชั้นสาม	อื่น ๆ
		รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รายเดือน					
2537	19,434	-	-	-	-	27	-	19,434	19,342	92	-	431,406	-	-	424,500	6,906
2538	18,180	-	-	-	13	13	-	18,167	18,093	74	-	353,660	-	-	349,640	4,020
2539	18,205	-	-	-	2	2	-	18,203	18,175	28	330,246	330,246	-	-	326,251	995
2540	18,904	-	-	-	8	8	-	-	18,896	18,468	428	346,974	-	-	344,904	2,070
2541	18,904	-	-	-	8	8	-	-	18,896	18,468	428	346,974	-	-	344,904	2,070
2542	21,437	-	-	-	8,894	8,876	18	-	12,543	12,413	130	2,049,451	-	-	1,155,191	894,260
2543	25,729	-	-	-	9,852	9,716	136	-	15,877	15,855	22	2,076,921	-	1,234,061	-	842,860
2544	74,698	-	-	-	13,070	16,065	5	61,628	57,333	1,990	2,305	4,721,063	-	1,417,656	1,503,891	1,799,516
2545	21,675	-	-	-	10,184	10,182	2	11,491	11,263	204	24	2,132,287	-	1,124,545	64,917	942,825
2546	18,894	-	-	-	11,288	11,286	2	-	7,606	-	74	2,258,574	-	1,207,562	38,547	1,012,465
2547	13,078	-	-	-	13,078	13,078	-	-	-	-	-	1,317,581	-	1,317,581	-	1,148,963
2548	14,759	-	-	-	14,759	14,753	6	-	-	-	-	2,783,743	-	1,482,352	-	1,301,391

หมายเหตุ : รายได้จากการโดยสารและจำนวนผู้โดยสาร ที่ซื้อตั๋วบนขบวนรถรวมไว้ที่สถานีกรุงเทพ

ที่มา : การรถไฟแห่งประเทศไทย อ่างโนนสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข34 สถิติสินค้าที่บรรทุก และรายได้จากการบรรทุก ปี 2536-2547 จ.สุโขทัย

ปี	สินค้าที่บรรทุก (ตัน)			รายได้จากการบรรทุก (บาท)			
	รวม	สินค้าหมากคั้น	สินค้าหีบห่อ	รวม	สินค้าหมากคั้น	สินค้าหีบห่อ	อื่น ๆ
2536	8,980	8,972	8	4,404,024	4,392,722	8,417	2,885
2537	5,679	5,677	1	2,917,906	2,909,610	6,222	2,074
2538	4,263	4,263	1	2,302,736	2,295,041	5,450	2,245
2539	2,046,818	2,046,838	0	966,749	961,415	3,096	2,238
2540	969,047	968,950	0	520,280	518,985	200	1,095
2541	969,047	968,950	0	520,280	518,985	200	1,095
2542	0	0	0	460	0	160	300
2543	0	0	0	430	0	80	350
2544	0	0	0	380	0	40	340
2545	0	0	0	60	0	0	60
2546	0	0	0	0	0	0	0
2547	0	0	0	20	0	0	20

หมายเหตุ: สินค้าหมากคั้นรวมสัตว์มีชีวิต

ที่มา: การรถไฟแห่งประเทศไทย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ตารางที่ ข35 สถิติการขนส่งทางอากาศ พ.ศ. 2543 - 2547 จ.สุโขทัย

ปี	จำนวนเที่ยว บินขึ้น - ลง	จำนวนผู้โดยสาร				การขนถ่ายสินค้า (กก.)			
		รวม	ออก	เข้า	ผ่าน	รวม	ออก	เข้า	ผ่าน
2540	1,471	40,774	19,724	21,050		2,020	964	1,056	-
2541	1,467	47,838	15,354	17,990	14,494	39,334	12,703	6,300	20,331
2542	855	22,133	7,368	6,836	7,929	32,498	15,362	17,136	-
2543	1,697	55,549	22,186	25,217	8,146	69,234	17,838	51,396	-
2544	1,816	18,055	5,636	6,114	6,305	18,653	1,242	17,411	-
2545	2,459	66,608	16,965	18,190	31,453	11,974	974	11,000	-
2546	1,840	51,641	14,177	13,953	23,511	1,632	-	1,632	-
2547	1,654	4,832	1,112	1,397	2,323	-	-	-	-

ที่มา: การท่าอากาศยานจังหวัดสุโขทัย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย, 2550

ภาคผนวก ก

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ ค1 การแบ่งเขตการปกครอง จ. พิษณุโลก

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างถึง จังหวัด (กม.)	เขตการปกครอง				
			เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	องค์การ บริหาร	ตำบล	หมู่บ้าน
เมือง	758.80	-	1	1	19	20	95,473
นครไทย	2,220.38	99	-	1	10	11	24,263
ชาติตระการ	1,586.22	136	-	1	6	6	10,949
บางระกำ	992.00	17	-	1	11	11	25,687
บางกระทุ่ม	447.33	41	-	2	7	9	13,184
พรหมพิราม	841.93	25	-	2	12	12	25,157
วัดโบสถ์	1,340.92	27	-	2	6	6	11,333
วังทอง	1,678.92	19	-	1	11	11	33,896
เนินมะปราง	1,029.55	75	-	1	7	7	16,873
รวม	10,896.05	439	1	12	89	93	256,815

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค2 จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2543 – 2548 จ.พิจิตร โลก

อำเภอ	จำนวนประชากร						อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)					ความหนาแน่น (ต่อ ตร. กม.)
	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2544	2545	2546	2547	2548	
ยอดรวม	865,995	869,566	867,685	867,356	841,524	840,970	0.41	-0.22	-0.04	-2.98	-0.07	77.75
เมืองพิจิตร โลก	270,090	272,246	269,847	270,239	265,344	266,413	0.80	-0.88	0.15	-1.81	0.40	354.83
ชาติตระการ	37,516	38,120	38,478	38,231	38,070	38,646	1.61	0.94	-0.64	-0.42	1.51	24.37
นครไทย	87,174	87,656	88,144	87,976	85,625	85,842	0.55	0.56	-0.19	-2.67	0.25	38.66
เนินมะปราง	62,673	63,046	62,849	62,903	60,501	58,689	0.60	-0.31	0.09	-3.82	-2.99	57.00
บางกระทุ่ม	55,515	55,425	55,014	54,776	49,829	49,623	-0.16	-0.74	-0.43	-9.03	-0.41	111.01
บางระกำ	98,124	98,211	98,371	98,623	95,257	94,854	0.09	0.16	0.26	-3.41	-0.42	101.34
พรหมพิราม	92,505	92,305	92,107	91,721	89,396	89,163	-0.22	-0.21	-0.42	-2.53	-0.26	107.08
วังทอง	124,117	124,275	124,597	124,485	120,447	120,575	0.13	0.26	-0.09	-3.24	0.11	71.47
วัดโบสถ์	38,281	38,282	38,278	38,402	37,055	37,165	0.00	-0.01	0.32	-3.51	0.30	28.02

ที่มา :กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจิตร โลก, 2550

ตารางที่ ค3 สถิติการประปา พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก

ปี	กำลังการผลิต (ลบ.ม./ชม.)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จำหน่าย แก่ผู้ใช้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จ่าย เพื่อสาธารณประโยชน์ และรั่วไหล (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่ ใช้ในระบบ (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)
2544	2,120	17,664,151	12,159,037	5,505,114	-	40,868
2545	3,260	18,220,908	12,884,633	5,336,275	-	43,724
2546	3,570	18,774,272	13,459,227	5,315,045	-	339,468
2547	1,080	4,679,760	3,148,930	1,530,830	101,675	18,982
2548	1,130	5,223,994	3,264,263	1,564,013	115,454	19,813

ที่มา: สำนักงานประปาภูมิภาคจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ๓4 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ พ.ศ. 2545 - 2548 จ.พิษณุโลก

สถานภาพแรงงาน	2545			2546			2547			2548		
	รวม	ชาย	หญิง									
ยอดรวม	809,103	404,994	404,110	811,065	406,098	404,968	823,489	412,086	411,405	807,391	411,419	395,972
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	615,164	306,311	308,853	619,856	308,736	311,120	632,704	315,206	317,498	623,512	318,071	305,441
กำลังแรงงานรวม	418,869	231,965	186,904	412,384	230,163	182,221	443,139	245,227	197,911	446,136	250,632	195,504
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	411,467	230,558	180,909	410,881	229,547	181,334	441,900	244,920	196,980	444,975	250,364	194,611
1.1 ผู้มีงานทำ	405,884	226,547	179,337	405,364	226,214	179,150	430,496	237,648	192,848	436,842	245,700	191,141
1.2 ผู้ว่างงาน	5,584	4,011	1,572	5,517	3,333	2,184	11,404	7,273	4,131	8,133	4,664	3,469
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	7,402	1,407	5,995	1,503	616	887	1,238	307	932	1,160	268	893
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	196,295	74,347	121,949	207,472	78,572	128,899	189,565	69,979	119,587	177,376	67,439	109,937
1. ทำงานบ้าน	49,389	1,009	48,380	56,517	1,730	54,788	50,263	1,470	48,793	46,845	1,279	45,566
2. เรียนหนังสือ	69,997	36,551	33,446	77,121	39,811	37,310	69,600	37,205	32,395	64,157	33,876	30,281
3. อื่น ๆ	76,910	36,787	40,122	73,833	37,032	36,802	69,703	31,304	38,399	66,374	32,284	34,090
อายุต่ำกว่า 15 ปี	193,940	98,683	95,257	191,211	97,363	93,848	190,786	96,880	93,907	183,879	93,348	90,531

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค5 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามหมวดอุตสาหกรรม พ.ศ. 2546 จ.พิจญ์โลก

หมวดอุตสาหกรรม	2545	2546	2547	2548
รวมยอด	403,693	405,364	430,496	436,842
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	218,860	204,645	180,959	179,645
การประมง	2,453	1,968	4,350	5,495
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	569	615	952	169
การผลิต	22,671	35,334	37,649	33,389
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	530	597	1,354	2,149
การก่อสร้าง	21,481	21,796	35,785	40,096.25
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	56,152	54,130	64,683	74,046
โรงแรม และภัตตาคาร	25,381	23,815	31,763	27,373
การขายส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	8,922	7,999	9,487	9,982
การเป็นตัวกลางทางการเงิน	2,447	2,429	2,669	3,211
กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรม ทางธุรกิจ	3,966	4,692	8,797	10,041
การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้ง การประกันสังคมภาคบังคับ	15,867	14,469	15,237	15,120
การศึกษา	10,252	13,179	15,185	16,459
งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	5,358	8,739	10,254	9,850
กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการ ส่วนบุคคลอื่น ๆ	7,521	10,114	10,229	7,835
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	1,262	843	1,145	1,983

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

ตารางที่ ๓๖ จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามชั้นการศึกษาที่สำเร็จ
พ.ศ. 2545-2548 จ.พิษณุโลก

ชั้นการศึกษาที่สำเร็จ	2545	2546	2547	2548
รวมยอด	403,693	405,364	430,496	436,842
ไม่มีการศึกษา	13,666	11,492	12,634	14,846
ต่ำกว่าประถมศึกษา	190,331	175,821	178,565	171,326
ประถมศึกษา	71,017	77,503	72,434	76,315
มัธยมศึกษาตอนต้น	46,757	60,980	60,220	60,526
มัธยมศึกษาตอนปลาย	43,764	41,563	51,961	53,682
สายสามัญ	29,414	29,048	33,123	36,241
สายอาชีวศึกษา	14,350	12,128	18,358	17,223
สายวิชาการศึกษา	-	387	-	218
มหาวิทยาลัย	38,158	25,592	54,683	60,107
สายวิชาการ	12,566	15,344	21,756	28,131
สายวิชาชีพ	13,860	11,504	18,788	16,989
สายวิชาการศึกษา	11,732	11,158	14,139	14,987

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ก7 จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2545-2547

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน ทั้งสิ้น	ระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี (บาท)							
		ต่ำกว่า 10,000	10,000-19,999	20,000-29,999	30,000-49,999	50,000-99,999	100,000-499,999	500,000 ขึ้นไป	ไม่ทราบรายได้
2545 รวมยอด	156,294	25,638	31,982	27,347	25,252	18,345	10,013	1,832	15,885
เมืองพิษณุโลก	39,983	3,576	4,382	5,031	6,038	5,724	4,837	405	9,990
ชาติตระการ	7,013	1,383	2,299	1,476	722	280	103	20	730
นครไทย	16,613	2,444	3,998	3,327	2,788	2,156	750	198	952
เนินมะปราง	12,501	2,633	3,220	2,402	1,853	971	339	45	1,038
บางกระทุ่ม	9,778	1,726	1,786	1,945	2,022	1,244	710	72	273
บางระกำ	19,642	4,099	4,790	3,781	3,153	2,027	714	361	717
พรหมพิราม	18,352	2,241	3,248	3,228	3,946	3,014	1,479	187	1,009
วังทอง	24,310	5,618	6,178	4,664	3,623	2,159	813	395	860
วัดโบสถ์	8,102	1,918	2,081	1,493	1,107	770	268	149	316
2546 รวมยอด	158,535	23,781	33,575	28,790	26,862	20,352	9,881	1,708	13,586
เมืองพิษณุโลก	40,307	4,201	6,972	6,527	7,015	6,383	3,647	332	5,230
ชาติตระการ	7,971	1,959	2,143	1,443	783	390	320	27	906
นครไทย	16,961	1,938	3,676	3,737	2,763	1,916	791	197	1,943
เนินมะปราง	11,728	2,141	3,014	2,020	1,958	1,252	530	204	609
บางกระทุ่ม	9,837	1,144	1,478	1,931	2,290	1,682	895	90	327
บางระกำ	20,195	3,822	4,618	3,336	3,016	1,796	713	102	2,792
พรหมพิราม	18,614	2,381	3,474	3,153	3,519	3,430	1,779	132	746
วังทอง	25,009	4,638	6,429	5,031	3,961	2,824	886	465	775
วัดโบสถ์	7,913	1,557	1,771	1,612	1,557	679	320	159	258

ตารางที่ ก7 (ต่อ)

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน ทั้งสิ้น	ระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี (บาท)							
		ต่ำกว่า 10,000	10,000-19,999	20,000-29,999	30,000-49,999	50,000-99,999	100,000-499,999	500,000 ขึ้นไป	ไม่ทราบรายได้
2547 ยอดรวม	147,960	9,878	18,288	30,705	31,634	27,634	16,468	1,687	11,666
เมืองพินนาคโลก	40,204	2,808	4,873	8,405	7,868	6,537	4,125	770	4,818
ชาติตระการ	8,051	492	850	1,646	1,579	2,219	978	3	284
นครไทย	15,901	1,347	2,281	3,243	3,562	2,829	1,359	129	1,151
เนินมะปราง	8,087	683	1,272	1,435	1,751	1,459	997	59	431
บางกระทุ่ม	7,012	417	830	952	1,381	1,714	1,380	72	266
บางระกำ	17,777	1,217	2,114	3,229	4,152	3,731	2,381	249	704
พรหมพิราม	20,031	1,532	2,780	4,806	4,182	3,561	2,008	116	1,046
วังทอง	24,007	931	2,278	5,852	5,563	4,244	2,699	274	2,166
วัดโบสถ์	6,890	451	1,010	1,137	1,596	1,340	541	15	800

ที่มา : การจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต. พ.ศ. 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพินนาคโลก, 2550

ตารางที่ ค8 สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2541 - 2548

ประเภทความผิด	2541			2542			2543			2544		
	จำนวนครั้งที่เกิด	จำนวนครั้งที่จับกุมได้	จำนวนผู้ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	31	17	26	117	52	68	104	53	64	91	54	79
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	117	84	96	366	229	261	411	267	352	444	278	352
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	138	97	132	624	427	557	641	380	520	646	426	548
คดีที่น่าสนใจ	108	44	56	499	137	165	623	209	278	612	195	260
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	-	928	1,323	-	3,465	4,436	-	3,291	4,482	-	3,239	4,266

ตารางที่ ค8 (ต่อ)

ประเภทความผิด	2541			2542			2543			2544		
	จำนวนครั้งที่เกิด	จำนวนครั้งที่จับกุมได้	จำนวนผู้ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	45	24	28	90	48	72	116	66	84	131	81	102
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	298	217	271	319	218	301	515	292	380	571	368	363
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	259	156	201	279	142	201	801	333	411	757	368	509
คดีที่น่าสนใจ	81	27	36	151	70	67	88	62	100	735	237	611
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	1,641	1,641	2,467	980	978	1,455	1,245	1,244	2,249	1,380	1,489	2,439

ที่มา: กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค9 ผลผลิตขั้นจังหวัดพิษณุโลก เปรียบเทียบกับภาคและประเทศ พ.ศ.2539-2548 จ.พิษณุโลก
(ล้านบาท)

ปี	มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (บาท)	การเรียงลำดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี	
			ของภาค	ของประเทศ
2539	31,449	39,110	5	41
2540	32,276	40,345	5	41
2541	34,092	42,456	6	42
2542	32,314	40,191	6	40
2543	33,235	41,184	6	42
2544	32,960	40,792	6	44
2547	42,408	53,507	5	42
2548	44,167	55,936	5	41

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค10 ผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2540 - 2547 จ.พิษณุโลก

(ล้านบาท)

	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547
ภาคเกษตร	7,096	9,219	6,722	6,979	6,941	7,102	7,660	8,721
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	6,975	9,019	6,569	6,821	6,777	6,999	7,531	8,591
การประมง	121	200	153	158	164	103	129	130
ภาคนอกเกษตร	29,276	28,465	29,950	28,268	26,154	29,675	30,711	31,425
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	41	29	42	41	42	53	55	66
การผลิตอุตสาหกรรม	4,968	4,540	7,011	5,507	2,923	2,435	3,001	2,868
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	557	679	576	590	613	624	644	840
การก่อสร้าง	3,388	2,424	3,080	2,185	2,092	2,513	2,269	2,328
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ใน ครัวเรือน	7,317	7,115	5,824	5,927	6,031	6,726	7,310	7,940
โรงแรม และภัตตาคาร	461	375	396	442	430	488	510	521
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,915	1,710	1,552	1,511	1,589	1,513	1,578	1,707
ตัวกลางทางการเงิน	1,649	1,847	1,196	1,122	1,080	1,200	1,315	1,582
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการ ทางธุรกิจ	1,364	1,404	1,468	1,496	1,505	1,559	1,567	1,626
การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	3,275	3,553	3,734	3,997	4,211	5,001	5,169	5,232
การศึกษา	2,448	2,724	2,807	3,002	3,083	4,961	5,152	3,923
การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	1,638	1,761	1,958	2,155	2,196	2,192	1,711	2,258
การบริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	236	281	285	273	337	386	405	510
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	20	21	21	21	22	23	25	26
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	36,373	37,684	36,672	35,247	33,095	36,777	38,371	40,146
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	45,388	46,835	45,389	43,569	41,247	46,038	48,229	50,653
ประชากร (1,000 คน)	801	805	808	809	802	799	796	793

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค11 ผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2540 - 2547 จ.พิจญ์โลก

(ล้านบาท)

	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547
ภาคเกษตร	4,351	4,934	4,610	5,256	5,157	4,442	4,726	4,448
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	4,273	4,827	4,524	5,167	5,067	4,385	4,653	4,376
การประมง	79	107	86	89	90	57	73	71
ภาคนอกเกษตร	17,814	16,073	17,119	15,836	14,420	15,928	16,278	16,178
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	31	22	34	29	31	42	43	50
การผลิตอุตสาหกรรม	3,217	2,559	4,312	3,182	1,631	1,410	1,679	1,609
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	466	469	468	504	537	560	572	701
การก่อสร้าง	1,799	1,217	1,553	1,100	1,027	1,207	1,071	1,064
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ใน ครัวเรือน	4,598	4,019	3,349	3,340	3,332	3,751	4,017	4,216
โรงแรม และภัตตาคาร	238	202	219	246	240	259	247	259
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,713	1,489	1,292	1,365	1,448	1,379	1,446	1,544
ตัวกลางทางการเงิน	1,045	1,083	697	646	612	675	727	851
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการ ทางธุรกิจ	1,143	1,151	1,205	1,228	1,241	1,285	1,327	1,400
การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	1,538	1,669	1,722	1,804	1,874	2,151	2,136	1,947
การศึกษา	1,108	1,228	1,241	1,303	1,318	2,095	2,091	1,421
การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	756	789	850	922	926	886	686	830
การบริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	152	166	167	159	192	218	226	277
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	10	10	10	10	11	11	11	12
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	22,165	21,007	21,729	21,092	19,577	20,371	21,004	20,625

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

ตารางที่ ค12 จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่ตั้งอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน
พ.ศ.2539-2548 จ.พิษณุโลก

ปี	รวม	ทะเบียนพาณิชย์	นิติบุคคล			
			รวม	บริษัท	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล
2538	9,220	8,001	1,219	325	872	22
2539	9,960	8,500	1,460	394	1,040	26
2540	11,128	9,582	1,546	416	1,105	25
2541	11,631	10,065	1,566	421	1,119	26
2542	12,736	10,660	2,076	506	1,518	52
2543	14,099	11,136	2,963	1,494	1,368	101
2545	14,508	12,644	1,864	448	1,398	18
2546	15,553	13,410	2,143	493	1,622	28
2547	2,929	648	2,281	541	1,710	30
2548	2,634	866	1,768	509	1,236	23

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพิษณุโลก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค13 การใช้ที่ดิน พ.ศ. 2534 - 2542 จ.พิษณุโลก

ปี	จำนวนเนื้อที่ (ไร่)			
	เนื้อที่ทั้งหมด ⁽¹⁾	เนื้อที่ถือครองเพื่อการเกษตร ⁽³⁾	เนื้อที่ป่าไม้ ^(2,3)	เนื้อที่อื่น ๆ ⁽³⁾
2534	6,759,909	2,601,306	1,564,062	2,594,541
2535	6,759,909	2,612,900	1,538,453	2,608,556
2536	6,759,909	2,652,351	1,517,500	2,590,058
2537	6,759,909	2,612,187	1,510,923	2,636,799
2538	6,759,909	2,577,382	1,504,375	2,678,152
2539	6,759,909	2,561,768	1,500,865	2,697,276
2540	6,759,909	2,545,016	1,497,319	2,717,574
2541	6,759,909	2,519,007	1,493,781	2,747,121
2542	6,759,909	2,520,896	1,489,095	2,749,918

ที่มา : (1) กรมแผนที่ทหาร กระทรวงกลาโหม

(2) กรมป่าไม้ (จากภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. 2534 2536 2538 และ 2541)

(3) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ทั้งหมดอ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค14 การใช้ที่ดินถือครองทางการเกษตร พ.ศ. 2534 - 2542 จ.พิจญ์โลก

ปี	รวม	เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร (ไร่)						
		ที่อยู่อาศัย	ที่นา	ที่ปลูกพืชไร่	ที่ไม่ผลและไม้ยืนต้น	ที่สวนผักและไม้ดอก	ที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	ที่รกร้างว่างเปล่าและอื่น ๆ
2534	2,601,306	72,636	1,510,477	843,553	85,385	9,032	7,528	72,695
2535	2,612,900	81,192	1,590,447	794,199	96,737	9,841	6,811	33,673
2536	2,652,351	89,375	1,602,031	812,729	97,891	9,841	4,136	36,348
2537	2,612,187	87,587	1,566,569	807,737	99,398	9,135	3,555	38,206
2538	2,577,382	85,835	1,523,537	800,920	105,709	8,960	2,421	50,000
2539	2,561,768	83,325	1,527,578	775,950	111,622	9,357	1,848	52,088
2540	2,545,016	79,924	1,529,426	750,227	115,718	9,753	1,345	58,623
2541	2,519,007	76,523	1,531,847	711,256	120,679	10,728	1,019	66,955
2542	2,520,896	78,890	1,534,873	699,519	134,587	11,657	1,712	59,658

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

ตารางที่ ค15 เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2544/45-2548/49 จ.พิจญ์โลก

ปี	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2544/45	1,415,864	76,977	1,283,630	61,084	924,921	29,206	720	478
2545/46	1,649,896	83,238	931,487	66,596	665,829	32,504	715	488
2546/47	1,590,430	81,849	1,547,689	77,349	1,144,962	38,692	740	500
2547/48	1,607,072	84,055	1,346,659	79,221	1,026,501	43,518	762	549
2548/49	1,618,515	72,612	1,465,634	68,436	1,143,194	34,480	780	504

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจญ์โลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

ตารางที่ ค16 เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2544/45-2547/48 จ.พิจญ์โลก

ปี	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2544/45	1,415,864	76,977	1,283,630	61,084	924,921	29,206	720	478
2545/46	1,649,896	83,238	931,487	66,596	665,829	32,504	715	488
2546/47	1,590,430	81,849	1,547,689	77,349	1,144,962	38,692	740	500
2547/48	1,607,072	84,055	1,346,659	79,221	1,026,501	43,518	762	549
2548/49	1,618,515	72,612	1,465,634	68,436	1,143,194	34,480	780	504

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจญ์โลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

ตารางที่ ค17 เนื้อที่ปลูกข้าวไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2544/45-2547/48 จ.พิษณุโลก

อำเภอ/กิ่ง อำเภอ	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2544/45	3,109	5,931	3,057	5,891	1,300	2,055	425	348
2545/46	5,774	6,893	5,774	6,893	1,851	2,121	321	308
2546/47	3,129	10,181	3,129	10,181	1,154	3,851	369	370
2547/48	5,391	5,744	4,388	5,311	1,555	2,277	354	429

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค18 เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่
จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น จ.พิษณุโลก

ชนิดของไม้ผล และไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูกทั้งหมด (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล		
2544/45								
มะม่วง	55,464	45,622	9,842	55,464	45,622	9,842	53,685	1,177
ลิ้นจี่	544	299	245	544	299	245	288	963
ลำไย	7,353	1,514	5,839	7,353	1,514	5,839	2,039	1,347
ส้มโอ	3,669	2,349	1,320	3,669	2,349	1,320	3,681	1,567
เงาะ	502	305	197	502	305	197	1,174	3,849
ละมุด	543	322	221	543	322	221	617	1,916
มะละกอ	750	613	137	750	613	137	2,822	4,604
น้อยหน่า	4,692	4,342	350	4,692	4,342	350	10,279	2,367
พุทรา	317	277	40	317	277	40	722	2,606
ฝรั่ง	793	690	103	793	690	103	1,200	1,739
มะขามหวาน	8,056	7,289	767	8,056	7,289	767	6,760	927
ยางพารา	1,376	500	876	1,376	500	876	232	464
กระท้อน	3,251	2,117	1,134	3,251	2,117	1,134	3,793	1,792
ชมพู	795	762	33	795	762	33	1,603	2,104
2545/46								
มะม่วง	55,464	45,622	9,842	55,464	45,622	9,842	53,685	1176.73
ลิ้นจี่	544	299	245	544	299	245	288	963.21
ลำไย	7,353	1,514	5,839	7,353	1,514	5,839	2,039	1346.76
ส้มโอ	3,669	2,349	1,320	3,669	2,349	1,320	3,681	1567.05
เงาะ	502	305	197	502	305	197	1,174	3849.18
ละมุด	543	322	221	543	322	221	617	1916.15
มะละกอ	750	613	137	750	613	137	2,822	4603.59

ตารางที่ ก18 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูกทั้งหมด (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล		
น้อยหน่า	4,692	4,342	350	4,692	4,342	350	10279	2367.34
พุทรา	317	277	40	317	277	40	722	2606.50
ฝรั่ง	793	690	103	793	690	103	1200	1739.13
มะขามหวาน	8,056	7,289	767	8,056	7,289	767	6760	927.42
ยางพารา	1,376	500	876	1,376	500	876	232	464.00
กระท้อน	3,251	2,117	1,134	3,251	2,117	1,134	3793	1791.69
ชมพู 2546/47	795	762	33	795	762	33	1603	2103.67
มะม่วง	55,464	45,622	9,842	55,464	45,622	9,842	53,685	1,177
ลิ้นจี่	544	299	245	544	299	245	288	963
ลำไย	7,353	1,514	5,839	7,353	1,514	5,839	2,039	1,347
ส้มโอ	3,669	2,349	1,320	3,669	2,349	1,320	3,681	1,567
เงาะ	502	305	197	502	305	197	1,174	3,849
ละมุด	543	322	221	543	322	221	617	1,916
มะละกอ	750	613	137	750	613	137	2,822	4,604
น้อยหน่า	4,692	4,342	350	4,692	4,342	350	10,279	2,367
พุทรา	317	277	40	317	277	40	722	2,606
ฝรั่ง	793	690	103	793	690	103	1,200	1,739
มะขามหวาน	8,056	7,289	767	8,056	7,289	767	6,760	927
ยางพารา	1,376	500	876	1,376	500	876	232	464
กระท้อน	3,251	2,117	1,134	3,251	2,117	1,134	3,793	1,792
ชมพู	795	762	33	795	762	33	1,603	2,104

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิษณุโลก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ก19 เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่
ปีการเพาะปลูก 2544/45-2547/48 จ.พิจนุโลก

ชนิดของพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (กก.)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2544/45				
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฤดูฝน)	243,720	223,931	158,584	708
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฤดูแล้ง)	17,508	17,508	11,615	663
ถั่วเหลือง (ฤดูฝน)	54,828	54,274	11,911	219
ถั่วเหลือง (ฤดูแล้ง)	47,924	47,924	10,704	223
ถั่วเขียวผิวมัน (ฤดูฝน)	10,177	10,177	1,050	103
ถั่วเขียวผิวมัน (ฤดูแล้ง)	38,722	38,722	5,421	140
2545/46				
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฤดูฝน)	298,526	261,232	194,316	743.84
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฤดูแล้ง)	17,508	17,508	12,642	722.07
ถั่วเหลือง (ฤดูฝน)	93,645	77,238	19,933	258.07
ถั่วเหลือง (ฤดูแล้ง)	27,740	27,120	6,933	255.64
ถั่วเขียวผิวมัน (ฤดูฝน)	26,576	26,576	3,447	129.70
ถั่วเขียวผิวมัน (ฤดูแล้ง)	5,716	5,716	611	106.89
2546/47				
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฤดูฝน)	267,290	263,390	192,606	985
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ฤดูแล้ง)	21,705	21,705	19,039	1,000
ถั่วเหลือง (ฤดูฝน)	52,999	51,559	10,427	973
ถั่วเหลือง (ฤดูแล้ง)	7,850	7,850	1,479	1,000
ถั่วเขียวผิวมัน (ฤดูฝน)	5,404	3,134	563	580
ถั่วเขียวผิวมัน (ฤดูแล้ง)	4,157	4,157	478	1,000
2547/48				
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	335,530	298,704	233,001,332	780
มันสำปะหลัง	120,239	113,266	301,199,097	2,659
อ้อยโรงงาน	23,710	88,768	968,842,886	10,914
ถั่วเหลือง	52,790	50,981	10,720,341	210
ถั่วเขียวผิวมัน	21,889	18,006	2,402,362	133
ถั่วลิสง	2,377	2,547	904,485	355
ถั่วเขียวผิวดำ	1,820	1,820	371,500	204
งาคำ	673	1,173	8,857	76
ยาสูบ	82	32	9,088	286
งามแดง	250	250	18,000	72
ถั่วเหลืองฝักสด (ถั่วแระ)	3,407	2,207	2,207,000	1,000
ตับปะรด	8,156	3,491	19,399,400	5,557

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจนุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจนุโลก, 2550

ตารางที่ ก20 เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก
จ.พิษณุโลก

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2545				
พริกใหญ่	4,217	3,809	3,486	915.20
พริกขี้หนู	485	439	562	1,280.18
พริกหยวก	1,194	1,174	3,259	2,775.98
หอมแดง	49	49	86	1,755.10
หอมแบ่ง	301	301	637	2,116.28
แดงโมเนื้อ	3,162	3,162	8,246	2,607.84
แดงกวาง	1,633	1,633	2,708	1,658.30
ฟักทอง	174	174	334	1,919.54
ฟักเขียว	150	150	228	1,520.00
ถั่วฝักยาว	1,339	1,339	2,090	1,560.87
มะเขือยาว	176	176	201	1,142.05
มะระ	703	703	2,022	2,876.24
พริกขี้หนูใหญ่	694	654	657	1,004.59
บวบ	315	315	266	1,000.00
ผักกาดหัว	48	48	85	1,000.00
ผักกาดเขียว	135	124	228	918.52
ผักกาดหอม	100	100	140	1,000.00
กะหล่ำปลี	4,542	4,500	7,219	990.75
กะหล่ำดอก	23	23	55	1,000.00
ผักกวางตุ้ง	538	533	830	990.71
คะน้า	14,445	14,435	27,278	999.31
ผักชี	260	260	250	1,000.00
ผักคื่นห้าย	214	214	231	1,000.00
มะเขือม่วง	464	464	887	1,000.00
มะเขือกลมผลใหญ่	183	183	208	1,000.00
2546				
พริกใหญ่	3,588	3,371	2,756	939.52
พริกขี้หนู	773	763	809	987.06
พริกหยวก	607	562	954	925.86
หอมแดง	41	41	65	1,000.00
หอมแบ่ง	85	85	150	1,000.00
แดงโมเนื้อ	1,395	1,295	3,206	928.32
แดงกวาง	1,558	1,532	2,593	983.31
ฟักทอง	172	172	361	1,000.00

ตารางที่ ก20 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
ฟักเขียว	159	159	329	1,000.00
ถั่วฝักยาว	1,236	1,201	1,874	971.68
มะเขือยาว	116	116	123	1,000.00
มะระ	516	473	531	916.67
พริกชี้หมูใหญ่	466	449	548	963.52
บวบ	295	295	375	1,271.19
ผักกาดหัว	25	25	62	2,480.00
ผักกาดเขียว	67	67	129	1,925.37
ผักกาดหอม	20	20	31	1,550.00
กะหล่ำปลี	935	935	2,106	2,252.41
กะหล่ำดอก	10	10	20	2,000.00
ผักกวางตุ้ง	843	828	1,502	1,814.01
คะน้า	7,979	6,941	13,203	1,902.18
ผักชี	117	117	106	905.98
ผักกึ่นฉ่าย	84	84	78	928.57
มะเขือม่วง	495	495	1,331	2,688.89
มะเขือกลมผลใหญ่	148	138	229	1,659.42
2547				
มันเทศ	2,909	1,985	-	-
กระชายดำ	2,586	2,036	-	-
พริกชี้หนู	2,488	2,346	-	-
คะน้า	2,456	2,437	-	-
จิง	2,345	2,228	-	-
ข้าวโพดรับประทาน	1,296	1,237	-	-
พริกหยวก/พริกยักษ์	1,159	1,128	-	-
ถั่วฝักยาว	734	728	-	-
มะระจีน	669	660	-	-
พริกชี้ฟ้า	647	600	-	-
กะหล่ำปลี	626	626	-	-
ผักกวางตุ้ง	593	592	-	-
มะเขือพวง	528	504	-	-
แตงกวา/แตงร้าน	490	478	-	-
กระชาย	415	388	-	-
ถั่วแขก	382	382	-	-
ผักบุ้งจีน	313	312	-	-

ตารางที่ ค20 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2548				
มันเทศ	2,530	2,525	3,966,500	1,570.89
ฟักทอง	242	158	467,325	2,958.00
พริกชี้หนู	1,067	1,100	692,255	629.00
คะน้า	3,996	2,954	6,399,180	2,166.00
จิง	1,465	2,145	6,190,800	2,886.15
ข้าวโพดรับประทาน	2,126	1,965	3,316,488	1,688.00
พริกหยวก/พริกยักษ์	2,468	2,478	5,098,114	2,057.35
ถั่วฝักยาว	689	665	937,545	1,409.84
มะระจีน	198	153	262,080	1,712.94
แครอท	350	350	1,050,000	3,000.00
กะหล่ำปลี	1,225	1,222	7,265,300	5,945.42
ผักกวางตุ้ง	738	725	1,263,215	1,742.37
ผักชี	121	121	189,300	1,564.00
แตงกวา/แตงร้าน	708	690	1,321,485	1,915.20
บรอกโคลี	100	100	174,000	1,740.00
ผักกาดหัว	768	768	1,635,930	2,130.00
ผักบุ้งจีน	383	344	569,410	1,655.26

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจิตร, 2550

ตารางที่ ค21 จำนวนปลูสดั้ว พ.ศ. 2545-2548 จ.พิจิตร

ปี	โค	กระบือ	สุกร	ไก่	เป็ด	ห่าน
2545	3,432	21,286	61,211	2,170,472	733,854	659
2546	56,460	13,068	44,672	1,645,112	547,415	2,014
2547	561,859	12,274	44,181	1,537,192	450,731	346
2548	100,384	18,185	50,912	741,939	212,460	-

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิจิตร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจิตร, 2550

ตารางที่ ค22 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้
จากการทำประมงน้ำจืด พ.ศ.2545-2548 จ.พิษณุโลก

อำเภอ	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด			ปริมาณการจับ สัตว์น้ำจืด (กก.)
	จำนวนครัวเรือน	จำนวนบ่อ	เนื้อที่ (ไร่)	
2545	11,979	18,375	13,552.79	1,207,141
2546	11,979	18,375	13,552.79	827,448
2547	11,979	18,375	13,552.79	2,954,320
2548	11,582	17,784	13,184.85	4,212,995

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค23 จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ พ.ศ. 2544 และ2547-2548 จ.พิษณุโลก

ปี	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ						
		อ่างเก็บน้ำ ขนาดเล็ก	ฝาย คอนกรีต	ทำนบ	สระ, หนอง, บึง	คู, คลอง	บ่อบาดาล	บ่อน้ำดิน
2544	292	25	22	27	87	132	-	-
2547	3,194	30	28	5	99	118	33	2,881
2548	3,080	32	30	28	21	55	33	2,881

ที่มา: สำนักงานชลประทานจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค24 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก

ประเภทอุตสาหกรรม	2544			2545			2546		
	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)
ยอดรวม	1,402	8,075,697,361	8,865	1,368	8,146,956,948	8,505	665	73,352,914,944	10,117
เกษตร	769	1,345,794,603	1,848	765	1,442,201,103	1,904	117	6,475,459,800	915
กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	90	504,381,376	1,022	86	510,122,976	1,002	3	46,770,000	227
อาหาร ยา และเครื่องดื่ม	79	3,721,112,001	1,209	90	3,797,375,988	1,394	68	3,467,341,368	1,199
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	22	55,406,430	612	19	31,716,430	469	26	48,059,430	554
สิ่งทอและตัดเย็บเสื้อผ้า	8	55,275,000	803	8	55,275,000	803	7	94,520,000	722
เคมีและพลาสติก	4	38,600,000	49	3	31,800,000	39	11	325,665,000	257
โลหะและอโลหะ	38	76,450,900	261	47	78,738,500	283	152	3,288,187,640	1,370
การบริการ	372	1,571,423,151	2,453	330	1,492,473,051	2,231	159	947,199,000	3,990
อื่น ๆ	20	707,253,900	608	20	707,253,900	380	122	380,574,505	883

ตารางที่ ก24 (ต่อ)

ประเภทอุตสาหกรรม	2544			2545		
	จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน (คน)	จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)
ยอดรวม	660	7,327,903,412	10,920	668	7,592,002,412	10,997
เกษตร	117	1,517,759,501	1,130	119	1,609,059,501	1,042
กระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษและสิ่งพิมพ์	3	46,770,000	227	3	46,770,000	227
อาหาร ยา และเครื่องดื่ม	63	2,941,213,368	1,309	63	2,950,303,368	1,317
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	26	51,252,100	459	29	71,466,428	789
สิ่งทอและตัดเย็บเสื้อผ้า	7	254,545,000	910	7	254,545,000	910
เคมีและพลาสติก	15	387,147,200	363	16	380,312,200	369
โลหะและอโลหะ	236	780,586,414	1,795	237	939,762,414	1,889
การบริการ	163	1,122,607,000	4,055	164	1,126,925,000	4,056
อื่น ๆ	30	226,022,829	672	30	212,858,501	398

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค25 จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมเยือน พ.ศ. 2541 – 2548 จ.พิษณุโลก

รายการ	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
จำนวนโรงแรม (แห่ง)	24	32	21	22	38	50	47	54
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	-	-	2,928	2,459	2,913	3,238	3,405	3,717
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน	1,794,817	1,857,414	1,911,500	1,941,203	1,946,239	1,949,752	2,045,503	1,800,058
ชาวไทย	1,477,659	1,530,542	1,571,167	1,580,986	1,565,891	1,739,347	1,838,411	1,637,769
ชาวต่างประเทศ	317,158	326,872	340,333	360,217	380,348	210,405	207,092	162,289
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{1/}	1,366,911	1,424,198	1,461,038	1,487,538	1,506,062	1,525,279	1,587,300	1,336,883
ชาวไทย	1,138,830	1,186,646	1,215,721	1,225,803	1,226,372	1,372,943	1,434,543	1,227,231
ชาวต่างประเทศ	228,081	237,552	245,317	261,735	279,690	152,336	152,757	109,652
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{2/}	427,906	433,216	450,462	453,665	440,177	424,473	458,203	463,175
ชาวไทย	338,829	343,896	355,446	355,183	339,519	366,404	403,868	410,538
ชาวต่างประเทศ	89,077	89,320	95,016	98,482	100,658	58,069	54,335	52,637

1/ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้น ทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน

2/ นักทัศนาจร หมายถึง ผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่พักค้างคืน

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 3 อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค26 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้
ปี 2544-2548 จ.พิษณุโลก

ปี	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม	สถานที่ราชการ และสาธารณะ	อื่น ๆ
2544	184,361.00	527.87	216.08	238.00	55.59	18.21
2545	189,856.00	557.46	223.64	252.15	61.30	20.37
2546	196,117.00	594.09	232.69	276.10	62.22	23.09
2547	203,287.00	648.69	260.25	293.07	71.32	24.06
2548	217,378.00	613.60	224.21	304.37	53.57	31.45

ที่มา: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค27 เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2533 - 2548

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	จำนวน สำนัก งาน	เงินฝาก					เงินให้กู้ยืม			
		รวม	เงินฝาก กระแสรายวัน	เงินฝาก ประจำ	เงิน ออม ทรัพย์	เงิน ฝาก อื่น ๆ	รวม	เงิน เบิกเกิน บัญชี	เงินให้ กู้ยืม	ตัวเงิน
2533	21	7,027.41	177.35	5,143.03	1,701.20	5.83	5,133.45	2,007.56	2,721.91	403.98
2534	23	8,113.67	195.21	6,001.30	1,917.16	-	5,810.21	2,072.85	3,169.90	567.46
2535	24	9,291.82	184.59	6,870.16	2,237.07	-	6,836.97	2,325.63	3,640.63	870.71
2536	25	9,472.11	221.59	6,931.24	2,319.28	-	6,987.26	2,371.62	3,722.70	892.94
2537	25	10,562.63	297.63	7,345.91	2,919.09	-	9,408.29	3,021.06	5,516.82	870.41
2538	25	14,631.05	296.72	10,613.52	3,720.81	-	15,350.34	4,437.48	9,126.86	1,786.00
2539	31	16,182.74	393.74	12,037.91	3,750.64	0.45	18,461.56	5,437.20	10,740.03	2,284.33
2540	33	17,057.26	366.80	13,239.83	3,450.63	-	17,887.53	6,027.07	9,727.48	2,132.98
2541	36	17,791.80	367.70	13,961.58	3,462.52	-	16,086.89	5,124.76	9,006.54	1,955.59
2542	34	17,163.69	316.56	12,745.21	4,101.89	0.03	15,302.10	4,303.84	9,044.92	1,953.34
2543	34	18,797.28	355.35	13,113.21	5,328.14	0.58	14,404.89	3,773.32	8,960.25	1,671.32
2544	34	19,929.54	501.44	12,811.53	6,615.82	0.75	13,093.43	3,331.72	8,044.10	1,717.61
2545	31	19,768.92	411.70	11,719.03	7,637.48	0.71	13,658.52	3,528.52	8,690.08	1,439.92
2546	30	20,839.00	561.00	10,748.00	9,529.00	1.00	15,005.00	3,800.00	9,087.00	2,118.00
2547	30	22,065.00	813.00	10,014.00	11,238.00	-	16,378.00	3,555.00	9,669.00	3,155.00
2548	35	23,942.00	940.00	11,002.00	12,000.00	-	22,190.00	3,581.00	14,470.00	4,092.00

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค28 จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน
จำแนกตามประเภทบัญชี พ.ศ.2545-2548

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	จำนวนสาขา	ประเภทเพื่อเรียก			ประเภทประจำ		
		เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี	เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี
2544	9	2,821,859.23	3,580,205.32	2,404,288.36	229,583.48	216,963.86	784,837.37
2544	9	4,249,642.26	4,601,070.72	2,565,640.16	252,148.39	283,748.11	826,155.32
2546	9	5,272,809.87	5,613,793.81	2,783,888.76	218,698.57	251,970.68	813,709.27
2547	9	5,737,920.89	5,959,345.70	2,899,247.32	145,705.92	250,752.72	723,883.46
2548	9	5,799,767.46	6,363,620.10	3,066,707.65	156,586.58	267,784.84	625,370.43

ที่มา : ธนาคารออมสิน ภาค 5 นครสวรรค์ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

ตารางที่ ค29 จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ พ.ศ. 2544-2548 จ.พิจญ์โลก

ปี	รวม	สหกรณ์ภาคเกษตร		สหกรณ์นอกภาคเกษตร		
		การเกษตร	นิคม	ออมทรัพย์	ร้านค้า	บริการ
2544	100	75	16	3	3	3
2545	104	77	17	3	4	3
2546	106	77	18	4	4	3
2547	110	79	3	18	3	7
2548	110	79	3	18	3	7

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพิจญ์โลก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิจญ์โลก, 2550

ตารางที่ ค30 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2537 - 2548 จ.พิษณุโลก

ประเภทรถ	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	171,689	200,874	210,767	238,292	258,996	273,330	283,705	291,740	315,576	327,982	261,755	321,331
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	6,292	9,282	10,783	11,611	12,745	15,882	15,306	16,288	20,289	22,971	23,567	31,371
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	2,969	1,908	2,009	3,011	3,172	4,359	2,287	2,430	2,418	2,510	2,253	3,485
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	19,054	22,120	27,139	30,576	32,667	36,015	35,605	37,726	41,961	46,460	42,929	65,036
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	37	35	36	36	40	35	35	35	9	35	3	8
รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1
รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน	-	-	-	-	4	4	4	2	9	11	-	1
รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์รับจ้างสามล้อ	292	291	294	276	276	321	268	270	280	291	139	211
รถยนต์บริการธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์บริการทัศนอาจร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์บริการให้เช่า	-	-	-	-	-	-	-	-	12	-	-	-
รถจักรยานยนต์	134,275	160,762	160,243	183,120	200,012	207,846	220,527	225,562	244,816	248,736	189,861	214,075
รถแทรกเตอร์	1,640	4,180	1,809	4,276	4,459	2,391	2,397	2,476	2,119	2,548	620	1,870
รถบดถนน	25	38	47	60	66	91	93	99	99	96	78	101
รถใช้งานเกษตรกรรม	7,002	2,154	8,313	5,234	5,444	6,024	7,075	6,744	3,553	4,240	2,299	5,158
รถพ่วง	103	104	94	92	111	362	108	108	10	83	6	14

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค31 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2537 - 2548 จ.พิษณุโลก

ประเภทรถ	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	4,794	5,709	6,197	6,844	7,867	6,885	7,676	7,822	7,882	8,899	8,516	8,612
รถโดยสาร	838	843	967	850	921	918	943	918	950	1,420	902	866
<i>ประจำทาง</i>	769	773	881	739	792	807	802	771	788	779	690	642
<i>ไม่ประจำทาง</i>	50	50	63	82	102	85	93	95	97	125	138	141
<i>ส่วนบุคคล</i>	19	20	23	29	27	26	48	52	65	516	74	83
รถบรรทุก	3,889	4,800	5,156	5,935	6,882	5,904	6,667	6,841	6,871	7,412	7,553	7,687
<i>ไม่ประจำทาง</i>	207	190	107	220	261	188	195	190	132	202	265	353
<i>10 ล้อ</i>	4	4	2	119	123	74	86	1	44	58	74	-
<i>6 ล้อ</i>	101	87	78	28	59	17	26	71	12	32	2	-
<i>4 ล้อ</i>	30	29	27	5	5	4	6	23	-	2	56	-
<i>ลากจูง</i>	36	36	-	23	24	33	36	30	22	33	34	-
<i>พ่วง</i>	14	14	-	14	12	14	19	12	14	18	22	-
<i>กึ่งพ่วง</i>	22	20	-	26	16	21	21	20	17	28	42	-
<i>อื่น ๆ</i>	-	-	-	5	22	25	1	33	23	31	35	353
<i>ส่วนบุคคล</i>	3,682	4,610	5,049	5,715	6,621	5,716	6,472	6,651	6,739	7,210	7,288	7,334
<i>10 ล้อ</i>	119	306	1,459	2,035	1,418	1,770	2,154	300	1,865	2,009	2,212	-
<i>6 ล้อ</i>	1,543	1,967	2,715	2,992	3,473	2,918	3,486	2,020	3,467	3,428	631	-
<i>4 ล้อ</i>	1,829	2,020	741	340	885	331	392	3,202	781	645	3,354	-
<i>ลากจูง</i>	54	119	1	20	100	107	108	113	82	166	122	-
<i>พ่วง</i>	101	139	90	198	206	212	202	233	186	284	396	-
<i>กึ่งพ่วง</i>	34	59	31	77	76	82	89	97	84	110	106	-
<i>อื่น ๆ</i>	2	-	12	53	463	296	41	686	274	568	467	7,334
รถขนาดเล็ก	67	66	74	59	64	63	66	63	61	67	61	59

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค32 จำนวนผู้โดยสาร และรายได้จากการโดยสารรถไฟ จำแนกตามชั้นการโดยสาร พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก

อำเภอ และสถานี	จำนวนผู้โดยสาร											รายได้จากการโดยสาร (บาท)			
	ยอดรวม	ชั้นหนึ่ง			ชั้นสอง			ชั้นสาม					รวม	ค่าโดยสาร	อื่นๆ
		รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รายเดือน				
2544	1,127,703	231	231	-	99,950	99,917	33	1,027,522	885,279	79,394	62,849	64,268,957	39,850,342	24,418,615	
2545	983,813	202	202	-	84,947	84,933	14	898,664	783,944	61,279	53,441	57,168,669	35,653,992	21,514,677	
2546	972,574	182	182	-	73,317	73,302	15	899,075	790,149	61,880	47,046	54,561,628	33,544,287	21,017,341	
2547	813,910	323	323	-	74,432	74,416	16	739,155	651,513	42,850	44,792	54,420,137	30,073,306	24,346,831	
2548	741,556	271	271	-	77,954	77,944	10	663,331	586,069	37,148	40,114	54,338,704	28,013,309	26,325,395	

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค33 ปริมาณ และรายได้จากการบรรทุกสินค้าโดยทางรถไฟ จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544-2548

อำเภอ และสถานี	ปริมาณสินค้าที่บรรทุก (ตัน)			รายได้จากการบรรทุก (บาท)			
	รวม	สินค้าหมากัน	สินค้าหีบห่อ	รวม	สินค้าหมากัน	สินค้าหีบห่อ	อื่น ๆ
2544	1,450,361	1,449,929	432	372,555,707	370,541,920	779,011	1,234,776
2545	1,300,204	1,299,920	284	333,651,323	331,168,400	880,167	1,602,756
2546	1,213,058	1,212,705	353	324,206,399	323,357,860	848,539	290,827
2547	1,148,604	1,148,230	374	356,763,477	355,582,575	873,587	307,315
2548	1,139,077	1,138,618	459	362,955,750	361,543,220	1,038,995	373,535

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดพิษณุโลก อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค34 สถิติการขนส่งทางอากาศ พ.ศ. 2543 - 2548 จ.พิษณุโลก

ปี	จำนวนเที่ยวบิน ขึ้น - ลง	จำนวนผู้โดยสาร				การขนถ่ายสินค้า (กก.)				การขนถ่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ (กก.)		
		รวม	ออก	เข้า	ผ่าน	รวม	ออก	เข้า	ผ่าน	รวม	ออก	เข้า
2543	4,628	335,640	121,895	124,082	89,663	347,935	111,399	236,536	-	-	-	-
2544	21,283	311,664	121,349	121,976	68,339	345,514	104,864	240,650	-	-	-	-
2545	17,380	216,342	106,268	105,284	4,790	262,425	94,694	167,731	-	-	-	-
2546	15,429	209,274	103,896	104,855	523	247,053	90,264	156,789	-	-	-	-
2547	18,695	229,586	115,047	114,312	227	389,645	129,189	260,456	-	170	107	63
2548	15,265	198,643	99,073	99,209	361	394,601	160,341	234,260	-	21	18	3

ที่มา : กรมการขนส่งทางอากาศ กระทรวงคมนาคม อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค35 สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2544 - 2548 จ.พิษณุโลก

ปี	จำนวนอุบัติเหตุ	จำนวนคนบาดเจ็บหรือตายโดยอุบัติเหตุ		ทรัพย์สินเสียหาย (บาท)
		คนตาย	ผู้บาดเจ็บ	
2544	336	140	323	6,648,980
2545	398	177	384	8,897,500
2546	544	195	500	10,787,800
2547	792	225	638	11,398,950
2548	604	200	674	9,445,030

ที่มา : กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค36 สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2543 – 2548 จ.พิษณุโลก

	2543	2544	2545	2546	2547	2548
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี^{1/}	52,092	55,993	61,016	65,971	70,339	70,459
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	26,184	29,333	34,980	39,807	44,159	44,223
บริษัท สัมปทาน	25,908	26,660	26,036	26,164	26,180	26,236
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า	45,564	48,301	50,057	52,276	56,006	57,963
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	23,473	26,135	27,817	30,474	33,266	34,847
ธุรกิจ	3,287	3,282	3,489	2,119	2,312	2,507
บ้านพัก	16,548	18,283	19,225	21,812	23,761	24,672
ราชการ	1,767	1,934	2,147	2,722	3,065	3,210
บมจ. ทศท	445	436	463	494	511	514
โทรศัพท์สาธารณะ ^{2/}	1,426	2,200	2,493	3,327	3,617	3,944
บริษัท สัมปทาน	22,091	22,166	22,240	21,802	22,740	23,116

1/ ประกอบด้วยเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่และสาธารณะบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

2/ สำหรับจำนวนเลขหมายของโทรศัพท์สาธารณะแสดงข้อมูลเฉพาะ

ที่ ทศท. ดำเนินการเอง ไม่รวมที่ ทศท. เช่าตู้/เครื่อง และที่ให้สิทธิแก่ กสท.

ที่มา : รายงานผลการสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ตารางที่ ค37 สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ และ โทรเลข พ.ศ. 2544-2548 จ.พิษณุโลก

อำเภอ	บริการไปรษณีย์ (รับฝาก)			โทรเลข (รับฝาก)
	ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา	พัสดุไปรษณีย์	บริการพิเศษ	
2544	8,580,400	966,990	52,775	3,627
2545	9,052,279	1,016,226	59,892	10,353
2546	8,943,659	64,531	1,025,545	8,358
2547	11,894,743	54,541	1,133,085	3,895
2548	10,131,586	71,778	1,212,555	9,517

หมายเหตุ : ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์อนุญาต

ที่มา : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก, 2550

ภาคผนวก ง

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดขอนแก่น

ตารางที่ ง1 จำนวนประชากร คนเกิด คนตาย คนย้ายออก อัตราการเปลี่ยนแปลงและความหนาแน่นพ.ศ. 2545-2547 จ.ขอนแก่น

	รวม	จำนวนประชากร		จำนวน คนเกิด	จำนวน คนตาย	จำนวน คนย้ายเข้า	จำนวน คนย้ายออก	อัตราการเปลี่ยนแปลง ของประชากร เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว	ความหนาแน่น ของประชากร (ต่อ ตร.กม.)
		ชาย	หญิง						
2545	1,767,643	881,465	886,178	19,570	9,220	84,145	79,897	0.60	162
<i>ในเขตเทศบาล</i>	360,501	176,816	183,685	18,748	1,780	23,171	35,673	0.50	1,429
<i>นอกเขตเทศบาล</i>	1,407,142	704,649	702,493	822	7,440	60,974	44,224	0.60	132
2546	1,770,605	882,201	888,404	19,069	9,800	87,896	86,136	0.20	163
<i>ในเขตเทศบาล</i>	359,851	176,117	183,734	18,143	1,860	22,235	36,408	-0.20	1,426
<i>นอกเขตเทศบาล</i>	1,410,754	706,084	704,670	926	7,940	65,661	49,728	0.30	133
2547	1,741,749	865,551	876,198	20,628	10,345	100,427	109,325	-0.02	160
<i>ในเขตเทศบาล</i>	348,369	169,480	178,889	19,610	2,034	24,914	44,866	-0.20	1,381
<i>นอกเขตเทศบาล</i>	1,393,380	696,071	697,309	1,018	8,311	75,513	64,459	0.30	131

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง2 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ พ.ศ. 2546 จ.ขอนแก่น

สถานภาพแรงงาน	2546		
	รวม	ชาย	หญิง
รวมยอด	1,844,516	926,502	918,013
อายุ 15 ปีขึ้นไป	1,378,461	689,777	688,684
กำลังแรงงานรวม	967,511	546,176	421,335
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	934,531	540,414	394,117
1.1 ผู้มีงานทำ	910,950	526,934	384,017
1.2 ผู้ไม่มีงานทำ	23,581	13,481	10,101
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	32,980	5,762	27,218
ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	410,951	143,601	267,349
1. ทำงานบ้าน	106,519	2,200	104,319
2. เรียนหนังสือ	166,047	85,776	80,271
3. อื่น ๆ	138,385	55,625	82,760
อายุต่ำกว่า 15 ปี	466,054	236,725	229,329

หมายเหตุ : ผลรวมจำนวนชาย-หญิง อาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากการปัดเศษทศนิยม

ที่มา : ตารางสถิติโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดขอนแก่น 2546 สำนักงานสถิติแห่งชาติ
อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง3 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำ จำแนกตามชั้นการศึกษาที่สำเร็จและเพศ พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น

ชั้นการศึกษาที่สำเร็จ	2546			2547		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
รวมยอด	1,378,461	689,777	688,684	910,950	526,934	384,017
ไม่มีการศึกษา	26,845	4,148	22,698	4,138	1,704	2,434
ต่ำกว่าประถมศึกษา	537,522	251,376	286,146	370,537	208,790	161,748
ประถมศึกษา	312,073	159,530	152,542	241,757	137,143	104,614
มัธยมศึกษาตอนต้น	229,909	126,894	103,016	115,155	77,695	37,460
มัธยมศึกษาตอนปลาย	159,020	90,376	68,644	83,993	51,088	32,905
- สายสามัญ	115,080	64,536	50,544	58,955	35,580	23,375
- สายอาชีวศึกษา	43,737	25,636	18,101	24,835	15,305	9,530
- สายวิชาการศึกษา	203	203	-	203	203	0
มหาวิทยาลัย	113,093	57,455	55,639	95,370	50,513	44,857
- สายวิชาการ	37,717	21,632	16,085	33,330	19,764	13,567
- สายวิชาชีพ	46,747	21,700	25,047	36,639	18,126	18,513
- สายวิชาการศึกษา	28,630	14,122	14,509	25,401	12,624	12,777

ที่มา : ตารางสถิติโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดขอนแก่น 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ
อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ 4 จำนวนประชากร อายุ 15 ปีขึ้นไป ที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ
พ.ศ. 2546 จังหวัดขอนแก่น

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
รวมยอด	910,950	526,934	384,017
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	411,127	248,356	162,771
การประมง	3,419	3,123	296
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	3,962	3,424	538
การผลิต	124,019	48,357	75,662
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	2,161	1,767	394
การก่อสร้าง	65,208	56,159	9,049
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	139,206	78,133	61,073
โรงแรม และภัตตาคาร	42,186	17,309	24,877
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	17,181	14,953	2,228
การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	4,230	1,546	2,684
กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและกิจการทางธุรกิจ	11,868	7,686	4,182
การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	21,588	17,327	4,261
การศึกษา	33,063	17,086	15,977
งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	13,212	4,326	8,886
กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	14,832	6,945	7,888
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	3,691	439	3,252
องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศ อื่น ๆ และสมาชิก ไม่ทราบ	-	-	-

ที่มา : ตารางสถิติโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดขอนแก่น 2546 สำนักงานสถิติแห่งชาติ
อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ๖5 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ จ.ขอนแก่น

ปี	รายได้ต่อเดือนทั้งสิ้น	แหล่งที่มาของรายได้ (บาท)						
		รายได้ประจำ						รายรับที่เป็นตัวเงินอื่นๆ
		ค่าแรงและเงินเดือน	กำไรสุทธิจากรูรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร ^{1/}	กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	เงินที่ได้รับเป็นการช่วยเหลือ	รายได้จากรัพย์สิน	รายได้ที่ไม่เป็นตัวเงิน ^{2/}	
2541	11,521	3,743	2,391	1,067	1,693	190	2,128	309
2545	11,554	3,912	2,075	1,408	2,098	148	259	1,655
2547	13,088	4,378	2,853	1,287	1,652	433	353	2,132

หมายเหตุ: 1/ รวมกำไรสุทธิจากการให้เช่าห้อง

2/ รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง

ที่มา: สํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สํานักงานสถิติแห่งชาติ อํางในสํานักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ๖6 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย จ.ขอนแก่น

ปี	ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อเดือน	ประเภทของค่าใช้จ่าย (บาท)						
		ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค						ค่าใช้จ่าย ^{2/} ที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค
		อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ	เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า	ที่อยู่อาศัย ^{1/}	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการสื่อสาร	ค่ารักษาพยาบาลและรายจ่ายส่วนบุคคล	ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	
2541	9,251	3,682	431	1,701	1,102	362	615	1,357
2545	8,215	3,192	350	1,323	1,119	460	498	1,273
2547	10,642	3,586	355	1,914	2,394	531	674	1,188

ที่มา: สํารวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สํานักงานสถิติแห่งชาติ อํางในสํานักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ๖7 สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น

สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ	2546		2547	
	รับแจ้ง	จับได้	รับแจ้ง	จับได้
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	212	64	399	158
คดีชีวิต ร่างกายและเพศ	859	346	1,570	753
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	836	394	2,234	1,064
คดีที่น่าสนใจ	910	124	2,662	320
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	9,558	4,330	20,901	9,221

ที่มา : กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น อํางในสํานักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง8 ผลผลิตกัน้ำมวลรวมจังหวัด พ.ศ.2539-2548 จ.ขอนแก่น

ปี	มูลค่าผลผลิตกัน้ำจังหวัด (ล้านบาท)	รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (บาท)	การเรียงลำดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี	
			ของภาค	ของประเทศ
2539	68,063	39,139	2	44
2540	71,877	40,985	1	40
2541	71,463	40,420	1	43
2542	70,261	39,428	1	43
2543	72,886	40,582	1	43
2544	75,119	41,548	1	43
2547	93,634	56,141	1	40
2548	99,348	59,978	1	37

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อังในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง9 จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน
พ.ศ. 2539 - 2546 จ.ขอนแก่น

ปี	รวม	ทะเบียนพาณิชย์	นิติบุคคล			
			รวม	บริษัท จำกัด	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	ห้างหุ้นส่วน สามัญนิติบุคคล
2539	10,397	6,879	3,518	1,109	2,402	7
2540	11,093	7,282	3,811	1,156	2,643	12
2541	11,421	7,552	3,869	1,180	2,677	12
2542	11,764	7,778	3,986	1,215	2,760	11
2543	12,302	8,152	4,150	1,244	2,895	11
2544	12,927	8,249	4,678	1,479	3,188	11
2545	13,872	9,380	4,492	1,323	3,157	12
2546	18,506	13,755	4,751	1,399	3,340	12

ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัด ขอนแก่น อังในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง10 จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2542 - 2547 จ.ขอนแก่น

รายการ	2541	2542	2543	2544	2545	2546
จำนวนโรงแรม (แห่ง)	26	26	27	27	27	27
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	2,906	2,926	2,978	2,978	2,978	2,887
จำนวนผู้มาเยี่ยมชม	1,732,475	1,535,366	1,683,690	1,703,894	1,793,028	1,977,386
ชาวไทย	1,716,525	1,516,431	1,658,026	1,674,594	1,757,048	1,935,647
ชาวต่างประเทศ	15,950	18,935	25,664	29,300	35,980	41,739
จำนวนนักท่องเที่ยว	1,230,959	1,111,644	1,231,271	1,263,239	1,338,504	1,463,182
ชาวไทย	1,215,494	1,093,409	1,206,583	1,235,208	1,303,867	1,422,745
ชาวต่างประเทศ	15,465	18,325	24,688	28,031	34,637	40,437
จำนวนนักท่องเที่ยว	501,516	423,722	452,419	440,655	454,524	514,204
ชาวไทย	501,031	423,022	451,443	439,386	453,181	512,902
ชาวต่างประเทศ	485	700	976	1,269	1,343	1,302

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวจังหวัดขอนแก่น อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง11 เงินฝากและเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2537 - 2547 จ.ขอนแก่น

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	จำนวน สำนักงาน	เงินฝาก					เงินให้กู้ยืม			ตัวเงิน
		รวม	เงินฝาก กระแสรายวัน	เงินฝาก ออมทรัพย์	เงินฝาก ประจำ	เงิน ฝาก อื่น ๆ	รวม	เงิน เบิกเกิน บัญชี	เงินให้ กู้ยืม	
2536	49	20,173.1	698.0	5,982.4	13,492.7	-	21,957.1	8,194.5	10,761.9	3,000.7
2537	52	22,786.2	719.7	7,114.0	14,952.5	-	29,025.2	10,683.7	14,569.7	3,771.8
2538	56	27,014.9	725.5	7,669.5	18,619.9	-	36,058.9	12,722.8	17,807.6	5,528.5
2539	62	30,695.7	750.4	8,409.0	21,536.3	-	43,515.9	14,905.7	21,424.1	7,186.1
2540	67	33,238.4	621.6	7,361.4	25,255.4	-	45,190.9	16,826.9	19,951.8	8,412.2
2541	58	33,863.1	511.4	7,205.4	26,146.3	-	42,359.0	15,130.1	19,455.3	7,773.6
2542	67	33,344.8	611.9	8,410.6	24,322.3	-	41,873.8	13,154.2	19,411.5	9,308.1
2543	65	36,637.5	723.3	11,445.4	24,468.8	-	33,116.6	9,738.3	18,840.4	4,537.9
2544	63	38,381.1	822.2	13,863.0	23,695.2	0.7	29,281.5	8,540.3	16,705.1	4,036.1
2545	64	39,006.0	863.2	15,966.9	22,173.7	2.3	32,368.0	8,858.4	17,699.3	5,810.3
2546	65	40,613.0	1,155.0	19,618.0	19,840.0	-	34,104.0	9,047.0	17,430.0	7,627.0
2547	67	44,164.0	1,821.0	22,702.0	19,641.0	-	37,184.0	8,983.0	18,653.0	9,548.0

ที่มา : ฝ่ายกำกับและตรวจสอบธนาคารพาณิชย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ 12 จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน จำแนกตาม
ประเภทบัญชี เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2546-2547 จ. ขอนแก่น

(หน่วย: ล้านบาท)

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวน สาขา	ประเภทเพื่อเรียก			ประเภทประจำ		
		เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือ เมื่อสิ้นปี	เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือ เมื่อสิ้นปี
2546 รวมยอด	13	2,596.42	2,490.55	4,143.76	48.05	88.22	671.39
เมืองขอนแก่น	4	858.90	828.47	1,800.88	23.42	44.69	347.40
กระนวน	1	154.09	154.67	165.42	0.30	1.04	3.72
ชุมแพ	1	269.46	271.61	354.31	2.96	2.93	35.01
น้ำพอง	1	204.11	205.42	264.19	1.30	2.15	25.38
บ้านไผ่	1	269.61	249.69	507.19	8.22	26.31	69.94
พล	1	273.47	251.15	385.13	5.72	7.38	102.85
ภูผาม่าน	1	65.94	61.62	51.55	0.15	0.29	1.94
ภูเวียง	1	214.15	206.41	312.85	2.66	1.39	38.44
มัญจาคีรี	1	251.35	225.84	275.30	3.15	2.05	45.30
อุบลรัตน์	1	35.35	35.68	26.93	0.18	0.00	1.42
2547 รวมยอด	13	11,709.21	11,291.19	4,455.91	151.79	239.48	623.87
เมืองขอนแก่น	4	4,212.85	3,999.74	1,983.56	87.23	129.97	325.92
กระนวน	1	582.05	574.69	173.37	0.68	1.48	3.66
ชุมแพ	1	966.13	934.21	388.37	8.02	9.76	33.24
น้ำพอง	1	957.15	958.50	264.16	5.51	7.53	24.20
บ้านไผ่	1	1,435.55	1,336.95	585.87	15.72	39.92	63.83
พล	1	1,078.64	1,092.96	348.48	18.66	26.48	96.69
ภูผาม่าน	1	306.41	299.85	53.79	0.38	0.42	2.04
ภูเวียง	1	1,042.38	1,003.90	343.59	7.75	7.81	37.10
มัญจาคีรี	1	919.33	893.79	275.34	7.19	16.09	35.30
อุบลรัตน์	1	208.73	196.59	39.39	0.67	0.04	1.88

ที่มา : ธนาคารออมสิน ภาค 9 จังหวัดขอนแก่น อ่างโนนสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง13 จำนวนเงินฝากและสินเชื่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น

(ล้านบาท)

เดือน	เงินฝาก					สินเชื่อ
	รวม	กระแสรายวัน	ออมทรัพย์	ออมทรัพย์พิเศษ	ประจำ	
2546	7,491.95	86.70	559.91	1,204.75	5,640.59	78,042.84
มกราคม	612.23	4.62	49.93	98.75	458.92	6,278.12
กุมภาพันธ์	613.75	4.43	51.01	99.46	458.84	6,292.77
มีนาคม	608.64	5.22	47.10	98.76	457.56	6,298.33
เมษายน	612.31	6.01	50.19	101.43	454.67	6,320.23
พฤษภาคม	603.46	4.61	42.66	101.64	454.56	6,332.43
มิถุนายน	625.90	6.50	40.78	101.98	476.63	6,365.72
กรกฎาคม	631.97	9.56	44.29	103.14	474.98	6,456.47
สิงหาคม	637.42	11.51	48.99	102.69	474.22	6,536.95
กันยายน	629.57	10.04	46.26	100.28	473.00	6,620.27
ตุลาคม	633.49	9.83	51.02	100.59	472.05	6,741.98
พฤศจิกายน	637.77	10.68	43.16	100.59	483.34	6,834.70
ธันวาคม	645.45	3.68	44.52	95.43	501.83	6,964.88
2547	8,404.66	190.41	514.02	1,324.28	6,375.95	90,711.71
มกราคม	640.60	7.15	45.25	98.12	490.07	7,053.04
กุมภาพันธ์	646.64	5.21	47.87	97.54	496.02	7,172.99
มีนาคม	647.68	5.96	45.26	101.22	495.23	7,274.45
เมษายน	637.54	5.24	41.93	100.50	489.88	7,383.61
พฤษภาคม	651.30	9.87	42.03	107.10	492.30	7,498.04
มิถุนายน	670.58	19.92	43.45	130.27	476.93	7,612.30
กรกฎาคม	660.14	15.62	51.55	113.99	478.98	7,677.64
สิงหาคม	678.91	15.59	39.95	115.60	507.77	7,755.36
กันยายน	756.31	22.79	37.92	117.74	577.86	7,772.85
ตุลาคม	789.03	25.27	36.39	114.97	612.41	7,824.54
พฤศจิกายน	809.94	30.40	40.74	118.10	620.70	7,852.52
ธันวาคม	815.99	27.40	41.67	109.13	637.80	7,834.37

ที่มา : ธนาคารอาคารสงเคราะห์ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง14 จำนวนยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภท พ.ศ.2539- 2547 จ.ขอนแก่น

ประเภท	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547
รวมยอด	15,715	18,229	20,969	19,175	22,423	23,544	25,284	25,951	26,391
รถโดยสาร	2,326	2,208	2,596	2,684	3,231	3,358	3,420	3,508	3,024
รถประจำทาง	2,116	2,002	2,395	2,473	2,982	3,110	3,145	3,225	2,737
รถไม่ประจำทาง	142	139	136	134	115	101	109	108	110
รถส่วนบุคคล	68	67	65	77	134	147	166	175	177
รถบรรทุก	12,885	15,575	18,029	16,224	18,972	19,874	21,566	22,128	23,176
รถไม่ประจำทาง	428	747	705	818	1,052	1,235	1,371	1,705	2,098
10 ล้อ	190	338	9	304	327	320	2	121	107
6 ล้อ	39	86	330	111	167	131	463	457	512
4 ล้อ	107	143	239	172	310	375	386	392	331
ลากจูง	1	17	16	36	39	73	104	142	217
พ่วง	83	121	79	123	136	183	209	310	348
กึ่งพ่วง	8	23	22	46	50	77	117	153	238
อื่น ๆ	-	19	10	26	23	76	90	130	345
รถส่วนบุคคล	12,457	14,828	17,324	15,406	17,920	18,639	20,195	20,423	21,078
10 ล้อ	3,068	3,520	1,684	2,012	2,640	371	332	1,216	1,036
6 ล้อ	6,987	8,168	6,757	7,191	8,488	5,045	5,655	7,419	4,988
4 ล้อ	1,237	1,282	6,816	4,451	4,785	10,736	11,758	9,356	12,146
ลากจูง	122	198	207	196	212	266	303	294	318
พ่วง	450	534	537	554	628	628	682	861	924
กึ่งพ่วง	134	193	225	220	220	291	307	358	371
อื่น ๆ	459	933	1,098	782	947	1,302	1,158	919	1,295
รถขนาดเล็ก	504	446	344	267	220	312	298	315	191

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัด ขอนแก่น อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง15 จำนวนยานยนต์ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภท พ.ศ. 2539 - 2547 จ.ขอนแก่น

ประเภท	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547
รวมยอด	322,777	378,142	417,280	669,120	355,834	554,346	701,247	874,861	665,878
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	16,583	20,744	20,193	37,162	28,155	31,210	34,179	37,247	41,080
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	4,474	4,941	6,053	8,130	5,161	5,159	6,477	4,690	4,377
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	52,480	62,495	66,281	107,738	81,996	87,866	115,160	91,818	94,555
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	737	23	31	57	30	30	10	29	21
รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด	3	-	-	4	3	4	3	-	-
รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน	13	13	2	12	9	9	-	-	-
รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง	-	-	162	-	-	-	-	-	-
รถยนต์รับจ้างสามล้อ	1,869	1,998	2,423	3,541	2,549	2,537	3,582	2,592	741
รถยนต์บริการธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์บริการทัศนอาจร	-	-	-	-	-	1	1	-	-
รถยนต์บริการให้เช่า	-	-	-	-	6	9	5	1	-
รถจักรยานยนต์	243,992	285,114	319,276	508,545	235,455	425,004	538,264	735,920	522,934
รถแทรกเตอร์	862	978	1,434	1,236	1,130	1,192	1,561	1,261	1,064
รถบดถนน	35	43	139	112	111	123	146	120	118
รถใช้งานเกษตรกรรม	1,700	1,764	1,251	2,543	1,195	1,167	1,822	1,146	952
รถพ่วง	29	29	35	40	34	35	37	37	36

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัด ขอนแก่น อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง16 สถิติการโดยสารรถไฟฟ้า จำแนกตามอำเภอและสถานีรถไฟ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2546-2547 จ.ขอนแก่น

อำเภอและสถานี	จำนวนผู้โดยสาร											รายได้จากการโดยสาร (บาท)		
	รวม	ชั้นหนึ่ง			ชั้นสอง			ชั้นสาม				รวม	ค่าโดยสาร	อื่น ๆ
		รวม	ไปอย่าง เดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่าง เดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่าง เดียว	ไปกลับ	ราย เดือน			
2546 รวมยอด	356,874	814	804	10	36,551	36,537	14	319,509	304,762	12,005	2,742	31,294,482	16,968,835	14,325,647
อำเภอเมืองขอนแก่น	196,263	755	745	10	26,945	26,932	13	168,563	160,952	6,665	946	20,074,074	10,617,736	9,456,338
ท่าพระ	4,693	-	-	-	11	11	-	4,682	4,640	42	-	155,622	119,586	36,036
ขอนแก่น	191,218	755	745	10	26,934	26,921	13	163,529	155,981	6,602	946	19,914,372	10,494,160	9,420,212
สำราญ	352	-	-	-	-	-	-	352	331	21	-	4,080	3,990	90
อำเภอน้ำพอง	66,776	-	-	-	3,412	3,412	-	63,364	61,648	739	977	4,587,503	2,735,168	1,852,335
โนนพยอม	5,372	-	-	-	-	-	-	5,372	5,060	312	-	56,291	46,891	9,400
ที่หยุดรถบ้านวังชัย	2	-	-	-	-	-	-	2	-	2	-	10	10	-
น้ำพอง	55,806	-	-	-	3,412	3,412	-	52,394	51,056	361	977	4,491,755	2,648,910	1,842,845
ห้วยเสียว	5,596	-	-	-	-	-	-	5,596	5,532	64	-	39,447	39,357	90
อำเภอบ้านไผ่	93,835	59	59	-	6,194	6,193	1	87,582	82,162	4,601	819	6,579,134	3,615,931	3,016,974
บ้านหัน	7,778	-	-	-	-	-	-	7,778	7,667	87	24	61,060	60,610	450
บ้านไผ่	77,614	59	59	-	6,194	6,193	1	71,361	66,918	3,648	795	6,518,074	3,501,890	3,016,184
อำเภอลาด	87,505	13	13	-	3,218	3,217	1	84,274	65,881	8,003	10,390	3,537,255	2,015,021	1,522,234
หนองมะเขือ	16,448	-	-	-	-	-	-	16,448	12,878	1,137	2,433	90,166	89,756	410
เมืองพล	71,057	13	13	-	3,218	3,217	1	67,826	53,003	6,866	7,957	3,447,089	1,925,265	1,521,824
อำเภอเขาสวนกวาง	29,035	-	-	-	233	233	-	28,802	27,637	872	293	1,066,248	752,010	314,238
เขาสวนกวาง	29,035	-	-	-	233	233	-	28,802	27,637	872	293	1,066,248	752,010	314,238
กิ่งอำเภอบ้านแฮด	8,443	-	-	-	-	-	-	8,443	7,577	866	-	53,771	53,431	340
บ้านแฮด	8,443	-	-	-	-	-	-	8,443	7,577	866	-	53,771	53,431	340

ตารางที่ ง16 (ต่อ)

อำเภอและสถานี	จำนวนผู้โดยสาร										รายได้จากการโดยสาร (บาท)			
	รวม	ชั้นหนึ่ง			ชั้นสอง			ชั้นสาม			รายเดือน	รวม	ค่าโดยสาร	อื่น ๆ
		รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ	รวม	ไปอย่างเดียว	ไปกลับ				
2547 รวมยอด	410,409	894	880	14	34,487	34,474	13	375,028	348,021	18,025	8,982	34,299,422	18,139,379	16,160,043
อำเภอเมืองขอนแก่น	169,362	831	817	14	23,448	23,435	13	145,083	139,276	4,980	827	18,421,740	8,967,818	9,453,922
ท่าพระ	4,644	-	-	-	2	2	-	4,642	4,627	15	-	140,051	106,431	33,620
ขอนแก่น	164,474	831	817	14	23,446	23,433	13	140,197	134,430	4,940	827	18,277,609	8,857,397	9,420,212
สำราญ	244	-	-	-	-	-	-	244	219	25	-	4,080	3,990	90
อำเภอน้ำพอง	56,068	-	-	-	3,355	3,355	-	52,713	50,447	783	1,483	4,587,503	2,735,168	1,852,335
โนนพยอม	4,001	-	-	-	3	3	-	3,998	3,774	224	-	56,291	46,891	9,400
ที่หยุดรถบ้านวังชัย	2	-	-	-	-	-	-	2	2	-	-	10	10	-
น้ำพอง	48,247	-	-	-	3,352	3,352	-	44,895	42,946	466	1,483	4,491,755	2,648,910	1,842,845
ห้วยเสียว	3,818	-	-	-	-	-	-	3,818	3,725	93	-	39,447	39,357	90
อำเภอบ้านไผ่	74,944	54	54	-	4,818	4,818	-	70,072	66,578	3,142	352	6,579,134	3,615,931	3,016,974
บ้านหัน	8,154	-	-	-	-	-	-	8,154	8,099	55	-	61,060	60,610	450
บ้านไผ่	66,790	54	54	-	4,818	4,818	-	61,918	58,479	3,087	352	6,518,074	3,501,890	3,016,184
อำเภอพล	78,063	9	9	-	2,678	2,678	-	75,376	62,202	6,998	6,176	3,537,255	2,015,021	1,522,234
หนองมะเขือ	16,363	-	-	-	-	-	-	16,363	13,865	1,207	1,291	90,166	89,756	410
เมืองพล	61,700	9	9	-	2,678	2,678	-	59,013	48,337	5,791	4,885	3,447,089	1,925,265	1,521,824
อำเภอเขาสวนกวาง	24,930	-	-	-	188	188	-	24,742	23,297	1,301	144	1,066,248	752,010	314,238
เขาสวนกวาง	24,930	-	-	-	188	188	-	24,742	23,297	1,301	144	1,066,248	752,010	314,238
กิ่งอำเภอบ้านแฮด	7,042	-	-	-	-	-	-	7,042	6,221	821	-	53,771	53,431	340
บ้านแฮด	7,042	-	-	-	-	-	-	7,042	6,221	821	-	53,771	53,431	340

ที่มา : การรถไฟแห่งประเทศไทย อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ ง17 สถิติการบรรทุกทางรถไฟ จำแนกตามอำเภอและสถานีรถไฟ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. 2546-2547 จ. ขอนแก่น

อำเภอและสถานี	ระยะทางจาก สถานีกรุงเทพ	สินค้าที่บรรทุก (ตัน)			รายได้จากการบรรทุก (บาท)			
		รวม	สินค้าหมากัน	สินค้าหีบห่อ	รวม	สินค้าหมากัน	สินค้าหีบห่อ	อื่น ๆ
2546 ยอดรวม		59,291.50	58,951.79	339.71	19,352,264.28	18,615,648.00	558,811.00	177,805.28
อำเภอเมืองขอนแก่น		16,600.81	16,409.70	191.11	7,492,906.28	7,013,403.00	368,780.00	110,723.28
ท่าพระ	439.81	-	-	-	-	-	-	-
ขอนแก่น	449.75	16,600.81	16,409.70	191.11	7,492,906.28	7,013,403.00	368,780.00	110,723.28
สำราญ	460.71	-	-	-	-	-	-	-
อำเภอน้ำพอง		27,065.00	27,060.50	4.50	4,309,668.00	2,140,580.00	10,050.00	3,476.00
โนนพะยอม	474.93	23,826.24	23,826.00	0.24	2,154,834.00	6,070,400.00	454.00	67,233.00
น้ำพอง	484.21	3,238.76	3,234.50	4.26	2,154,834.00	2,140,580.00	10,050.00	4,204.00
ห้วยเสียว	489.95	-	-	-	-	-	-	-
อำเภอบ้านไผ่		12,546.54	12,433.00	113.54	7,812,918.00	7,621,145.00	142,449.00	49,324.00
บ้านหัน	396.82	-	-	-	-	-	-	-
บ้านไผ่	407.72	12,546.54	12,433.00	113.54	7,812,918.00	7,621,145.00	142,449.00	49,324.00
อำเภอพล		3,078.90	3,048.59	30.31	1,888,096.00	1,840,520.00	33,978.00	13,598.00
หนองมะเชื้อ	370.04	600.00	600.00	-	384,240.00	383,770.00	-	470.00
เมืองพล	377.66	2,478.90	2,448.59	30.31	1,503,856.00	1,456,750.00	33,978.00	13,128.00
อำเภอเขาสวนกวาง		0.25	-	0.25	4,238.00	-	3,554.00	684.00
เขาสวนกวาง	500.51	0.25	-	0.25	4,238.00	-	3,554.00	684.00
กิ่งอำเภอบ้านแฮด		-	-	-	-	-	-	-
บ้านแฮด	423.60	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ ง17 (ต่อ)

อำเภอและสถานี	ระยะทางจาก สถานีกรุงเทพ	สินค้าที่บรรทุก (ตัน)			รายได้จากการบรรทุก (บาท)			
		รวม	สินค้าหมากคั้น	สินค้าหีบห่อ	รวม	สินค้าหมากคั้น	สินค้าหีบห่อ	อื่น ๆ
2547 ยอดรวม		126,431.34	126,099.10	332.24	36,455,559.00	35,688,052.00	552,220.00	215,287.00
อำเภอเมืองขอนแก่น		3,061.58	2,871.30	190.28	2,580,931.00	2,095,340.00	360,046.00	125,545.00
ท่าพระ	439.81	289.90	284.00	5.90	11,762.00	-	11,684.00	78.00
ขอนแก่น	449.75	2,723.68	2,539.30	184.38	2,550,529.00	2,076,700.00	348,362.00	125,467.00
สำราญ	460.71	48.00	48.00	-	18,640.00	18,640.00	-	-
อำเภอน้ำพอง		119,759.54	119,756.80	2.74	30,906,291.00	30,875,282.00	6,758.00	24,251.00
โนนพะยอม	474.93	116,446.82	116,446.80	0.02	29,423,102.00	29,401,572.00	60.00	21,470.00
น้ำพอง	484.21	3,312.72	3,310.00	2.72	1,483,189.00	1,473,710.00	6,698.00	2,781.00
ห้วยเสียว	489.95	-	-	-	-	-	-	-
อำเภอบ้านไผ่		3,431.80	3,321.00	110.80	2,807,185.00	2,608,195.00	148,065.00	50,925.00
บ้านหัน	396.82	-	-	-	-	-	-	-
บ้านไผ่	407.72	3,431.80	3,321.00	110.80	2,807,185.00	2,608,195.00	148,065.00	50,925.00
อำเภอพล		178.29	150.00	28.29	160,000.00	109,235.00	36,635.00	14,130.00
หนองมะเชื้อ	370.04	90.00	90.00	-	61,765.00	61,765.00	-	-
เมืองพล	377.66	88.29	60.00	28.29	98,235.00	47,470.00	36,635.00	14,130.00
อำเภอเขาสวนกวาง		0.12	-	0.12	1,152.00	-	716.00	436.00
เขาสวนกวาง	500.51	0.12	-	0.12	1,152.00	-	716.00	436.00
กิ่งอำเภอบ้านแฮด		-	-	-	-	-	-	-
บ้านแฮด	423.60	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : สินค้าหมากคั้นรวมสัตว์มีชีวิต

ที่มา : การรถไฟแห่งประเทศไทย อ่างโนนสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ตารางที่ 18 สถิติการบริการโทรศัพท์ ในความรับผิดชอบของบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) พ.ศ. 2541 – 2547 จ. ขอนแก่น

รายการ	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี							
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	50,946	52,098	54,560	56,132	62,112	73,249	75,454
บริษัทสัมปทาน	37,476	37,476	38,964	37,476	36,452	38,298	38,094
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า							
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	35,001	37,686	42,967	52,186	54,882	61,229	66,207
ธุรกิจ	6,725	6,723	6,765	6,528	6,587	7,195	7,190
บ้านพัก	23,153	25,764	30,222	37,953	39,936	44,155	44,221
ราชการ	2,137	2,264	2,355	2,613	2,948	3,718	3,974
บมจ. ทศท	458	505	536	526	545	639	719
โทรศัพท์สาธารณะ ⁽¹⁾	2,528	2,430	3,089	4,566	4,866	5,522	5,819
ระบุประเภทไม่ได้		-	-	-	-	-	4,284
บริษัทสัมปทาน ⁽²⁾	30,496	27,883	29,333	29,056	28,981	28,178	29,143

(1) ในส่วนของจำนวนเลขหมายของโทรศัพท์สาธารณะแสดงข้อมูลเฉพาะที่ ทศท. ดำเนินการเอง ไม่รวมที่ ทศท. เช่าผู้/เครื่องและที่ ให้สิทธิแก่ กสท.

(2) ตั้งแต่ พ.ศ. 2541 รวมโทรศัพท์สาธารณะ ที่ดำเนินการโดยบริษัทสัมปทาน

หมายเหตุ: (1) ประกอบด้วยเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่และสาธารณะ

(2) ข้อมูลก่อน พ.ศ. 2546 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายนและข้อมูลตั้งแต่ พ.ศ. 2546 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม

ที่มา: บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น, 2550

ภาคผนวก จ

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดมุกดาหาร

ตารางที่ จ1 จำนวนเขตการปกครอง และบ้าน พ.ศ. 2538-2548 จ.มุกดาหาร

ปี พ.ศ.	เขตการปกครอง					บ้าน
	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหาร ส่วนตำบล	ตำบล	หมู่บ้าน	
2538	1	3	53	478	61,627	-
2541	4	-	-	53	490	68,026
2542	4	-	-	53	479	70,749
2543	4	-	-	53	496	71,621
2544	4	3	-	53	498	-
2545	1	3	50	53	508	-
2546	1	3	50	52	516	-
2547	1	3	50	52	516	80,516
2548	1	4	49	52	524	82,900

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550 อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ2 จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของประชากร
จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2544 - 2548 จ.มุกดาหาร

อำเภอ/กิ่ง อำเภอ	จำนวนประชากร					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)			
	2544	2545	2546	2547	2548	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	335,927	338,276	339,074	332,563	334,113	0.7	0.24	-1.92	0.47
เมืองมุกดาหาร	128,785	129,799	130,303	126,991	128,005	0.79	0.39	-2.54	0.8
นิคมคำสร้อย	42,866	43,123	42,983	42,078	42,225	0.6	-0.32	-2.11	0.35
คอนตาล	41,326	41,888	41,983	41,405	41,531	1.36	0.23	-1.38	0.3
ดงหลวง	34,915	35,251	35,692	35,553	35,808	0.96	1.25	-0.39	0.72
คำชะอี	47,793	47,875	47,781	46,992	46,987	0.17	-0.2	-1.65	-0.01
ห้วยน้ำใหญ่	18,833	18,875	18,840	18,596	18,683	0.22	-0.19	-1.3	0.47
หนองสูง	21,409	21,465	21,492	20,948	20,874	0.26	0.13	-2.53	-0.35

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550 อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ3 จำนวนประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน และเพศ พ.ศ. 2538 - 2548 จ.มุกดาหาร

สถานภาพแรงงาน	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	290,947	291,773	293,113	314,165	342,872
อายุ 15 ปี ขึ้นไป	202,677	203,969	206,002	221,846	247,278
กำลังแรงงานรวม	160,678	152,063	161,275	171,327	183,741
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	160,678	150,617	160,395	170,771	183,434
1.1 ผู้มีงานทำ	157,075	145,499	156,468	166,119	178,957
1.2 ผู้ว่างงาน	3,603	5,118	3,927	4,652	4,477
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	1,446	879	556	308
3. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานอายุ 15 ปีขึ้นไป	41,999	51,906	44,727	50,519	63,536
3.1 ทำงานบ้าน	12,937	15,270	12,290	15,785	20,351
3.2 เรียนหนังสือ	12,442	18,362	61,767	15,928	22,548
3.3 อื่น ๆ	16,620	18,274	17,168	18,806	20,638
อายุต่ำกว่า 15 ปี	88,270	87,804	87,111	92,320	95,595

ที่มา: โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2546-2548 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ4 จำนวนประชากรอายุ 13-15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรม พ.ศ. 2544-2548

จ.มุกดาหาร

อุตสาหกรรม	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	157,075	153,979	161,490	166,119	178,957
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	102,649	104,353	107,601	100,415	103,958
การประมง	1,451	1,031	649	559	1,046
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	-	-	-	-	-
การผลิต	9,919	9,011	5,459	7,697	9,070
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	190	225	318	174	169
การก่อสร้าง	4,695	4,580	6,201	10,175	10,428
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน	13,678	13,575	16,163	19,268	21,823
โรงแรมและภัตตาคาร	5,174	3,773	4,254	6,066	6,627
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,594	1,743	3,302	2,370	3,027
การเป็นสื่อกลางทางการเงิน	732	424	344	492	514
กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	996	309	566	1,353	1,450
การบริหารราชการ และการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	6,299	5,835	4,488	8,124	9,650
การศึกษา	4,027	4,850	6,346	4,186	5,084
งานด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	3,220	1,979	2,359	2,901	2,813
กิจกรรมด้านบริการชุมชน สังคม และการบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	2,071	1,467	2,990	2,003	2,103
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	378	824	449	337	702
องค์กรระหว่างประเทศและองค์กรต่างประเทศอื่น ๆ และสมาชิก	-	-	-	-	-
ไม่ทราบ	-	-	-	-	-

ที่มา: ตารางสถิติ โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2548 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ้างใน

สำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ5 จำนวนประชากรอายุ 13-15 ปีขึ้นไปที่มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

พ.ศ. 2544- 2548 จ.มุกดาหาร

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	157,075	153,979	161,490	166,119	178,957
ไม่มีการศึกษา	7,057	5,744	6,148	5,458	4,139
ต่ำกว่าประถมศึกษา	62,408	61,755	58,948	62,744	66,144
ประถมศึกษา	39,514	37,347	36,258	40,583	45,320
มัธยมศึกษาตอนต้น	26,810	23,813	27,636	27,873	28,097
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8,804	13,156	15,195	14,127	16,873
สายสามัญ	6,318	10,987	12,193	10,968	11,922
สายอาชีพศึกษา	2,474	1,942	2,982	3,060	4,944
สายวิชาการศึกษา	12	227	20	99	-
อุดมศึกษา	12,482	12,146	17,305	15,324	18,384
สายวิชาการ	2,763	3,367	6,041	4,578	6,306
สายวิชาชีพ	5,164	3,537	6,383	6,065	6,868
สายวิชาการศึกษา	4,555	5,242	4,881	4,681	5,210
อื่น ๆ	-	18	-	-	-
ไม่ทราบ	-	-	-	12	-

ที่มา: โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2544-2548 ระดับจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ6 จำนวนผู้ว่างงาน และอัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2545- 2548 จ.มุกดาหาร

ปี	จำนวนผู้ว่างงาน			อัตราการว่างงาน		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
2545	5,118	3,732	1,386	3.41	4.35	2.16
2546	3,927	2,209	1,719	2.48	2.46	2.50
2547	4,652	2,441	2,211	2.75	2.55	3.56
2548	4,477	2,810	1,668	2.53	2.78	2.20

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = (ผู้ไม่มีงานทำ/กำลังแรงงานรวม)×100

ที่มา : การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร พ.ศ. 2545-2548, จังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัด

มุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ7 จำนวนครัวเรือนนอกเขตเทศบาล จำแนกตามระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี พ.ศ.2544-2547

จ.มุกดาหาร

ปี	ระดับรายได้ต่อครัวเรือนต่อปี (บาท)							
	ต่ำกว่า 10,000	10,000- 19,999	20,000- 29,999	30,000- 49,999	50,000- 99,999	100,000- 499,999	500,000 ขึ้นไป	ไม่ทราบ รายได้
2544	7,757	12,902	14,631	10,041	5,729	2,678	281	852
2545	10,049	16,797	12,933	8,369	4,415	2,077	249	1,531
2547	6,295	11,038	15,907	11,220	7,479	2,977	208	2,013

ที่มา : การจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต. พ.ศ. 2544 2545 และ 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติ
จังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ8 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ จ.มุกดาหาร

ปี	รายได้ ทั้งสิ้น ต่อเดือน	แหล่งที่มาของรายได้ (บาท)						รายรับที่เป็น ตัวเงินอื่น ๆ
		รายได้ประจำ						
		ค่าแรง และ เงินเดือน	กำไรสุทธิจาก ธุรกิจที่ไม่ใช่ การเกษตร ^{1/}	กำไรสุทธิ จากการทำ การเกษตร	เงินที่ได้รับ เป็นการ ช่วยเหลือ	รายได้ จาก ทรัพย์สิน	รายได้ที่ ไม่เป็น ตัวเงิน ^{2/}	
2541	9,890	3,053	1,795	680	696	176	2,873	617
2545	9,642	3,112	1,197	1,443	1,288	116	404	2,082
2547	9,284	3,274	1,338	738	1,025	158	108	2,642

หมายเหตุ: 1/ รวมกำไรสุทธิจากการให้เช่าห้อง

2/ รวมค่าประเมินค่าเช่าบ้านที่ครัวเรือนเป็นเจ้าของและอยู่เอง

ที่มา: สสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ9 ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย จ.มุกดาหาร

ปี	ค่าใช้จ่าย ทั้งหมด ต่อเดือน	ประเภทของค่าใช้จ่าย (บาท)						ค่าใช้จ่าย ^{2/} ที่ไม่เกี่ยวกับ การอุปโภค บริโภค
		ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค						
		อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ	เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า	ที่อยู่ อาศัย ^{1/}	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ยานพาหนะ และการสื่อสาร	ค่ารักษาพยาบาล และรายจ่าย ส่วนบุคคล	ค่าใช้จ่าย อื่น ๆ	
2541	9,119	3,521	445	1,720	1,121	466	419	1,427
2545	8,615	3,431	386	1,452	1,422	386	331	1,208
2547	8,792	3,339	358	1,643	1,558	591	335	969

ที่มา : สสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2547 สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ10 สถิติคดีอาญาที่น่าสนใจ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2539 - 2548 จ.มุกดาหาร

ประเภทความผิด	2540			2541			2542			2543			2544		
	จำนวน คดีที่ เกิด	จำนวน คดีที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ ต้องหา												
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	10	5	8	41	8	11	20	9	13	26	7	15	12	24	12
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	107	76	85	162	89	117	145	94	124	171	102	122	98	152	98
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	185	97	123	236	129	185	198	99	130	171	108	127	87	143	87
คดีที่น่าสนใจ	102	27	40	131	31	45	126	37	47	133	48	61	39	90	39
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	2,104	-	3,257	2,078	-	2,847	2,083	-	2,751	2,065	-	2,651	2,300	-	2,689

ตารางที่ จ10 (ต่อ)

ประเภทความผิด	2545			2546			2547			2548		
	จำนวน คดีที่ เกิด	จำนวน คดีที่ จับกุมได้	จำนวน ผู้ ต้องหา									
คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	28	12	12	26	7	7	28	12	28	12	28	12
คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	154	82	102	186	68	81	154	82	154	82	154	82
คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	161	68	97	231	106	123	161	68	161	68	161	68
คดีที่น่าสนใจ	65	68	97	73	10	10	65	68	65	68	65	68
คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	2,158	726	2,584	655	655	1,146	726	726	726	726	726	726

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ11 ผลผลิตขั้นมูลรวมจังหวัดมุกดาหาร ตามราคาประจำปี เปรียบเทียบกับภาค
และประเทศ พ.ศ.2539-2548

ปี	มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี (บาท)	การเรียงลำดับรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี	
			ของภาค	ของประเทศ
2539	7,859	27,773	4	60
2540	8,456	29,568	4	56
2541	8,638	29,993	3	54
2542	8,710	30,034	3	53
2543	9,583	32,819	3	50
2544	10,313	35,079	3	50
2545	8,533	28,827	5	62
2546	9,583	32,819	3	50
2547	9,658	26,982	12	69
2548	10,639	28,944	12	69

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ12 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ตามราคาปี 2531 จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2540 - 2548 จ.มุกดาหาร

สาขาการผลิต	(ล้านบาท)								
	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ภาคเกษตร	976	903	1,014	1,015	1,035	1,143	1,334	1,220	1,123
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	955	878	946	979	994	1,110	1,243	1,129	1,028
การประมง	21	25	69	36	41	33	92	91	94
ภาคนอกเกษตร	3,916	3,309	3,294	3,717	3,619	3,912	3,916	4,042	4,308
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	53	34	72	86	72	102	126	131	144
การผลิตอุตสาหกรรม	499	361	429	514	406	534	600	574	572
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	91	92	93	99	102	107	111	108	108
การก่อสร้าง	331	211	197	258	223	244	251	277	282
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	1,030	921	855	968	1,008	939	877	928	956
โรงแรมและภัตตาคาร	17	11	19	23	19	17	19	20	20
การขายส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	310	269	276	298	345	493	397	404	489
ตัวกลางทางการเงิน	248	231	144	124	120	121	142	152	183
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	263	270	289	293	297	307	317	334	366
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	265	282	303	335	330	309	312	324	332
การศึกษา	592	392	355	452	406	415	446	469	494
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	140	153	158	167	193	226	208	202	220
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	74	78	100	96	94	95	106	115	138
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	3	3	5	5	5	5	5	5	5
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	4,892	4,212	4,308	4,733	4,655	5,056	5,251	5,262	5,431

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ13 จำนวนผู้จดทะเบียนประกอบธุรกิจการค้าที่คงอยู่ จำแนกตามประเภทการจดทะเบียน
พ.ศ. 2534 - 2546 จ.มุกดาหาร

ปี	รวม	ทะเบียนพาณิชย์	นิติบุคคล			
			รวม	บริษัท จำกัด	ห้างหุ้นส่วน จำกัด	ห้างหุ้นส่วน สามัญนิติบุคคล
2534	1,095	927	168	41	120	7
2535	1,186	982	204	51	148	5
2536	1,280	1,041	239	68	165	6
2537	1,290	989	301	87	208	6
2538	1,364	1,038	326	115	211	-
2539	1,532	1,139	393	130	263	-
2540	1,675	1,230	445	141	304	-
2541	1,777	1,320	457	144	313	-
2542	1,874	1,386	488	146	342	-
2543	1,996	1,475	521	152	369	-
2544	2,108	1,570	538	134	398	6
2545	2,368	1,798	570	145	419	6
2546	2,797	2,117	680	136	534	10

ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ14 สถิติการใช้ที่ดิน พ.ศ. 2534-2542 จ.มุกดาหาร

พ.ศ.	เนื้อที่ทั้งหมด ⁽¹⁾	เนื้อที่ป่าไม้ ⁽²⁾	เนื้อที่ถือครองทางการเกษตร ⁽³⁾									เนื้อที่ไม่ได้จำแนก ⁽³⁾
			รวม	ที่อยู่อาศัย	ที่นา	ที่พืชไร่	ที่ไม่ผลและไม้ยืนต้น	ที่สวนผักและไม้ดอก	ที่ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์	ที่รกร้างว่างเปล่า	ที่อื่นๆ	
2534	2,712,394	845,468	775,217	27,862	407,535	236,456	60,638	3,450	8,850	25,241	5,185	1,091,709
2535	2,712,394	843,382	813,873	27,985	413,365	224,633	46,190	3,900	9,628	64,820	23,352	1,055,139
2536	2,712,394	841,675	803,068	27,208	413,486	213,401	44,924	4,095	8,887	48,615	42,452	1,067,651
2537	2,712,394	840,267	810,598	27,752	401,519	210,253	49,243	5,812	9,763	47,972	58,284	1,061,529
2538	2,712,394	838,863	819,127	28,307	394,890	205,534	61,716	7,829	10,405	47,512	62,934	1,054,404
2539	2,712,394	836,565	839,556	27,823	400,974	195,055	79,410	6,017	9,977	51,207	69,093	1,036,273
2540	2,712,394	834,273	861,244	27,315	410,356	181,351	96,110	4,820	9,055	53,796	78,441	1,016,877
2541	2,712,394	831,988	898,190	26,806	420,735	180,999	109,519	3,020	8,433	56,911	91,767	982,216
2542	2,712,394	830,064	920,893	27,797	432,270	181,904	118,723	3,901	8,798	54,045	93,455	961,437

ที่มา : (1) กรมแผนที่ทหาร

(2) กรมป่าไม้ (จากภาพถ่ายดาวเทียม พ.ศ. 2534 2536 2538 และ 2541)

(3) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

รวบรวมโดย : กองคลังข้อมูลและสารสนเทศสถิติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ15 สถิติการปลูกข้าวนาปี ปีเพาะปลูก 2540-2541-2547/2548 จ.มุกดาหาร

ปีเพาะปลูก	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2540/2541	101,623	351,490	100,826	348,967	50,100	167,738	497	481
2541/2542	130,581	402,734	122,427	377,206	51,169	157,325	417	432
2542/2543	130,581	402,734	122,427	377,206	51,169	163,046	417	432
2543/2544	116,748	441,562	116,748	441,562	49,530	194,019	424	439
2544/2545	131,070	457,641	129,403	452,765	49,845	214,347	385	473
2545/2546	139,007	446,389	136,653	440,012	58,559	189,716	432	429
2546/2547	128,966	368,405	125,696	352,634	47,269	135,036	376	383
2547/2548	135,643	426,648	130,952	401,665	58,806	185,371	449	462

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดมุกดาหาร อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ16 เนื้อที่ปลูกข้าวไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ปีเพาะปลูก 2540/2541-2547/2548 จ.มุกดาหาร

ปีเพาะปลูก	เนื้อที่เพาะปลูกข้าว (ไร่)		เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	
	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว
2540/2541	563	3,415	563	3,407	209	985	371	289
2541/2542	75	4,703	-	-	75	4,703	21	1,136
2542/2543	75	4,703	75	4,703	21	1,262	288	268
2543/2544	1,234	9,171	1,234	9,171	253	2,800	305	305
2544/2545	720	8,195	720	8,195	219	2,426	304	296
2545/2546	45	5,941	45	5,941	12	1,952	267	329
2546/2547	155	4,808	155	6,378	41	1,971	274	309
2547/2548	698	4,248	698	4,248	243	1,375	348	324

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดมุกดาหาร อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ17 เนื้อที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่
จำแนกตามชนิดของไม้ผลและไม้ยืนต้น จ.มุกดาหาร

ชนิดของไม้ผล และ ไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคองเหลือ (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ย	
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	ผลผลิต (ตัน)	ต่อไร่ (กก.)
2540/2541								
มะม่วง	24,184	8,937	15,247	24,184	8,937	15,247	8,388,500	939
มะละกอ	987	385	302	987	685	302	2,039,000	2,977
มะขาม	21,392	7,220	14,172	21,392	7,220	14,172	4,488,155	622
ยางพารา	21,165	1,331	19,834	21,165	1,331	19,834	470,000	353
มะม่วงหิมพานต์	930	815	115	930	815	115	83,535	102
กล้วยน้ำว้า	8,164	5,348	2,816	8,164	5,348	2,816	9,965,100	1,863
ขนุนแห้ง	1,119	434	685	119	434	685	19,219,680	44,285
นุ่น	270	-	72	270	198	72	77,220	390
มะนาว	150	198	150	150	-	150	-	-
มะพร้าวแก่	526	290	236	526	290	236	224,750	775
2541/2542								
มะม่วง	24,390	9,305	14,995	243,901	9,395	14,995	5310.43	565
มะละกอ	983	568	415	983	568	415	1618.5	2,849
มะขาม	20,798	7,896	12,902	20,798	7,896	12,902	4913.05	622
ยางพารา	8,903	573	8,330	8,903	573	8,330	184.36	322
มะม่วงหิมพานต์	785	670	115	785	670	115	70.73	106
กล้วยน้ำว้า	8,403	5,941	2,462	8,403	5,941	2,462	10359.45	1,744
ขนุนแห้ง	1,283	498	785	1,283	498	785	8867.36	17,806
นุ่น	280	207	73	280	207	73	82.8	400
มะนาว	143	21	122	143	21	122	2.42	115
มะพร้าวแก่	8,903	573	8,330	8,903	573	8,330	184.36	322
2542/2543								
มะม่วง	24,390	9,395	14,995	24,390	9,395	14,995	5,310.43	565.24
มะละกอ	983	568	415	983	568	415	1,618.50	2,849.47
มะขาม	20,798	7,896	12,902	20,798	7,896	12,902	4,913.05	622.22
ยางพารา	8,903	573	8,330	8,903	573	8,330	184.36	321.74
มะม่วงหิมพานต์	785	670	115	785	670	115	70.73	105.57
กล้วยน้ำว้า	8,403	5,941	2,462	8,403	5,941	2,462	10,359.45	1,743.72
ขนุนแห้ง	1,283	498	785	1,283	498	785	8,867.36	17,805.94
นุ่น	280	207	73	280	207	73	82.8	400
มะนาว	143	21	122	143	21	122	2.42	115.14
มะพร้าวแก่	2,047	982	1,065	2,047	982	1,065	1,340.50	1,365.07

ตารางที่ จ17 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ย	
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	ผลผลิต (ตัน)	ต่อไร่ (กก.)
2543/2544								
มะม่วง	27,332	10,637	16,695	27,332	10,637	16,695	6,542,350	615.06
มะละกอ	1,260	680	580	1,260	680	580	190,300	2,798.53
มะขาม	21,307	7,655	13,652	21,307	7,655	13,652	3,993,370	521.67
ยางพารา	14,297	2,624	11,673	14,297	2,624	11,673	748,590	285.29
มะม่วงหิมพานต์	785	665	120	785	665	120	60,400	90.83
กล้วยน้ำว้า	10,164	6,573	3,591	10,164	6,573	3,591	18,113,930	2,755.81
ขนุนแห้ง	1,793	596	1,197	1,793	596	1,197	3,643,200	6,112.75
นุ่น	215	110	105	215	110	105	44,000	400
มะนาว	181	30	151	181	30	151	18,980	632.67
มะพร้าวแก่	2,207	1,051	1,156	2,207	1,051	1,156	1,759,930	1,674.52
2544/2545								
มะม่วง	28,039	18,298	9,741	28,039	18,298	9,741	12,498,070	683
มะละกอ	2,272	882	1,390	2,272	882	1,390	3,625,000	4,110
มะขาม	22,985	12,386	10,599	22,985	12,386	10,599	4,477,920	362
มะม่วงหิมพานต์	785	785	-	785	785	-	70,990	90
กล้วยน้ำว้า	10,940	7,741	3,199	10,940	7,741	3,199	19,462,880	2,514
ขนุนแห้ง	2,031	941	1,090	2,031	941	1,090	2,147,280	2,282
น้อยหน่า	2,917	1,721	1,196	2,917	1,721	1,196	1,246,600	724
มะนาว	1,899	154	1,745	1,899	154	1,745	36,880	239
มะพร้าว	4,552	1,984	2,568	4,552	1,984	2,568	3,010,800	1,518
ส้มโอ	1,079	604	475	1,097	604	475	449,800	745
หน่อไม้ไผ่ตง	1,022	240	782	1,022	240	782	272,750	1,136
ลำไย	4,816	2,533	2,283	4,816	2,533	2,283	2,101,900	830
2545/2546								
กล้วยน้ำว้า	10,513	8,324	2,189	10,513	8,324	2,189	22,367,360	2,681
ขนุนแห้ง	2,019	1,069	950	2,019	1,069	950	2,426,340	2,269
น้อยหน่า	2,901	1,836	1,065	2,901	1,836	1,065	1,245,530	678
มะขาม	21,149	12,324	8,825	21,149	12,324	8,825	6,559,000	532
มะนาว	237	184	53	237	184	53	63,230	343
มะม่วง	23,862	15,989	7,873	23,862	15,989	7,873	12,953,460	810
มะม่วงหิมพานต์	1,297	603	694	1,297	603	694	43,490	72
มะละกอ	1,180	960	220	1,180	960	220	4,733,500	4,930
ลำไย	4,056	2,328	1,728	4,056	2,328	1,728	2,340,660	1,005

ตารางที่ จ17 (ต่อ)

ชนิดของไม้ผล และ ไม้ยืนต้น	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			เนื้อที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตเฉลี่ย	
	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ ให้ผล	ผลผลิต (ตัน)	ต่อไร่ (กก.)
2543/2544								
ส้มโอ	956	500	456	956	500	456	443,970	887
มะพร้าว	4,407	2,119	2,288	4,407	2,119	2,288	2,975,590	1,404
หน่อไม้ไผ่ตง	373	188	185	373	188	185	121,500	646
2546/2547								
กล้วยน้ำว้า	682	151,145	46,332	682	20,609	17,334	-	-
ขนุน	449	11,470	4,518	449	5,116	3,148	-	-
แคนตาลูป	6	18,000	950	6	2,000	2,000	-	-
แตงโม	168	88,360	30,850	168	43,820	43,820	-	-
น้อยหน่า	314	31,420	18,066	314	8,924	7,188	-	-
มะขามหวาน	2,352	56,683	34,841	2,352	20,249	16,747	-	-
มะม่วง	6,046	170,589	81,085	6,046	42,109	33,943	-	-
มะละกอ	639	129,400	98,560	639	8,541	4,479	-	-
ลำไย	581	14,148	5,482	581	12,939	7,464	-	-
หม่อน	3,227	1,136,070	1,019,255	3,227	274,810	220,910	-	-
หวาย	617	215,620	112,600	617	65,775	45,963	-	-
2547/2548								
กล้วยน้ำว้า	1,148	831	317	1,148	831	317	1,105	1,329
ขนุนแห้ง	240	91	149	240	91	149	7,391	81,221
มะขาม	1,085	856	229	1,085	856	229	409	478
มะม่วง	1,155	759	396	1,155	759	396	550	724
มะละกอ	1,208	190	1,018	1,208	190	1,018	100	524
ลำไย	395	166	229	395	166	229	107	643
มะพร้าว	281	51	230	281	51	230	75	1,471
ยางพารา	75,859	7,121	68,738	75,859	7,121	68,738	2,955	415

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดมุกดาหาร อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ18 เนื้อที่เพาะปลูกพืชไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดของพืชไร่

จ.มุกดาหาร

ชนิดของพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2540/2541				
ปอแก้ว	3,052	3,052	723,000	237
อ้อยโรงงาน	38,781	67,646	466,568,000	3,897
มันสำปะหลัง	114,048	106,471	211,949,000	1,991
ถั่วลิสง	6,789	6,777	1,540,000	227
ละหุ่ง	3,846	2,757	316,000	115
2541/2542				
ปอแก้ว	2,927	2,516	574	228
อ้อยโรงงาน	93,788	54,344	378,166	6,958
มันสำปะหลัง	209,126	103,128	194,890	1,889
ถั่วลิสง	5,219	5,143	1,279	491
ละหุ่ง	4,046	3,870	462	119
2544/2544				
ปอแก้ว	2,536	2,516	574	228
อ้อยโรงงาน	75,774	51,049	406,094	7,954
มันสำปะหลัง	89,240	84,885	158,157	1,863
ถั่วลิสง	8,101	8,101	2,511	229
ละหุ่ง	4,836	4,409	831	188
2544/2545				
ปอแก้ว	549	549	123,000	225
อ้อยโรงงาน	95,350	95,146	824,122,000	8,661
มันสำปะหลัง	119,136	109,116	254,414,000	2,330
ถั่วลิสง(ฤดูฝน)	2,351	2,351	602,000	256
ถั่วลิสง(ฤดูแล้ง)	3,338	3,338	1,011,000	302
ละหุ่ง	168	186	45,000	243
2545/2546				
ปอแก้ว	1,716	1,716	391,000	228
อ้อยโรงงาน	109,644	109,644	1,094,067,000	9,978
มันสำปะหลัง	133,868	133,308	322,659,000	2,420
ถั่วลิสง(ฤดูฝน)	2,686	2,686	664,000	247
ถั่วลิสง(ฤดูแล้ง)	3,000	3,000	863,000	287
มันเทศ	112	112	204,000	1,822

ตารางที่ จ18 (ต่อ)

ชนิดของพืชไร่	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2546/2547				
ปอแก้ว	1,889	1,889	496,000	262
อ้อยโรงงาน	119,225		1,029,297,000	10,007
มันสำปะหลัง	140,811	130,345	313,389,000	2,404
ถั่วลิสง(ฤดูฝน)	2,158	2,158	556,000	258
ถั่วลิสง(ฤดูแล้ง)	1,172	1,172	354,000	315
มันเทศ	95	77	102,000	1,337
2547/2548				
ปอแก้ว	1,028	1,028	249	242
อ้อยโรงงาน	86,756	75,925	781,624	10,294
มันสำปะหลัง	125,842	109,202	257,059	2,357
ถั่วลิสง (ฤดูฝน)	1,849	1,849	457	247
ถั่วลิสง (ฤดูแล้ง)	1,962	1,791	469	262

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ19 เนื้อที่เพาะปลูกพืชผัก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ จำแนกตามชนิดพืชผัก

จ.มุกดาหาร

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2540/2541				
พริกชี้หนู	3,813	3,813	2,641	693
หอมแบ่ง (ต้นหอม)	476	476	644	1,353
แตงโม	2,328	2,328	7,470	3,209
แตงกวา	470	470	560	1,191
แตงร้าน	1,049	1,049	2,043	1,948
ฟักทอง	413	413	829	2,007
ถั่วฝักยาว	768	763	782	1,137
ผักกาดขาวปลี	294	294	397	1,350
ผักกาดหอม	362	362	274	757
ผักกวางตุ้ง	434	434	389	896
ผักคะน้า	273	273	248	910
2541/2542				
พริกชี้หนูสวน	7,368	6,629	3,927	592
ข้าวโพดหวาน (ฤดูแล้ง)	862	660	825	1,251
แตงโม	2,918	1,788	4,660	2,606
แตงกวา	344	317	247	779
แตงร้าน	848	738	1,365	1,850
ฟักทอง	642	611	879	1,439
ถั่วฝักยาว	723	688	621	902
ผักกาดขาวปลี	279	226	190	844
ผักกาดหอม (ผักสลัด)	526	504	248	493
ผักกวางตุ้ง	754	671	331	493
ผักคะน้า)	428	348	202	581
2542/2543				
พริกชี้หนู	833	2,586	1,406	543
หอมแบ่ง (ต้นหอม)	599	641	757	1,181
แตงโม	1,925	2,023	4,719	2,332
แตงกวา	366	453	387	855
แตงร้าน	523	706	1,325	1,876
ฟักทอง	520	596	884	1,483
ถั่วฝักยาว	593	675	547	810
ผักกาดขาวปลี	207	232	151	652
ผักกาดหอม	500	491	226	461
ผักกวางตุ้ง	504	529	254	480
ผักคะน้า	334	321	130	407

ตารางที่ จ19 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
2543/2544				
พริกชี้หนู	852	852	820	963
หอมแบ่ง (ต้นหอม)	801	778	1,236	1,589
แตงโม	1,729	1,651	5,497	3,329
แตงกวา	226	279	383	1,372
แตงร้าน	370	252	585	2,322
ฟักทอง	258	234	544	2,328
ถั่วฝักยาว	423	417	460	1,105
ผักกาดขาวปลี	84	128	152	1,189
ผักกาดหอม	216	308	364	1,182
ผักกวางตุ้ง	266	304	329	1,083
ผักคะน้า	155	195	192	987
2544/2545				
ข้าวโพดหวาน (ฤดูฝน)	600	600	2,128	3,547
ข้าวโพดหวาน (ฤดูแล้ง)	609	609	1,224	2,010
แตงกวา	278	278	306	1,101
แตงร้าน	209	209	342	1,636
แตงโม	459	459	1,488	3,242
ถั่วฝักยาว	670	670	849	1,267
บวบ	272	272	227	835
ผักกวางตุ้ง	218	218	250	1,147
ผักกาดหอม (ผักสลัด)	134	134	117	873
ผักบุ้งจีน	233	233	178	764
พริกชี้หนูสวน	553	553	654	1,183
ฟักเขียว	381	381	939	2,465
ฟักทอง	528	528	1,238	2,345
2545/2546				
ข้าวโพดหวาน (ฤดูฝน)	331	331	712,000	2,152
ข้าวโพดหวาน (ฤดูแล้ง)	407	62	116,000	1,878
แตงกวา	236	85	182,000	2,147
แตงร้าน	105	101	169,000	1,680
แตงโม	523	523	1,687,198	3,226
ถั่วฝักยาว	424	375	495,000	1,224
บวบ	198	174	149,000	861
ผักกวางตุ้ง	181	51	45,000	889
ผักกาดหอม (ผักสลัด)	94	43	38,000	904
ผักบุ้งจีน	162	125	84,000	676

ตารางที่ จ19 (ต่อ)

ชนิดของพืชผัก	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)
พริกชี้หนูสวน	230	207	117,000	586
พริกเขียว	329	317	703,000	2,220
พริกทอง	304	284	753,000	2,654
2546/2547				
ข้าวโพดรับประทาน	206	337	334	991
แตงกวา / แตงร้าน	163	213	196	920
แตงไทย	41	244	236	967
ถั่วฝักยาว	122	161	160	994
พริกชี้หนู	156	136	126	926
พริกหยวก / พริกยักษ์	105	143	141	986
พริก / แพง / พริกเขียว	49	366	366	1,000
พริกทอง	67	238	238	1,000
มะเขือบรโกล	199	402	398	990
หน่อไม้ฝรั่ง	68	100	90	900
2547/2548				
ข้าวโพดหวาน (ฤดูฝน)	490	473	613	1,296
ข้าวโพดหวาน (ฤดูแล้ง)	907	415	650	1,568
แตงกวา	81	74	109	1,479
แตงร้าน	353	353	665	1,884
แตงโม	482	482	2,276	4,721
ถั่วฝักยาว	278	278	290	1,044
บวบ	121	121	76	629
ผักกวางตุ้ง	131	131	158	1,211
ผักกาดหอม (ผักสลัด)	152	115	142	1,235
ผักบุ้งจีน	294	197	145	737
พริกชี้หนูสวน	217	217	192	886
พริกเขียว	169	168	254	1,514
พริกทอง	457	452	890	1,971

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดมุกดาหาร อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ20 จำนวนปลูสดั้ว ปี 2541-2548 จ.มุกดาหาร

ปี	โคเนื้อ	โคนม	กระบือ	สุกร	แพะ	เป็ด 1/	ไก่ 2/	ห่าน	รวม
2541	47,383	-	51,683	-	30,358	143,910	729,211	-	1,002,545
2542	47,083	-	39,166	-	38,328	160,048	677,603	-	962,228
2543	47,840	-	37,745	-	12,203	66,053	579,590	-	743,431
2544	52,427	-	31,981	-	13,915	104,997	316,893	-	520,213
2545	60,058	-	32,675	-	6,336	65,770	452,866	321	617,705
2546	64,354	-	24,780	-	22,418	70,529	625,146	673	807,227
2547	64,858	-	24,440	22,758	-	72,791	503,367	720	688,214
2548	81,453	23	26,809	23,138	356	-	-	-	131,779

หมายเหตุ: ^{1/} เป็ด ได้แก่ เป็ดไข่, เป็ดเนื้อและเป็ดเทศ

^{2/} ไก่ ได้แก่ ไก่ไข่, ไก่เนื้อและไก่พื้นเมือง

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ21 การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่น้ำจืดจำนวนบ่อ เนื้อที่ และปริมาณสัตว์น้ำจืดที่จับได้
จากการทำประมงน้ำจืด ปี 2541-2548 จ.มุกดาหาร

อำเภอ	การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด			ปริมาณการจับ สัตว์น้ำจืด (กก.)
	จำนวนครัวเรือน	จำนวนบ่อ	เนื้อที่ (ไร่)	
2541	8,581	8,581	15,788	1,014,367
2542	8,728	8,573	15,788	942,789
2543	8,700	10,336	6,530	989,928
2545	9,291	11,206	4,131	1,331,929
2546	8,446	10,650	7,657	1,023,740
2547	9,010	12,217	7,749	1,024,417
2548	10,128	15,176	14,259	1,544,200

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ22 จำนวนแหล่งน้ำ จำแนกตามประเภทแหล่งน้ำ เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2548

ปี	รวม	ประเภทแหล่งน้ำ							
		อ่างเก็บน้ำ		ฝาย คอนกรีต	ทำนบ	สระ, หนอง, บึง	คู, คลอง	บ่อนบาดาล	บ่อน้ำตื้น
		ขนาด กลาง	ขนาด เล็ก						
2541	869	-	4	7	-	71	1	559	227
2542	889	-	4	8	-	80	1	569	227
2543	930	-	4	9	-	47	51	572	247
2544	865	-	4	9	-	94	1	511	246
2545	3,217	5	64	30	118	2890	110	-	-
2546	321	12	64	34	-	211	-	-	-
2547	3,245	5	73	33	-	3118	16	-	-
2548	324	5	73	35	-	157	54	-	-

ที่มา: สำนักงานโครงการชลประทานมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ23 จำนวนเงินกู้ของเกษตรกรลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำแนกตามประเภทเงินกู้ เป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2541-2548 จ.มุกดาหาร

(ล้านบาท)

ปี	รวมต้นทุนทุก ที่ลูกค้าเป็น ประเภทลูกหนี้	เพื่อประกอบอาชีพ			เพื่อพัฒนาความรู้หรือเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต			รอกการขายผลผลิต			ชำระหนี้สินภายนอก		
		จ่ายเงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงินที่ ลูกค้า	จ่าย เงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงินที่ เป็นลูกหนี้	จ่าย เงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงินที่ ลูกค้า	จ่าย เงินกู้	รับชำระ คืน	ต้นเงินที่ ลูกค้า
2541	1,032,013	229,117	207,469	321,503	66,004	48,344	189,470	89,723	36,897	519,906	-	68	1,134
2542	1,194,438	249,403	195,105	340,279	78,335	53,658	241,667	60,525	37,828	610,714	-	138,000	1,778
2543	1,286,137	287,598	267,734	357,672	97,580	86,624	244,683	106,126	57,631	673,475	-	204	1,973
2544	1,298,979	233,162	235,356	481,169	62,560	39,330	182,959	105,655	62,248	632,962	-	72	1,889
2545	1,372,543	334,682	261,863	1,314,186	5,185	2,045	5,958	39,471	2,157	38,807	832	614	13,592
2546	1,331,209	287,611	255,286	1,113,329	12,682	4,824	17,576	16,218	10,310	10,006	55	271	7,600
2547	1,187,426	828,687	162,141	1,153,536	19,840	9,469	14,274	21,517	17,916	6,752	6,378	1,093	12,864
2548	986,700	789,100	612,400	890,000	96,000	7,520	16,100	25,800	18,100	22,600	4,300	3,600	58,000

ที่มา : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดมุกดาหาร อ่างโนสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ24 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม จ.มุกดาหาร

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ. 2540			พ.ศ. 2541			พ.ศ. 2542		
	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถาน ประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน (คน)
ยอดรวม	388	1,237,718,539	2,572	24	70,329,000	215	377	2,058,648,539	2,650
การสีข้าว	195	41,722,400	273	-	-	-	197	59,322,400	282
ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	10	16,503,000	71	1	410,000	4	8	15,068,000	57
การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	14	399,235,000	217	2	240,000	4	18	1,339,723,500	389
การผลิตสิ่งทอ สิ่งถักและเครื่องแต่งกาย	5	22,676,500	347	1	1,020,000	40	6	27,795,000	447
การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	32	155,609,739	474	11	31,457,000	57	37	117,569,539	437
การผลิตเครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง(งานเหล็ก)	1	400,000	5	-	-	-	9	1,324,000	33
การผลิตกระดาษและการพิมพ์	1	1,400,000	3	-	-	-	1	1,400,000	3
ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง	3	49,300,000	62	-	-	-	3	49,300,000	62
ผลิตภัณฑ์จากโลหะ(เหล็ก)	10	4,745,000	53	-	-	-	4	3,170,000	50
การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์	52	145,044,900	294	4	7,802,000	13	48	142,664,100	293
การผลิตคอนกรีต	16	133,832,000	168	3	20,500,000	84	35	154,071,000	395
อื่นๆ	49	267,250,000	605	2	8,900,000	13	11	147,241,000	202

ตารางที่ จ24 (ต่อ)

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ. 2543			พ.ศ. 2544			พ.ศ. 2545		
	จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน (คน)	จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน (คน)	จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน (คน)
ยอดรวม	22	1,487,043,500	540	21	1,367,043,500	476	16	1,348,413,500	371
การสีข้าว	7	29,030,000	470	7	29,030,000	470	6	29,756,000	467
ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	31	116,657,139	414	31	116,657,139	414	16	76,465,339	308
การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	1	400,000	5	1	400,000	5	1	400,000	5
การผลิตสิ่งทอ สิ่งถักและเครื่องแต่งกาย	1	1,400,000	3	1	1,400,000	3	1	1,400,000	5
การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	3	49,300,000	62	3	49,300,000	62	3	49,300,000	62
การผลิตเครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง(งานเหล็ก)	14	4,415,000	87	13	4,360,000	83	14	23,260,000	93
การผลิตกระดาษและการพิมพ์	54	152,492,100	302	56	163,042,100	312	58	164,802,100	319
ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง	19	122,332,000	203	17	115,022,000	191	18	130,810,000	134
ผลิตภัณฑ์จากโลหะ(เหล็ก)	45	148,782,000	402	45	148,782,000	402	17	57,308,000	40
การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์	22	1,487,043,500	540	21	1,367,043,500	476	16	1,348,413,500	371
การผลิตคอนกรีต	7	29,030,000	470	7	29,030,000	470	6	29,756,000	467
อื่นๆ	31	116,657,139	414	31	116,657,139	414	16	76,465,339	308

ตารางที่ จ24 (ต่อ)

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ. 2546			พ.ศ. 2547			พ.ศ. 2548		
	จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวน คนงาน (คน)	จำนวนสถานประกอบการ อุตสาหกรรม	จำนวนเงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน (คน)
ยอดรวม	369	1,991,646,017	2,365	382	1,986,749,317	2,363	379	29,488,125,817	2,615
การสีข้าว	194	43,501,700	274	195	44,793,700	260	195	44,793,700	260
ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง	8	5,878,000	35	6	2,978,000	27	2	1,320,000	37
การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม	18	1,356,843,500	391	18	1,357,136,500	397	17	1,340,116,500	404
การผลิตสิ่งทอ สิ่งถักและเครื่องแต่งกาย	8	54,306,000	597	8	54,306,000	597	8	54,156,000	817
การผลิตไม้และผลิตภัณฑ์ไม้	19	108,593,339	232	19	79,018,339	322	20	97,484,839	327
การผลิตเครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง(งานเหล็ก)	1	400,000	5	2	761,000	9	2	761,000	9
การผลิตกระดาษและการพิมพ์	1	1,400,000	5	2	1,978,000	7	1	578,000	4
ผลิตภัณฑ์พลาสติกและยาง	9	22,890,000	66	7	19,350,000	25	2	2,100,000	12
ผลิตภัณฑ์จากโลหะ(เหล็ก)	13	22,605,000	54	15	25,262,000	58	10	29,770,000	35
การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์	44	94,607,978	320	59	108,168,278	320	18	25,161,000	76
การผลิตคอนกรีต	20	126,165,000	182	24	167,985,000	168	71	27,773,999,778	438
อื่นๆ	34	154,458,500	204	27	125,012,500	173	33	117,885,000	196

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมุกดาหาร อ้างอิงสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ25 จำนวนโรงแรม และผู้เยี่ยมชม พ.ศ. 2546 - 2548 จ.มุกดาหาร

รายการ	2546	2547	2548	ผลต่าง (%)	
				ปี	ปี
จำนวนโรงแรม (แห่ง)	13	13	17	0.00%	30.77%
จำนวนห้องพัก (ห้อง)	693	693	1,104	0.00%	59.31%
จำนวนผู้มาเยี่ยมชม	704,264	780,151	927,209	10.78%	18.85%
ชาวไทย	39,709	46,126	879,988	16.16%	1807.79%
ชาวต่างประเทศ	743,973	826,277	47,221	11.06%	-94.29%
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{1/}	222,207	256,546	299,970	15.45%	16.93%
ชาวไทย	3,089	3,648	295,748	18.10%	8007.13%
ชาวต่างประเทศ	255,296	260,194	4,222	1.92%	-98.38%
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{2/}	482,057	523,605	627,239	8.62%	19.79%
ชาวไทย	36,620	42,478	584,240	16.00%	1275.39%
ชาวต่างประเทศ	518,677	566,083	42,999	9.14%	-92.40%

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยว จังหวัดมุกดาหาร อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

- 1/ นักท่องเที่ยว หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา
- 2/ นักทัศนาจร หมายถึง ผู้เยี่ยมชมที่ไม่พักค้างคืน

ตารางที่ จ26 จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ ปี 2540-2548
จ.มุกดาหาร

ปี	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (กิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม	สถานที่ราชการ และสาธารณะ	อื่นๆ
2540	53,645	70,977,214	37,027,300	25,387,185	8,248,972	313,757
2541	56,509	82,373,641	43,720,238	30,144,244	8,509,159	-
2542	56,600	80,678,171	54,748,933	17,118,196	8,811,042	-
2543	58,283	83,280,758	58,100,002	15,692,528	9,488,228	-
2544	62,660	90,718,013	64,255,663	11,047,021	15,415,329	-
2545	64,963	97,390,318	51,549,695	29,498,527	15,367,692	974,403
2546	62,660	102,354,949	84,650,821	4,339,849	13,364,279	-
2547	70,829	107,472,755	56,683,085	37,237,346	13,552,424	-
2548	85,630	8,876,174	4,386,012	3,264,227	1,083,482	142,454

1/ กกคต เป็นหน่วยไฟฟ้าย่อยของอำเภอคงหลวง

ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดมุกดาหาร อ้างอิงในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ27 เงินฝาก และเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ จ.มุกดาหาร

(ล้านบาท)

ปี	จำนวน สำนักงาน	เงินฝาก					เงินให้กู้ยืม			
		รวม	เงินฝาก กระแสรายวัน	เงินฝาก ประจำ	เงินฝาก ออมทรัพย์	เงินฝาก อื่น ๆ	รวม	เงินเบิก เกินบัญชี	เงินให้กู้ยืม	อื่น ๆ
2533	6	1,197.00	36.30	785.00	375.70	-	1,315.60	621.60	593.80	100.20
2534	8	1,466.20	44.00	1,021.30	400.90	-	1,709.30	720.80	834.40	154.10
2535	8	1,777.90	46.70	1,197.80	533.40	-	2,269.30	814.50	1,098.20	356.60
2536	8	2,075.10	43.30	1,336.40	695.40	-	2,946.30	944.10	1,544.60
2537	9	2,507.70	40.60	1,669.30	797.80	-	3,850.80	1,488.30	1,847.20	-
2538	10	3,107.50	43.50	2,203.50	860.50	-	5,413.70	2,072.10	2,451.00	-
2539	10	3,131.00	81.50	2,123.90	925.60	-	6,306.70	2,503.20	2,921.50	-
2540	11	3,647.40	84.10	2,715.40	847.90	-	6,213.20	2,747.20	2,695.90	-
2541	11	3,641.50	42.80	2,567.00	1,031.70	-	5,396.60	2,455.10	2,516.70	-
2542	10	3,511.00	62.80	2,295.30	1,152.90	-	4,789.50	2,172.50	2,352.00	-
2543	10	3,674.50	58.80	2,192.00	1,423.80	24.00	3,917.10	1,662.90	2,054.00	200.15
2544	10	3,881.61	65.63	2,165.90	1,650.07	24.00	3,569.49	1,454.94	1,900.64	213.92
2545	10	3,984.15	84.52	2,040.15	1,859.46	24.00	3,932.65	1,454.94	2,047.25	331.14
2546	10	4,301.00	82.00	2,062.00	2,156.00	-	4,120.00	1,485.00	1,978.00	656.00
2547	11	4,775.00	232.00	2,003.00	2,540.00	-	4,158.00	1,326.00	2,048.00	783.00
2548	11	5,066.00	479.00	1,775.00	2,812.00	-	4,211.00	1,214.00	1,852.00	1,145.00

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ28 จำนวนสาขา เงินฝาก เงินถอน และเงินฝากคงเหลือของธนาคารออมสิน จำแนกตามประเภทบัญชี

จ. มุกดาหาร

(ล้านบาท)

ปี	จำนวนสาขา	ประเภทเพื่อเรียก			ประเภทประจำ		
		เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี	เงินฝาก	เงินถอน	เงินฝากคงเหลือเมื่อสิ้นปี
2544	2	403,021	501,343	246,001	8,324	5,888	21,569
2545	2	336,345	310,918	342,268	26,063	1,272	23,114
2546	2	1,062,000	1,100,000	246,000	38,200	4,380	19,380
2547	2	1,105,091	1,121,958	352,088	4,735	5,440	21,214
2548	2	1,014,400	1,075,030	292,090	13,310	7,920	26,810

ที่มา : ธนาคารออมสิน ภาค 8 จังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ29 จำนวนสหกรณ์ จำแนกตามประเภทสหกรณ์ จ.มุกดาหาร

ปี	รวม	สหกรณ์ภาคเกษตร			สหกรณ์นอกภาคเกษตร		
		การเกษตร	ประมง	นิคม	ออมทรัพย์	ร้านค้า	บริการ
2542	48	38	-	4	-	-	6
2543	43	32	-	4	-	1	6
2544	48	36	-	4	-	2	6
2545	39	25	1	4	-	3	6
2546	45	32	1	4	-	2	6
2547	46	31	2	4	1	2	6
2548	51	33	2	4	8	1	3

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดมุกดาหาร อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ30 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จำแนกตามประเภทรถ
พ.ศ. 2536 - 2548 จ.มุกดาหาร

ประเภทรถ	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	1,362	1,498	1,612	1,852	1,835	1,916	2,036	2,283	2,144	2,242	2,318	2,532	2,539
รถโดยสาร	44	42	50	43	278	329	377	324	333	326	329	324	332
<i>ประจำทาง</i>	40	38	46	41	275	326	373	318	326	319	318	312	315
<i>ไม่ประจำทาง</i>	2	2	2	-	1	1	2	4	5	5	8	9	12
<i>ส่วนบุคคล</i>	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	5
รถบรรทุก	1,061	1,183	1,264	1,529	1,511	1,584	1,659	1,956	1,808	1,916	1,989	2,208	2,207
ไม่ประจำทาง	25	25	25	25	25	20	20	19	16	15	15	99	213
<i>รถกระบะบรรทุก</i>	25	25	25	25	-	-	-	-	-	-	-	-	135
<i>10 ล้อ</i>	-	-	-	-	25	19	19	-	-	-	-	83	-
<i>6 ล้อ</i>	-	-	-	-	-	1	1	19	16	15	15	-	-
<i>4 ล้อ</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<i>ลากจูง</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	30
<i>พ่วง</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	16
<i>กึ่งพ่วง</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	29
<i>อื่น ๆ</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3
<i>ส่วนบุคคล</i>	1,036	1,158	1,239	1,504	1,486	1,564	1,639	1,937	1,792	1,901	1,974	2,109	1,994
<i>รถกระบะบรรทุก</i>	379	435	460	453	-	-	-	-	-	-	-	-	1,598
<i>10 ล้อ</i>	337	384	433	569	566	591	677	-	-	-	-	622	-
<i>6 ล้อ</i>	242	285	290	406	765	815	863	600	635	648	711	237	-
<i>4 ล้อ</i>	18	4	4	8	189	191	219	1,011	1,063	1,066	1,116	808	-
<i>ลากจูง</i>	19	30	41	4	4	4	33	34	39	49	49	40	28
<i>พ่วง</i>	24	16	22	35	32	29	49	48	48	73	84	103	15
<i>กึ่งพ่วง</i>	17	6	5	11	8	9	32	33	42	50	48	43	7
<i>อื่น ๆ</i>	-	-	-	-	-	-	64	66	74	88	101	141	-
รถขนาดเล็ก	257	298	280	46	3	-	3	3	-	-	-	-	273

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตาราง จ31 จำนวนรถที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ จำแนกตามประเภทรถ พ.ศ. 2536 - 2548

ประเภทรถ	2536	2535	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
ยอดรวม	20,232	27,317	33,789	35,419	49,791	49,791	46,533	49,188	51,738	70,879	74,554	77,619	88,705	70,938
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	269	715	679	1,029	1,421	1,267	1,414	1,405	2,213	2,417	2,542	2,902	3,350	4,347
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	299	334	374	605	275	516	547	579	486	432	389	383	502	653
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	2,680	3,666	4,750	5,377	8,180	8,062	8,313	8,662	9,559	9,704	9,241	10,059	10,774	14,936
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	-	-	-	-	-	2	2	2	2	2	2	2	2	2
รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์รับจ้างสามล้อ	-	860	860	860	858	859	858	858	843	843	843	857	7	5
รถยนต์บริการธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์บริการที่สาธารณะ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถยนต์บริการให้เช่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รถจักรยานยนต์	16,903	21,655	27,028	27,462	38,912	35,658	37,870	40,098	57,664	61,046	64,494	74,323	56,158	65,800
รถแทรกเตอร์	73	68	85	73	130	165	168	112	91	94	91	161	124	168
รถบดถนน	1	2	4	4	5	4	6	12	11	11	12	13	15	18
รถใช้งานเกษตรกรรม	7	17	9	9	10	-	10	10	10	5	5	5	6	6
รถพ่วง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา : กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ32 สถิติอุบัติเหตุการจราจรทางบก และความเสียหาย พ.ศ. 2543 - 2548 จ.มุกดาหาร

ปี	จำนวนอุบัติเหตุ	จำนวนคนบาดเจ็บหรือตายโดยอุบัติเหตุ		ทรัพย์สินเสียหาย (บาท)
		คนตาย	ผู้บาดเจ็บ	
2543	108	64	92	1,605,200
2544	165	57	141	2,029,000
2545	125	56	96	1,427,000
2546	164	77	177	2,081,500
2547	169	71	237	3,420,000
2548	186	66	196	4,089,170

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ33 สถิติการบริการโทรศัพท์ พ.ศ. 2541-2548 จ.มุกดาหาร

รายการ	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี	11,223	11,711	11,613	12,281	12,459	15,300	15,556	15,518
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	5,335	5,853	5,853	6,393	6,699	9,668	9,860	9,866
บริษัท สัมปทาน	5,888	5,888	5,760	5,888	5,760	5,632	5,696	5,652
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า	11,246	8,109	9,480	10,019	10,733	11,663	12,489	12,701
บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	3,459	4,093	5,222	5,892	6,492	7,538	8,243	8,521
ธุรกิจ	554	599	599	599	599	601	624	597
บ้านพัก	2,027	2,264	3,006	3,766	3,864	4,300	4,563	5,043
ราชการ	373	414	439	484	533	742	1,042	1,101
บมจ. ทศท	118	129	137	127	100	100	107	108
โทรศัพท์สาธารณะ ^{1/}	387	687	1,041	916	1,396	1,795	1,907	1,672
บริษัท สัมปทาน ^{2/}	4,328	4,016	4,258	4,127	4,241	4,125	4,246	4,180

(1) ในส่วนของจำนวนเลขหมายของโทรศัพท์สาธารณะแสดงข้อมูลเฉพาะ ที่ ทศท. ดำเนินการเอง ไม่รวมที่ ทศท. เช่าผู้/เครื่องและที่ให้สิทธิแก่ กสท.

(2) ตั้งแต่ พ.ศ. 2541 รวมโทรศัพท์สาธารณะ ที่ดำเนินการโดยบริษัท สัมปทาน

หมายเหตุ : 1. ประกอบด้วยเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่และสาธารณะ

2. ข้อมูลก่อน พ.ศ. 2546 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน และข้อมูลตั้งแต่ พ.ศ. 2546 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม

ที่มา : บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อ้างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

ตารางที่ จ34 สถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์และโทรเลข จ.มุกดาหาร

ปี	จำนวนที่ทำการไปรษณีย์	บริการไปรษณีย์ (รับฝาก)			โทรเลข (รับฝาก)
		ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา	พัสดุไปรษณีย์	บริการพิเศษ	
2541	7	4,048,188	230,547	12,958	10,430
2542	7	1,054,216	256,308	12,442	6,818
2543	7	1,649,067	14,746	271,883	6,540
2544	7	1,315,522	286,286	13,879	4,748
2545	7	1,013,772	14,913	257,336	3,712
2546	7	1,474,490	13,802	289,369	3,166
2547	7	1,959,118	12,320	246,548	1,029
2548	7	2,897,963	11,353	229,118	2,552

หมายเหตุ : ไม่รวมที่ทำการไปรษณีย์อนุญาต

ที่มา : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อ่างในสำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร, 2550

บรรณานุกรม

- กรมศุลกากร. 2549. กรมศุลฯ ดิจิตาอวูธรับมือการค้า รื้อระบบเสริมอิเล็กทรอนิกส์เต็มขั้น.
http://www.logisticsdigest.com/index.php?option=com_content&task=category§ionid=4&id=40&Itemid=30
- กรมโยธาธิการและผังเมือง. 2549. โครงการวางและจัดทำผังประเทศและผังภาค. กระทรวงมหาดไทย,
<http://www.nrplan.go.th> [ออนไลน์] 6 กุมภาพันธ์ 2550.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2549. แบบสรุปร่างงาน/โครงการตามยุทธศาสตร์แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี. ข้อมูล ณ
 กุมภาพันธ์ 2549.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2549. รายงาน “การสัมมนาระดมความคิดเห็น เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ด้านการศึกษากับประเทศ
 เพื่อนบ้าน. สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. วันที่ 18-19 กันยายน
 2549 ณ กรุงเทพฯ.
- กองส่งเสริมเศรษฐกิจสัมพันธ์และความร่วมมือ. 2548. โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง
 Greater Mekong Subregion (GMS). กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ, ธันวาคม 2548.
- การประชุมเชิงปฏิบัติการการพัฒนาผู้นำ การบริหารการเปลี่ยนแปลง (CEO Retreat II). 2549. การทบทวนยุทธศาสตร์
 กลุ่มจังหวัด แผนงาน และโครงการ ปีงบประมาณ 50-51 กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (กลุ่ม 2.1). วันที่
 6 มกราคม 2549 ณ ดิเกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล.
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2549. “โครงการศึกษาพัฒนาภาคการเป็นศูนย์กลางการผลิต รวบรวม แปรรูป
 และกระจายสินค้า (Distribution Center). สิงหาคม 2549.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์เศรษฐกิจระหว่างประเทศ. 2548. รายงานความก้าวหน้าการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดน จ.ตาก.
 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ธันวาคม 2548.
- เกษม ชูจารุกุล. 2549. การพัฒนาการขนส่งทางบกระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน.
<http://www.tri.chula.ac.th/twwwroot/journal/02.doc>
- ข่าว สพร. 2549. การเยือนไทยอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรีเวียดนาม. ฉบับที่ 240/2549 วันพฤหัสบดีที่ 28
 ธันวาคม 2549. <http://www.mfa.go.th> [ออนไลน์] 6 กุมภาพันธ์ 2550.
- ชูศรี เทียศิริเพชร เสกสิน ศรีวัฒนานุกุลกิจ จิราวรรณ ฉายสุวรรณ บุญสวาท พงกษิกานนท์ และจิระ ปรังเจียว. 2006.
 การเพิ่มศักยภาพการกระจายสินค้าระหว่างภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยและจีนตอนใต้โดยใช้ข้อมูล
 สารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS). คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, กันยายน 2547.
- ฐานเศรษฐกิจ. 2548. 'เจบิก' หนุนพัฒนาพื้นที่จีเอ็มเอส. วันที่ 27/07/2005
 _____ . 2549. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด มุ่งสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่. วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2549.
- ศุลกากรแม่สอด. 2550. <http://www.danmaesot.com/im-in.html>

- บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล คอนซัลแทนซี เน็ตเวอร์ค จำกัด. 2543. รูปแบบการบริหารเขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดตาก. สิงหาคม 2543.
- ปรเมธี วิมลศิริ. 2549. นโยบายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและพลังงานทางเลือก. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 27 กรกฎาคม 2549
- ผู้จัดการออนไลน์. 2549. อีกไม่นานได้นั่งรถไฟไปเวียงจันทน์. 22 กุมภาพันธ์ 2549
2549. ลาวพร้อมเปิดทางหลวงเลข 13 ได้เชื่อมกัมพูชา. 2 กุมภาพันธ์ 2550
2549. ชีเศรษฐกิจขอนแก่นปี 49 วิฤฤฤในรอบหลายปี รายงานวันที่ 5 ธันวาคม 2549
http://www.thaiechamber.com/cms/content.jsp?id=com.tms.cms.article.Article_559afded-c0a81019-26674478-fb938d33 [ออนไลน์] 23/5/2550
- .2549. ขอนแก่นขาด “แรงงาน” นับหมื่นคนหวั่นกระทบอุตสาหกรรมผลิต. รายงานวันที่ 20 สิงหาคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2550. โครงการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมผลกระทบลสิ่งแวดล้อมและการปรับโครงสร้างการผลิต. กุมภาพันธ์ 2550
- ไมตรี ศรีนราวัฒน์. 2549. กระทรวงคมนาคมกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนภูมิภาคอินโดจีนแนวเส้นทางตะวันออก-ตะวันตก (EWEC). ยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รังสรรค์ เนียมสนิท. 2549. การเสวนาเชิงปฏิบัติการสัญจร “สะพานมิตรภาพไทย-สปป.ลาว แห่งที่ 2 ประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจการค้าสู่อินโดจีน”. ณ โรงแรมมุกดาหาร แกรนด์ ไฮเต็ล จังหวัดมุกดาหาร, 20 ธันวาคม 2549.
- ลำปาง แม่นมาตรฐาน. 2549. การวิเคราะห์ยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความเชื่อมโยงกับเส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor= EWEC). สถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรเดช หาญประเสริฐ. 2547. “เชื่อมโยงไทย เชื่อมโยงโลก (Network Thailand) วาระ การขนส่งและโลจิสติกส์.
http://www.democrat.or.th/ebook/network_thailand_data.pdf
- วีรพัฒน์ เศรษฐสมบูรณ์. 2549. ยุทธศาสตร์ด้านการคมนาคมและอุตสาหกรรมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วุฒิชัย วงษ์นาคเพ็ชร. 2549. Contract Farming จังหวัดตาก. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดตาก, นำเสนอต่อที่ประชุมโครงการการศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้งนิคม ผลกระทบลสิ่งแวดล้อม และการปรับโครงสร้างการผลิต วันที่ 21 พฤษภาคม 2549 ณ วัฒนาวิลเลจ อ.แม่สอด จ.ตาก
- สถาบันการขนส่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2548. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนการดำเนินการตามความตกลงด้านการขนส่งทางถนนระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน. กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม, มกราคม 2548.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และกรรณิการ์ สุขเกษม. “การวิเคราะห์ผลกระทบไข่”. วิทยุวิทยการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. 2547, หน้า 327-355

- ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ ฝ่ายวิชาการ. 2549. อุโมงค์ไต้หวัน: จุดเชื่อมเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ของเวียดนาม.
www.exim.go.th/info/projectplan_main.asp?section. [ออนไลน์] 22 กุมภาพันธ์ 2550.
- ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ ฝ่ายวิชาการ. 2549. Lao Bao: เมืองชายแดนของเวียดนามบนเส้นทาง EWEC. มีนาคม 2549.
- สำนักงานจังหวัดขอนแก่น. 2550. บทสัมภาษณ์ผู้ว่าฯ ซีอีโอเมืองหอมแคน จากหนังสือพิมพ์ ประชาชาติธุรกิจ เศรษฐกิจ
 ภูมิภาค. http://www.khonkaenpoc.com/khonkaen/info_index.php?id=50&page=8 [ออนไลน์] 23/5/2550
- สำนักงานสถิติจังหวัดขอนแก่น. 2550 <http://khomkaen.nso.go>
- สำนักงานสถิติจังหวัดตาก. 2550. <http://tak.nso.go>
- สำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก. 2550. <http://phitsanulok.nso.go>
- สำนักงานสถิติจังหวัดมุกดาหาร. 2550. <http://mukdahan.nso.go>
- สำนักงานสถิติจังหวัดสุโขทัย. 2550. <http://sukhotai.nso.go>
- อุทิศ ขาวเขียว. 2547. การพัฒนาประตูการค้าภาคเหนือ เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 27 กุมภาพันธ์ 2547 ณ โรงแรมริมกกรีสอร์ท จ.เชียงราย.
- Asao Ando and Bo Meng. 2006. Transport Sector and Regional Price Differentials: A SCGE Model for Chinese
 Provinces. Institute of Developing Economies, JETRO December 2006.
- Chthatip Maneepong. 2003. Dynamics of Industrial Development in Border Towns: Case Studies of
 Thailand (Volume I). A Thesis Submitted to FulFil The Requirement for The Degree of Doctor of
 Philosophy, Faculty of The Built Environment, University of New Southwales Sydeny, Australia.
- Daisuke Hiratsuka. 2006. Outward FDI from and Intraregional FDI in ASEAN: Trends and Drivers. Development Studies
 Center, IDE. November 2006.
- Earthrights International. 2004. The East-West Economic Corridor: The Burma Road to Maldevelopment. June 28, 2005
- Etsuyo Michida and Koji Nishikimi. 2005. North-South Trade and Industry-Specific Pollutants. Institute of Developing
 Economies, JETRO. September 2005
- Honton, E. J., Stacey, G. S., and Millet, S. M. (1985). "Future scenarios: The Basics
 computation method." Battelle, (July), Columbus, Ohio.
- Ikuko Okamoto. 2006. Transformation of the Rice Marketing System and Myanmar's Transition to a Market Economy.
 Southeast Asia Study Group II, Area Studies Center, IDE. December 2005.
- Koichi FUJITA and Ikuko OKAMOTO. 2006. Agricultural Policies and Development of Myanmar's Agricultural Sector :
 An Overview. Institute of Developing Economies, JETRO December 2006.
- Masami Ishida. 2005. Effectiveness and Challenges of Three Economic Corridors of the Greater Mekong Sub-region.
 August 31, 2005.
- Michael Insel. 2004. เส้นทางเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก.

- Orianna Cacchione and Alexis Serote. 2004. Fine Tuning Tourism Strategy in the Mekong. Bangkok Post: 29 March 2004.
- Seung H. Han and James E. Diekmann. "Approaches for making Risk-Based Go/No-Go Decision for International Project". Journal of Construction Engineering and Management, Vol. 127, No. 4, July/August, 2001
- Takao TSUNEISHI. 2005. The Regional Development Policy of Thailand and Its Economic Cooperation with Neighboring Countries. July 2005.
- Tatsufumi Yamagata. 2006. The Garment Industry in Cambodia: Its Role in Poverty Reduction through Export-Oriented Development. Institute of Developing Economies, JETRO. June 2006 .a
- Thai APAC Student Center. 2550. ไทย-ลาวร่วมกันกำหนดเป้าหมายการค้าและการลงทุน ครั้งที่ 1. <http://www.apecthai.org/index.php?lang=th&menu=8&style=journal&jaction=detail&id=1353&mo=01&y r=2007> [ออนไลน์] 7 มีนาคม 2550.
- Thao Nguyen - Hai Ho. 2006. Gateway to the East West Economic Corridor. Thursday, 21 September 2006. <http://www.vcn.org.vn>. [ออนไลน์] 15 กุมภาพันธ์ 2550.
- The people's committee of Danang City. 2005. East-West Economic Corridor. Ministry of Culture and Information. http://www.danang.gov.vn/home/view.asp?id=82&id_theloi=737&id_tin=9304 [ออนไลน์] 6 มีนาคม 2550.
- Toshihiro KUDO. 2006. Myanmar's Economic Relations with China: Can China Support the Myanmar Economy?. Inter-Disciplinary Studies Center, IDE. July 2006.
- . The Impact of United States Sanctions on the Myanmar Garment Industry. Inter-Disciplinary Studies Center, IDE. December 2005.
- . 2006. Stunted and Distorted Industrialization in Myanmar. Disciplinary Studies Center, IDE. October 2005.
- VNS Day. 2004. Festival bridges Mekong neighbours. Monday, July 26, 2004
- Weerawat Sennomboon. 2006. Global value chain: the Role of EWEC in Logistics Planning case: The Northeast of Thailand. The Northeastern Strategic Institute, Khon Kaen University, Thailand.
- Win Kyaw. 2003. Two Stops Along the Economic Corridor. <http://ipsnews.net/mekong/stories/twostops.html>.
- Wisner Joel D. 2005. Principles of Supply Chain Management: A Balance Approach. Mason, Otl: South-Western <http://www.mukweb.com> สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่สองมุกดาหาร-สะหวันนะเขต. สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. [ออนไลน์] 11 กุมภาพันธ์ 2550.
- <http://www.spokersman.go.th> สรุปผลการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยนโยบายเศรษฐกิจ. ข่าวที่ 01/30 วันที่ 24 มกราคม 2543. [ออนไลน์] 12 กุมภาพันธ์ 2549.
- <http://www.thaigov.go.th> รายงานผลการดำเนินการตามมติการประชุมนายกรัฐมนตรีกับภาคเอกชนกลุ่ม 5 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ 1 (ตาก พิจิตร โลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์). ข่าวที่ 01/08 วันที่ 29 สิงหาคม 2549. [ออนไลน์] 5 กุมภาพันธ์ 2550.

www.bangkokbiznews.com/2005/special/event/zeanzone/china/china2.ppt ไทยจีน: มิติทางการค้าและการลงทุน.

<http://klang.cgd.go.th/sti/KB5.htm> สภาพภูมิประเทศจังหวัดสุโขทัย. [ออนไลน์] 23/5/2550

http://pcoc.moc.go.th/pcocsys/index_page.aspx?tab_id=3&menu_id=3&pv=63&view=1 สภาพภูมิประเทศจังหวัดตาก.

[ออนไลน์] 23/5/2550